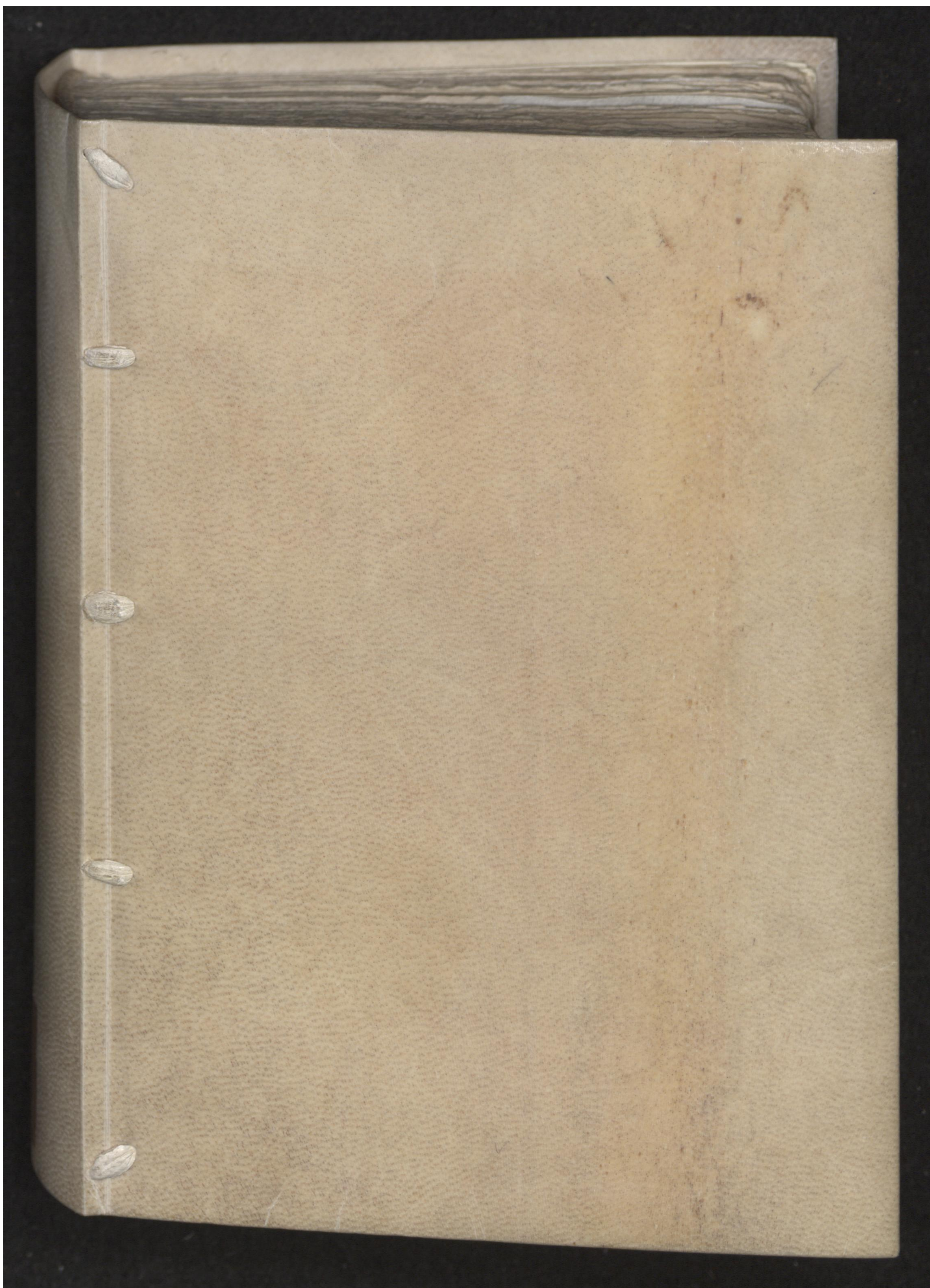
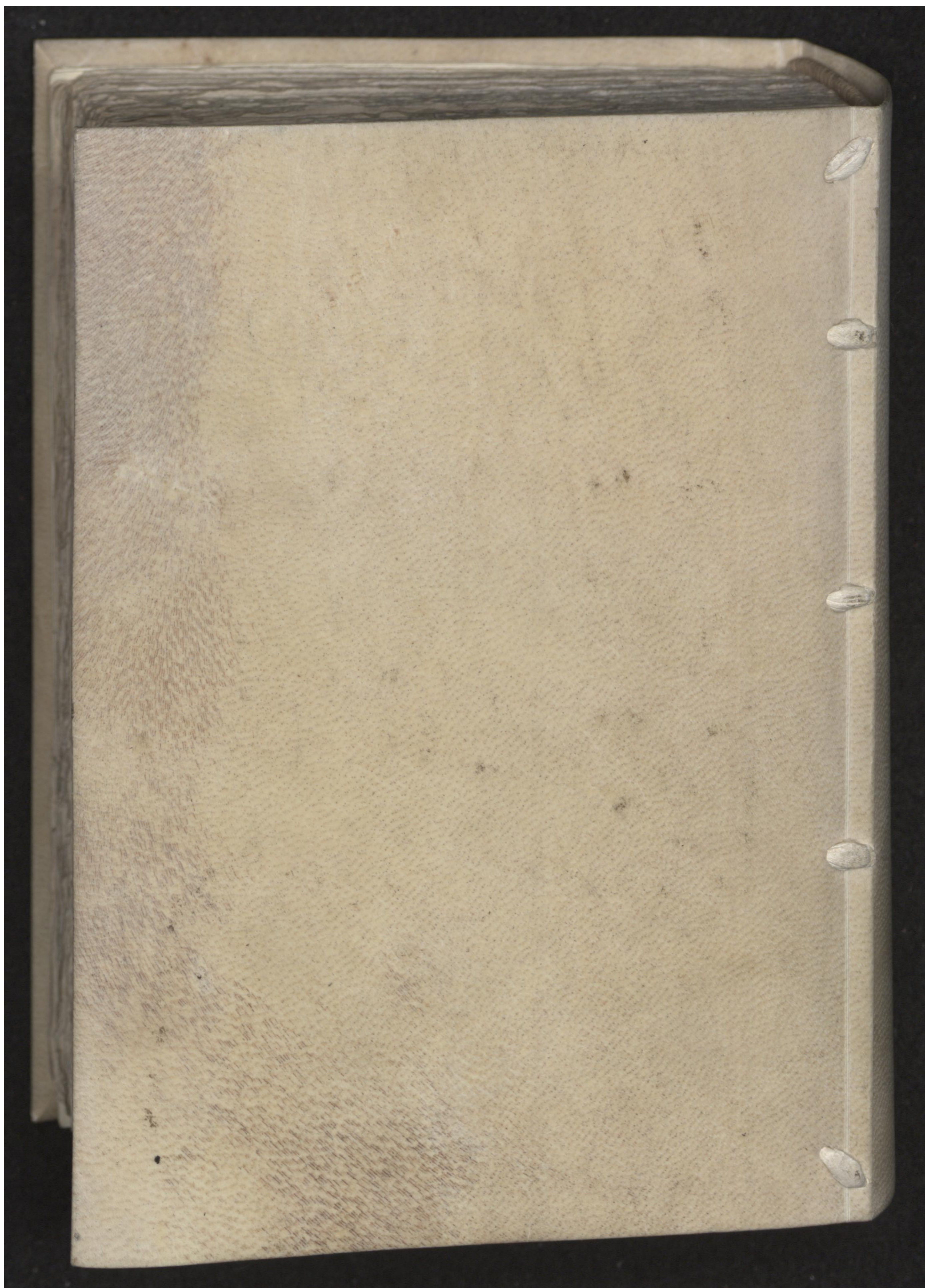

1
6
250

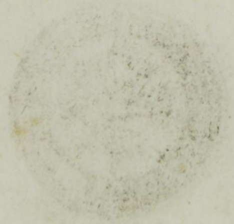

ATHENAEVM
ROMANVM

ATHENAEVM ROMANVM

IN QVO

SVMMORVM PONTIFICVM,

AC

PSEVDOPONTIFICVM,

Nec non S. R. E.

CARDINALIVM ET PSEVDOCARD.

Scripta publicè exponuntur

STVDIO

AVGVSTINI OLDOINI SOCIET. IESV

ERECTVM

Et sub Patrocinio

IVLII CARD. SPINOLÆ

Euulgatum.

PERVSIÆ M.DC.LXXVI.

Ex Typographia Camerali, apud Hæredes Sebastiani Zechini.

Superiorum permissu.

EMINENTISS. PRINCIPI IVLIO SPINOLAE

Augustinus Oldoinus S. D.

N Principum Vitas, factaque tamquam in speculum oculos fixère Maiores, illaque attento animo inspexère semper, vt se ipsos fingerent, ac formarent, quales illos agnoscebant, ac venerabantur; edocti amicitiam illam inter Principes, ac Subditos necessariam, iucundissimam esse, ac diuturnam, quam similitudo morum coniunxerat, animosque Subditorum accendi ad virtutem, Superiorum solo aspectu. Quare Viri apud illos doctrina venerabiles, experimentis multis eruditi, ad futura ex præteritis prouidenda, omniaque vtilitate publica metienda ar-

denti arſerunt cupiditate, ſummèque cupierunt, communis tantum commodi cauſa, vt aut Reges philoſopharentur, aut regnarent Philoſophantes. Quod illi ſuſpirarunt magis quam ſperarunt, nos Catholici ab Eccleſiæ incunabulis ad hanc vſque diem experti ſumus, ac quotidie exprimur in Pontificibus Eccleſiaſticis, qui maximis licet diſtenti occupationibus, numquam tamen intermisère ſtudia pietatis & ſcientiarum, ita vt idem plerumque ſit Pontificum, aut Purpuratorum vnum nominare, ac Sapientem indicare virum. Ad hanc igitur veritatem, Sole in meridie clariorem omnibus aperiendam, Syllabũ hũc elaboraui, & ATHENAEVM hoc extruxi breui, facilique ſtylo Pont. Romanos, Cardinaleſque illos recenſendo qui ſuis lucubrationibus Eccleſiam, Catholicam maximè illuſtrarunt; quique ſcriptis proprijs Academiam literatorum locupletarunt. At enim ſuperuacaneum laborem me haud dubiè, inſpecto ſolo huius Operis titulo, in fabrica huiuſmodi ATHENAEI poſuiße nonnulli putabunt. Luſiſse quidem operam, atque in ſyluam me ligna tuliſſe clamabunt, nam alios qui me præceſſerunt, manus ad eamdem fabricam cum laude, plauſuque admouiſſe compertum eſt. O dictum benè; incognita verò cauſa reos non damnant niſi Iudices editij, aut gratiæ obnoxij; omnia examinat, vnamque ſemper, melioremque aurem parti audiendæ aßeruat incorruptus Iudex. Ingenuè quidem fateor, non ego omnium primus hoc preſtiti: optimè certè ſcio Ludouicum Iacobum à Sancto Carolo, natione Gallum, patria Cabilonenſem, profeſſione Carmelitam, Pontificiam Bibliothecã duobus diſtinctam libris Lugduni anno noſtri ſeculi tertio ſupra quadrageſimum erudìtè edidiſſe; nec non Henricum Ludoui-

cum

cum Castaneum Rupipozæum natione Gallum, Genua ex aliquibus oriundum, Episcopum Pictauiensem, & Franciscum Mariam Torrigium Romanum ambos de literis præclarè meritos, primum sub titulo Nomenclatoris Cardinalium, alterum de Scriptoribus Cardinalibus, vtrumque satis ieiunè quidem, opuscula euulgasse: non tamen ego in vano labore fui, nec actum egi, dum opus hoc elaboraui? verum enim verò si in syluam ea me ligna comportasse inuentus fuero quæ non erant, quæque ad fabricam necessariò requirebantur, nihil alienum à me factum fuisse fatebuntur? & quidem tota Sylua perlustrata, nostraque materia cum antiqua comparata recognoscere poterunt, si modò periti, nec inuidi erunt Materiarij, frustra ne hunc laborem susceperim? Nihil hic ego de illorum laude detractum volo, sed quoniam in medio omnibus palma est posita, atque in Olympicis ludis currere, nec non ad metam contendere cuique licitum semper fuit, me & ipsi iugales admittere sine iniuria non recusabunt; neque enim is sum qui vllius, quamuis infimi laborem in re literaria contemnam; alienæ videlicet laudis minimè inuidus, sed candidus æstimator: nec idcircò hæc scripsi, quòd aliorum conatus, operasque irritas esse putem, sed vt, quoniam in eadem arena versamur. ATHENAEVM & ipse pro mea virili exornem, illorumque vestigijs inherens incœptum opus perficiam, fabricæque, cuius fundamenta alij posuère, finem imponam. Qui fundamenta fodiunt, & qui tectũ ædificio imponunt, suam, ex mea sententia merentur laudem; quod si minus præstiti, præstare tamen conatus sum, & spero æquos homines, & candidos, peritosque ingeniorum æstimatores, meos conatus, tales quales in

bonam

bonam partem accepturos. Seneca ad opus hoc perficiendum me excitauit dicto celebri, Omnibus feliciter hic locus se dedit, & qui præcesserunt non præripuisse nobis videntur, quæ dici poterant, sed aperuisse; multum interest vtrum ad cõsumptam materiam, an ad subactam accedas, crescit in dies, & inuentis inuenta non obstant. *Quin etiam Diuus Chrysostomus non modo verè de Sacra Scriptura, sed ad rem nostram aptissimè pronuntiauit*, Puteum esse altum, vnde Maiores nostri hauserunt, non exauserunt; haurimus & nos, nec exhaurimus, posteritas hauriet, non exhauriet. *Solo saltem titulo opus hoc nostrum ab aliquibus commendabitur, quoniam nullus est qui audito ATHENAEI nomine ab Athenis deducto, in qua vna Ciuitate leges, mores, iura, ingenia, cultus, bonæ artes, sapientia secretioris saltem disciplinæ florebant, iucundum simul, & vberem fructum non expectet.*

Hoc autem quodcumque sit opus, Princeps Eminentissime in tuo nomine apparere volui, tum vt in ea re meis obligationibus in parte satisfacerem, tum vt primam eiusdem faciem exornarem nomine, agnomineque nobilissimi Viri, pernobili genere nati, clarissimis parentibus geniti, antiquissima stirpe profecti, quem non modo excellentia generis, sed mores quoque sanctissimi, virtutesque permultæ maximè nobilitarunt, quemque plures ditionis Ecclesiasticæ Populi, quibus olim præfuit, iustum; Neapolitani, quibus Nuntius Apostolicus adfuit, beneficum; Germani, quos Pontificius orator fouit, munificum, sacraque purpura dignissimum antè purpuram prædicarunt. Tu ab Alexandri Pontificis Maximi

manibus rubeum biretum accepisti, quod tibi Populorum plausus multò ante fabricauerant, & Alexander prudentissimus Princeps te illo dignissimum iudicauit, quando vocem Populorum, hoc est Dei audiuit: in imperio numquam laus vera est, nisi quando is qui imperat, imperio dignus iudicatur. Hęc tibi siue à natura, siue à disciplina, siue vt ego arbitror ab vtraque simul contigit, quę ad naturam attinent, referimus ad Deum, de disciplina te ipsum laudamus, qui ad hæc præclara inuigilaueris, & amamus, quia amabiles sunt virtute prędíti. Dilexi in te, non Cardinalis dignitatem, non diuitis diuitias, non potentis potentiam, non eam quæ te circumstare poterat quamlibet rerum temporalium affluentiã, non illa, inquam, quæ videbatur esse circa te, sed ea tantum quæ agnoueram, & quæ sola diligenda erant in te; Dilexi in te erga diuina animi puritatem, erga humana morum honestatẽ, amorem verę sapientiæ, in Cardinalitio fastigio sinceræ mediocritatem vitæ, & in pastorali munere vigilantiam. Scis consuetudinem famæ, quæ mortales per ora hominum sublimes vehit, benèfacta simul, ac malè facta æquè circumferendo, vt benefacta laudibus excipiantur, malefacta verò conuitijs explodantur. Refer quæso animum ad Maiores tuos, multis ab hinc annis licet extinctos, in laude tamen nunc quam maximè viuentes, omnes reperies his gradibus ascendentes ad immortalitatem peruenisse, quorum tu quia facta imitaris, non dubito quin, eorum semper florentibus nominibus ita tuum inseras, vt numquam exarescat. materiem habes paratam ad gloriam, in purpura viuis, idest in agro fertilissimo ad messem copiosam; Spinolæ familiæ, idest Herorum, germen es nobilissimum; fortes enim non nisi

ex fortibus generantur, fortiumque pectora recti cultus roborat quammaximè, insitamque vim promouet noua virtus. Spinolarum *id proprium, ac peculiare fuisse legimus, Ecclesiam Romanam, Respublicasque Christo subiectas vsquè adeò amare, ac colere, vt pro earumdem dignitate, maiestateque tuenda non opes tantum, sed & sanguinem profundere possint. Hæc Maiorum ornamenta tua ingenij vi tuisque virtutibus, vt diuinis quæ tractas melius consulas, exorna, & auge; dumque diuina dispositio ad Purpuratorum Senatum te transtulit, atque de sublimi sublimiorem fecit, humilia ne contemnas, & dum propinquior nobis loco, ne sis disiunctior animo. Tibi igitur clarissime Iuli quod in fabrica huius ATHENAEI laboris impendi, maximè ob eam causam cupio probari, vt si qui verè iudicare, aut propter inscientiam non possunt, aut propter maleuolentiam nolunt, eos à consilio detrahendi tua deterreat auctoritas, tua humanitas amoueat, tuumque patrocinium abigat. Demum ne muneris paruitatem, sed præstantem mea in te voluntatem spectes oro, existimesq; te hominem habere, qui* Iulij Cardinalis Spinolæ *nomen, illustreq; genus summa fide, obseruantia, charitate colit.*

Lectori

VI

Lectori meo S.

N Tibi, benignissime Lector, ATHENÆVM hoc apertum, tibique selectissimorum hominum Theatrum reseratum propono, vt vnico oculorum intuitu, quot in Petri Cathedra, atq; in Sacro Cardinalium Collegio scriptis claruerint, assequi valeas. Illorum multos plura, pauca alios exarasse, omnes tamen pariter incedentes, cum omnes in medium proferantur, inuenies. Placuit in hoc, tum antiquos, tum nouos Scriptorũ Collectores imitari, qui neminem, solo etiã libello clarum in suis Syllabis prætermiserunt; cum Gemmæ, ac gẽmulæ licet inæquales mole, suum habeant natiuũ splendorem, & Dactylotechæ illæ conuentu cuiuscumque generis hominum frequentiores fiunt, quæ & gemmis prægrandibus, ac gemmulis apparent oppulentiores, ditioresque, Vtræque sicut pretio, ita nec emptoribus carent. Neminem mihi notum spontè prætermisi, ne nemini offensioni essem; omnes exposui vt Officina locupletior omnibus pateret; nam & suscepti laboris nosse mensuram voluptati est, stimulatq; ac pungit ad similia fortius peragenda. Maiorum & acta, & scripta Posteris facilimè suadent imitationem, atq; ad illam sequentes excitant. Græcia, antequam Roma adolesceret, Virtuti Templum consecrabat; Olympia vincentibus statuas erigebat Ægyptij Regibus suis Pyramides ad Cœlum vsque educebant, solum, vt vel ex ruderibus tantæ molis posthuma virtus excitaretur. Nos qui libris sumus addicti, Purpuratis Patribus, librorum amantibus ATHENÆVM hoc extruximus, vt in vnum collecti etiam post mortem æternitate donati in Doctorum memoria viuant; illorumq; nomen vigeat in æuum, qui scientias in purpura maximè coluerunt. Beatos, Caius Plinius iunior reputabat, quibus Deorum munere datum erat, aut facere scribenda, aut scribere legenda; Nos beatissimos meritò reputabimus, quibus vtrumq; cõcessum est. Supra octingẽtos, præter Pontifices in hoc ATHENÆO (quod sine diphtongo etiam scriptum apud probatos Auctores inuenitur) nominantur Cardinales, qui suis Scriptis Rempublicã literariã, quantũ quisq; potuit maximè illustrarunt; nullũ certè legi in Orbe Senatũ nostro hoc doctiorem; nullum præsenti fœcundius inter collegia vidi, nulliq; Cœtum paucorũ hominum tot dedisse Orbi Catholico Viros doctrina præstantes sciui. Faue tu igitur Collectori, illumq; aliqua amoris tessera nõ indonatũ dimitte, hoc est vt amicè legas, & cãdidè cẽseas. Vale.

IOAN-

IOANNES PAVLVS OLIVA

Præpositus Generalis Societatis Iesu.

CVm Opus, quod inſcribitur ATHENÆVM Romanum à P. Auguſtino Oldoino noſtræ Societatis Sacerdote compoſitum, aliquot eiuſdem Societatis Theologi recognouerint, & in lucem edi poſſe probauerint, poteſtatem facimus, vt typis mandetur, ſi ijs, ad quos pertinet, ita videbitur. Dat. Romæ 23. Iunij 1671.

IOANNES PAVLVS OLIVA.

Imprimatur

Pro Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Luca Alberto Patritio, Peruſiæ Epiſcopo.

Carolus Sabattinus Phil. Doct. Librorum Cenſor Synodalis.

Imprimatur

Hac die 15. Decembris 1674. Fr. Hyacintus Picchettus Sac. Theologiæ Magiſter, & Inquiſit. Gener. Peruſiæ, & Vmbriæ Ord. Prædicat.

ATHE-

ATHENEI ROMANI
PARS I.
IN QVA
ROMAN. PONTIFICVM
AC
PSEVDOPONTIFICVM SCRIPTA INDICANTVR.

SANCTVS Abundius Eleutherius, vide Eleutherius inferius. litera E.

S. Abundius Zephyrinus vide Zephyrinus. litera Z.

S. Adeodatus, alijs Deodatus, patria Romanus é Monasterio ad Pontificatum vocatus, Pontifex in ordine 78. decessit die 26. Iunij, anno 676. cum scripsisset Epistolam ad vniuersos Galliæ Episcopos pro priuilegio Abbatiæ S. Martini Turonensis, quæ primo prodijt ex Chronico cuiusdam Canonici Turonensis, & Chartulario eiusdem Abbatiæ opera, & studio Papyri Massoni Galli eruditissimi. Extat tomo 4. Conciliorum

generalium, & prouincialium Seuerini Binij, & apud Baronium tomo 8. anno 676. Ioannes Mariana lib. 6. Historiarum Hispanarum affirmat alterã huiusce Pontificis Epistolam ad Gratianum, seu Giordianum Episcopum extare in Hispania.

S. Agapetus huius nominis I. vide Agapetus parte 2.

S. Agapetus huius nominis II. dictus iunior, patria Romanus, Pontifex Maximus in ordine 132. obijt 27. Decembris die anno salutis humanæ 955. Posteris relinquendo Epistolas plures ad diuersos, quarum extant illæ datæ Atenulpho, alijsq. qui Monasterium Sanctę Sophiæ in Vrbe Beneuentana per vim occupauerant, aliæq. alijs qui Capuanum Cœnobium inuaserant. Vidi eiusdem literas missas ad Leonem Presbyterum, & Monachum, & ad Benedictum Presbyterum occupantes per vim Cathedras Triuentinam, ac Tremulensem, & ad Leonem Abbatem Monasterij SS. Stephani, Siluestri, ac Dionysij in Vrbe, & ad Othonem Imperatorem.

S. Agatho Pontifex; vide parte 2. Agatho.

Alexander huius nominis primus, in ordine septimus Pontifex, patria Romanus de Vico Caput Tauri, e vita migrauit Christi Martir sub Hadriano Principe, & Aureliano Iudice 3. Maij, anno 129. alijs 132. cum scripsisset Epistolas tres, quas Binius recensset Tomo 1. Conciliorum: Corpus iacet Lucæ in Etruria, vti habemus ex sequenti Epigraphe ad aram maximam Templi eius nomini sacri.

Corpus
BEATISSIMI ALEXANDRI PRIMI
Pont. Max.
Martyrio coronati
Vna cum Catena, qua vinctus custodiebatur.
Ab
ALEXANDRO SECVNDO
In ara huius Templi subterranea conditum
De bita cum reuerentia fuit.
In hoc Altare translatum
Curante nobili Viro
Ioanne Arnolphino Ædi,

Sulmona

Sulmona quoq. Pelignorum Metropolis in Templo eidem Pontifici sacro Corpus se habere fatetur ex lapidea tabula

Hic Alexandri sunt ossa recondita Sancti
Papæ qui Petro Quintus successor habetur.

Quintum Alexandrum post Petrum, Pontificum dixit Auctor Epigrammatis sequutus illorum errorem qui Linum & Cletum à uumero Pontificum Romanorum excludunt.

Alexander huius nominis secundus, antea Anselmus Badagius nuncupatus, patria Mediolanensis, Pontifex in ordine 158. decessit die 22. Aprilis, anno 1073. senio iam confectus. huius extant Epistolæ plures; octo supra triginta rescripsit Binius, Tomo 7. Conciliorum; quindecim habentur Tomo 3. Bibliothecæ Patrum. Costitutionem quoq. euulgauit, qua Monachis pedem è claustris efferre, & Ciuitates peragrare prohibuit. Huic etiam tribuunt collectionem Canonum quæ est in Vaticana Bibliotheca, nec non tractatum in Psalmos

Tractatum in Iermiam

Contra Gibertum libros duos.

Alexander III. Vide parte 2. Rolandus Bandinellus.

Alexander IV. Vide parte 2. Rainaldus ex Comitibus Signæ.

Alexander V. Vide parte 2. Petrus de Candia.

Alexander VI. Vide parte 2. Rodericus Lenzolius Borgia.

Alexander VII. Vide parte 2. Fabius Chisius.

Anacletus I. vide parte 2. Anacletus Græcus.

Anastasius I. vide parte 2. Anastasius Maximi filius.

Anastasius II. vide parte 2. Anastasius iunior.

Anastasius huius nominis III. Pontifex in ordine 123. patria Romanus supremum diem obijt 4. Iunij anno post Christum natum 912. & sepultus ad S. Petrum, in cuius laudem exaratum legimus Epitahium tale apud Manlium:

Vatis Anastasij requiescunt membra sepulchro,
Sed numquam meritum paruula claudit humus.
Rexit Apostolicam blando moderamine Sedem
Tertius existens ordine Pontificum.
Ad Christum pergens peccati vincula sperat
Omnia Clementer soluere posse sibi.
Vndique currentes huius ad limina Templi
Vt præstet requiem poscite corda Deum.

Huius Pontificis literas ad diuersos indicant Baronius, Vghellius, & alij.

Anastasius IV. vide parte 2. Conradus de Suburra.

Anicetus. Vide parte 2. Anicetus Syrus.
Antherus. Vide parte 2. Antherus Græcus.

PseudoPontifices.

AnacletusII. antea Petrus Leonis cognominatus, nobilis Romanus per septennium contra Innocentium II. Sedem occupauit, ex hac vita tandem diuulsus die 7. Ianuarij anno 1138. Huius Epistolæ ad diuersos extant M. SS. in Bibliothecis Montis Cassini, & Barberina, quarum aliquas Cardinalis Baronius Annalibus Ecclesiasticis, inseruit.

Anastasius dictus III. PseudoPontifex in Schismate contra Benedictum III. ex Presbytero Cardinali S. Marce li sub eodem Anastasij nomine, renunciatus, post menses duos, & aliquot dies coactus è Sede descendit
Huiusce literæ ad Fideles de sua electione extant in Vaticano.

Apostolicus Pseudo Pontifex, antea Albertus Pseudo Cardinalis, defunctus Auersæ in Campania in Monasterio S. Laurentij anno salutis 1102. qui per menses quinque Petri Cathedram contra Paschalem II. inuaserat, scripsit Epistolas plures ad Principes pro sua electione; extant M. SS. in Vaticano.

Benedictus huius nomini I. Vide parte 2. Benedictus Bonosus.
Benedictus II. vide parte 2. Benedictus iunior.
Benedictus III. vide parte 2. Benedictus Petri filius.

Benedictus VIII. dictus VII. patria Romanus ex Comitibus Tusculanis, Deus dedit antea dictus, pontifex in ordine 139. post obitum secutum die 10. Iulij anno à partu Virginis 984. sepultus ad S. Crucem in agro Sessoriano.
Scripsit Epistolas varias præsertim ad Monachos Cassinenses, quæ extant apud eosdem.

Benedictus XI. vide parte 2. Mag. Nicolaus Boccasinus.
Benedictus XII. vide parte 2. Iacobus Fornerius.
Bonifacius I. vide parte 2. Bonifacius Iucundi Presbyteri filius.
Bonifacius II. vide parte 2. Bonifacius iunior.
Bonifacius III. vide parte 2. Bonifacius patria Romanus.
Bonifacius IV. vide parte 2. Bonifacius Marsus.
Bonifacius V. vide parte 2. Bonifacius Ioannis Fumminij filius.
Bonifacius VIII. vide parte 2. Benedictus Caietanus.
Bonifacius IX. vide parte 2. Petrus Tomacellus.

PseudoPontifices.

Benedictus XII. seu XIII. Vide parte 2. Petrus de Luna.

Caius. vide parte 2. Caius Maximi filius.
Callistus I. vide parte 2. Callistus Romanus.
Callistus II. antea Guido Magni Guilielmi Burgundiæ Comitis filius, professione Monachus, natione Gallus scripsit
De miraculis & translatione S. Iacobi Apostoli libros plures.
Thesaurum Pauperum libro vno
De obitu & vita Sanctorum librum vnum
De inuentione corporis Turpini Archiepiscopi & Martyris.
Vitam Caroli Magni Imperatoris
De contractibus illicitis librum vnum
Epistolarum ad diuersos libros duos.
Obijt Laterani Idibus Decemb. anno DominicæNatiuitatis 1124.
Callistus III. vide parte 2. Alphonsus Borgia.
Calpurnius Pontianus. vide Pontianus inferius.
Cælestinus I. vide parte 2. Cælestinus Patre Prisco.
Cælestinus II. vide parte 2. Guido de Castello.
Cælestinus III. vide Hyacinthus de Bubonibus parte 2.
Cælestinus IV. antea Galfredus Castilionæus patria Mediolanensis, Pontifex in ordine 181. post breuem Pontificatum obijt die Octobris 8. anno Dominicæ Natiuitatis 1241. & sepultus in Vaticano sub hac Epigraphe.

CÆLESTINO IV.
Castilionæo Mediolanensi Pont. Max.
Prudentia, Doctrina, Eloquentia, morum grauitate,
Vitæ integritate insigni,
Qui cum multis legationibus
Sub Gregorio IX. egregiam pro SRE. operã nauasset
Summo totius Reipub.Christianæ gaudio. Cardd.
Omnium suffragijs Pont Opt, Max. pronunciatus est,
Sed conceptam ex eius Pontificatu lætitiam,
Importuna mors publico mœrore,
Desideriumq; mox immutauit.
Obijt VIII. Idus Octob. Anno salutis MCCXLI.

Huius

Huius extat Epiſtola ad S. Abbatem Mailroſenſem Adamum, vt refert Thomas Dempſterus in hiſtoria Eccleſiaſtica Scotorum
Epiſtolæ aliæ ad diuerſos
Piæ ac deuotæ orationes quas ſcripſit dum in Altecumbæ Cœnobio Monachus degeret.
Cæleſtinus V. antea Petrus Moronus, vel de Murrhone, natione Italus, patria Iſernienſis, Ordinis Cæleſtinorum Sanctiſſimus Patriarcha, ex Anacoreta renuntiatus Pontifex in ordine 194. poſt ſex menſes ſpontè ſe abdicans Pontificatu, in ſolitudine reliquum vitæ in oratione perduxit, obijtq. in arce Fumonis die 19. Maij, ſeu 8. Iunij anno ſalutis 1296. ætatis 87. cum ſcripſiſſet Opuſcula varia, Neapoli anno 1640. edita, nempè
Relationem vitæ ſuæ
Opuſculum de virtutibus, quinque partibus diſtinctum
Opuſculum de vitijs tribus partibus diſtinctum
Opuſculum de hominis vanitate tribus itidem partibus.
Opuſculum de exemplis, ac ſimilibus moralibus
Opuſculum de ſententijs Patrum Eremitarum
Opuſculum de miraculis B. Mariæ
Opuſculum, ſeu Summam de Cenſuris
Opuſculum de Sacramentis Eccleſiæ
Opuſculum de decem præceptis Decalogi
Opuſculum de Præceptis Eccleſiæ
Opuſculum de Legibus.
Epiſtolas ſeptem ad diuerſos
Orationes deuotiſſimas viginti
Quaſdam Conſtitutiones Eccleſiaſticas, quarum vna licère Romano Pontifici abdicare ſe Magiſtratu
Scripſit etiam de perfectione Religioſa librum vnum, quem extare M. S. dicunt in Monaſterio Medutenſi.
Clemens I. vide parte 2. S. Clemens.
Clemes II. antea dictus Suidgerus natione Saxo, Pontifex in ordine 152. deceſſit Idibus Octobris anno Dominicæ Natiuitatis 1047. cuius corpus ex ſupremis tabulis ad Eccleſiam Bambergenſem delatum, in Choro magnificentiſſimè conditum fuit.
Huius Epiſtola ad Ioannem Archiepiſcopum Salernitanum legitur Tomo 7. Conciliorum & Tomo xi. Annalium Baronij.
Clemens III. vide parte 2. Petrus Scholaris
Clemens IV. vide Parte 2. Guido Groſſus.

Clemens huius nominis V. antea Bertrandus de Gouth Pontifex in ordine 197. natione Gallus, qui Sedem Petri Auenionem transtulit, obijt in Rocca Maula super amnem Rhodanum in Prouincia Narbonensi die 20. Aprilis anno post Christum natum 1314. dum Auenione Burdegalam peteret.

Scripsit Clemens Sermones ad populum habitos

Epistolarum librum vnum; illas ad Regem Sueciae rescriptas inuenies apud Ioannem Vastonum Gothum in Vitis Aquloniæ fine,

Costitutionum vulgò Clementinarum, vel liber septimus Decretalium in Concilio Viennensi ordinatus, quem postea Ioannes XXI. dictus XXII. successor, diuulgauit Parisijs cum commentarijs Gulielmi de Lauduno anno 1517. editus est.

Registri huius Pontificis volumina nouem in Bibliotheca Vaticana asseruantur

Quædam eiusdem Epistolæ leguntur Tomo 7. Conciliorum cum Notis Binij.

Extant in Parnasso Mariano, Duaci per Bellerum excuso anno 1624. Hymni sacri Officij de compassione B. Mariæ Virginis ex hortulo animæ deprompti, auctore Clemente Romano Pontifice huius nominis quinto.

Clemens VI. vide parte 2. Petrus Rogerij Monstrius.
Clemens VII. vide parte 2. Iulius Medices.
Clemens VIII. vide parte 2. Hyppolytus Aldobrandinus.
Clemens IX. vide parte 2. Iulius Rospigliosius.
Cletus. vide parte 2. Cletus.
Concordius Soter. vide parte 2. Soter.
Constantinus I. vide parte 2. Constantinus Ioannis filius.
Constantinus II. vide parte 2. Constantinus Marinus.
Cornelius. vide parte 2. Cornelius natione Italus.

Pseudopontifices.

Clemens VII. vide parte 2. Robertus Geneua.

Damasus I. Vide parte 2. Damasus Antonij filius.
Deusdedit. vide parte 2. Deusdedit, alijs Deodatus.
Dionysius. vide parte 2. Dionysius qui ex Monacho.
Donus siue Domnus vide parte 2. Donus seu Domnus.

Eleutherius. vide parte 2. Eleutherius, alijs Abundius Eleutherius.

Euaristus. vide parte 2. Euaristus Iudæ Iudæi filius.
Eugenius *I.* vide parte 2. Eugenius patria Romanus.
Eugenius *II.* vide parte 2. Eugenius Romanus.
Eugenius *III.* antea Petrus Bernardus Vicedominus, patria Pisanus, professione Monachus, Pontifex in ordine 169. mortuus Tibure die Iulij 9. anni 1153. scripsit Epistolas plures ad diuersos, quarum aliquæ Tomo 7. Conciliorum, aliæ Tomo 2. Annalium Cisterciensium, & Tomo 12. Annalium Ecclesiasticorum Baronij leguntur.
Huius Epitaphium tale est apud Angelum Manrique Tomo 2 Annalium Cisterciensium.

Hic iacet Eugenius defunctus; cerne sepulchrum
Cui pia cum Christo viuere vita fuit.
Pisa virum genuit, quem Clarauallis alumnum
Exhibuit, sacræ religionis opus.
Hinc ad Anastasij translatus Martyris ædem,
Ex Abbate, Pater summus in Orbe fuit.
Eripuit solemne iubar, mundiq. decorem
Iulius, octauum sole feruente diem.

Eugenius IV. vide parte 2. Gabriel Condulmerius.
Eusebius. vide parte 2. Eusebius natione Græcus.
Eutychianus. vide parte 2. Eutychianus è familia Martia.

Fabianus. vide parte 2. Fabianus Romanus.
Felix *I.* vide parte 2. Felix patria Romanus,
Felix *II.* alijs *III.* vide parte 2. Felix Anicius.
Felix *III.* alijs IV. vide parte 2. Felix Castorij Fimbrij filius.
Formosus. vide parte 2. Formosus Ciuis & Episc. Portuensis.

Pseudo Pontifices;

Felix. vide parte 2. Felix natione Romanus.

Gelasius I. vide parte 2. Gelasius Africanus.
Gelasius II. vide parte 2. Ioannes Caietanus.
Gregorius I. cognomento Magnus. vide parte 2. Gregorius Anicius.
Gregorius II. vide parte 2. Gregorius Patria Romanus.
Gregorius III. vide parte 2. Gregorius Ioannis filius.
Gregorius IV. vide parte 2. Gregorius alius Ioannis filius.
Gregorius V. antea Bruno dictus, natione Saxo, Othonis Saxoniæ, & Sueuiæ Ducis filius Pontifex in ordine 143. mortuus

tuus

tuus Romæ 18. Februarij anno post Christum natum 998. sepultus in Vaticano prope Altare S. Andreæ sub hoc Epitaphio

Hic quem tegit humus, oculis, vultuq; decorum
Papa fuit Quintus nomine Gregorius.
Ante tamen Bruno, Francorum regia proles
Filius Othonis de Genetrice Iudith.
Lingua Teutonicus, Vangia doctus in vrbe
Sed iuuenis Cathedram sedit Apostolicam.
Ad binos annos, & menses circiter octo
Ter senos Februo connumerante dies.
Pauperibus diues, per singula Sabbatha vestes
Diuisit, numero cautus Apostolico.
Vsus Francisca, vulgari, & voce latina
Instituit populos eloquio triplici.
Tertius Otho sibi Petri commissit ouile
Cognatis manibus, vnctus in Imperium
Exuit, & postquam terrenæ vincula carnis
Æquiuoci dextro substituit lateri.

Scripsit Gregorius Epistolas plures, præsertim ad Abbonem Abbatem Floriacensem.

Gregorius VI. vide parte 2. Ioannes Gratianus.

Gregorius VII. vide parte 2. Hiltprandus seu Gildebrandus.

Gregorius VIII. vide parte 2. Albertus à Mora.

Gregorius IX. vide Hugolinus siue Hugo Anagninus, parte 2.

Gregorius X. antea Theobaldus, alijs Theoaldus Vicecomes Placentinus, natione Italus, Pontifex in ordine 186. excessit è vita Aretij in Etruria die 11. Ianuarij anno ab orbe redempto 1276. ibidem in Cathedrali sepultus claruit miraculis.

Scripsit Dialogum inter Saulum & Paulum; vt ex M.S. in Bibliotheca Varmiensi.

Orationem pro concordia inter Guelphos & Gibellinos

Epistolas ad diuersos, quarum Registrum asseruatur in Vaticana Bibliotheca M.S. Vna ad Regem Armeniæ extabat in Bibliotheca Sirletti. vide tomum 7. Conciliorum Binij. Eiusdem literas Nidrosiensi, & Fulcono Vpsalensi Archiepiscopis, nec non Episcopis earumdem Prouinciarum, & Arusiensi missas inuenies apud alias laudatũ Ioãnẽ Vastonũ Gothũ in Viti Aqilonia.

Gregorius XI. vide parte 2. Petrus Rogerius Monstrius

Gregorius XII. vide parte 2. Angelus Corarius

Gregorius XIII. vide parte 2. Hugo Boncompagnus

Gregorius XIV. vide parte 2. Nicolaus Sfondratus
Gregorius XV. vide parte 2. Alexander Ludouisius.

Hadrianus I. vide parte 2. Hadrianus Romanus.
Hadrianus II. vide parte 2. Hadrianus Iltiprandus.
Hadrianus III. vide parte 2. Agapetus, alijs Agapitus.
Hadrianus IV. vide parte 2. Nicolaus Albanensis Episcopus.
Hadrianus V. vide Parte 2. Othobonus Fliscus.
Hadrianus VI. vide parte 2. Hadrianus ex inferiori Germania.
Hilarus. vide parte 2. Hilarus Sardus.
Honorius I. vide parte 2. Honorius Petronij de la Mara.
Honorius II. vide parte 2. Lambertus Fagnanus.
Honorius III. vide parte 2. Cencius Sabellus
Honorius IV. vide parte 2. Iacobus Sabellus.
Hormisda. vide parte 2. Hormisda alijs Cœlius Hormisda.
Hyginus. vide parte 2. Higinus, alijs Iginius.

Innocentius I. vide parte 2. Innocentius patria Albanus.
Innocentius II. vide parte 2. Gregorius de Papa.
Innocentius III. vide parte 2. Lotharius ex Comitibus Signiæ.
Innocentius IV. vide parte 2. Sinibaldus Fliscus.
Innocentius V. vide parte 2. Petrus Tarantasiensis
Innocentius VI. vide parte 2. Stefanus Alberti filius.
Innocentius VII. vide parte 2. Cosmas, seu Cosmatus Melioratus.
Innocentius VIII. vide parte 2. Io: Baptista Cybo.
Innocentius IX. vide parte 2. Io: Antonius Facchinettus.
Innocentius X. vide parte 2. Io: Baptista Pamphilius.
Ioannes I. vide parte 2. Ioannes Constantij filius.
Ioannes II. vide parte 2. Ioannes Mercurius.
Ioannes III. vide parte 2. Ioannes Catellinus.
Ioannes IV. vide parte 2. Ioannes Venantij Scolastici filius.
Ioannes V. vide parte 2. Ioannes Cyriaci filius.
Ioannes VI. vide parte 2. Ioannes Paterni alijs Petronij filius.
Ioannes VII. vide parte 2. Ioannes Platone Ianni dega natus.
Ioannes VIII. vide parte 2. Ioannes Gundi filius.
Ioannes IX. vide parte 2. Ioannes Rampoaldi filius.
Ioannes X. patria Rauennas, alijs Romanus Pontifex Maximus in ordine 125. Vidonis Tusciæ Comitis, ac Marociæ vxoris fraudibus suffocatus in carcere 7. Aprilis die, anno post Christum natum 928. cum scripsisset Epistolas plures ad diuersos.

Ioannes XI. patria Romanus in ordine 128. ex Comitibus Tuſculanis è ſolio deiectus extinctus in carcere die 25. Octobris anno 935. ſcripſit Epiſtolas plures, qarum duas Andreas Ducheſnius apud ſe habere, fatetur in eiuſdem Ioannis Vita.

Ioannes XII. Vide parte 2. Octauianus ex Comitibus Tuſculanis.

Ioannes XIII. Sergius ante Pontificatum nuncupatus, Epiſcopus Narnienſis, Ioannis Epiſcopi ex legitimo matrimonio filius, obijt 6. Septembris anno ſalutis humanæ 975. & poſt obitum ſepultus in Baſilica S. Pauli Via Oſtienſi ſub hac Epigraphe.

Pontificis ſummi hic clauduntur membra Ioannis
Qui prudens Paſtor perſoluens debita mortis
Iſtic præmonuit moriens ſua membra locari,
Quò pietate Dei reſolutus nexibus aſtris
Eximij Pauli meritis conſcendat in æthra,
Inter Apoſtolicos cœlorum gaudia metat,
Gaudeat, exultet ſociatus cœlitus almis
Dicite corde pio relegentes carmina cuncti.
Chriſte tui famuli miſertus ſcelera purga
Sanguine qui ſancto redimiſti crimine Mundum.

Ioannes XIV. Petrus à Caneua noua ante Pontificatum nuncupatus, ex Epiſcopo Papienſi, & Archicancellario Othonis Imperatoris ſummum Principatum Eccleſiȩ obtinuit, & carcerem opera Bonifacij Pſeudopontificis per plures menſes paſſus eſt. Hunc tamen aliqui excludunt à numero Pontificum Romanorum, quia viuente Benedicto VII. dicto VIII. in Schiſmate electus eſt.

Fuit vir doctiſſimus & multorum Auctor librorum; nondum verò inueniri potui, quales libros ſcripſerit

Obijt 16. Maij anno noſtræ ſalutis 985. cuius Corpus conditum in Vaticano ſub hoc Epitaphio

Præſulis eximij hic requieſcunt membra Ioannis
Extiterat dictus qui antea quippe Petrus.
Sedem Papiæ blando moderamine rexit
Imperatori Othoni dulcis fuit . . . .
Commiſſum Populum Romanum moribus ornans
- - - - - - - - - - - - - - - - - -
Eloquio cunctis, præſertim dulcis amicis,
Subiectis placidus, pauperibuſq. pius,

Ioannes XV. ordine 141. Pontifex Maximus, patria Romanus Leonis Presbyteri, ex legitimo matrimonio filius, scripsit Epistolas plures, quarum duæ leguntur, prima apud Papyriu in Masonium ad Hugonem Galliarum Regem, altera apud Vuilelmum Malmesburiensem ad omnes fideles de pace inter Angliæ Regem, & Northmannorum Ducem, composita per Leonem Viceepiscopum Treuirensem. E vita migrauit Romæ 10. Februarij, alijs 7. Maij anno à partu Virginis 995. conditus iu Vaticano sub hoc Epitaphio, teste Manlio.

Clauditur hoc tumulo venerabilis ille Ioannes;
Qui leges sacras diffundere nouerat omnes;
Egregius Doctor verbo quæcumq. docebat
Moribus, & vita, tribuens exempla, gerebat.
Hunc à Canonici districto iure rigoris,
Non timor, aut lucrum, non gratia flexit amoris.
Det Deus æternus cœlorum lumine pasci,
Cui dat Roma mori, dederat benè gaudia nasci.
Quando vir iste obijt, si vis cognoscere verum
Septima lux Maij fuit illi meta dierum.

Ioannes XVIII. alijs XXII. cognomento Fasanus, seu Fanassus patria Romanus de Vico Portæ Methodiæ, Pontifex in ordine 146. Scripsit Epistolas plures tam ad Græcos, quam ad alios, vt ex actis colligimus. Decessit Romæ die 18. Iulij, anno à Christi natiuitate 1009. sepultusq. in Vaticano cum sequenti Epigraphe à Vegio desumpta.

Quam solers Domino placuit? quam mente modesta
Præsul Apostolicus Orbis, & omne decus.
Hic statuit tumulo claudi sua membra sub isto
Hæc eadem sperant, vt sibi reddat humus.
Ardua qui fulsit cunctis per sydera cœli
Augustis clarus, gentibus, & tribubus.
Doctrinis comptus sacris, & dogmate claro
Per patrias sanctas semina fudit ouans.
Nam Graios superans, Eois partibus vnam,
Schismate pellendo, reddidit Ecclesiam.
Principis hinc Petri; sed quisquis tendit ad aulam
Dic supplex, idem regnet vt arce poli.

Ioannes XIX. alijs XVIII. vel XX. in ordine Pontifex 149. patria Romanus ex Comitibus Tusculanis, Benedicti VIII. germanus frater, & Monachus Benedictinus scripsit; Epistolas quasdam, quarum aliquas asseruabat Andreas Duchesnius, aliasq. euulgauit

cum Notis ad Bibliothecam Cluniacensem.

E vita migrauit Romæ die Nouembris 8. anno salutis 1032. post obitum conditus in Vaticano inter portam argenteam, & Romanam.

Ioannes XX. seu XXI. vide parte 2. Ioannes Petrus Iuliani.

Ioannes XXI. alijs XXII. vide parte 2. Iacobus Ossa.

Ioannes XXIII. vide parte 2. Balthassar Cossa.

Iulius huius nominis I. vide parte 2. Iulius Rustico Patre natus.

Iulius II. vide parte 2. Iulianus de Ruuere.

Iulius III. vide parte 2. Ioannnes Maria de Monte.

Leo I. cognomento Magnus. vide parte 2. Leo Quintani filius.

Leo II. vide parte 2. Leo ex Cedalla.

Leo III. vide parte 2. Leo patria Romanus.

Leo IV. vide parte 2. Leo Rodulphi filius.

Leo VI. patria Romanus Christophori Primicerij in legitimo matrimonio filius ex familia Gemina, Sanguinea postea dicta, Pontifex in ordine 126. scripsit Epistolam ad Leodegarium Archiepiscopum Viennensem, quam profert Ioannes Lieuræus.

Post obitum sequutum 23. Octobris die, anno 928. sepultus ad Sanctum Petrum.

Leonem VIII. licet schismaticum, tamen ab eius nominis nota rationem cum habeant Historici in recensendis alijs Pontificibus, qui Leonis nomine sunt vocati, nos quoq. hoc in loco numeramus; fuit hic Romanus ex statu laicali assumptus, seu intrusus in Petri Cathedram, obijtq. 17. Maij anno à partu Virginis 965. Huius extant Epistolæ plures, quarum quatuor ad S. Odonem Abbatem secundum Cluniacensem erant apud Andream Duchesnium, illæ ad Egilulphum Salisburgensem, Eisengrenium Regmoburgensem, Lambertum Fringensem, & Starchandum Eistatensem Episcopos de causa fidei, apud alios.

Leo IX. Bruno antea vocatus, Hugonis Comitis Dagspurgensis filius, Germanus, Pontifex in ordine 154. Sanctitatis nota illustratus, cuius dies festus singulis annis celebratur in Ecclesia Romana di 19. Aprilis scripsit ad Constantinum Monomachum Imperatorem de extirpandis hæresibus librum vnum.

Ad Patriarcham Constantinopolitanum de eadem re librum vnum.

Ad Græcos librum contra eorum errores;

Ad Episcopos Affricæ & Ægypti librum vnum.

Epistolas plurimas, quarum aliquæ leguntur apud Binium tomo 7. Conciliorum, & Baronium tomo XI. Annalium, ac Laurentium Surium Carthusianum.

Officium recitandum in solemnitate Sancti Hidulfi Episcopi Treuirensis.

Sermones, seu Homilas, Louanij 1565. & Coloniæ 1568. studio Laurentij Surij euulgatas.

Ab hoc etiam prodierunt Responsoria in veneratione Martyris Cypriaci, Hidulphi Archiepiscopi Treuirensis, B. Odilæ Virginis, B. Gregorij Doctoris & Pontificis Anglorum Apostoli, nec non B. Gregorij alijs Gorgonij Presbyteri, & Martyris, quæ leguntur in Ecclesijs in quibus horum Beatorum memoria celebratur.

Animam Deo reddidit die 16. Aprilis anno salutis 1054. corpus miraculis illustre conditum in Vaticano sub hoc lapide.

Victrix Roma dolet nono viduata Leone
Ex multis talem non habitura Patrem.

Leo X. vide parte 2. Ioannes Medices Laurentij filius.

Leo XI. Alexander Mediceus antea nominatus, Pontifex in ordine 236, patria Florentinus, ne vno quidem expleto in noua dignitate, Mense decessit 27. Aprilis die, anno seculi decimi septimi, quinto, corpus iacet in Vaticano in tumulo à Roberto Cardinale Vbaldino ex Sorore pronepote excitato, cum hac Inscriptione.

D. O. M.
LEONI XI. Medici Florentino
Pont. Opt. Max.
Qui ad summam Ecclesiæ Dei felicitatem
Ostensus magis quam datus
Christianum Orbem breui xxvij. dierum lætitia
Et longo annorum mœrore compleuit.
Robertus Card. Vbaldinus ex Sorore pronepos
Grati animi monumentum P.
Obijt An. Ætatis suæ LXIX. Quinto Cal. Maij
MDCV.

Hiuiusce

Huiusce Pontificis Epistolam vnam ad Archiepiscopum Neapo. anum legi apud Stephanum Quarantam.

Liberius. vide parte 2. Liberius Augusti filius.
Linus. vide parte 2. Linus natione Italus.
Lucius I. vide parte 2. Lucius Romanus.
Lucius II. vide parte 2. Gerardus Caccianemicus.
Lucius III. vide parte 2. Hubaldus Allucingolus.

Marcellinus. vide parte 2. Marcellini Proiecti filius.
Marcellus I. vide parte 2. Marcellus Benedicti filius.
Marcellus II. vide parte 2. Marcellus Ceruinus.
S. Marcus. vide parte 2. Marcus filius Prisci.
Martinus I. vide parte 2. Constantinus Marinus.

Marinus II. seu iunior patria Romanus in ordine Pontifex 131. scripsit Epistolam ad Leonem Abbatem Monasterij S. Vincentij VVIture prope Capuam, quam recitant Ioannes Monachus in Chronico eiusdem Monasterij, & Cardinalis Baronius in Annalibus Ecclesiasticis ad annum 946. atq. obijt Romæ Idibus Maij. anno salutis 946.

Martinus I. vide parte 2. Martinus natione Italus.
Martinus II. alijs IV. vide parte 2. Simon de Bria.
Martinus III. alijs V. vide parte 2. Otho Columna.
Melchiades seu Miltiades. vide parte 2. Melchiades.

Nicolaus I. cognomento Magnus, vide parte 2. Nicolaus filius Theodori.
Nicolaus II. vide parte 2. Gerardus Allobrox.
Nicolaus III. vide parte 2. Ioannes Vrsinus.
Nicolaus IV. vide parte 2. Hieronymus Asculanus.
Nicolaus V. vide parte 2. Thomas Parentucellus.

Pseudopontifices.

Nicolaus V. antea Petrus Reinalutius seu Raynaldutius vel Rainaluccius natione Italus, de Vico Corbario Aprutinus, professione Minorita Romæ à Ludouico Bauaro contra Ioannem xxi. dictum xxij. renuntiatus Pseudopontifex Auenione 25. Augusti die, anno salutis 1330. errorem detestans suum, spontè vestes pontificias deposuit, obijtq. anno 1333. cum Posteris tradidisset.

Glossulam super Christi imitatione libro vno.
Abdicationem Antipapatus.

Nouatianus. vide parte 2. Nouatianus natione Italus.

Paschalis

Paſchalis I. vide parte 2. Paſchalis Bonoſus.
Paſchalis II. vide parte 2. Raynerius, alijs Renatus.
Paulus I. vide parte 2. Paulus patria Romanus.
Paulus II. vide parte 2. Petrus Barbus.
Paulus III. vide parte 2. Alexander Farneſius ſenior.
Paulus IV. vide parte 2. Ioannes Petrus Caraffa.
Paulus V. vide parte 2. Camillus Burgheſius.
Pelagius I. vide parte 2. Pelagius Vicarianus.
Pelagius II. vide parte 2. Pelagius iunior.

Petrus Apoſtolus, Chriſtianorum Summus Pontifex, & Vicarius Ieſu Chriſti anno Domini trigeſimo tertio, alijs trigeſimo quarto Eccleſiæ Chriſtianæ præſidere cœpit, & anno ſexageſimo nono, vel ſeptuageſimo martyrio coronatus eſt.

Scripſit Petrus Epiſtolas duas Canonicas: quæ licet videantur in ſtilo diuerſæ, ſunt tamen ambæ eiuſdem Auctoris; diuerſitas ſtili à diuerſis Interpretibus prouenit.

Multos alios libros olim ſub nomine Petri ſcriptos fuiſſe addit S. Hieronymus, quos ipſe ibidem enumerat, & reicit vt apocryphos & ſpurios; hi autem ſunt

Actorum eius liber vnus.
Euangelium.
Prædicationis liber alter.
Apocalypſeos liber
Iudicij liber vnus
Epiſtola ad Iacobum Hieroſolymitanum, quæ ab alijs tribuitur Clementi I. Papæ.

Pręcepta, ſunt M. SS. Græcè Florentiæ in Bibliotheca Medicea, Liturgia; ſeu Apoſtolica Miſſa, vel Diuinum Sacrificium D. Petri, quod è Græco in Latinum vertit Ioannes a Sancto Andrea Canonicus Pariſienſis, ex Miſſali Bibliothecæ Regiæ Chriſtianiſſimi eruto, notiſq. illuſtratum: extat etiam Græcè, & Latinè tomo 2. Bibliothecæ Patrum, illudq. notationibus illuſtrauit Guilielmus Lindanus Epiſcopus Ruræmundanus.

Pius I. vide parte 2. Pius natione Italus.
Pius II. vide parte 2. Æneas Syluius Piccolomineus.
Pius III. vide parte 2. Franciſcus Todeſchinus Piccolomineus.
Pius IV. vide parte 2. Ioannes Angelus Medices.
Pius V. vide parte 2. Michael Ghiſlerius.
Pontianus. vide parte 2. Pontianus, alijs Calpurnius Pontianus.

Pſeudo-

Pſeudo Pontifices.

Paſchalis I. ex Archidiacono S.R.E. Pſeudopontifex; magiſces tamen paulò poſt accuſatus, & conuictus, vt reus non modo dignitate quam iniuſtè vſurpauerat, ſed etiam Archidiaconatu ſpoliatus, in Monaſterium pœnitentiæ cauſa detruſus, poſt quinquennium mortuus, die 17. Ianuarij anno ſalutis 689. cum ſcripſiſſet literas ad Ioannem Exarcham Rauennæ.

Sabinianus. vide parte 2. Sabinianus natione Tuſcus.
Sergius I. vide parte 2. Sergius Tiberij Mercatoris filius.
Sergius II. vide parte 2 Sergius iunior.
Sergius III. vide parte 2. Sergius ex Comitibus Tuſculanis.
Sergius IV. vide parte 2. Petrus Buccaporci.
Simplicius. vide parte 2. Simplicius natione Italus.
Siricius. vide parte 2. Siricius natione Italus.
Sixtus I. vide parte 2. Sixtus Paſtoris filius.
Sixtus II. vide parte 2. Sixtus iunior.
Sixtus III. vide parte 2. Sixtus alius.
Sixtus IV. vide parte 2. Franciſcus Ruuerius.
Sixtus V. vide parte 2. Felix Perettus.
Soter. vide parte 2. Soter, alijs Concordius Soter.

Stephanus huius nominis primus, Iulij filius patria Romanus, Pontifex in ordine 24. ſcripſit Epiſtolas duas, quæ extant apud Binium tomo 1. Conciliorum, Baronium tomo 2. Annalium.

Martirio coronatus Romæ in perſecutione Valeriani die 2. Auguſti anno ſalutis humanæ 260. conditur in Cœmeterio Calliſti, ex quo tranſlatus ad titulum Equitij.

Stephanus III. vide parte 2. Stephanus Conſtantini filius.
Stephanus IV. vide parte 2. Stephanus Olybrij filius.

Stephanus V. Martini filius Romæ nobili genere natus, Pontifex in ordine 99. poſt breuem Pontificatum deceſſit die 25. Ianuarij anno reparatæ ſalutis 817. cum ſcripſiſſet Epiſtolam vnam quæ habetur M.S. in Vaticano; quam tamen Binius, & Baronius indicant eſſe alterius Stephani.

Stephanus VI. vide parte 2. Baſilius Romanus.

Stephanus VII. Ioannis Presbyteri ex legitimo matrimonio filius, patria Romanus, in ordine Pontifex 115. ſcripſit Epiſtolas plures, quarum illa ad Fulconem Remenſem extat, vt refert Flodoardus lib. 4. hiſt. Remenſis. Obijt Romæ 24. Martij Menſis die anno ab incarnatione Chriſti 900.

conditus in Vaticano cum sequenti Epitaphio à Sergio III. Papa concinnato.

Hoc Stephani Papæ clauduntur membra locello,
Sextus dictus erat ordine quippe Patrum.
Hic primum repulit Formosi spurca superbi
Culmina qui inuasit Sedis Apostolicæ,
Concilium instituit, præcedit Pastor, & ipsi,
Lege satis fessis iure dedit famulis.
Cumq; Pater nullum certaret dogmate sancto
Captus, & à Sede pulsus ad ima fuit.
Carceris interea vinclis constrictus, & vno
Strangulatus neruo, exuit, & hominem.
Post decimumq. regens, sedem cum transtulit annum
Sergius huc papa funera sacra colens.

Stephanus IX. alijs VIII. natione Germanus, Pontifex in ordine 130. scripsit ad Principes Franciæ pro receptione Ludouici in Regem Francorum, teste Duchesnio: à Romanis sæpius seditionibus vexatus, mortuus 21. Octobris die anni 942. & corpus conditum in Vaticano.

Stephanus X. vide parte 2. Fridericus Gozzellonis Ducis filius.

Syluerius. vide parte 2. Siluerius alijs Cœlius Siluerius.

Syluester I. vide parte 2. Siluester Ruffini filius.

Siluester II. antea dictus Gerebertus Aruernus, patria Aurelianensis ex Monacho Benedictino Pontifex Maximus in ordine 144. scripsit ante Papatum aliqua contra Decretales Pontificum Epistolas, quæ Baronius tomo x. Annalium Ecclesiasticorum confutat.

Item Dialogum pulcherrimum.

De Arithmetica, seu de numero ad Constantinum Floriacensem Monachum. Extabat M. S. apud Ioannem Massonum. Papyrij fratrem.

De Sphæra librum vnum.

De compositione Astrolabij librum vnum.

De Rhethorica librum vnum.

De Geometria lib. 1. asseruabatur M. S. in Bibliotheca Cardinalis Farnesij, teste Panuinio in annotationibus ad Siluestri II. vitam.

Epigrammata in Boetij Imaginem quorum vnum extat in Appendice notationum Baronij ad tomum 7. anno 526.

Orationem quam habuit anno 995. 4. Nonas Iunij in Synodo Mosonij.

Vitam S. Adalberti Archiepiscopi Pragensis Martyris, quam Romæ prælo mandauit Abrahamus Bzouius.

Præterea scripsisse Siluestrum scimus Epistolas centum quinquaginta nouem, quibus vsus est Cardinalis Baronius ad annalium fabricam.

Obijt Romæ 12. Maij anno salutis 1003. sepultus in Laterano sub hoc Epitaphio à Sergio IV. composito.

Iste locus mundi SILVESTRI membra sepulti
Venturo Domino conferet ad Dominum.
Quem dederat mundo celebrem doctissima virgo
Atq. caput mundi culmina Romulea.
Primum Gerbertus meruit Francigena sede
Rhemensis populi metropolim patriæ.
Inde Rauennatis meruit conscendere summum
Ecclesiæ regimen nobile, sitq. potens.
Post annum Romam mutato nomine sumpsit
Vt toto Pastor fieret orbe nouus.
Cui nimium placuit sociali mente fidelis
Obtulit hoc Cæsar tertius Otho sibi.
Tempus vterq. comit clara virtute sophiæ
Gaudet, & omne seculum, frangitur omne reum.
Clauigeri instar erat, cœlorum sede potitus
Ter na suffectus cui vice Pastor erat.
Iste vicem Petri postquam suscepit, abegit
Lustrali spatio secula morte sui.
Obriguit mundus discussa pace triumphus,
Ecclesiæ nutant dedidicit requiem.
Sergius hunc loculum miti pietate sacerdos
Successorq. suus compsit, amore sui.
Quisquis ad hunc tumulum deuexa lumina vertis
Omnipotens Domine, dic Miserere sui.

Symmachus. vide parte 2. Symmachus, alijs Cœlius Symmachus.

Thelesphorus. vide parte 2. Thelesphorus natione Græcus.
Theodorus I. vide parte 2. Theodorus natione Græcus.

Victor I. vide parte 2. Victor Afer.
Victor III. vide parte 2. Dauferius, alijs Desiderius.
Vigilius. vide parte 2. Vigilius ex nobilissimo genere ortus,
Vitalianus. vide parte 2. Vitalianus natione Aprutinus.
Vrbanus I. vide parte 2. Vrbanus S. R. E. Presbyter.
Vrbanus II. vide parte 2. Otho Castilioneus.
Vrbanus III. vide parte 2. Lambertus Cribellus.

Vrbanus IV. antea Iacobus Pantaleo, natione Gallus, patria Trecensis ex patriarcha Hierosolymitano casu pro Terræ Sanctæ negotijs in Vrbe existente, promotus omnium Cardinalium suffragijs ad Pontificatum sedit in Petri Cathedra in ordine 184. & scripsit Descriptionem Terræ sanctæ, qua Adrichomius vsus est in Theatro terræ sanctæ.

Epistolarum Volumen in Vaticano M. S. asseruatur.

Obijt Perusij in Vmbria die Octobris 11. anno ab incarnatione Christi 1264. iacetq. in Cathedrali cum hac Inscriptione.

Archi Leuita fuit, Pastorq. gregis Patriar.
Tunc Iacobus, posui mihi nomen ab Vrbe Monar. } Cha.
Tunc ciuis exiui, tumuli post condor in ar.
Te sine fine frui tribuas mihi summe Gerar.

Vrbanus V. antea Guilielmus Grisatus, Grimaldi seu Grimoaldi viri militaris filius, natione Gallus, Pontifex in ordine 202. scripsit Orationem de expeditione Terræ sanctæ.

de Oratione ex voto Commentaria.

Versus de Agnus Dei, leguntur apud Stephanum Quarantam, & Victorellum in Aditionibus ad Ciaconium, nec non Augustinum Patritium.

Epistolarum volumen extat M. S. in Vaticano.

Cessit è vita Auenione 19. Decembris die, anno à partu Virginis 1370. cuius ossa translata Massiliam iacent in Ecclesia Monasterij S. Victoris, in quo olim vixerat Monachus, & Abbas, sub sequenti Epigraphe.

Hic requiescit VRBANVS Pontifex in ordine quintus
Summus diuinitus Romanorum Præsul electus.
Auctor bonorum, lux, censor, normaq. morum
Speculum cunctorum, dogma, dux Monachorum
Bonorum ductor, malorum quoq. corrector,
Iustitiæ tutor, studiorumq. reparator.
Nullius acceptor, direxit iustitiæ libram,
Virtutibus fulgens cunctis iura reddidit idem.

Atq.

Atq. simoniam sui splendore fugauit,
Ecclesias nempe reparauit Romæ diuinitus,
Apostolorumq. capita tunc recondidit,
Pauperes alendo Christi mandata compleuit;
Hicq. bonus Pastor ad fidem Christi reduxit
Græcorum Cæsarem errorum caligine tectum.
Post labores tandem multos, desuperq. vocatus
Inter fratrum manus illa facta membra resoluens
Christi Vicarius transiuit ad astra beatus.
Quem Deus multum ex alto per signa monstrauit.
Qualis autem fuerit signa tanta clare demonstrant,
Ad tumulum huius languentum membra sanantur;
In multis alijs Prouincijsq. clarè constat;
Nec non Italia ab ipso multum amata,
Miraculis latè hoc in Hispania patet,
Ac in Boemia, nobiliq. Francia tota.
Gaudet Prouincia Arelatensis siuè vocata
Per tanta signa meritis Vrbani ornata.
Ergo mente pura te Vrbano Beato
Pontifici summo, lector deuote commenda.
Anno milleno trecenteno quoq. septuageno
Currente Domini, mensisq. decima nona
Decembris erat dies, cum Beatus iste
Vrbanus ad Christum transitu felici migrauit.

Vrbanus VI. Bartholomæus Prignanus seu Barillus ante Pontificatum nuncupatus, & Archiepiscopus Barensis, Pontifex in ordine 204. patria Neapolitanus scripsit.

Historiam Episcoporum Barensium ad sua vsq. tempora.

Formulas precum typis Dilinganis euulgatas anno 1567.

Epistolas quasdam, quæ extant tomo 7. Conciliorum, literas apud Laertium Cherubinum.

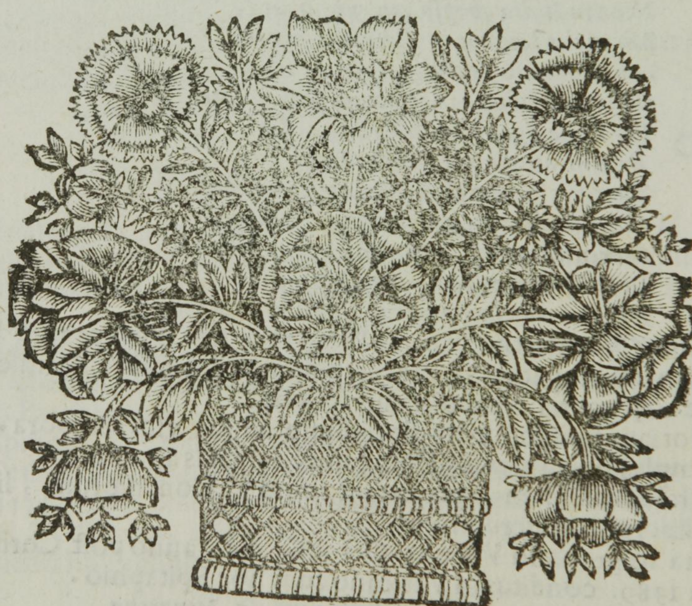
E vita migrauit in Vrbe 15. Octobris die, anno post Christum natum 1389. conditus in Vaticano cum hoc Epitaphio.

Hac animo magnus, sapiens, iustusq. Monarcha
Parthenopæus adest Vrbanus sextus in arca,
Feruebat fidei latebras conferre Magistris.
O decus, his fretus semper post prandia sistris
Schismatibus magnis animo maiore regebat.
Omne simoniacum tanto sub Patre tremebat.
Quid iuuat hunc terris mortali tollere laude?
Pro meritis, cœli splendet sibi gloria valde.

Vrbanus

Vrbanus VII. vide Io: Baptiſta Caſtanea parte 2.
Vrbanus VIII. vide parte 2. Maphæus Barberinus.

Zacharias. vide parte 2. Zacharias Policronij filius.
Zepherinus. vide parte 2. Zephyrinus, alijs Abundius Zephirinus.
Zoſimus. vide parte 2. Zoſimus natione Græcus.

ATHE-

ATHENEI ROMANI

PARS II.

IN QVA

S. R. E. CARDINALIVM

ET

PSEVDOCARDINALIVM SCRIPTA INDICANTVR.

A

CHILES de Graffis Bononiensis à Iulio II. Pont. Max. Episcopus Tiphernas, seu Modoecensis primò, mox Auditor Palatij Apostolici, demum S. R. E. Præsbyter Cardinalis renunciatus, in titulo S. Sixti, quem postea commutatuit cum illo S. M. Transtyberim, legationes plures gessit, & rexit Ecclesiam Bononiensem huius sunt euulgatæ Decisiones plures quas exarauit Romæ dum inter illos Patres sedit anno 1511. hæ tamen aliæ sunt ab illis excusis ab Achille de Grassis iuniore nepote. Diem supremum obijt

Romæ 22. Nouembris 1523. iacet apud S. Mariam Transtyberim sub hoc Elogio.

ACHILLEI DE GRASSIS
Episcopo Bononiensi
Huius Basilicæ Cardinali, morum
Grauitate, & legum in patria nulli secundo;
In quo nullum iustitiæ, modestiæ, ac liberalitatis
Genus vnquam desideratum est
Vixit annos LX. Clementi VII.
Et
Vniuersæ Curiæ maximo de se desiderio
Relicto.

De Achille Cardinale tractant Carolus Sigonius, & Ferd. Vghellius de Episcopis Bononiensibus. Martinus Polonus, in sua hist. Garimbertus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, in Vita, Felix Contelorius in Elencho, Leo X. in literis, Antonius Bumaldus in Bibliotheca Bononiensi.

Adalbertus Episcopus Cardinalis Syluæ Candidæ aliàs S. Ruffinæ, qui interfuit Conciliabulo Schismaticorum Romæ habito contra Catholicos sub Gregorio VII. Romano Pontifice Synodalem cum socijs scripsit Epistolam omnibus Deum timentibus, & salutem Romanæ Reipublicæ diligentibus. Cardinalibus adscriptus hic fuit à Clemente III. Pseudopontifice.

Adam de Eston Herefordiensis nobilis, teste Aubery, ex Ferdinando verò Vghellio Abbate Cisterciensi humilibus in Anglia natus Parentibus, adolescens S. Benedicti Regulam amplexus, non modo latinam, sed & græcam, atq. hebraicam linguam exactè didicit, multaq. in illis omnibus composuit. Fortuna igitur comite, nec non virtute duce Herefordiensem, seu ex alijs Londinensem primò obtinuit Episcopatum, & sub Vrbano VI. Angliæ Regis precibus sacram purpuram cum Titulo S. Cæciliæ. At vti in vitam eiusdem Vrbani Pontificis conspirator, cum alijs quinque Cardinalibus Luceriæ in Regnò Neapolitano carceri traditus, grauiterq. tortus, diù vixit in vinculis; tandem in gratiam Regis Angliæ, eò quod nihil aliud peccasset,

quam

quod Pontificem dixiſſet eſſe intolerabilem, ſeu quod ſciens coniurationem nō detexiſſet, ac ſatis iam pœnarum expendiſſet ſuæ taciturnitatis dimiſſus eſt, ſed ſpoliatus purpura, quam denuò induit Bonifacij IX. ſucceſſoris beneficio. Exceſſit Romæ die 15. Sept. ſeu ex alijs 13. Kal. Nouembris anno ſalutis MCCCXCVII. ſepultus in ſuo Titulo ſub hac Epigraphe.

D. O. M.

ADAM ANGLO
Titulo Sanctæ Cæciliæ Presb. Cardinali
Epiſcopatus Londinenſis perpetuo
Adminiſtratori
Integritate, doctrina, & religione
Præſtanti.
Artibus iſte Pater famoſus in omnibus Adam,
Theologus ſummus Cardiquenalis erat.
Anglia cui Patriam, Titulum dedit iſta beatæ
Ædes Cæciliæ, morſq. ſuprema Polum.

Tantus ac talis Cardinalis in poſterorum commodum reliquit
Offitium Viſitationis B. Mariæ à ſe ordinatum Romanorum Pontificum iuſſu
De communicatione idiomatum opus.
De ſua calamitate quam paſſus eſt ſub Vrbano VI. Opuſculum
De poteſtate Eccleſiæ aliud
De electione Pontificis
Defenſorium Eccleſiæ
De perfectione vitæ ſpiritualis
Modum conferendi beneficia
Formam procedendi contra hæreticos
Opus vitæ contra hæreticos
Dialogum Regis & Epiſcopi
De diuerſitate translationum
De veritate Catholica græcè
Donauit latinitate Metheororum libros Ariſtotelis
Edidit etiam hebraicè Alphabetum Iudæorum

Textum hebraicum Bibliorum
Postillam hebraicam.
Psalterium hebraicum
Expositionem Leuitici
Hebraica Saraceni
Hebraica Iarchi Salomonis
Vertit in latinum totum vetus Testamentum ex Hebræo

Præter laudatos Auctores meminere cum laude Adami Cardinalis Nicolaus Apsfildius in hist. Anglicana, Ioannes Pitsæus de scrip. Angliæ & de Episcopis Londinensibus, & Aereford. Godeuinus in Annal. Angliæ, Theodorus Niemus de schismate, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Nomenclator Cardinalium, Ciaconius cum Auctarijs, Hippolytus Marraccius in Purpur. & in Bibliotheca Mariana, alijq. quamplures cum Panuinio, Contelorio.

Ægidius, nonnullis Gilo Monachus Cluniacensis, & Episcopus Cardinalis Tusculanus à Callisto II. in Synodo Lateranensi renuntiatus, Apostolicæ Sedis legatione in Syria vna cum Guillelmo Tyri Archiepiscopo sub Honorio II. functus, sectatus est Anacleti Pseudopontificis schisma, & cum reliquis schismaticis Cardinalibus pro Anacleto scripsit ad Lotharium Regem Romanorum, quare ab Innocentio II. Cardinalitia dignitate priuatus est. at cum D. Bernardi Abbatis Claræuallis opera ad meliorem mentem redijsset sequutus est Innocentium verum Christi in Terris Vicarium, à quo restitutus honoribus sub eodem Pontifice è vita migrauit post annum 1138. Extant eiusdem Epistolæ ad Antiochenos; vt refert Gulielmus Tyrius de bello sacro libro 13. cap. 23.

De hoc Cardinali tractant Panuinius, Ciaconius cum suis Auctarijs, Auberius in historia Cardinalium, Honorius II. in Epistolis, Ferdianadus Vghellius in Italia sacra, alijq.

Ægidius Albernotius Carillus natione Hispanus stirpe regia natus à Clemente VI. Romano Pontifice inter Presbyteros Cardinales Tituli S. Clementis, & ab Innocentio VI. successore inter Episcopos Sabinenses cooptatus, in Italiam Legatus Apostolicus missus, breui illam plurimorum tyrannide oppressam pristinæ restituit libertati, & Ecclesiæ adiunxit, etenim omnia oppida recepit, quæ instigante Bauaro, in Flaminia, Piceno, ac Sancti Petri Patrimonio Principes varij occupauerant. huiusce Cardinalis sunt opus, Constitutiones Ægidianæ nuncupatæ, quibus etiam

nostra

nostra hac ætate Picenum & regiones aliæ diriguntur. alias etiam eddidit Constitutiones cum Vicarius esset Regni Siciliæ citra, quæ in Bibliotheca Cardinalis Sirletti M. SS. olim asseruabantur. Iulius Roscius Hortinus in su s Elogijs militatibus fatetur se habuisse aliquando præ manibus peruetustum exemplar Institutionum Cardinalis Albernotij, seruatum apud suos Ciues; an hæ aliæ sint à superius indicatis Constitutionibus, mihi ignotum. Tantus hic vir è vita excessit Viterbij die 24. Mensis Augusti anno à Christi natiuitate 1365. Corpus Assisij temporario sepulchro in Ecclesia S. Francisci conditum, postea Toletum in Hispania nobilium, piorumq. hominũ humeris translatum, cum sequenti Inscriptione.

Meminere Ægidij Ciaconius cum suis Auctarijs, Panuinius, Auctor Nomenclatoris Cardinalium; Antonius Sanderus, Iulius Roscius in Elogijs, Auberius in Vita, Ioannes Genes in Vita Matthæus Villanus in hist. Henricus Albius in Elogijs. Oder. Raynal. in Annal. Eccles. Scipio Ammiratus in hist. Florentina, Ferd. Vghellius in Ital sacra, & alij omnes qui historias sui æui descripserunt.

ÆGIDIVS de ALBORNOTS
Cardinalis Archiepiscopus
Toletanus.

Ægidius de Campis natione Gallus, Theologus Parisiensis, Caroli VI. Francorum Regis à confessionibus, Episcopus Constantiensis in Normannia, & S. R. E. Cardinalis à Ioanne xxij. dicto xxiij. renuntiatus, in schismate eruditionem simul & strenuam operam ad Ecclesiæ fauorem impendit; Auenione enim grauissima oratione typis edita Clementem VII. Pseudopotificem affatus est, quo tempore è vita excesserit certi facti sumus à Sãmarthanis qui sepulchralem proferunt huiusce Cardinalis inscriptionem sequentem.

In hac sepultura iacet bonæ memoriæ
Quondam
Eminentissimæ scientiæ nobilis. vir.
Magister
ÆGIDIVS de CAMPIS

De Rotomago Oriundus,
Sacræ Theologiæ eximius Profexor,
Episcopus Constantiensis
Ac
Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbyter Cardinalis, Constantiensis nuncupatus,
Qui obijt anno Domini MCCCCXIII.
Die 15. Martij.

Laudibus plurimis Ægidium efferunt Petrus Frizonius in Gallia purpurata Panuinius, Ciaconius & illius Auctarij, Auberius in Vita, Felix Contelorius in Elencho, cum laudatis Sammarthanis in Gallia Christiana.

Ægidius Petri Leonis Romanus Diaconus Cardinalis S. Nicolai in Carcere Tulliano à Clemente III. Romano Pontifice renunciatus, Cælestini item III. successoris iussu apud Tancredum Siciliæ Regem Legationem obiuit, vt Constantiam Imperatricem, eiusdem Regis captiuam liberaret, ac Romam deduceret. S. R. E. Cancellarius Cælestini nomine literas exarauit plures, in Bentiuoli Eugubini Episcopi, Abbatis S. Mariæ in flumine, ac Ogerij Præpositi, Othonis Archidiaconi, nec non Canonicorum Ianuensium commodum, & alias ad diuersos suo nomine editas. mortalitatem deposuit sub eodem Cœlestino anno salutis humanæ 1195.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Ciaconium, Panuinium, & alios.

Fr. Ægidius Romanus, illustri Columensium sanguine ex multis natus, Ordinis Eremitarum S. Augustini Theologus, ac Philosophus magni nominis, S. Thomæ Aquinatis discipulus, Doctor fundamentalis omnium voce dictus, sui Ordinis Generalis, Archiepiscopus Bituricensis, plurimorum sententia à Bonifatio VIII. euulgatus Cardinalis, scripsit.

Libros duos de Mundo sex diebus condito, quos quæstionibus scolasticis multis repletos seculo præterito Venetijs primùm impressos legimus.

Insuper in Canticum Canticorum Commentaria, seu lectiones nouendecim.

In omnes D. Pauli Epistolas lectiones.
In Epistolas Canonicas
In Euangelium Ioannis
In Canonem Bibliorum libros duos
In Boetium de Philosophię consolatione
De excellentia Summi Pontificatus
De esse & essentia Theoremata viginti duo.
Introductionem fidei ad Regem Armeniæ Bonifacio VIII. iubente
Super sententias libros quatuor.
Expositionem primæ Decretalis
De regimine Principum libros tres.
Quodlibeta multa
In officium Missæ
De intellectu posibili
Laudes sapientiæ diuinæ
De sapientia diuina in Beatis
De subiecto Theologiæ lib. I.
De corpore Christi tractatum, & de Sacramento altaris Theoremata quinquaginta
De mensura Angelorum Quæstiones
De Mortuis
Distinctionem articulorum fidei, & de arca Noe. lib. I.
De gradibus formarum lib. I.
De Prædestinatione libros duos
De generatione & corruptione
De peccato originali lib. I.
De formatione humani corporis in vtero Matris librum vnum.
De potestate Ecclesiastica ad Bonifacium VIII.
De carcere
Compendium Theologiæ veritatis
De renuntiatione Papę tractatum
Defensorium aduersus corruptorem librorum D. Thomæ Aquinatis
Sermones varios de tempore & de Sanctis.
In omnes Aristotelis libros Commentaria
De materia cœli contra Auerroem. lib. I.
De medio demonstrationis
De Inferno, Purgatorio, & Paradiso
De resurrectione Mortuorum Quæstiones septem disputatas Parisijs.

In Salutationem Angelicam Commentarium, non est tamen omnino certum an opus hoc sit Ægidij

Orationem pro tempore luculentissimam habitam coram Philippo Galliarum Rege cognomento Pulchro in frequentissimo conuentu virorum vtriusque Ordinis in Accademia Parisiensi.

Explanationem in Orationem Dominicam, dubitant aliqui an sit Ægidij nostri opus

Libellum scriptum occasione Clerici minus sufficienter ad Subdiaconatum promoti

Quomodo Reges possint bona Regni Ecclesijs elargiri

Tractatum contra exemptos

De defectu malorum culpæ

De motu Angelorum Quæstiones.

De compositione Angelorum Quæstiones

De cognitione Angelorum Quæstiones

In illud Canonicæ Ioannis Omne quod est in Mundo. lib. 1.

Contra expositionem Petri Ioannis de Narbona super Apocalypsim. lib. 1.

In Ius Canonicum de summa Trinitate, & fide Catholica.

De gratiarum actione ad Bonifatium VIII. Pont. Max. lib. 1.

De erroribus Philosophorum lib. 1.

De diuina influentia in Beatos lib. 1.

De Charactere lib. 1.

De rationibus seminalibus lib. 1.

De Intentionibus in medio lib. 1.

De differentia Ethicæ & Rhetoricæ

De medio Demonstrationis lib. 1.

De loco Angelorum Quæstiones.

De plurificatione Intellectus possibilis lib. 1.

Super librum de bona fortuna Commentaria

Super librum de Causis Commentarium.

De gubernatione Principum librum qui factus est Gallicus ab Henrico Ganchy.

Auenione mortalitatem expleuit die 22. Decembris anno salutis 1316. Corpus Lutetiam delatum, conditum fuit in Ecclesia Patrum Eremitarum S. Augustini sub hoc Elogio.

Hic iacet aula morum,
Vitæ munditia Archiphilosophiæ Aristotelicæ
Perspicacissimus Commentator,
Clauis, & Doctor sacræ Theologiæ,
Lux, in lucem reducens dubia.
Frater
ÆGIDIVS de ROMA
Ordinis Fratrum Eremitarum
S. Augustini Episcopus Bituricensis,
Qui obijt anno Domini
MCCCXVI.
Die 22. Mensis Decembris.

De hoc plura Ioseph Pamphilus in Chronica Fratrum Eremitarum, Auctarij apud Ciaconium, Bellarminus de Ecclesiasticis, Marraccius de Marianis Scriptoribus, Sammarthani in Gallia Christiana. Thomas Herrera in Alphab. August. Iordanus de Saxonia in Vitis Fratrum. Odericus in Annal. Eccl. Honorius IV. in literis. Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Paulus Æmilius de gestis Franc. Bzouius in Annal. Angelus Rocca in Vita, alijq. plures cum Philippo Labbe.

Mag. Fr. Ægidius Viterbiensis Antonini filius, ideò ab aliquibus Ægidius Antonini dictus, Ordinis Eremitarum S. Augustini Theologiæ decus, & ornamentum, sui Ordinis primùm Vicarius, deindè Prior generalis, Iulio II. Pontifice ad Venetos & ad Regem Neapolitanum Legatus, vt illos in Turcas excitaret, demum Perusium missus vt Populum illum Romano Pontifici benè affectum redderet; Orator enim doctus & eloquentissimus habetur, quare non defuerunt qui dicerent tanti viri eloquentiam esse verborum & sententiarum torrentem; cuiusq. enim generis Auditores doctos, indoctosq. mares, fæminas, iuuenes, senes, Principes & plebeios mulcebat, allatoq. animi motu, quocumque volebat, impellebat. at non solum Orator, sed & Poeta, historicus, Philosophus, ac Theologus insignis; Hæbraicam, Caldaicam, Græcam, Latinam, Etruscam optimè calluit. A Leone X. ad Cæsarem primò, tum ad Vibinatem Principem delega-

tus,

tus, ab eodem ſacra purpura ornatur, cum Titulo S. Matthæi in Merulana, quem progreſſu temporis cum alio S. Marcelli commutauit. præfuit Patriarcha Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ, & Epiſcopus Viterbienſi, Caſtrenſi, Lancianenſi, Sutrinæ, Nepeſinæ. Cingulum Marchiæ Anconitanæ adminiſtrauit, & publicum Palatium ornauit; functus etiam eſt legatione in Hiſpania. Romæ ſexageſimo ætatis anno, die 12. Nouembris, ſalutis humanæ 1532. ſubita oppreſſus pituita interijt. poſt obitum ſepultus in Eccleſia S. Auguſtini antè aram principem cum hac inſcriptione.

D. O. M.

ÆGIDIO Viterbienſi Cardinali
Gabriel Venetus Generalis poſuit
MDXXXVI.

Ante ſacroſanctos cineres bona verba Viator
Dicito, diuinus hic iacet Ægidius.
Qui potuit lingua humanas inflectere mentes,
Et trahere hærentes feruidus ad ſe animos.
Quidquid pandit Arabs diuinum, quidquid Erembus
Diues Aramæis occulit in Tabulis.
Explicuit populis, & ſi quid ſpiritus vltra
Sentit, adhuc ſanctum quod meditetur habet.

Funebri oratione à Laurentio Granio Epiſcopo Signino in parentalibus laudatus eſt.

Multa ingenij ſui monumenta reliquit, & ſunt
Liber in tria priora capita Geneſeos
Commentaria in quoſdam Pſalmos
De Eccleſiæ incremento liber
Dialogorum liber
Panegyris de viris illuſtribus & ſanctitate inſignibus Conuentus Ilicetani.
Hiſtoria viginti ſeculorum
Liber primus ſententiarum vſq. ad diſtinctionem decimam ſeptimam iuxta mentem Platonis
Epiſtolarum familiarium liber vnus
Diuerſarum libri ſeptem

Ecglogæ ſacræ tres
Opus prænotatum Secchina eſt in Bibl. regia Gallica
Dictionarium, ſiue liber Radicum.
Liber in Taghin i. ſigna facta ſuper hæbraicas latinitate do nata.
Oratio habita in Concilio Lateranenſi
Odæ in Ægidij Romani laudem
Et alia multa, proſa & carmine, vernacula, latinaq. lingua exarata.

Celebrant Ægidium Paulus Iouius, Ianus, Vitalis in carmine ſepulcrali, Ioſeph Pamphilus in Chronico ſui Ordinis, Thomas de Herrera in Alphabeto Auguſtiniano, Iacobus Sadolettus in literis, Io: Baptiſta Pius in Carmine, Panuinius, Auberius, Ciaconius, Vghellius in Italia ſacra, Contelorius in Elencho, Clemens VII. Pont. Max. in literis, Ambroſius Calepinus, alijq. quamplures.

Æneas Syluius Piccolomineus, etiam Bartholomæus nuncupatus, Ciuis Senenſis anno ſalutis 1405. in Vallis Vrciæ oppido Corſiniano, poſtea Pientia dicto 14. Kal. Nouembris venit in lucem, Syluio Piccolomineo & Victoria Fortiguerra parentibus. Senis Grammaticam, Rhetoricam, Poeticam, & Iuris prudentiam didicit. Dominico Cardinali Capranicæ primum, deinde Nicolao Albergato Sanctiſſimo Cardinali à ſecretis fuit. Felici V. Pſeudopontifici ab Epiſtolis legatione functus eſt apud Federicum Cæſarem, qui eum ad Eugenium Pontificem miſit Oratorem, vt pro Germania obedientiam præſtaret, poetica laurea, & priuilegijs plurimis à Cæſare auctus; Baſileenſi Concilio in vlteriorem Britãniam Orator miſſus, ac in Scotiam ad Regem, Tergeſtinam primò Eccleſiam, deinde Senenſem regendam ſuſcepit. Calliſtus III. illum inter Purpuratos cooptauit, & Diaconiam S. Euſtachij, ſeu Titulum S. Sabinæ eidem tribuit. poſt Calliſti III. obitum Patri Cathedram aſcendens dictus eſt Pius II. Sedit annos, ſex, menſes vndecim, dies 27. obijt Anconæ die 15. Auguſti anno 1464. Corpus Romam delatum apud S. Petrum annos aliquot, mox in Templo S. Andreæ de Valle iacuit cum hac Epigraphe.

PIVS II. Pont. Max.
Natione Tuſcus,

 Patria

Patria Senensis, gente Piccolominea
Sedit An. VI. augusta
In augusto Pontificatu gloria
Conuentum Christianorum Mantuæ
Pro fide habuit
Oppugnantibus Rom. Sedis intra
Atque extra Italiam restitit
Catharinam Senensem
Inter Sanctas Christi retulit
In Gallia Pragmaticam abrogauit
Ferdinandum Aragonen.
In Regnum Siciliæ cis fretum restituit,
Rem Ecclesiæ auxit
Fodinas inuenti tum primum aluminis
Apud Tolfam instituit
Cultor Iustitiæ & Religionis, eloquio admirabilis
Parata classe, ac Venetorum Duce
Cum suo Senatu Commilitonibus Christi habitis
In bello Turcis indicto
Anconæ decessit
Ex Patrum decreto in Vrbem relatus
In Basilica S. Petri
Anno MCCCCLXIV. conditur
Tum relicto ibidem capite S. Andreæ Apostoli,
Vbi ad se
Peloponneso aduectum collocarat
Alexanderi Peretti
Card. Montalti pietate, huc cum PII III.

Nepotis ossibus
Summo translatus honore
hic honorificè tumulatur
Kal. Febr.
Anno MDCXXIII.

Scripsit de miserijs Curialium librum vnum, qui prodijt hispanicè & latinè anno 1529.
De educatione liberorum
Solutionem quæstionum libro vno
De duobus Amantibus librum vnum
Contra Thaboritas de communione Corporis Christi librum 1. qui prodijt Parisijs 1562.
Ad Nicolaum Cusanum librum vnum
De fide ad Turcam lib. 1. quem gallicè reddidit, & scholijs illustrauit Petrus Crepetius 1589. & italicè Antonius Peregrinus.
De profectione in Turcas lib. 1.
Ad Episcopum Cracouiensem lib. 1.
De ortu & historia Boemorum lib. 1. qui prodijt Basileæ 1552.
Pręcepta Rhetoricæ libro vno
Pro laude Homeri Præfationem Londini 1509.
Diploma Christianorum militantium contra Turcas, & Epistolam ad Christophorum Maurum Ducem Venetiarum
De aduentu Sigismundi Costantiam Epistolas
Epistolam ad Morbisanum Turcarum Principem, aliam ad Archiepiscopum Genuensem Venetijs 1574.
Pararellam Alphonsinam, seu Commentarium in 4. libros Antonij Panormitæ de dictis & factis Antonij Regis Aragonum. Vittebergæ 1585.
Historiam Asiaticam Parisijs 1534. & alibi
De Asia minori librum
Historiam Europæam Parisijs 1534. & alibi
Rerum in Italia suo tempore gestarum libros 12. decimum tertium incepit, sed non perfecit.
Historiam Germanicam.
De auctoritate, & ortu Romani Imperij lib. 1.

De origine & progressu Romani imperij.
Historiam de gestis sub Federico III.
De Hungaria, & de gestis in ea.
Fasciculum rerum expentendarum.
Decadum Blondi Epitomen, extat Patauij M. S. in Bibliotheca Ecclesiæ Cathedralis.
De bono pacis.
Historiarum librum 1.
Geographiam totius Orbis.
De ortu Nili fluminis librum 1.
De Concilio Basileensi libros 2. qui extabant M. S. in Bibliotheca Ducis Vrbini & Basileæ, & retractationem.
De fato librum 1.
De studio venandi librum 1.
De præsentia, alijs de præscientia Dei librum 1.
De grammatica librum 1.
Dialogum contra Turcas libro vno.
De clade vniuersali Ecclesiæ librum vnum.
De rebus a se gestis librum. Romæ 1584.
De clade Constantinopolitana Orationem.
De prauis mulieribus libellum, euulgatum in Germania.
Epitaphiorum libellum. Ibidem.
Orationum librum qui Florentiæ & Senis M. S. asseruatur.
Orationem ad Callistum III. M. S. Patauij.
De morte Eugenij IV. creationeq., ac coronatione Nicolai V. in Summum Pontificem.
Orationem in Conuentu Mantuano habitam. extat M. S. Patauij, euulgata Parisijs 1668.
Orationem coram cœtu Cardinalium.
De aduentu capitis S. Andreæ Apostoli, & de sanguine Christi librum 1. extabat M. S. in Bibliotheca Ducis Vrbini.
De erratis Parisiensium librum 1.
De defensione Poetices lib. 1.
De dignitate Cæsaris lib. 1.
Orationem Mantuæ habitam in responsionem ad Oratores Regios Francos. extabat M. S. apud Iacobum Philippum Tomasinum.
Nicolai V. obitum, & Callisti III. creationem M. S. apud eumdem.
Responsionem ad Martinum Meyer pro Ecclesia Romana anno 1584. Romæ.

Epi-

Epigrammata, variaq. poemata & carmina; inter quæ vnum de Purificatione

Sententias in prouerbij modum. Basileæ 1575.

Remedium amoris. Parisijs 1548.

Historiam amorum Euriali & Lucretiæ Parisijs, diuersum à superiori.

Familiarium Epistolarum opus in quadruplici eius statu transmissarum; primò cum esset imperialis Secretarius, deinde Episcopus Senensis, postea Cardinalis, postremò Pontifex; sunt enim omnes Epistolæ 431. quæ prodierunt Nurembergæ anno 1481. studio Nicolai Dieuuillæ qui singulis argumentum præfixit.

Dialogum in quo disputat quis magis Adam, & Eua peccauit

Cōstitutiones Ecclesiasticas plures.

De Ænea Syluio, seu Pio II. tractarunt cum laude Panuinius, Ciaconius cum suis Auctarijs, Ioannes Gobellinus in Comentarijs Gregorius Lollius in Epistolis, Ægidius Viterbiensis Cardinalis in hist. Augustinus Patritius de ritibus S. R. E. Antonius Posseuinus iunior in hist. Gonzagæ familiæ; Hippolythus Donesmundus in hist. Ecclesiastica Mantuana; Archangelus Gianius in Annal. Seruorum B. Mariæ, Ianus Vitalis in Carminibus, Felix Contelorius in Elencho, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Antonius Sanderus in Elogijs Cardinalium, Bellarminus de Eccl. Iacobus Gaddius de non Eccl. Marraccius de Marianis Scriptoribus: Io: Petrus Crescentius de nobilitate Italiæ; Martinus Cromerus in hist. Poloniæ; Hieronymus Garimbertus, Lilius Gregorius Giraldus de claris Poetis; Ioannes Mariana in historia hispanica, Bizarus in Genuensi, Iustinianus in Veneta, Coirus in Mediolanensi, Bonifigli in Sicula, Pontanus in Neapolitana. Guicciardinus in sua Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, alijq. quamplures, quos ne fastidium pariam prætermitto.

Agapetus, alijs Rusticus Agapetus, Gordiani Prsbyteri Cardinalis ex legitimo matrimonio filius, ex Presbytero Cardinali SS. XII. Apostolorum euulgatus Christianæ Reipublicæ Princeps in Ecclesiæ bonum scripsit Epistolas octo, à Seuerino Binio in tomo 3. Conciliorum notis illustratas, licet non sederit in Petri Cathedra nisi Menses 9. ac dies vndeuigenti. Constantinopoli 12. Kal. Iunij anno salutis humanæ, 536. extinctus est; cuius corpus Romam translatum, reconditum in Vaticano his versibus prænotatum.

Mente.

Mente pia viuens Christi nutritus in aula
Et sola gaudens simplicitate boni.
Blandus in obsequijs, & puro plenus amore
Pacificam vitam iure pietatis agens
Qui gratus Populis & celso dignus honore
Sumpsisti meritis pontificale decus.
Commissumq. tibi pascens bonitate magistra
Seruasti cunctum sub pietate gregem.
Atq. tuum rite venerans Agapetus honorem
Præstitit hæc tumulo munera grata tuo.
Qui nunc Antistes Romana celsus in Vrbe
Sedis Apostolicæ culmina sacra tenet.

Huiusce Sancti Pontificis res gestas narrant Cardinalis Baronius in Annalibus, Paulus Diaconus in hist. Cassiodorus in præfat. de instit. diuin. script. Panuinius Ciaconius eiusq. Auctarij in Vita Sanctus Gregorius Papa in Dial. Paulus de Angelis in descript. Basil. Vatic., alijq. omnes qui rem Ecclesiasticam & Pontificiam tractarunt.

Agapetus, alijs Agapitus patria Romanus, Benedicti filius S. R. E. Cardinalis qui summum in Ecclesia Principatum per annum vnum; Menses tres, dies vndeuigenti regendo dictus est Hadrianus III. scripsit literas plures, licet vna tantum reperiatur ad Basilium Imperatorem, quæ est apud Binium tomo 7. Conciliorum. Decessit 7. Idus Maij anno redemptionis humanæ 885.

Celebrant Agapetum, Ciaconius & illius Auctarij, Lodouicus Iacobus à S. Carlo in Bibliotheca Pontif. Baronius in Annal. S. Antoninus, alijq. omnes qui de Romanis Pontificibus scripserunt.

Agapetus, seu Agapitus, alius à superiori, Diaconus Cardinalis floruit doctrina, pietate, prudentiaq. singulari seculo sexto post Christum natum, sub Iustiniano Imperatore, quem vt vera, christianaq. ciuili ratione erudiret, græcè scripsit Capita quædam admonitoria sub Titulo Regia Scheda, quæ tum græcè tum latinè typis Venetis anno seculi decimi sexti primo supra sexagesimum euulgata vidi, illaq. curiosè atq. contentè maxima mei animi voluptate lectitaui. Vtinam Principes omnes, ac Reges Christiani, illa procurarent, ac exequerentur.

Agatho

Agatho natione Siculus Presbyteris Cardinalibus adſcriptus, & inter Petri ſucceſſores omnium ſuffragijs relatus duas miſit Epiſtolas ad Imperatorem Conſtantinopolitanum, vnam cum actis Synodi quam Romæ conuocauerat, & tertiam ad Archiepiſcopum Viennenſem, quibus functus operibus, annis & meritis grauis cum Eccleſiæ res ſanctiſſimè adminiſtraſſet, per annos duos, & menſes ſex, nonagenario maior morbo, naturæq ceſſit anno reparatæ ſalutis octogeſimo ſecundo ſupra ſexcenteſimum 4. Idus. Ianuarij.

Ad huius Sepulchrum in Vaticano olim legebatur tale Epitaphium.

Pontificalis apex virtutum pondere fultus
Vt iubar irradiat, perſonat vt tonitru.
Quæ mox hic peragit doctrinæ fomes, & auctor
Format enim geſtis, quos docet eloquijs.
Dum ſimul æquiparet virtus, & culmen honoris
Officium decorat moribus, arte gerit.
Præditus his meritis Antiſtes Summus Agatho
Sedis Apoſtolicæ fœdera firma tenet.
En pietas, en priſca fides: inſignia Patrum
Intemerata manent niſibus, alme tuis.
Quis verò numeret morum documenta tuorum
Formula virtutum cum tua vita foret?

De hoc Pontifice Sanctis adſcripto tactant Baronius in Annalibus, Ciaconius & Auctarij in Vita; Paulus Diaconus de geſtis Longobardorum. Hieronymus Maraphiotus in Calabriæ, Rubeus in Rauennæ hiſtorijs; Rocchus Pyrrhus in Notitijs Eccl. Sicil. Ioannes Bollandus in Vita, Panuinius, Martyrologia Romanum & Galeſini, Græcorum, Maurolyci, Germanicum, Carthuſiani Colonienſes in Additionibus ad Vſuardum, Ferrarius, Hugo Menardus, Vuion, Dorganius, Octauius Caietanus de SS. Siculis, Franciſcus Scorzus in Vita, alijq. plures qui de Sanctis, nec non de Romanis Pontificibus tractarunt.

Albericus Monachus Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti à Stephano x. alijs ix. renuntiatus S. R. E. Diaconus Cardinalis, doctrina & virtutibus ſuo æuo clarus, denatus Romæ anno reconciliationis humanæ 1106. ſepultus in Eccleſia SS. IV.

Coronatorum, ſcripſit contra Imperatorem Henricum de Romani Pontificis electione.

Contra Berengarium Diaconum Eccleſiæ Andegauenſis de veritate Sacramenti Euchariſtiæ, cuius rationibus ſuperatus Berengarius errorem ſuum publicè eiurans ſuſcepta peregrinatione ſatisfecit peccato.

De Virginitate Virginis Mariæ librum vnum

De Aſſumptione eiuſdem Hymnos & Sermones tres

De Muſica dialogum.

De diuerſis dictaminibus, & ſalutationibus

De dialectica

Paſſionem SS. Modeſti & Cæſarei

Vitam S. Dominici Abbatis

Vitam S. Scolaſticæ, & de ea homiliam

Hymnos, Rythmos & Epiſtolas plures

Quæ omnes lucrubationes habentur M. SS. in Bibliotheca Cœnobij S. Crucis Fratrum Minorum Conuentualium S. Franciſci Florentiæ, & aliquæ in Caſſinenſi

Meminit Alberici Petrus Diaconus lib. de vita Iuſtorum Caſſinenſium; Io: Baptiſta Mari in Notis ad Petrum Diaconum, Ciaconius. cum Auctarijs, Panuinius, Marraccius in Bibl. Marriana, qui illum facit natione Campanum ex oppido ſeptem Fratrum, ſed ille Albericus Campanus alius fuit ab hoc noſtro, licet vterq. profeſſus Caſſinenſis.

Albericus Presbyter Cardinalis nec non S. R. E. Cancellarius literas ſcripſit Lambardo Præſuli Beneuentano anno ſalutis 1179. quas Ferdinandus Vghellius Abbas Ciſtercienſis reſcripſit in tomo 8. ſuæ Italiæ ſacræ.

De hoc Alberico eſt mentio apud Auctarios Ciaconij.

Albertus Epiſcopus Cardinalis Nepeſinus renuntiatus à Clemente III. Pſeudopontifice, adfuit Conciliabulo Romano habito contra Catholicos, & Synodalem cum ſocijs elucubrauit Epiſtolam, miſſam ad omnes Deum timentes, ad diligentes ſalutem Romanæ Reipublicæ.

De Alberto Ciaconius & Ferdinandus Vghellius in Syllabo Epiſcoporum Nepeſinorum.

Albertus Auſtriacus Archidux Auſtriæ, Maximiliani II. & Mariæ Caroli V. filiæ natus, Rodulphi II. Imperatoris frater, Diaconus primò, mox. Presbyter Cardinalis S. Crucis in Hieruſalem à Gregorio XIII. renunciatur cum annum ætatis primum ſupra vigeſimum ageret; per decennium Regnum Luſitani.

tanicum cum regeret Apostolicæ Sedis nomine , in eodem Regno Legationem gessit ; Archiepiscopus deinde Toletanus cuulgatus Phlippi II. iussu Belgium administrauit , ac dimissa purpura in vxorem duxit Isabellam Claram Eugeniam filiam Philippi II. & Belgij Principatum obtinuit vbi pius , sapiens , ac prudens Princeps plura extruxit Templa , & pro religiosis viris Cænobia , pauperes fouit , vti etiam ingenio & artes. à granibus negotijs feriatus selectos scriptores Historicos præcipuè , & bonos Politicos percurrebat ; Musas Marti iungebat. piè decessit sine prole anno 1621. ætatis 61. die 13. Iulij magno sui Belgis relicto desiderio. Cadauer Franciscani Ordinis veste indutum in maiori Bruxellensis Vrbis Templo ante principem aram sepultum cum hoc Cœnotaphio ab Auberto Miræo exarato.

SERENISSMO PRINCIPI ALBERTO
Pio , sapienti , prudenti
Austriæ Archiduci
Neapoli in Austria MDLIX.
Idibus Nouembris
Patre Maximiliano II. Cæsare feliciter nato
Madriti Carpentanorum
A teneris in Aula , & oculis Auunculi
Philippi II.
Regis Catholici
Sanctè educto , qui primus Lusitaniæ Prorex
Ab eodem
Constitutus Regnum recens partum
Ac
Fluctans sua prudentia firmauit :
Ernesto fratre è viuis sublato Belgicę
Ac
Burgundiæ primum Gubernator ,

 post

Post Princeps publico dono datus
Quod sera posteritas
Vix crederet Imperij Romani
Coronam
A VII. Viris bis delata, bis respuit.
Prouinciæ Belgicæ
Ob religionem, prudentiam, fortitudinem,
Constantiam iustitiam,
Altasq. virtutes verè regias,
Quibus
Toto vitæ decursu clarissimus hostibus
Etiam gratus extitit,
In pientissimum Patriæ Parentem affectus
Testandi gratia PP.

Scripsit Albertus pro Conceptione Virginis Mariæ literas plures Romano Pontifici, quas referunt Fr. Lucas Vadingus in tractatu de Conceptione, atq. ex illo alij. De hoc Cardinali, ac Principe tractant Ciaconij Auctarij, Cabrera, Petramellarius, Aubertus Miræus, Hippolitus Marraccius in Bibl. Mariana, & in Purpura; Henricus Catarinus Dauila in hist. Gall. Guido Card. Bentiuolus, & Famianus Strada in hist. Belgica. Summontius in Neapolitana, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Auberius in Vita, alijq. omnes qui historias sui æui tractarunt.

Albertus Bolognettus natione Italus, patria Bononiensis, Francisci Senatoris, & Lucretiæ Elephantucciæ filius anno salutis 1538. V. Kal. Augusti natus à Gregorio XIII. Referendarius vtriusq. Signaturæ primò constitutus, deinde Sedis Apostolicæ apud Florentiæ Ducem, tum apud Rempublicam Venetam Nuncius, Massæq. Populoniæ Episcopus renuntiatus est; postremò ad Stephanum Bathorium Poloniæ Regem Legatus in Presbyterorum Cardinalium Collegium absens cooptatur. post Gregorij XIII. obitum Romam properans è Polonia febri

febri correptus apud Germanos in oppido Vacorio anno Christi 1585. ætatis septimo supra quadragesimum x. kal. Iunij vitæ concessit. Cadauer Bononiam delatum, repositum in Maiorum sepulchro sub hoc Elogio

D. O. M.

Memoria
ALBERTI BOLOGNETTI
FRANCISCI SENATORIS
Filij
Literis, prudentia,
Atque omnibus Christianis virtutibus
Clarissimi,
Qui legum scientiam Bononiæ
Et
Salerni summa cum laude professus
A Gregorio XIII.
Pont. Max.
Euocatus primùm inter V. S. Referendarios
Adscribitur.
Mox Florentiam, tum Venetias
Vbi Massę Popoloniæ
Episcopus creatur, postremò ad Stephanum I.
Poloniæ Regem Legatus,
In ampliss. Cardinalium Ordinem
Cooptatus,
Inde Romam ad nouum eligendum
Pontificem
Contendens febri in itinere correptus
In Germaniæ oppido Vacorio

Sanctissimè in Domino quieuit MDLXXXV.
Vixit Annos XLVI. Menses IX. Dies XXI.
Alexander Bolognettus
Senator Fratris
Opt. meriti ossibus in auita sepulchra translatis
Monumentum hoc P. C.

Extant Alberti Bolognetti singularia legalis sapientiæ signa; Disputationes videlicet de lege, Iure, & æquitate typis datæ inter vniuersi Iuris tractatus.

Et commentaria ad rebuffi §. de verborum obligationibus. Romæ 1571. in fol.

Meminere Alberti Auctarij Ciaconij, Petramellarius, Annales Gregorij M. SS. Pompeius Vizzanus in hist. Bononiensi, Franciscus Amadei de nobil. eiusdē Vrbis, Auctor vitæ Gregorij XIII. Doglionus in hist. Ferdinandus Vghellius in Ital. sac. Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Antonius Bumaldus in Bibliot. Bonon.

Albertus de Brandeburgo, Ioannis Marchionis Electoris, & Margaretæ Saxoniæ filius ex Canonico Moguntinensi Archiepiscopus Magdeburgensis Germaniæ Primas, Ecclesiæ Halberstatensis Administrator, Moguntinus Antistes, in Cardinalium Collegium cooptatus, à Thoma Caietano Legato Apostolico purpuræ insignibus condecoratus, auctor fuit vt Carolus V. Francofurti eligeretur Imperator. Martino Luthero Nouatorum in Germania antesignano heresim suam disseminanti egregiè voce & scriptis obstitit, illumque epistolis & exortationibus ad meliorem vitam reducere tentauit sub huius Archiepiscopi nomine est euulgatus libellus de Indulgentijs, contra quem Lutherus scripsit.

Præclaræ indolis Princeps cum doctrina pietatem, cæterasq. virtutes vsq. ad supremum vitæ spirtum raro ornamento cumulauit. Moguntiæ defunctus 8. kal. Octobris anno salutis 1545. ætatis 55. in Templo primario S. Martini ad aræ summæ basim incisum marmori hoc Epitaphium.

Albertus iacet hoc loco sepultus
Qui de sanguine regio creatus.

Lumen Cardinei fuit Senatus
Qui virtute potentiaq. rexit
Magni Saxonicus Othonis vrbes.
Et Mogunciaci fluenta Rheni.
Nil Germania maius hoc habebat,
Nam de litibus, arduisq. rebus
Conuentus vbi Principes agebant
Verbis promptus & elegante lingua,
Ceu Laertiades regebat alter,
Tutum consilio suo Senatum,
Ac tot dissidijs vbiq. motis
Terrarum bene consulebat orbi.
Pacis suasor erat, quieta pacis
Sæuis ocia præferebat armis,
Quin & in iustitia tenax & æqui
Dignas sontibus irrogare pœnas,
Complectiq. bonos & innocentes
Mitis non secus ac parens solebat.
Nec fuluum sibi congregabat aurum,
Doctos munera conferens in omnes,
Dispensabat opus, manuq. larga
Sacras Pieridum fouebat artes.
Nunc lugubria tectus ora velo
Albis, Rhenus, Nauellus hunc peremptum,
Fontis Pegasei cohors, & omnis
Est Republica prosecuta fletu.

De hoc Cardinali tractant Serarius in Moguntina hist. Trithemius in hist. S. Maximini, Sammarthani tomo 1. Gall. Christ. Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberius in Vita, Henricus Albi in Elogio, Genebrardus, Laurentius Surius, Bruschius de Archiep. Mogunt. Felix Contelorius in Elencho, Henricus Spondanus in Annal. & alij multi.

Albertus à Mora, alijs Spanadrionis, patria Beneuentanus natione Italus, ex Presbytero Cardinali renuntiatus Romanus Pontifex præfuit Ecclesiæ Catholicæ sub nomine Gregorij VIII. dies 27. supra mensem vnum, quo breui tempore Epistolas plures ad Principes Christianos direxit, vt illos commoneret ad opem Terræ Sanctæ ferendam, quarum aliquæ euulgatæ sunt in tomo 7. Conciliorum, & aliæ apud Ferdinandum

dum Vghellium. Pisis è vita migrauit viij. Kal. Ianuarij anno Dominicæ Incarnationis 1187.

Celebrant Albertum Ciaconius eiusq. Auctarij, ac Bernardus in Vita, Panuinius in Vita, Ioannes Stella, de Rom. Pont. S. Antoninus, Iacobus Gaulterius in tab. Chronol. Genebrardus in Chronol. Carolus Sigonius de Episc. Bononiensibus. Rogerius in Annal. Anglorum, Petrus Ricordatus in Monastica, Capicius Latro & Summontius in Neapolitana, Ghirardaccius & Vizzanus in Bononiensi, Coirus in Mediolanensi, Guarinus in Ferrariensi Ammiratus in Florentina historia, Baronius tom. 12. Annal. Ludouicus Iacobus à S. Carolo in Bibl. Pontificia, alijq. quamplures,

Mag. Domus Albinus Mediolanensis Canonicus Regularis Monasterij S. Mariæ de Crescentiaco, Mediolanensis, Diaconus Card. S. Mariæ nouæ primò, deinde Presb. S. Crucis in Hierusalem à Lucio III. atq. à Clemente item III. Episcopus Albanensis renuntiatus librum composuit prænotatum Collectio Canonum, qui M. S. asseruatur in Bibliotheca Vaticana. Vita functus est sub Cœlestino III. circa annum nostræ salutis 1198.

De nostro Albino cum laude tractant Io: Philippus Nouariensis in Chronico, Gabriel Pennottus in hist. Canonicorum, Regularium, Ciaconius, Pauinius, Auberius, Baronius.

Alderanus Cybo Caroli Principis Massæ & Carrariæ ex Brigida Spinula vxore filius natus anno decimo tertio voluentis seculi decimi septimi, ab Innocentio X. Romano Pontifice ex Palatij Apostolici supremo Præfecto S. R. E. Presbyter Cardinalis renuntiatus, Vrbini primùm, mox Æmiliæ, ac Ferrariæ Legatus Apostolicus & Episcopus Æsinus edidit Ordinationes & Decreta in Synodo anno salutis humanæ 1658. celebrata. Eiusdem literas italica lingua euulgatas inuenies in prima parte Epistolarum memorabilium à Michaele Iustiniano Abbate collectarum, qui eiusdem Cardinalis meminit in prima parte Syllabi Scriptorũ Ligurum, & nos in quarto tomo Vitarũ Romanorum Pontificum & Cardinalium, atq. in Atheneo Ligustico.

Alexander Campegius nobilis Bononiensis, Laurentij Cardinalis ex legitima vxore ante purpuram natus die 11. Aprilis anno 1504. ingenio, morum suauitate, linguarum peritia, humanitate, ac liberalitate commendatus semper apud omnes vixit. hic Apostolicæ Cameræ Clericus, & Bononiensis Ecclesiæ Antistes, Auenionensem dictionem Prolegatus prudenter curauit, & ad hæreticam pestem Pauperum Lugdunensium, Prouinciam

corrum-

corrumpentem compeſcendam & abolendam toto pectore incubuit. Interfuit Synodo Bononiam Tridento translatę. Presbyteris Cardinalibus à Iulio III. adſcriptus Titulum S. Luciæ in Silice obtinuit. at non diu ſuperuixit, nam 11. Calendas Octobris Romæ ceſſit è vita anno ſalutis 1554. ætatis 48. Corpus in æde S. Mariæ Tranſtyberim tumulo temporario traditum, poſt nonnullos annos Bononiam translatum in Eccleſia S. Bernardini iuxta Laurentium parentem quieſcit. Scripſit Alexander de auctoritate Romani Pontificis librum vnum.

Eſt Alexandri mentio apud Auctarios Ciaconij, Carolum Sigonium, Ferdinandum Vghellium de Epiſcopis Bononienſibus, Garimbertum, Auberium, Ludouicum Iacobum à S. Carolo in Bibliotheca Pontificia, alioſq.

Alexander Cæſarinus ſenior Romanus ſub Leone X. Diaconus Cardinalis, Eccleſiæ Pampilonenſis Epiſcopus, Statuta ſcripſit, nec non Conſtitutiones quas publici iuris fecit anno ſalutis 1531. vir ingenio clarus, ac iuris ſcientia conſultiſſimus vitam produxit vſq. ad annum ſecundum ſuper quadrageſimum eiuſdem ſeculi; die enim 13. Februarij è mortali corpore anima immortalis euaſit, vt æternis frueretur.

Meminere noſtri Alexandri Auctarij Ciaconij, Auberius in Vita, Stephanus Ioannienſis in Monarchia Medicea; Ioſeph Maria Suareſius de Epiſc. Præneſt. Florauantes Martinellus de Diaconia S. Mariæ in via lata; Ferd. Vghellius in Ital. ſac. Felix Contelorius in Elencho, Cardinalis Sadoletus in Epiſt. Iouius in Leone X. & alij.

Alexander iunior Cæſarinus Romanus natus Romæ anno ſeculi decimi ſexti ſecundo ſupra nonageſimum ex Iuliano Ciuitatis nouæ Duce, & Lucia Vrſina, Virginij frater, ex Cameræ Apoſtolicæ Clerico ab Vrbano VIII. promotus ad ſacram purpuram, S. Mariæ in Dominica Diaconiam primò, deinde S. Euſtachij, demum S. Mariæ in via lata obtinuit. improuiſa angina correptus, annum ſecundum ſupra quinquageſimum agens Romæ obijt die 25. Ianuarij, anno ſalutis 1644.

Hic deſcripſit acta Conſiſtorialia Vrbani Pontificis ab anno 1628. vſque ad 1642. quæ extant M. SS. apud Hæredes.

De quo vide plura apud Auctarios Ciaconij.

Alexander Farneſius ſenior patria Romanus natus die 23. Februarij anno ſeculi decimi quinti octauo ſupra ſexageſimum, eximia Parentum cura educatus, Pomponio Læto magiſtro vſus

primo

primò est, deinde Florentiæ in Laurentij Medicei Academia latinæ, græcæq. linguæ, nec non optimarum disciplinarum studijs addictus non vulgares progressus in omnibus fecit. Romam reuersus Rodericum Borgiam coluit, Scriptor & Protonotarius Apostolicus; inde Pontificio Ærario, & Ecclesiæ Montis Falisci, ac Corneti præpositus, ab Alexandro VI. in Cardinalium Collegium cooptatur. Diaconus Cardinalis SS. Cosmæ & Damiani, Patrimonij, ac Piceni Legationem, cum Ecclesia Parmensi obtinuit. à Leone X. ad Tusculanam, Prænestinam, Sabinensem, Portuensem, & Ostiensem diuersis temporibus translatus est; nemini addictus, omnibus gratus, integritatis, prudentiæ, dexteritatis laudem promeruit; quadraginta & amplius annis in purpura vixit, deinde renunciatus Summus Pontifex dictus est Paulus huius nuncupationis tertius.

Tantus hic vir iuuenis adhuc Ciceronis Epistolas ad Atticum declarationibus illustrauit, Versus plurimos, & literas scripsit. extant tredecim eius Epistolæ ad Federicum Nauseam, Erasmum, Cortesium, & alios doctrina præstantes viros. Romanus Pontifex edidit Constitutiones plurimas & Epistolas ad diuersos, præcipuè ad Carolum V. Imperatorem, Franciscum I. Galliarum Regem, & Iacobum Sadoletum Cardinalem. Cum sedisset in Pontificatu annos 15. dies 28. x. Nouembris anno 1549. ætatis 82 è viuis abijt, post obitum sepultus in Vaticano in pernobili sepulcro sub hac Epigraphe

PAVLO III. FARNESIO
Principi
Optimo Maximo.

De Paulo tractant, Panuinius, Auctarij Ciaconij in vita, Romulus Amasæus in oratione funebri, Blasius de Cesena in Diarijs, Sanderus de visibili Ecclesiæ monarchia, & de schismate Anglicano, Iouius in hist. Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Felix Contelorius in Elencho Cardinalium, Iacobus Sadoletus in Epist. Hippolytus Marraccius in Pont. Marianis, Bonauentura Angeli in hist. Parmensi, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Iacobus Gaddius de Scrip. non Eccl. alijque omnes qui historiam Pontificiam, seu Ecclesiasticam, vel secularem illius æui tractarunt.

Alexan-

Alexander Farnesius iunior, senioris nepos, Petri Aloysij Parmæ & Placentiæ Ducis, ac Hieronymæ Visinæ filius Romæ die 7. Octob. anno 1520. natus a Clemente vij. Ecclesiæ Parmensis administrator, à Paulo patruo Diaconus Cardinalis S. Angeli anno suæ ætatis decimo quinto renuntiatus rexit progressu temporis Sabinensem; Tusculanam, Portuensem, & Ostiensem, Ecclesias, Decanus Cardinalium Collegium, Sanctam Romanam Ecclesiam Vicecancellarius, Archipresbyter Liberianam primò, mox Vaticanam Basilicas. moderatus est Præsul Giennensem in Hispania, Massensem in Etruria, Spoletanam in Vmbria, Visensem in Lusitania, Anagninam in Hernicis, Maceratensem in Piceno, Herbipolensem in Germania, Bituntinam in Neapolitano Regno; Archiepiscopus vero Auenionensem, Montis regalis in Sicilia, Beneuentanam, & Patriarcha Hyerosolymitanam Cathedram. Legationes item plurimas gessit, videlicet ad Carolum V. Cæsarem & ad Galliarum Regem, Auenionensem, & Patrimonij S. Petri; Tantus hic Cardinalis literas plures negotiales exarauit, quarum aliquæ publici iuris sunt, aliæ M. SS. asseruantur, apud Parmensem Ducem, apud Burghesios, & Barberinos Romæ è vita migrauit in Vrbe die 2. Martij anno salutis 1589. ætatis 69. iacet in Templo Nominis Iesu a se erecto sub hac Epigraphe.

ALEXANDRI FARNESII
Cardinalis
S. R. E. Vicecancellarij
Episcopi Ostiensis
Huius Ecclesiæ Fundatoris.

Celebrant Alexandrum Auctarij Ciaconij, Auberius in Vita, Sammarthani in Gallia, Gaspar Iongellinus in hist. Abbatum Cisterciensium, Antonius Sanderus in Elogijs Cardd. Hippolytus Marraccius in Purp. Mariana, Lud. Iacobus a S. Carolo in Bibl. Pont. Io: Ant. Petramellarius, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Paulus de Angelis in descript. Basilicæ Liberianæ, Aloysius Lellius in hist. Montis regalis, Panuinius, Felix Contelorius in Elencho, Marius Vipera in Chronol. Archiep. Beneuentanorum, Iac. Philippus Tomassinus in Elogijs, Ferd. Vghellius in Ital. Iac. Rocchus Pyrrhus in not. Eccl. Siciliæ Hieronymus Fracastorius in Carm. Iacobus Sadoletus in Epist. Sfortia Card.

Palauicinus in hist. Concil. Tridentini, alijq. quamplures.

Alexander Ludouisius natione Italus, patria Bononiensis præclarissimæ indolis, ac spectatissimæ virtutis, Patriæ Antistes, Presbyter Cardinalis S. Mariæ Transpontinæ, demum Romanus Pontifex, sacrum principatum gessit per annos duos, & menses quinque vno tantum die excepto, ediditq. ex officio Ecclesiasticas constitutiones & literas Apostolicas plures, inter quas vnam de Conceptione B. Mariæ, de creationibus Romani Pontificis, ac Cæsarum duas. Decisiones quas elaborauerat Iudex Rotæ Romanæ, Oliuerius Beltrammius I. C. notis adiunctis euulgauit Romæ. Reliquit etiam Nepoti monita egregia quæ M. SS. per manus multorum circumferuntur. Obijt Romæ in Quirinali 8. Idus Iulias anno salutis 1623. Corpus iacet in Templo S. Ignatio Fundatori Societatis Iesu sacro, à Nepote Cardinali extructo in temporario sepulchro adnotato.

GREGORIO XV.
Pont. Max.

Est Gregorij cum laude mentio apud Auctarios Ciaconij, Ferd. Vghellium in Ital. sac. Henricum Spondanum in Annal. Eccl. Guidonem Card. Bentiuolum in memorijs historicis, Io: Nicolaum Paschalem de Vrbe Bononiensi, Hippolytum Marraccium in Pont. Marianis, Io: Matthæum Caryophilum in Carm. Io: Petrum Capriatam in hist. Hannibalem Adamum in Pallade purpurata, Iacobum Accarisium, & Theodorum Amydenium in Vita M. SS. Nicolaum Villanum, Patritium Rocchum, Azonem Ariostum in carmine, Antonium Bumaldum in Bibliot. Bononiensi, aliosq. multos, qui historias voluentis seculi decimi septimi narrarunt.

Alexander Oliua, seu de Oliua Italus patria Saxoferratensis Ordinis Eremitarum S. Augustini Procurator primò, tum Prior Generalis, Theologica doctrina celebris, & vitæ sanctitate illustris absens inter Presbyteros Cardinales Titulo S. Susannæ ad duas Domos à Pio II. cooptatus legatione functus est ad recipiendum caput S. Andreæ Apostoli. Viros doctos ac probos magni fecit; illorum verò genera perniciosa Reipublicæ iudicabat, qui mendaces sunt, quiq. credita secreta aperiunt, nam primi suam, alij fidem produnt alienam. ægrotans à Seruis non initiatis sacris tangi noluit. obijt annum ætatis agens quintum, seu sextum supra

quin-

quinquagesimum Tibure 21. Augusti anno salutis 1563. Cadauer Romam delatum ad D. Augustinum, iacet in Tumulo cum sequenti Elogio.

Vt tibi sola probitas, non gratia soli
Digno Cardineum nomine, req. decus.
Sic eadem indignis raptum dum tollit ad astra
Felix hoc, inquit, Principe Roma foret.

ALEXANDRO OLIVA
Saxoferraten.
Theologo clariss.
Eremitarum B. Augustini ab infantia
Spei maximæ
Alumno,
Qui cum esset sui Ordinis
Generalis
Ob singularem doctrinam
Et
Vitæ Sanctimoniam Cardinalis
A Pio II.
Ignorans creatus est:
Vix ann. LV. obijt Ann. Sal.
MCCCCLXIII.
XII. Kal. Septembris.

Pro posteris suæ doctrinæ monumenta reliquit
De ortu Christi, seu de partu Virginis Mariæ Sermones centum
De cœna cum Apostolis facta tractatum
De peccato in Spirtum Sanctum Opus
Orationes plures elegantes

Aliaq. multa quæ morte preuentus emendare non valuit, ideò euulgata non sunt.

Celebrant Alexandrum Auctarij Ciconij, Thomas Gratianus in Anastasi, Herrerea in Alphabeto Augustiniano. Marraccius in purp. & Bibliotheca Mariana, Ioseph Pamphilus in Chronico, Auberius in Vita, Ioannes Campanus, Episcopus Interamensis in Oratione funebri, Panuinius, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Cardinalis Papiensis & Franciscus Philelphus in Epist. Hieronymus Garimbertus, Antonius Sanderus in Elog. Antonius Posseuinus, Ferd. Vghellius in Ital. sac. Nicolaus Crusen in Chron. Ord. & alij multi.

Alexander Vrsinus Romanus, Virginij Ducis Brachiani filius, & Pauli Iordani nepos, nactus est à natura ingenium perspicax, acutum, docile, nobile, incredibilemq. morum suauitatem, & elegantiam. Educatus est in domo Ferdinandi Medicei, magni Ducis Etruriæ aui sui materni, vbi quod habuit à natura boni non solum alere, verum etiam augere maximè valuit. Senis, ac Pisis Iuri canonico, Romæ Philosophiæ, ac Mathematicę operam dedit. hunc iuuenem, adhuc 22. annorum Paulus huius nominis V. Rom. Pont. Diaconum Cardinalem die 2. Decembris anni 1621. dixit; interfuit Comitijs, Gregorij XV. sub quo Legationem Æmiliæ administrauit. post legationem Germaniam inuisit. Romam repetens totum se vitæ sanctitati, vigilijs & ieiunijs dedit. propè Brachianum, quod oppidum est Romæ vicinum, Ducum Vrsinorum sedes. quo in loco ædificare Monasterium statuerat cui fabricæ cum diù, noctùq. assisteret, à calcis malo odore morbum contraxit, quo intra paucos dies summo bonorum mœrore consumptus est die Sabbati 22. Augusti annò salutis 1626. ætatis 31. Cadauer tumulo datur in Vrbe apud Patres Societatis Iesu in Templo Farnesiano secus ossa Cardinalis Bellarmini, prout ab eodem Bellarmino viuente impetrauerat. Scripsit plura tum soluta, tum, vincta oratione; inter illa est Oda de Christi passione elegantissima; & de eodem argumento horas nocturnas, diurnasq. recitandas, & de S. Iosepho Sponso Deiparæ, varia exarauit. Opus inchoauerat, in quo præcepta sapientis Regis exponebat, ex quatuor Regum rebus gestis excerpta, qui primi Regnum Hierosolymorum obtinuerant; videlicet ex Saule qui illud fundauerat, Dauide qui stabiliuerat & auxerat, Salomone qui conseruauerat, & Roboam qui perdiderat.

De Regum vnctione alterum opus adornauerat, quod morte præuentus perficere non valuit.

Laudi-

Laudibus debitis Alexandrum extollunt Auctarij Ciaconij, Ianus Nicius Erythræus part. 2. Pinacoth. Hippolytus Marraccius, in purpura Mariana, Philippus Allegambe in Bibliotheca Soc. Iesu, Cornelius à lapide in Commen. Epist. S. Pauli & in 1. Epistolarũ Ioannis, Ioãnes Rhò in exemplis virt. & vit. Ludouicus Donius d'Attichy & Theodorus Amydenus in Vita, Petrus Courcier in opere Mariano ad annum 1626. & alij plures.

Almericus S. R. E. Diaconus Cardinalis & Cancellarius plurium Romanorum Pontificum nomine literas scripsit, quarum aliquas publici iuris fecit Ferdinandus Vghellius in sua Italia sacra. clarebat anno salutis 1140.

Est huiusce mentio apud Auctarios Ciaconij sub Innocentio II.

Aloysius Capponius nobilis Florentinus à Leone XI. Cameræ Apostolicæ iuuenis adhuc, Thesaurarius, à Paulo V. Diaconus Cardinalis renuntiatus, vixit generis claritudine, probitate morum, consultissima prudentia, ingenioq. insignis. Romæ Presbyterorum primus die septima Majj voluentis seculi anno nono supra quinquagesimum è vita decedens sepulchrum habuit in suo Titulo S. Laurentij in Lucina sub hoc Elogio.

ALOYSIO CAPPONIO
S. R. E. Cardinali
Qui ob summam ingenij præstantiam,
Solertiam, prudentiam,
Cæterasq. praeclaras animi dotes
In primo
Iuuentutis flore ad supremum Cameræ Apustolicæ
Quæsturam
A Leone XI. euectus
A Paulo V. purpura insignitus,
Ac
Bononiensi Legatione decoratus,
A Gregorio XV.
Ad Episcopatum Rauennatensem promotus

Ab

Ab Vrbano VIII.
Collegatus trium Prouinciarum
Nepoti Legato adiunctus
Ab Innocentio X.
Bibliothecæ Vaticanæ Præses
Et
Congregationi de fide propaganda
Præfectus constitutus
Quiq. maximis laboribus prò Dei Ecclesia
Ac senio , & curis confectus
Anno ætatis suæ LXXVI.
Cardinalatus LI.
Vitam, non famam, nominisq. celebrantem
Morte finiuit
Die VII. Maij MDCLIX.
Petrus Capponius Marchio ex Fratre Nepos
Magni Patrui memor
Hoc
Monumentum posuit
Anno Domini MDCLXVII.

Extant huiusce Cardinalis Lucubrationes plures literariæ M. SS. apud diuersos. vidi illius literas ad Clementem Gallianum Clericum Regularem , Auctorem Voluminum trium sub Titulo Conciliatio Ecclesiæ Armenæ cum Romana, missas, quibus vniuersam illam historiam compendio & per capita, ita repetit, vt disertè ostendat quam frugifera , quamq. efficax ad conuellendos Armeniorum errores ea sit, quippé quæ non aliunde adscita argumenta, sed ab ipsiusmet Armenis Auctoribus & Commentarijs petita contorqueat, sumatq. an eorumdem armamentarijs tela , quæ prauas opiniones , atq. errorum monstra conficiant.

Extat typis Romanis euulgatum S. Andreæ Corsini Carmelitani, Episcopi Fesulani Elogium , scriptum in eius Canonizatione.

Ad

Ad hunc Cardinalem sunt Iani Nicij Erithræi, & Tholomæi literæ, eumdem laudant Iacobus Gaddius in Poetica, Homobonus de Bonis Clericus Regularis S. Pauli in Commentarijs resolutorijs, Franciscus Rocchius in Elogijs Florentinorum, Albertus Draghi in Conuiuijs, Ferrantes Albergottus in Elogio, Hannibal Adamus in Pallade purpurata, & Auctarij Ciaconij cum Ferd. Vghellio in Italia sacra, alijsq. permultis.

Alphonsus Borgia natione Hispanus, diuinis, humanisq. literis instructus, Iuris vtriusq. Doctor constitutus, vtramq. Facultatem publicè professus, a Martino III. alijs V. Presbyterorum Cardinalium Collegio adscitus, Titulum SS. IV. Coronatorum obtinuit, & senio grauis, cum septuagesimum ætatis annum ageret Petri Cathedram ascendens sub nomine Callisti III. in ea sedit annos tres & Menses quatuor, quo tempore Epistolas plures ad diuersos scripsit. harum nouem publici iuris fecit Æneas Siluius, pluresq. alias Fr. Lucas Vadingus in Annalibus Minorum. illarum vna S. Mariæ de Columna Cæsaraugustanæ Ciuitatis historiam complexus est.

Composuit Officium Transfigurationis.

Bibliothecam Vaticanam libris Bibliothecę Constantinopolitanæ post excidium Imperij Græcorum pretio quadraginta milium aureorum emptis, maxime auxit.

Decessit in Vaticano 8. Idus Augusti anno reparatæ salutis 1458. ætatis 80. de hoc Pontifice tractant Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Auberius in Vita, Mutius Pansa in Bibl. Vatic. Ioannes Antonius Campanus in Orat. funebri, Cęsar Baronius in Not. ad Martyrolog. Rom. Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Ianus Vitalis in Carm. Felix Contelorius in Elencho, Pius II. in Commentarijs, Platina, Genebrardus, Ægidius Viterbiensis, Hippolytus Marraccius in Pontificibus Marianis & in Bibl. alijq. omnes qui historias illius seculi elucubrarunt.

Alphonsus Carafa Neapolitanus, Antonij Montisbelli Marchionis filius, Caroli Cardinalis nepos, natus anno salutis 1540. Idibus Augusti, sub disciplina Pauli IV. educatus, studiorum socium Antonium Caraffa habuit, cuius exemplo, atq. æmulatione incitatus, virtutibus ita animum applicuit, vt admiratione omnibus esset, in illo enim integritatis vitę modestia, humanitas summa, in rebus getendis admirabilis prudentia, iustitiæ cultus, Ecclesiasticæ rei zelus, aliæq. ferè omnes virtutes mirè elucebant. his motus idem Paulus ex Protonotario Apostolico decimum septimum ætatis annum agentem Diaconum Cardina-

lem

lem SS. Io: & Pauli primò, mox S. Nicolai inter imagines renuntiauit, cui paulo post Ecclesiæ Neapolitanæ administrationem commisit; officioq. Auditoris Cameræ delato, in Cameræ Regentatus nomen conuersum, eidem addixit. Sub Pio IV. in Hadriani molem cum alijs Carafis coniectus carcerem illum summa patientia sustinuit, accusatus tantum quod mortuo Paulo Pontifice quędam è cubiculo eius surripuisset, in centum millium aureorum solutione & Camerę Apostolicæ Regentatus muneris priuatione mulctatus. Cæterum cum ipsius annui redditus adeò tenues essent, vt nullo pacto tantam pecuniæ summam effundere posset, cum partem Pontifex condonasset, Sacrum Collegium Cardinalium, Antonius Parens, & Romanorum Poceres aliqui aliam spontè persoluerunt. Neapoli mœrore confectus ad cœlestem vitam transijt 4. kal. Septembris anno 1565 ætatis 25. iacet in sepulchro ex marmore illi à Pio V. erecto cum hoc Elogio.

D. O. M.

ALPHONSO CARAFÆ
S. R. E. Card.
Archiepiscopo Neapolitano
Adolescenti non minus virtute sua
Quã Maiorum splendore claro,
Patrui Pauli IV.
P. M. Religionem,
Integritatem referenti ea sapientia prædità,
Vt in secundis rebus
Summam eius temperantiam,
In aduersis miram constantiam omnes
Laudauerint
Pius V. Pont. Max. posuit.
Vixit An. XXV. D. XV.
Obijt An. MDLXV. IV. Kal. Septem.

Scripsit

Scripſit acta Synodi Neapolitanæ, quam ipſe Archiepiſcopus congregauerat, & in Sancti Ianuarij Martyris laudem luculentam orationem, nec non vitam D. Marcelli Gazellæ Caietani, Iuriſconſulti doctiſſimi; quam profert Nicolaus Toppi in primò tomo de Origine Tribunalium Neapolitanorum.

Tractant de Alphonſo Auctarij Ciaconij, Auberius, Petramellarius in Vita, Gabutius in Actis Pij V. Pontificis, Iulius Peruſcus in Epiſt. Antonius Summontius in hiſt. Neapol. Bartholomæus Chioccarellus de Archiepiſ. Neapolitanis, Felix Contelorius in Elencho, Ferdinandus Vghellius in Ital. Sacra. Io: Baptiſta Arcutius in carmine funebri, alijq. multi.

Alphonſus. de la Cueua Hiſpanus, militaris de Alcantara Religioſus cum Oratoris munus ſui Regis iuſſu primò apud Genuenſes, deindè apud Venetam Republicam, Philippi III. nominatione à Gregorio XV. Diaconorum Cardinalium Collegio adſcriptus. progreſſu temporis Presbyter Titulo S. Balbinæ, & Epiſcopus Eccleſiæ Prænestinæ, ac Malacitanę in Hiſpania præfuit, in cuius poſtremæ regimine octogeſimo tertio ætatis anno, Christi 1655. die X. Auguſti Heritis extinctus eſt. Sunt huiuſce Cardinalis apud me SS. relationes duæ de Reipublicis Veneta & Genuenſi, quas elucubrauit dum apud illas regij Oratoris munere fungeretur. fuit vir magno ingenio, tenaciſſimaq. memoria præditus.

Celebrant Alphonſum Ciaconij Auctarij, Antonius Sanderus in Elogijs Cardinalium & alij.

Amalarius Fortunatus Treuirenſis à puero monaſticam diſciplinam in celeberrimo Benedictinorum Patrum Luxouienſium Burgundiæ Monaſterio didicit, illiq. religioſæ familiæ vltro ſe tradidit, vt diuinæ opportunius contemplationi vacare omninò poſſet. Flaccum Albinum, virum omni doctrinarum genere, ac ſanctitate clariſſimum in Magiſtrum habuit. Leo III. Romanus Pontifex, ſeu ex alijs Sergius II. anno octigenteſimo Chriſti tantum virum S. R. E. Cardinalem dixit, & poſt annos quatuor Treuierenſem Archipræſulem, nec non Galliæ Primatem declarauit. Caroli Magni Legatus Conſtantinopolim petit ad pacem cum Michaele Imperatore firmandam. Scripſit libros quatuor de diuinis officijs, ſeu de diuinis Sacramentis

De Septuageſima libellum

De officio Miſſæ

Lectionarium, ſeu de Eccleſiaſticis officijs ſuperioribus libris adiunctum.

Antiphonarium
Epistolas ad diuersos
Ordinauit & collegit Officium Defunctorum
E vita migrauit circa annum salutis 840.

De hoc tractant Eginhartus in Vita Caroli Magni, Theganus Monachus Engolismensis, Annalium Fuldensium Auctor, Honorius Augustodunensis, Bellarminus, Sigebertus, Trithemius de scrip. & de viris illust. Ord. S. Benedicti, ac in Chronico Hirsaugiensi, Baronius in Annal. Bernardus à Mallinckroot de Cardinalibus Germanicis, Villelmus Kiandrus in Annal. Treuien. Ioannes Cochlæus in Epist. Arnoldus Vuion, Auctarij Ciaconij & alij plures.

Amedeus de Thalaru nobilis Gallus, Archidiaconus Lugdunensis interfuit Concilio Constantiensi, & eiusdem Ecclesiæ Archiepiscopus Conuentui Bituricensi, à quo ad Eugenium Romanum Pontificem legatus est; vt ab illo impetraret ne quid contra Basileenses Patres ageret, & Concilium illud sua auctoritate approbaret. ad Cardinalatum deindè promouetur à Felice V. & Presbyter anno 1440. nominatur, non diù tamen in illa dignitate vixit, nam tertiò Idus Februarij anno 1443. mortale solum deseruit. Corpus humatum apud Ecclesiam Principem Lugdunensem in Sacello D. Petri ad læuam Chori. Scripsit leges contra blasphœmos, quæ extant in Tabulario Lugdunensi, & literas ad Patres Concilij Basileensis, nec non ad Episcopum Losanæ.

Meminere Amedei Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Ioannes Chenu, Claudius Robertus, Sammarthani de Galliæ Episcopis, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Henricus Spondanus in Annal. Felix Contelorius in Elencho, & alijquamplures.

Amicus Presbyter Cardinalis SS. Nerei, & Achillei à Paschali II. renuntiatus, qui adfuit electioni Gelasij II. in schismate contra Innocentium II. literas exarauit pro Anacleto ad Regem Romanorum Lotharium. viuebat anno salutis 1116. de illo pauca habent Auctarij Ciaconij.

Anacletus natione Græcus S. R. E Diaconus primùm, tum Presbyter, & Episcopus, Clementi in Pontificatu succedens sedit annos nouem, Menses duos dies 27. ac sctipsit Epistolas tres, quæ extant de testibus, iudicijs, & ordinationibus Episcoporum: Romæ Traiani iussu martyrio coronatus occubuit 3. Idus Iulij anno decimo secundi seculi ab orbe redempto.

De Anacleto Ciaconius cum Auctarijs, Baronius in Annal. Platina, Panuinius, Martyrologia, Optatus, Ferrarius, & Scriptores omnes qui Christianas historias narrarunt.

S. Anastasius Maximi filius, patria Romanus S. R. E. Præsbyter Cardinalis primùm, tum Summus Pontifex cum rem publicam sanctissimè administrasset annorum quatuor, mensis vnius, dierumq. tredecim spatio obijt Romæ V. kal. Maij anno salutis 402. cuius nomine duæ habentur Epistolæ inter decretales; tres verò leguntur in tomo 1. Conciliorum cum notis Binij; alias scripsit in causa Origenistarum & Donatistarum, quæ adhuc nobis ignotæ. Inter Epistolas D. Hieronymi vna reperitur. Anastasij ad Ioannem Hierosolomytanum Episcopum de Rufini sententia. Post obitum sepultus ad Vrsum pileatum cum sequenti Epitaphio.

Limina nunc seruo, tenui qui culmina Sedis
Hic merui tumulum Præsul Anastasius.
Presbytero genitus delegi dogmata vitæ,
Militiæq. Dei natus in officijs.
Pontificum casto famulatus pectore iussis
Obtinui magnum nomen Apostolicum.

De S. Anastasio seniori tractant Baronius in Annal. & in Notis ad Martirologium Romanum, Ciaconius cum suis Auctarijs, Panuinius, Platina, Ludouicus Iac. à S. Carolo in Bibliotheca Pontificia, alijq. omnes qui historiam Ecclesiasticam scripserunt.

Anastasius iunior Petri filius, patria Romanus, qui euulgatus Pontifex, dictus est Anastasius II. ipso initio Pontificatus volens succurrere periclitanti Ecclesiæ Orientali Epistolam misit ad Anastasium Imperatorem toleratum adhuc ab Ecclesia Catholica mortuus est in Vrbe xiij kal. Decembris, anno salutis 499. cum sedisset annum vnum, Menses vndecim, totidemq. dies.

Est Anastasij iunioris, seu secundi mentio apud Baronium in Annal. Ciaconium & Auctarios, Panuinium, Bosium in Roma subterranea, Iacobum Lud. à S. Carolo in Bibliotheca Pontificia, Stanislaum Osium de legitimis Iudicibus rerum Ecclesiasticarum, & alios.

Anastasius Monachus Casinensis ex aliquibus S. R.E. Cardinalis, & Bibliothecarius seculo octauo claruit sub Stephanis II. & III. Rom. Pontificibus, ac scripsit de translatione Reliquiarum S. Benedicti. Hic alius, & antiquior Anastasio Romano Ab-

Abbate, S. R. E. Bibliothecario, qui floruit sub summis Pontificibus Nicolao I. Hadriano II. & Ioanne VIII. vitamq. ad annum fermè 886. produxit.

Meminit huius Ricciolius in sua Chronologia, nulla tamen de hoc Cardinali est memoria inter monumenta antiqua.

Anastasius Romanus Abbas S. R. E. Bibliothecarius, & ex aliquibus Cardinalis, floruit circa finem seculi IX. sub summis Pontificibus Nicolao I. Hadriano II. & Ioanne VIII. vitamq. produxit suam ad annum ferme 886. scripsit latinè

Concilium generale octauum Constantinopolitanum, cui interfuit anno 869. sub Basilio Macedone

Concilium VIII. generale, seu Constantinopolitanum tertium.

Tanstulit in latinam linguam Vitam Ioannis Eleemosinarij, græcè descriptam à Leontio Episcopo.

Vitam S. Demetrij Martyris, & acta, ac Passiones aliorum SS.

Præfationem in Vitam S. Dionysij Areopagitæ

Historiam de Vitis Pontificum

Historiam Ecclesiasticam, siue Chronographiam tripartitam

Iacobus Sirmundus Soc. Iesu anno 1620. edidit eiusdem Anastasij Collectanea de ijs quæ spectant ad Historiam Monothelitarum Hæreticorum, & Martyrium Sancti Martini Papæ, S. Maximi Abbatis, & aliorum

Extant eiusdem Epistolæ nonullæ, nempè ad Ioannem Diaconum Vrbis Romæ, ad Martinum Episcopum Narniensem

De hoc Anastasio tractant Baronius in Annalibus, Vossius, Bellarminus, Philippus labbe de scriptoribus Ecclesiasticis, Sigebertus, Trithemius, alijq. quamplures.

Anatolius Diaconus S. R. E. sub Vigilio Papa Epistolas plures Ferrando Diacono Ecclesiæ Carthaginensis scripsit. huius Cardinalis mentio est apud Auctarios Ciaconij

Ancherus Pantalao Trecensis, natione Gallus, Vrbani IV. ex fratre nepos Præsbyter Cardinalis sub Titulo S. Praxedis à Patruo renuntiatus scripsit varia circa acta Vrbani, quibus scriptis adiutus Thierricus Valliscolor Poeta haud ignobilis, Vrbani, ipsius gesta vincta oratione euulgauit. Romæ è vita excessit Ancherus Kalendis Nouembris anno salutis 1286.

De hoc Cardinalis tractant ipse Thierricus Valliscolor in Vita Vrbani, Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Ciaconius cum Auctarijs & alij plures.

Fr.

Fr. Andreas Anagnimus ex illustri Comitum Signiæ familia, Alexandri VI. Pontificis pronepos, & Bonifatio 8. sanguine iunctus, seu ex aliquibus Patruus, Ordinis Minorum sanctitate clarus Presbyteris, vel ex alijs Diaconis Cardinalibus ab ipso Bonifatio adscriptus, honorem vltrò oblatum constantissimè recusauit, ac maluit in claustris sub rigida S. Francisci regula quam ab adolescentia professus fuerat, latere, quam in ipso Orbis, Vrbisque Theatro noua dignitate fulgere singulari affectu tantus hic vir Deiparam Virginem coluit, deq. partu eiusdem edidit Volumen. Miraculis clarus e seculo migrauit in Cœnobio Anagnino, in quo iacet, anno salutis humanæ 1302. die prima Februarij.

Memoratur à S. Antonino 3. part. hist. tit. 24. cap. 9. Eisingrenio, Posseuino, Martyrologio Franciscano, a Ciaconio & Auctarijs, Panuinio, Fr. Luca Vadingo in Annal. & de Scriptoribus Minorum, Marraccio in purpura & in Bibliotheca Mariana, & ab alijs pluribus.

Andreas Matthæus Palmerius patria Neapolitanus ex Archiepiscopo Materano & Acheruntino Presbyter Cardinalis S. Clementis à Clemente VII. Pontifice Maximo renuntiatus, præfuit Episcopus Ecclesijs Sarnensi, Lucerinæ Saracenorum, Conseranensi, & Policastrensi; Mediolanensis Ducatus à Carolo V. Gubernator constitutus zelo religionis Catholicæ sua, amicorumq. pecunijs scripto milite Rhodianis Religiosis suppetias parauit. Romæ in Palatio apud Basilicam Vaticanam morte ereptus est die 20. Ianuarij anno 1535. alijs 1537. mortuo talis Epigraphes ad Sanctam Mariam de Populo insculpta.

ANDREÆ MATTHÆO PALMERIO
Neapolitano
S. Clementis Presbytero
Cardinali
Io Vincentius Palmerius.
Fratri optimo
Multis cum lacrymis posuit
Qui vixit
Ann. XLIII. Menses V. dies X.
Decessit xiij. Kal. Febr. MDXXXVII.

Huius

Huius & pius & constans animus non minus docuit fortunam aduersam superare, quam secundam contemnere. Extant Andreæ Matthæi literæ ad Clericos Ecclesiæ Milioniaci.

Laudant hunc Cardinalem Ciaconius cum Auctarijs, Auberius, Panuinius in Vita, Ferdinandus Vghellius in Ital. sac. Felix Contelorius & alij cum Bembo in literarum volumine.

Androinus, quem aliqui Hadrianum nominant de Rocha, natione Gallus, professione Monachus Benedictinus sub Innocentio VI. Romano Ponrifice Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Marcelli adscriptus, legationis munere functus in Italia, Posteris reliquit Sermones multos diebus festiuis totius anni à se habitis, inter quos plures de festiuitatibus B. Mariæ: Relationem etiam scripsit de statu rerum Sedis Apostolicæ in Italia à die 13. Aprilis, vsque ad 23. Augusti anni 1357. ad Innocentium Pontificem transmissam. pestifero morbo decessit Viterbij anno 1369. Corpus iacet in Ecclesia Cluniacensi

De hoc Cardinale tractant Auctor Vitæ Innocentij VI. apud Bosquetum, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberius, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Thomas Vualsingamus, Felix Contelorius in Genealogia Comitum Rom. Bernardinus Coirus in hist. Mediol. Archangelus Gianius in Annal. Seruorum, Stephanus Baluze in Antifrizzonio, & alij.

Fr. Angelicus Grimaldi, seu Anglicus Grimaldi, seu Anglicus Grimoaldi natione Gallus, Vrbani V. Pontificis germanus frater, Patre Guillelmo, Matre Amphilisia Monferrana natus in Grisiaci oppido Dioecesis Mimatensis, Canonicorum Regularium S. Augustini professus, Cœnobij S. Ruffi Abbas, Vrbani iussu Auenionensem Ecclesiam rexit, atq. ex Episcopo Presbyter Cardinalis S. Petri ad vincula titulo Eudoxiæ primò, tum Episcopus Albanensis, ac Basilicæ Lateranensis Archipresbyter renuntiatus est anno salutis 1366; anno verò sequenti Legatus in Hispaniam ab Petrum Castellæ Regem. Piceni quoque, Vmbriæ, Etruriæ, Campaniæque maritimæ Legationem, & Pontificis vices in Italia gerens, Bononiæ sedem posuit vt eam Vrbem in officio aduersus Vicecomitum insidias contineret. Clementis VII. Pseudopontificis patres contra Vrbanum VI. aliquando sectatus, è vita excessit Auenione, die 18. Aprilis anno à partu Virginis 1387. seu 1388. Huius Auctoris sunt Antiph. multæ & Responsoria Ecclesiastica.

Meminere Fr. Angelici Panuinus, Ciaconius, eiusdemq. Auctarij, Auberius in Vita, Pompeus Vizanius in Bononiensi, Petrus Grisius in Canonicorum Regularium historia Io: Mariana in hispania

pania, Ferd. Vghellius in Ital. sac. Eisengrenius; Nomenclatoris Cardinalium, & Galliæ Christianæ Auctores, Quercetanus, Cæsar Rasponus Card. de Basilica Lateranensi, Raynaldus in Annal. Eccl. aliijq plurimi.

Angelus Acciaiolus nobilis Florentinus Iacobi & Bartholomeæ de Ricasolis filius, ex Episcopo Rampolano Antistes Florentinus ab Vrbano VI. euulgatur, & Presbyteris Cardinalibus in Titulo S. Laurentij in Damaso, adscribitur. Episcopus Ostiensis Sacro Senatui Decanus, nec non Cancellariæ Apostolicæ præsedit. Legatus in Regno Neapolitano pueri Regis tutelam gessit. Ladislaum & Constantiam vxorem in Siciliæ Reges inunxit, & coronauit, solemneq. ab illis recepit beneficiarij iuris sacramentum. Legationis quoque munere functus est in Hungaria, Sclauonia, Dalmatia, & Croatia. Ladislaum Hungariæ Regem diademate regio ornauit. cum Florentinæ Ecclesiæ anno 1387. nuncium remisset, Pisis pridie Idus Iunij anno 1407. dum ibi Concilium haberetur, decessit. Corpus sepulturæ traditum in Florentina Carthusia sub hac Epigraphe.

Monumentum hoc
ANGELO ACCIAIOLO
Cardinali
Et Episcopo Ostiensi
S. R. E. Cancellario, eiusq. germano Fratri
Donato Equiti clarissimo,
Sibique Donati instaurarunt
Anno Sal. MDL.

Cum Clementis VII. Schisma vigeret arrepto stylo opusculum insigni pietate, ac doctrina refertum elucubrauit ad Cardinales eiusdem Clementis sectarores pro Vrbani VI. electione Sunt qui scribunt Angelum hunc latinas fecisse plures Græcorum historias; hi tamen à veritate aberrant, nam alius, non hic Angelus Accaiolus Florentinus græcas historias latinas reddidit.

De Cardinali Acciaiolo tractant, Panuinius, Ciaconius cum suis Auctarijs, Auberius, in vita; Ferd. Vghellius in Ital. sac. Burghinus de Episcopis Florentinis, Felix Contelorius in Elencho, Henricus Lud. Rupipozeus in Numenclatore Cardinalium. Mo-

numenta

numenta Triuultiana, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Scipio Ammiratus in Florentina, Thomas Costus in Neapolitana historia. Index rerum à Regibus Aragoniæ gestarum, alijq. omnes qui sui æui historias narrarunt.

Angelus Capranica nobilis Romanus Nicolai filius, Dominici Cardinalis germanus frater, Archiepiscopus Sipontinus, Episcopus Asculanus, tum Reatinus, Presbyter S. Crucis in Hierusalem & Legatus Bononiensis à Pio II. renuntiatur. Legationem etiam gessit in Exarchatu Rauennæ & in Prouincia Romandiolæ cum facultate promulgandi Cruciatam contra Turcas. Floruit Theologica scientia, nec non profunda memoria. sub Sixto IV. subijt onus Episcopatus Prænestini, & post Nicolai nepotis obitum Firmanam Ecclesiam in Piceno rexit. Vitam finiuit Romæ s. Nonas Iulij anno à Christo nato 1478. Corpus iacet apud S. Mariam super Mineruam cum Dominico fratre sub eadem Epigraphe in Dominico relata. Synodum exarauit quam habuit in Firmana Diœcesi, & extat in Tabulario eiusdem Ecclesiæ.

Est Angeli mentio apud Ciaconium & Auctarios, Panuinium, Auberium in Vita, Felicem Contelorium in Elencho, Ferd. Vghellium in Ital sacra. Iosephum Mariam Suaresium de Episc. Prænest. & apud plures alios.

Angelus Celsus Patritius Romanus, Hortensij filius, ex Auditore Rotæ Diaconis Cardinalibus ab Alexandro VII. ascriptus, præfuit Diaconiæ S. Georgij in Velabro, nec non Cœtui interpreti Concilij Tridentini. Huiusce Cardinalis Decisiones, quas scripsit dum inter Iudices Romæ per annos multos sedit, euulgatæ, publiciq. iuris factæ post Auctoris obitum, sequutum in Vrbe ad annum primum supra septuagesimum seculi decimi septimi, post Christum natum, quo die 6. Nouembris è viuis abijt, sepultus in Templo Farnesiano.

Meminere Angeli Auctarij Ciaconij.

Angelus Corarius patria Venetus ex Presbytero Cardinali S. Marci renuntiatus Pontifex Maximus sub nomine Gregorij XII. præfuit Ecclesiæ annis octo, mensibus septem, diebus quinque, quibus elapsis spontè ad tollendum schisma Pontificatu abdicato creatus est Episcopus Tusculanus, Collegij Decanus, & Piceni perpetuus Legatus. Extant huiusce Pontificis literæ plures in Vaticano quarum aliquas Theodorus Niemus, & Binius euulgarunt. Obijt Recineti anno salutis humanæ 1417. Corpus in Cathedrali eiusdem Vrbis iacet sub sequenti Elogio.

Maxi.

Maximus Ecclesiæ Princeps , summusque Monarcha
Ordine Gregorius bis Senus clauditur arca
Hic pro pace datus cœlesti munere semper
Ferbuit, aethereos superis munire decenter .
Archischisma malum facta hæc dementia Pisis.
Ipse pius releuat , facta est constantia tectis
Cardine bis sacro pastoris conscia sede
Marchia suscepit Recanati Flauius æde.

Meminere Angeli Cardinalis , seu Gregorij Pontificis Ciaconius cum suis Auctarijs, Panuinius , Platina, S. Antoninus Blondus , Nauclerus, Historia Concilij Constantiensis , Antonius de Petro in Diario , Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Vizzanus in Bononiensi, Poggius in Florentina , Ricordatus in Monastica, Morosinus in Veneta, Bonfigli in Sicula, Iustinianus, & Sansouinus in Veneta, Pennottus & Mozzagrugnus in Canonicorum Regularium historia , aliiq. omes Scriptores qui seculi huius historias, siue Ecclesiasticas, siue profanas enarrarunt, cum Gregorio Polydoro in Vita.

Anicetus natione Syrus ex S. R. E. Presbytero Pontifex Maximus Epistolam Decretalem ad Galliæ Præsules dedit , quam Magdeburgenses hæretici oppugnare , sed frustra conati sunt, præfuitq. Ecclesiæ vniuersali annis octo, mensibus item octo, ac diebus viginti tribus . Martyrium pro fide quam profitebatur subijt xv. kal. Maij, anno salutis 175. Terræ conditus in Cæmeterio progressu temporis Callisti nuncupato, in eo iacuit vsq. ad annum voluentis seculi decimi septimi quartum, quo Sancti Martyris ossa ad Sacellum Ioannis Angeli Ducis ab Altemps , concedente Clemente octauo translata, ibidem reposita sunt sub hac Epigraphe.

Martyris ossa
ANICETI PAPÆ:
Ab arenario
Quod postea Callisti Cœmeterium
Appellatum est,
Auctoritate Clementis VIII.
Translata

Ioannes Angelus ab Altemps
Dux
Sacellum obtulit:
Corpus eiusdem Martyris.
In labrum
Quod Alexandri Seueri
Imperatoris
Sepulchrum fuit collocauit. D.
Anno Domini
M D C X V I I.

Celebrant Anicetum Martyrologia omnia, Baronius in Notis, & in Annal. Irenæus, Epiphanius, Optatus, Eusebius, Chronicon Fossç nouæ, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinus, Io: Angelus ab Altemps in Vita, & alij plures.

Annibal Bozzutus Neapolitanus Iuris Doctor, Patriæ Orator ad Carolum V. Auenionensis Præses ex Cameræ Apostolicæ Clerico Præsbyter Cardinalis Santi Siluestri in campo Martio renuntiatus, eodem anno quo purpuram induerat pridiè Nonas Octobris in suburbio Chiaiæ propè Neapolim, calculi dolore excessit. Corpus in Metropoli eiusdem Vrbis iacet cum hoc Elogio.

ANNIBAL BOZZVTVS
Patritius Neapolitanus
Ex familia annos ante 410. Cardinalitia
Orator
Ad Carolum V. Cæsarem
Anno ætatis suæ 26.
Summis de rebus à Patria missus,
Bonon. Prolegatus
A Paulo III. Pont. Max præpositus;
Archiepiscopatu

Auenio-

Auenionensi à Iulio III. decoratus,
Bis vácua Sede
Primum Iulij III.
Deinde
Marcelli II.
Cui charus in primis fuit,
Vaticano & Conclaui Præfectus,
Rerum omnium maximarum,
Dirigendorumque vniuersæ dictionis
Ecclesiasticæ Magistratuum
Potestate,
Clericatu etiam Cameræ Apostolicæ
Gratuita
Pauli III. liberalitate honestatus,
Demum
A Pio IIII. Presbyter Card.
S. Siluestri
Creatus intra septem menses
Dolore calculi,
Sal. Anno MDLXV.
Ætatis xxxxiv. Mens. v. Die iv.
Ex hac vita ereptus est.
Fabritius Bozzutus Frater. ex Testam. hæres.
C. L. P.

Hic antè purpuram ad Petrum Toletum, Neapolitani Regni Proregem, Ciuitatis nomine elegantem habuit orationem, quæ aliquorum testimonio, extat.

Agunt de Annibale Cardinali Bozzuto Auctarij, Ciaconij, Petramellarius, Auberius in Vita, Gabutius in vita Pij V. Antonius Summontius in hist. Neapolitana, alijque plures.

Anselmus Mantuanus humanitate, doctrina, & sanctitate illustris S. R. E. Cardinalis & Episcopus Lucensis Gregorij VII. nomine legatione functus est apud Mediolanenses. hunc Mathildis Comitissa confessarium sibi asciuit. ab Henrico Imperarore de sua episcopali sede deiectus ad Gregorium Romanum Pontificem confugit, à quo Vicarius Pontificius renuntiatus Canonum collectionem concinnauit, quam deinde Gratianus absoluit.

Edidit præterea rogatu Mathildis Commentarium super Psalmos & Hieremiam Prophetam.

Apologeticum vnum ex diuinis SS. Petrum voluminibus contra Guibertum Antipapam, seu libros duos ex Patrum sententijs pro Gregorij VII. Pontificis decreto, & rebus gestis contra Henricum Imp. & Guibertum Antipapam, qui libri extant apud Henricum Canisium tom. 6. antiq. lectionum.

De passione Christi multa rythmicè.

Meditationes in Orationem Dominicam, Saluationem angelicam, & Salue Regina.

Et Epistolas plures ad diuersos.

Mantuæ 5. kal. Aprilis beato fine quieuit anno Christi 1086. Episcopatus Lucensis 13. Romana Sede Gregorij VII. obitu vacante Corpus in Ecclesia Mantuana sepultum multis miraculis claruit.

Celebrant, ac venerantur tantum virum Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, & in Annal. tom. 11. Cæsar Franciottus in hist. SS. Lucensium, Galesinus, Domnizo in Vita Mathildis, Arnoldus Vuion, Anselmus Pœnitentiarius, Vbaldus Episcopus, Auctarij Ciaconij, Fr. Lucas Vuadingus in Vita, Marraccius in Bibl. Mariana, Sigebertus in Chronico, Abbas Vrspergensis, Io: Franciscus Besozzus in hist. Pontif. Medio. alijq. quamplures. cum Io: de Deis, Io: Baptista Carisio in Teatro, Philip. Picinello in Atheneo.

Antherus natione Græcus ex S. R. E. Presbytero in Sardinia electus Romanus Pontifex sedit in Petri Cathedra mensem vnum dies 14. quo breui tempore literas responsiuas direxit ad Episcopos, Boeticæ & Tholetanæ Prouinciæ qui illum consuluerant an Episcopos ab vna ad aliam Ecclesiam transferri liceret.

Pro Christi nomine Romæ martyrio coronatus 3. Nonas Ianuarij anno salutis humanæ 238.

Meminere

Meminere Antheri Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, & in Annal. tom. 3. liber de Rom. Pont. qui fertur nomine Damasi, Optatus Mileuitanus contra Parmen. Augustinus epist. 165. Eusebius in Chron. Nicephorus Episc. in Chron. Panuinius, Ciaconius cum suis Auctarijs, Amedeus Placentinus, Augustinus Tola, Ioannes Lepaige Nigraualle, Ferd. Vghellius in Ital. sac. Io: Vasæus in Chron. Aloysius Lippomanus, Baptista Platina, Philippus Ferrarius, Petrus Galesinus, Beda, Vsuardus, Ado, Bellynus, Maurolycus in Martyrologijs. Io: Giacchettus in hist. Eccl. S. Siluestri de capite, Lud. Iacobus à. S. Carolo in Bibl. Pont. alijq. omnes qui contexerunt historiam Ecclesiasticam, seu Vitas Romanorum Pontificum.

Antoniottus Pallauicinus patre Babiliano & Peregrina Saluaga Patritijs Genuensibus genitus adhuc puer fratres Hyeronimum & Cyprianum sequutos Hispanias petijt, maior factus Romam se contulit, vbi in familiam Io: Baptistæ Cybi Cardinalis adscitus est. Ecclesiæ Abintimiliensis in Liguria à Sisto IV. creatus Episcopus tali sorte contentus Romanam Curiam deserere & suam Ecclesiam adire constituerat, sed obitu Sixti superueniente à Cardinali Cybo retinetur vsq. ad nouum Pontificem. Post Sixtum ipse Cardinalis Cybo sub nomine Innocentij VIII. Petri Cathedram Cardinalium suffragijs ascendit, qui illicò Antoniottum notum sibi & gratum hominem supplicibus libellis gratis conscribendis præfecit. in hoc munere ita se industrium, vigilantem & integrum per quinquennium præstitit, vt non modo Pontifici planè satisfecerit, sed toti Curiæ gratissimus conceptam de se expectationem superauerit. ab Innocentio igitur Pampilonensis primò, mox Auriensis, Lectensis, Tornacensis, Cumanus, Lamacensis Episcopus, nec non ex aliquibus Genuensis Archiepiscopus & S. R. E. Presbyter Cardinalis in Titulo S. Anastasiæ eligitur. quem primum Titulum progressu temporis commutauit cum alijs S. Praxedis, S. Stephani in Cœlio monte, cum Episcopatibus Tusculano, Albanensi, Sabinensi & Prænestino. gessit absente Alexandro VI. Legationem in Vrbe, & Iulij II. iussu apud Reges Galliæ & Hispaniæ, quos amicitia coniunxit. Romæ è vita migrauit die 10. Septembris anno 1507. cuius ossa primum in Vaticano, deindè in S. Mariæ de Populo apud Portam Flaminiam iacuere sub hoc Elogio.

D. O. M.

ANTONIOTTO PALLAVICINO
Genuensi
Episcopo Prænest.
S. R. E.
Card. S. Praxedi,
Sub
Innocentio VIII, Alex. VI Iulio II.
Amplißs. Legationibus,
Maximisq. Reip. muneribus summa
Cum laude probitatis,
Atque prudentiæ perfuncto.
Io: Bapt. Abb.
S. Ant. Gen. V. S. Refer.
Et
Babilianus Pallauicini Fratres
Ob disturbatam
Veteris sepulchri sedem
In Vaticanæ absidis demolitione,
Vt eodem
Tumuli loco cum Io: Baptista
Fratris
Filio cönderetur translatis ossibus Propatruo
Poss.
MDXCVI. Vix. Ann. LXVI.
Ob. An. sal.
MDVII. die x. Septemb.

Scripsit

Scripsit Epistolas tres Petro Ceræ Senatori Sabaudiensi, cum eiusdem Ceræ Epistolis & Orationibus Augustæ Taurinorum euulgatas anno 1520.

Est Antoniotti mentio cum laude apud Auctarios Ciaconij, Panuinium, Garimbertum, Auberium in Vita, Ferdinandum Vghellium in Ital. sac. Iosephum Mariam Suaresium de Episc. Præneſt. Felicem Contelorium in Elencho, Franciscum Guicciardinum in hist. & alios plures.

Antonius Archionius nobilis Romanus, Episcopus primò Aquinas, tum Asculanus & Aretinus, Vrbis Vicarius, Presbyter Cardinalis S. Petri ad vincula ab Innocentio VII. renuntiatus, vix elapso mense, 26. Iulij anno 1405. Romæ decedens, sepulchrum habuit in Basilica liberiana his carminibus præno natum.

Quem pia Romuleo genuit natura fauori
Tegmine cardineo dedit hoc Antonius artus
Huic apice euecto, sacriq. ad vincula Petri
Semper . . . . . .us Vrbis solamen Amicum
Lumine vt extinxit terra germana profundo
Spiritus hospitium Mundi melioris adiuit.

Anno Domini MCCCCV.
Mensis Iulij die XXVI.
Obijt
Antonius Cardinalis de Archeonibus.

Hic ad Clericorum, nec non Laicorum sibi subditorum mores reformandos sanctiores leges scripsit, & promulgauit.

Agunt de hoc Cardinali Ciaconius, eiusdemq. Auctarij Panuinius, Auberius, Felix Contelorius in Elencho, Ferd. Vghellius in Ital. sac. Monumenta Triuultiana, Paulus de Angelis in descrip. Basil. Liberianæ & alij multi.

Fr. Antonius Barberinus iunior, Eques Hierosolymitanus, Vrbani VIII. ex Fratre Carolo nepos, Francisci Cardinalis frater, Caroli item Cardinalis Patruus, S. R. E. Cardinalis à Patruo euulgatus scripsit carmina etrusca, & latina, publici iuris facta à Hieronymo Tetio in Ædibus Barberinis, & Elogia in Consecratio-

nibus

nibus BB. Andreæ Corſini Carmelitani, Epiſcopi Feſulani, neč non Thomæ à Villanoua Auguſtiniani Epiſcopi Valentini, & aliorum, Epiſcopus Prænestinus, Archiepiſcopus Remenſis, Magnus Franciæ Eleemoſynarius, & S. R. E. Camerarius obijt in oppido Nemi in latio iuxta lacum Nemorenſem die 4. Auguſti anno 1671. ſepultus in Vrbe Prænestina.

Tractant de Antonio Cardinali Auctarij Ciaconij; Victorius Siri in Mercurio, Ferd. Vghellius in Italia ſacra, Gualdus in Theatro, & alij plures, qui tanto Viro ſuas literarias lucubrationes nuncuparunt.

Antonius Bichius Senenſis Firmani viri primarij ex Honorata, Sorore vterina Alexādri VII. Pontificis vxore filius, iuuenis adhuc, non enim quintum ſupra vigeſimum ætatis annum excedebat in Senenſi Academia iuris ſcientiam, quam in ea ſub Hannibale Amato, Hieronymo de Benuoglientibus, Flauio de Guillelmis ac Franciſco de Vecchis Præceptoribus exceperat, publicè explicauit: ab Innocentio X. Epiſcopus Montis Ilicienſis renuntiatus ab Alexandro ſuceſſore ad Auximatem Eccleſiam in Piceno translatus eſt, cuius regimini cum totus incumberet ab eodem Presbyter Cardinalis S. Auguſtini euulgatur, quem titulum ſub Clemente IX. cum illo S. Mariæ Angelorum commutauit, ac Legationem in Ducatu Vrbini geſſit. Huiuſce Cardinalis inter viuos degentis hoc anno 1675. literas vidi plures, quarum aliquas euulgauit Michael Abbas Iuſtinianus in Collectione ſuarum memorabilium.

De Antonio Cardinali eſt mentio apud Auctarios Ciaconij, & apud alios.

Antonius Bohierius Gallus Monachus Ordinis S. Benedicti ex Archiepiſcopo Bituricenſi renuntiatus Presbyter Cardinalis S. Anaſtaſiæ, à Leone X. poſt biennium, anno videlicet 1519. die 27. Nouembris è vita migrauit Bleſis & ſepultus in naui Baſilicæ Metropolitanæ ſub hac Epigraphe.

Antonius iacet hic Bohierius origine quondam
Aruerna, eloquio vir, meritiſq. grauis.
A puero Monachus, clauſtris compluribus Abbas
Dignus & hac celebri Præſul in Vrbe fuit.
Tempore non multo plures ſortitus honores
Cardineo tandem ſchemate clarus obit.

Cum conſtituiſſet ſaluberrimas Conſtitututiones Synodales pro Clericis Bituricenſibus.

Meminere Antonij nostri Cardinalis Panuinius, Auctarij Ciaconij, Auberyus, Petrus Frizonius, Auctores Galliæ Christianæ in Vita, Felix Contelorius in Elencho, Io: Chenu de Episc. Galliæ, Henricus Lud. Rupipozeus Castaneus in Nomenclatore Cardinalium & alij plures.

Antonius Caietanus nobilis Romanus, Filius Iacobi Comitis Fundani, & Sueuæ Sanseuerinæ, ex Patriarcha Aquileiensi Presbiter Cardinalis S. Cæciliæ à Bonifacio IX. deindè Episcopus Prænestinus ab Innocentio VII. & ab Alexandro V. Episcopus Portuensis ac S. R. E. Pœnitentiarius, nec non Episcopus Fesulanus renuntiatus est. dum verò Archipresbyteri Lateranensis munus gereret, cessit è vita die 11. Ianuarij anno salutis 1412. mortuo, ac sepulto apud S. Mariam super Mineruam hæc Epigraphes insculpta.

Hic requiescit
Reuerendiss. in Christo Pater
Dominus
ANTONIVS CAIETANVS
Episcopus Portuensis
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalis
Qui obijt Anno Domini
MCDXII.
Mensis Ianuarij die vndecima
Indictione quinta

Scripsit pro Ecclesiæ Romanæ vnione, Opus.

Laudant Antonium Panuinus, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Ferd. Vghellius in Ital. sacra, Auberyus, Scipio Amiratus de Episcopis Fesulianis, Hippolytus Marraccius in Purp. Mariana, Hieronymus Garimbertus, Felix Contelorius in Elencho, Ioseph Maria Suaresius de Episc. Præneſt. Io: Rubeus in Vita Bonifacij 8. Nomenclaroris Cardinalium Auctor & alij plures.

Antonius Caraffa Neapolitanus Reginaldi & Ioannellæ filius, Pauli IV. Pont. Max. gentilis, Cubicularius & Pincerna, Basilicæ Vaticanæ Canonicus, linguæ græcæ peritissimus post Pauli obitum in communi Caraffarum casu à Pio IV. Sacerdotijs omnibus spoliatus est; à Pio vero V. ad Canonicatum reuocatus in Cardinalium Senatum Diaconus S. Eusebij lectus, Bibliothecarij Apostolicici munus sub Gregorio XIII. exercuit. præfuit eidem S. Eusebij Ecclesiæ Presbyter, à Sixto V. Congregationi Sacrorum Bibliorum, eorumdenque correctioni, nec non Concilij Tridentini interpretationi, Breuiarij ac Missalis Romani castigationi pręficitur; Oliuetani Ordinis, Collegijque Maronitarum Patronus vitam cum morte commutauit Romæ pridie Idus Ianuarij anno 1591. ætatis 53. & sepulchrum habuit in Ecclesia S. Siluestri in Quirinali, solo nomine ornatum.

ANTONII CARAPHÆ S. R. E. Presbyteri Cardinalis Sepulchrum.

Tantus hic vir è gręco in latinum vertit nonnullas S. Gregorij Nazianzeni Orationes.

Commentaria Theodoreti in Psalmos, aliorumque in Pentateucon.

Catenam SS. Patrum in omnia tam veteris, quam noui Testamenti Cantica.

71. Interpretum editionem ferè antiquatam, nec non aliquorum vitio deprauatam expurgauit.

Ioannis Cassiani & Eliæ Cretensis opera correxit.

Gregorij Magni Epistolas, per locos communes digessit.

Epistolarum Decretalium tomos tres edidit.

In colligendijs Concilijs Oecumenicis græcis, & latinis, pristinoque candori restituendis multum elaborauit.

Scripsit etiam notas apolegeticas in Vitam Pauli IV. Pontificis, quæ Coloniæ Vbiorum anno 1612. typis èuulgatæ sunt & Acta Consistorialia sub Pio V. & Gregorio XIII. Sixti V. Gregorij XIV. Innocentij IX. ac Clementis VIII.

Est

Est Antonij mentio apud Panuinium, Petramellarium, Thomam Bozium de Signis Eccl. Antonium Caracciolum in Vita Pauli IV. Henricum Spondanum in Annal. Eccl Ioannem Rhò in hist. Virtutum, & Vitiorum, Iosephum Silos in hist. Clericorum Reg. Antonium Sanderum, Fuluium Vrsinum, Antonium Posseuinum, Ludouicum Donium d'Attichy, Auctorem Nomenclatoris Cardinalium, Auberyum, Ciaconij Auctarios, aliosq. quamplures.

Antonius Cerdanus Maioricensis, ex Canonico maioris Ecclesiæ Maiorcæ, Trinitariorum Alumnus, quem Ordinem Procurator Generalis Romæ tutatus est & in Anglia, Scotia, & Hybernia Commissarius generalis eumdem rexit, vti etiam Archiepiscopus Messanensem Cathedram, & Episcopus Leridensem; Cum autem clareret doctrina singulari multa scripsit, & doctas lucubrationes euulgauit; quare promotùs est ad sacram purpuram, cum Titulo S. Chrysogoni. Pacem inter Florentinos, & Alphonsum Regem Neapolitanum firmauit; obijtque Romæ die 21. Septembris anno salutis 1460 sepultus in Porticu Vaticana, in Sacello quod viuens suis impensis extruxerat. Snnt qui dicunt Nicolaum huius nominis V. tantum virum sacra purpura decorasse; nulla tamen de hoc Cardinali mentio in Tabulis Vaticanis. Meminit huius Placidus Samperius Soc. Iesu in Iconologia B. Mariæ, Ioannes Figuera in Chronico Trinitariorum, Iacobus a Sancto Marco in Maximis Christianis.

Antonius Ciocchi, alijs Antonius Maria à Monte, Fabiani Adoucati Consistorialis filius, & Cameræ Apostolicæ, Rotæque Romanæ Auditore Episcopus Tiphernas, Ariminensis, Caiacensis, & Archipræsul Sipontinus, ac demum Presbiter Cardinalis S. Vitalis à Iulio II. sublectus, progressu temporis ex primo ad alium S. Praxedis Titulum, mox ad Episcopatum Albanum, Tusculanum, Sabinesem, & Portuensem diuersorum Pontificum beneficio gradum fecit. Præsul quoque præfuit Ecclesijs Papiensi & Nouariensi, & in Vrbe absente Clemente VII. ac in Vmbria Legationis munere cum laude functus est. Mortem subijt Romæ die 20. Septembris anno post Christum natum 1533. ætatis 72. iacet in Ecclesia S. Petri in mone aureo cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

ANTONIO FABIANI
F. de Monte
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Episcopo
Cardinali Portuensi
Qui ob singularem Cæs. & Pont. Iur. peritiam
Vrbanis
Ferè omnibus I. D. Magistrat.
Innocentio VIII. Alexandro VI. & Iulio II.
Pontificibus Max. sanctiss. gestis,
Ab eodem
Iulio per omnes dignitatis gradus
In Cardinal.
Ordinem adscitus est,
Multisque indè Reip. muneribus Domi
Forisque præfect.
Ac
In Vmbria semel Leonis X.
Et
Clementis VII.
In Vrbe
Iterum Legatus eam semper præ se
Integritatem, prudentiam, pietatem tulit,
Vt Romana,
Et
Catholica Ecclesia non iam Fratrem;

Ac
Membrum nobiliss.
Sed Caput ipsum & Patrem eius morte āmisisse
Visa sit.
Vixit Annos LXXII.
E vita excessit Anno Christi
MDXXXIII.
Iulius III. Pont. Max.
Patruo chariss.
Ac
De se & Balduino Fratre suo
Opt. mer. F.

Scripsit Antonius acta Concilij Lateranensis, tam sub Iulio II. quam sub Leone X. habiti, & Decisiones in Rota Romana.

De hoc Cardinali tractant, Antonius Maria Spelta in hist. Papiensi, Ioannes Rhò in exemplis virtutum & vitiorum, Carolus Cartharius in Syllabo Aduoc. Consistorialium, Felix Contelorius in Elencho, Ferd. Vghellius in Ital. sacra, Panuinius, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Auberyus in Vita, & alij plures.

Antonius Corarius Venetus Patritius, Gregorij XII. ex fratre nepos, Episcopus primò Bononiensis, mox Patriarcha Constantinopolitanus, seu ex alijs Hierosolymitanus, S. R. E. Prsbyter Cardinalis S Chrysogoni, vel ex diarijs S. Petri ad Vincula, Camerarius, Episcopus Portuensis & Ostiensis interfuit Concilio Constantiensi, & Martini III. alias V. partes sincerè sequutus est. Legationis munere pro Gregorio patruo in Gallia & in Germania, atque sub ipso Martino apud Senēses & Perusinos functus est. Tantus hic vir scripsit historiam sui temporis quæ M: S. Venetijs olim asseruabatur. Vitam cum morte Pataui commutauit in Cœnobio Canonicorum secularium S. Georgij in Alga, quorum institutum ante purpuram professus fuerat, eiusdemque Institutorum vnus extiterat, die 19. Ianuarij anno salutis 1445 & Venetijs vt in supremis tabulis mādauerat Tumulo conditus apud S. Georgium in Alga cum hac Epigraphe,

Sepul-

Sepulchrum Pijssimi Patris
Domini
ANTONII CORIARII
Beatæ memoriæ Episcopi
Ostiensis
Cardinalis Bononiensis
Fundatoris
Huius Congregationis
Qui obijt anno
A
Natiuitate Domini
MCCCCXLV.
Die XIX. Ianuarij
Orate pro eo.

Antonij Cardinalis meminere Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Ferd. Vghellius in Ital sac. Felix Contelorius in Elencho, Carolus Sigonius de Episc. Bonon. Iac. Phil. Thomasinus in Annal. sui Ordinis, Spondanus in Eccl.

Antonius de Nuce Facchinettus Bononiensis, Cæsaris Vianini Marchionis filius, natus anno salutis 1573. Inocentij IX. Pontificis Maximi ex Sorore pronepos, iuuenis egregiæ indolis, modestiæ, , probitatis, religionis, intimi candoris, prudentiæ, & eruditionis laude illustris, nondum duodeuigesimum ætatis annum attigerat, quando ex Abbate, & Referendario Vtriusque Signaturæ ab Auunculo in sacrum Diaconorum Cardinalium Senatum relatus est die 18 Decembris anno 1591. præfuit Diaconus Ecclesiæ SS. Quatuor Coronatorum; sed non diù vixit in purpura, nam die 18. Maij anno 1606. ætatis suæ 33. graui plurium dierum morbo cruciatus euolauit in Cœlum. Cadauer in S. Mariæ à Scala apud Patres Carmelitanos discalceatos quiescit, donec transferatur ad Basilicam Vaticanam ad Innocentij Patrui pedes, vt postremis tabulis iussit.

Quam-

Quamdiù vixit eo bonarum disciplinarum amore semper flagrauit, vt à libris vix aliquando posset auelli.

Huius extat Epistola pietatis, & consolationis luminibus compta, quam duobus ante mortem diebus lectulo affixus, Matri absenti scripsit, aptam duriora pectora ad lachrymas commouere.

De Antonio nostro Cardinali tractant Guido Cardinalis Bentiuolus in Memorijs historicis, Auctarij Ciaconij, Memoriæ Academicorum Bononiensium Gelatorum & alij.

Antonius Perenottus Granuellanus Burgundus, Nicolai Domini à Granuella Caroli V. Cæsaris Cancellarij & ex Nicolaa Bonauolta vxore filius ipsis Calendis, seu ex alijs die 13. Septembris anno 1517. in lucem editus, interfuit vna cum Patre Cæsareæ Maiestatis nomine Concilio Tridentino, ex Canonico Bisuntino Archidiaconus primum, mox Episcopus renuntiatus Ecclesiam illã cum Attrebatensi progressu temporis commutauit. ad Cæsaris secreta consilia admissus Orator pro pace Galliarum primò, deindè Henricum Anglorum Reges, demum Conuentum prope Caletum celebratum adijt, à Philippo II. Hispaniarum Rege Margaritæ Austriacæ Sorori, Belgij Gubernatrici, Octauij Parmæ & Placentiæ Ducis vxori a consilijs est datus, apud quam adeò potentia valuit, vt inuidiam Nobilium & plurimorum æmulationem sibi concitauerit, sed vt erat animo forti, facilè omnes æmulorum insidias contempsit, donec apud Gubernatricem odio laborans è Belgio in Hispaniam euocatus Archiepiscopatu Mechliniensis Ecclesiæ donatur, & Presbyter Cardinalis S. Mariæ Transtyberim, seu verius S. Bartholomæi in Insula à Pio IV. instante Philippo renuntiatus sub Pio V. contra Turcas fœdus inijt & Prorex Neapolitanus, ac Legatus Apostolicus vexillum bellicum sacratum Ioanni Austriaco tradidit. Supremus postmodum Consilij rerum Italicarum Præses declaratus Sponsalia inter Carolum Philibertum Sabaudiæ Ducem & Catharinam Philippi II. filiam Cæsaraugustæ celebrauit. interfuit inaugurationi Philippi III. Hispaniarum Regis. Titulum S. Bartholomæi cum illis S. Priscæ, S. Anastasiæ, S. Petri in vinculis sub Pio V. & sub Gregorio XIII. cum alio S. Mariæ Trastyberim commutauit. præfuit Episcopus Sabinensi, & Archiepiscopus Bisuntinæ Ecclesijs. Matriti annos natus septuaginta duos, xi. Calendas Octobris, salutis humanæ 1586. è vita migrauit. Corpus apud Bisuntium translatum iacet apud Carmelitas cum sequenti Epitaphio.

Hospes

Hospes Aulicus.

H. *Quis cubat hic modica magnus tellure sepultus?*
A. *Grandia cui celsos Vella dabant titulos.*
H. *Cur pelagus vitæ sulcant: durante secundis*
Inquit? A. *ne quondam nomina parta cadant.*
Clara illi Imperio Caroli, Regnoque Philippi
Quorum consilijs præfuit arte potens.
H. *Ergo manu clauum strinxit? nauimq; gubernans*
Durauit fatis? A. *insuperabilius.*
H. *At ne diù?* A. *decies septenos vixit in annos,*
Sequaniciq; fuit gloria prima soli.
H. *Quo capitur portu?* A. *cunctis qui meta laborum,*
Seu pueri iuuenes, bis pueriue senes.
Suffice Rex talem: dubijs quis duret in vndis
Quas fera, Rex, sacris gens ciet, atq. sibi.

Extant tanti Cardinalis Orationes quas Orator habuit coram Legatis & in Concilio Tridentino, & literarum negotialium volumina plura.

De nostro Antonio tractant omnes qui Historias scripserunt Tridentinam, Belgicam, & seculi decimi sexti, preterea Ciaconius cum suis Auctarijs, Panuinius, Auberyus in Vita, Iacobus Sadoletus, Petrus Bembus in Epist. Chiffletius in Historia Bisuntina, Vghellius in Episc. Sabinensibus, Petramellarius, Galliæ Chistianæ Auctores, Petrus Frizonius in Gallia purpurata. Iustus lipsius, Franciscus Suuertius, Antonius Sanderus, Henricus Albi, Aubertus Miræus, Fuluius Vrsinus in Elogijs & alij quamplures.

Antonius à Prato Gallus, vxore præmortua ex qua plures susceperat filios ad ordinem se conuertit Ecclesiasticum, & primò Abbas Floriaci, tum Episcopus Albiensis, mox Meldensis Archipræsul, tandem ad Senonensem Cathedram ascendit. Presbyteris Cardinalibus instante Francisco Rege Galliarum à Clemente VII. adscriptus, Legationeq. in Gallia functus Eleonoram Caroli V. Imperatoris natu maiorem Sororem, Francisci primi Galliarum Regis vxorem regia corona donauit. Synodum habuit prouincialem Lutetiç Parisiorum aduersus hæreses, & Senonensem, quarum acta descripsit, & sunt inserta quarto Conciliorum tomo. Annos natus septem supra sexaginta die 9. Iulij,

anno 1535. in Castro suo Nantoulliaco, quod ipse extruxerat è viuis abiit. Præter acta Synodorum Senonensis & Parisiensis scripsit etiam Orationes aliquot, inter quas illa est quam Bononię habuit coram Leone X. & Francisco primo Galliarum Rege.

Corpus iacet in Metropoli Senonensi sub Epigraphe gallica.

Est Antonij nostri mentio apud Ciaconium, eiusdemq. Auctarios, Ioannem Chenu de Episcopis Galliæ, Petrum Fizonium in Gallia Purpurata, Andream Saussay de misticis Galliæ Scriptoribus, apud Panuinium, Auberyum, Auctores Galliæ Chrstianæ, Felicem Contelorium in Elencho, Antonium Posseuinum in Apparatu, Henricum Lud. Rupipozæum in Nomenclatore Cardinalium, Ludouicum Iac. à S. Carolo in Bibliotheca Pont. & alios.

Antonius Puccius Florentinus Alexandri filius, Laurentij ac Roberti Cardinalium Nepos elegantis ingenij, & ad bonas artes à natura formati in patria humanioribus literis, in Pisana Academia Philosophia, ac sacra Theologia instructus, Metropolitanæ Ecclesiæ Florentinæ Canonicus sacram Scripturam publicè explicauit: Cameræ deindè Apostolicæ Clericus, tum Episcopus Pistoriensis renuntiatus, sub Leone X. Hadriano VI. & Clemente VII reipublicæ adfuit à consilijs. Nuncius, ad Regem Galliæ, & ad Cæsarem Clementis Pontificis iussu ad pacem inter eos componendam aduolauit, quibus muneribus perfunctus sacra purpura ab ipso Clemente ornatus, Maioris Pœnitentiarij dignitatem accepit. præfuit primò SS. IV. Coronatorum, tum S. Mariæ Transtyberim titulis, indè Albanensem, Sabinensem. & Portuensem Episcopatum administrauit. E vita excessit Balneoregij die 14. Octobris Mensis anno 1544. Corpus Romam relatum iacet in Odeo S. Mariæ super Mineruam apud Clementem VII. præcipunm Patronum cum sequenti Epitaphio

D. O. M.

ANTONIO PVCCIO
Episc. Sabin.
Card. SS. Quatuor
Maiori Pœnitentiario moribus, & religione,

Ac in omnes
Probós liberalitate singularissimo.
Qui vixit annos LX.
Dies IV.
Robertus Puccius Card. SS. Quatuor
M. Pœnitent.
Fratris Filio iuxta Clementem
Papam VII.
A quo purpuram acceperat
Sepulchrum faciendum curauit.
Mortem obijt Anno
MDXLIV.

Tantus hic vir summo studio elaborauit homilias quatuordecim non minus eruditas, quam pias de Corpore & Sanguine D.N. Iesu Christi, de sacrificio, eiusdemque sacrorum verborum declaratione.

Scripsit etiam plurimos Rythmos octonarios elegantissimos & Epistolas. In Lateranensi Synodo Orationem habuit, quam euulgauit, dicauitque Leoni X.

Celebrant hunc Cardinalem Ferd. Vghellius in Ital. fac. Henricus Lud. Rupopozæus in Nomen. Card. Auberyus, Felix Contelorius in Elencho, Ciaconius, cum Auctarijs, Iouius, Scipio Ammiratus in hist. Florentina, Sammarthani in Gallia Christiana, Panuinius de Rom. Pont. alijq. multi.

Antonius Saulius Patritius Genuensis, Octauij Senatoris ex Maria Iustiniana vxore filius, cœlibatui à puero nomen dedit, atque in Vrbe sub Pio IV. Vtriusque Signaturæ Referendarius, Apostolicus Nuncius Neapolitanus, Lusitanus & Hispanicus sub diuersis Pontificibus Ecclesiæ Romanæ partes cum dignitate sustinuit. Archiepiscopus deindè Genuensis & S.R.E. Presbyter Card. à Sixto V. renũtiatus præfuit maritimæ Classi in Thraces paratæ, & Eremitãos Religiosos viros sub regula S. Augustini patrocinatus est. Scripsit Synodum Diœcesanam Genuensem, ac Regulas Confraternitatis flagris sese cedentium. eiusdem extant literæ plures ad diuersos. Sacri Collegij Decanus & Episcopus Ostien-

Ostiensis die 24. Augusti anno 1623. octogenario maior in Vrbe è viuis abijt. Corpus iacet Genuæ.

Laudibus extollunt Antonium Auctarij Ciaconij, Ferd. Vghellius in Ital. sac. Vbertus Folietta de Clar. Ligur. Hieronymus Rubeus in hist. Rauennæ, Petramellarius, Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, alijque quamplures.

Antonius Triuultius, quem aliqui Io: Antonium nominant natione Italus, patria Mediolanensis, Petri Neri Reguli filius, ex Episcopo Comensi, atque ex Rotæ Auditore instante Rege Galliarum Alexandri VI. Pontificis beneficio adscriptus est Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Anastasiæ; Maximiliano Imperatori in Italiam aduenienti Ducis Mediolanensis nomine occurrit ad Alpes: mortem subijt, non in Vrbe Comensi, vt aliqui scripsère, sed Romæ die 16. alijs 18. mensis Martij anno octauo seculi decimi sexti proximè elapsi. Corpus iacet in Ecclesia S. Mariæ de Populo cum hac Epigraphe.

ANTONIO TRIVVLTIO
Mediolanensi
Summæ nobilitatis, integritatisque viro
Ac
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbytero
Cardinali Comensi
Qui vixit
Annos LI. Menses II.
Obijt xv Kal. Aprilis MDVIII.
Iulio II. Pont. Max.

Extat typis excusa huiusce Cardinalis Oratio quam habuit Neapoli, antequam Mediolanum deduceret Isabellam Regis Aragonensis filiam, Ferdinandi Neapolitani neptam, Ioannis Galeatij Ducis Sponsam

Celebrant tantum virum Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberyus, Ferd. Vghellius in Ital. sac. Hieronymus Garimbertus, Petrus Bembus in Epist. & alij.

Antonius Maria Gallus Auximanus natione Italus, Felicis Cardinalis Montalti Pincerna, sub Sixto V. Canonicus Basilicæ Vaticanæ primò, mox Episcopus Perusinus, ac tandem Presbyter Cardinalis S. Agnetis in Agone renuntiatus, Flaminiæ Legationem, Ordinis S. Hieronymi Patrocinium, Domusque Lauretanæ Protectionem gessit; à Gregorio XIV. dimissa Perusina Ecclesia Patriæ Episcopus declaratur, & sub Clemente VIII. relicto primò S. Agnetis Titulo, alium S. Praxedis optauit: sub Paulo V. Episcopus Prænestinus, tum Portuensis, demum Ostiensis, ac sacri Collegij Decanus euugatus diem supremum obijt Romæ die 30. Martij, seu prima Aprilis anno salutis 1620. ætatis 6. vel 7. supra sexagesimum. Corpus iacet in Sacrario Aracælanæ Ecclesiæ sub hoc Elogio.

ANT. MARIÆ CARDINALI
GALLO.
Sac. Collegij Decano
Patritio, ac Episcopo Auximano
Almæ Domus Lauretanæ
Protectori
Petrus Stephanus Gallus
Ex Testamento hæres
Patruo benemerenti posuit.

Lauretanæ Domus Patronus Leges scripsit pro creandis Magistratibus ea in Vrbe, quæ hodie etiam vigent.

Meminere huiusce Cardinalis Felix Contelorius in Elencho, Ferd. Vghellius in Ital. sac. Ciaconius cum Auctarijs, Petramelarius, Horatius Tursellinus in hist. Lauretana, Fr. Lucas Vuadingus de Concep. B. Mariæ, Bonauentura Theuli in Theat. Veliterno & alij plures.

Antonius Zapata natione Hispanus patria Matritensis, Francisci Comitis de Baraxas filius, quem supremus Castellæ Senatus habuit olim Præsidem, Episcopus primùm Gaditanus, deindè Pampilonensis, mox Burgensis Archiepiscopus, & S. R. E. Presbyter Cardinalis, à Clemente VIII. Pontifice renuntiatus, tum Prorex Neapolitani Regni, atq. inde cum in Curiam redijsset Hispa-

Hiſpanicam, Sanctæ Inquiſitionis Concilij Præſes, Catholicæq. Maieſtatis à conſilijs ſtatus, Vir omnibus virtutibus ornatus, reliquit poſteris patria lingua typis expreſſum, Diſcurſum de obligatione in conſcientia, & iuſtitia, qua Prælati Eccleſiaſtici tenentur prouidere, & diſtribuere beneficia Eccleſiaſtica inter illos, qui habent intentionem reſidendi, & permanendi in ſtatu Clericali. Præfuit Titulis S. Crucis in Hieruſalem, tum S. Balbinæ. Deſijt viuere die 23. Aprilis, anno 1635. ætatis ſuæ 84.

De quo Auctarij Ciaconij, Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hiſpanica.

Arator Ligur Facundi filius, Poeta ſuo æuo clarus ex Cauſidico Monachus S. Benedicti atq. ex Monacho Diaconus Cardinalis exametris verſibus acta SS. Apoſtolorum, quam Hiſtoriam Apoſtolorum prænotauit, duobus voluminibus deſcripſit. Florebat anno Chriſti quadrageſimo ſupra quingenteſimum. Extat eiuſdem Epiſtola ad Vigilium Romanum Pontificem, alia ad Partherium. Inter Epiſtolas Enodij tres ſunt ad Aratorem.

Eſt Aratoris mentio cũ laude apud Placidũ Puccinellũ Decanum Caſinenſem, Aubertum Miræum iu Bibl. Eccl. Michaelem Iuſtinianum in Elencho Scrip. Ligurum, apud Auctarios Ciaconij, Xiſtum Senenſem Poſſeuinum in Apparatu, Philippum Picinellum in Atheneo Mediolanenſi, Baronium, & alios.

Ardicinus de Porta iunior natione Italus, patria Nouarienſis, Ardicini Senioris ex legitimo filio nepos, Pontificij, ac Cæſarei iuris Doctor Alerienſem, nec non Romuſcenſem Epiſcopatum obtinuit, legationes nõ vulgares obiuit, ab Innocentio VIII. in Preſbyterorũ Cardinaliũ numerum adſcitus, præfuit Titulo SS. Io: & Pauli, alias Pammachij, at imbecillitatem rerum humanarum ſecum ipſe conſiderans Monachum agere animo conſtituit: ab Vrbe igitur diſcedens Camaldulenſium Ordinem dimiſſa purpura ingreſſus eſt, quam paulò poſt eiuſdẽ Innocentij Põtificis iuſſu iterũ aſſumpſit. Mortem ſubijt Romæ die 4. vel 5. Februarij, ſeu verius pridie Nonas Nouẽbris ſub Alexãdro VI. ãno à Chriſti natiuitate 1493. electo ſepulchro in gẽtilitio Sacello S. Thomæ apud Vaticanum cum ſequenti Epitaphio.

ARDICINO DE LA PORTA
Ardicini Card. nepoti
Epiſcopo Alerien.

I. V.
Peritissimo Conciliatori
Matthiæ Hungariæ
Regis
Cum Federico III. Augusto
Gratiarum,
Iustitiæque Referendario & Signatori
Sedente
Sixto IV. & Innocentio VIII.
Et ab hoc sponte ob merita
Presbytero Cardinali
Electo.
Qui vixit annos LIX.
Decessit sub Alexandro VI.
A salute nostra MCDXCIII.
Prid. Non. Nouemb.
Domestici Clientes, Hæredes,
Sacello ornato
Monimentum Hero rari exempli
Posuerunt.

Extat Ardicini Epistola ad Innocentium Pontificem data, qua se excusat, & causas refert sui decessus clandestini ab Vrbe; eiusdem literarum volumen cum historica narratione suarum Legationum, extabat M. SS. in Bibliotheca Cardinalis Sirletti.

Ardicini pietatem summis laudibus extollunt, Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Hieronymus Garimbertus in Vita, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Franciscus Cardulus in oratione funebri, Carolus Cartharius in Syllabo Aduocatorum Consistorialium, Ferd. Vghellus in Ital. sacra, Carolus Episc. Nouariensis in Nouaria, & alij plures.

Arduinus Canonicus Regularis Congregationis S. Fridiani Lucensis, Præsbyter Cardinalis S. Crucis in Hierusalem ab Alexan-

Alexandro III. Romano Pontifice renuntiatus ſcripſit Opuſculum de Deo immortali. Huic Hugo Eterianus Tuſcus vir doctus librum contra errores Græcorum nuncupauit, cuius libri auctorem ipſum Arduinum facit per errorem Franciſcum Maria Torrigius in Opuſculo de Scriptoribus Cardinalibus.

Celebrant Arduinum Fer. Vghellius in Ital. ſac. Gabriel Pennottus in hiſt. Canonicorum Regularium, Trithemius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij.

Armandus Ioannes du Pleſis de Richelliu Gallus, Philoſophiæ ac Theologiæ laureatus. Henrici IV. Regis nominatione Epiſcopus Lucionenſis licet quintum ſupra vigeſimum non excederet annum, Eccleſiaſtes eloquens ſæpè ſepius Ludouico XIII. & Matre Regina præſentibus orauit cum laude; exindè Annę Reginæ Matris magnus Eleemoſynarius, Regi adfuit à ſecretis, regiæque domus præfecturam geſſit, ac pacem inter Regem, & Matrem firmauit, ad petitionem eiuſdem Ludouici Gregorius XV. tantum virum ſacra purpura ornauit, eumdem Sorbona omnium Doctorum calculo ſuum Prouiſorem elegit: Templum Academiæ erexit. Primus Regi a conſilijs ſanctioribus & ſecretoribus renuntiatur, mox Architalaſſus vt toti Oceano preeſſet, ſupremus rerum maritimarum Adminiſtrator, Inſulam Rheæam defendit, Rupellanam arcem ſuperauit, & ad obſequium Regis Montem albanum redegit, tumultus gallicos ſuppreſſit, Suſam & Pignerolum recepit, Caſali S. Euaſij ad Padum ſuppetias tullit. Dux & Par Franciæ, Prorex Britaniæ Armoricæ, primus Commendator Torquati Ordinis regij, Abbas Generalis Cluniaci, Ciſtercij, & Præmonſtrati obiit Pariſijs die 4. Decembris anno à Chriſto nato 1642. ætatis octauo ſupra quinquageſimum, ſepulchroque donatus in Sacello Sorbonico cum ſequenti Elogio.

Nouum Epitaphij genus.
Hic iacet
ARMANDVS RICHELLIV
Cardinalis.
Abi Viator in vno nomine
Epitaphium legiſti.
Redi Viator audi aliquid minus

Quam

Quam quod legiſti,
Hic oriundus à Regibus, aut pro Regibus
Ortus fuit.
Futuræ magnitudinis ſigna dedit adhuc puer
Etiam ſapientiæ diues locum
Alumnus
Sorbonæ impleuit eam ingenio,
Ea tota non plenus.
Propugnauit Theſes, breui ipſe Mundi
Theſis futurus.
Romam profectus Paulum V.
Ex
Papa Prophetam fecit,
Oſtendit ſe qualis eſſet
Et viſus eſt qualis eſſet futurus.
Redux repræſentauit Romam Galliæ
Qui Galliam
Exibuerat Romæ
Henricus Magnus apellabat Præſulem ſuum,
Facturus ſi vixiſſet
Qualem fecit Ludouicus.
Electus
In Miniſtrum Regium indè incipit
Vbi alij deſierunt.
Superauit antiquam ſapientiam
Dum ei addidit nouam
Superauit ſe ipſum maior alijs,
Et
Semper ſe minor.

Nemo

Nemo ſub eo bis errauit, vix ipſe errauit ſemel.
Idcirco organa cerebri gemina habuit,
Vt ſæpe ſapiens eſſet
Sæpè docuit volentem Galliam,
Et
Nolentem Hiſpaniam
Magiſter Europæ quia docuit
Nouam artem ſapiendi
Fecit ſeculum ſapientiæ, dum Ludouicus
Fecit ætatem Iuſtitiæ
Primum illi bellum cum Hæreticis fuit,
indè incipere debuit
Cardinalis
Alterum bellum pro Gallia,
Et
Contra Galliam geſſit,
Tertio bello adiunxit Socios Galliæ,
Dum ſubtraxit Hiſpaniæ
Quarto bello fecit maiorem Galliam
Et
Minorem Hiſpaniam.
Poſt tot victorias ſuperari á morte vix potuit.
Aggreſſa eſt hominem per partes,
Non auſa ſimul totum aggredi
Decepta tamen eſt, inuenit immortalem
Dum peremit.
Scilicet dum toties moritur,
Immortalem ſe fecerat ante mortem.
Quid moraris Viator?

Interijt Richellij vita,
Non ſapientia,
Adhuc mouet Europam mortuus,
Et
Galliam rediuiuus
Iacet intra Sorbonam,
Qui iacentem Sorbonam erexerat:
Reparauit antiquam,
Addidit nouam,
Et bis author Sorbonæ eſt;
Sed plus debet Richelio Sapientia,
Quam Sorbona
Reſtituit Pariſijs Sorbonam,
Et vbique Sapientiam.
Abi Viator & diſce à mortuo ſapere.
Redi Viator
Viuit intra Sorbonam Richellius,
Quia intra Sorbonam
Nihil moritur.

Scripſit Richellius Cardinalis Inſtitutionem Chriſtianam ad Parochos, opus ſua mole paruum, ſed pietate & doctrina refertiſſimum.

Relationem belli Mantuani euulgatam Pariſijs anno 1669. in Memorijs bellorum Italicorum.

In Hæreticos reſponſum.

Librum de præcipuis punctis fidei Catholicæ aduerſus 4. Miniſtros Charentonij defenſi.

Explicationem Saluationis Angelicæ.

De perfectione Chriſtiana opuſculum.

Orationem quam totius Cleri Gallicani nomine habuit coram Rege, & Regina Matre.

Armandi Cardinalis laudes attigerunt quotquot ſuo æuo in Gallia

Gallia floruerunt librorum Auctores; præterea Auctarij Ciaconij, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Sammarthani in Christiana, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Quercetanus in historia, Petrus de Bertier & Io: Delingendes in Oratione funebri, Andreas Taurelius in Vita, & alij plures, qui eidem suas lucubrationes nuncuparunt.

Arnaldus Falguerius seu Felguerius, vel de Falterijs, aut Falgerijs natione Gallus ex Archiepiscopo Arelatensi à Clemente V. Episcopus Sabinensis & S. R. E. Camerarius renuntiatus, nec non Legatus Apostolicus scripsit relationem de ijs quæ in Vrbe euenerant in coronatione Henrici Impetatoris, & Clementi absenti misit, quam inuenies apud Odericum Raynaldum tomo xv. Annalium Ecclesiasticorum. Decessit Auenione die 12. Sept. anno decimo tertio post seculum decimum tertium à Christo nato.

De hoc Cardinali tractant Panuinius, Ciaconius cum suis Auctarijs, Petrus Frizon in Purpurata, Sammarthani in Christiana Gallia, Bernardus Guido in Chronico, Auberyus, Rainaldus in Annal. & alij.

Arnaldus Faltuerius, seu Frangerius, vel Frigerius, alius à superiori de Cantalupo dictus ex Præsule Burdegalensi non consecrato ad sacram purpuram à Clemente V. patruo vocatus sub Titulo S. Marcelli interfuit Concilio Viennensi celebrato anno 1315. & Synodum Prouincialem habuit apud Roffiacum anno 1326. cuius acta ab ipso Arnaldo descripta extant. facto excessit cum administrasset Ecclesiam sibi commissam diebus sex supra annos 27. MCCCXXXII. quare errasse constat illos qui affirmarunt Arnaldum hunc è vita excessisse anno 1310.

Est huiusce mentio apud Panuinium, Auctarios Ciaconij, Raynaldum in Annal. Bernardum in Chronico, Monumenta Ecclesiæ Burdegalensis, Sammarthanos in Gallia Christiana & alios multos.

Arnaldus Ossatus Gallus obscuris parentibus natus ad gloriam, virtutis via, honestaque conuersatione paulatim ad summos honores in Vrbe peruenit. cum Foxio Legato regio è Gallia Romam venit à secretis, illoque in ea Legatione extincto, ab Henrico Rege huius nominis tertio Regis Procurator renuntiatus publica negotia summa cum laude administrauit. Henrici IV. reconciliationem cum Ecclesia tractauit. Rhedonensis Episcopus primò, tum Presbyter Cardinalis Tituli S. Eusebij, & relicto Rhedonensi, Baiocensi Sacerdotio est auctus. Tanta, tamque

præclara ei fuit eruditio, vt non modo iurisprudentissimus, verum etiam Theologicæ, Philosophiæ, Mathematicæ, humanitatis ita intelligens, ac peritus euasit vt excellens in singulis haberetur.

Scripsit partim gallico, partim latino sermone expositionem in Disputationem Iacobi Carpentarij de Methodo.
Additiones ad eamdem disputationem.

Epistolas aliquas aduersos Carpentarium.

Quædam in medicina

Epistolarum eruditissimarum volumen.

Romæ vale dixit huic seculo pridie Idus Martij anno salutis 1604. ætatis 68. Corpus in Ecclesia S. Ludouici iacet sub hac Epigraphe.

D. O. M.

ARNALDO OSSATO GALLO
S. Eusebij
Presb. Card. Episcopo Baiocen.
Qui omnium
Per multos annos Galliarum
In Vrbe negociorum,
Conciliorumque particeps & administer.
Rarissimę in Reges suos fidei,
Egregiorumque meritorum testimonio
Sacra purpura ornatus
Amplissimi Ordinis dignitatem
Ea sapientiæ,
Integritatisque fama,
Eaque in omnes propensione cumulauit,
Vt sui desiderium exteris
Quoque nationibus
Cum admiratione reliquit,

Vixit

Vixit Annos LXVII. Menses xi. dies 20.
Decessit pridiè Idus Maij MDCIV.
Petrus Bossi
Lugdunen. Cubiculi Præfectus,
A secretis
Et Renatus Couuertin Andeg. à Cubic. item,
Et
Secretis ex trientibus hæredes
Patrono Optimo
Et
Indulgentissimo S. P. P. C.

De hoc Cardinali tractant cum laude Tarquinius Gallucius è Soc. Iesu in Orat. funebri; Thuanus in hist. Sammarthani in Elogijs & in Gallia Christ. Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Auctarij Ciaconij, Felix Contelorius in Elencho & alij plures.

Arnaldus de Veza, seu de Via alijs Arnaldus Gallus nepos Sororius Ioannis XXI. Pont. dicti XXII. Diaconus Cardinalis S. Eustachij & Archiepiscopus Auenionensis scripsit pia quædam in laudem Beatissimæ Virginis Mariæ. Episcopales ædes Antistiti habitandas pretio comparauit. fundauit Carthusiam Bonipassus. mortalitatem in regimine suæ Ecclesiæ exuit anno sexto supra trigesimum seculi decimi quarti à Christi natiuitate. iacet in æde Collegiata S. Mariæ Villænouæ secus Auenionem ab ipso condita & dotata, tumulo pernobili sepultus.

Est huiusce Cardinalis memoria apud Bernardum Guidonem in Chronico, Petrum Frizonium in Gallia purputata, apud Auctores Galliæ Christianæ, Auberyum, Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Eisingreniũ, Hippolytũ Marracciũ in Bibliotheca Mariana, Stephanum Baluze in Antifrizonio, & alios.

S. Arsenius Romanus Patritius ex Diacono S. R. E. Eremita, & Abbas apud Scetim Ægypti montem, in græca, latinaque lingua versatus, à Theodosio Imperatore magni habitus, cui Arcadium & Honorium filios erudiendos in pietate & literis commisit, vixit vsque ad annum suæ ætatis vigesimum supra centesimum,

ſimum, quorum quinquaginta quinque inter Monachos ſanctiſſimè traduxerat.

Huius Sancti, ac doctiſſimi viri extant ſententiæ aliquæ inſertæ Vitis Patrum & apud Lipomanum Sermo ſeu Diſcurſus Monachis dictus in Eremo. Fanuſius Campanus Auctor dubiæ fidei, dicit in Bibliotheca Vaticana ſeruari Arſenij Opus de familijs Romanis.

Celebrant Arſenium Martyrologia omnia, Romanum videlicet, Bedæ, Vſuardi, Adonis, Græci in Menologio, Baronius in Notis, & in Annal. tomo 4. anno 383. & tomo 5. 412. Collegit huius acta Metapraſtes, quæ referunt Lipomanus tomo 6. & Surius Tomo 4. ex quibus, vti etiam ex Martyrologio Romano habemus inter Diaconos S. R. E. cooptatum fuiſſe à Damaſo Papa, aut à Siricio ſucceſſore.

Aſcanius Columna Domicellus Romanus, Marci Antonij Palliani, ac Talliacotij Ducis, rerum præclariſſimarum gloria clariſſimi, filius, à Sixto V. Romano Pontifice Diaconus Cardinalis SS. Viti & Modeſti primò, tum S. Nicolai in Carcere, & S. Mariæ in Coſmedin renunciatus, ex Diacono Presbyter præfuit Titulis S. Pudentianæ, ac S. Crucis in Hieruſalem, demum Epiſcopus rexit Præneſtinam Eccleſiam. Tantus hic vir ſcripſit Orationes plures, inter quas illa eſt quam habuit in funere Annæ Auſtriacæ Hiſpaniarum Reginæ in lucem edita anno 1581. & aliam in obitu Philippi II. Regis euulgatam Matriti in 4. anno 1599.

Epiſtolas ad diuerſos, quarum illas latina lingua ad Franciſcum Bencium vidi in Bibliotheca Collegij Romani.

Odem de fructu Sublacenſis ſolitudinis.

Opus de Monarchia Siciliæ.

Opuſculum ad Rempublicam Venetam occaſione interdicti Pauli V.

Romæ in paternis ædibus piè deceſſit die 17. ſeu 18. Maij anno octauo vertentis ſeculi decimi ſeptimi, ætatis ſecundo, ſeu verius nono ſupra quadrageſimum.

Corpus in Baſilica Lateranenſi apud Martini III. alij V. tumulum ſepulchrum habuit.

Celebrant Aſcanium Auctarij Ciaconij, Ianus Nicius in Pinacotheca, Ferd. Vghellius in Ital. ſac. & de Cardd. Columnenſibus, Petramellarius, Auctor Nomenclatoris Card. Hippolytus Marraccius in Purpura Mariana; Cæſar Card. Raſponus de Baſilica Lateranenſi, Ioſeph Silos in hiſt. Cleric. regul. Lud. Iacobus à S. Carolo in Bibliotheca Pontificia, Iacobus Gaddius

de

de Script. non Eccl, Ioseph. Maria Suaresius de Episc. Prænestinis, Nicolaus Antonius in Bib. hisp. & alij multi.

Augustinus Oregius ex oppido S. Sophiæ in Æmilia natus, post Philosophiæ, ac Theologiæ studia, laurea obtenta in Collegio Romano Soc. Iesu in Maphæi Cardinalis Barberini familiam vocatus non recusauit; à quo Pontifice iam renuntiato purpuram, & Archiepiscopatum Beneuentanum cum Titulo S. Sixti accepit: tantus hic vir plura elucubrauit, videlicet.

Explicationem tractatus Aristotelici de anima. Romæ 1631.

Opuscula de Deo Trino & vno; de Angelis, de Trinitate, de Incarnationis mysterio, de hierarchia Ecclesiastica, in quo multa de Romano Pontifice. de Opere sex dierum.

Epistolam pastoralem ad Beneuentanos.

Euolauit in Cœlum è regimine suæ Ecclesiæ 4. Idus Iunij anno salutis humanæ 1635. ætatis suæ 57. seu 58. ex quibus vno, ac dimidio in purpura, non dimidio toto Beneuenti fuit, in cuius Cathedrali humatus sub hac inscriptione.

D. O. M.

AVGVSTINO
Tit. S. Sixti Presbytero Card. Oregio,
Viro innocentia probè
Spectato, nedum virtutibus,
Verum cœteris scientijs,
Ac
Morum suauitate conspicuo,
Vaticanæ Basilicæ
Canonico
S. D. N. Vrbani VIII.
Theologo,
Intimo Cubiculario,
Eleemosynis generali Præfecto,
Sacræ & Vniuersalis Inquisitionis Rom.

Fi delissimo Consultori,
Varijs, arduisque muneribus egregiè functo
Ab eodem
Vrbano ad Sacram Purpuratorum dignitatem,
Et
Ad hanc insignem Beneuent. Metropolim
Ex meritis euecto anno ætatis
LVIII.
Post Purpuram xix. Mense xii. Iulij
MDCXXXV.
Celebri orbita cumulato
Ioannes Frater, Nicolaus & Ioseph Nepos
M. PP.

Meminere Augustini Cardinalis Marius Vipera in Chronologia Archiep. Beneuentanorum, Ferdinandus Vghellius in Ital. sacra, Ioannes de Tollenare Antuerpiensis, Laurentius Paganinus, Io: Thomas Giliolus, Lælius Guidiccionius, Leo Allatius in Apibus Vrbanis, Auctarij Ciaconij & alij.

Augustinus Spinula Ioannis filius patria Sauonensis ex Episcopo Alatrino & Perusino à Clemente VII. Rom. Pontifice renuntiatus Presbyter Card. S. Cyriaci in Thermis primus in nobilem Spinularum familiam sacrum purpuræ honorem intulit. Præter Perusinam, Sauonensem in Liguria, & Alatrinensem Ecclesias administrauit. amplissimum Romanæ Quæsturæ Magistratum, quem Camerarium vulgò dicunt per aliquot annos obiuit, interfuitque Concilio Lateranensi habito sub Leone X. Huius sunt literæ, datæ Fratribus Minoritis, Terræ Sanctæ loca colentibus, quas Fr. Lucas Vadingus in Annalibus Minorum rescripsit. Decessit Romæ die 18. Mensis Octobris anno seculi decimi sexti, septimo supra trigesimum.

De Augustino Spinula Card. scripsere Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Aubertus Miræus in Elogijs Spinularum, Vbertus Folietta in ligurum Elogijs, Ferd. Vghellius in Ital. sacra. Felix Contelorius in Elencho Cardinalium & alij.

Augustinus Triuultius Patritius Mediolanensis Ioannis filius ex Cubiculario Iulij II. Romani Pontificis Protonotarius primò, mox Diaconus Cardinalis S. Hadriani, tum S. Nicolai in Carcere à Leone X. Iulij successore renuntiatus, præfuit Ecclesijs Tolonensi, Baionensi, Rothomagensi, Petragoricensi, imò ex aliquibus Massiliensi, & Varensi in Gallia, Bobiensi, Astensi, Nouariensi in Ducatu Mediolanensi, Brugnatensi in liguria, necnon Rhegiensi in Calabria. sunt qui scribunt etiam Mediolanensem administrasse. sub Clemente VII. Legationem gessit in Campania & in Gallia, Archipresbyter Lateranensem Basilicam, seu ex alijs Vaticanam moderatus est. Abijt è vita Romæ pridiè Kal. Aprilis, seu 13. Kal. Aprilis anno salutis 1548. sepultus in æde S. Mariæ de Populo, sub hac Epigraphe communi cum Io: Antonio eiusdem familiæ Cardinali.

Magnis Patruis
IO: ANTONIO
Ab
Alexandro VII.
Augustino à Leone X.
Cardd. Ampliss.
Theodorus
Card, Triuultius.
MDCLIV.

Historiam Romanorum Pontificum, & S. R. E. Cardinalium Augustinus conscripsit, quam morte præuentus euulgare non valuit, extat tamen M. S. apud plures.

De hoc Cardinali tractant, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho, Auberyus, Sammarthani in Gallia Chris. Petrus Bembus, Iacobus Sadolettus in Epist. Matthæus Gibertus, Franciscus Augustinus ab Ecclesia in hist. Pedemontana, Hieronimus Garimbertus, Ferd. Vghellius in Ital. sac. Nomenclator Cardinalium, Lud. Iacobus à S. Carolo in Bibl. Pontificia & alij plures.

Augustinus Valerius Patritius Venetus, Alberti, ac Luciæ, Bernardi Nauagerij Cardinalis Sororis filius, Venetijs natus anno trige-

trigesimo primo seculi decimi sexti, græcis, latinisque literis, Philosophicis ac humanioribus studijs ab adolescētia apprimè excultus, Philosophiam iuuenis publicè docuit Theologiæ, nec non iuris scientiæ operā etiam dedit, ac hebraicæ linguæ cognitionē habuit. Poetas, Oratores, & Historicos penè omnes perlegit. Veronensem Ecclesiam per Nauagerium Auunculum obtinuit, cuius regimini inuigilans Synodum quotannis habuit. Clericorum Seminarium erexit, Nosocomia, aliaque pia loca instituit, Virginium, ac Viduarum pudicitiæ consuluit, Iudæos Veronæ Christianis permixtos secreuit, septoque loco conclusit, eam ob rem à Populo Veronensi ex publico decreto ænea statua illi erecta. Gregorius XIII. oculatissimus Princeps Visitatorem primò constituit Augustinum Clericorum Dalmatiæ, atque in vniuerso ditionis Venetæ imperio, deinde Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Marci eumdem adscripsit, è quo Titulo progressu temporis gradū fecit ad Episcopatum Prænestinum; in qua dignitate religiosissimè Romæ cessit è vita anno à Christi natiuitate sexto supra millesimum sexcentesimum. Corpus Veronæ iacet sub hac Epigraphe.

AVGVSTINVS VALERIVS
Cardinalis
Episcopus Veronensis
Vixit Annos LXXVI.
Mensem I, dies XVII.

Tantus hic Vir supra centū ac viginti opuscula latino & italico sermone, nec non Dialogos vndeuiginti reliquit in Posterorum commodum, quorum Syllabus hic est.

Orationes in funere Lazari Bonamici Præceptoris sui, Petri Landi, Marci Antonij Triuisani, Francisci Donati Ducum Venetiarum.

Epistola consolatoria ad M. Antonium Genuā in obitu filij annorum 20.

Libellus prænotatus Petrus Franciscus Contarenus Patriarcha.

Somnium ad Marinum Grimanum.

Intinerarium, seu descriptio itineris Romani.

Libellus quo modum docet legendi Aristotelem, Leonardo Donato nuncupatus.

Contra barbariem Opusculum.

Panegiricus de Republica Veneta ad Aloysium Contarenum.

De studijs in quibus iuuenis Venetus præcipuè versari debet. Ad eundem Contarenum.

De moribus qui in Veneto laudantur ad Bernardum Zane.

De scribendis Epistolis ad Gasparem Contarenum.

Libellus hortatorius ad Iustinianum Contarenum.

De ratione studiorum ad Laurentium Priulum.

De tempore libellus.

Similis de loco

Meditationes quædam anno ætatis duodetrigesimo scriptæ.

Præfationes habitæ in Gymnasio Veneto, cum à Senatu delectus fuit ad Philosophiam nobilibus adolescentibus explicandam.

De recta philosophandi ratione libri duo.

De Commentarijs conficiendis ad Aloysium Contarenum.

de ambitione Dialogus ad Ioannem Grittum.

Epistola in laudem libri Hieronymi Offorij de Iustitia.

Libellus quo probat Argumenta Aristotelis pro Mundi æternitate refelli posse.

Alius de animorum immortalitate.

Alius hortarius ad Nicolaum Barbadicum, vt more Maiorum causas Venetijs ageret.

De consolatione ad eundem in morte Fratris.

Opusculum quo iuris Cæsarei & Pontificij studium, Philosophiæ studijs præfert ad Iulium Guidam.

De consolatione opus.

Dialogum de fugiendis honoribus ad Bernardum Nauagerium auunculum.

Conuiuium noctium Vaticanarum Romæ.

De vtilitate quæ ab illis qui Romæ viuunt præcipi potest, ad Carolum Card. Boromæum.

Epistola consolatoria ad eundem in obitu fratris.

Translatio in latinum libelli S. Basilij de Virginitate.

Sermones quamplurimi italico sermone habiti Romæ in Congregationibus pluribus, Synodis &c.

Sermones ad Populum Veronensem.

De disciplina Acholitorum libri duo.

Opusculum de legatione ad Aloysium Contarenum.

Libellus ad Nicolaum Thomisium Polonum de modo conuersandi cum Hæreticis.

Vita Cardinalis Nauagerij Auunculi ad Io: Aloysium eius fratrem.

De Rhetorica Ecclesiastica libri tres.

Prælectiones tres ad Rhetoricam.

Libellus de temerario ausu in Carolum Cardinalem Boromæum.

Opus prænotatum Episcopus, ad Card. Boromæum eumdem.

Homiliæ plusquam centum in Euangelia secundum ritum Ambrosianum.

Libellus de amissa Nicosia ad Philippum Mocenigum Archiepiscopum.

Opus præscriptum Cardinalis, ad Card. Carafam.

Libellus quo complexus est omnia quæ acciderunt Veronæ tempore pestilentiæ, editus anno 1575.

Liber de statu eorum quæ virginitatem custodiunt ad Donatam Sororem.

De Viduis opus Italica lingua.

De statu Monialium ad Moniales Veronenses italico sermone.

De conscribenda historia ad Aloysium Contarenum equitem eodem idiomate.

Libellus ad Nicolaum Barbadicum, qua ratione Bayli munus pro Republica Veneta Bizantij obeundum sibi esset.

Libellus inscriptus Memoriale ad Aloysium Contarenum italica lingua.

Libellus ad Iacobum Surianum Congregationis Theatinorum, in quo ostendit rationibus quamplurimis Religiosorum vita, Senatoriæ præferendam esse, italica lingua.

Epistolæ aliæ, vel potius libelli ad eundem Foscarenum Præfectum Insulæ Cretæ.

Liber inscriptus, cur Constitutiones non ediderit.

Epistolæ pastorales italica lingua.

Constitutiones ad vsum Dalmatiæ, aliæ ad vsum Istriæ.

Liber paræneticus Constitutionum Venetarum.

Opus magnum in nouendecim libros distinctum, seu historia de

de rebus gestis Venetorum; de adulterinæ prudentiæ regulis vitandis, siue de politica prudentia cum Christiana pietate coniungenda ex veterum potissimum historijs ad Fratris, Sororisq; filios.

Homiliæ supra quadraginta de Passione Domini.

Libellus de Episcopis Veronensibus.

Concio de onere Cardinalatus habita ad Veronenses, die qua accepit biretum rubrum.

De perniciosis falsæ prudentiæ regulis.

De regula variæ prudentiæ.

Thesaurus piarum & christianarum institutionum.

Literæ quamplures ad Cardinales, Episcopos, Principes, Venetos Senatores & alios.

Homiliæ aliæ in Passione Domini habitæ.

Vita Caroli Cardinalis S. Praxedis.

De occupationibus Diacono Cardinali dignis, ad Federicum Card. Boromæum.

De consolatione Ecclesiæ libri sex ad Ascanium Cardin. Columnam.

Opusculum ad Federicum Card. Boromæum.

De vtilitate capienda ex corporali ægritudine ad Cardinalem Sfortiam.

Opusculum de cautione adhibenda in edendis libris ad Syluium Antonianum postea Cardinalem.

Opusculum de inuestigandis remedijs tentationum pastoralium ad Nicolaum Sfrondatum Cardinalem Cremonæ.

Somnium in Conclaui quando creatus fuit Vrbanus VII. Pont. Max.

De vtilitate capienda ex conclaui.

Somnium de Carolo Card. S. Praxedis,

Libellus italica lingua ad Albertum Episcopum Famagustanum, & Coadiutorem Veronensem, qui inscribitur Instructio.

Somnium in ædibus S.Praxedis ad Federicum Cardinalem Boromæum.

De benedictione Agnorum Dei ad Gregorium XIV. Pont. Max.

Libellus consolationis ad eundem.

De postremo Sermone Gregorij XIV. P. M. ad Cardinales habito.

Dialogus de lætitia Christiana.

Soliloquium in Conclaui in quo creatus Clemens VIII.

Commentarius Visitationis Clementis VIII. Pont. Max.

An aliquid addi posse videatur libro de Sacri Consistorij consultationibus Card. Paleotti.

De senectute recreanda ad Card. Paleottum.

Quod oporteat semper orare, præsertim pro Romano Pontifice Christi Vicario.

De senectute Mundi.

De vtilitate ex dono lacrymarum.

De comparanda & tuenda boni Principis existimatione ad Ducem Vrbinatem.

De occultis Dei beneficijs.

Qua ratione monendi sint detrahentes Reipublicæ Venetæ.

De cautionibus adhibendis his temporibus à Clericis in disputando.

Cauendum esse ne quisquam sibi ipsi nimium credat ad Federicum Card. Boromæum.

De cauta imitatione Sanctorum Episcoporum ad eumdem.

Libellus consolatorius ad eumdem de obitu Matris.

De memorabili die 17. Septembris anno 1595. ad eumdem.

De paterna charitate Clementis VIII. Summi Pontificis erga amplissimum Regem Galliæ.

Historia anni Iubilæi 1600.

Apologia ad Veronenses.

Homiliæ centum ad vsum Parochorum Mediolanensium.

Homiliæ in festis B. Mariæ, S. Martini, SS. Andreæ, Antonini, Cæciliæ, Romani, Ambrosij, Clementis, Nicolai, in nocte Natiuitatis Domini, in Aurora, & in 4. Dominica post Epiphaniam.

De eximia humanitate Clementis VIII. erga Rempublicam Venetam ad Bernardum Valerium.

Manendum in vocatione qua quis vocatus cum animi tranquillitate ad Augustinum Valerium fratris filium.

De reuerentia & obedientia erga Christi Vicarium.

Libellus, siue Apologia qua cur redditum suum ad pastorale munus per aliquot menses distulerit.

Sermones vtraquæ lingua, latina scilicet & etrusca de B. Mariæ laudibus.

Dialogi XIX. de æstiuo canis ortu, diebus canicularibus habiti in aula magna S. Marci Romæ.

Memi

Meminere tanti Cardinalis Ciaconij Auctarij, Petramellarius, Antonius Sanderus in Elogijs, Ludouicus Donius Dattichy in hist. Cardd. Guido Card Bentiuolus in memorijs historicis, Iacobus Gaddius de Script. non Eccl. Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, Octauius Boldonus in Inscrip. Ferd. Vghellius in Ital. sacra, Franciscus Augustinus ab Eccl. in hist. Pedemontana, Caccinus in hist. Spondanus in Annal. Hieronymus Ghillinus in Theatro, Ioseph. Silos in hist Clericorum Regularium, Carolus à Basilica Petri in Vita S. Caroli, Ianus Nicius in Pinacotheca, Gabriel Card. Paleottus de sacris Consist. consultationibus, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore, Franciscus Maria Torrigius de Scrip. Card. M. Antonius Muretus in Epist. Tomasinus de nobilitate gentis Valeriæ, & alij omnes qui historias seculi decimi sexti lucubrarunt, cum Vincentio Roboardo de gestis Sixti V.

B

Althaſſar Coſſa Neapolitanus ex Diacono S. Euſtachij, Bononiæ, Flaminiæque Legato renuntiatus Romanus Pontifex Rempublicam Chriſtianam ſub nomine Ioannis XXII. alijs XXIII. per annos quinque, dieſque quindecim adminiſtrauit, quo tempore elapſo à Concilio Conſtantienſi coactus, iuxta ſchedulam promiſsionis Pontificatum abdicauit, euulgatus eſt Epiſcopus Cardinalis Tuſculanus, ac Sacri Collegij Decanus, quo in munere ſupremum diem obijt 22. Decembris Menſis die anno ſalutis 1419. Florentiæ, cuius ſepulchro hæ notæ inſculptæ.

BALTHASSARIS COSSÆ.
Ioannis XXIII.
Quondam Papæ
Corpus hoc tumulo conditur.

Tantus hic vir ſcriptis conſignauit librum vincta oratione, de fortunæ varietate. Et Epiſtolas quaſdam, quarum aliquæ euulgatæ ſunt cum Concilio Conſtantienſi, aliæ verò M. SS. in Vaticano aſſeruantur.

Meminere Balthaſſaris Baptiſta Platina, Bonifacius Simoneta, Panuinius Ciaconius, eiuſdemqne Auctarij, Theodoricus Niemus, in Vita, Henricus Spondanus in Eccl. Lucas Vadingus in Minorum Annalibus, Acta Concilij Conſtantienſis, Ægidius Viterbienſis in hiſt. 20. Secul. Hieronymus Garimbertus, S. Antoninus, Ianus Vitalis & hiſtorici omnes ſeculi decimiquinti.

Balthaſſar de Moſcoſo & Sandoual Hiſpanus, S.R.E. Cardinalis, nec non Archiepiſcopus Toletanus ſanctiſſimæ vitæ, Pauperum Pater omnium voce nuncupatus, ſcripſit Epiſtolam omnibus Hiſpaniarum Epiſcopis & Prælatis circa myſterium immaculatæ Conceptionis Mariæ, abſque peccato originali conceptæ, impreſſam Hiſpali anno ſalutis 1655. vixit vſque ad vltimam ſenectutem, obijtque Toleti Menſe Septembris anno voluentis ſeculi decimi ſeptimi quinto ſupra ſexageſimum, ætatis ſuę 77. purpuræ à Paulo Quinto acceptæ quinquageſimo.

Cele-

Celebrant hunc Cardinalem Auctarij Ciaconij, Franciſcus Labata in Apparatu Concion. Io: de Lugo Card. in Diſp. Scolaſticis de Incarnatione, Gabriel de Hannez de Scientia media, Sebaſtianus Izquierda in Pharo ſcientiarum, Franciſcus de Ouiedo in curſu Philoſophico.

Bandellus de Bandellis natione Italus, patria Lucenſis, iuris vtriuſque Doctor, ex Tiphernate, Ariminenſis Epiſcopus, tum Presbiyter Cardinalis S. Balbinæ à Gregorio XII. euulgatus, ſcripſit Epiſtolam, ad Abbatem S. Saluatoris de Monte Amiato directam; atque e vita exceſſit Menſe Auguſti, ſeu Septembris, āno decimo quīto, vel ſeptimo ſupra milleſimū quadringētēſimū.

Eſt Bandelli mentio apud Ciaconium & Auctarios, Ferdinandum Vghellium Tomo I. Italiæ ſacræ, Panuinium, Auberyum in Vita, Felicem Contelorium in Elencho, & alios plures.

Bartholomæus Cæſius Romanus, Angeli Copiarum Pontificiarum Ducis contra Hugonottos ex Beatricæ Caietana vxore filius à Clemente VIII. Cardinalibus adſcriptus præfuit primùm Diaconiæ S. Mariæ in Porticu, quam Eccleſiam inſtaurauit, ornauit, ac Clericis Regularibus Lucenſibus conceſſit, deindè inter Presbiteros adnumeratus S. Petri ad vincula Titulum obtinuit, quo relicto gradum fecit ad alium S. Praxedis, tum ad S. Mariæ Tranſtyberim, demum ad S. Laurentij in Lucina. Tibure quam Epiſcopalem Eccleſiam regendam ſuſceperat die 18. Octobris anno 1621. ſeu 1622. migrauit è vita. Corpus Romam ad Liberij Baſilicam delatum in Familiæ Sacello iacet. Auctor hic fuit Archiuiorum Molis Hadrianæ, ac Vaticani, pollebat maximo ingenio, & applicatione animi maxima ad ſcientias omnes ducebatur; typis publicis euulgatæ ſunt tanti Cardinalis literæ ad Io: Baptiſtam Laurum.

De hoc tractant Auctarij Ciaconij, Petramellarius, Hippolytus Marraccius in Purpura Mariana, Ioſeph Matraria & Ludouicus Marraccius in hiſt. S. Mariæ in Porticu, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Io: Baptiſta Laurus in Epiſt. & alij plures.

Bartholomæus de la Cueua Hiſpanus, Franciſci Fernandez Ducis Alburquequij filius, Presbyter Cardinalis S. Matthæi in Merulana à Paulo III. Romano Pontifice nominatus, quem titulum poſtea cū S. Bartholomæi in Inſula, primò, tum cum alio S. Crucis in Gieruſalem commutauit, literas edidit in morte S. Patris Ignatij, Fundatoris Societatis Ieſu, quæ extant typis excuſæ. E vita abijt Romæ pridiè kalendas Iulij anno ſexageſimo

secundo seculi decimi sexti, ætatis 63. ac sepulchrum habuit in Ecclesia S. Iacobi nationis hispanicæ, cum sequenti Epigraphe aureis literis expressa in ipsius Templi aditu.

D. O. M.

BARTHOLOMÆVS CVEVA
Ab
Illustrissimis Ducibus
De
Alberqueque ortus
S. Crucis
In Hierusalem
Presbyter Cardinalis
Hunc
Locum sibi ad ipsa
Templi limina optauit.
Domine propitius esto mihi peccatori.
Vixit annos
LXII.
Menses x. die VII.
Obijt anno salutis
MDLXII.
Pridiè Kal. Iul.

Meminere Bartholomæi Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Antonius Sanderus in Elogijs Cardd. Io: Antonius Petramellarius, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Nicolaus Orlãdinus in Hist.Soc.Iesù. Sfortia Card.Pallauicinus in Tridentina historia, Felix Contelorius in Elencho & alij multi.

Bartholomæus Guidiccionus nobilis Lucensis Presbyter Cardinalis primò S. Cæsarei in Palatio, mox S. Priscæ à Paulo III.

Romano Pontifice renuntiatus scripsit præter opuscula multa, ac viginti in vtroque iure volumina quæ in Bibliotheca Vaticana asseruantur, Epistolas aliquas, nec non elegiacum carmen de laudibus villæ ad Ioannem Nepotem Episcopum Forosemponiensem, editum in lucem in secundo tomo Italiæ sacræ Ferdinandi Vghellij Abbatis Cisterciensis. vidi eiusdem carmen historicum in laudem B. Mariæ elucubratum, cuius originale M.S. asseruabatur in Bibliotheca Ducis Vrbini. apud Lælium Guidiccionum Lucensem olim, nunc in Bibliotheca Barberina ex dono eiusdem Lælij, sunt M. SS. hæc eiusdem Auctoris opera.

De Sacramentis Pœnitentiæ, & Extremæ vnctionis Tractatus.
De Concilio Vniuersali Volumen.
De Concilio Generali, deq; Ecclesia Volumen.
De Indulgentijs Tractatus.
De virtutibus & Sacramentis.
De Visitatione cum tabula.
De Missa, eiusdemque misterijs.
De Censuris & pœnis Ecclesiasticis.
De Baptismo.
Confirmatione.
Eucharistia.
Pænitentia.
De Sacramento Matrimonij.
De Peccato.
De materia beneficiali.
De Beneficio Ecclesiastico.
De Signatura Gratiæ & Iustitiæ.
De libero arbitrio contra iniquos Pauli Apostoli interpretes.
Humana murmura aduersus Deum, & Christum eius Opusculum.

Ad nostrum Bartholomæum sunt plures Petri Aretini literæ. mortalitatẽ exuit in Vrbe pridiè Nonas Nouẽbris, seu ex alijs die 28. Augusti Mensis, anno Dominicæ natiuitatis 1549. Cadauer Lucam relatum iacet in Cathedrali sub hac Epigraphe.

BARTHOLOMÆO GVIDICCIONO
Cardinali
Et Præsuli Lucensi,
Iuris vtriusque Consulti,

Et
Theologiæ perito,
Paulo III. Pontifice Maximo
Vti gratissimo,
Ita multis, magnisque rebus,
Et
Signandis libellis iustitiæ
Et
Gratiæ exercito
Et
Cum quietæ studium vitæ,
Ociumque appeteret inuitè euecto,
Graui totius Curiæ damno.
Et
Mœrore è medio sublato.
Nicolaus Guidiccionus Nepos
Patruo amantissimo.
Vixit Annos LXXX.
v. Kal. Septéb. MDXLIX.
Inter nos esse desijt.

Est Bartholomæi mentio apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Auberyum, Ludouicum Donium D'Artichy in Vita Felicem Contelorium in Elencho, Panuiniũ, Nicolaũ Orlandinũ Soc. Iesu in hist. sui Ordinis, & alios multos.

Bartholomæus Martinus natione Hispanus, patria Valentinus, Episcopus Segobiensis in Arragonia, & Præfectus Palatij Pontificij ab Alexandro VI. renuntiatus Presbyter Cardinalis S. Aghathæ in Suburra, administrauit Ecclesiam Balneoregiensem & & Tullensem, ac Synodum congregauit in diœcesi Segobricensi, seu Segobiensi, cuius acta ipsémet descripsit. E vita migrauit Romæ die 25. Aprilis, vel ex alijs 25. Ianuarij anno salutis humanæ 1500. Corpus in Basilica Vaticana Principis Apostolorum

lorum marmoreo ſepulchro conditum ſolo nomine prænotatū.

Celebrant Bartholomæum Gaſpar Porregnus in Elogijs Cardinalium Hiſpanorum, Felix Contelorius in Elencho Card. Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs in vita, Fioravantes Martinellus in Opuſculo de Diaconia S. Agathæ, alijque plures.

Bartholomæus Mezauacca, alijs Menzauachi Bononienſis, iuris vtriuſque Doctor ex Auditore Rotæ Epiſcopus Reatinus, & ab Vrbano VI. Presbyter Cardinalis Titulo S. Marcelli renuntiatus, Legatione functus eſt ad Carolum III. ex Duce Dyrrachij Regem Neapolitanum, ab eodem verò Vrbano ſolemni ritu purpura, & reliquis honoribus priuatus eſt, ſed à Bonifacio IX. Vrbani ſucceſſore priſtinis dignitatibus reſtituitur primo ſui Pontificatus anno, cum Titulo S. Martini in Montibus;

Die 20. Iunij anno 1396. Romæ exceſſit è vita, & ſepultus in Baſilica Liberiana ſub tabula marmorea cum inſignibus, & Epigraphe ſequenti.

Hic requieſcit Corpus
Bonæ memoriæ
Reuerendiſſimi in Chriſto Patris
Domini
D. BARTHOLOMÆI
De Bononia
Tit. S. Martini in Montibus
Presb. Card.
Qui obijt anno Domini
MCCCXCVI.
Die xx. Menſis Iunij.

Scripſit Deciſ. plures quādo ſedit inter Iudices eiuſdē Tribunalis.

De hoc tractant Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Sigonius de Epiſc. Bonon. Monumenta Triuultiana, Chronicon Regni Siciliæ, Aubery in Vita, Leander Albertus in deſcrip. Italiæ, Paulus Merula in Coſmographia, Hieronymus Garimbertus de Card. Antonius Bumaldus in Bibliotheca Bononienſi & alij plures.

Bar-

Bartholomæus Vitelescus, seu de Viteleschis natione Italus, patria Cornetanus, Ioannis Cardinalis nepos, ex Episcopo Cornetano & Montiflasconis à Felice V. Pseudopontifice renuntiatus Presbyter Cardinalis S. Marci, gratias agens, oblatam dignitatem recusauit ex aliquibus, ex alijs vero illam recepit, & interfuit Concilio Basileensi Lausanam translato. Ecclesiam sibi commissam adeo salubribus legibus firmauit, vt etiam hodiè pro regula certa eiusdem Constitutiones habeantur; illas progressu temporis Hieronymus Bentiuolus in Episcopatu successor typis euulgauit. Scripsit etiam Bartholomæus opusculum de Morte, quam cum propediem sibi meditaretur instare, ex instinctu diuini feruoris annuente Pio II. Romano Pontifice vsque in Hierusalem ad Sancta loca peregrinatus est; in reditu die 13. Mensis Decembris anno 63. supra millesimum quadrigentesimum è vita excessit. Corpus in Patriam relatū ad pedes Cardinalis patrui locum habuit sub hac Epigraphe.

D. O. M.

Sepulchrum
Reuerendi in Christo Patris.
Domini
BARTHOLOMÆI DE CORNETO
Episcopi Cornetani
Et
Montiflasconis,
Nepotis supra sepulti Cardinalis.
Obijt Anno
MCCCCLXIII.
Modoni pergens ex Hierusalem.

Huius mentionem habent Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Auberyus, Ciaconius, eiusdemque Auctarij in Vita, Felix Contelorius in Elencho & alij.

Basilius Romanus, Hadriani filius S. R. E. Cardinalis qui Petri Cathedrā ascendens dictus est Stephanus huius nuncupationis VI.

scri-

ſcripſit ad Baſilium Imperatorem & ad Epiſcopos Orientis contra Photium; apud Ferdinandum Vghellium ſunt eiuſdem literæ ad Dominicum Rauennatem Archidiaconum, & apud Anaſtaſium, & Baronium Sermo quem habuit ad Populum. Cum autem præfuiſſet Eccleſiæ annis ſex, diebus nouem, XII. kal. Iunij anno ſalutis 891. Romæ è vita excedens, ſepulchrum habuit in Vaticano his verſibus adnotatum.

Accedis quiſquis magni ſuffragia Petri
Cœleſtis regni poſcere Clauigeri.
Intentis oculis compunčto corde locellum
Conſpice perſpicuum quo pia membra iacent.
Hic tumulus ſexti ſacratos continet artus
Præſulis eximij Pontificis Stephani.
Bis ternis annis populum qui rexit, & Vrbem
Et geſſit Domino quæ fuerant placita.
Suſcepit tellus conſumptum puluere corpus,
Æthera, ſed ſcandit ſpiritus almus ouans.
Vnde peto, cunčti venientes dicite Fratres
Arbiter omnipotens da veniam Stephano.

Laudant Stephanum S. Antoninus in Chronico, Iacobus Gaulterius in Tabula Chronographica, Baronius in Annal. Panuinius in Epitome, Ciaconius cum Auctarijs in vita, Paulus de Angelis in diſcrip. Baſilicarum Vaticanæ & Liberianæ, Io: Baptiſta Egnatius, Siluester Petraſancta in Thaumaſia, & alij plures.

Benedictus Accoltus, ſeu Accoltius, vel de Accoltis natione Italus, patria Florentinus, origine Aretinus, Petri de Accoltis Cardinalis nepos, in Piſana Academia Philoſophiæ ſtadio perfecto, Iuriſprudentiæ operam dedit, ſuſceptiſque in ea facultate inſignibus ad Romanam Curiam ſe contulit, in qua Apoſtolicus primùm Abbreuiator, mox Gaditanus Epiſcopus in Hiſpania, deinde Cremonenſis, & Rauennatenſis in Italia ex Patrui reſignatione creatus, Breuium à ſecretis fuit, annoque 30. ætatis à Clemente VII. ad purpuram aſcitus, Titulum S. Euſebij obtinuit. Cardinalis Pollicaſtrenſem, & Bouienſem Eccleſiam in Regno Neapolitano adminiſtrauit; Picenum Legatus Apoſtolicus rexit, ac plura ſcripſit, & elaboratè, videlicet.

Libellos quoſdam, quorum vnus eſt de Laudibus B. Mariæ, alter de puriſſima eiuſdem Conceptione, qui extabant M. SS. in Blibio-

Bibliotheca Cardinalis Sirletti, vt ex Indice habuimus.

Epistolas multas, quarum quinque inter Epistolas clarorum virorum legimus, & nonnullas cum Sadoleti literis editas vidimus.

De bello sacro libros 4. quorum Iacobus Gaddius in primo Tomo de Scriptoribus non Ecclesiasticis, non hunc Cardinalem, sed alium Benedictum Accoltum seniorem, huius Auum, Reipublicæ Florentinæ à secretis Auctorem facit.

Carmina multa, quorum aliqua publici iuris sunt facta cum illis illustrium Poetarum. Pauli III. iussu per sex Menses detentus est in mole Adriani, ex qua solutis quinquaginta & nouem millibus aureis dimissus est. Florentiæ mortalitatem exuit die 21. Mensis Septembris, anno salutis 1549. ætatis 52., ibique in Ecclesia S. Laurentij iacet sine vlla memoria.

Est tamen huius mentio cum laude apud Panuinium, Auberyum, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Felicem Contelorium in Elencho, Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Bembum, Paulum Manutium, Cæsarem Calcagninum in Epistolis, Antonium Sanderum in Elogijs Cardinalium, Hieronymum Rubeum in hist. Rauennæ, Marium Mollam in Carmine, Lilium Gyraldum in Dialogis de Poetis, M. Ficinum, Ioannem Trithemium, Poggium, & alios.

Benedictus Bonosus patria Romanus, Bonifacij filius qui ex S. R. E. Cardinali renuntiatus Pontifex Maximus dictus est Benedictus huius nuncupationis primus Epistolam direxit ad Dauidem Episcopum in Hispanijs, quam inuenies euulgatam apud Collectores Epistolarum Pontificiarum. Reipublicæ Christianæ rebus per annos quatuor, mensem vnum, dies duodetriginta administratis, ad Cœlum euolauit pridiè Calendas Augusti anno Christi 579. ad cuius Tumulum duo hæc carmina scripta, tradunt.

Magna tuis monumenta Pater Benedicte relinquis
Virtutum titulus, ò decus atque dolor.

De Benedicto tractant omnes Romanorum Pontificũ Scriptores, præter Baronium in Annal. Eccl.

Benedictus iunior dictus, Ioannis Sabelli filius, patria Romanus, Presbyter primò Cardinalis, deinde Pontifex Maximus sub eodem nomine Benedicti huius nuncupationis, secundi, Epistolas duas scripsit, quarum vnam, vt germanam, alteram vt suppo-

posi-

positam agnoſcit Binius, ambas licet Baronius reijciat; diuinis enim ſcripturis ab ipſa pueritia operam dederat, adeò vt in ipſis doctrina & exercitatione ſingularis haberetur. Supremum vitæ ſuæ diem confecit Idibus Maij, qui vt æquè omnibus in vita charus fuit, ita poſt mortem vt Sanctus & benè de humano genere meritus celebratur. obijt autem Pontificatus ſui Menſe x. die xii. anno ſalutis 685. Sepultus in Vaticano ſub his carminibus.

Magna tuis Benedicte Pater monumenta relinquis,
Virtutum titulos ò decus atque dolor.
Fulgens in ſpeciem mentis ſplendore coruſcas
Plura ſed exiguo tempore cœpta fluunt.
Cuncta Sacerdotum præſtantia munia complens,
Et quo quiſque bono claruit, vnus habes.
Quippe quod à paruo meritis radiantibus auctus,
Iure Patrum Solium pontificale foues:
Non hoc ambitio, rapti tibi præſtat honoris
Indolis eſt fructus, quam comitatur honos.
Et quia ſolertes Chriſti Regis agmina Paſtor,
Percipe ſaluati proemia celſa gregis.

Meminere Benedicti Anaſtaſius Bibliothecarius, Bonifatius Simoneta, Panuinius, Platina, Niemus, Petrarca, Ptolomæus Lucenſis, Io: de Columna, Martinus Polonus, Ciaconius, eiuſdemque Auctarij in Vita, Cæſar Cardinalis Baronius in Annal. Eccl. & alij plures.

Benedictus Petri filius, patria Romanus Presbyter Cardinalis S. Mariæ Tranſtiberim, in ſchiſmate euulgatus Pontifex, quo ſedato in Petri ſolio confirmatus ſub nomine Benedicti Tertij Rempublicam chriſtianam adminiſtrans per annos duos, Menſes ſex, dies decem literas ſcripſit ad Præſules omnes in Caroli Regno conſtitutos, ad Hincmarum Rhemenſem Archiepiſcopum, ad Conſules Interamnenſes; tandem viam Patrum ingreſſus VI. Idus Aprilis, anno à Chriſto nato 858. è viuis abijt.

Celebrāt Benedictū Anaſtaſius Bibliothecarius, Martinus Polonus, Niemus, Simoneta, Panuinius, Petrarca, Ptolomæus Lucenſis, Io: de Columna, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Baronius in Annal. Paulus Maurocenus, vulgo Moroſinus in hiſt. Veneta, alijq; quam plures.

Benedictus Caietanus, Luitfredi Equitis Anagnini filius, ingenij

genij acris, & solertis, Diaconus primò Cardinalis S. Nicolai in Carcere Tulliano, deinde Romanus Pontifex, Petri nauim, agitatam quidem, per annos octo menses nouem, dies duos de triginta sub nomine Bonifacij octaui rexit, quo tempore scripsit de Christianæ fidei & Romanorum Pontificum persecutionibus:

De Regulis iuris.

De indulgentijs anni Iubilæi.

Epistolas plures ad diuersos quorum Volumina quatuor sunt in Vaticano.

Auctor fuit Hymni Aue Virgo gloriosa.

Sextũ item decretalium librum Doctorum aliquot opitulatione peractum publicauit.

Ab humanis ereptus die XI. Octobris anno salutiferæ reparationis 1303. sepultus est in Vaticano.

De quo illud memorabile accidit, quod eodem die quo obierat ante trecentos & duos annos, corpus integrum atque incorruptum repertum, in noua Basilica reconditum cum hac Epigraphe.

Corpus
BONIFACII VIII.
Caietani
Pontificis Maximi
Ex veteri in nouam Basilicam translatum
Hic repositum iacet.

De Bonifacio scripsere Iacobus Stephanescus in carmine, S. Antoninus, Ægidius Viterbiensis, Bernardus in Chronico, Io: de Columna, Niemus, Platina, Panuinius, Simoneta, Ptolomæus Lucensis, Ciaconius, cum Auctarijs, de Rubeis in Vita; Felix Contelorius in Elencho, Genebrardus & Historici omnes illius seculi.

Benedictus Iustinianus Patritius Genuensis, Iosephi, ac Hieronymæ filius, natus Chij die V. Iulij anno præteriti seculi decimi sexti quarto supra quinquagasimum, Perusiæ, Patauijque didicit, Genuæ lauream accepit, cui Gregorius XIII. Vincentio Cardinali patruo è viuis erepto Sacerdotia omnia ab eo relicta, concessit, cumque Parchi maioris, vt dicunt Abbreuiatorem, ac vtriusq; signaturæ Referendarium, nec non Confidentiarum Iudicem nomi-

nominauit. Sixtus V. Thesaurarij munus primùm, mox purpuram eidem tradidit cum Diaconia S. Gregorij in Velabro, qua postea relicta ad S. Agathæ, tum ad S. Nicolai in Carcere, atque ad aliam S. Mariæ in Cosmedin gradum fecit. Legatus Picenum, ac Bononiam rexit per quinquennium; sub Gregorio XV. Presbiteris Cardinalibus adscriptus Titulis diuersis temporibus S. Marcelli, S. Priscæ, ac S. Laurentij in Lucina obtinuit; inter Episcopos demum connumeratus Prænestinæ primùm, mox Portuensi præfuit Ecclesijs; patrocinatus est Ordini Monachorum Vallisumbrosæ. die 27. Martij anno vigesimo primo vertentis seculi decimi septimi è vita in Vrbe migrauit. Corpus in Sacello apud Ædem S. Mariæ super Mineruam à Cardinali Vincentio excitato iacet cum sequenti Elogio.

BENEDICTVS
Episcopus Portuensis
S. R. E.
Cardinalis
Iustinianus Genuensis
Iosephi filius
Obijt anno salutis
MDCXXI.
VI. Calendas Aprilis
Ætatis LXVII.

Supremis Tabulis quidquid patrimonij supererat Lauretanæ Cellæ, & Romanæ Sanctissimæ Virginis Annuntiatæ Sodalitati pijs legatis præscriptis, reliquit. Legatus Bononiensis Constitutiones in commodum Vrbis illius edidit, quibus, nostra hac ætate Successores ad regimen Ciuitatis vtuntur. fuit Theologiæ consultissimus, tenacis memoriæ, & paratæ facundiæ.

Apud Auctores plures est tāti Cardinalis mentio, videlicet apud Ferdinād. Vghell. in Ital a sacra, Io: Antonium Maginum in Ephemeride, Posseuinum iuniorem de Bello Monferrino, Alexandrum Donatum Soc. Iesu in sua Roma, Petrum Antonium Canonerium in Commentarijs Taciti, Gioliuium Cartharium in

Decision ibus Criminalibus, Michaelem Iustinianum in Catalogo Scriptorum Ligurum, Ciaconij Auctarios, Io: Baptista Laurum in Elogijs Virorum doctorum, & alios plures.

Benedictus Lomellinus natione Italus, patria Genuensis anno præteriti seculi decimo septimo natus, Iuris Pontificij ac Cæsarei Doctor, ex Cameræ Apostolicæ Clerico Presbyter Cardinalis S. Mariæ in Aquiro primùm, mox S. Sabinæ à Pio IV. renunciatus, sub Gregotio XIII. Maritimæ Latijque Legatione functus, præfuit Episcopus, Anagninæ, Abintimilliensi, ac Lunensi & Sarzanensi Ecclesijs. Romæ Kal. Augusti anni septuagesimi noni eiusdem seculi in quo natus, ætatis secundo supra sexagesimum decedens sepulchrum habuit in Ecclesia S. Gregorij in Cliuo Scauri cum sequenti Epitaphio.

D. O. M.

BENEDICTO LOMELLINO
Qui eruditione insignis
Romanæ Aulæ varios honores emensus
A Pio IV.
Romano Pontifice
In Cardinalium Collegium fuit adlectus,
Cuique ob
Eximiam pietatem, fidem, iustitiam
Summamque humanitatem
Maior voto hominum
Præoptata dignitas morte prærepta
Gloriam intendit.
Loffredus Lomellinus
Supp. libellorum Magister
Camer. Apost. Clericus
Et
Commissar. General.

Ad

Ad memoriam Gentilis
Ac
Patroni optimi conseruandam posuit.
Obijt VII Kal. Augusti
Anno à Saluatore nostro
MDLXXIX.
Annum agnes LXII.

Scripsit Constitutiones & Decreta in Diœcesana Synodo Lunensi Sarzanensi, ac Leges pro Clericis Anagninis, nec non literas italica lingua ad Petrum Bembum congratulatorias pro purpura accepta, quas publici iuris fecit Franciscus Sansouinus.

Celebrant Benedictum nostrum Auberyus, Petramellarius, Folietta, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho Vghellius in Italia sacra, Landinellus in historia Lunensi Sarzanensi, Michael Iustinianus in Elencho Scriptorum Ligurum & alij plures.

Benedictus Vbaldus Perusinus, sub Francisci auunculi Romæ educatus, eius hæreditatem ea lege est assecutus, vt paternum agnomen, ac Monaldorum gentilitium scutum deponeret, Vbaldique cognomen, insigniaque capesceret. Francisco auunculo defuncto, ex patrono causarum ad Auditoratum Rotæ Romanæ primùm, deindè Diaconus Cardinalis SS. Viti & modesti ab Vrbano VIII. anno 1633. euulgatus, & anno sequenti Episcopatu Perusino donatus est. Quam Ecclesiam omnium plausu vsquè ad annum 1642. administrauit, quo illam cessit Horatio Monaldo germano fratri. Post Legationem Bononiensem è vita excessit in patria die 20. Ianuarij anno 1644. ætatis 60. sepultus in Cathedrali.

Huius extant Decisiones plures, scriptis in Rota Romana.

De hoc Cardinali tractant Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vgellius in Italia sacra, Felix Ciattus in Annal. Perusiæ, Theodorus Amydenius in Vita, Marracc. in purpura Mariana, Alexius, & alij.

Benno natione Germanus PseudoCardinalis venenoso calamo scripsit Gregorij VII. Pontificis Maximi vitam, notatam in Indice Romano.

De quo Ludouicus Iacobus à S. Carolo Carmelita lib. 2. Bibliothecæ Pontificiæ.

Ben-

Bentiuenga de Bentiuengis Italus, natus Aquespartæ in Vmbria Tudertinæ Diœcesis, Ordinis Minorum Magister in Theologia, ex Vmbriæ Prouinciæ Custodia Episcopus Tudertinus à Ioanne XX. dicto XXI. mox a Nicolao III. cui adfuerat à confessionibus & sacrificijs, Episcopus Cardinalis Albanensis, ac Maior Pœnitentiarius euulgatus, multis pro Romana Ecclesia Legationibus clarus excessit è vita Tuderti VII. Kal. Aprilis anno Dominicæ Incarnationis 1289. sepultus ibidem apud Minores.

Extant tanti viri volumen veritatis Theologicæ.

Et Sermones plures ad populum, inter quos nonnulli sunt de Laudibus B. Mariæ semper Virginis.

Meminere huius Cardinalis Ciaconius cum suis Auctarijs, Panuinius, Auberyus, Gaspar Iongellinus in Vita, Ferdinãdus Vghellius, Vadignus de Scrip. Minoritis, Petrus Rodulphus, Marianus & historici omnes sui Ordinis.

Berardus, a ijs Bernardus, seu Eberardus Aerulus natione Italus, patria Narniensis, obscuris ortus parentibus, moribus tamen, & doctrina insignis, ex Rotæ Romanæ Auditore Presbyter Cardinalis Tituli S. Sabinæ, Vicarius Vrbis, & Episcopus Spoletanus à Pio II. renuntiatus.

Scripsit literas plures ad Cardinalem Papiensem, cuius plures fuerunt euulgatæ, exarauit etiam Iudex Romanæ Rotæ Decisiones plures.

Huic Pontificum Romanorum iussu grauiores causas commissas fuisse scimus ex Papiensi.

E vita migrauit Romæ 3. Non. Aprilis anno reparatæ salutis 1479. est in Basilica Vaticana in marmoreo, ac pernobili sepulcro conditus cum sequenti Epitaphio.

Sedente

SIXTO IV.

Pontifice Maximo.

Berardo Aerulo Narniensi, Episcopo Sabinensi, S.R.E. Cardinali Spoletino, Pontificij, Ciuilisque Iuris summo interpreti, iustitiæ, ac religionis cultori, singulari integritate cunctis eximijs Romanæ Curiæ honoribus functo, abstinentia, seueritate insigni, humanę vitæ exemplo, à Pio II. Pont. Max. Cardinali ob virtutem creato, cœteris Pontificibus, ac Patribus æquè charo.

Con-

Constantinus Episcopus Spoletinus auunculo B. M. posuit.

Annum agens LXX. communi omnium bonorum mœrore, immortali de se apud posteros fama relicta decessit 3. Nonas Aprilis anno salutis MDLXXIX.

De tanto Cardinali tractant Auberyus, Garimbertus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Vghellius in Ital. sacra, Pius II. in Commentarijs, Papiensis in Epist. Auctor Vitæ S. Antonini Archiepiscopi Florentini, Panuinius, & alij complures.

Berengarius Stedelli, seu Fredeole natione Gallus, Narbonensis, de Castro Benna Diœcesis Occitanæ, seu Megalonensis, ex Abbate S. Aphrodisij Biterrensis, Sacelli Pontificij Sacerdos, mox Episcopus Biterrarum, inter Presbyteros Cardinales in Titulo Fasciolæ, tum in alio Pammachij, demùm inter Episcopos Tusculanos cooptatus est; à Clemente V. Maior Pœnitentiarius euulgatus, iuris prudentiæ scientia instructissimus legales titulos enucleatissimè exposuit, & scripsit.

Volumen super Summam Ostiensem ordine alphabetico, cum Titulo Inuentarium iuris Canonici tam textuum quam glossarum.

Librum insuper alium de sententia Excommunicationis.

Et repertorium Iuris.

Bonifacij VIII. iussu Decretales ordinauit, illustrauitque vnà cum Guillelmo Ebredunensi, ac Richardo de Senis.

Mortem opetijt anno 1323. vti habemus ex monumentis Vaticanis.

De hoc tractant Auctores Galliæ Christianæ, & purpuratæ, Guillelmus de Montegotto in Epistola nuncupatoria libri de electionibus Prælatorum, Vghellius Tom. 1. Ital. sacræ, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Auberyus, Panuinius, Felix Contelorius, & alij plures.

Berlingerius Gypsius, alijs Beringarius, nobilis Bononiensis, Iulij & Valeriæ Segniæ filius, natus anno à partu Virginis 1564. florenti adhuc ætate ciuile Ius, Bononiæ professus, tum Ecclesiasticam vitam agressus, Reatino Episcopo vicariam opem primò præstitit, tum Archiepiscopus Beneuentano, & Bononiensi. sub Clemente VIII. inter Referendarios vtriusque Signaturæ sedit, & Vicesgerentis partes cumulatissimè gessit. Ariminensis deindè renuntiatus Episcopus, Apud Venetos Nuncij Apostolici partes expleuit per vndecim annos. Romam indè reuocatus, Prætor Vrbem rexit, Aulæque Pontificiæ Magister præfuit; Ducatum Vrbini, sub Vrbano VIII, Ecclesiæ, defuncto postremo Duce,

ce, restituit, quare anno 1627. inter Presbyteros Cardinales adscriptus cum Titulo S. Augustini, Ariminensi Ecclesiæ nuncium remisit. Podagra attractus Romæ die 6. Aprilis anno 1639. diem supremum obijt, & sepultus in nobili sepulchro à se constructo in Ecclesia S. Mariæ de Victoria ad Thermas Diocletiani, cum sequenti cœnotaphio.

D. O. M.

BERLENGERIVS GYPSIVS
Bononiensis
S. R. E.
Presbyter Cardinalis
Sibi posuit viuens.

Huius Cardinalis extant M. SS. explicationes iuris ciuilis factas in Academia Bononiensi.

Et relationem suæ Legationis Venetæ, nec non Vrbinatis.

Meminere huius Auctarij Ciaconij, Auctor memoriarum Academicorum Bononiensium Gelatorum, Ferdinandus Vghellius in Italia sac. Theodorus Amydenus in Vita.

Bernardinus Carauagial natione Hispanus, patria Placentinus Sixti IV. à Cubiculo, sub Innocentio VIII. Carthaginensis Episcopus, sub Alexandro VI. Presbyter Cardinalis SS. Petri & Marcellini primò, tum S. Crucis, quam Basilicam restituit, renuntiatus Apostolicæ Sedis Legatus Maximiliano Regi Romanorum occurrit, nec non Ferdinando Regi Neapolitano Romam venienti: Germanica quoque, Campaniæque Legatione aliàs functus est. a Iulio II. à quo cum alijs Cardinalibus defecerat, cardinalitia dignitate priuatus, à Leone X. eadem iterum ornatur; Episcopatum Seguntinum, & Asturicensem in Hispania, Fulginatensem in Italia, Albanensem, Tusculanum, Prænestinum, Sabinensem, Ostiensem, ac Patriarchatum Hierosolymitanum obtinuit. Sacri Collegij Princeps Romæ migrauit è vita 17. Kal. Ianuarij anno Christi 1523. ætatis octauo supra sexagesimum, sepultus in Æde S. Crucis cum hac Epigraphe.

BER-

BERNARDINO CARAVAIAL
Natione Hisp.
Patria Placentino
Episc. Ostien.
Cardinali Sanctæ Crucis
Ob egregias virtutes,
Doctrinamque in sac. literis singul.
Ab Alexandro VI.
Pont. Max.
In numerum patrum ascito,
Plurib. Legationibus
Pro Reip. Christ. integrè,
Sapienterq; functo,
Prospera fort. moderatè,
Aduersa constanter vsu
Per omnem vitam piè
Ac
Religiosè vixit:
An. LXVII. Mense VII. die 8.
Obijt XVII. Kal. Ianuarij
Anno MCCCCCXXIII.
Hic
Bernardinus Carauaial
S. R. E.
Cardinalis Sanctæ Crucis,
Episc. Ostien. quiescit,
Dum ad æternam resurgat
Vitam.

Vir hic doctrina præstans, artium ac Theologiæ Magister coram Sixto IV. in Sacello Pontificio anno salutis 1484. die quo anniuersaria Dominicæ Circumcisionis celebritas peragebatur Sermonem, non eloquentiæ nitore splendidum, sed doctrinæ succo affluentem habuit. die festo omnium Sanctorum alium habitum profert Garimbertus; Tertium dixit ad Cardinales Innocentio VIII. defuncto, de eligendo nouo Pontifice, & Orationem ad Maximilianum Imperatorem. Homiliam habitam Machilinæ in Collegiata Ecclesia S. Rumoldi Cameracensis in Exaltatione S. Crucis anno 1508.

Sermonem in commemorationem victoriæ Bazensis Ciuitatis apud S. Iacobum Hispanorum de Vrbe habitum ad Senatum Cardinalium die dominica x. Ianuarij.

Consolatoriam Epistolam in obitu Serenissimi Principis Domini Ioannis ad Catholicos Reges, & Reginam parentes.

Orationem ab se habitam Catholicorum Regum nomine ad Alexandrum VI. Pontificem Max.

Debitis laudibus exornant nostrum Bernardinum, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Felix Contelorius in Elencho, Panuinius, Ferd. Vghellius in Ital. sacra, Gaspar de Porregno in Elogijs Cardinalium Hispanorum, Henricus Albius in Elogio, Ludouicus, Iacobillus de Episcopis Fulginatensibus, & historici omnes illius æui. nec non Nicolaus Antonius Hispalensis in Bibliotheca Hispanica.

Bernardinus de Lunate, alijs de Lonate natione Italus, patria Papiensis, ex Portonotario Apostolico Diaconus Cardinalis S. Cyriaci in Thermis anno à Christi natiuitate 1496. ab Alexandro VI. Romano Pontifice renuntiatus, Legatione functus est contra Vrsinos, aliosque Dynastas Romanos, qui arma strinxerant in ipsum Alexandrum. è vita migrauit Romæ, seu in obsidione Brachiani post cladem à Militibus Romanis acceptam die 8. Augusti anno 1497. iacetq; in Æde S. Mariæ de Populo cum hoc Epitaphio.

BERNARDINO LONATI
S. Cyriaci
In Thermis Diacono Cardinali,
Cui fortuna gloriosos natales,

Natura corporis dignitatem,
Animique solertiam,
Virtus verò
Vt
In Patrum honoratissimorum Collegium
Cooptatus indulserat,
qui cum in dies & foris, & domi egregiam
Pro
Sancta Romana Ecclesia
Nauando operam, prudentia, constantia,
Fide maior insurgeret,
Ætatis suæ XXXXV.
Sacerdotij verò quarto anno
E' tanta rerum expectatione
Immatura morte surripitur.

Scripsit Pronosticon ad Alexandrum VI. olim seruatum M.S. in Bibliotheca Cardinalis Sirletta. vti habemus
Ex Auctore Nomenclatoris Cardinalium, ex Ciaconio, eiusdemque Auctarijs, Auberyo, Panuinio, Felice Contelorio in Elencho, Paulo Iouio, Gaspare Bugato in hist. Ambrosio Landuccio de Origine S. Mariæ de Populo, atque ex alijs multis.

Bernardinus Mapheius nobilis Romanus, Bergomo ex aliquibus oriundus, Hieronymi & Antoniæ Mattheiæ filius, anno decimo quarto seculi decimi sexti natus à iuuentute bonarum artium diligens cultor, breui temporis spatio vir omnium scientiarum genere instructissimus, lepidusque Poeta, facundus Rhetor, historicus, & antiquitatum studiosissimus indagator euasit. huius eloquentia illectus Paulus III. Alexandro Cardinali Farnesio primùm, mox suum à secretis illum instituit, ac paulò post Vaticanæ Basilichæ Canonicum, Massanum, ac Populoniensem Episcopum renuntiauit, quam Ecclesiam, ad Theatinam Archiepiscopalem translatus, paulo post cessit; Tandem Casertano Sacerdotio auctus Cardinalium Senatui adscriptus est cum Titulo S. Cyriaci in Thermis.

Plures eruditionis suæ monumenta Posteris reliquit, quæ partim typis excusa, partim M. SS. asseruantur apud eruditos viros scripsit itaque.

In Ciceronis Epistolas Commentaria.

Historiam elegantem de inscriptionibus & imaginibus antiquorum Nummismatum.

Orationes quasdam, &

Epistolarum volumina

Anno vero nostræ salutis 1553. ætatis 40. decimo septimo Kal. Augusti sub Iulio III. Romano Pontifice mortalitatem exuit; Terræ conditus in Sepulcro Maiorum super Mineruam sub hoc Elogio.

D. O. M.

BERNARDINO HIERONYMI

Filio Maffeio

S. R. E.

Presbytero Cardinali

Tituli S. Cyriaci in Thermis.

Vixit annos XXXIX.

Menses v. dies 10.

Obijt xvii. Kal Augusti

MDLIII.

Est Bernardini Cardinalis Maffei mentio apud Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Donatum Caluum in Theatro Virorum doctrina præstantium Bergomensium, Felicem Contelorium in Elencho, Henricum Lud. Rupipozeum in Nomenclatore Cardinalium, Franciscum Mariam Torrigium de Scriptionibus Cardinalibus, Ciaconium eiusdemque Auctarios, Panuinium, Auberyum & alios.

Bernardinus Spada, siue de Spathis natione Italus, patria Brisichelensis, anno seculi decimi sexti nonagesimo quarto, Paulo & Daria Albicina nobili fœmina Foroliuiensi parentibus, natus, Philosophiam Romæ, iuris prudentiam Perusij excepit cum

laurea;

laurea; vtramque poesim latinam & etruscam excolluit semper. A Paulo V. Romano Pontifice vtriusque Signaturæ Referendarius institutus, à Gregorio XV. Clericis Cameræ Apostolicæ adscriptus, ab Vrbano VIII. Nuncius Pontificius in Gallia, Damiatensis Archiepiscopus, & S.R.E. Cardinalis renutiatur cum Titulo S. Stephani in Cœlio monte. Legatus Bononiæ rem publicam administrauit; sedit inter Patres Congregationum Boni regiminis, Sacræ Consultæ, Indicis librorum vitandorum, Propagandæ fidei, confinium, Fabricæ S. Petri, Episcoporum, ac Regularium, Sancti Officij, Examinis Episcoporum, laminarum hispanicarum, Ceremoniarum Cardinalitiarum, rerum Cameralium, aliarumque plurimarum; insignitur Titulo S. Petri ad vincula; in sex Episcoporum Cardinalium numerum cooptatus præfuit Albanensi, Tusculanæ & Sabinensi Ecclesijs; in Vrbe 4. Idus Nouembris anno post Christum natum 1661. ætatis septimo supra sexagesimum mortalitatem deposuit, testamento scripto religioso ac liberali; plura elucubrauit in re historica quæ apud Hæredes summo studio custodiuntur; publici iuris sunt carmina aliqua, cum Elogio S. Thomæ à Villanoua, & literæ ad Iulium Cardinalem Mazarinum. habui aliquando præ manibus relationem Comitiorum habitorum post obitum Vrbani VIII. vti etiam narrationem suarum Legationum Gallicanæ & Bononiensis, eloquentia non vulgari explicatas italica lingua.

Debitis laudibus celebrant Bernardinum Cardinalem Auctarij Ciaconij, Ferdinādus Vghell. Tomo 2. & 5. Italię sacræ, Ioānes Rubeus in Vita Bonifacij VIII. Victorius Siri in sua hist. Antoninus Diana Clericus Regularis parte 6. Resol. moral. Vincentius Armannus in literis, Iacobus Albanus Gibbesius & Io: Baptista Bargioccus Soc. Iesu in Carminibus, alijque plures.

Bernardus Aiglerius Gallus, monachus S. Benedicti ex Abbate Montis Casini S. R. E. Cardinalis à Clemente IV. Romano Pontifice euulgatus, scripsit librum vnum in Regulas S. Benedicti.

Item Speculum Monachorum.

Librum vnum Collationum Beneficiorum, & Officiorum Montis Cassini.

Inquisitorium iurium & bonorum in Castris & Villis.

Registra duo.

Extant insuper in Tabulario Casinensi nonullæ aliæ lucubrationes

tiones Religiosis hominibus S. Benedicti, ac Cœnobiorum præsertim Præfectis sanè perutiles.

Excessit è vita in Cœnobio Casinensi pridiè nonas Aprilis anno post Christum natum 1282.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Sammarthanos Tomo 3. Christianæ, Petrum Frizonium in Purpurata Gallia, Panuinium, Arnoldum Vuion, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Auberyum & alios plures.

Bernardus Alby, vide Bertandus.

Bernardus de Ambosia natione Gallus, patria Tolosanus, professione Alumnus Carmelitici Ordinis, admirandæ eruditionis vir, religiosàque pietate clarissimus, viuebat inter Purpuratos Patres circa annum humanæ salutis 1390 ad quam dignitatem ex Lectore Sacri Palatij, Bonifacij IX. Pontificis Maximi beneficio ex aliquibus ascendit. Extant tanti Viri de festis Deiparæ Sermones plures.

Meminere huius Auctarij Ciaconii, Hippolytus Marraccius in Bibl. Mariana ex Paradiso Carmelitici decoris.

Bernardinus Clesius natione Germanus ex Maximiliani Imperatoris Consiliario in Tridentinum Antistitem electus, Ferdinando Austriaco adhæsit, supremusque Hungarici Regni Cancellarius, & secretus Præses inseruiuit. Ad Principes Legatus Caroli V. inaugurationi Bononiæ adfuit, & sacram purpuram à Romano Pontifice accepit, cum Titulo S. Stephani in Cœlio monte. postulatus in administratorem Brixiensis Episcopatus, cum illic accessisset inter prandendum apoplexia tactus die 28. Iulij anno 1539. è viuis abijt. Corpus iacet in Ecclesia principe Tridentina cum hoc Titulo.

BERNARDO CLESIO
S. R. E.
Tit. S. Stephani in Cœlio Monte
Presbytero Cardinali
Episc. Tridentino
Et
Administratori Brixiensi
Ob multa,

Magna-

Magnaque in hanc Ecclesiam merita
Æternæ memoriæ digno positum.
Obijt XXVIII. Iulij
MDXXXIX.
Sedit XXV. annos, Mensem vnum
Dies 24.
Vixit Annos LIV. Menses IV.

Huiusce Epistolas ad Nauseam, Ioannem Fabrum, & alios cuu gatas inuenies inter illas eorumdem Auctorum.

Tractant de hoc Cardinali Ferdinandus Vghellius in Ital.sacra, Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, Garimbertus, Panuinius, Felix Contelorius in Elencho, Henricus Ludouicus Rupipozeus in Nomenclatore Cardinalium, & alij plures.

Bernardus Macziouuski Polonus, primùm Luccoriensis, deindè Cracouiensis, demum Gesnensis Archiepiscopus à Clemente VIII. Presbyteris Cardinalibus cum Titulo SS.Io:& Pauli, alias Pāmachij adscriptus Concilium Petrocouiense celebrauit, ediditque Epistolam pastoralem eruditissimam pro restaurandis Cleri, Populique moribus. Demum pluribus pro Ecclesia Catholica exantlatis laboribus supremum diem obijt 19. Ianuarij Mensis, anno octauo voluentis seculi decimi septimi. Corpus sepulchrum habuit in Ecclesia Principe Cracouiensi in Sacello à se extructo. Epitaphium sepulcrale legitur in Claustro Minorum Conuentualium, & est tale.

Spectet posteritas viuam probi viri
Effigiem
BERNARDI MACZICIOVVSKI
S.R.E. Cardinalis
Episcopi primùm Cracouiæ
Deinde Archiepiscopi Gesnensis,
Et
Vitam præclaram imitetur.

Hic

Hic
Quicquam honoris ac dignitatis,
Quod in eum caderet domi,
Forisque fuit
Amplissimis virtutibus consecutus
De ipsa quoque triumphauit
Inuidia.
Ciuis, Senator
Pontifex inter paucos pius,
Magnanimus, liberalis,
Fortunatus in omni vita.
Si turbatam Patriæ tranquillitatem,
Quam
Sollicitè curabat
Ante obitum restitutam vidisset
Hoc vnum
Perpetuæ felicitati defuit.
Moritur Cracouiæ
xix. Ianuarij
Anno à partu Virginis
MDCVIII.
Ætatis suæ LX.

Est Bernardi mentio apud Ciaconij Auctarios, Ianum Nicium Erythræum in Epistolarum volumine, cuius nomini ibidem Auctor Orationum suarum librum inscripsit, & apud Scriptores Polonos.

Bernardus Nauagerius Venetus Patritius, cum Oratoris munere pro Republica functus fuisset apud Carolum V. Cæsarem, apud Franciscum II. Galliæ Regem, apud Paulum IV. Romanum Pontificem, a Pio IV. inter Diaconos Cardinales cooptatus,

tus, præfuit Diaconiæ S. Pancratij, tum eidem Præsbyter, vti etiam S. Nicolai in carcere, ac S. Susannæ Ecclesijs. Legatus ad Concilium Tridentinum, Episcopus Veronensis, laudauit in funere Andream Grittum Ducem: scripsit carmina multa, quorum aliqua habes in illustrium Poetarum Italorum Tomo primo.

Orationes item plures, inter quas illa est quam habuit ad Paulum IV. cum Reipublicæ nomine obedientiam exhiberet.

Relationem de Legatione sua Romana.

Relationem vitæ Pauli IV,

Relationem Legationis Constantinopolitanæ, in qua fusè prudenter, ac liberè disserit de Solymano Turcarum Imperatore, de filijs, & primarijs Consiliarijs.

E vita migrauit Veronæ VII. kal. Iulij anno 1568. Corpus iacet in Cathedrali cum hac Epigraphe.

BERNARDI NAVGERII
Cardinalis
Perpetui Ecclesiæ Veronensis
Administratoris
Ossa.

Meminere Bernardi Ciaconij Auctarij, Petramellarius, Iacobus Gaddius de Script. non Eccl. Lud. Iacobus à S. Carolo in Bibl. Pontificia, Ferd. Vghellius in Italia sacra, Nomenclator Cardinalium, Sfortia Card. Pallauicinus in hist. Concil. Trident. Petrus Iustinianus in Veneta, Io: Baptista Adrianus in sua hist. Franciscus Pona in Inscrip. alijque plures.

Bernardus de Sandoual & Roias Hispanus, patre Ferdinando, Matre Maria Ciacon in lucem editus die 20. Aprilis anno sexto & quadragesimo seculi decimi sexti à Christi incunabulis, virtutibus omnibus Orbi Christiano refulxit. Humanarum literarum studijs operam dedit in Complutensi Academia, seque ad philosophiam, ac sacram Theologiam contulit, perfectis primis in alijs eiusdem prouinciæ celebribus Athenis. A Philippo III. Hispaniarum Rege Giennensis primò, mox Pampilonensis, indè Rodriocopolitanus Episcopus demum S. R. E. Cardinalis & Toletanus Archiepiscopus, summusque Castelæ Cancellarius, nec non omnium Regni Hispanici à consilijs, supremusque Inquisitor re-

nuntiatur. Romam venit, & galero accepto, Titulum S. Anastasiæ à Clemente VIII. qui eum purpura ornauerat accepit, quem cum iam vetustate deformatum inuenisset, magnificè à fundamentis restituit. Toleti Concilium celebrauit, Clericorum mores correxit, leges optimo Pastore dignas sanxit, populum verbo & exemplo in sanctis operibus instituit; antecessorumque suorū vestigijs pressè insistens bonarum literarum studia, sed multo magis Catholicam pietatem expressè coluit.

Obijt Matriti die 7. Decembris anno voluentis seculi duodeuigesimo, septuagenario maior, cadauer iacet in Toletana Ecclesia cum sequenti sepulchrali titulo.

Regi seculorum immortali.
Dominus
BERNARDVS DE SANDOVAL
Y Roias
Ferdi nandi filius
S. R. E.
Presbyter Cardinalis
Tit. S. Anastasiæ
Post Archiep. Hispalen. Gubernatum
Sub
Patruo Archiepiscopo,
Ciuitatensem, Pampilonensem
Et
Giennensem magna
Cum laude administratos,
Archiep. Toletanus,
Inquisitor Generalis Max.
Et
Philippo Tertio à Consilijs status;

Vir

Vir genere clarissimus
Ad maxima quæque natus,
Institutus doctrina, prudentia, consilio,
Cum admirabili ingenuitate,
Eloquentiæ vi dignitate, & vrbanitate,
Morum grauitate,
Et
Vitæ integritate præstantissimus,
Sine iactantia pius, sine superbia nobilis,
Sine inuidia Princeps,
Sine asperitate constans
Ob omnia naturæ,
Felicitatisque dona spectabilis
Bonis beneficus,
In pauperes præcipuè largissimus,
Qui
Carsolæ Præfecturam
Toletanæ Ecclesiæ restituit,
Et Ædem hanc Virgini Matri
Semper immaculatæ Paciferæ,
Cum
Monumentis paterno,
Ac
Suo magnificentissimè condidit, construxit,
Consecrauit, hic requiescit in spe.

Obdormiuit in Domino An. MDCXVIII. die 7. Decembris. sui ex officio, amore, & fide Domino, Parenti benemerenti æternum colendo, multis cum lachrymis inscripsere.

Videas in lumine lumen.

De hoc Cardinali tractant Auctarij Ciaconij, Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, Petrus de Salazar in hist. Prouinciæ Castellæ Regul. Obser. S. Francisci, Balthassar Porregnus in Elog. Cardd. Hispanorum & alij multi.

Bernardus Tarlatus, alijs Diuitius, seu Bibiena ex oppido huius nominis Florentinæ Diœcesis 4. Nonas Augusti anni 1470. primò lucem aspexit; Laurentio Mediceo ab epistolis adfuit; Petri Medicei iussu Alphonsum Siciliæ regem adijt. Iulius II. Romanus Pontifex cognita Bernardi in peragendis negotijs dexteritate, eius opera plurimis, arduisque in rebus est vsus. Ioannes Medices in Romanum Pontificem sub Leonis X nomine electus, prima die Bernardum Protonotarium Apostolicum renuntiauit, altera Pontificio ærario præfecit, & post sextum mensem Cardinalem Diaconum. dixit. præfuit Diaconiæ S. Mariæ in Porticu; Episcopus administrauit Ecclesias plures, Constantiensem scilicet in Normannia; Curiensem in Hispania, Puteolanam in Italia; Legationem gessit Sedis Apostolicæ nomine contra Franciscum Mariam Vrbini Ducem, & pro pace Orbis Christiani apud Galliæ Regem. Legatus quoque Vmbriã rexit, ac Maximiliano Imperatori venienti in Italia obuiam processit. interfuit Concilio Lateranensi; Lauretanam domum protexit.

Extremum diem obijt Romæ, non planè senex, sub ipso Leone promotore die prima, seu nona Nouembris anni à Christo nato 1520. ætatis 50. sepultus in Æde S. Mariæ Aracellanæ cum hoc titulo.

BERNARDO DIVITIO
Cardinali
Viro plurimis, maximisq; virtutibus
Ac
Leonis X. Pontificis Maximi
Veteri familiaritate,
Et
Beneuolentia insigni
Amplissimis muneribus, & legationibus
Probè functo
Fratrum filij mœstissimi Patruo B. M.

Qui eis cuncta paterna beneficia præstitit
Arcam sepulcralem dum quò iussit,
Inferatur, posuere.

Testameato enim iusserat suum corpus ad lauretanam Domum deduci, & in Sacello Virginis sepeliri.

Scripsit antiqua ratione Calandram Comædiam tanto sale respersam, vt in hoc scribendi genere ne ipsi quidem Plauto cædere videatur. panxit etiam carmina plura, & Epistolas exarauit, quarũ viginti duæ typis traditæ in voluminibus iterũ Principũ extant.

Huiusce Cardinalis virtutes exprimunt Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus in Vita, Antonius Sanderus in Elogijs, Horatius Tursellinus in hist. Lauretana, Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, Iacobus Nardi, Scipio Ammiratus in hist. Florentina, Ioseph Matraria in hist. S. Mariæ in Porticu & alij multi.

Bernardus Vbertus Florentinus, Monachus Vallisumbrosæ, sanctitate clarus, ab Vrbano II. in Cardinaliũ Collegium cooptatus, à Paschali item II. Parmensis Episcopus confirmatus, scripsit, teste Michaele Pocciantio Sermones plures, suæque Congregationis historiam.

Parmæ inter Monachorum psalentium manus expirauit die 3. Decembris anno christianæ salutis 1132. eiusque cineres in maiori Basilica eiusdem Ciuitatis reconditi sunt hac apposita post aliquot annos inscriptione.

Venerabilis Pater
D. LANFRANCVS PARMENSIS
Episcopus
In arca ista plumbea posuit corpus
Sancti Bernardi Parmensis
Episcopi
Anno MCXXXII.
Die 3. Decembris.

Sub Paulo III. ijdem cineres inuenti, venerabiliori in loco collocati sub hac Epigraphe.

Diuus

Diuus
BERNARDVS
Florentinus
Ex nobili Vbertorum familia
In Cardinalium Collegium
Ab
Vrbano II. cooptatus,
A
Paschali II. ratam
Parmensium electionem faciente
Creatus Episcopus,
Ex veteri sepulcro vbi per quadringentos
Et amplius annos iacuerat
In proximam aram translatus est
An. Sal. MDXLIII.
Die 8. Iulij
Paulo III. Pontifice Maximo
Sedente.

Meminit Bernardi Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, & in Annal. Tom. 12. Breuiarium Monachorum Vallis Vmbrosæ, Tabulæ Parmenses, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Ferd. Vghellius in Ital. sacra, & alij plures.

Betrandus, alijs Bernardus d'Alby, Appamiensis origine, electus Episcopus Rutenensis, à Benedicto XII. purpura ornatus, sub Clemente VI. Legationis munere functus est in Hispania anno salutis 1347. apud Petrum Aragoniæ, & Iacobum Maioricæ Reges; ex Hispania reuersus, sedem Portuensem assequutus est; mortuus die 13. Mensis Nouembris anno 1350. ex alijs verò 1344. vel 1348. Huiusce Orationem ad Gallos publici iuris fecit nostra ætate D. Lucas Dachery Monachus S. Benedicti in suo

Spe-

Specilegio veterum Scriptorum. Claruit ingenio, & facilitate mira ad pangendos versus; cuius Poemata aliqua M. SS. extabant apud Sirletum. de illo hæc Petrarca in Epistolis.

Dij tecum vberius, quoniam tibi conscia cœli
Vox adamantina est, calamus quoq. ferreus, omnes
Promptus ad insultus; pleno tibi carmina cornu
Copia suppeditat, versus breuis hora trecentos
Et septem decies excudit.

Celebrant preterea Bertrandum Zurita in Annal. Aragoniæ, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Sammarthani in Christiana, Ferd. Vghellius in Italia sacra, Auberyus, Ciaconius, cum Auctarijs in Vita & alij plures.

Bertrandus de Cura Episcopus Cardinalis Tusculanus vt colligitur ex eius operibus editis, scripsit Sermonum volumina plura.

De hoc tamen Cardinali nulla mentio apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, neque in monumentis Vaticanis; meminit eiusdem Ludouicus Iacobus à Sancto Carolo libro 2. suæ Bibliothecæ Pontificiæ.

Bertrandus Deucius Gallus ex Archiepiscopo Ebredunensi Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Marci sub Benedicto XI. alijs XII. deindè sub Clementete VI. Episcopis Sabinensibus adscriptus S. R. E. Vicecancellarius, vitam & passionem Christi carmine saphico descripsit, dumque Legati Apostolici munere fungeretur, literas quamplures exarauit ad diuersos.

Decessit Auenione XII. Kal. Nouembris anno salutis humanæ 1355. sepultus in Templo S. Desiderij à se constructo cum hoc Epitaphio.

Hic iacet
Bonæ memoriæ
BERTRANDVS DE DEVCIO
Gallus Castri
De Blandaico, Vicensis
Diœcesis, legum Doctor egregius,
Qui fuit

Ebre-

Ebredunensis Archiepiscopus,
Et
Deindè Tituli S. Marci
Presb Card.
Et demùm Episc. Sabinensis
S R. E.
Vicecancellarius,
Vir magnarum virtutum & scientiæ,
Qui de suis bonis
Hanc Ecclesiam dotauit,
Et fieri ordinauit.
Obijt autem Auenione 21. Octob.
Ibidem Curia Romana
Residente anno à Virginis partu MCCCLV.
Dom. Innocentij Papæ IV. Tertio.
Cuius anima requiescat in pace.

De Bertrando plura habent Panuinius, Frizonius, Auctores Galliæ Christianæ, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs & alij plures.

Mag. Fr. Bertrandus Lagerij de Frigiaco dictus, natione Gallus, Ordinis Minorum, Episcopus Adiacensis in Insula Cyrni, deinde Assisianus in Vmbria, mox Glandatensis in Gallia, à Gregorio VI. Cardinalium Collegio Tituli S. Priscæ adscriptus, atq; ab Vrbano VI. Episc. Ostiensis renuntiatus ab illo paulo post defecit, & Clementi VII. Pseudopontifici adhæsit, cuius asseclà è vita excessit Auenione 4. Idus, seu 10. Nouembris die, anno nonagesimo secundo supra millesimum trecentesimum à Christi natiuitate. Iacet apud Franciscanos Auuenionenses sine vlla memoria. Schismatis historiam euulgauit, & opus composuit contra hæreses sui Temporis. De hoc Cardinali agunt S. Antoninus, Vadingus in Annal. & de Scrip. sui Ordinis, Sammarthani in Christiana, Frizonius in purpurata Gallia, Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs & alij plures.

Bertran-

Bertrandus de Porto, alijs de Poyet, seu de Podietto Gallus, Ioannis 21. dicti 22. ex Sorore nepos, Presb. Card. S. Marcelli, tum Episc. Ostiensis & Veliternus, Legatus Apostolicus in Italia, literas scripsit Hugolino de Rubeis Canonico Parmensi, quas habemus apud Odericum in Annal. Tom. 15. è viuis ereptus est Auenione 1332. & sepultus apud Minores eiusdem Vrbis.

Est Bertrandi mentio apud Auberyum, Frizonium in Gallia purpurata, Panuinium, Felicem Contelorium in Elencho, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, aliosque quamplures.

Bertrandus de Turre, seu Agenus, vel Agenus à Turre natione Gallus, Ordinis Minorum ex Archiepiscopo Salernitano Presbyter Cardinalis S. Crucis in Hierusalem renuntiatus est à Ioanne XXI. dicto XXII. tum Episcopus Tusculanus, scientijs illustris, cuius fama adeò apud omnes percrebuit, vt Doctor famosus omnium voce nominaretur. Peripateticam enim apprimè callebat doctrinam, & in diuinis paginis versatissimus, diuiniq; Verbi Orator eloquentissimus scripsit.

In quatuor libros sententiarum Commentaria

In Euangelia & Epistolas, quæ per anni circulum recitantur explicationes, extant hæ M. SS. in Bibliothecis Vaticana, Toletana, Minorum, & Hailsbergensi in Polonia.

Sermones de tempore ab Aduentu vsque ad Pascha habentur M. SS. in Vaticano.

Sermones de Sanctis, & de Beata Virgine Maria.

Sermones Quadragesimales, quorum infinitum fuisse numerum testatur Eisengrenius. Sunt M. SS. in Vaticana, & Toletana Bibliothecis

Sermones Epistolares, seu in Epistolas Missalis excusos Argentinæ anno 1501.

Tractarum de Paupertate Christi, & Apostolorum.

Collationes Theologicas.

Ad superos euolauit circa annum salutis humanæ 1330, vel ex Luca Vadingo anno 1334.

Meminere nostri Bertrandi Fr. Lucas Vadingus in Annal. & de Scrip. Minorum. Frizonius in Gallia purpurata, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, & alij plures.

Bessarion natione Grecus, a patria Trapezuntinus cognominatus, Monachus S. Basilij, ante Monachatum Basilius dictus, literis operam dedit à puero, in patria primò, deindè in Vrbe Constantinopolitana, scientiarum tunc temporis matre. Vir quo nemo suorum æqualium christiana pietate spectabilior, ne-

mo doctrina admirabilior, nemo denique generosis moribus ornatior. Archiepiscopus Nicænus renuntiatus ad Synodum Florentinam, & Ferrariensem accessit, in qua ab Eugenio IV. Romano Pontifice Presbyteris Cardinalibus Tituli SS. xij. Apostolorum, à Nicolao V. Episcopis Sabinensibus primò, mox Tusculanis adscriptus est. Patriarchatum Constantinopolitanum, & Episcopalem Pampilonensem Cathedram rexit: germanica legatione functus Federicũ, ac Sigismũdũ Cæsares fratres periculosa seditione laborantes coniunxit. Sub Pio II. ad Principes Christianos missus eos conciliauit, & fœdere ad bellum contra Turcas vniuit. Triremem contra Turcas suo ære instruxit. Ordinem Minorum protexit apud Romanum Pontificem. Rauennæ Exarchatum & Bononiam Legatus administrauit. Apud Regem Angliæ, Ducem Burgundiæ, & in Gallijs Apostolici Legati munere functus est, ex quibus redux Rauennæ die 18. Nouembris anno ætatis 77. Christi 1472. seu ex alijs die 14. Decembris 1473. viuendi finem fecit. Corpus Romæ iacet in Ecclesia SS. Apostolorum cum hoc Epitaphio scripto græcè, & latinè.

Bessarion fecit hunc tumulum qui conderet ossa
Venerat vndè olim spiritus, astra petit.

BESSARIO
Episcopus Tusculanus
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalis,
Patriarcha Constantinopolitanus
Nobili Græcia ortus,
Oriundusque
Sibi viuens posuit
Anno Salutis MCCCCLXVI.

Exequijs adfuit Sixtus IV. Romanus Pontifex, atque in illis Baptista Platina orauit.

Bibliothecam optimis instructam libris moriens legauit Venetæ Reipublicæ. Extant typis editæ eiusdem literæ ad Senatum Venetum cum dono Bibliothecæ.

Scripsit

Scripsit aduersus Marcum Ephesinum de Spiritu Sancto malè sentientem, Commentaria.

In illud Ioannis sic eum volo manere.

In Philosophiæ Platonicæ laudem libros quinque ad Græcorum Imperatorem.

De obitu Imperatricis Consolationem libris tribus.

De eo quod per se subsistit ad Plethonem, siue Gemistum, cuius discipulus fuerat, & pro eo Apologiam.

In calumniatorem Platonis libros quatuor.

De natura & arte aduersus Trapezuntium, an Natura & Ars consultò agant.

De Eucharistia, seu Cœna Dominica, vna cum eiusdem apologia contra Georgiũ Polanũ, à Petro Arcudio latina facta.

Laudes Patriæ suæ & Isthmi libris duobus.

De processione S. Spiritus aduersus Alexandrum Lascarem.

Orationem de dissidijs inter Christianos Principes sedandis, & bello in Turcam deriuando.

Applicationem Demosthenis.

Turcarum in Germaniam itinerariam rationem.

Responsionem ad Maximũ Planudam Monachum de Processione Spiritu Sancti

Dogmaticum, siue de Vnione Tractatum.

Epistolarum Volumen.

Sermonum librum custoditum in Bibliotheca Scorialensi.

Eruditam Trinitatis explicationem.

Orationes de bello aduersus Turcas suscipiendo, & de periculis Italiæ imminentibus.

Epistolas plures & carmina varia; quarum aliquas latinas reddidit Petrus Arcudius, ediditque Romæ 1630.

Contra Aristotelis sequaces in defensionẽ Platonis librũ vnũ.

De vnitate sermonum.

Aristotelis Metaphysicorum libros 14.
Theophrasti Metaphysices librum
Xenophontem de factis, & dictis Socratis. } Latinis auribus dedit.

Viennæ Austriæ in Cæsaris Bibliotheca est huiusce Cardinalis M. S. Methodus cognoscendis quot horis luna fulgeat, cum erudita Epistola ad Græcos.

Debitis laudibus extollunt Bessarionem Historici omnes seculi decimi quinti præter Ciaconium eiusdemque Auctarios, Panuinium, Auberyum, Sanderum, Auctorem Nomenclatoris, Io: Isacium Pontanum lib. 10. historiæ re-

rum Danicarum, & alios quamplures.

S. Bonauentura Ordinis Minorum lumen, Purpuræ sacræ decus, ecclesiæ Sanctæ doctor cuius sanctitatem multis testatam Deus voluit, cui Gregorius X. Ecclesiam Albanensem commisit, & Sixtus IV. Sanctorum honores, quem Sixtus V. inter maximos Ecclesiæ Doctores connumerauit die 15. Iulij anno septuagesimo quarto seculi decimi tertij à Christi natiuitate in Concilio Lugdunensi ad superos euolauit. Mirum est quæ in publica rerum cura, atque in vasti Sodalitij regimine doctè scripsit. In editione Vaticana sub Sixto V. à viris doctissimis, præsertim à Cardinale Sarnano collecta & luci commissa sunt tot Sancti Doctoris opera, quot septem complendis Tomis abundarunt. eorum indicem secundum voluminum ordinem exhibeo.

Tomo 1. continentur Principum sacræ Scripturæ

Illuminationes Ecclesiæ.

Expositio in Psalterium

Expositio in Ecclesiasten

Expositio in Sapientiam.

In lamentationes Ieremiæ.

Tomo 2. Expositio in caput sextum Matthæi

In Euangelium Lucæ.

In Ioannem

Collationes in Ioannem.

Tomo 3. Sermones de tempore

Sermones de Sanctis.

Sermones de communi Sanctorum.

Tomo 4. in lib. 1. & 2. Magistri Sententiarum

Tomo 5. in lib. 3. & 4. Magistri Sententiarum

Tomo 6. de reductione artium ad Theologiam.

Breuiloquium

Centiloquium

Pharetra.

Declaratio terminorum Theologiæ

Compendiosum principium ad libros Sententiarum

Sententiæ Sententiarum carmine digestæ

De quatuor virtutibus Cardinalibus

De septem donis Sancti Spiritus

De resurrectione à peccato ad gratiam

De tribus ternarijs peccatorum infamibus

Dieta salutis

Meditationes vitæ Christi
Lignum vitæ
De quinque festiuitatibus Pueri Iesu
Officium de Passione Domini
Opus contemplationis
Laudismus de S. Cruce
Philomena
De septem verbis Domini in Cruce
Speculum B. Mariæ Virginis
Corona B. Mariæ Virginis
Carmina super canticum Salue Regina.
Laus B. Mariæ Virginis
Psalterium minus Beatæ Mariæ Virginis
Psalterium B. Mariæ Virginis.

Tomo 7. Sermones de decem præceptis

De regimine animæ
Formula aurea de gradibus virtutum
De pugna spirituali contra septem vitia capitalia.
Speculum animæ
Confessionale
De præparatione ad missam
De instructione Sacerdotis ad se præparandum ad celebrandum
Expositio Missæ
De sex alis Seraphim
Collatio de contemptu seculi
De septem gradibus contemplationis
Exercitia quædam spiritualia
Fascicularius
Soliloquium
Itinerarium mentis in Deum
De septem intineribus æternitatis
Incendium amoris
Amatorium
Viginti quinque memorialia
De Ecclesiastica Hierarchia
Legenda S. P. Francisci, historia scilicet vitæ S. Francisci.
Quare fratres Minores prædicent & confessiones audiant.
Libellus apologeticus in eos qui Ordini Fratrum Minorum aduersantur.

De tribus quæstionibus ad Magistrum innominatum Epistola.
De paupertate Christi
De sandalijs Apostolorum
Apologia Pauperum
Epistola ad quemdam principalem Ministrum.
Epistola ad Ministros Prouinciales, & Custodes de reformandis Fratribus.
Biblia pauperum
Alphabetum Religiosorum
Collationes octo
Speculum disciplinæ
De profectu Religiosorum
De institutione Nouitiorum
Regula Nouitiorum
Remedium defectuum Religiosi
De perfectione vitæ ad Sorores
Summa de essentia & inuisibilitate, ac immensitate Dei
De sex alis Cherubim
De modo confitendi & puritate conscientiæ.
Mystica Theologia
Compendium Theologicæ veritatis.

Etsi viri doctissimi omnem posuerint operam in indagandis & colligendis Sancti viri operibus, atamen aliqua illorum subterfugerunt diligentiam; etenim ex ipsa Bibliotheca Vaticana, ac Assisij Fr. Lucas Vadingus alia rescripsit, quæ sunt
Summa grammaticæ speculatiuæ
Tractatus logicæ de signis vniuersalibus in 4. partes distributus.
Quæstiones super libros de generatione
Quæstiones super 4. libros Topicorum
Questiones super libros Metheororum
Epistolæ aliquot
Postillæ in Cantica Canticorum
Metrum in eadem Cantica
Tractatus super illa verba Psalmi 45. vacate & videte quoniam ego sum Deus
Tractatus in cap. 5. Ezechielis.
In cap. 10. eiusdem
In cap. 4. & 5. Apocalypsis
In vniuersam Apocalypsim Commentaria.

Opus-

Opusculum inscriptum Verbum abbreuiatum, in quo per multa capita omnes commendat virtutes, & vitia docet fugienda.

Opusculum de corpore & sanguine Christi.

Alia multa scripsisse testantur plerique.

Sixtus Senensis lib. 4. Bibliothecæ reliquisse dicit Compendium Metricum Scolasticum vtriusque testamenti versibus dimetris iambicis, libera, solutaque sylabarum lege, quos ita disponit vti singula tetrastica summam vnius capituli contineant.

Petrus Galesinus in Vita, plures veteris Testamenti & omnes noui nodos exposuisse scribit.

Ptolomæus Lucensis ad omnes Pauli Epistolas Commentarios adhibuisse affirmat.

Petrus Rodulphius in Euãgelia & Epistolas totius anni scripsisse, opusque se accepisse à Laurentio Campeggio Feltrensi Episcopo narrat. insuper ait composuisse Officium S. Francisci. Libellum maioris introductorij. De partibus domus Religiosæ Dialogum.

Librum de consideratione: de diuisione rerum vniuersi.

Epistolas ad Michaelem Imperatorem, ad suam Sororem, & ad Claram.

In Bibliotheca Florentina Patrum Conuentualium habetur opusculum prænotatum Doctrina cordis.

Ioannes Rioche Auctorem Bonauenturam facit Hymnorum Dies illa, dies iræ &c. quem tamen alij Cardinali de Aquasparta Mattheo, alij B. Thomæ à Celano Ordinis Minorum attribuunt.

Lauda Sion Saluatorem.

Crucis Christi mons Aluerniæ.

Crucis arma fulgentia.

Proles de Cœlo prodijt.

Alphonsus Ciccarellus insignis confictor librorum, qui sub Gregorio XIII. perniciosas imposturas & fraudes luit pœna capitali hæc tribuerat nostro Bonauenturæ Opuscula.

Flos florum.

Librum originalium.

De pœnis Inferni & gloria Paradisi.

Quæ vti apocrifa & spuria reiciuntur ob omnibus.

Respondit S. Bonauentura, teste Henrico Gandauensi de Scriptoribs Ecclesiasticis calumnijs Mag. Vuilielmi de S. Amore.

Scripsit insuper ex Odone Perusino, & Bartholomæo Pisano, seu Ieremia Bucchio

De opere sex dierum

De contemplatione

Officium S. Crucis rogante S. Ludouico Galliarum Rege.

Integrum Psalterium Dauidicum, Cantica quæ in Officio diuino recitantur, Symbolum S. Athanasij, Hymnum SS. Ambrosij & Augustini, mutatis subinde verbis Deiparæ Virgini Mariæ ingeniosissimè accomodauit.

Genuina S. Bonauenturæ opuscula ad trecenta peruenisse asserunt Marianus Florentinus, Octauianus à Martinis, & Stephanus Brulifer.

Nonnulli tamen aliqua ex prænotatis opusculis in controuersiam vocant, & tanquam suppositìtios fœtus alijs patribus attribuunt. Fr. Lucas Vadingus diligentissimus veritatis scrutator in volumine de Scrip. sui Ordinis præuio examine spuria à legitimis segregat, illum consulat lector si veritatem amat.

Celebrant Bonauenturam Martyrologia plura, Baronius in Notis, Bellarminus de Ecclesiasticis, Marraccius de Marianis Scriptoribus, & quotquot Historiam Minoriticam, seu Ecclesiasticam, aut Pontificiam descripserunt.

Fr. Bonauentura Baduarius de Peraga natione Italus patria Patauinus, Magister Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini ab Vrbano VI. Pontifice Maximo Presb. Cardinalibus cum Titulo S. Cæciliæ adscriptus, elaborauit

In libros Sententiarum Commentaria

Meditationes in vitam Christi

Speculum Mariæ & Tractatum pro eiusdem immaculata Conceptione

Vitas Sanctorum

Commentaria in Iacobum, & Ioannem Apostolos

Ternarium, siue primum bonum de regimine conscientiæ.

Breuiloquium in quo subtilissimo modo Theologico à prima causa ad effectus progreditur.

Sermones de tempore & de Sanctis, ac B. Virgine ad Clerum.

Orationem in funere Francisci Petrarchæ arctissima familiaritate, literarumque studijs sibi coniuncti.

Scholis Theologicis Academiarum Italiæ Pontificis Romani iussu leges dedit, & in Academia Bononiensi Theologicam facultatem, mandante Innocentio VI. publicè professus est.

Eccle-

Ecclesiasticæ libertatis accerrimus defensor dum ad Basilicam Vaticanam properaret curru vectus in Ponte Elio sagitta percussus perijt anno salutis 1379. iacuit olim in Ecclesia S. Tryphonis, hodiè apud S. Augustinum sub hoc rudi Epitaphio.

Hic Bonauentura est qui doctus dogmate sacro
Augustine tuis Eremis iam præfuit Orbis,
Padua prouectus ad solium Cardinis, indè
Anni milleni decies, septemque triceni
Additis hic nomen Christi requieuit in Vrbe;
Cœli Ciues animam, tu possides ossa sepulchre.

In Indice Sanctorum ac Beatorum Ordinis sui, & in Chronico Beati titulo insignitur. Meminere huius Cardinalis Scriptores omnes eremitanæ familiæ, præter Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, Auberyum, Felicē Contelorium & alios.

Bonifacius Iucundi Presbyteri filius, patria Romanus ex S.R.E. Cardinali euulgatus Pontifex Ecclesiæ iura contra Eulalium Pseudopontificem per annos 4. Menses 9. dies 24. forti pectore sustinuit, scripsitque Epistolas tres ad diuersos. è vita decedens 8. kal. Nouembris anno salutis 423. sepultus in Cœmeterio Felicitatis sub hac Epigraphe.

Atria Magnifici sunt membra plena sepulchri
Sedis Apostolicæ Bonifacij Præsulis almi.

Est Bonifacij I. mentio apud scriptores omnes qui historiam Ecclesiasticam, ac Pontificiam rescripserunt.

Bonifacius iunior genere Gothus, natus Romæ, patre Sigisbundo, Presbyter primò Card. Tituli S. Cæciliæ, mox Rom. Pontifex sub nomine Bonifacij II. rempublicam Christianam administrauit anno vno, diebus duobus, ac scripsit Epistolam vnam ad Clerum. illa ad Eulalium Episcopum Alexandrinum, vt spuriam reijciunt Baronius, Binius, Posseuinus & alij omnes qui de illo tractarunt. Decessit anno salutis 531. die 17. Mensis Octobris.

Bonifacius patria Romanus, Ioannis Catadiocis filius S. R. E. Cardinalis, & Apocrisarius Constantinopolitanus quo in munere Epistolas plures scripsit quæ adhuc in tenebris latent. renuntiatus deindè Romanus Pontifex sub nomine Bonifacij III. Concilium in Vrbe conuocauit cuius acta ipsa & in tenebris sunt.

Petri nauim per menses octo, diesque 23. rexit, quibus elapsis pridiè Idus Nouembris anno reparatæ salutis 606. ad requiem euolauit æternam. Vt referunt Anastasius Bibliothecarius, Martinus Polonus, Io: de Columna Ptolomæus Lucensis, Franciscus Petrarcha, Niemus, Platina, Panuinius, Simonetta, Ciaconius cum Auctarijs & alijs plures.

Bonifatius Caietanus Romanus Honorati sexti Ducis Sermonetæ ex Agnesina Columna vxore filius à Paulo V. sacra purpura ornatus cum Titulo S. Pudentianæ, habendis ad Populum sacris Concionibus mirè aptus, & facundia, salibus, atque eruditione non cum nostræ solum ætatis ingenijs, sed cum ipsa planè antiquitate conferendus, scripsit Conciones plures panegyricas & morales quæ M. SS. asseruantur apud diuersos. Edidit Comedias aliquas etrusca lingua, sub Titulo l'Ortensio, e la Schiaua. Romæ mortalitatem expleuit 3. kal. Iulij anno salutis 1617. ætatis 50. Sepultus in familiæ nobili Sacello apud S. Pudentianam.

Celebrant tantum virum Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Theodorus Amydenus in Vita, Io Baptista Laurus in Orchestra, Ioseph Silos in hist. Clericorum Regularium & alij.

Bonifacius Marsus, Ioannis Medici filius ex Presbytero Cardinali Cleri suffragijs ad principatum Ecclesiæ assumptus, dictus est Bonifacius huius nominis IV. illique præfuit per annos sex Menses 8. & dies 12. Auctorem Bonifacium facit Beda, alijque

Epistolarum plurium
Libri vnius de arte chimica.
Libri alterius de prerogatiua Petri.
Parænesis ad Scotos
Et Doctrinalis fidei.

Obijt Romæ 8. Kal. Iunij anno salutis 614. cuius sepulcro istiusmodi Epitaphium inscrptum fuisse traditur.

Vita hominis breuis est: hanc certa terminat hora;
Sed vitæ æternæ deindè paratur iter.
Quæ non indecora, aut rursum peritura videtur,
Sed pulchrum atque decens iam sine fine manet.
Sic igitur quid mors stimulis agitaris iniquis?
Quid feris incassum? quid furibunda geris.
Commoda nulla tibi poterunt tua facta referre
Nec prodesse potest impetus iste tibi.

Gregorij semper monita, atque exempla Magistri
Vita, opere, ac dignis moribus iste sequens.
Quo hic terra reputans, sunt huius maxima vota
Mittere ad astra animam, reddere corpus suum.
Saucia multiplici si quidnam membra dolore
Rursus in antiquo puluere versa monent.
Quæ coniuncta animæ stabilito in corpore surgant
Ad vitam æternam præeunte magis.
Sancta fides merito, Vitæ clementia Patris
Septem certam hanc famulos iussit habere suos.

Hic requiescit
BONIFACIVS IVNIOR
Qui sedit Ann. VI. M. VIII.
Dies 12.
Depositus est octauo Idus Maij
Imperante Domino
Heraclio
Anno eius quinto.

De quo, iidem Auctores laudati in tertio Bonifacio, tractarunt.
Bonifacius Ioannis Fummini filius, natione Italus, Patria Neapolitanus, ex S. R. E. Cardinali euulgatus Pontifex sub nomine Bonifacij huius nuncupationis V. scripsit Epistolas multas, quarum tres reperiuntur in Tomo IV. Conciliorum. apud Baronium Tomo 8. Annalium Ecclesiasticorum, & apud Bedam in historia Anglicana. Huiusce Pontificis literas ad Eduuinum rescriptas inuenies apud Ioannem Vastonum Gothum in Viti Aquilonia. cum autem Reipublicæ Christianæ gubernacula tractasset annos circites octo; mortuus est in Vrbe 25. Octobris die anni nostræ salutis 625. cuius sepulchrum his versibus annotatum fuit.

Cur titulata diu torpuerunt iura sepulchri
Et populi nullus perstrepuit gemitus.
Segnities non culpa fuit, quicumque requiris,
Nam dolor inclusus plus lacerare solet.
Pande dolor gemitum, mentisque quisce beatis,
Vt libeat summi gesta referre Patris.

Hic vir ab exortu Petri est nutritus ouili,
Sed meruit sancto Pastor adesse gregi.
Pura fides hominis votis mundata benignis
Exultat Christi cantibus hymnisonis.
Simplicitas sapiens, viuax solertia simplex,
Serpentina fuit simplicitate vigens.
Cumque quaterdenos compleret Presbyter annos
Sera Senectutis mens tamen alma fuit.
Culmen Apostolicum coluit tres fermè per annos,
Perfectum numerum terque quaterque gerens.
Hoc tibi pro meritis successor Honorius amplis
Marmore construxit munus Epitaphij.

Celebrant Bonifacium Anastasius Bibliothecarius, Platina, Panuinius, Simoneta, Niemus, Ciaconius cum Auctarijs, alijque omnes laudati superius.

Bonifacius Ferrerius natione Italus patria Vercellensis, Io: Stephani Card. frater, Sebastiani Quæsitoris regij in Gallia Cisalpina filius, ex Episcopo Vercellensi, ac Niciensi administratore Presbyter Cardinalis SS. Nerei & Achillei renuntiatus progressu temporis præfuit Ecclesijs Albanensi, Prænestinæ, Sabinensi & Portuensi. Legatus Apostolicus electus vt præesset Concilio Vicentino, tum vt Bononiam administraret. Collegium in ea Vrbe Ferrariorum instituit pro substentatione Nobilium pauperum Pedemontanorum studiosorum, certis eisdem prescriptis statutis; quorum electionem & probationem ad familiæ suæ Successores spectare voluit.

Romæ die 2. Mensis Ianuarij anno à partu Virginis 1543. extremum spiritum egit. Corpus in Ecclesia S. Sebastiano sacra in oppido Bugellæ Vercellensis diœcesis, à Parente excitata iacet.

Meminere Bonifacij Ferrerij Cardinalis, Ciaconius cum suis Auctarijs, Panuinius, Auberyus, in Vita, Felix Contelorius in Elencho, Ioseph Maria Suaresius de Episc. Prænestinis, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Leo X. in Epistolis & alij plures.

Boso Anglus Monachus S. Benedicti vir pius, eruditus, & inter præcipuos sui temporis Theologos clarus, Diaconus Cardinalis SS. Cosmæ & Damiani, ac S. R. E. Camerarius sub Hadriano IV. Romano Pontifice, cuius erat nepos, scripsit inter alia literas Canonicis Basilicæ Vaticanæ datas, obijtque circa annum nostræ salutis 1181. & Romæ sepultus.

De

De Bosone agunt Pitseus de Scriptoribus Angliæ, & Auctarij Ciaconij.

Bruno alijs Beno Presbyter Cardinalis S. Sabinæ sub Stephano X. seu IX. natione Germanus, Clementis III. Pseudopontificis sectator, Gregorij VII. sanctissimi Pontificis vitam, commentis, mendacijsque refertam euulgauit, vti referunt Ciaconij Auctarij.

Bruno Astensis cognominatus, natione ligur, ex Abbate Cassinensi Episcopus, Diuusque tutelaris Signorum, in Cœnobio S. Perpetui Ordinis S. Benedicti primùm, deindè Bononiæ omnibus ferè scientijs excultus, Astenses inter Canonicos omnium plausu cooptatus, Romam se contulit sub Pontificatu Gregorij VII. qua in Vrbe in publico Romano Concilio Berengarium impiè de Sacramento altaris sentientem disputando repressit, ita vt à Summo Pontifice honoris, ac celebris victoriæ ergo Signinus primò, mox ex aliquibus S. R. E. Cardinalis crearetur. Hic Ecclesiam sibi commissam ad multos annos sapientissimè, sanctissimèque administrauit, donec tranquillioris, vitæque contemplatricis desiderio tractus, abdicato onere Episcopali Monachum Cassinensem anno salutis 1104. professus iterum est. à Paschali II. missus in Gallias Legatus in ea Prouincia Synodum celebrauit. reuersus ad claustra anno 1107. post decessum Othonis Abbatis Monachorum omnium suffragijs Abbas eligitur. annis tribus, mensibus decem præfuit huic Cœnobio, quibus elapsis eiusdem Paschalis iussu redijt ad regimen antiquæ Ecclesiæ Signinæ, quam rexit vsque ad annum 1125. quo 15. kal. Augusti præsentem cum cœlesti commutauit vitam. cum autem claruisset tum in vita, cum in morte multis miraculis Lucius III. eum Beatorum Collegio adiunxit.

Huius scripta D. Maurus Marchesius Panormitanus, Congregationis Casinensis Monachus Veneta editione duobus Tomis anno 1651. euulgauit, hoc seruato ordine.

Tomo I. Expositiones, & Commentaria continentur.

In Genesim
In Exodum
In Leuiticum
In Numeros
In Deuteronomium
In lib. Iob
In Psalterium iuxta vulgarem editionem

In Cantica Canticorum
In Apocalypsim
Tomo vero 2.
Homiliæ, seu Sermones in Euangelia totius anni, hactenus Eusebio Emisseno, aut Eucherio lugdunensi, aut alijs antiquioribus Scriptoribus perperam attributi.
Tractatus in Canticum Zachariæ
Tractatus de Incarnatione Domini
Argumentum de sacrificio azymo
De Sacramentis, Ecclesiæ mysterijs, atque Ecclesiasticis ritibus Opusculum.
Vita S. Leonis Papæ IX.
Responsio ad Quæstionem, cur corruptus Ecclesiæ status.
Vita S. Petri Episcopi Anagnini, & Priuilegium Canonizationis eiusdem
Epistola S. Brunonis ad Portuensem Episcopum
Epistola eiusdem ad Paschalem Summum Pontificem
Sententiarum libri sex, nimirum
De laudibus Ecclesiæ
De ornamentis Ecclesiæ
De nouo Mundo
De festiuitatibus festiuitatum, seu de festo Sanctissimæ Trinitatis
De laudibus Beatissimæ Virginis
De Martyribus, Confessoribus &c.
Hi sex libri Sancto Brunoni Carthusiensium Fundatori ab alijs tribuuntur. Accessit Appendicis vice, Odonis Astensis, Monachi Ordinis Benedictini ad eumdem Brunonem Signiensem Episcopum Expositio in Psalmos per contemplationem exarata

Præter hæc Sancti Brunonis opera in Bibliothecis Ducis Sabaudiæ Taurini asseruantur M. SS. Commentaria in 4. Euangelia, teste Andrea Rossotto in Syllabo Scriptorum Pedemontij, & in Rhegiensi, ex Posseuino in Apparatu sacro de laudibus Ecclesiæ Opus.

Celebrant nostrum Brunonem Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, Leo Ostiensis in Chronico, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra Tomo primò, Raphael Sopranus in Catalogo Scriptorum Ligurum, Marcus Antonius Sci-

pio in Elogijs Abbatum Monasterij Cassinensis, Hippolytus Marraccius in Bibliotheca Mariana, Petrus Diaconus in Chronico Cassinensi, Philippus Malabaya in disquisitione de ortu, Canonicatu, & recessu à Cassinensibus Sancti Brunonis, Maurus Marchesius in dissertatione historica de S. Brunone Astensi, Philippus labbè de Scriptoribus Ecclesiasticis.

C

Anctus Cælestinus Patre Prisco, patria Romanus, Diaconus Cardinalis, & Pontifex Maximus, scripsit contra Nestorium ad Ioannem Antiochenum, ad Rufum Thessalonicensem, ad Iuuenalem Hierosolymitanum & ad Flauianum Philippensium Episcopos; literas quoque misit de Nestorij damnatione ad Clerum Constantinopolitanum. Cum autem Ecclesiam administrasset annis octo, Mensibus quinque, tribusque diebus octauo Idus Aprilis anno Christi 432. in pace quieuit.

De Cælestino agunt Martyrologium Romanum, Baronius in Notis & in Annalibus, Beda, Vsuardus, Ado, liber de Romanis Pontificibus, Prosper Aquitanus in Chronico, Marcellinus Comes, Socrates in historia, Nicephori ambo, Episcopus & Callistus, Ciaconius, Panuinius, Platina & reliqui omnes qui historiam Pontificiam, nec non sacram euulgarunt.

Cæsar Baronius Soranus, Congregationis Oratorij Romani Alumnus, Sanctique Philippi Nerij in spirituali vita discipulus, inter Presbyteros Cardinales Tituli SS. Nerei & Achillei à Clemente VIII. Romano Pontifice cooptatus inuitus, scripsit Annales Ecclesiasticos, opus diuisum in 12. Tomos, quorum primus ab aduentu Christi perducitur vsque ad Traiani Imperatoris exordium & complectitur annos centum.

Secundus ab exordio Traiani producitur vsque ad imperium Constantini, complectitur annos 205. sextum ex parte attingit

Tertius ab imperio Constantini perducitur ad Constantij obitum, complectitur annos 66. sextum ex parte tantum attingit.

Quartus ab imperio Iuliani Apostatæ perducitur vsque ad obitum Theodosij, continet annos 34.

Quintus ab anno Christi 395. perueniens vsquè ad 440. continet annos 45.

Sextus ab anno Christi 440. perueniens vsque ad 518. continet annos 78.

Septimus ab anno salutis 518. perducitur vsque ad annum 590. continet annos 72.

Octauus

Octauus ab anno 590. perueniens vsq; ad 714. continet annos 124.

Nonus ab anno 714. perueniens vsque ad 842. continet annos 128.

Decimus ab anno 842. perducitur ad annum 1000. inclusiuè, continet annos 158.

Vndecimus ab anno 1001. perducitur ad annum 1099. inclusiuè, continet annos 99.

Duodecimus ab anno 1100. vsque ad annum 1198. continet annos 98.

Præter Annales scripsit etiam Annotationes in Martyrologium Romanum. Reliquit alia ad Annales spectantia M. SS. sed non absoluta.

Elucubrauit Parænecticam Epistolam ad Rempublicam Venetam

Vitam S. Ambrosij Episcopi Mediolanesis

Et de Ruthenis ad communionem Sedis Apostolicæ receptis monumentum, typis mandatum Romæ cum Tomo 7. Annalium anno 1596.

Vitam Beatissimæ Virginis Mariæ, quam vna cum historia ac exemplis Deiparæ memorabilibus ex alijs eiusdem Baronij præclaris voluminibus à se collectis probat Bernardinus Pierottius Lucensis Congregationis Matris Dei Sacerdos.

Mortuus est Romæ in ædibus Congregationis Oratorij, ad quas è Palatio Vaticano in quo S. R. E. Bibliothecarius habitabat, Mortem imminere præsentiens lætus redierat pridiè Kal. Iunij anno salutis 1607. post obitum tumulum habuit in Templo Vallicellano cum Elogio communi sibi & Francisco Mariæ Taurusio.

D. O. M.

FRANCISCO MARIÆ TAVRVSIO
Politano
Et
CESARI BARONIO
Sorano

Ex Congregatione Oratorij
S. R. E.
Presb. Cardinalibus
Ne corpora distinguerentur in morte
Quorum animi
Diuinis virtutibus insignes
In vita coniunctissimi fuerant.
Eadem Congregatio
Vnum vtrique monumentum
Posuit.
Taurusius vixit annos LXXXII.
Menses IX. Dies 14.
Obijt 3. Idus Iunij MDCXVIII.
Baronius vixit annos LXIX.
Menses VIII.
Obijt pridie Kal. Iulij
MDCVII.

Hiusce Cardinalis Vitam euulgarunt Henricus Spondanus, Hieronymus Bernabeus, Auctarij Ciaconij; eumdem laudarunt Ianus Nicius Erythræus in Pinacotheca, Michael Angelus Buccius, Hieronymus Binagus, Collegium Romanum Soc. Iesu in Orationibus funebribus, Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Ludouicus Donius d'Attichy, Aubertus Miræus, Petramellarius, Antonius Sanderus & alij plures.

Cæsar Facchinettus Bononiensis Laurentij ex Violate Austriaca filius, Innocentij, IX. Pontificis Maximi abnepos, ex Archiepiscopo Damasceno, Nuntioque Apostolico apud Regem Hispanarum Presbyter Cardinalis ab Vrbano VIII. renuntiatus Titulum SS. IV. Coronatorum obtinuit, deindè S. Laurentij in Lucina, prefuitque Episcopus Senogalliensi primò, deindè Spoletanæ & Albanensi Ecclesiæ, edidítque Constitutiones, ac Decreta in Synodis quas celebrauit; extat eiusdem Cardinalis Carmen ad Hieronymum Tetium Auctorem

rem libri inſcripti Ædes Barberinæ. vidi eiuſdem literas ad Cardinalem Rapacciolum de historia Concilij Tridentini Sforțiæ Cardinalis Pallauicini. Viuebat hoc præſenti anno 1675. Maximè intentus regimini Eccleſiæ Spoletanæ.

De hoc Cardinali tractant Galeazzus Gualdus in ſuo Theatro virorum illuſtrium, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Vincentius Armannus in literis, Iacobus Certanus Canonicus Regularis Lateranenſis in Epiſt. nuncupatoria Vitæ S. Franciſci Xauerij, Auctarij Ciaconij, Memoriæ Academicorum Gelatorum Bononienſium & alij plures.

Cæſar Montius Mediolanenſis perfecto ſtudiorum ſtadio in Collegio Borromeorum Papienſi, Romam ſe tranſtulit clericali veſte indutus, quà in Vrbe ſub Paulo V. inter Referendarios vtriuſque Signaturæ connumeratus eſt, ſub Gregorio XV. inter Conſultores Sancti Officij, & ſub Vrbano VIII. inter Patres Congregationis de propaganda fide; nec non Sancti Officij Aſſeſſor, tum Nuncius Apoſtolicus apud Proregem Neapolitanum, ac poſt triennium Nuncius extra ordinem, tum Ordinarius apud Regem Hiſpaniarum, ac Patriarcha Antiochenus; quo munere dum fungeretur Archiepiſcopus Mediolanenſis, & ſacra purpura ornatus.

Tantus hic vir verſu exametro Iuuenis adhuc ſcripſit Epithalamium in mutuis Hiſpaniarum, & Galliæ Regum nuptijs inſcriptum Federico ſeniori Cardinali Boromeo, extat in Bibliotheca Ambroſiana.

Orationes duas M. SS. apud Iulium Montium, cum Nonaginta diſcurſibus Italicis, quos ipſe met habuit in Cathedrali Mediolanenſi

Obijt anno iubilæi 1650. die 16. Auguſti apud Eccleſiam ſuam annos natus ſeptem ſupra quinquaginta, ſepultus in Cathedrali ſub hac Epigraphe.

Oſſa
CÆSARIS MONTII
Cardinalis
Archiepiſcopi Mediolani
Rexit Eccleſiam Ann. XV Menſ. III.
Vixit Ann. LVII. Obijt Anno MDCL.

De quo Petrus Paulus Bosca de Bibliotheca Ambrosiana, Philippus Picinellus in Atheneo Mediolanensi, Octauius Bolconius, Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vghellius in Ital. sacra Bartholomęus Argenti in Orat. funebri habita Mediolani in Cathedrali anno 1650. Carolus Franciscus Ceresolus in Orat. funebri.

Cæsar Rasponus Rauennatensis Francisci, ex Clarice Vaina Cardinalium Francisci & Antonij iunioris Barberinorum matrueli filius in lucem editus die 15. Iulij anno post Christum natum 1615 à puero Clericatui addictus post Grammaticam, Rethoricæ, ac Philosophiæ in Collegio Romano, & iuris vtriusque studia in Academia eiusdem Vrbis felici cursu peregit præsulari deindè ornatus veste Sacerdotium habuit primò in Ecclesia SS. Laurentij, & Damasi ad Theatrum Pompei; mox in Lateranensi Basilica. Flauio Cardinali Chisio. Alexandri septimi Pontificis nepoti status Ecclesiastici Præfecto Auditor generalis & à secretis, spatio duodecim annorum Sacræ Consultationi & Congregationi sanitatis dum pestilenti morbo Vrbs præmeretur inseruijt, ex Nuncio Apostolico ad Reges, Respublicas, & Principes Christianos ab eodem Alexandro Pontifice Maximo Presbyteris Cardinalibus adscriptus, Titulum S. Ioannis ante Portam latinam obtinuit, & Legationem ad Metaurum gessit. Ante purpuram scripserat, & publici iuris fecerat typis Romanis latiali sermone libros quatuor, historiam Basilicæ Lateranensis continentes. Viuit hoc præsenti anno Iubilæi 1675. in Vrbe Reipublicæ Christianæ negotijs intentus. Celebrant hunc Cardinalem Auctarij Ciaconij, Fabritius Veinerius in literis præfixis Vitæ S. Nicolai Episcopi Myræ, Theophylus Rainaudus in Epistola nuncupatoria cuiusdam Opusculi, alijque plures.

Caius, Caij Maximi filius natione Dalmata, patria Salonitanus Diocletiani Imperatoris ex fratre nepos, Ecclesiæ Romanæ tum Presbyter, tum Pontifex, cum illam sanctissimè rexisset per annos duodecim, Menses quatuor & dies sex, x. kal. Maij anno Domini 296. abscissione capitis martyrium gloriosè consumauit. huius habemus Epistolam vnam ad Felicem Episcopum, Binij ac Bacilli notis illustratam.

De S. Caio est memoria in Martyrologijs Romano, Bedæ Adonis, & Vsuardi, item apud Baronium in Notis, & in Annalibus, apud Eusebium in Chronico, & in hist. Optatum, Augustinum Epist 165. Nicephorum, nec non apud acta S. Sebastiani,

S. Su-

S. Susannæ, apud Ciaconium, & reliquos omnes qui historiam vel Ecclesiasticam, vel Pontificiam descripserunt.

Callistus Romanus ex Persbytero S. R. E. Summus Pontifex renuntiatus sedit annos quinque, mensem vnum, dies duodecim, euulgauitque Epistolas duas, vnam ad Benedictum, alteram ad Episcopos Galliarum, quæ inter Decretales recensentur, notisque à Binio illustrantur. fame in carcere cruciatus, fustibusque quotidie cœsus è fenestra demum præcipitatus, atq; in puteum demersus Martyrij palmam assecutus est pridiè Idus Octobris anno Domini 227.

Meminere Callisti Martyrologia omnia, Baronius in Notis, & in Annal. Liber Rom: Pont. inscriptus Damasus, & alij omnes qui Vitas Pontificum, & Sanctorum euulgarunt.

Camillus Astallus Romanus Fuluij & Catharinæ Pinellæ filius ab Innocentio X. Aduocatorum Consistorialium Collegio primùm, mox Clericis Cameræ Apostolicæ, demum Presbyteris Cardinalibus adscriptus, & in Pamphiliam familiam cooptatus eadem die Nepotis Pontificij agnomen, locum, honores omnes obtinuit, dictusque Camillus Pamphilius; quod agnomen paulo post deposuit, & ad antiquum suæ familiæ redijt. præfuit Presbyter Titulo S. Petri in Monte aureo, & Episcopus Ecclesiæ Catanensis in Sicilia, in cuius regimine decessit anno salutis 1663. die Decembris, & in Cathedrali iacet. Huiusce Cardinalis literarum volumen habui aliquando præ manibus; harum aliquæ sunt publici iuris studio & opera Abbatis Michaelis Iustiniani; Vidi etiam narrationem suæ vitæ quotidiano sermone dilucidè explicatam à se ipso.

Est Camilli Astalli Cardinalis mentio apud Auctarios Ciaconij.

Camillus Burghesius Romanus ex Presbytero Cardinali in Titulo S. Chrysogoni ad Apostolicæ dignitatis culmen prouectus, sub Pauli huius nuncupationis quinti, Petri nauim per annos quindecim, menses octo, dies tredecim rexit, ediditque literas Apostolicas plures, quarum aliquæ spectant ad cultum Deiparæ Mariæ, cuius vixit Cliens deuotissimus, & cultor admirandus. extat eiusdem Epistolarum volumen ad diuersos. è mortali translatus est ad æternam vitam die 22. Ianuarij, anno voluentis seculi vigesimo primo. iacet in Basilica liberiana sub hoc Elogio.

PVLVS

PAVLVS V.

Pont. Max.
Mortis memor
Viuens sibi posuit
Scipio Cardinalis Burghesius
Funus ducit,
Iusta soluit, Corpus inferri
Curauit.

De Paulo tractant Abrahamus Bzouius , Lucas Vadingus, Ferdinandus Carolus, Auctarij Ciaconij in vita. Henricus Spondanus in Annal. Io: Coluillus in eius inauguratione, Leo Allatius de edificijs Pauli, Marcellus Pallonius in oratione funebri, Paulus de Angelis in descriptione Basilicarum, Vaticanæ, & Liberianæ, Panuinius, Lud. Iacobus à S. Carolo in Bibl. Pont. Henricus Chifellius, Marraccius in Pont. Marianis & in Bibl. Guido Card. Bentiuolus in memorijs historicis, Petrus Courcier Gallus in opere prænotato Negotium seculorum Maria, & alij plures.

Camillus Maximus, Romanus, primùs qui in suam antiquam, & nobilem familiam, amplissimam Cardinalatus dignitatem intulit, ex Clerico Cameræ Apostolicæ, & Patriarcha Hierosolymitano, ac Præfecto Cubiculi Pontificij à Clemente X. Pont. Max. die 22. Decembris, voluentis seculi decimi septimi anno septuagesimo inter Presbyteros Cardinales cooptatus sub titulo S. Eusebij.

Scripsit literas eruditas etrusca lingua, euulgatas in tertia parte literarū memorabiliū Michaelis Iustiniani: Vidi eiusdem narrationem M. S. suæ legationis hispanicæ apud Philippum IV. Regem. Viuit hoc anno quinto supra septuagesimum laudati seculi, in Vrbe, literis, & pietati intentus, nec non antiquitatis studiosissimus, huius opera anno huisce seculi 73. Romæ euulgata sunt Fragmenta quædam vestigij veteris Romæ ex lapidibus Farnesianis, cum notis Io: Petri Bellori in fol.

Camillus Pamphilius Romanus, Pamphilij ex Olympia Maidalchina filius, Innocentij X. ex fratre nepos, à Patruo Diaconis

nis Cardinalibus adſcriptus præfuit Diaconiæ S. Mariæ in Dominica. cum autem ſolus eſſet virilis ſexus Innocentij nepos ſacra purpura dimiſſa Olympiam Aldobrandinam viduam Principis Burgheſij, Roſſani Principem, ducis Parmenſis neptem & Clementis VIII. Pontificis Maximi proneptem matrimonio ſibi iunxit: delectatus ſemper eſt Poetarum lectione, & carmina plura italica panxit, nec non drammata multa, ſacra & moralia conſcripſit, quæ extant apud diuerſos. Annos natus quinque ſupra quadraginta, à purpura dimiſſa decimo, anno ſalutis 1666. die 26. Iulij è viuis abijt Romæ, qua in Vrbe ad Sanctam Agnetem in Circo Agonali ſepulturam habuit.

De Camillo Pamphilio ſcripſere Galeazzus Gualdus in Theatro, & in hiſtoria Reginæ Suecicæ, Nicolaus Angelus Caferrus in Syntemate vetuſtatis, Thomas Stilianus in Carmine etruſco, Auctarij Ciaconij, & alij plures in epiſtolis nuncupatorijs ſuarum lucubrationum, quas huic Cardinali dedicarunt.

Carolus Boromæus Mediolanenſis Pij IV. ex Sorore nepos, Diaconus Cardinalis SS. Viti & Modeſti, mox Presbyter SS. Martini & Silueſtri in Montibus, poſtea S. Praxedis, Archiepiſcopus Mediolanenſis, Sanctorum cœtui adſcriptus, elucubrauit in Poſterorum commodum multa. Extant Mediolani in Bibliotheca Sancti Sepulchri vnus ſupra triginta Tomos Epiſtolarum ad laicos Principes miſſarum.

Innumerabiles Synopſes ſiue Tabulæ, quibus adiunctæ ſunt Tractationes de Symbolo fidei, de decem præceptis, de Sacramentis, de Oratione Dominica, deque ſingulis ſacroſanctis myſterijs; Bibliorum libri poſtillis ſua manu adnotati, aſſeruantur in Bibliotheca capituli Mediolanenſis, cum Tomis nouem Concionum.

Cum ſex Concilia celebraſſet, ſex etiam Decretorum volumina edidit, orationeſque in illis habitas.

Tractatum de ratione conferendi Confeſſionis Sacramentum.

Monita pro Confeſſarijs.

Concionem de Iubilæi anno, deque ſpiritualibus indè fructibus percipiendis.

Paſtorum & Concionatorum Inſtructiones ad ſuæ Diœceſis vſum.

Libros duos inſtructionum fabricæ & ſuppellectilis Eccleſiaſticæ

Modum

Modum visitandi Basilicam Principis Apostolorum in Vrbe

Tractatum de cura tempore pestilentiæ

Acta Ecclesiæ Mediolanensis, Federici Cardinalis Boromei Nepotis iussu edita.

Recognouit etiam Officium B. Virginis, atque in optimam formam restituit, quam Romana Ecclesia approbauit.

Literarum volumina duo italica lingua collectarum à Carolo Bescape.

Vitam sanctissimam terminauit Mediolani 3. Nonas Nouembris anno salutis 1584. cuius corpus summo culto Fideles venerantur in Ecclesia principe Mediolanensi.

Debitis laudibus celebrant Carolum Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, Spondanus in Annalibus, Auctarij Ciaconij, Ludouicus Donius d'Attichy in hist. Card. Posseuinus in Bibliotheca, & in Apparatu, Marraccius in purpura & in Bibliotheca, Petrus Bouroier in opere Mariano, Augustinus Valerius, & Io: Petrus Guissanus, Io: Petrus Biumus in Vita, Philippus Picinellus in Atheneo.

Carolus Cerrus Romanus, nobilis Papiensis, Iuris consultus magni nominis, & in Romanæ Curiæ causis versatus, ex Decano Auditorum Rotæ à Clemente IX. aduoluentis seculi anno vndeseptuagesimo, Mensis Nouembris die 29. Presbyteris Cardinalibus adscriptus, & Electus Episcopus Ferrariensis, nec non Legatus Vrbini, qui à Clemente X. successore in Titulum obtinuit Ecclesiam S. Adriani factam Presbyteralem, euulgauit decisiones plures, quas elucubrauerat tempore quo inter Auditores Rotæ sedit. Inuigilat hoc anno eiusdem seculi septuagesimo quinto regimini Ecclesiæ, suę curæ commissæ.

Tractant de hoc Cardinali Auctarij Ciaconij, Carolus Cartharius in Syllabo Aduocatorum Consistorialium, Florauantes Martinellus in sua Roma ricercata nouæ editionis.

Carolus de Grassis Bononiensis Presbyter Cardinalis S. Agnetis in Circo Agonali à Pio V. Romano Pontifice renuntiatus, mox S. Luciæ, demum S. Euphemiæ, scripsit Opusculum de Ecclesia ab hæresibus liberanda, eiusdem de exceptionibus ad materiam excludentis omnes exceptiones, Opus impressum habemus in 4. Venetijs 1600. & Marpurgi. vix per biennium purpuram induit, nam 8. Kal Aprilis anno salutis 1571. cum ætatis suæ vix quinquagesimum secundum attigisset, à vita Romæ

migra-

migrauit, cuius ossa in Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis montis Pincij iacent sub hac Epigraphe.

D. O. M.

CAROLO DE GRASSIS
Bononiensi
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinali
Viro integritate vitæ,
Ingenij acumine,
Ac
Rerum tractandarum solertia
Quæ
Pro Christiana Republica
Per viginti annos administrauit insigni;
Fratres Fratri benemerenti posuere.
Vixit Annos LII.
Obijt Anno MCCCCCLXXI.
VIII. Kal. Aprilis.

Meminere huius Cardinalis Auctarij Ciaconij, Petramellarius, Auberyus, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Hieronymus Rubeus in Rauennatensi, Io: Baptista Adriani in sua historia, Io: Nicolaus Paschalis de rebus Bononiensibus, Antonius Bumaldus in Bibliot. Bononiensi.

Carolus Guisius Lontharingus Presbyter Cardinalis Tit. S. Cæciliæ à Paulo III. Romano Pontifice electus, tum S. Apollinaris, qui mortem subijt Auenione 7. kal. Ianuarij anno ab orbe redempto 1574.

Scripsit Orationes multas, quarum quinque elegantes in omnium manibus sunt.

Commentarium de rebus gestis Henrici II. Regis Galliarum.

Versus plures latino idiomate
Conciones Remis habitas latinè & gallicè, inter quas plures de laudibus B. Mariæ Virginis.
Concilij Tridentini, cui interfuit, narrationem, literas, & pro illo monumenta aliqua
Corpus ad Remensem Ecclesiam deductum iacet in Cathedrali cum hac sepulchrali inscriptione.

D. O. M.

CAROLVS
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbyter Cardinalis
A Lotharingia
Archiepiscopus, Dux Rhemensis,
Primus Par Franciæ
Sanctæ Apostolicæ Sedis
Legatus natus.
De morte & resurrectione cogitans
Sibi viuus
Posuit anno MDLXXIV.
Septimo Kal Ianuarij
Requiescat in pace. Amen.
Ego credidi quia tu es Christus filius Dei veri
Qui in hunc mundum venisti.

Est Caroli huius mentio apud Sammarthanos & alios Auctores Galliæ Christianæ, apud Petrum Frizonium in Gallia purpurata, Auberyum, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, Petramellarium, Henricum Spondanum in Annal. Eccl. Ludouicum Donium d'Attichy in hist. Cardinalium, Sfortiam Card. Pallauicinum & alios in hist. Concilij Tridentini, Franciscum Sacchinum in hist. Soc. Iesu, Felicem Contelorium in

in Elencho, Antonium Sanderum in Elogijs, Nicolaum Bocherium in oratione funebri, & alios plures.

Carolus iunior, seu II. Guisius de Lotharingia dictus, Tullensis Episcopus primò, deindè Virdunensis Diaconis Cardinalibus Gregorij XIII. beneficio adscriptus, præfuit Diaconiæ S. Mariæ in Dominica, tum Presbyter Titulo Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio, scripsitque de vniuersa Ecclesia positiones, quas in Academia Mussipontana Doctoribus quibuscumque in arenam prouocatis puplicè propugnauit, nuncupauitque ipsi Gregorio XIII. Pontifici Maximo. Viginti sex annos natus Tulli 3. Kal. Nouembris anno 1587. seu 1588. mortem subijt, iacet Nancei apud Franciscanos.

De hoc Carolo tractant Auctarij Ciaconij, Petramellarius Henricus Lud. Rupipozeus in Nomenclatore Cardinalium, Frizonius in purpurata, Sammarthani in Christiana Gallia, alijque quamplures.

Carolus Hemard natione Gallus ex Episcopo Matisconensi Presbyter Cardinalis Tituli S. Matthei in Merulana, & Episcopus Ambianensis à Paulo III. renuntiatus, modo Ambianensis, modo Matisconensis Cardinalis dum vixit fuit nuncupatus. Regis Gallici nomine cum apud Pontificem Romanum ante purpuram legatione functus fuisset, nonulla scripta reliquit de suis legationibus. Supremum diem obijt die 23. Augusti anno salutis 1540. annos natus 47. quare allucinantur illi qui in funere Francisci Regis ipsum perorasse dictitant: iacet in Ecclesia Principe Ambianensi cum sequenti Epitaphio.

D. O. M.

Et

Memoriæ æternæ

CAROLI HEMARDI

Cardinalis Matisconensis

Et

Ambianensis Episcopi

Quem nunc iacentem Carolum Hermardum vides
Non stemma, opesue, at vna virtus, & labor

Pedetentim ad vsque summa vexit munia.
A consilijs primum ille regijs paulelum
Post Romam apud ipsum Summum Pontificem, sui.
Negotia vt Regis fideliter gerat
Legatus, adeò se vtrique fidum præstitit
Vt Cardinalium in numerum, atque in Ordinem
Adsciret iste, ille Ambianæ Ecclesiæ
Præficeret, in qua consepultis litibus
Vt pacis harram perpetuam corpus suum
Animam Deo linquens sepeliendum dedit.

Obijt XXIII. Augusti
Anno MDXL.
Suæ vero ætatis XLVII.
Anima quiescat in pace.
Amen.

Celebrant Carolum Sammarthani in Christiana, Frizonius in purpurata Gallia, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Io: Chenu, Claudius Robertus de Episcopis Galliæ, Felix Contelorius in Elencho, Lud. Iacobus a S. Carolo in Bibliot. Pontificia & alij plures.

Carolus Robertus de Victorijs nobilis Romanus ex Archiepiscopo Tarsensi & nuntio Apostolico apud Galliarum Regem ab Alexandro VII. Pontifice Maximo Presbyteris Cardinalibus adscriptus, à Clemente IX. Titulum S. Mariæ in Aracœli, & Legationem in Æmilia obtinuit: hic confecto Philosophiæ studio in Collegio Romano edidit Effata Peripati Christiani, & Ferdinando Etruriæ Duci nuncupauit. obijt in Vrbe ætatis 61. salutis 1673. 15. Februarij, conditus in Ecclesia S. Andreæ de Valle illiusque est mentio apud Auctarios Ciaconij.

Carolus Rossettus Ferrariensis Alexandri, ac Margaritæ Estensis filius natus anno 1615. Philosophiæ, Theologiæ, ac iuris vtriusque laureatus, Vrbani VIII. Pontificis Maximi Minister apud Reginam Anglicanam, Archiepiscopus Tarsensis, & Nuncius extra ordinem ad Coloniensem congressum, Episcopus Faentiæ, S. R. E. Diaconus primò, deindè Presbyter Cardinalis renuntiatus, Synodales Constitutiones & Decreta pro Clericis Fauentinis in Synodis octo scripsit, ediditque carmen in ædium Barberinarum laudem, euulgatum cum descri-
ptione

ptione earundem à Hieronymo Tetio elaborata. habemus etiam relationem de rebus Anglicanis quas vidit dum in ea Insula Pōtificius Minister vixit. Insuper Opus ad S. R. E. Pastores, & Prædicatores eruditionem, & admonitionem, Mediolani euulgatum in 12. anno nostri seculi quarto supra septuagesimum. Vitam viuit hoc præsenti anno 1675. in regimine suæ Ecclesiæ, & Commentaria parat in Summam D. Thomæ.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Galeazum Gualdum, Victorium Sirum in historia nostrorum temporum, apud Auctarios Ciaconij, apud Alemannum in Epistolis, Ferd. Vghellium in Ital sac. Maiolinum Bisaccionum, Lucam Lindam, Hieronymum Brusonum, Biragum, Hippolytum Grassettum Memorias Academicorum Gelatorum Bononiensium & alios.

Carolus de Sancto Spiritu natione Italus, Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captiuorum ob vitæ probitatem, singularem doctrinam, & eminentem in rebus gerendis prudentiam Episcopus Syracusanus & S. R. E. Cardinalis electus, aliquorum dicto, ab Innocentio IV. scripsit, vt in examine veritatis pro immaculata Conceptione refert Fr. Isidorus Luce lusitanus, de immaculata Conceptione Virginis Mariæ libros duos

De Persecutionibus Ecclesiæ Catholicæ librum vnum, & alium de illis qui eamdem Ecclesiam persequuti sunt.

Item alium in Ecclesiæ eiusdem defensionem.

Romæ corporis sarcinam deposuit anno salutis 1251. Ibidem Sepulchro conditus apud religiosos sui Ordinis in Ecclesia S. Thomæ de formis.

Meminere huius Hippolytus Marraccius in Bibliotheca & in purpura Mariana, Petrus Courcier in opere prænotato Negotium seculorum Maria ad annum 1251. Auctarij Ciaconij, Io: Petrus Crescentius in Præsidio Romano & Scriptores plures sui Ordinis.

Carolus Vicecomes Mediolanensis sub Pio IV. Presbyter Cardinalis SS. Viti & Modesti, cum Episcopus Albintimilliensis Concilio Tridentino interesset, scripsit eiusdem Concilij relationem, seu Ephemeridem, & orationem, quam omnes ad vnum pleniore ore Pontifici Romano commendarunt. Morte præuentus Romæ viuere cessauit Idibus Nouembris anno salutis 1565, ætatis secundo supra quadragesimum. Ossa iacent in Titulo sub hac Epigraphe.

CAROLO

D. O. M.

CAROLO VICECOMITI
Mediolanesi
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinali
Qui Pio IV. Pont. Max.
Ex
Senatu Regio ad Episcopatum,
Indè
Ad Cardinalatum prouectus,
Multis ad Reges,
Imperatoresque legationibus summa
Cum laude functus,
Vetustissimæ gentis suæ nobilitati
Præclarè
Omni parte respondit.
Vixit annos XLII. obijt Romæ
Idibus Nonembris
Anno salutis MDLXV.
Carolus Vicecomes, Albizati Comes
Magno Patruo B. M. P.

De hoc Cardinali agunt Auctarij Ciaconij, Auberyus Ferd Vghellius in Italia sacra, Panuinius, Actores Historiæ Concili. Tridentini, Petramellarius & alij plures

Carolus Dominicus de Carretto ex Marchionibus Finarij Patritius Genuensis, Galeotti filius, frater germanus Fabricij Magistri supremi Equitum Hierosolymorum, Archiepiscopus Thebanus, Turonensis, Cadurcensis, & Remensis, demum Presbyter Cardinalis SS. Viti & Modesti, mox S. Cæciliæ renuntiatus

nuntiatus à Iulio II. interfuit Lateranensi Concilio, cessitque è vita Romæ sub Leone X. die 15. Iulij anno salutis 1514. ante purpuram orationem habuit in parentalibus cuiusdam Cardinalis quæ extabat M. S. apud Sirlettum.

Celebrant tantum Cardinalem Sammarthani in Gallia Christiana, Claudius Robertus, Io: Chenu de Episcopis Gallis, Panuinius, Auberyus, Ciaconus cum Auctarijs, Franciscus Augustinus ab Ecclesia in hist. Pedemontana, & alij multi.

Cencius Sabellus Romano ex Canonico S. Mariæ Maioris à Cœlestino III. Diaconis Cardinalibus adscriptus cum Diaconia S. Luciæ in Silice, nec non S. R. E. Camerarius & Procancellarius renuntiatus, sub Innocentio III. inter Presbyteros Cardinales cooptatus cum Titulo Pammachij, post Innocentij III. obitum Romanam Cathedram ascendens dictus est Honorius huius nominis tertius, seditque annos decem, menses octo, quibus elapsis in Vrbe vitam terminauit die 18. Martij anno 1227. & sepulchrum habuit in Basilica liberiana ante aram Præsepij.

Scripsit Sermones aliquot, Dominico Guzmano Ordinis Prædicatorum Patriarchæ dicatos, inter quos sunt aliqui de laudibus B. Mariæ Virginis.

Sermones alios ad Clerum & Populum Romanum inscriptos Gualtero Abbati Cisterciensi.

Vitam Cœlestini V. Pontificis ex aliquibus, sed errant, Cœlestinum enim non vidit Pontificem.

Censuum Romanæ Ecclesiæ pergrande volumen, quod asseruatur M. S. in Bibliotheca Vaticana.

Pro defensione libri Abbatis Ioachim aduersus Petrum Lombardum Epistolam ad Episcopum Lucaniæ, cuius fragmentum inuenitur in Apparatu sacro Posseuini, verbo Ioachim.

Epistolas Decretales in iuris Canonici libros, quarum Registrum quinque voluminibus cooptatum in Vaticano M. S. asseruatur illarum aliquæ leguntur inter Epistolas Petri Blesensis, & aliæ apud diuersos.

Decreta & Bullas.

Ceremoniale Cencij de Sauellis, aliàs Camerarij extat M. S. Romæ in Bibliotheca Barberina.

Sub eius nomine est Index Romanorum Pontificum in Vaticano, teste Binio.

Eiusdem Epistolas datas Valerio, & Olao Archiepiscopis Vpsa-

Vpsalensibus, & Suffraganeis eorum, nec non illas Clero, & Populo de Guthalandia, Episcopis Filandiæ, Scarensi, & electo Lundensi, ac reliquis per Ludensem Prouinciam constitutis; alias pariter Erico Regi, Duci, & Magistratibus Sueciæ, atque omnibus Christi fidelibus per Regnum Sueciæ constitutis, Ioannes Vastonus Gothus rescripsit in Viti Aquilonia.

Literis item suis confirmauit Vberto Episcopo Bobiensi priuilegia, & numerum Canonicorum in Cathedrali Cumana ab Anselmo Episcopo statutum; alijs Philippum Antistitem Feltrensem, ac Bellunensem, iniurijs a suis expetitum, exilioque mulctatum defendit, & pro illo ad Episcopum, & Clerum Trauisinum, atque ad Potestatem, & Populum eiusdem Ciuitatis plures literas dedit. Instante Angelo Baroccio Patriarcha Gradensi Ecclesiæ quidquit reliqui Pontifices decessores indulserant, suis literis 6. kal. Februarij, anno 1220. scriptis, confirmauit, vti etiam Stephano Noui portus Abbati quæ à Prædecessoribus Romanis Pontificibus indulta erant, alijs datis 3. Idus Iulij, anni 1222. consolidauit; Petro verò Asculano Episcopo, & Fulcono Papiensi suis literis exaratis anno 1217. concessit annuum censum quatuor denariorum Papiensium primò, & alteri vsum Pallij, & Crucis, cum alijs præeminentijs. eodem quoque anno alijs literis vnionem Ecclesiarum Piuernatis, & Setinæ cum Tarracinensi, instante Simone Episcopo ratam habuit, Anselmo autem Calliensi Antistiti decimam oblationum sui Episcopatus concessit, vt suppetias ferret ijs, qui ad bellum sacrum proficisci volebant.

Meminere Cencij, seu Honorij S. Antoninus, Conradus Abbas Vspergensis, Albertus Stadensis in Chronico, Baronius, Odericus in Ecclesiasticis, Mattheus Parisius in Anglicanis, Lucas Vadingus in Minorum Annalibus, Hippolytus Marraccius in Pontificibus Marianis, Henricus Ludouicus Rupipozeus in Nomenclatore Cardinalium, Ciaconius cum Auctarijs & reliqui qui de Romanis Pontificibus tractarunt.

Christophonus Vrsuuicius, quem alij Brambriggum, alij Brambridge cognominãt Anglicus, iuris vtriusque Doctor suo æuo doctrina clarissimus sub Richardo III. Rege pro Ecclesiæ libertate multa sustinuit, at cum Henricus VII. ad Regnum peruenisset felicior illi fortuna arrisit, nam electus ab eleemosynis, præfuit Ecclesijs plurimis, eiusdemque opera vsus est idem Rex in sequentibus legationibus, ad Maximilianum scilicet Imperatorem, ad Carolum VIII. Gallorum Regem, ad Franciscum

Britaniæ, & Ludouicum Aureliæ Duces. inter hæc Rex Archiepiſcopatum Eboracenſem in eum contulit, & Alexander huius nominis ſextus Romanus Pontifex ſuum in Anglia Quæſtorem illum conſtituit; Orator ad Sedem Apoſtolicam, illam armato milite ab Anglico Rege impetrato contra Regem Galliæ defendit. Presbyteris Cardinalibus cum Titulo SS. Petri & Marcellini à Iulio II. adſcriptus, veneno à familiari parato Romæ è vita migrauit 14. Iulij die, anno decimo quarto seculi decimi ſexti à Chriſti natiuitate, habuit ſepulchrum in Eccleſia hoſpitalis Anglici S. Thomæ ſacra cum ſequenti Epitaphio.

D. O. M.

CHRISTOPHORO
Archiepiſcopo Eboracenſi
S. Praxedis
Epiſcopo Card. Angliæ
A Iulio II.
Pontifice Maximo ob egregiam
Operam S.R E. preſtitam,
Dum ſui
Regis Legatus eſſet, aſſumpto
Quem mox
Et domi & foris caſtris
Pontificijs præfecit,
Tutatus eſt.
Obijt Pridie Id. Iulij An. ſal.
MDXIV.

Scripſit ſuarum Legationum Ephemeridem ſatis eruditè, licet illum indoctum & vanitate inflatum nominet Garimbertus. Scripſit etiam multa de Iuriſprudentia. Debitis laudibus extollunt Chriſtophorum Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs ſuis in Vita, Felix Contelorius in Elencho, Pitſæus de Script.

Anglicanis, & de Archiepiſcopis Eboracenſibus & alij plures.

Chriſtophorus Iacobatius Romanus ex gente patritia, Dominici Cardinalis nepos, Iacobi filius, ex Vaticanæ Baſilicæ Canonico Caſſanenſis primò Epiſcopus, deindè à Paulo III. Datarius, ac ſacri Palatij, ſeu Rotæ Romanæ Auditor, demum Diaconus Cardinalis S. Euſtachij renunciatus eſt; ad Carolum V. ſub eodem Paulo legatione functus pro componenda pace cum Franciſco Galliarum Rege; hac perfunctus, præfuit Vmbriæ, ac Peruſiæ Legatus, quam cum equiſſimè, ac candidè moderaretur die 7. Octobris anno 1540. Peruſiæ mortalitatem expleuit. Cadauer ex illa Vrbe Romam delatum, conditum in Eccleſia S. Euſtachij.

Huiuſce Cardinalis extat in Vaticano Relatio ſuæ legationis, & apud Hæredes Deciſiones rotales plures.

De quo agit Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus in Vita, Torrigius in Cryptis Vaticanis, Contelorius in Elencho, & alij.

Claudius de Giury Gallus ex Epiſcopo Matiſconenſi Archiepiſcopus Ludugunenſis primò, mox Presbyter Cardinalis ſub Titulo S. Agnetis in Circo Agonali euulgatus, Pictauienſem & Ambienſem in Gallia Eccleſias Clementis VII. conceſſione adminiſtrauit, primumque locum inter Presbyteros Cardinales progreſſu temporis obtinuit. Diem clauſit extremum apud Muſſiacum in Gallia octogenarius 5. Idus Auguſti anno 1561. ſepultus Ligonibus in Eccleſia principe S. Mannato ſacra.

Breuiarium, ſeu formulam precum horariarum typis elegantibus euulgauit, anno 1560. actaque Concilij Prouincialis Lugdunenſis à ſe conuocati anno 1517.

Eſt huiuſce Cardinalis mentio apud Auberyum, Panuinium, Petramellarium, Felicem Contelorium, Ciaconium eiuſdem, Auctarios, apud Auctores Galliæ Chriſtianæ & alios plures.

S. Clemens ex Presbytero S. R. E. euulgatus Summus Pontifex, patria Romanus, profeſſione Philoſophus & Theologus quamplurimas ſcripſit Epiſtolas, duas videlicet ad Corinthios, duas ad Iacobum fratrem Domini, vnam ad omnes Coepiſcopos, alteram ad Iulium & Iulianum, & vnam ad Fratres Hieroſolymæ cum Iacobo habitantes, & quinque de vera fide.

Ex hæbrea in græcam vertit linguam Petri Apoſtoli Epiſtolam ad Hæbreos ex aliquibus. compoſuit de ſacra liturgia librum vnum.

Recognitionum posteriorum ad Iacobum Fratrem Domini libros decem.

Decem alios inscriptos Itinerarium Petri.

Octo Præceptionum Episcopalium, octoque Constitutionum Apostolicarum.

Vnum Disputationum Petri cum Apione

Plures Responsionum Petri ad interrogationes Tripolitanorum.

Sex historiarum & Prædicationum Apostolorum

Vnum actuum Petri

Vnum suorum actuum, & Itinerarium Clementis,

Et vnum prænotatum de verbis Domini.

Canones Apostolicos octoginta collegit in vnum, diuersos quidem ab illis qui sub falso Clementis Titulo ab Hereticis conficti sunt.

Cum sedisset annos IX. Menses VI. dies 4. Christi victima occubuit anno salutis C. Nouembris Mensis 23. die.

Agunt de Clemente Martyrologia omnia, Baronius in Notis, & in Annalibus, Ciaconius cum reliquis omnibus qui Romanorum Pontificum Vitas, seu historiam sacram descripserunt.

Clemens Dolera natione Italus, ligur, ex Oppido Momiliano Genuensis Diœcesis, Ordinis Minorum de Obseruantia, Philosophiæ ac Theologiæ Magister, Presbyter Cardinalis S. Mariæ in Aracœli sub Paulo IV Romano Pontifice edidit Catholicarum Institutionum Compendium, quod Opus his constat Tractatibus.

De Symbolo Apostolorum

De Sacramentis

De præceptis diuinis

De consilijs Euangelicis

De œcumenico Concilio.

Epistolam Duci Venetiarum quæ extat inter literas Principum Virorum euulgatam Venetijs anno 1574.

Huic operi primùm Fulginei anno 1562. deindè Romæ anno 1595. impresso, addidit duo opuscula de peccatis & eorum differentijs vnum, alterum de Sacerdotum cœlibatu.

E vita migrauit Romæ apud S. Petrum in Monte aureo 8. Idus Ianuarij, anno salutis 1568. ætatis 67. Pij V. Pontificatus secundo, hæredibus sibi ex testamento institutis S. Iacobi de Vrbe Pauperibus incurabilibus. Corpus iacet in Titulo S. Mariæ de Aracœli sub hac inscriptione.

D. O. M.

CLEMENTI MONLIANO
Card. Aracœli
Summæ doctrinæ & religionis viro,
Prudentiæ
Documento per omnes honorum gradus
Ad summam
In Ordine Fratrum Minorum
De Obseruantia
Dignitatem
Elato, à Paulo IV.
Cardinali creato liberalitatem
Quam semper viuens
Exercuerat moriens comprobauit
Pauperes incurabiles Hospitalis
S. Iacobi
Ex Testamento hæredes beneficij accepti
Ergo B. M. P.
Vixit Annos LXVI. Menses VI.
Dies 16.
Obijt 8. Idus Ianuarij
MDLXVIII.

Celebrant tantum virum Conradus Gesnerus, Vbertus Folietta, Augustinus Schiaffinus, Fr. Lucas Vadingus, Raphael Sopranus, Michael Iustinianus in Catalogo ligurum Scriptorum, Ciaconius cum Auctarijs suis, & reliquis omnibus qui de Cardinalibus, seu de viris illustribus Minorum scripserunt.

Cletus patria Romanus ex Presbytero S. R. E. primùm Coe-

piſcopus cum Lino à B. Petro ordinatus, deindè Summus Pontifex conſecratus ſcriptis conſignauit de ſui prædeceſſoris paſſione libellum & Epiſtolas plures quæ temporum iniuria perierunt, liber tamen primus inuenitur M. S. Romæ in Bibliotheca Franciſci Cardinalis Barberini, a Domitiano martyrio coronatus 6. kal. Maij anno ſalutis humanæ ſecundo ſupra nonageſimum, ſuæ Sedis 18. obijt.

De hoc tractant Martyrologia Romanum, Vſuardi, Adonis, Bedæ, Baronius in Notis & in Annalibus, liber de Romanis Pontificibus, S. Hieronymus de Scrip. Eccl. Panuinius, Platina, Ciaconius, cum Auctarijs, & alij omnes qui hiſtoriam Pontificiam, & Sanctorum deſcripſerunt.

Conradus Germanus, parente Ægione Comite Seynenſi natus, patruum habuit Bertoldum Turingiæ Ducem, Eccleſiaſticæ profeſſioni addictus, & Decanatus S. Lamberti Leodienſis dignitate condecoratus, ſeculo nuncium remiſit, ac in Villarienſi Ciſtercienſis Ordinis celebri Cœnobio apud Belgas religionis vota iurauit. Tum Prior clauſtralis electus, inde Abbas Villarij, mox & Claraual enſis, propter ſanctimoniã vitæ apud ſuos Sodales maximam gratiam promeritus, ad Ciſtercienſe Cœnobium allectus eſt, quo quidem in munere monaſticæ obſeruantiæ regula, prudentiaque ſic inclaruit vt ab Honorio III. Ponifice Maximo Epiſcopus Portuenſis & S. Rufinæ renuntiatus fuerit. anno 1219. præterea aduerſus Albigenſes hæreticos in Gallia Legatione cohoneſtatus, ſummos exantlauit labores, ac pericula adijt, vt ipſe met Epiſtola ad Rothomegenſem Archiepiſcopum teſtatus eſt. Conuocauit Synodum Coloniæ, vel Moguntiæ, cuius acta deſcripſit, & Statuta promulgauit. Leges etiam ſcripſit pro Academia Medicea Monſpelienſi, quam collapſam priſtino ſplendori reſtituit. In Leodienſi Synodo Conſtitutiones pro Clericis edidit, Auctorque fuit præcipuus vt Gregorius IX. ad ſolium Apoſtolicum ſubueheretur, à quo Legatus contra Hæreticos & Saracenos deſtinatus, Cruciatam zelo verè paſtorali reſtaurandæ religionis cauſa prædicauit, inſtructis copijs Palæſtinam defendit, qua in Prouincia dum erga hoſtes fidei acies forti animo explicat, fractus laboribus, ac febre tentatus felicem animam Deo reddidit pridiè Kal. Octobris anno ſalutis 1227. Cadauer in Galliam elatum apud Claramuallem fueneratur propè S. Bernardum, & ſepulchrum his verſibus condecoratur.

Viue,

Viue, vide, fidè nè fide fidatur in æuo
Quo vir eas, caro vireas, quo pingere neuo
Spica senum culmus iuuenum, sed & indolis herba
Impariter, sed par pariter sunt messis & herba.
Conradum tot in alta gradum firmasse reclusum
Cerne solo feriente colo iam pendere fusum;
Iam neque net aratra tenet, cum præmia cernat
Palma Ducum Villare nucum descendit in hortum;
Mox Matris pater, imo patris pater Ordinis esse
Promeruit, demum meruit sibi Papa coisse,
Papæ conradians Conradus, ei quasi soli
Luna rotunda fuit tibi testis Roma fidelis
Hispida cum ratis Conradus corp re barbam
Ordinis Imperij collum, Romæque coronam.
In claustro Daniel, Noe portus Pontificatus,
Imperioque Ioseph, modo Beniamin in Paradiso
Anno millesimo ducentesimo trinoueno
Luce tua cœlis manans sepelis Michaelis.

Idem Sepulchrum sequenti Epigraphe est prænotatum

Hic iacet
DOMINVS CONRADVS,
Qui primò Villariensis,
Deindè Clareuallensis,
Posteà Cisterciensis extitit Abbas,
Et demum Portuensis Episcopus Cardinalis.
Hic
Cum in trasmarinis partibus
Moraretur instantissimè præcepit
Vt
Claramauallem vbi iamdudum suam
Elegerat sepulturam
Ossa sua deferrentur,
Et ibidem sepelirentur.

Obijt

Obijt autem anno Domini MCCXXXVII. Pridiè Calend. Octob.

De hoc agunt Sammarthani Tomo 2. Galliæ Christianæ in serie Episcoporum Magalonensium & Tomo 3. de Abbatibus Cisterciensibus; Ferd. Vghellius in Italia sacra de Episcopis Portuensibus, Chrysostomus Henriquez in fasciculo Sanctorum Cisterciensium, Cæsarius Hiesterbacensis libro Apum, Bzouius in Annal. Eccl. Canisius in atiq; lect. Angelus Manriquez in Laurea Euang. Moncaluus in Chronico, Arnoldus Vuion in ligno vitæ, Rigordus in Philippo Augusto, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Conradus de Suburra Romanus, Benedicti Patritij filius, Episcopus Cardinalis Sabinus, deindè Pontifex Maximus ob virtutes animi, corporis egregias dotes, sanctitatem, prudentiam, ac morum grauitatem creatus, rem publicam Christianam administrauit per mentes quatuor, diesque 24. supra annum sub nomine Anastasij IV. quo tempore Epistolas plures scripsit, quas penes se M. SS. asseruari narrauit Andreas Duchesnius. vnam legi apud Binium, & septem apud Ferdinandum Vghellium in Italia sacra. Romæ mortuus est in Patriarchio Lateranensi 3. Nonas Decembris, anno Dominicæ natiuitatis 1154. ibidem porphyretico in sepulchro corpus conditum.

Est Anastasij mentio apud Othonem Frisigensem in Vita Friderici, Genebrardum, Angelum Manriquez, Auctores Galliæ Christianæ, S. Antoninum, Ciaconium & reliquos qui de Romanis Pontificibus tractarunt.

Constantinus Ioannis filius natione Syrus vir doctissimus, ac lingua latina, græcaque eruditus ex S. R. E. Cardinali renuntiatus Pontifex Maximus, retento antiquo nomine Epistolam scripsit Edaldo Archiepiscopo Viennensi, quæ est in Bibliotheca Floriacensi, & in antiquitatibus Viennensibus Ioannis Lieurei. Romæ supremum diem obijt 3. Idus Februarij anno salutis 716. cum præfuisset Ecclesiæ annis sex, seu ex alijs septem, vel octo. Huius acta referunt Anastasius Bibliothecarius, Sigebertus, Genebrardus in Chronico, Baronius in Annal. Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Hieronymus Rubeus in hist. Rauennæ, Platina, Iacobus Seuertius, Stella, & reliqui omnes qui de Romanis Pontificibus scripserunt.

Constantinus Marinus Palumbi Presbyteri ex legitimo matrimonio filius, patria G lesinus, Diaconus Cardinalis primò, tum Romanus Pontifex sedit in Petri Cathedra annum vnum, & mensem vnum, quo breui tempore Epistolas plures xarauit in Ecclesiæ bonum, quas referunt Collectores. vita functus est 15. Kal. Februarij anno 884.

De hoc Baronius in Annal. Romæ subterraneæ Auctor, Historiæ Briani, Doglioni, Faustus Verdellius de success. Eccl. Ferd. Vghellius in Italia sacra, Annales Fuldenses, Stephanus Papa in literis ad Basilium Imperatorem, Ciaconius, eiusdemque Auctarij cum reliquis omnibus.

Constantinus Buccafocus Picenus à patrio solo, Sarnanus cognominatus ex Ordine Minorum Conuentualium Presb. Card. S. Vitalis à Sixto V. renuntiatus, scripsit Summam Theologicam.

De secundis intentionibus iuxta doctrinam Scoti

Additiones quasdam ad Commentaria Io: Antonij Delphini in Euangelium Ioannis.

Commentaria in Epistolas Pauli ad Hæbreos.

In vniuersalia Scoti

Adnotamenta, seu illustrationes marginales super formalitates Antonij Sirecti.

De Syllogismis conficiendis Tractatum

Directorium Theologicum

Locorum communium Theologiæ librum vnum

S. Thomæ Aquinatis & Scoti controuersas opiniones ad concordiam reuocatas.

Commentaria in Prologomena Porphyrij

Aureolum cum Capreolo conciliatum

Amplificationem lecturæ

Fr. Ioannis Magronis opera notis illustrata & mendis vendicata.

Tatareti & Antonij Andreæ Commentaria in 4. libros Sent. additionibus illustrata.

S. Bonauenturæ opera collecta, aucta, & emendata.

Romæ in Cœnobio SS. Apostolorum vbi habitabat repentino pituitæ & sanguinis defluxu suffocatus animam emisit pridiè Kal. Ianuarij, anno salutis 1595. ætatis 64. Cadauer in Ecclesia S. Petri Montis aurei, quam in Titulum acceperat depositum in temporario sepulchro, indè in Castrum Sarnanum, quod est in

Piceno

Piceno ad Ecclesiam S. Francisci Conuentualium ab ipso instauratam translatum.

Meminere Constantij Cardinalis Sarnani Ciaconij Auctarij, Petramellarius, Antonius Sanderus in Elogijs, Franciscus Augustinus ab Ecclesia in hist. Pedemontana, Lucas Vadingus de Script. Minorum, Marraccius in purpura Mariana; Vghellius in Italiâ sacra, Nomenclator Cardinalium, Gaspar Iongelinus de Cardinal. Ord. Minorum, & alij plures.

Cornelius natione Italus patria Romanus ex Presbytero S. R. E. Summus Pontifex sedit annos duos, menses quatuor, dies octo, pluresque ad Cyprianum familiarem suum, atque ad alios de rebus fidei scripsit Epistolas; quarum extant solum, teste Bellarmino, illa ab Fabium, seu Flauianum Antiochenum Episcopum, sed non integra apud Eusebium, & alia breuis ad Lupicinum Tomo 1. Bibl. Patrum, & duæ inter Epistolas Cypriani, Martyrium pro Christi fide iniuit anno salutis 256. 18. kal. Octobris.

Est Cornelij mentio apud Martyrologium Romanum, Baronium in notis, & in Annalibus, apud Bedam, Vsuardum, Adonem, Eusebium, Nicephorum, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios plures.

Cosmus, seu CosmatusĚlioratus, patria Sulmonensis, Episcopus Bononiensis primùm, mox Archiepiscopus Rauennas Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Thesaurarius à Bonifacio IX. Presbyter Cardinalis Sanctæ Crucis ordinatus, epistolas plures scripsit ad diuersos. Post Bonifacij obitum in eius locum suffectus dictus est Innocentius VII. quam dignitatem per annos duos, diesque 21. sustinuit, & ex officio Constitutiones edidit. Migrauit è vita 6. Nouembris die, anno 1406. sepultus in Vaticana Basilica cum sequenti Epigraphe.

INNOCENTIVS VII
Pont. Max.
Cum neglecti eius sepulchri memoria
Pœnè interijsset
Nicolaus V. Pont. Maz.
Restitui curauit.

Celebrant Innocentium Carolus Sigonius ', & Ferdinandus Vghellius de Episcopis Bononiensibus, Marraccius in Pont. Marianis, Rubeus in historia Rauennæ, Spondanus in Annalibus Ecclesiasticis Andreas Duchesnius, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, & alij in Vita.

D

Amasus Antonij filius natione Hispanus ex Presbytero Cardinali creatus Summus Pontifex præfuit Ecclesiæ annis XVII. Mensibus tribus, minus diebus quatuor, illamque non modo incorruptis moribus, sed etiam calamo illustrauit.

Scripsit enim Epistolas varias, quarum septem cum Notis Binij leguntur Tomo 1. Conciliorum

Elogia insuper aliquorum Sanctorum, quæ extant Tomo 8 Bibliothecæ Patrum,

De fide contra hæreticos librum vnum

De Virginitate libros tam vincta quam soluta oratione.

De Trinitate libellum, qui extabat M. S. Græcè Constantinopoli ex Antonio Verdero & Posseuino.

Missam de S. Nicolao Episcopo metricè, quæ annuatim cantatur in Ecclesia S. Nicolai in Carcere de Vrbe, vt refert Ioseph Maria Suaresius Episcopus Vasionensis.

Circumferuntur eiusdem Carmina in Psalterium.

Romanorum Pontificum Vitas ad suam ætatem eleganti, copiosoque volumine complexus est, vndè eæ quæ Damasi nomine circumferuntur indignæ videntur tanti viri eruditione. Illas quas continuauit Anastasius Bibliothecarius, non sunt nostri, sed Damasi Episcopi Portuensis.

Opera huius Auctoris quæ extant cum eius vita ex Codicibus M. SS. prodierunt Romæ anno 1638. Typis Vaticanis cum notis Martij Milesij Sarazani I. C. Romani.

Obijt Damasus Romæ Anno Domini 384. 3. Idus Decembris, sepultus in Vaticano sub sequenti Epigraphe, quam sibi viuens conscripserat.

Qui gradiens pelagi fluctus compressit amaros
Viuere qui præstat morientia semina terræ
Soluere qui potuit Lazaro sua vincula mortis
Post tenebras fratrem post tertia lumina Solis
Ad superos iterum Mariæ donare sorori
Post cineres Damasum faciet, quia surgere credo.

Meminere Damasi Martyrologium Romanum, Baronius in Notis,& in Annal. Beda, Vsuardus, Ado, Optatus Mileuitanus, Ruffinus in hist. Augustinus epist. 165. Sozomenus, Nicephorus, Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & reliqui omnes qui Vitas Romanorum Pontificum, & Sanctorum descripserunt.

Dauferius, alijs Desiderius patria Beneuentanus, Abbas Casinensis, Presb. Cardinalis S. Cæciliæ, tum Romanus Pontifex, sub Victoris III. nomine Rempublicam Christianam administrauit per menses quatuor, nonnullos dies supra annum. Tantus hic vir Gregorium Magnum æmulatus, tres, alijs quatuor, Dialogorum libros composuit de probatissimis sui Cœnobij viris, qui libri ex Baronio extant M.SS. in Bibliotheca Vaticana sub hoc Titulo de Miraculis à S. Benedicto, alijsque Monachis in Monasterio Casinensi ope diuina factis. Edidit etiam Cantus quosdam de S. Mauro Abbate, & Epistolas ad diuersos.

Migrauit ad Dominum in Cœnobio Casinensi 16 Kal. Octobris anno salutis 1087. corpus ibidem iacet sub hoc Elogio.

Quis fuerim, vel quid, qualis, quantusque doceri
Si quis fortè velit aurea scripta docent.
Stirps mihi Magnatum, Beneuentus patria, nomen
Est Desiderius, atque Casine decus.
Intactam Sponsam, matrem, patriamque, propinquos
Spernens huc propero, Monachus efficior.
Abbas deinc factus studui pro tempore totum
Vt nunc aspicitur hunc renouare locum.
Interea fueram Romana clarus in Vrbe
Presbyter Ecclesiæ Petre beate tuæ
Hoc senis lustris minus anno functus honore
Victor Apostolicum secundo dehinc solium.
Quatuor & semis vix mensibus inde peractis
Bis sex lustra gerens mortuus hic tumulor.
Solis Virgineo stabat lux vltima signo
Cum me Sol verus hinc tulit ipse Deus.

Vitam & res gestas Victoris III. descripserunt Leo Ostiensis in hist. Casinate, Otho Frisigensis, Petrus Diaconus de Viris Sanctis & Scriptoribus Casinensibus, Ioannettus, Arnoldus Vuion in ligno Vitæ, Genebrardus in Chronico, Baronius in Annal. Sigonius de Regno Italiæ, Ciaconius cum suis Auctarijs

rijs & reliqui omnes qui Pontificum Romanorum facta explicarunt, alias laudati.

Decius Azzolinus iunior, Senioris Cardinalis Sixti V. pronepos, natus Firmij in Piceno anno voluentis seculi tertio supra vigesimum, mensis Aprilis die 11. doctrina, eruditione, ingeniq; amenitate, ac in rebus agendis prudentia clarus ab Innocentio X. cui fidum semper exibuerat in rebus gerendis ministerium ad sacram Vaticani purpurã assumptus, inter Diaconos sedit, Clementi IX. adfuit à secretis. Hoc præsenti anno 1675. vitam degit in Vrbe omnibus gratissimus. Huiusce Cardinalis vidi euulgatas literas plures ad diuersos, nec non monita quædam pro Comitijs Pontificijs quibus si niterentur Patres, citò se expedirent ab electionibus futuris.

Est Decij mentio apud Auctarios Ciaconij, & alios plures.

Decius Carafa Neapolitanus sub Paulo V. Romano Pontifice Presbyter Cardinalis S. Laurentij in pane, & perna, tum SS. Io: & Pauli, Archiepiscopus Neapolitanus congessit Catalogum Sanctorum Neapolitanorum, illorumque qui Neapoli iacent, & in diœcesana Synodo publicauit. E viuis cessit Neapoli die 23. seu 24. Mensis Maij anno voluentis seculi decimi septimi à Christi incunabulis sexto supra vigesimum, ibidem sepultus in Cathedrali in monumento communi sibi & Mario Patruo à se erecto cum sequenti Epigraphe.

D. O. M.

MARIO CARAFFÆ
Neapolitanæ
Ecclesiæ splendori
Decius S. R. E.
Cardinalis Caraffa
Vt
Duos Archiepiscopos dignitate,
Affines familia, vnanimes amore
Vnus lapis
Ad resurrectionis gloriam

Expectan-

Expectandam contumularet
Gratitudinis defuncto
Mortis
Sibi memoriæ
Monumentum viuens condidit
Anno MDCXVI.

Est Decij mentio apud Ferd. Vghellium in Italia sacra, Bartholomæum Cioccarellum de Archiep. Neapol. Cæsarem Engenium in Neapoli sacra, Iosephum Silos in hist. Cleric. Regul. Hippolytum Marraccium in purpura Mariana, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios plures.

Deusdedit, alijs Deodatus, seu Theodatus Presbyter Cardinali SS. Io: & Pauli, & Romanus Pontifex Epistolam scripsit Gordiano Episcopo, cuius fragmenrum inuenies in Tomo I. Conciliorum; cum verò sedisset annos tres, dies vndeuiginti in Petri Cathedra excessit è vita Romæ 6. Idus Nouembris anno reparatæ salutis 616.

De hoc tractant Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, & in Annal. Ciaconius cum Auctarijs, Platina, Panuinius, & reliqui omnes aliàs laudati Scriptores de Romanis Pontificibus.

Deusdedit Presbyter Cardinalis in Titulo Eudoxiæ Opusculum confecit cum Titulo, non licere laicis in Sacerdotium collationibus quæ Cleri & Monachorum iura sunt auctoritatem suam interponere, quod quadrifariè partitum ipse met in exordio docet. Primus enim liber continet priuilegium auctoritatis Ecclesiæ Romanæ, & quoniam Ecclesia sine Clero esse non potest, neque Clerus absque rebus, quibus temporaliter subsistat. huius secundum subiunxit pro Clero, & tertium de rebus eiusdem Ecclesiæ, quia vero seculi potestas Dei Ecclesiam sibi subiugare, nititur, libertas ipsius & Cleri, ac rerum eius tertio, quarto libro euidenter ostenditur.

Edidit etiam Ecclesiasticorum Canonũ per capita Compendiũ

Et libellum contra inuasores rerum Ecclesiasticarum, Simoniacos, atque Schimaticos.

Vixit sub Gregorio VII. Romano Pontifice seculo vndecimo à Christi natiuitate.

De hoc Cardinali agunt Auctarij Ciaconij, Pandulphus Pisanus in Vita Gelasij III. & alij.

Didacus de Guzman Abulensis origine, Ocaniæ tamen in Olcadibus Petro de Guzman, & Mencia de Beneuides parentibus nobilissimis ortus, Toletanæ Ecclesiæ Canonicus, atque in supremo tuendæ fidei Consilio Senator, Philippi III. ac IV. Regum Hispaniarum Protomystes, atque Eleemosinarius, vt vocant, maior, Indiarum Patriarcha, Tyriusque Antistes, Regiam Serenissimarum Infantum Annæ Mariæ, Margaritæque iuuentutem formauit præceptor, atque Cruciatæ Magistratus, qui de rebus ad Indulgentiam Cruciatæ Bullæ pertinentibus, pro conficiendo sacro bello impetratæ olim à Pontificibus, iudicat, Summus Præfectus fuit. Archiepiscopus deindè Hispalensis anno voluentis seculi vigesimo sexto renuntiatus, quadriennio exacto ab Vrbano VIII. Cardinalium S. R. E. Collegio adscribitur die 29. Nouembris anni 1629. sed non euulgatur nisi 15. Iulij anno 1630.

Dum autem Mariam Philippi IV. Regis Sororem ad Ferdinandum Romanorum, & Vngarorum Regem per Italiæ fines duceret, Anconæ in Piceno obijt die 21. Iannarij anno 1631.

Scripserat hispanica lingua Vitam & mortem Margaritæ Austiacæ Hispanarum Reginæ, edideratque in 4. Matriti 1617. quæ quidem, & Belgicè prodijt à Gera rdo Zoes Amersfortensi Soc. Iesu Sacedote conuersa.

Ossa Ancona ttanslata in Hispaniam iacent sub Epigraphe.

Vertitur in terram lapsus sub viscere terræ
Visere qui terræ natus ad alta fuit.
Ascendit, ceditque simul, cursuque sub vno
Viuens, & moriens hic cedit, atque volat.

De hoc tractant Auctarij Ciaconij, Theodorus Amydenus in Vita, Bilaccionus in memorijs historicis, Nicolaus Antonius in Biblioth. Hipanica.

Dionysius qui ex Monacho Græco S. R. E. Presbyter atque ex Presbytero Summus Pontifex euulgatus, cum sedisset annos XI. Menses tres, dies 14. sub eodem nomine Romæ, gloriosus Confessor occubauit 7. Kal. Ianuarij anno à partu Virginis 272. contra Sabellianos Commentarium edidit, aliudque elucubrauit contra Arianos; Epistolas quoque duas scripsit, vnam ad

Vrba-

Vrbanum Præfectum, alteram ad Seuerum Cordubensem Episcopum, nec non librum de Situ orbis.

Huius meminere Martyrologium Romanum, Baronius in Notis & in Annalibus, Vsuardus, Beda, Eusebius in Chronico & hist. Optatus, Augustinus epist. 165. Hieronymus de Script. Eccl. Nicephorus Episc. in Chronico, Panuinius, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, Lud. Iacobus à Sancto Carolo, & alij plures.

Dionysius Simeon de Marquemont natione Gallus, patria Parisiensis, ex Causarum Palatij Apostolici Auditore Lugdunensis Archiepiscopus, & Orator Regius ad Paulum V. missus, ab Vrbano VIII. inter Presbyteros Cardinales in Titulo Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio connumeratus, octo tantum mensibus purpura vsus est, nam Romæ die 16. Septembris anno 26. voluentis seculi decimi septimi ab Orbe redempto, ætatis 54 supremum diem expleuit; Cuius corpus iacet in Ecclesia sui Tituli in qua hoc legitur Epitaphium.

D. O. M.

Et

Immortali memoriæ

DIONYSII SIMONIS

S. R. E.

Tit. huius Eccles.

Cardinalis de Marquemont

Quem

Roma Iudicem Rotæ integerr.

Lugdunum Pastorem incomparab.

Rex

Christianissimus virum in arduis solertiss.

Gallia pietatis exemplar eximium,

Ecclesia decus & ornamentum

Boni omnes tutelaris,

Præsi-

Præſidium Sibi, totique mundo
Ereptum lugent
Lugeas & tu qui legis,
Et
Tantum virum imitari ſi valeas.
Si nequeas admirare.
Vixit
An. LIII. Menſes XI. dies 16.
Obijt 16. Kal. Octob.
Anno MDCXXVI.

Reliquit Poſteris Deciſiones plures ab anno 1605. vſque ad 1611. quas Auditor Rotæ Romanæ elucubrauit.

Extat M. S. eiuſdem Oratio, quam coram Rege Galliarum in Comitijs Cleri habuit.

De hoc Cardinali ſcribunt Auctores Galliæ Chriſtianæ, & Purpuratæ, Andreas Quercetanus in Epiſt. nuncupatoria Hiſtoriæ Pontificiæ, Theodorus Amydenius in Vita M.S. Ciaconij Auctarij, & alijplures.

Dominicus Capranica nobilis Romanus, ingenio perſpicaci, lingua acuta & prompta, iudicioque incorrupto ornatus, Patauij, ac Bononiæ Iulianum Cæſarinum & Ioannem Imolenſem Profeſſores legum illa ætate celebres audiuit. à Martino III. alijs V. Cameræ Apoſtolicæ Clericis primò, tum Diaconis Cardinalibus adſcriptus, ab Eugenio ſucceſſore inter Presbyteros, cum Titulo S. Crucis cooptatus eſt. ſub Nicolao V. legatione ad Alphonſum Regem Aragoniæ functus, Summi Pœnitentiarij & Archipresbyteri Baſilicæ Lateranen. munera cũ plauſu exercuit. Studia tamen literarum in his occupationibus numquam intermiſit. operam Theologiæ, ac Philoſophiæ mortali impertitus eſt, cumque plus mille & quingenta librorum volumina apud ſe haberet ad ius tum Pontificium, tum Ciuile ſpectantia, nihil in ijs erat quod ipſe non viderit diligentiſſimè & notas in illos lucubrauerit; idem in omnibus Auguſtini, & Hieronymi libris fecit. Hiſtorias, Poetas, ac Philoſophos omnes familiariſſimos habuit.

Scripſit præterea introductorium de Pontificatu regendo, &

De arte piè in Christo moriendi materno idiomate. Neapoli, & Romæ anno 1596 opus editum.

Orationem ad Alphonsum Aragoniæ, & Neapolis Regem, quam habes euulgatam apud Lucium Morinænum Siculum de rebus Hispaniæ

Epistolas ad Philelphum.

Est apud me eiusdem Epistola ad Leonardum Episcopum Mitileni, qui libellum de vera nobilitate à se conscriptũ illi miserat

Apud Monachos Cistercienses Florentiæ est M. S. eiusdem Tractatus de contemptu Mundi.

Edidit etiam Italica lingua Opus sub Titulo Bataglia spirituale & arte per seruire à Dio, con la corona, e litanie della Vergine, quod hispanicum factum euulgauit anno 1601. in 8. Matriti Antonius de Herrera tordesillas, Cuellarensis.

Literas plures ad Ioannem è Capistrano Ordinis Minorum sanctitate clarum dedit, quas inuenies apud Lucam Vadingum in Annalibus Minorum.

Excessit è vita Romæ 19. kal. Septembris anno nostræ salutis supra millesimum quadragesimum, quinquagesimo octauo, ætatis 58. Iacet in sepulchro quod ipse sibi viuens extruxerat in Sacello S. Catharinę Senensis cum sequenti Elogio ab Angelo fratre item Cardinali exarato:

Sedente Paulo II.
DOMINICO CAPRANICENSI
TT. S. Crucis in Hierusalem
Presb. Cardinali,
Antistiti Firmano,
Maiori Pœnitentiario XII. Apostolicis
Legationibus claro
Pacis Italicæ in Annos XXV.
Constitutori
Doctrina, religione;
Et
Sanctis semper operibus admirabili

Angelus

Angelus eiusdem Tit. Cardinalis
Vnanimi Fratri
Ac
Sibi commune monumentum
Hoc fecit
Vixit idem Dominicus
An. LVIII.

De hoc Cardinali tractant Io: Baptista Poggius, Vespasianus Florentinus, Hieronymus Garimbertus, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Antonius Sanderus in Elogijs, Ferdinandus Vghellius in Ital. sacra, S. Antoninus, Pompeus Vizanus in historia Bononiensi, Ludouicus Iacobillus in Fulginatensi, Horatius Auicenna in Cingulana, Ioseph Gratianus de laudibus militaribus Card. Capranicensis, Felix Contelorius in Elencho, Panuinius, Florauantes Martinellus in hist. Diaconiæ S. Mariæ in via lata, Bartholomæus Fatius in sua historia, Cæsar Card. Rasponus de Basilica Lateranensi, Ammiratus in hist. Florentina & alij plures.

Dominicus Cecchinus nobilis Romanus, Domitij & Faustæ Capisucchiæ, Io: Antonij Cardinalis Capisucchij neptis filius, ex Romanæ Rotæ Iudice ab Innocentio X. inter Presbyteros Cardinales sub titulo S. Sixti cooptatus, scripsit suæ vitæ historiam, & Decisiones plures euulgauit, quæ in omnium manibus sunt.

Superstes Innocentio parum vixit, nam Calendis Maij anno salutis 1656. ætatis 68. è vita in Vrbe migrauit; sepultus ad Sanctam Mariam Transtyberim, quam Ecclesiam dum vixit, ornauerat, apud Maiores suos, Cui Gaspar Aluerus nepos in sua Roma hoc posuit Epitaphium.

DOMINICVS CECCHINVS
Romanus
Ex Domitio Cecchino
Et
Fausta Capisuccha

 Ortus

Ortus anno 1589 Nonis Februarij:
Infans
Natalium ſplendore, ac generoſa indole
Cunctis clarus ac charus.
Puer
Optimorum morum,
Et eximiæ expectationis
Illuſtre ſpecimen prebuit.
Adoleſcens
Non luſus, non auri ſacræ famis
Sed
Virtutis amorē incenſus Doctorarus lauream,
Et
Præſulatum adeptus eſt;
Hunc ſub Paulo V.
Illam ſub Clemente VIII.
Cuius etiam fuit affinis.
Iuuenis
Honoris ſtudioſiſſimus
Honeſtis actionibus incumbens
Maximis quibuſqumque negotijs
Se parem præſtitit.
Hinc
Sub Gregorio XV.
Progubernator Firmanus,
Prolegatus Auenionenſis,
Conſiſtorialis Aulæ,
Populique Romani Aduocatus,
Canonicus S. Petri

A ſecretis Contracedularum.
Vir
Acuens animum admemoratu digna gerenda,
Laboris amicus tolerantiſſimus fuit.
Hinc
Sub Vrbano VIII. Iudex Montis Pietatis,
Præſul Congregationis immunitatis,
Militiæ,
Artificum Vrbis Pręfectus
Conſultor S. Officij, Auditor Rotæ.
Senex
Solidæ laudis tuendæ cupidiſſimus,
Prudentiam, grauitatem,
Pietatem in cunctis præſetulit.
Hinc
Ab Innocentio X.
In ipſo ſuæ exaltationis die Datarius
Deſignatus,
Et menſe Martij Presbyter Cardinalis
Renunciatus,
Poſteà varijs in rebus tum publicis,
Tum priuatis adhibitus
Semper fidelis, ſemper magnanimus,
Et
In utraque fortuna ſemper idem fuit.
Tandem ab Alexandro VII.
Pluribus gratijs donatus
Tantis poſt laboribus hic requieuit in Domino
Kal. Maij MDCLVI.

Meminere

Meminere cum laude Dominici Cardinalis Cecchini Auctarij Ciaconij, Vincentius Armanus in literis, & Annibal Adamus in sua Pallade purpurata.

Dominicus Ginnasius natione Italus, è Castro Bononiensi, & Archiepiscopo Sipontino, Nuncioque Hispanico Presbyter Cardinalis à Clemente VIII. renuntiatus præfuit Ecclesijs S. Pancratij, SS. XII. Apostolorum, S. Laurentij in Lucina, Episcopus, Prænestinæ, Portuensi, ac Ostiensi; Scripsit in Psalmos Dauidis interpretationes, & Annotationes in Pentateuchum. primæ bino volumine Romæ euulgatæ; aliæ M. SS. apud Heredes sunt. E vita excessit Romæ Sacri Collegij Decanus die 12. Martij anno seculi septimi, nono supra trigesimum, ætatis 89. iacet in Paroecia S. Luciæ à se à fundamentis restituta, cum sepulchrali inscriptione.

Cogitaui dies antiquos, & annos æternos
In mente habui.

D. O. M.

DOMINICO GINNASIO
De
Castro Bononiensi
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Card. Decano
Pietate, Iustitia, prudentia
Liberalitate spectabili,
Qui
Cum Sixti V. Pont. Max.
Auspicijs Campaniam, & Picenum
A
Latrocinijs purgasset
Archiepiscopus Sipontinus electus est
Deindè à Clemente VIII.

Oblato

Oblato Thesaurarij Pontificij
Munere recusato
Florentiam primò,
Tum in Hispaniam extra ordinem,
Mox
Ordinarius Nuntius allegatus,
Tandemque Cardinalis
Creatus
Solis virtutibus Purpuram debuit.
Quam
Vt pretiosiorem Cœlo redderet,
Omne Pauperum genus
Subleuauit in Terris,
Diuinum cultum,
Ædificatis Ostiæ, Velitris,
In Gargano monte
In Castro Bononiensi,
Ac
In Vrbe Sacellis.
Templisque amplificauit.
Publicam vtilitatem fouit, Cœnobia,
Xenodochia
Collegia iuuentutis fundando
Dauidicos Psalmos pijs Lucubrationibus
Illustrauit,
Ad vltimum plenum dierum
Ac
Meritorum post Domum
In Cœnobium Deo dedicatam,

Ad
Cœlestem Domum demigrauit.
Caterina Ginnasia
Patruo benemerentissimo mœrens
Posuit.
Senis quotidianis pro eius anima sacrificijs
In hoc Templo institutis
Vixit
Annos LXXXIX.
Obijt quarto Idus Maij
MDCXXXIX.

Laudant Dominicum hunc Auctarij Ciaconij, Ferd. Vghellius in Ital. sacra, Carolus Franciscus de Luca è Soc. Iesu in Oratione funebri, Hippolytus Marracciusin Bibl. Mariana, Bonaventura Theuli in Theatro Veliterno, Hieronymus Ghelinus, Ianus Nicius Erythræus, Tolomæus in literis & alij plures.

Dominicus Grimanus, Antonij Venetiarum Principis filius, ex Protonotario Apostolico, vix trigesimum ætatis annum agens, Diaconis primò, mox Presbyteris Cardinalibus ab Alexādro VI Pont. Max. adscriptus, præfuit Diaconus Ecclesiæ S. Nicolai inter imagines, & Presbyter Tituli S. Marci, & S. Nicolai; Patriarchatum Aquileiensem rexit, vti etiam Ecclesias Albanensem, Portuensem, Vrbinatem, & Cenetensem. Romæ è vita migrauit die 27. Augusti anno 23. seculi decimi sexti à Christo nato. post obitum sepultus in Æde SS. Ioanni & Paulo sacra cum hoc Epitaphio.

DOMINICO GRIMANO
Episcopo Portuensi
Cardinali Sancti Marci,
Patriarchæ Aquileiensi
Inculpatissimæ vitæ,
Omnium scientiarum peritissimo

Tempo-

Temporaneum depositum Nepotes
Pijentissimi posuerunt.
Luctu totius Vrbis.
Vixit annos LXII. Mens. VI.
Dies 8.
Obijt 27. Augusti MDXXIII.

Quædam ingenij sui monumenta reliquit. quorum volumen M. S. extabat olim in Bibliotheca Sirletti.

Scripsit etiam de intentione & remissione opusculum.

Epistolas ad Sabellicum, Erasmum, Antonium de Fontis Taruisinum, & alios.

Tractatum S. Ioannis Chrisostomi de incomprehensibili natura Dei in nostram vernaculam linguam conuertit.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Panuininm, Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Auberyum in Vita, Felicem Contelorium in Elencho, Tossignanum, Petrum Rodulphum in hist. Seraphica, Sansouinum in Veneta, Ammiratum in Florentina, Ciaconium, ejusdemque Auctarios, & alios.

Dominicus Iacobatius Romanus, Christophori filius, Cæsarij, Pontificijque iuris scientia clarus, Consistorialis Aulæ Aduocatus, tum Rotæ Romanæ Auditor, Basilicæ Vaticanæ Canonicus, Episcopus Lucerinus, Romani Gymnasij Prætor, & Pontificis Vicarius in Vrbe fuit; Presbyteris Cardinalibus Leonis X. beneficio adscriptus Titulum primò S. Laurentij in pane & perna, seu ex alijs S. Bartholomei in Insula obtinuit; quo relicto illum S. Clementis, tum S. Appolinaris optionis ergo habuit. Præter Lucerinam administrauit Massanam & Grossettanam in Etruria, Cassanamque in Calabria. In Leonis X. absentia Legatus Apostolicus Vrbem rexit. Romæ è vita migrauit die 2. Iulij anno 1527. seu ex alijs Mense Ianuarij 1628. Corpus iacet in Ecclesia Sancti Eustachij, vel aliquorum sententia in illa S. Tryphonis.

Posteris reliquit volumen de Concilio, in quo de loco Concilij tractat, & ad quem spectet congregare Concilium, quando sit congregandum, quales esse debeant interfuturi Concilio; an Papa habeat auctoritatem à Concilijs generalibus, & an Concilium possit restringere auctoritatem Papæ; an Cardinales qui

discesserunt à Papa possint congregare Concilium: an Papa possint accusari de hæresi; ex quibus causis, & quomodo Papa possit deponi; & de appellatione Papæ ad Concilium

Scripsit præterea de donatione Constantini Imperatoris, & De vtroque gladio in Ecclesia.

Meminere Iacobatij Cardinalis Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Felix Contelorius in Elencho, Henricus Lud. Rupipozæus in nomenclatore Cardinalium, Franciscus Maria Torrigius de scrip. Card.

Dominicus Pinellus Genuensis, Paridis Senatoris in Patria filius, Patauinæ Academiæ publicus Iurisprudentiæ Doctor, in Aula Romana ex vtriusque Signaturæ Referendario à Pio V. Auditoris Cameræ Vicarius renuntiatus, sub Gregorio XIII. Aloysij Cornelij S. R. E. Camerarij vices gessit, tum Princeps & Episcopus Firmanus, ac Cameræ Clericus declaratus est. Sixtus V. Cardinalium Collegio anno primo Pontificatus illum adscripsit, cum Titulo S. Laurentij in pane & perna, & legatum Flaminiæ, Basilicæque, liberianæ Archipresbyterum nominauit. Sub Gregorio XIV. ex primo Titulo ad alium S. Chrysogoni translatus, legationis munere fungitur in Vmbria, & sub Clemente VIII. ex Presbyterorum ptimo Episcopus Albanensis, indè Tusculanus, nec non sub Paulo V. successore Portuensis & Ostiensis, Sacrique Collegij Decanus nominatur. In senectute bona Orbi ereptus est anno salutis 1611. Cadauer solemni pompa ad liberianam Basilicam delatum humili sepulchro quod sibi viuens ante confessionem posuerat sub hac breui inscriptione repositum.

DOMINICVS
Card. Pinellus
Viuens nouissima cogitans
Sibi fieri mandauit
Anno Iubilei MCCCCCC.
Ætatis LX.
Obijt Anno Domini MDCXI.
v. Id. Augusti.

Hic

Hic Decretalium opus à Gregorio XIII. incœptum, perfecit.

Tractatum etiam elucubrauit de auctoritae Papæ, qui M. S. legitur in Bibliotheca Vaticana.

Tum Relationes factas in Consistorio secreto coram Paulo V. Pontifice super vita & sanctitate Franciscæ Romanæ & Caroli Cardinalis Boromei, Tituli S. Praxedis Archiepiscopi Mediolanensis.

Scrip sit entiam literas pro celebratione Officij, ac Missæ de communi vnius Virginis in festo B. Mariæ de Castello apud Tiphernates, & alias de inuentione corporis S. Placidi ac Sociorum Martyrum quas rescripsit in primo Tomo Sanctorum Siculorum Octauius Caietanus.

Cardinalem hunc celebrant Guido Panzirolus de Claris Interpretibus, Vbertus Folietta in Elogijs, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Stephanus Buronus, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius in Vita, Felix Contelorius in Elencho Cardinalium, Michael Iustinianus in Syllabo Scriptorum Ligurum, & alij plures cum Paulo de Angelis in Descriptione Basilicæ liberianæ.

Dominicus de Ruuerre ex Dominis Vici noui, Ioannis & Annæ de Puteo filius, natione Italus, patria Taurinensis, Christophori Cardinalis germanus frater, Canonicus Lausanensis, & Eporediæ, Prior S. Andreæ, ex Arcis Romanæ Præfecto Canonicus Basilicæ Vaticanæ & Papæ Cubicularius, doctrina, moribus, & pietate insignis, Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Vitalis primùm, deindè S. Clementis, à Sixto IV. Romano Pontifice adscriptus est, à quo Ecclesiarum SS. Antonij & Dalmatij Taurini, Cariniani & Ripolarum Præposituras, Abbatiamque S. Christophori de Vercellis obtinuit; Rexit etiam Ecclesias Cathedrales Montis Faliscorum, Taurinensem, & Tarantasiensem. Præfuit Archipresbyter Basilicæ Vaticanæ. in D. Mariæ de Populo ad honorem Virginis Mariæ & S. Hieronymi Sacellum extruxit, congruaque dote dotauit, in quo sibi & Christophoro fratri sepulchrum parauit. E mortalium societate egressus est Romæ die 22. Aprilis anno orbis redempti MDLI. extat ad laudatum sepulchrum hæc Epigraphe.

DOMINICVS DE RVVERE
Card. Tit. S. Clementis
Qui Ædem hanc à fundamentis perfecit

Hic
Pro tempore, quiescit.
Concordes animos, piasque mentes.
Vt
Dicas licet vnicam fuisse
Commisti cineres sequentur & se
Credi corporis vnius iuuabit.

Sunt typis euulgatæ huiusce Cardinalis literæ ad Petrum Carum Ducis Sabaudiæ Senatorem doctrina clarum.

De Cardinali Ruuereo scripsere Panuinius, Auberyus, Ciaconius, eiusdemque Auctarij in Vita, Franciscus Augustinus ab Ecclesia in hist. Pedemontana, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Laurentius Schraderus in Monumentis Italiæ, Felix Contelorius in Elencho, Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, & alij.

Mag. Fr. Dominicus Serranus natione Gallus, patria Monspesulanus, Ordinis B. Mariæ Redemptionis Captiuorum Magister Generalis inter S. R. E. Cardinales, ex aliquibus, cooptatus à Clemente VI. librum scripsit de scientia, matura deliberatione danda, & Tractatum super legem Corneliam de beneficijs. Pestilentiæ morbo correptus perijt in patria die 9. Mensis Iulij anno octauo & quadragesimo seculi decimi quarti ab orbe redempto.

Meminere huius Dominici Auctarij Ciaconij, Hippolytus Marraccius in Appendice Bibl. Marianæ & Auctores plures sui Ordinis.

Dominicus Tuschus è Castro Arano tenui pago, atque humili Regij lepidi Diœcesis, ex Episcopo Tiburtino, Vrbisque Prætore Presbyter Cardinalis S. Petri in Monte Aureo à Clemente VIII. Romano Pontifice renuntiatus, scripsit instar Repertorij Practicarum Conclusionum iuris in omni foro frequentiorum Tomos octo pergrandes, quibus magnum apud Viros doctos in tota Europa nomen sibi comparauit.

Annos natus sex supra octoginta Romæ die 26. Martij anno 1620. è vita excessit, iacet in Titulo sub hac Epigraphe.

MDCXX.

MDCXX.
DOMINICI
Cardinalis Tuſchi Oſſa.

Celebrant Cardinalem Tuſchum Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Hippolytus Marraccius, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Franciſcus Maria Torrigius de Script. Card. Guido Card. Bentiuolus in Memorijs hiſtoricis, Ioannes Nicius Erythræus in Pinacotheca, Iacobus Philippus Tomaſinus, ac Hieronymus Ghellinus in Theatris Virorum illuſtrium.

Donus, ſeu Domnus Mauritij filius, patria Romanus ex S.R.E. Cardinali, a Clero electus Pontifex Maximus, Petri nauim rexit per Menſes quinque, dieſque decem ſupra annum. Hic vt inter Orientalem, & Occidentalem Eccleſiam concordiam firmaret hortatoriam ad Theodorum Patriarcham Conſtantinopolitanum miſit Epiſtolam, & 3. Idus Aprilis anni 678. ſupremis ritè ſuſceptis myſterijs in eiuſdem Eccleſiæ ſuæ Sponſæ complexu extremum edidit ſpiritum.

Eſt huius Pontificis mentio apud Anaſtaſium Bibliothecarius, Martinum Polonum Io: de Columna, Ptolomæum Lucenſem S. Antoninum, Panuinium, Franciſcum Petrarcam, Niemum, Platinam, Simonettam, Ciaconium, eiuſdemque Auctarios in Vita, apud Ludouicum Iacobum à S. Carolo in Bibl. Pontificia, & apud alios plures.

Drogo, ſiue Draco Gallus Monachus S. Benedicti ex Priore S. Nicaſij Remenſis, primus Abbas S. Ioannis ab Innocentio II. Romano Pontifice renuntiatus Epiſcopus Oſtienſis, qui è vita migrauit anno partę ſalutis 1138. Trithemio teſte ſcripſit.

Librum de corpore Chriſti.

De Paſſione Chriſti opuſculum, quod habetur in Tomo ſecundo Bibl. Patrum.

De creatione primi hominis

De Donis S. Spiritus.

De Beatitudinibus

De horis Canonicis

Soliloquia.

Gesta Drogonis percurrit Hermannus Monachus de miraculis S. Mariæ Laudunensis, Auctor Appendicis ad Sigebertum, Sammarthani in Gallia Christiana, Auctarij Ciaconij, & alij multi.

E

Doardus Heruisius, Vide Euerardus.
Eleutherius alij Abundius Eleutherius natione Græcus patria Nicopolitana ex Presbytero S. R. E. Pontifex renuntiatus sedit annos tredecim, totidemque dies, & ad Ecclesias Galliæ Epistolam direxit inter Decretales recensitam, & mortuus Romæ VII. Kal. Iunij anno a Christo nato 195.

Meminere Eleutherij Martyrologia Romanum sub hac die, Bedæ pridiè huius diei, Baronius in Notis & in Annal. Irenæus, Optatus, Augustinus epist. 165. Eusebius in Chronico, Marianus Scotus in sex ætatibus anno 177. S. Hieronymus, Io: Lepaige, Nigraualle in Bibl. Præmonstratensi, Damasus, Panuinius, Ciaconius cum suis Auctarijs, Platina, & reliqui omnes qui de Romanis Pontificibus tractarunt.

Eleutherius S. R. E. Cardinalis scripsit librum de Missæ sacrificio, & misterijs, qui extabat M. S. apud Guillelmum Sirletum. De hoc Cardinali nulla mentio in monumentis Vaticanis.

De hoc tractant Auctarij Ciaconij.

Fr. Elias de Bordeilles, seu de Bourdeille Gallus Ordinis Minorum, Theologus & Ecclesiastes primi nominis ab Eugenio IV. Romano Pontifice annos natus solum viginti quatuor ad Petragoricensem Episcopatum vocatus à Nicolao Albergato Cardinali S Crucis Legato Apostolico inauguratur. interfuit Episcopus Concilio tum Ferrariæ cum Florentiæ habito. Post Petragoricensem, Archipræsul Turonensem rexit Ecclesiam, cuius iura contra Regem ipsum, ac Regios Ministros forti pectore sustinuit, quare à Sixto IV. absens sacra purpura ornatur, præponiturque Titulo S. Luciæ in Silice, numquam tamen romanam Curiam inuisit, raròque Cardinalitijs vsus est insignibus. Apud Castrum Artaniæ in Turonibus ad Cœlum abijt post octauum Cardinalatus mensem, die 5. mensis Iulij anno salutis 1484. iacet in Ecclesia principe Turonensi miraculis clarus.

Scripsit pro Pragmaticæ Sanctionis abrogatione opusculum. & de potestate Papæ librum vnum, quem extare M. S. in Bibl. Col-

Collegij Nauarrici Parisiensis, editumque in lucem Tolosæ anno 1518. affirmat Henricus Spondanus.

De concordato circa beneficia Galliæ.

Decreta contra deierantes, quos pœnis varijs prosequutus est.

Theologiam in arctum collectam.

De illo Sammarthani in Gallia Christiana, Rodulphus Tossiniacensis in hist Seraphica, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Auberyus, Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Felix Contelorius in Elencho, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, alijque plures cum Vadingo in Annalibus Minorum, & Arturo à Monasterio in Martyrologio Franciscano.

Fr. Elias de Nabunal natione Gallus Ordinis Minorum sub Clemente VI. Presbyter Cardinalis S. Vitalis scripsit

In quatuor libros Sententiarum.

In Apocalypsim Commentaria

Et de vita contemplatiua opus.

E vita excessit 4. Nonas Octobris anno salutis humanæ 1367. & Auenione sepultura donatus apud Minores.

Agunt de nostro Elia Annales Minorum, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Auberyus, Panuinius, Ciaconius, eiusdemque Auctarij in Vita, Felix Contelorius in Elencho & alij plures.

Mag. Elias de Sancto Heredio natione Gallus ex Monacho S. Benedicti Presbyter Cardinalis S. Stephani in Cœlio monte, mox Episcopus Ostiensis, Veliternus sub Innocentio VI. Romano Pontifice edidit ex aliquibus

De vita contemplatiua opusculum

In quatuor sententiarum libros Commentaria

Et Postillam in Apocalypsim, aliaque nonnulla.

Alij tamen harum lucubrationum, non hunc Eliam, sed de Nabunal Auctorem, vt diximus superius, faciunt.

Est huiusce Eliæ mentio apud Petrum Frizonium in Gallia purpurata, Auberyum, Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Felicem Contelorium in Elencho, apud Auctores Galliæ Christianæ, Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Odericum in Annalibus Ecclesiasticis, Vrbani V. & Innocentij VI. Romanorum Pontificum Registra, & apud Anonymum vitæ Innocentij VI. Auctorem.

Enecus de Mendoza & Zunnica Hispanus, Petri de Zunnica, & Catharinæ à Velasco Comitum Mirandæ filius, Cauriensis, inde-

indè que Burgensis Episcopus, Sanctæque Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Diaconus à Clemente VII. renuntiatus anno exacti seculi trigesimo, præfuit Diaconiæ S. Nicolai in Carcere.

Romæ obijt 9. Iulij anno 1538. seu 1539. iacet in Præmonstratensium Cœnobio la Vid. nuncupato.

Scripsit multa sermone hispano, Vitam videlicet Christi metro Castellano, Hispali editam anno 1611. in 8. aliudque opus prænotatum iusta ratio contra sensum, metricum & ipsum. Cesaraugustæ in fol. 1509. Refugium animæ Ibidem 1492. & Sistema sub Titulo Deuotionis Opera; & Carmina aliqua vernacula lingua de B. Virgine. dubitant tamen aliqui, an hic fuerit Auctor Vitæ Christi, an alius Enecus eiusdem agnominis, professione Franciscanus.

De hoc Cardinali tractant Ciaconius cum Auctarijs, Marinæus Siculus, Nicolaus Antonius Tomo 1. Bibliothecæ Hispanicæ, Felix Contelorius in Elencho.

Ennius Philonardus natione Italus ingenuo genere natus apud Hernicos in oppido Bauca dicto, Veruanæ Diœcesis, ab Alexandro VI. Verulanus Episcopus renuntiatus, à Iulio II. Bononiæ Prolegatus, ac Imolensis Gubernator, Leone X. Hadriano VI. & Clemente VII. apud Heluetios Nuncius, à Paulo III. Presbyteris Cardinalibus Titulo S. Anastasiæ adscriptus, præfuit progressu temporis Episcopus Albanensi, & Ferretranæ Ecclesijs. extrema clausit Romæ die 19. Decembris anno salutis 1549. iacet in natalitio solo sub hac Epigraphe.

ENNIO PHILONARDO
Cardinali
Episcopo Albanensi
Qui
Felicitate ingenij,
Magnum rerum administratione
Non solum eius humile
A Bauca Hernicorum genus illustrauit,
Sed
In Maximorum Pontificum

Innocentij VIII.
Alexandri VI.
Iulij II.
Leonis X. Hadriani VI.
Clementis VII.
Amicitia receptus, & ab ijs ad Principes,
Ad nationes, ad exercitus,
Et
Prouincias missus inuicto animo,
Et fide autoritatem
Sedis Apostolicæ summa
Cum Reipublicæ vtilitate
Vbique conseruauit.
Quas ob res benè gestas
Vt
A continuis laboribus aliquando vacaret,
Prœmiumque meritorum reportaret
A Paulo III.
Ad custodiam Arcis Hadrianæ,
Mox ad Cardinalatus honorem,
Senatus Populique Romani plausu
Ac
Totius Italiæ vocatus fuit
Demum extincto Pontifice
Dum Patres eius vnius animi pietatem;
Vitæ sanctitatem,
Innocentiamque respicerent,
Ipse morbo grauatus

E ſacro Concilio in Arcem
Quam ſeruauerat ſecedens humana
Omnia conſilia interrumpens
Ad meliora Cæleſtia
Incredibili deſiderio apud omnes relicto
Euolauit die Decembris xix.
Anno Salutis MDXLIX.
Ætatis ſuæ
LXXXIII.
Antonius Epiſcopus Verulanus,
Et
Saturnus fratris filij
Teſtamento heredes Sepulchrum
Cum Sacello Ieſu,
Matrique Virgini,
Et Sebaſtiano Martyri dicato
Erigi curarunt.

Huiuſce extat relatio Victoriæ Catholicorum Heluetiorum contra Hæreticos, quam Pontifex in publico Conſiſtorio legit coram Cardinalibus.

Tractant de Ennio Panuinius, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Nomenclatoris Cardinalium Auctor, Bernardus Clauellus de antiqu. Arpini, Felix Contelorius in Elencho, Sforția Pallauicinus in hiſt. Concilij Tridentini, Matthæus Gibertus in literis, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Erardus de Leſignijs, ſeu Leſingijs Gallus Epiſcopus Altiſſiodorenſis & ſub Ioanne XX. dicto XXI. Romano Pontifice Epiſcopus Cardinalis Prænestinus orationem habuit coram S. Ludouico Rege Francorum, vt cogeret excommunicatos ante annum abſolutionem petere. Obijt Romæ die 18. Auguſti anno ſeculi decimi tertij ſeptuageſimo ſeptimo, cuius oſſa Altiſſiodorum relata iacent ſine vlla memoria in Baſilica S. Stephani, cum

Guidone de Melloto auunculo, Episcopo item Altisidorensi seu Autissidorensi.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Auctores Galliæ Christianæ & Purpuratæ, apud Auberyum, Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios plures.

Erardus, seu Eraldus, vel Heraldus de la March Germanus generis nobilitate clarus, quem eximia indoles, optima corporis constitutio, magnum & acre ingenium, literarum sacrarum, humanarumque non vulgaris cognitio; iudicium, eloquentia, & ante omnia omnibus in rebus maxima animi moderatio cum affabilitate coniuncta maxime commendabant, ex Protonotario Apostolico communi Canonicorum electione renunciatus Episcopus Leodiensis, à Galliæ Rege ad Maximilianum Cæsarem missus Orator, ab eodem Carnotensem Ecclesiam administrandam suscepit. Caroli V. Cæsaris precibus à Leone X. sacram purpuram accepit cum Titulo S. Chrysogoni, ac legatione Apostolica ad disciplinam Cleri in diœcesi & Ciuitate Leodiensi restituendam peracta, è viuis sublatus est Leodij die 16. Februarij anno post Christum natum 1538. post obitum sepultus apud S. Lamberti in marmoreo sarcophago cum sequenti Epitaphio.

HERARDVS A MARKA
Mortem habens præ oculis
Viuens posuit.

Extant huius Cardinalis literæ plures ad Erasmum Roterodamum.

De hoc Cardinali scripsere Auctores Galliæ Christianæ, & Purpuratæ, Auberyus, Ioannes Chenu de Episcopis Galliæ, Laurentius Surius in Commentarijs, Iacobus Gaulterius in Tabula Chronol. Gaspar Buschius de Episcopis Germaniæ, Panuinius, Felix Contelorius in Elencho, Ciaconius cum Auctarijs & alij.

Ernestus Adalbertus ab Harrach Germanus ex Archiepiscopo Pragensi S. R. E Presbyter Cardinalis ab Vrbano huius nominis octauo renuntiatus, Ecclesiam Tridentinam etiam rexit, præfuitque primùm Titulo S. Praxedis, tum S. Laurentij in Lucina. Roma in Germaniam ex Comitijs Clementis IX. reuersus die 24. Octobris anno 1667. ætatis 72. Viennæ ad superos euolauit.

uit. Iuuenis cum studijs vacaret Romæ in Collegio Germanico opus vincta oratione prænotatum Simbuleuticon edidit. eiusdem literas ad Abbatem Antuerpiensem datas pro obtinendis S. Nortberti reliquijs præ manibus aliquando habui, typis belgicis euulgatas.

Laudant Ernestum Auctarij Ciaconij & alij plures.

Euaristus Iudæ Iudæi filius ex S. R. E. Presbytero Romanus Pontifex euulgatus, Christianæ pietatis studiosissimus duas scripsit Epistolas, quarum prima est ad Affricanos Episcopos, altera ad Fratres Ægypti, occubuitque capitis abscissione VII. Kal. Nouembris anno Dominicæ natiuitatis CXVIII. cum sedisset in Petri Cathedra Menses duos, diesque duosdetriginta supra annos octo.

Celebrant Euaristum Martyrologia Romanum, Bedæ, Vsuardi, & Adonis, Baronius in Notis & in Annal. Irenæus lib. 3. Epiphanius hæresi 27. Eusebius in Chronico & in historia. Optatus, Augustinus epist. 165. Nicephorus in Chronico, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs & reliqui omnes qui de Romanis Pontificibus tractarunt.

Euerardus alijs Edoardus Heruesєus, alijs Heruisius Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, natione Scotus Doctor Oxoniensis in diuinis Scripturis versatissimus ex Episcopo Nazareno à Gregorio huius nominis decimo Rom. Pontifice renuntiatus est Diaconus Cardinalis S. Eustachij vt, ex probatis Auctoribus refert Frãciscus à Iesu Maria Hispanus in Catalogo Scriptorum sui Ordinis, qui vndè hanc notitiam assecutus sit, non explicat. In monumentis Vaticanis nulla est huiusce Cardinalis memoria, certum tamen est apud omnes Euerardum euulgasse librum vnum de laudibus Deiparæ Virginis.

In Magistrum Sententiarum libros plures.

In Epistolam Pauli ad Romanos libros duos.

Totidem de Prædestinatione

In vniuersam Aristotelis logicam libros quinque

Ac obijsse anno salutis 1279. die 9. Mensis Maij, & sepultus apud Religiosos sui Ordinis in Cœnobio Aberdonensi in Scotia.

Est Euerardi mentio apud Auctarios Ciaconij & apud Hippolytum Marraccium in Bibliotheca Mariana, præter Auctores sui Ordinis, nempè Figueram in Chronico, & alios.

Eugenius patria Romanus Ruffino genitus S.R. E. Cardinalis primùm, mox Pontifex Maximus sedit annos duos, Menses nouem,

uem, dies quatuordecim, vir certè miræ pietatis, religionis, mansuetudinis ac munificentiæ singularis, qui Gratiano referente statuit suis Constitutionibus, vt quilibet Episcopus Carceres haberet ad pœnitentiam delinquentium Clericorum, vt habemus in Decret. 81. dist. c. Sacerdos, iussitque vt iuxta Ecclesias Sacerdotum domicilia constituerentur; mandauit quoque Monachis ne quauis ex causa sine Superioris sui licentia Claustro exirent; vetuit insuper vt nullus inuitus Monachus in Monasterio retineretur. Defunctus 4. Nonas Iunij anno seculi septimi quinquagesimo septimo, sepultus apud S. Petrum.

Est Eugenij memoria in Martyrologio Romano, apud Baronium in Notis & in Annal. apud Anastasium Bibliothecarium, Martinum Polonum, Ioannem de Columna, Ptolomæum Lucensem, Franciscum Petrarcham, Niemum, Platinam, Panuinium, Ioannettum, Stellam, Simonettam, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios plures.

Eugenius Romanus Boemundi filius Archypresbyter Cardinalis in Titulo S. Sabinæ, mox Pontifex Maximus sub eodem nomine secundus, præfuit Reipublicæ Christianæ annis tribus, Mensibus sex, ac diebus 24. scripsitque Epistolam ad Bernardum Archiepiscopum Viennensem; quæ extat in Bibliotheca Floriacensi. è vita migrauit in Vrbe 3. Idus Augusti anno à partu Virginis 824. eruditione, facundia, & sanctitate clarus, cuius acta describunt Baronius in Annalibus Eccl. Anastasius Bibliothecarius, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, Genebrardus, Lud. Iacobus à S. Carlo in Bibl. Pont. Ioannes Lepaige, Io: de Nigraualle in Præmonstratensi, & alij omnes qui de Romanis Pontificibus tractarunt.

Eusebius natione Græcus professione Medicus ex S. R. E. Presbytero omnium suffragijs euulgatus Pontifex Maximus, cum sedisset Menses septem, diesque vnum & viginti supra annum, vel ex alijs duos, excessit è vita 6. Kal. Octobris anno Dominicæ natiuitatis 312. Huic Binius tres, alij duas tribuunt Epistolas, vnam ad Galliæ, alteram ad Ægypti Episcopos datas.

Eusebij meminit Martyrologium Romanum, Ado, Baronium in Notis & in Annalibus, Eusebius in Chronico, Optatus, Augustinus epist. 165. Nicephorus Episcopus in Chronico, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & reliqui.

Euthichianus è familia Martia, patria Lunensis ex S. R. E. Presbytero Pontifex Maximus euulgatus, post octennium à sua electione martyrij palma donatus Cœlum petijt die 8. Decem-

bris

bris anno salutis 283. scripsit hic duas Epistolas inter Decretales recensitas.

Celebrant Eutichianum Martyrologia, Romanum, Bedæ, Vsuardi & Adonis; præterea Baronius in notis & in Annal. Eusebius in hist. Optatus, Augustinus epist. 165. Nicephorus in Chronico, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Panuinius, ac reliqui omnes qui historiam Pontificiam, vel Sanctam elucubrarunt.

Fabianus

F

Abianus Romanus S. R. E. Presbyter primò, deindè Pontifex qui sedit annos XV. dies 4. scripsit Epistolas tres inter Decretales recensitas quæ autem illi adscribitur a nonullis ad omnes Ecclesiæ comministros, omninò, Posseuino teste, spuria est. Occubuit martyrio coronatus 13. kal. Februarij anno Domini CCLIII.

Fabianum debitis laudibus extollunt Martyrologium Romanum, Menologium Græcorum, Baronius in Notis & in Annalibus, liber Romanorum Pontificum inscriptus Damasus, Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen Augustinus epist. 165. Nicephorus Episc. in Chronico, Cedrenus, Zonaras, Ruffinus, Panuinius, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Io: Lepaige, Io: Nigraualle, Galesinus, Ferrarius, Petrus de Natalibus, Io: Bollandus & alij plures.

Fabius Chisius nobilis Senensis, Flauij ex Laura Marsilia vxore filius ex Presbytero S. R. E. sub Titulo S. Mariæ de Populo ab Innocentio X. renuntiato, post eiusdem obitum Petri Cathedram ascendens, sub nomine Alexandri VII. in ea sedit per mensem vnum & dies quindecim supra annos duodecim, obijtque 22. die Maij anno voluentis seculi decimi septimi sexagesimo septimo. Huius Auctoris sunt Hymni, Epigrammata, Odæ, Elegiæ latina lingua euulgatæ sub Titulo Musæ iuueniles Philothi.

Scripsit etiam Constantinum. Tragœdiam.

Artem salutis, seu perfectè viuendi

Directorium Monialium à libris S. Francisci de Sales exceptum.

Vitam B. Ioannis Chisij Eremitani S. Augustini.

Historias SS. Bernardini Senensis, Thomæ à Villanoua, Francisci de Sales, quorum duos postremos Sanctorum Senatui adscripsit, in arctum collegit, & Clericis propoluit legendas in Canonicarum horarum Epitome.

Ex officio verò pulres Constitutiones edidit, & Epistolas ad diuersos misit.

Meminere tanti viri Auctarij Ciaconij, Augustinus Fauoritus in Oratione funebri, & alij plures.

Fabius

Fabius Mignanellus natione Tuſcus, Patria Senenſis ex Lucerino, Epiſcopus Groſſettanus, & Presbyter Cardinalis in Titulo S. Siluestri à Iulio III. renuntiatus præfuit Signaturæ Iuſtitiæ; obijtque Romæ Presbyter SS. Io: & Pauli 4. Idus Auguſti anno ſalutis 1557. ætatis 61. ſepultus in S. Maria de Pace.

Hic Nuncius Apoſtolicus apud Ferdinandum Regem Romanorum ſcripſit literarum negotialium volumen aſſeruatum M. S. in Vaticano.

Scripſit etiam Opuſcula de peccato originali, de iuſtificatione, & diſcurſus varios quos dixit Patribus Concilij Tridentini, inter quos & ipſe ante purpuram ſederat.

Eſt Fabij mentio apud Auctarios Ciaconij, Auberyum, Panuinium, Ferd. Vghellium in italia ſacra, Sfortiam Card. Palauicinum in hiſtoria Tridentina, Petramellarium, Thuanum in in ſua hiſtoria, Petrum Aretinum, Iſidorum Vgurgierum, & alios.

Fabritius Veroſpius Romanus Clericus Cameræ Apoſtolicæ, deindè Auditor Rotæ Romanæ, demum Presbyter Cardinalis ab Vrbano VIII. in Titulo S. Laurentij in pane & perna die 30 Auguſti anno à natiuitate Christi 1627. abſens ab Vrbe renuntiatus, Concilij Tridentini præfectarum geſſit.

E vita exceſſit Romæ die 27. Ianuarij anno 1639. ætatis octauo ſupra ſexageſimum; iacet apud ſuæ gentis Maiores in Sanctiſſimæ Trinitatis Templo in Monte Pincio.

Huius Oratio extat latina lingua, à ſe habita in funere Io Franciſci Aldobrandini, nec non Deciſiones, quas elaborauit in Rota Romana.

Vide de hoc plura apud Auctarios Ciaconij & Amydenum in Vita.

Fauſtus Polus, Calciæ in celebri apud Camertes municipio natus, ex rationario Cardinalis Maphæi Barberini, intimus Vrbani VIII. Cubicularius primò, deindè Apoſtolici Palatij Præfectus, Archiepiſcopus Amaſienſis, Nuncius ad Mariam Hungariæ Reginam, demum Presbyter Cardinalis S. Chriſogoni, & Epiſcopus Vrbeuentanus renuntiatus Synodum edidit in Clericorum ſuæ Eccleſiæ commodum. Exceſſit die 7. Octobris anno ſalutis 1653. ætatis 77. ſepultus apud Eccleſiam Principem Vrbis veteris.

Tractant de hoc Cardinali Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Gualdus in hiſt. Theodorus Amydenus in Vita M. S.

Federicus Boromæus Mediolanensis Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Dominica sub Sixto V. deindè SS. Cosmæ & Damiani, atque ex alijs S. Agathæ, tum Presbyter S. Mariæ Angelorum ad Thermas & Archiepiscopus Mediolanensis, qui exotica idiomata, græca scilicet, arabica, caldaica perindè, ac vernacula vsurpabat, temporis semper pretium fecit, dum nihil illius amisit; eius otij fructus egregia illa opera numerantur, quæ ad communem protulit vtilitatem, atquè in conspectu omnium, ac luce proposuit, & sunt.

Sacra Colloquia vernacula lingua

Principum fauor eodem Idiomate liber.

Diuinæ laudes libris tribus Italicè

Sermones Synodales eadem lingua

De Episcopo concionante libri tres latina lingua

Meditamenta literaria

De Christianæ mentis iucunditate libri tres

De sacris nostrorum Temporum Oratoribus libri quinque

De vera & occulta sanctitate

De Moribus B. Virginis lib. 1.

Hæc omnia sunt in decem volumina distincta.

Epistolæ eiusdem ad diuersos sunt publici iuris.

In Bibliotheca Ambrosiana typis edita inueniuntur.

De absoluta Collegij Ambrosiani in literis institutione lib. 16.

Tractatus de Villa Gregoriana, seu diuitiarum despicatum, Italicè, & latinè.

De Angelorum linguis, nominibus, & numero lib. 3.

Dicta, & facta quarumdam animarum sanctissimarum, siue de amore virtutis lib. 12.

De extaticis mulieribus, & illusis lib. 4.

De prudentia in creando Pont. Max. lib. 1.

De primis rerum nominibus lib. 2.

Cipria sacra, siue de honestate, & decoro Ecclesiastici moris lib. 1.

Musæum

De actibus prudentiæ lib. 14.

Plebanarum Visitationum exordia, & Tractatus ad agrorum incolas, & ad Clerum plebanum

Epistola ad aridam mentem

De Vita perfecta liber

De acquirendo Orationis habitu liber

De assidua Oratione liber

De

De vario reuelationum, & illusionum genere liber
De rebus inueniendis liber
Notæ in duodecim Prophetas minores
De Pitagoricis numeris lib. 3.
De Vita Catarinæ Senensis Monacæ Conuersę lib. 3.
De Exercitatione & labore scribendi lib. 3.
De Cabalisticis inuentis lib. 2.
De delectu ingeniorum lib. 2.
De tribus vitijs, superbia, auaritia, & concupiscentia lib. 3.
De fugienda ostentatione lib. 2.
De Consiliarijs Disputationes duæ
Paralella Cosmographica de sede, & aparitionibus dæmonum lib.
De moribus Christi lib. 4.
De euangelicæ narrationis dignitate lib.
De varijs Amoris moribus lib.
De prudentia Dei, & illius permistione cum malignis spiritibus lib.
De non vulgari existimatione, & fama lib.
De Ordine lib.
De insanis quibusdam tentationibus lib.
Oratio consolatoria, atque adhortatoria ad Episcopos
De addiscendis scientijs liber
De selectis diuinarum rerum probationibus lib. 7.
Obseruationes in Apocalypsim lib. 7.
Pallas compta, siue de bonarum artium cultu lib.
De voluptatibus mentis Christianæ lib. 3. Italicè.
De nonnullis sacræ Scripturæ locis passim vsurpatis lib. 2.
De sacris libris Theoreticis Tractat. 17.
De Presbyterio lib.
Idiota, seu de facilitate orandi. Italicè
De actione Contemplationis lib. 4.
Canticorum explanatio iuxta literalem sensum lib. 4.
De suis studijs Commentarium
De pictura sacra lib. 2.
Salomon siue opus regium lib.
De cognitionibus quas habent dæmones lib.
Tractatus habiti ad sacras Virgines Voluminibus 2.
Additamenta quædam ad nonnulla superius descriptorum operum.

Decessit Mediolani anno ætatis suæ sexagesimo septimo, Pontifica-

tificatus sui septimo supra quadragesimum, salutis humanæ primo & trigesimo supra millesimum sexagesimum x. Kal. Octobris. Corpus in Templo maximo Mediolanensi conditum cum sequenti sepulchrali inscriptione.

FEDERICVS BOROMÆVS
Cardinalis,
Et
Archiepiscopus Mediolani
Sub præsidio B. Mariæ Virginis
Hic quiescit in pace.

De Federico Boromæo tractant Petramellarius in Elogijs, Augustinus Valerius Cardinalis de Iubilæo, Baronius in Annal. Ianus Nicius Herythræus in Pinacotheca, Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, Io: Petrus Guissanus in Vita S. Caroli, Carolus à Basilica S. Petri in eadem. Antonius Sanderus in Elogijs Cardinalium, Octauius Lanzaucchia in Vita, Iustus Lipsius in Epistola, Nouarinus in Electis sacris, Franciscus Pola, & Boldonius in Inscriptionibus, Ioseph Castalio in Carmine, Guido Cardinalis Bentiuolus in memorijs historicis, Io: Rhò in Exemplis virtutum, Hieronymus Ghillinus in Theatro, Franciscus Augustinus ab Ecclesia in hist. Pedemontana, Iac. Philippus Thomasinus in Elogijs, Iacobus Gaddius de Script. non Eccl. Ferd. Vghellius in Ital. sacra, Claudius Robertus in Gallia Christ. Antonius Gallonius, Auctarij Ciaconij Franciscus Riuola & Ioseph Ripamontius in Vita, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Carolus Bascapè lib. de successoribus Barnabæ, Paulus Aresius in Panegeri, Petrus Paulus Bosca de origine Bibliothecæ Ambrosianæ, Philippus Picinellus in Atheneo Mediolanensi & alij.

Federicus Cæsius nobilis Romanus à Paulo III. Romano Pontifice anno reparatæ salutis 1544. Presbyteris Cardinalibus adiunctus sub Titulo Sancti Pancratij, quem titulum postea in alium S. Priscæ commutauit, tum Episcopus Prænestinus, Albanus, Tusculanus & Portuensis è vita excessit Romæ 5. kal. Februarij anno 1565. iacet in Basilica liberiana cum hoc Elogio.

FEDE-

D. O. M.

FEDERICO CÆSIO
S.R.E.
Card. Portuenſi,
Qui hoc Sacellum & alterum
In Æde
Beatæ Mariæ Pacis,
Ac Templum
Diuæ Catherinæ Virginum miſerabilium
Fundauit & doctauit.
Angelus Cæſius
Patruo Optimo poſuit.
Vixit Ann. LXIV. Menſ. VI.
Obijt v.Kal.Febru.
Anno ſal. MCLXV.

Scripſit hic Cardinalis Epiſtolas plures, quarum vna ad Donatum Ducem Venetiarum italica lingua typis data inuenitur inter literas Principum, illuſtriumque Virorum.

Laudant Federicum Cæſium Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Petramellarius in Elogijs, Hippolytus Marraccius in Purpura Mariana, Felix Contelorius in Elencho, Ferd. Vghellius in Italia ſacra, Paulus de Angelis in deſcrip. Baſil. liberianæ Horatius Turſellinus in Lauretana, Nicolaus Orlandinus in Soc. Ieſu hiſtorijs, & alij multi.

Federicus, alijs Fridericus de Cluniaco natione Gallus, laurea donatus in Academia Bononienſi Eccleſiam Æduenſem obtinuit, & à Pio II. renunciatus Prothonotarius Apoſtolicus, in Ordine velleris aurei in Burgundia Cancellarij munere functus eſt. Indè ad Tornacenſem Sedem promotus, apud Paulum II. apud Cæſarem, ac Regem Angliæ, tum Galliæ Regis, tum Burgundici Ducis nomine Legati munus expleuit cum plauſu,

Sixtus

Sixtus IV. ob eius animi dotes, vitæ innocentiam, eruditionisque eminentiam inter Presbyteros Cardinales illum cooptauit, S. Vitalis primò, mox S. Mariæ in Dominica titulum ei conferens. Morte repentina raptus est Romæ die Martis 7. Octobris anno salutis 1483. post obitum tumulatus in Ecclesia S. Mariæ de Populo cum hac Epigraphe.

Hic iacet
D. FEDERICVS DE CLVNIACO
Natione Burgundus,
Iuris vtriusque Doctor
Tit S. Vitalis
Presb. Card. Episc. Tornacen.
Qui obijt die Martis septimo Octobris
Anno salutis
MCCCCLXXXIII.

Extant tanti viri Orationes duæ habitæ nomine Comitis de Charrolois ad Clerum Cabilonensem pro electione noui Episcopi.

Huius virtutes commendant Auctores Galliæ Christianæ, & Purpuratæ, Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho, Io: Chenu de Episcopis Galliæ, Hieronymus Garimbertus & alij plures.

Federicus Cornelius senior patria Venetus, Eques Hierosolymitanus, Prior Cypri, Presbyter Cardinalis S. Stephani in Cœlio monte renuntiatus à Sixto V. Pont. Max. scripsit historiam translationis Ecclesiæ Cathedralis Bergomensis, cuius erat Episcopus ex vno in alium locum. Administrauit Patauinam, & Constitutiones pro Clericis edidit. Romæ 4. Nonas, seu Nonis Octobris anno post Christum natum 1590. è vita excessit. Ossa tamen iacent in Cathedrali Patauina cum sequenti Elogio.

FEDERICO CORNELIO
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinali

Episcopo

Episcopo Patauino
Aductis Roma ossibus Hæredes
Testamento posuere
Vixit annos LIX, Menses iij.
Dies 20.
Obijt Nonis Octobris MDXC.

De huius virtutibus consulendi sunt, Panuinins, Ciaconius cum Auctarijs, Ferd. Vghellius in Italia sacra, Petramellarius in Elogio; Io: Petrus Guissanus in Vita Caroli Boromæi; Iacobus Cauaccius in hist. S. Iustinæ, Angelus Portenarius in felicit. Patauina, Ioseph Silos in hist. Cleric. Regul. Vincentius Robardus de gestis Sixti V. Doglionus in hist. Patauina, & alij plures.

Federicus Fregosius, seu Fulgosius, nationeItalus, patria Genuensis, Presbyter Cardinalis Sanctorum Ioannis, & Pauli, tum S. Mariæ in Porticu à Paulo III. Romano Pontifice renunciatus scripsit ex aliquibus

De modo orandi Tractatum

De iustificatione, fide, & operibus Volumen

Præfationem in Epistolas Pauli ad Romanos.

Multi tamen dubitant an superius recensita opera sint Federici nostri, quæ verò sequuntur sunt omnino sua.

Meditationes in Psalmos 30. & 45. supra centesimum.

Oratio ad Ianuenses, quam laudat Cortesius

Epistolæ ad Cortesium, Sadoletum, & Bembum vtraque lingua.

Synodus Salernitana.

Mortem subijt die 22. Iulij anno reparatæ salutis 1541.

Meminere Federici Guicciardinus, Folietta deClaris liguribus, Sammarthani in Gallia Christiana, Ferd. Vghellius in Italia sacra, Iacobus Zunica in Itinerario, Franciscus Sansouinus de familijs Italiæ, Michael Iustinianus, & Raphael Sopranus in Catalogo Scriptorum ligurum, Iacobus Sadolettus in Carminibus, Ciaconius cum Auctarijs, & reliqui qui de Cardinalibus S. R. E. tractarunt.

Federicus Sanseuerinus Mediolanensis, alijs Neapolitanus, ex milite, Duceque armorum Ecclesiasticorum in Ferdinandum

Regem Neapolitanorum renunciatus S. R. E. Cardinalis ab Innocentio VIII. præfuit Diaconiæ S Theodori, & Episcopus Maleacensi, Viennensi, Moriensi in Gallia, Nouariensi in Italia & Archiepiscopus Rotomagensi Ecclesijs. Sub Alexandro VI. cum Cardinali Sfortia captiuus fuit. Contra Iulium II. interfuit Conciliabulo Pisano, quare ab ipso Iulio, honoribus omnibus spoliatus, & anathemate notatus, post palinodiam decantatam a Leone X. ad antiquam dignitatem restitutus est. Decessit Romæ Diaconorum Cardinalium primus die 7. Augusti anno salutis 1516. seu 1517. Extant huiusce Cardinalis Episcopi Nouariensis Statuta Ripariæ ab eo condita anno eiusdem seculi septimo.

Est Federici mentio apud Ferd. Vghellium in Italia sacra, apud Auctores Galliæ Christianæ, Panuinium, Auberyum, Ciaconium, eiusdemque Auctarios in Vita, Felicem Contelorium in Elencho, & alios plures.

Felix patria Romanus, Constantij filius, ex Presbytero S. R. E. euulgatus Pontifex Maximus, sub eodem nomine Rempublicam Christianam administrauit annis duobus, mensibus quinque vno minus die, cumque scripsisset Epistolas plures, quarum quatuor sunt inter Decretales, aliæquæ M. SS. asseruantur in Tabulario Arelatensi, martyrio coronatus Romæ occubuit 3. kal. Iunij anno post partum Virginis 275.

Huius Sancti acta indicant Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, & in Annalibus, Beda, Vsuardus, Ado, Petrus de Natalibus, Platina, Panuinius, Anastasius Bibliothecarius, Marianus Scotus, Eusebius in Chronico & in hist. Optatus, Augustinus epist. 165. Lud. Iacobus à S. Carolo in Bibl. Pont. Ciaconius cum Auctarijs, & reliqui omnes, qui de Romanis Pontificibus scripsere.

Felix natione Romanus, Patre Anastasio genitus ex Diacono Cardinali in Schismate Pseudopontifex electus, euulgauit Epistolas tres, quarum duæ leguntur Tomo 1. Conciliorum generalium cum notis Binij, tertiam vero indicat Iouerius: de huius obitu variæ sunt Scriptorum mox recensendorum sententiæ, ad illos lectorem remittimus.

De Felice Pseudopontifice est mentio apud Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Platinam, Anastasium Bibl. Adonem Viennensem, Bedam, Notkerum, Vsuardum, S. Gregorium in Antiphonario & Sacramentario, Theodoretum, Idocum Coccium & alios, quorum aliqui Felicem expungunt

à Ro-

à Romanorum Pontificum numero, alij verò non.

Felix Anicius Romanus Presbyter Cardinalis SS. Nerei & Achillei, tum Romanus Pontifex renuntiatus, dictus huius nominis II. alijs perperam III. Gregorij Papæ, Magni Doctoris Atauus rempublicam Christianam administrauit annis octo, mensibus vndecim, diebus duodeuiginti, quo tempore literas plures exarauit, quarum tantum octo ad nostram peruenerunt notitiam. Dies 25. Feb. Mensis, Anni 492. fuit illi supremus. post obitum sepulchrum habuit in Basilica S. Pauli Via Ostiensi

Meminit nostri Felicis Pontificis Martyrologium Romanum, Baronius in notis & in Annal. S. Gregorius homil. 38. in Euang. & lib. 4. Dialog. Ioannes Diaconus in Vita S. Gregorij, Leo Ostiensis in Chronico Casinensi, Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Binius, Ioannettus, Pancirolus & alij.

Felix Castorij Fimbrij filius, patria Beneuentanus ex Presbytero SS. Syluestri & Martini in Montibus, Tituli Equitij euulgatus Pontifex, dictus est Felix III. malè alijs IV. seditque annos IV. Menses duos, diesque duodeuiginti, quo tempore vt absentibus quoque adiumento esset Epistolas tres scripsit, vnam ad Episcopos Orbis Christiani, qua eis præcipit ne permittant aut Missam, aut diuina Officia celebrari in locis profanis. Alteram ad Sabinam matronam nobilem, qua illam hortatur vt nobilitatem & ingenuitatem suam virtutibus illustret. Tertiam ad Episcopos de Ecclesiarum consecratione.

Obijt Romæ 4. Idus Octobris anno 530. huius tumulus in Vaticano his carminibus fuit nobilitatus.

Certa fides iustis cœlestia Regna patere
Antistes Felix quæ modo lætus habet.
Prælatus multis, humili pietate superbus
Promeruit celsum simplicitate locum.
Pauperibus largus, miseris solatia præstans
Sedis Apostolicæ crescere fecit opus.

Huius Sancti Pontificis acta recitant Baronius in Annal. & in Notis ad Martyrologium Romanum, Bosius in Roma subterranea, Lud. Iacobus à S. Carolo in Bibl. Pont. Paulus de Angelis in descriptione Basilicæ Vaticanæ, Ciaconius cum Auctarijs & alij omnes qui de Romanis Pontificibus tractarunt.

Felix Perettus Picenus Philosophus & Theologus magni nominis apud Minores Conuentuales ex Presbytero Cardinali

S. Hieronimi Illyricorum, Cardinalibus suffragantibus, euulgatus Pōtifex Maximus, sub nomine Sixti V. præfuit Ecclesiæ vniuersæ annisquinque, Mensibus quatuor, diebus tribus, edíditque Conciones quasdam, inter quas vnam de Conceptione purissima B. Virginis Mariæ. Euulgauit etiam opera Sancti Ambrosij erudita manu, & summo labore à mendis à se repurgata, eruditoque ordine distributa, & accuratè impressa anno 1585. cum Vita S. Ambrosij Episcopi Mediolanensis. S. Bonauenturæ itidem Opera typis Vaticanis edi curauit.

Scripsit Bullarum insigne Volumen, & Epistolas multas ad diuersos.

Sententias item quasdam, & monita ad Cardinalem Nepotem.

Sacræ Scripturæ Codices iuxta puriora & vetustiora Hæbreorum, & Græcorum exemplaria correctos restituit.

Græcam insuper LXXII. Interpretum translationem cum latina typis vaticanis publicauit anno 1588.

Obijt 4. kal. Septembris anno à partu Virginis 1590. Corpus è Vaticano ad Basilicam liberianam deductum clauditur in pernobili sepulchro cum hoc Epitaphio.

SISTO V.
Pont. Max. ex Ord. Minor.
Alex. Perettus
S. R. E.
Card. Vicecancellarius
Ex
Sorore pronepos perfecit.

Sixti Pontificis acta commendant Lælius Peregrinus & Baldus Cataneus in oratione funebri, Franciscus Bordinus, Antonius Querengus, Fuluius Cardulus, Angelus Bargæus, Angelus Rocca de Basilica Vaticana, Lud. Iacobus à Sancto Carolo in Bibl. Pont. Ioannes Riualdellus in Elogijs, Hippolytus Marraccius in Pontificibus & in Bibl. Mariana, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Petramellarius, Mutius Pansa, Nicolaus Roccius, Paulus Bombinus, Scipio Dupleix, Auctarij Ciaconij in Vita, & alij plures.

Ferdi-

Ferdinandus Auſtriacus Regis Catholici Philippi III. & Margaritæ Auſtriacæ filius, Philippi IV. Germanus frater, Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Porticu à Paulo V. Romano Pontifice renuntiatus literas plures pro immaculata Conceptione Virginis Mariæ Gregorio XV. nec non Vrbano VIII. Romanis Pontificibus dedit. Bruxellis die 26. Octobris, ſeu Nouembris anno voluentis ſeculi decimi ſeptimi primo ſupra quadrageſimum, ætatis 32. mortuus eſt. Corpus Hiſpaniam translatum iacet in ſepulchro Maiorum.

Ferdinandum laudant Vincentius Marinerius in Soteria, Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, Io: Baptiſta Orſi, Octauius Boldonius in Inſcriptionibus, Balthaſſar Porregnus in Elogio, Auctarij Ciaconij & hiſtorici omnes huius ſeculi.

Ferdinandus Gonzaga Mantuæ Ducis filius, Diaconus Cardinalis ſub Paulo V. S. Mariæ in Dominica, tum S. Mariæ in Porticu ſcripſit Orationem in laudem Sancti Caroli Borromæi, quam publicè recitauit, antequam ille Sanctis connumeraretur. nuntium purpuræ remiſit, vixitque Dux Mantuanus vſque ad annum 1626. quo mortalem vitam exuit die 30. Octobris.

Eſt Ferdinandi Cardinalis mentio apud Franciſcum Polam in Inſciptionibus, Hippolytum Marraccium in Purpura Mariana, Auctarios Ciaconij, & alios multos.

Ferdinandus Ponzettus, ſeu Poccettus, vel Puccet, patria Neapolitanus, alijs Florentinus, ingenio clarus, doctrina celebris, & in euoluendis cuiuſque generis Auctoribus conſumatiſſimus, à puero Medicinæ operam dedit; in Curia Romana Septemuir creatus, inde Clericis Cameræ Apoſtolicæ, Præſidens & Decanus, tum Theſaurarius & Epiſcopus Melphienſis, demum etiam octogenarius Presbyter Cardinalis renuntiatur à Leone X. Pontifice Maximo. Romæ in viuis eſſe deſijt die 2. Septembris Menſis, anno 1527. a ijs 1528. ſepultus in S. Mariæ de Pace Templo in quo S. Brigittæ Sacellum à fundamentis extruxerat cum hoc Epitaphio.

Depoſitum
Viri omnium diſciplinarum,
Omniumque actionum humanarum,
Quæ ſingularem, & corporis,
Et animi veram felicitatem mortalibus

Parere solent, refertissimi
FERDINANDI PONZETTI
S. R. E.
Presbyteri Cardinalis
Tituli S. Pancratij
Qui die 2. Septembris MDXXVII. obijt,
Victurus scilicet vitam
Hom...., CXX. Annorum
Ni sacram direptionem vidisset.
Iacobus Ponzettus
Episcopus Melphitanus
Nepos lacrymans posuit.

Scripsit de Sacramentis Opus ad Hadrianum VI. Pont. Max.
De venenis libros tres ad Augustinum Niphum.
De Physica volumen vnum.
De origine animæ Tractatum.
De Philosophia naturali libros tres, qui Romæ typis dati anno 1620.

Huius Cardinalis acta descripserunt Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Franciscus Maria Torrigius de Scrip. Cardinalibus, Panuinius, Felix Contelorius in Elencho & alij plures.

Ferdinandus de Toleto Hispanus, nobilis, Decretorum Doctor à Gregorio XIII. inter S. R. E. Cardinales cooptatus, purpuræ vltrò oblatæ nuncium remisit, non sine ipsius Pontificis, ac Regis Hispaniarum admiratione. Scripsit Epistolam ad Stanislaum Cardinalem Hosium, tanto viro dignam, cœlestisque sapientiæ plenam, quam inuenies inter ipsas Hosij Epistolas, euulgatam. Obijt in Hispania mihi incertum quo Mense, quoue Anno. Corpus iacet Oropesæ apud Moniales Sanctissimæ Conceptionis.

Debitis laudibus Ferdinandum extollunt, Petramellarius, Gregorij XIII. Annales, Ludouicus Donius d'Attichy in hist.

Cardinalium, Hilarion à Costa in sua hist. Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs & alij multi.

Fidantius Presbyter Cardinalis S. Marcelli sub Cœlestino III. euulgauit Orationem quam habuit ad Populum Veronensem, & diem clausit extremum circa annum 1198. redemptionis humanæ, vt referunt Panuinius, Ciaconius & alij.

Flaminius Platus Mediolanensis ex Rotæ Auditore Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Dominica, tũ SS. Cosmæ & Damiani, Presbyter S. Clementis, S. Onuphrij, ac S. Mariæ de Pace, vir doctus, & in Romana Curia clarus, à Gregorio XIV. purpura donatus, scripsit Decisiones plures rotales.

Die 22. Nouembris anno 1613. Romæ fatis concessit, ætatis 63. & in Ecclesia nominis Iesu sepulchrum habuit sub hac Epigraphe.

D. O. M.

FLAMINII PLATI PATRICII
Mediolanensis
S. R. E.
Presbyteri Card. ossa hic iacent.
Cuius peritiam legum
Opportunitatem consiliorum,
Studium Religionis
Non hic disces sepulchrali fide,
Postumaque fama,
Disces si id curas
Ab Romanæ Rotæ Iudicibus
A
Purpuratorum Patrum Senatu
Apud quos Collegæ incomparabilis
Admiratio
In perpetuum viuet.

Quod autem
Viro mortale fuit
Hieronymus Platus Comes
Crpiniani
Eques Sancti Iacobi
A Spatha in hoc suæ erga
Optimum Patruum pietatis
monumento composuit.
Obijt Anno Domini
MDCXIII.
Ætatis suæ LXIII.

De hoc Cardinali honorificè locuti sunt, Hieronymus Platus frater in Tractatu de Cardinalatu, Petramellarius in Elogijs, Ciaconij Auctarij, Nicolaus Doglioni in historia & alij multi.

Formosus Ciuis & Episcopus Portuensis, Leonis filius, qui Romanus Ponifex renuntiatus idem nomen retinens rempublicam Christianam administrauit per menses sex, diesque duodeuiginti supra annum quartum, scripsit literas ad Stylianum Neocæsareæ Euphratesiæ Prouinciæ Episcopum, & ad Episcopos Angliæ, ad Fulconem Archiepiscopum Remensem, atque ad Episcopum Bononiensem, quas legere quisque poterit in Tomo 7. Conciliorum, in historia Remensi Flodoardi, nec non apud Sigonium de Episcopis Bononiensibus. Obijt 19. Kal. Ianuarij anno salutis 895.

De Formoso tractant S. Antoninus, Baronius in Annal. Iacobus Gaulterius in Tabul. Chronol. Leo Ostiensis in Chronico, Illescas in hist. Pontific. Ciaconius cum Auctarijs & reliquis qui historiam Pontificiam contexerunt.

Mag. Fr. Fortanerius, seu Fortannius, alijs Sertorius Vasalus natione Vuallus, seu Gallus, Ordinis Minorum Minister Generalis, administrationem Archiepiscopatus Rauennatensis à Clemente VI. obtinuit. Inde promotus ad Patriarchatum Gradensem cum retentione administrationis Ecclesiæ Rauennatensis. Eiusdem Clementis iussu legationis munere functus est ad Andream Dandulum Venetiarum Ducem vt inter Rempubli-

publicam Venetam & Genuensem rationes iniret concordiæ Innocentius VI. tantum virum S. R. E. Cardinalibus adiunxit. fuit etiam vir doctus, ac plura sui ingenij monumenta ad Posteros trāsmisit, quæ sunt.

Officium de stigmatibus S. Francisci

Sermonum volumen

Lectionum Theologicarum liber vnus

Quodlibeta disputata

Commentatus etiam est plures S. Augustini libros de Ciuitate Dei.

Exposuit omnes ferè sacrorum Bibliorum libros.

Sublatus est epidemia quæ grassabatur in Italia, mense Octobis, vel Nouembris anno eodem quo inter Cardinales cooptatus fuerat 1362.

Huius virtutes celebrant Fr. Lucas Vadingus de Scrip. Ord. Minorum, Petrus Frizonius in Gallia purpurata. Ferd. Vghellius in Italia sacra. Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Felix Contelorius in Elencho, Auberyus, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Panuinius, Pitseus de Scriptoribus Angliæ, Gaspar Iongellinus de Cardinalibus Ordinis Minorum & alij plures.

Franciscus Abundius Castilioneus Mediolanensis Presbyteris Cardinalibus Titulo S. Nicolai inter imagines à Pio IV. Romano Pontifice adscriptus, latina lingua, græcaque non minus quam ciuili, ac Pontificio iure, ac poesi clarus, scripsit sermone etrusco carmina, quæ Hieronymus Ruscellus cum alijs virorum illustrium publicæ luci commisit.

Cecinit etiam eodem carmine Deiparæ laudes, expressas pijs operibus. hoc opus euulgatum est cum Matthæi Castilionei Cōmentario. soluta vero oratione memorias suæ familiæ explicauit.

Viā vniuersæ carnis ingressus est Romæ 18. Kal. Decembris anno à partu Virginis 1568. ætatis 45. Cineres quiescunt ad S. Mariam de Populo cum sequenti Elogio.

D. O. M.

FRANCISCO ABVNDIO CASTILIONEO

Mediolanensi

Hiron. Senat. Mediol.

Præsi-

Præsidis filio
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presb. Cardinali
Cœlestini IV. Pont. Max.
Octauiani Gottifredi,
Brandæ & Io: Cardd. Gentili
Pio IV. Pont, Max.
Valdè charo,
Atque ab eodem ob fidem
Ac
Pietatem quam Episc. Bobien
In Concilio Tridentino
Præstitit
In amplissimum Collegium cooptato.
Vixit Ann. XLV.
Obijt Anno MDLXVIII.
18. Kal. Decemb.
Ioseph Castilion. I. C. hæres Patrueli,
Et
Io: Iacobo Barensi Archiepisc.
Patruo communi
M. P.

De hoc Cardinali plura apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, Auberyum, Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Auctores Historiæ Concilij Tridentini, Philippum Picinellum in Atheneo Medionalensi, Ghelinum, Crescentium & alios.

Franciscus Albertus à feudo Rupefucaldius cognominatus, natione Gallus, ex Præsule Claromontano Syluanectensis Episcopus, Magnus Franciæ Eleemosynarius, ac S. R. E. Presbyteris Cardi-

Cardinalibus Titulo S. Callisti à Paulo V. Romano Pontifice, Regis Gallarum intercessione adscriptus, vt calamo quoque Ecclesiæ Romanæ adiumento esset, Posterisque affectum sui cordis in eam aperiret, reliquit.

De Ecclesiæ auctoritate opus
De statu Ecclesiastico librum
Pro Clero Gallicano vindicias
Contra Schismaticos libellum.

Vitam produxit suam vsque ad annum quintum & quadragesimum præsentis seculi decimi septimi à Christo nato, quo die 14. Februarij iam fermè nonagenarius decessit, sepultus post obitum in Ecclesia Parisiensi S. Genouefæ sacra.

Debitis laudibus extollunt Franciscum Auctores Galliæ Christianæ & Purpuratæ, Hippolytus Marraccius in Purpura Mariana. Nicolaus Nau in oratione funebri; Auctarij Ciaconij, Ludouicus Donius d'Attichy, Verderius, Petrus Rouerius, Theodorus Amydenus in Vita latinè scripta, de la Norinienre in eadem gallicè, Ludouicus Iacobus à S. Carolo in Bibl. Pontificia. Iacobus Gaulterius seculo 17. suæ Chronol. Petrus le Moyne Soc. Iesu in Panegirico, Saniulianus Baleurreus in antiquitatibus Burgundicis, & Tounusianis, Ioannes Dartes Gallus in Tractatu de Vrbicarijs, & suburbicarijs regionibus. Dionysius Petauius in epist. nuncupatoria Operum S. Epiphanij, alijque plures.

Franciscus Albicius nobilis Cæsenas, Florentia oriundus, defuncta vxore, ex qua filios & filias plures habuerat in Romana Curia Causarum Patronus, Neapolitanæ primùm, deindè Hispanicæ legationis Auditor, ingenium quo à natura ditatus fuerat, nec non scientias studio aquisitas omnibus patefecit. Ex Hispania in Vrbem reuersus Sancti Officij Assessor in Controuersijs Iansenianis cum Innocentio X. Romano Pontifici, alijsque omnibus præclarè satisfecisset, purpura ab eodem anno 1654. ornatus est cum Titulo S. Mariæ in Via, quem hoc præsenti anno 1675. etiam retinet.

Edidit iterum Disceptationem de iurisditione Cardinalium in Ecclesia Titulari. Romæ 1668. illam euulgauerat annis superioribus, nunc autem.

Habet paratas prælo Decisiones in re fidei pro Tribunali Inquisitionis.

Et Sermones plures quos ipsemet dixit in Ecclesijs, & Conuentibus diuersis Vrbis.

De Francisco Cardinali Albicio tractat Philothei Musæ iuue-

niles, Nicolaus Angelus Caserrus in Synthemate vetustatis, Auctarij Ciaconij, & alij multi.

Franciscus Alciattus Mediolanensis iuris Doctor in Academia Ticinensi Episcopus Claromontanus primò, tum Ariensis, ac Ciuitatensis, Romani Pontificis Datarius, Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Porticu, mox Presbyter S. Luciæ in Septisolio, & S. Susannæ, eloquentia admirabili, iuris ciuilis, ac Pontificij scientissimus, lingua italica literas scripsit Gabrieli Flammæ, quas typis euulgatas inuenies cum alijs virorum illustrium. Reliquit etiam typis euulgata Consilium, super materia peculiari;

Consilium de Duello.

Orationes plures.

Aliaque M. SS. plura in vtroque iure. Romæ mortem subijt 13. Kal. Maij anno salutis 1580. ætatis nono supra quinquagesimum. Ossa in Ecclesia S. Mariæ Angelorum, quam Pius huius nominis IV. suæ purpuræ Auctor in Titulum elegerat, cum sequenti Elogio.

D. O. M. S.

Et memoriæ
FRANCISCI ALCIATTI
Mediolanensis
Tit. S. Mariæ in Porticu
S. R. E.
Presbyteri Cardinalis
Virtute, humanitate, officio
I. V. scientia,
Ac
Cæteris omnibus disciplinis
Florentissimi
Carthusiensis Familiæ Protectoris.
Vixit Annos LVIII.
Menses ij. Dies 18.

Obijt

Obijt Ann. sal. MDLXXX.
13. Kal. Maij.
Virtute vixit,
Memoria viuit,
Gloria viuet,

Huius laudes explicarunt carmine Academia Parisiensis, soluta oratione Petrus Victorius in Epistolis, Petramellarius, Auberyus, Auctarij Ciaconij, Felix Contelorius in Elencho, Paulus Morigia de Nobilitate, Ianus Nicius in Pinacotheca, Ghellinus in Theatro, Benedictus Sossagus lib. 3. Epigram. Philippus Picinellus in Atheneo Mediolanensi, alijque quam plures.

Franciscus Angelus Rapacciolus Romanus, oriundus è Collescipione, Interamnensis dictionis municipio, ex Cameræ Apostolicæ Thesaurario, Presbyterorũ Cardinalium Senatui ab Vrbano VIII. adscriptus sub Titulo S. Mariæ in Via, quem titulum postea cum illo S. Cæciliæ commutauit, iuuenis dum publicè Philosophiæ positiones propugnaret Hesperiam modulationem, & Orationem de Domini in Cœlum ascensu, quam ipse coram Vrbano habuerat edidit in lucem. Literas eiusdem vidi Cæsari Crardinali Facchinetto datas in commendationem Historiæ Concilij Tridentini à Sfortia Pallauicino euulgatæ. Edidit etiam Odam pro Ædibus Barberinis. Reliquit M. SS. Carmina plura Etrusca, quæ post Auctoris obitum Romæ typis tradita sunt.

E viuis abijt Romæ die 15. Mensis Maij, anno 1657. Corpus iacet sine vlla memoria in Ecclesia S. Mariæ super Mineruam.

Meminere Francisci Card. Rapaccioli Ferd. Vghellius in Italia sacra, Gualdus in historia, & in Theatro, Hieronymus Tetius in descriptione Ædium Barberinarum; Petrus Courcier in opere prænotato Negotium seculorum Maria, Ludouicus Iacobillus, Auctarij Ciaconij, & alij plures.

Franciscus Argentinus Venetus, patre humili Germano ex Argẽtina Ciuitate, & Matre Veneta, natus ex Episcopo Concordiensi Iulij II. Romani Pontificis Datarius primò, deindè Presbyter Cardinalis S. Clementis renuntiatus, Romæ sub eodem Iulio die 23. Augusti Mensis, anno salutis 1511. vitæ munere perfunctus occubuit; Ossa iacuere olim in Ecclesia S. Mariæ Transtyberim

berim Vrbis, deinde Concordiam translata, Cathedralis excepit cum sequenti Elogio.

FRANCISCVS
Tit. S. Clementis
Presbyter Cardinalis
Ioannique Episcopo Concordiensi
Venetarum Familia
Argentina
Paulo Tertio Cons. Fratre
Curante
MDXXXIV.

Cum esset vir doctus Posteris reliquit de immunitate Ecclesiastica opuscula.

Huius acta explicarunt Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Ferd. Vghellius in Italia sacra, Auberyus, Felix Contelorius in Elencho & alij.

Franciscus de Attis, seu Aptis, natione Italus patria Tudertinus ab Innocentio VI. ex Præsule Florentino Presbyter Cardinalis S. Marci, nec non Maior Pœnitentiarius nominatus, scripsit libellum de quarta Canonica, cuius exemplar extat apud Alexandrum de Attis Basilicæ Vaticanæ Canonicum dignissimum. Auenione contagioso morbo sublatus est die 25. Augusti seu 4. Septembris anno salutis 1361. Corpus iacet ibidem in Ecclesia Cœlestinorum apud Pontem Sorgiæ sub hac Epigraphe.

Hic iacet
R. in Christo Pater,
Et Dominus
FRANCISCVS DE TVDERTO
Tituli S. Marci
Presbyter Cardinalis
Florentinus vulgariter nuncupatus

Funda-

Fundatór huius Monasterij,
Qui feliciter obijt inter
Manus Fratrum
Die 4. Mensis Septembris
Cuius anima requiescat
In pace.

Est nostri Francisci mentio apud Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, Auberyum, Felicem Contelorium in Elencho, Odericum in Annalibus Eccl. & alios plures.

Franciscus de Auila Hispanus Presbyter Cardinalis S. Siluestri primò, mox S. Crucis in Hierusalem bonis literis imbutus, & præsertim sacris, monumenta nonnulla, teste Petramellario posteritati consecrauit, quæ autem hæc sint non explicat. Romæ die 20. Ianuarij anno salutis 1606 è viuis abijt, Corpus in Hispaniam translatum iacet in Maiorum Sepulchro, vt referunt Auctarij Ciaconij, Petramellarius, Guido Card. Bentiuolus in memorijs historicis, Gaspar Porregnus in Elogijs Cardinalium Hispanorum, & alij multi.

Franciscus Barberinus Caroli, & Constantiæ Magalottæ filius, Vrbani VIII. nepos ex fratre S. R. E. Cardinalis ab ipso Patruo renuntiatus Legati Apostolici munere apud Galliæ, & Hispaniæ Reges functus S. R. E. Vicecancellarius, Episcopus Hostiensis, nec non sacri Collegij Decanus viuit in Vrbe hoc anno voluentis seculi decimi septimi, septuagesimo quinto, Virorũ doctrina præstantium Patronus, scientiarũque omnium Promotor singularis, græcæ, latinæque linguæ amantissimus, scripsit carmina plura quarum aliqua euulgata inuenies apud Hieronymum Tetium in Ædibus Barberinis. Eiusdem Elogia B. Thomæ à Villanoua, & B. Francisci de Sales typis Romanis publici iuris facta sunt, vti etiam Synodus Veliternensis.

Est Francisci Cardinalis Barberini mentio apud Auctarios Ciaconij, Ferd. Vghellium in Italia sacra, Hieronymum Ghelinum in Theatro, Henricum Spondanum in Annal. Eccl. Io: Baptistam Laurum in Carminibus, Ludouicum Iacobum à S. Carolo in Bibl. Pontificia, nec non apud Historicos ferè omnes huius eculi.

Fran-

Franciſcus Caietanus Anagninus, Bonifacij VIII. ex fratre nepos Diaconis Cardinalibus in S. Mariæ in Coſmedin Diaconia à patruo adſcriptus, cum doctus in iure enodando eſſet, comes fuit eiuſdem Bonifacij in conficiendo libro ſexto Decretalium. Lucis vſuram amiſit die 9. ſeu 19. Maij, anno noſtræ ſalutis 1317.

Huiuſce Cardinalis vitam deſcriptam inuenies apud Ciaconium, eiuſque Auctarios, Panuinium, Henricum Spondanum, Bzouium in Annal. Eccl. nec non apud illos qui de Bonifacio VIII. tractarunt.

Franciſcus Cornelius Venetus, frater Ioannis Venetiarum Principis, Aloyſij & Federici ſenioris Cardinalium nepos, Federici iunioris Cardinalis Patruus, ex Epiſcopo Taruiſino Preſbyter Cardinalis SS. Siluestri & Martini in Montibus à Clemente VIII. renuntiatus, Conſtitutiones Eccleſiæ diſciplinæ reſtituendæ, retinendæque perutiles condidit, atque euulgauit in Eccleſia Taruiſina. Romæ piè deceſſit die 25. Aprilis anno 1598. cuius cineres iacent in Quirinali apud Clericos Regulares in Eccleſia S. Siluestro ſacra, cum ſequenti Elogio ſepulchrali.

D. O. M.

FRANCISCO CORNELIO
Presbitero Card.
A Clemente VIII.
Pont. Max.
Ad purpuræ dignitatem promoto
In meditatione Ferrarienſis itineris
Importunè prærepto
Federicus S. R. E. Cardinalis,
Et
Marcus Antonius Abbas
S. Marci Primicerius
Ioannis Principis Venetiarum filij
Optimo Patruo Poſſ.

Obijt

Obijt 8. Kal. Maij
Ætat. anno LI. Salutis
MDLXXXXVIII.

Laudant Franciscum Petramellarius, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Leander Albertus in descrip. Italiæ, Auctarij Ciaconij & alij plures.

Franciscus Crassus Mediolanensis Diaconus Cardinalis S. Luciæ in Septisolio, deindè Presbyter S. Cæciliæ sub Pio IV. Pontifice Maximo, ante purpuram Mediolanensis Senator in funere Caroli V. Imperatoris Mediolani declamauit oratione elegantissima diuersis typis euulgata. diem supremum obijt Romæ kalendis Septembris mensis, anno Christi 1566. Corpus Mediolanum deportatum in Ecclesia de Pace, quam Minores de Obseruantia incolunt, in Sacello à se erecto ad honorem S. Francisci Assisinatis sepulchrum habuit cum sequenti Elogio.

D. O. M.

FRANCISCO CRASSIO
Petri Antonij F.
I. C. Aduocato Fisci
Præfecto rerum capitalium,
Senæ Prætori,
Vrbini Tertio Magistro;
Quæsturæ Ordinariorum Senatori,
Consiliario principali,
Quæstori,
Præfecto Vrbis Senarum;
Et
Bononiæ Cardin.
Qui vixit Annos LXVI.
Et in Monumentum Cellæ

Huius

Huius quam D. Francisco
Viuens fecit inferri voluit.
Petrus Antonius,
Et
Hippoly Parenti optimè merito.
Cardinalis huius virtutes expo. PP.

De hoc Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberyus, Peramellarius, Brussatus in historia & alij plures.

Franciscus à Dietrichstain, nobilis Bohemus, Olmucensis Episcopus, Presbyter Cardinalis S. Siluestri de Capite primò, mox S. Mariæ Transtyberim, sub Clemente VIII. Hæreticis infensissimus, Austriacis Cæsaribus addictissimus, edidit Concionem in laudem S. Ignatij Soc. Iesu Fundatoris, quam ipse publicè dixerat: & Philosophiam quam Romæ exceperat in arctum collectam typis romanis euulgauit, Annos natus sexaginta sex, cum illorum circiter septem supra triginta in Cardinalatu & Pontificatu Olmucensi duxisset, 13. Kal. Octobris Mensis, anno seculi decimi septimi, trigesimo sexto Brunæ, quò se contulerat ad Conuentum celebrandum diem obijt supremum. iacet Olomucij sub Odeo quod ipse extruxerat.

Meminere tanti viri Auctarij Ciaconij, Io: Giacchettus in hist. Eccl. & Monasterij S. Siluestri de Capite, Annibal Adamus in Pallade Purpurata, alijque quamplures.

Franciscus d'Escobleau de Sourdis Gallus Diaconus Cardinalis sub Clemente VIII. mox Presbyter SS. xij. Apostolorum, tum S. Marcelli, ac S. Praxedis scripsit Orationem quam die 30. Maij anno 1625. habuit pro Clero Gallicano coram Ludouico XIII. adstantibus Regni Episcopis in Cœtu Parisiensi congregatis; euulgauit etiam acta Synodi Burdegalensis conuocatæ, anno 1624. Burdegale luce huius mundi priuatus est die 8. Februarij, anno à partu Virginis 1628. ætatis octauo supra quinquagesimum. Corpus iacet in Æde Carthusiana à se fundata.

Est Francisci mentio apud Auctores Christianæ & Purpuratæ Galliæ, & apud Auctarios Ciaconij & alios.

Franciscus Guillelmus à Rartenbergh, Ferdinandi Bauariæ Ducis filius, Romæ in Collegio Germanico & Vngarico Philosophiam ac Theologiam, nec non sacros Canones excepit, & defuncto

defuncto Cardinali Zoleriano à Capitulo Franciſcus Guillelmus abſens poſtulatur Succeſſor in Epiſcopatu Oſnaburgenſi, Synodos duas anno 1625. celebrauit, contra Hæreticos ſtetit; quare Vrbanus VIII. petente Ferdinando Cæſare duos alios Epiſcopatus, Mindenſem videlicet & Verdenſem eidem commiſit administrandos; Anno 1630. Synodos alias duas ad Clericorum mores reſtaurandos congregauit, reſtituitque antiquo ſplendori Eccleſias Catholicorum, & ſeminaria inſtituit. anno 1649. electus Epiſcopus Ratiſponenſis, & anno 1660. ab Alexandro. VII. Pontifice Maximo Presbyteris Cardinalibus adſcriptus eſt. non tamen diu vixit in purpura, nam anno ſequenti 1661. die prima Decembris in ſenectute bona, annum enim ſexageſimum octauum ætatis ſuæ iam compleuerat ad ſuperos euolauit. Extant huius Epiſcopi præter ſuperius indicatas Synodos, aliæ quinque, quas habuit, illiſque rem Catholicam maximè firmauit, fuit enim præſtanti admodum virtute, itàque ſe omnibus probauit vt eum Aſcetæ verum religionis exemplar, doctrina præſtantes Mœcenatem, egentes parentem agnoſcerent.

Tantum virum verè Eccleſiaſticum celebrant Auctarij Ciaconij.

Franciſcus Mantica Vtinenſis, Iuriſconſultorum ſua ætate princeps, Patauinæ Academiæ magni nominis Doctor, ex Auditore Rotæ Romanæ Diaconus primò Cardinalis S. Hadriani, mox. Presbyter S. Thomæ in Parione, ac S. Mariæ de Populo à Clemente VIII. Pontifice renuntiatus, ſcripſit Volumen inſigne de coniecturis vltimarum voluntatum, libris duodecim diſtinctum, quinque annorum opus abſolutiſſimum.

Volumina inſuper duo in libros 27. diuiſa de tacitis & ambiguis conuentionibus, quod opus lucubrationes Vaticanas nominauit.

Romanæ Rotæ Deciſiones quas Franciſcus confecerat, Germanicus Mantica, Epiſcopus Famaguſtanus, eo erepto euulgauit

Exceſſit è vita Romæ die 28. Ianuarij anno a partu Virginis 1614. ætatis 80. Corpus iacet in S. Maria de Populo ſub hoc Titulo.

D. O. M.

FRANCISCVS MANTICA

Vtinenſis

Qui ob summum vtriusque doctrinæ iuris
Splendorem,
Pari prudentia, vigilantia,
Probitateque coniunctum,
A
Clemente VIII.
Pontif. Optimo Maximo
Ex
Sacri Palatij Apost. Causarum
Auditore
Ad dignitatem, amplitudinemque
Maiestati Pontificiæ
Proximam
Sacro plaudente Senatu,
Aula lætante Romana,
Veneta gestiente Republica
Euectus
Orbi terrarum illuxit.
Hic
In sui Ecclesia Tituli situs est.
Vixit Annos LXXX.
Obijt 28. Ianuarij
MDCXIIII.
Germanicus Mantica Episc. Famagust.
Franciscus Mantica,
Et
Andreas Mantica
Patruo P. M. Posuerunt.

Huius Cardinalis acta descripsere Auctarij Ciaconij, Petramellarius, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Guido Cardinalis Bentiuolus in memorijs Historicis, & alij plures, cum Io: Baptista Lauro in Orchestra.

Franciscus Maria Brancatius nobilis Neapolitanus, Mutij & Zenobiæ Constantiæ filius, humanioribus literis, nec non Philosophia, Iurisprudentia, Theologiaque instructus, Ecclesiasticæ militiæ nomen dedit sub Gregorio XV. Romano Pontifice, à quo inter vtriusque Signaturæ Referendarios cooptatus est - Sub Vrbano VIII. successore Fabriani Præfecturas, Tuderti, Interamnæque gessit. Episcopus S. Marci in Brutijs primò, tum Caputaquensis renuntiatur. Sacra deindè purpura ab eodem Vrbano ornatur, & post quinquennium Viterbiensi Ecclesiæ in Patrimonio Petri præponitur. præfuit Presbyter Cardinalis Titulis, SS. Apostolorum, & S. Laurentij in Lucina, & Episcopus moderatus est Tusculanam Ciuitatem, Sabinam, ac Portum.

Extant huiusce Cardinalis literæ plures ad diuersos satis elegantes.

Carmina nonnulla euulgata cum Ædibus Barberinis

Opusculum de Cucolata, an scilicet illius potio ieiunium Ecclesiasticum frangat.

Disceptatio de Optione sex Episcoporum S. R. E. Cardinalium. Viterbij 1668. de sacro Viatico in extremo vitæ periculo certantibus exhibendo Opusculum Ibidem eodem anno.

Euulgata etiam vidi eiusdem Elogia dicta in Consecrationibus Thomæ à Villa noua, & aliorum Sanctorum.

Romæ anno 1672. cum esset Episcopus Portuensis edidit in fol. Dissertationes, quarum prima est de Sacellis Cardinalis. Secunda circa Capitula, Conclauis; Tertia de Cucolata, eadem, quæ aliàs, sed aucta. Quarta circa iusiurandum Episcoporum, quod faciunt obseruandi Regulas SS. Patrum; Quinta de benedictione Diaconali, sexta de consecratione altarium; cum his iterum euulgauit Disceptationes, de Optione sex Episcopatuum, & de sacro Viatico in extremo vitæ periculo certantibus exibendo, aliàs publici iuris factas.

Celebrant hunc virum Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Paulus Corretinus de Episcopis Viterbiensibus, Armannus in literis, Gaspar Caldera in Tribunali medico, Iacobus Gaddius in Carminibus, Auctarij Ciaconij, alijque multi.

Franciſcus Maria Macchiauellus Florentinus, Philippi & Mariæ Magalottæ filius, Franciſci, ac Antonij Cardinalium Barberinorum frater conſobrinus, Laurentij Cardinalis Magalotti nepos, Rotæ Romanæ Auditor, & Epiſcopus Ferrarienſis, nec non Præsbyter Cardinalis SS. Io. & Pauli in Titulo Pammachij ab Vrbano VIII. die 16. Decembris anno à Chriſto nato 1641. renuntiatus, ſcripſit Deciſiones plures dum Iudex ſedit in Romana Rota.

E vita migrauit Ferrariæ die 20. Nouembris anno ſalutis 1653. ætatis ſuæ 43. ibique ſepultus.

Meminere huius Auctarij Ciaconij, Victorius Syri in ſua hiſt. Ferdinandus Vghellius in Ital. ſac. Theodorus Amidenus in Vita.

Franciſcus Maria à Monte S. Mariæ, oppido in Vmbria ſito, tanti viri natalibus illuſtri, à Sixto V. Diaconis Cardinalibus adſcriptus, præfuit Diaconiæ S. Mariæ in Dominica, Presbyter deindè in Titulum habuit SS. Quirici & Iulittæ primùm, mox S. Mariæ in Aracœli, tum S. Mariæ Tranſtiberim Baſilicas. Epiſcopus rexit Præneſtinam, Portuenſem, & Oſtienſem Eccleſias, ſacrique Collegij Decanus relationem fecit in Conſiſtorio ſecreto ſub Gregorio XV. ſuper vita, ſanctitate, & actis Canonizationis, ac miraculis BB. Iſidori Agricolæ de Matrito, Ignatij Loyolæ ſoc. Ieſu Fundatoris, Franciſci Xauerij, Philippi Nerij, & Thereſiæ Virginis, & coram Vrbano VIII. B. Eliſabettæ Luſitaniæ Reginæ, quæ relationes typis romanis editæ in lucem extant. In Domino quieuit die 27. Auguſti anno ſalutis 1627. ætatis 78. Romæ, iacetque in Eccleſia Monialium S. Vrbani de Vrbe, quarum Cœnobium à fundamentis reſtituerat, ſub hac Epigraphe.

D. O. M.

FRANCISCO MARIÆ

S. R. E.

Cardinali à Monte

Sacri Collegij Decano

Obijt Anno Domini MDCXXVII.

Moniales S. Vrbani
Protectori
Munificentissimo PP.

Huius acta inueies apud Auctarios Ciaconij, Petramellarium, Ferdinandum Vghellium in Italia sacra & alios.

Franciscus Maria Taurusius Politanus, Antonij Cardinalis à Monte, nec non Magni Equitum Hierosolymorum Magistri, ac Iulij III. Romani Pontificis nepos, nobilitatem à Maioribus acceptam adauxit splendore virtutum vsque adeò vt Leo XI. dicere non dubitauerit, se in ea esse sententia, vt iudicaret neminem in Christiana Republica tunc temporis esse, cui Deus plura talenta & illustriora tradidisset. Ex Archiepiscopo Auenionensi Presbyter Cardinalis S. Bartholomæi in Insula primùm, mox S. Mariæ super Mineruam à Clemente VIII. Pontifice Maximo renuntiatus Annalium Ecclesiasticorum Cardinalis Baronij priores Tomos à se italicè redditos Posteris reliquit. Acta Synodi celebratæ anno 1594. in Vrbe Auenionensi, publici iuris fecit Romæ anno 1597. apud Zannettum. E vita migrauit Romæ 3. Idus Iunij anno octauo voluentis seculi decimi septimi à partu Virginis. Iacet in Templo S. Mariæ Vallicellanæ, quod à puero sub disciplina S. Philippi Nerij frequentauerat, sub eodem Elogio superius in Cæsaris Cardinalis Baronij narratione indicato.

De hoc Cardinali tractant Petramellarius in Elogijs, Ferdinandus Vghellius in Italia sacrâ, Authores Galliæ Christianæ, Io: Baptista Cancellottus in Vita S. Seuerini, Guido Cardinalis Bentiuolus in memorijs historicis, Io: Baptista Rossi in Opusculo S. Bonauenturæ, Franciscus Sacchinus in hist. Soc. Iesu, Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Ciaconij Auctarij & alij plures.

Franciscus de Mendoza & Bobadilla Didaci Hurtadi de Mendoza & Elisabethæ à Bobadilla filius natione Hispanus, patria Conchensis, alijs Cordubæ natus, Cardinalium Senatui à Paulo III. anno 1544. adscriptus, qui supremum vidit diem in oppido Arcos diœcesis Burgensis III. Nonas, seu Calendis Decembris anno 1566., iacetquæ Conchæ sub hoc Titulo.

FRANCISCVS MENDOZA
Primum Cauriensis Episcopus

Prot-

Poſtmodum Cardinalis,
InBurgenſi tandem Epiſcopatu
Annos ſexdecim ſedit:
Vbi præter alia multa pietatis opera
Quæ
In Pauperes erogauit
Huius Eccleſiæ fabricæ Cenſus Epiſcopales
Qui
Vndecim millium ducatorum fuerunt
Largitus eſt;
Ac
Menſæ Capitulari
Præſtimonia aliquot
Sex dimidias portiones Cantoribus
Et integram ....
Vniri curauit.
Alia ipſe præclarè meditatus,
Morte præreptus perficere non potuit.
Vixit annos tantum quinquaginta octo

Scripſit erudito calamo Genealogias illuſtrium Hiſpaniæ familiarum.

De vera,& naturali quadam cum Chriſto vnitate, quam per dignam Euchariſtiæ ſuſceptionem fideles conſequuntur, librum,
In ſaiam Prophetam Gloſſam

Orationem Pragæ habitam in Conuentu Ordinum Regni Bohemiæ

Epiſtolam ad Ferdinandum Pincianum, cognomento Nuñez de Guzman, Præceptorem ſuum, qua eruditionis,& elegantiæ plena gratias ei habet nuncupationis cuiuſdam libri.

Huiusacta referunt Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberyus, Antonius Sanderus in Elogijs, Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Felix Contelorius in Elencho, Hiſtoria Conchenſis,

ſis, Gonſaluus de Auila in Theatro Eccleſiaſtico, Hiſtoriæ Soc. Ieſu, Petrus de Ribadeneira in Vita S. Ignatij, Nicolaus Anton. & Peregrinus in Bibliotheca Hiſpanica & alij multi.

Franciſcus Nerlius Patritius Florentinus ex Epiſcopo Piſtorienſi Archiepiſcopus Florentinus, ſub Innocentio X. Alexandro VII. ac Clemente IX. Pontificibus Maximis, à literis latinis Secretarius, ab ipſo Clemente IX. die 29. Nouembris, anno vertentis ſeculi decimi ſeptimi poſt Chriſtum natum vndeſeptuageſimo, ſacra purpura, & à Clemente X. ſucceſſore Titulo S. Bartholomæi in Inſula ornatus, vir doctrina, & vitæ integritate ſpectatiſſimus, euulgauit reſponſa à ſe data in Conſiſtorijs, nomine Pontificum Oratoribus plurimis, obedientiam Chriſti Vicarijs præſtantibus. Eiuſdem typis romanis publici iuris facta vidi Elogia dicta in Apotheoſi Thomæ à Villanoua, aliorumque Virorum ſanctitate illuſtrium. Intentus Chriſtianæ Reipublicæ negotijs, ac regimini ſuæ Eccleſiæ maturam egit ſenectutem vſque ad annum laudati ſeculi ſeptuageſimum, quo die 6. Noembris è viuis abijt, ſepultus in Eccleſia S. Ionnuis Baptiſtæ nationis Florentinæ.

Eſt tanti viri mentio apud Ferdinandum Vghellium in Italia ſacra & apud Auctarios Ciaconij, alioſque.

Franciſcus Paciecus Hiſpanus Presbyter Cardinalis S. Suſannæ, tum S. Pudentianæ, ac S. Crucis in Hieruſalem ſub Pio IV. Romano Pontifice, Archiepiſcopus Burgenſis Synodum conuocauit, & acta deſcripſit. Vnus ex ſupremis Quæſitoribus Regi Hiſpaniarum pergratus emigrauit ad Dominum X. Kal. Septembris anno Chriſti 1579 in regimine ſuæ Eccleſiæ. Oſſa iacent in Ciuitate Roderici patria.

Meminere Franciſci Hippolytus Marraccius in Purpura Mariana, Auberyus, Panuinius, Ciaconius, eiuſdemque Auctarij Petramellarius, Famianus Strada de Bello Belgico, Gabutius in Vita Pij V. Hieronymus Coneſtaggius in hiſt. de coniunctione Portugalliæ & Caſtellæ, alijque plures.

Franciſcus Paulutius nobilis Foroliuienſis in ſacrum Collegium Cardinalium ab Alexandro VII. Pontifice cooptatus, & Præfectus Congregationis Concilij omnium plauſu electus ſcripſit libros xx. de grauioribus Sedis Apoſtolicæ Cauſis, qui M. SS. extant cum alijs monumentis apud Hæredes. Supremum diem in Vrbe obijt die 9. Iulij anno ſalutis 1661. ætatis 81. Sepultus ad S. M. de Vallicella apud Patres illos à quibus pietatis lac, & ſcientiarum mel puer exuſerat, iacet in Templo cum hoc Elogio.

Fran-

D. O. M.

FRANCISCO PAVLVTIO
Ex
Comitibus Calbuli Foroliuiensi
S. R. E.
Presbytero Cardinali
Tit. S. Io: ante Portam Latinam
Qui
Annorum XXX. ſpatio
A Secretis Sac. Con g. Concilij,
Simulque Sacræ Congreg.
Super Controu. Iuriſdic.
Et Tribunalis fidei Conſultor,
Ob ingenuitatem,
Doctrinam, prudentiam ſemper Aulæ Romanę
Probatus,
A Principibus cultus,
A Summ. Pontificibus grauiſſ.
Quibuſque negotijs admotus,
Atque ab Alexandro VII.
In teſtimonium virtutis
Optimè meritæ ornatus Purpura,
Cum eiuſdem Cong. Concilij
Præfectura.
Obijt octogenario maior
Die 9. Men. Iulij
An. MDCLXI.

Carolus

Carolus Paulutius
Ex
Comitibus Calbuli Sign.
Iuſtitiæ Decanus Patruo

Laudant hunc virum Sfortia Cardinalis Pallauicinus in hiſt. Concilij Tridentini, Auctarij Ciaconij, Antonius Merenda in Controuerſiis Iuris, Nicolaus Angelus Caferrus in Synthemate vetuſtatis & alij.

Franciſcus Quignonus natione Hiſpanus, Didaci Fernandez, Comitis de luna filius, licet hæres nobiliſſimæ familiæ Quignonæ, abdicatis omnibus mundanæ felicitatis, faſcibus, Crucis militiam ſub S. Franciſci ſignis profeſſus eſt, Quignono agnomine in de Angelis commutato, in augurium futurorum, ſuorumque morum candoris & innocentiæ feſtiuum, certumque præſagium. Philoſophiæ curriculo feliciſſimè confecto, vtramque ſcientiam nō ſine vtilitate multorum in diuerſis Academijs Hiſpanicis docuit, iunxitque eminenti doctrinæ morum integritatem non vulgarem, ſtrictamque diſciplinæ regularis obſeruantiam, humilitatem, temperantiam, modeſtiam, cæteraſque virtutes ob quas in ſuo Ordine Cœnobiorum Rectoris Prouincialis, & Commiſſarij generalis dignitatem obtinuit. Comitiorum Præſes primò, deindè ſupremus Moderator renuntiatus flens, eiulanſque humeros laborioſæ prouinciæ ſuppoſuit, durè in ſe ipſum agens, vt alijs exemplum præberet arctæ vitæ iuxta Regulam S. Franciſci. Virtutum omnium exemplis clarus in tantam apud Reges, ac Principes quoſcumque & ipſum Romanum Pontificem venit exiſtimationem, vt ab his omnibus tamquam vir Dei maximè coleretur.

Carolus V. Cæſar eum à confeſſionibus ſibi aſciuit, & Romam miſit ad Clementem VII. Romanum Pontificem, qui illicò pacis ſequeſtrem, ac mediatorem ad ipſum Cæſarem remiſit, non concitatis equis, ſed pedes & baculo tantum nixus Hiſpanias repetijt, & iterum Romam; quare in præmium benè nauatæ operæ pro libertate ſua apud Cæſarem, Presbyterum Cardinalem cum Titulo S. Crucis in Hieruſalem, ac totius Ordinis Seraphici Protectorem illum Clemens conſtituit. Electus Cardinalis apud Carolum in Hiſpanijs, & in Regno Neapolitano pro reſtitutione obſidum, oppidorum, ac Ciuitatum ditionis Eccle-

siasticæ legati munere functus; à Neapoleone Vrsino Abbate Farfensi in itinere Neapolitano interceptus, ductus est captiuus ad Castrum Brachiani, à qua captiuitate liberatus Cardinalium opera. A Paulo III. ad Cæsarem altera legatione cohonestatus, Verulis in Campania die 27. Octobris anno 1540. vitã terminauit. Corpus Romam relatum sepulturam habuit in Titulo S. Crucis in Hierusalem sub hac Epigraphe.

FRANCISCVS QVIGONIVS
Card. S. Crucis de morte,
Ac
Resurrectione cogitans.
Viuens sibi posuit
Expecto donec veniat immutatio mea.

Scripsit Franciscus Breuiarium precum ab Ecclesiasticis viris quotidie recitandum iussu Clementis VII. Pontificis, à Paulo III. approbatum.

Regulam Sanctimonialium B. Virginis conceptæ

Compilationem Priuilegiorum Minoribus concessorum. Hispali 1530. Registrum accuratissimum sui Generalatus, quod apud se olim asseruabat Fr. Lucas Vadingus, qui eiusdem Cardinalis vitam fusè, eruditèque in Annalibus Minorum descripsit.

Officium de immaculata Conceptione Virginis à Clemente Pontifice approbatum.

Tantum virum debitis laudibus cumulant Hippolytus Marraccius in Bibliotheca & in Purpura Mariana, Auberyus, Panuinius, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Bzouius in Annal. Eccl. Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Iacobus Sadoletus, Iacobus Saluiatus in Epist. Ludouicus Donius Dattchy in historia Cardinalium, Marcus Vlysiponensis in Chronico, Rodulphus Tossignanus in historia Minorum, Felix Contelorius in Elencho, Nicolaus Antonius in Bibliotheca hispanica, Dauila in Theatro Ecclesiastico Cauriensis Ecclesiæ & alij plures.

Franciscus Remolinus natione Hispanus, patria Ilerdensis vir doctus, Orator Regis Aragoniæ ad Romanum Pontificem, Cæsari Borgiæ adhærens, Auditor Rotæ est constitutus, nec non

Anti-

Antiſtes Surrentinus, & Vrbis Prætor, ab Alexandro VI. Cardinalium Collegio viuente adhuc vxore, religioſa tamen inter Clauſtra, adſcriptus ſub Titulo Pammachij quem progreſſu temporis commutauit cum illo S. Marcelli, demùm factus eſt Epiſcopus Albanus.

Deceſſit Romæ die 5. Februarij anno Chriſti 1518. ætatis 56. ſepultus in Baſilica liberiana.

Plures, dum ſedit inter Iudices Romanæ Rotæ, Deciſiones exarauit.

Huius laudes celebrant Ciaconius cum Auctarijs, Garimbertus, Panuinius, Scipio Ammiratus de Epiſcopis Fæſulanis, Summontius in hiſt. Neapol. Vghellius in Ital. ſac. Contelorius in Elencho, Auberyus in Vita, & alij plures.

Franciſcus Ruuerius, ſeu de Ruuere Sauonenſis Ordinis Minorum S. R. E. Cardinalis, tum Romanus Pontifex præfuit ſub nomine Sixti IV. Reipublicæ Chriſtianæ, ac ſcripſit ad Paulum II. Romanum Pontificem.

De ſanguine Chriſti librum vnum, qui extabat M. S. in Bibliotheca Ducis Vrbini.

De futuris contingentibus librum vnum M. S. ibidem.

De Conceptione B. M. Virginis librum vnum

De potentia Dei Commentaria M. SS. ibidem

Contra errorem cuiuſdam Carmelitæ Bononienſis affirmantis deum ſua omnipotentia damnatum hominem non poſſe ſaluare.

Ad Regem Aragonenſem Epiſtolam

Epiſtolarum ad diuerſos volumen.

Pontifex vero edidit decreta duo de feſto Conceptionis B. M. Virginis, Bullas, & Conſtitutiones plures.

Erat olim Piſauri in laudata Bibliotheca Ducis Vrbini M. S. exhortatio contra Turcas ad principes Chriſtianos.

Obijt Romæ die 12. Auguſti ſalutis anno 1494. ætatis 70. ſepultus in Vaticano cum ſequenti Epitaphio.

SIXTO IV.
Pontifici Maximo
Ex Ordine Minorum doctrina,
Et magnitudine animi

Omnis memoriæ Principi,
Turcis Italia ſummotis,
Auctoritate Sedis aucta,
Vrbe inſtaurata Templis,
Ponte, foro, Vijs,
Bibliotheca in Vaticano publicata,
Iubilæo celebrato,
Liguria ſeruitute liberata,
Cum modicè
Ac plano ſolo condi ſe mandaſſet
Iulianus Cardinalis
Patruo benemerenti maiore pietate,
Quam impenſa facienda curauit.
Obijt Idibus Sextilis, hora
Ab occaſu 5. anno Chriſti
MCCCCLXXXIV.
Vixit annos 70. dies 22. horas 22.
Cum ſediſſet.
Annos tredecim & dies quatuor.

De hoc Pontifice tractant Nicolaus Roccius in Vita, Ægidius Viterbienſis in hiſt. Panuinius, Pius II. in Commentarijs, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Fr. Lucas Vadingus in Minorum, Hippolytus Marraccius in Pontific. & in Biblioth. Mariana, Vbertus Folietta in Elogijs ligurum, Hieronymus Garimbertus, Mutius Panſa in deſcrip. Biblioth. Vaticanæ, Ambroſius Coroneus Prior Generalis Eremitarũ S. Auguſtini in Orat. funeb. Guillelmus Ferrerius Auditor Rotæ Romanæ in ſimili, Ciaconius cum ſuis Auctarijs, alijſque omnes qui Pontificum Romanorum acta deſcripſerunt.

Franciſcus Sacratus nobilis Ferrarienſis cum in iuriſprudentiæ ſtudio nõ parũ profeciſſet Auditoratũ Rotæ Romanæ obtinuit, quem magiſtratum per annos 26. laudabiliter exercuit, Archiepiſco-

piſcopus deindè Damaſcenus, poſtmodum Datarius, demùm Presbyter Cardinalis à Gregorio XV. Romano Pontifice renuntiatur cum Titulo S. Matthæi in Merulana. Cardinalis electus à Datarij munere liber Academiam in domeſticis ædibus inſtituit Theologicam, quam ipſe benè callebat, deindè ad Cæſenatem Eccleſiam translatus eſt. E vita diſceſſit Romæ die 6. Septembris anno ſalutis 1623. ætatis 53. poſt obitum depoſitus in temporario ſepulchro apud S. Mariam de Anima ſine vlla memoria. Extant tanti viri Deciſionum volumina plura, quas elaborauit tempore quo ſedit inter iudices Romanæ Rotæ.

Tantum virum laudant Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Ioannes Superantius in ſimulacro veri Paſtoris S. R. E. Auctarij, Ciaconij, Theodorus Amydenus in Vita & alij plures.

Franciſcus Sfondrattus nobilis Mediolanenſis, Nicolai Cardinalis, nec non Pontificis Romani Genitor, defuncta vxore, Presbyteris Cardinalibus Tit. SS. Nerei & Achillei primò, tum S. Anaſtaſiæ à Paulo III. adſcriptus panxit carmen heroicum de raptu Helenæ, Venetijs anno 1559. euulgatum. ſunt etiam publici iuris eiuſdem Epiſtolæ ad Fridericum Nauſeam & ad alios ſuo æuo doctrina præſtantes viros miſſæ.

Literæ verò negotiales quas ſcripſit Legatus Apoſtolicus in Germania aſſeruantur M.SS. in Vaticano, vti etiam Poema heroicum, & Orationes variæ. Cremonæ mortalem vitam, non tamen nominis immortalitatem amiſit pridiè kal. Auguſti anno 1550. ibidem iacet ſequenti ſepulchrali inſcriptione à filijs inſignitus.

D. O. M.

FRANCISCVS SFONDRATVS
Hic acquieſcit Baptiſtæ Filius,
Qui Senator, & Conſiliarius
Ludouico Sfortiæ
Valde clarus fuit,
Ob multas legationes,
Quas iuſſu ipſius obijt ad omnes
Et Reges & illuſtres Reſpublicas.

Hic

Hic Comes Littoris Larij
Ad Orientem vergentis,
Baroq; Assinæ Vallis
Ob egregiam fidem,
Prudentiamq: in Republica administranda,
Et
Admirabilem intelligentiam Iuris,
A
Carolo Allobrogum
Duce Senator illic creatus est,
Posteàque à Francisco II.
Insubrum Duce
In Ordinem Senatorum Mediolani
Adscriptus in ea dignitate
A
Carolo V. Imperatore,
Cum in ipsius ditionem Ciuitas redijsset,
Retentus fuit,
Auctusque Consiliarij gradu.
Mortua vero vxore
Anna Vicecomite lectissima fœmina
Ab eodem summa
Cum pietate Senas missus est
Vt eorum Rempublicam
Discordijs vexatam consilio suo regeret,
A quibus ob egregia ipsius merita,
Et
Ciuitate donatus est,
Et Pater Patriæ appellatus

Posteà Romam à Paulo III.
Pontifice Maximo
Euocatus in Germaniam
Paulò post missus est,
Ab eodemque in amplissimum Cardinalium
Ordinem cooptatus
Ad Carolum Imperatorem
Magnis de rebus legatus est.
Ornatus demum
A
Sapientissimo, accerrimique iudicij Sene
Omnibus honoribus
Quibus Summi Antistitis
Persona decorari potest, mortem
Obijt Anno MDL.
Cremonæ Patriæ Episcopus.
Nicolaus & Paulus
Eximia pietate præditi filij
Hoc monumentum
Posuerunt.
Vixit annos LVI. Menses IX.
Dies 7.

Meminere Francisci Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, Panuinius in uita, Ludouicus Cacitallus in hist. Cremonæ, Ferd. Vghellius in Ital. sacra. Antonius Maria Campi in hist. Cremonensi, Antonius Sanderus in Elogijs, Sfortia Card. Pallauicinus in hist. Concilij Tridentini, Io: Baptista Adriani in sua historia; Franc. Augustinus ab Ecclesia in hist. Pedemontana, Felix Contelorius in Elencho, Antonius Verderus in supplemento Gesneri, & Philippus Picinellus in Atheneo Mediolanensi.

Fran-

Franciſcus Soderinus natione Italus, patria Florentinus, Thomæ Oratoris Reipublicæ ad Paulum II. filius omnium literarum, humanarumque ſcientiarum genere peritiſſimus, Piſis peracto Philoſophiæ curſu ad Iuriſprudentiam ſe contulit; Iuris vtriuſque Doctor Cæſareum, ac Pontificium publicè profeſſus eſt; à Sixto IV. Epiſcopus Volaterranus. Senator Florentinorum, Orator legatur pluries ad Pontificem, ad Carolum VIII. Regem Galliarum nec non ad Ludouicum XII. Hunc Alexander VI. Canonicum, Baſilicæ Vaticanæ primùm, mox Presbyterum Cardinalem ſub Titulo S. Suſannæ ad duas domos dixit; ſub Leone X. vti conſcius coniurationis in ipſum Romanum Pontificem meritas pœnas ſubijſſet, ni ad ipſius pedes prouolutus veniam publicè petijſſet. Ab Hadriano VI. ſucceſſore vnicè dilectus, in fine eumdem iratum ſua culpa ſuſtinuit. Epiſcopus Oſtienſis anno ſalutis 1524. ætatis 70. die 17. Maij, vel Iunij ex hac mortali vita diſceſſit, & in S. Mariæ de Populo breui hac inſcriptione ſepulchrali ornatus ſepelitur.

FRANCISCI SODERINI
Epſcopi Oſtienſis,
Et
Volaterrani Depoſitum.

Scipſit vt auctor eſt Poccіantius complura, decretorum difficultates enodantia quæ M. SS. apud Heredes aſſeruabantur.

Orationes item plures quas dixit in ſuis legationibus.

De hoc agunt Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Sammarthani in Gallia Chriſtiana, Auberyus, Panuinius, Scipio Ammiratus de Epiſcopis Volaterranis & in hiſt. Florentina Henricus Spondanus in Annal. Franciſcus Guicciardinus, Iacobus Naldius in hiſt. Hieroymus Garimbertus, Auctor Nomenclatoris, Felix Contelorius in Elencho, Ciaconius cum Auctarijs & alij plures.

Franciſcus Todeſchinus Picolomineus Senenſis, Pij II. Romani Pontifici ex Sorore nepos, in familiam Picolomineam adſcitus, agnomen, & inſignia gentilitia accepit. Adoleſcens optimæ indolis, & ad pietatem non minus, quam ad literas perdiſcendas diſpoſitus, humanioribus primùm ſtudijs, deindè iuri ciuili apud Peruſium diligenter incubuit, Doctoriſque lauream conſecutus

cutus est. Ex Administratore Ecclesiæ Senensis, atque exprothonotario Apostolico Diaconus Cardinalis S. Eustachij ab ipso Patruo renuntiatus, Piceni, Massæ, ac Præsidentatus Farfensis legationem summa Prouincialium beneuolentia administrauit. quo munere etiam functus est in Vrbe, dum Pius Anconam profectus est, & sub Paulo II. in Germania. Pij patrui vestigia sequutus Viros doctos vnicè dilexit, & literis incubuit. Extant tanti viri Epistolæ multæ, datæ ad Marsilium Ficinum, M. Antonium Sabellicum, Angelum Politianum, & Iacobum Siluerium Episcopum Cremonensem. Est etiam typis editus libellus Dionis de Regno, ex græco in latinum à se, de mandato Nicolai V. Pontificis conuersus; recognouit opus de rebus gestis Pij II. auunculi. Cum autem post Alexandri VI. obitum Petri Cathedram ascendisset Pij III. nomen accepit, non nisi 26. diebus sedit, obijt enim die 18. Octobris anno 1503. sepultus apud S. Petrum in sepulchro marmoreo cum sequenti Epitaphio.

PIVS III.
Pont. Max.
A Pio II. auunculo duos,
Et viginti annos natus
In Cardinalium Collegium adscitus,
Vrbis, ac Piceni legatione
Integrissimè functus,
A
Paulo II. ad Fridericum III. missus
Vt
Germanorum arma in Turcas concitaret,
Conuentum frequentissimum
Pontificis morte dissolutum
Habuit.
Sub Innocentio VIII.
Vmbros dissidentes pacauit,
Carolo Galliarum Rege

Italiam irrumpente ;
Ab
Alexandro VI.
Serò admodum missus ;
Eo mortuo duodequadraginta
Patrum suffragijs
Pontifex creatus, dum de restituenda
In pristinam maiestatem
Christiana Republica,
Ac Vrbe agit,
6. & 20. die è tanta expectatione rerum, publico
Omnium luctu decessit,
Eloquio, prudentia,
Religione, innocentia, & grauitate domi,
Forisque insignis,
In dicendis in Senatu sententijs liber,
Et grauissimus.
Vixit Annos LXXIV. Mens. v.
Dies 10.
Obijt anno salutis
MCCCCCIII.
15. Kalendas Nouembris.
Iacobus & Andreas Fratri
Sanctissimo posuere.

Nostra hac ætate huisce Pontificis corpus iacet in Ecclesia S. Andreæ Vallensis.

Franciscum laudant Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Felix Contelorius in Elencho, Ferd. Vghellius in Italia sacra, Isidorus Vgurgieri Azzolinus in Pomp. Senen. Lud. Iacobus à Sancto

Sancto Carolo in Bibl. Pont. Ciaconius cum Auctarijs, alijque omnes qui de Romanis Pont. scripserunt.

Franciscus Toletus natione Hispanus patria Cordubensis è Societate Iesu cuius in diuina, humanaque Philosophia, atque in sacrarum literarum libris explicandis præstantissimum ingenium, summam eruditionem, aureum, sacrumque, quale veterum Sanctorum Patrum in concionibus eloquentiæ flumen, singularem in rebus agendis prudentiam, incorruptos benè instituæ vitæ mores, omnes sunt admirati, quique sub Clemente VIII. Presbyter Cardinalis S. Mariæ Transpontem renuntiatus scripsit exculto eloquio, & perpolito quantum per argumeta scriptionis licuit

Introductionem in logicam

Commentaria in logicam Aristotelis, & in octo libros Physicorum, in librum de generatione, & corruptione, & in librum de anima.

In Euangelium Ioannis, ac in 12. capita Euangelij Lucæ Commentaria.

Annotationes in Epistolam Pauli ad Romanos.

Summam Casuum conscientiæ, qua, Confessiones excipientes in examinandis singulorum peccatorum ponderibus tamquam trutina quadam vtuntur.

Sermones 15. in Psalmum 1. & 30.

Tractatum in duo Epistolæ ad Romanos loca.

Concionum Tomos aliquot

Explicationem Bullæ Cœnæ. Quæ est in Bibliotheca Ambrosiana Mediolani. Commentarios in vniuersam Summam D. Thomæ qui M. SS. in Romani Collegij Bibliotheca asseruantur.

18. Kal. Octobris anno salutis 1596 Romæ extinctus est; iacet in Basilica Liberiana, quam hæredem in vltimis tabulis scripserat, sub hoc titulo.

D. O. M.

FRANCISCO TOLETO
Cordubensi
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presb. Card.

Summo Theologo,
Verbi Dei Prædicatori eximio
In rebus magnis agendis consilio,
Et
Prudentia singulari
Qui ob eccellentem virtutem,
Et merita præclaro
Clementis VIII.
Pont. Max.
Iudicio
Primus in Societatem Iesu
Amplissimam dignitatem intulit.
Vixit Annos LXIII.
Menses XI. dies 10.
Obijt anno MDXCVI.
Die 14. Septembris
S. Dei Genitrice hærede instituta,
Presbyteris qui ad eius Altare
Missas celebrent
Censum perpetuo attribui iussit.
Benedictus Iustinianus,
Et
Petrus Aldobrandinus Cardd.
Executores Testamentarij Collegæ optimo,
Et Capitulum, & Canonici
Huius Basilicæ, Viro amplissimo,
Et
Optimè de se merito posuerunt

In pauimento eiusdem Ecclesiæ

Ossa Francisci Cardinalis
Toleti.

Huiusce Cardinalis res gestas explicant Philippus Alegambe in Biblioth. Soc. Iesu, Hippolitus Marraccius in purpura & in Bibl. Mariana. Historiarum Soc. Iesu Auctor, Ciaconij Auctarij, Io: Eusebius Nierembergius in Vita, Antonius Sanderus in Elog. Henricus Lud. Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Aloysius Bauia in Vita, Guido Cardinalis Bentiuolus in memorijs historicis, Ioseph Scaliger in Elencho & in Castigat. Calendarij, Io: Rho in Exemplis virtutum, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Paulus de Angelis in descriprione Basilicæ liberianæ, Henricus Albi in Elog. Ludouicus Donius Dattichy & alij plures.

Franciscus Turnonius, seu de Turnone Regibus Galliarū affinis, S. Antonij Viennēsis Alumnus, & Generalis, Præfectus fori Segusianorum, Archiepiscopus Ebredunensis, Bituricensis, exigentibusque meritis S. R. E. Cardinalis renuntiatus à Clemente VII. Romano Pontifice, sub Pio IV. Lugdunensi, Veliternensi, atque Ostiensi Ecclesijs Episcopus, sacroque Collegio Cardinalium Decanus præfuit, & Ecclesiam Romanam forti pectore ab Hæreticorum insidijs tutatus semper est voce & calamo. Lutetiæ Parisiorum in suo Rosilionensi Palatio, seu apud S. Germanum in Laya, perfunctus multis laboribus, annis cumulatus, ac benefactis mortuus est 10. kal. Maij, annum agens tertium & septuagesimum. Corpus translatum in Vrbem Turonensem ad Rhodanum iacet in Templo Collegij Soc. Iesu à se dotato, ædificatoque, quod non tamquam Fundatori modò Collegij, sed etiam veluti totius Ordinis Parenti ob singularem in se pietatem, meritos suffragiorum honores liberaliter soluit, hocque appendit Epitaphium.

D. O. M.

Æternæque memoriæ
FRANCISCI A TVRNONE
Episcopi Ostiensis,

Sacri

Sacri Cardinalium Collegij Decani,
Ecclesiæ Lugdunensis Antistitis,
Galliarum Primati,
Qui post impensam Christianissimis Regibus
Francisco I. Henrico II.
Alteri quoque Francisco,
Postremum Carolo IX.
Maximam in rebus annos L.
Felicem, ac memorabilem operam,
Post procuratas singulari fide,
Et
Non mediocriter auctas Regum,
Populique Gallici maximas vtilitates,
Post sæpe compositos,
Pacificatosque grauissimos,
Et
Periculosissimos bellicorum
Dissidiorum actus,
Post conciliatos quoties res tulit
Summorum Pontificum,
Et
Magnorum Principum animos,
Post assertam inuicta animi
Constantia aduersus Hæreticorum tumultus
Catholicæ doctrinæ veritatem,
Denique post exibitum
In omni vitæ parte præclarum,
Integerrimum, ac pientissimum Pontificis
Specimen extructo

Hoc

Hoc lapide quadrato Gymnasio sapientiæ,
Pietatisque Academia instituta,
Et
Societatis Iesu curæ perpetuò tradita,
Deo Optimo Maximo
Tot bonorum auctori animam
Piè commendauit,
Ac
Reddidit anno MDLXII.
Decimo Kal. Maij, ætatis suæ
LXXIII.
Apud S. Germani in Laya.

Extant Francisci acta Synodi Bituricensis, & literæ eruditissimæ ad diuersos, illæ ad Cardinalem Triuultiū cum alijs Virorum illustrium editæ Venetijs 1574.

Debitis laudibus Franciscum hunc cumulant Auctores Galliæ purpuratæ & Christianæ, Auberyus, Ciaconius cnm suis Auctarijs, Panuinius, Felix Contelorius in Elencho, Iac. Augustus Thuanus in hist. Michael Hospitalius, Aymarus Falco in hist. Antoniana, Petramellarius, Genebrardus, Marchisius, Gaulterius, Muretus, Vitalis, Vicentius Laurus Card. in Vita, Petrus Castellanus, Matisconensis Episcopus in Orat. funebri, Ludouicus Donius Dattichy in hist. Cardinalium & alij plures.

Franciscus Ximenius Cisnerius natione Hispanus in baptismo Gonsaluus nuncupatus, iam Laureatus & sacerdotio initiatus sacro Minorum Ordini se dedit, ex quo ad Archiepiscopatum Toletanum, ad supremam Quæsitoris dignitatem, & ad sacram purpuram inuitus vocatus, non modo Toletanam Ecclesiam, sed Hispaniam totam, nec non Rempublicam Christianam vniuersam, & Minorum familiam doctrina, pietate, liberalitateque in Pauperes illustrauit. Academiam Complutensem excitauit, Oranum expugnauit, Bibliorum quatuor linguarum editionem summo studio, & magnis impensis curauit, in qua quinquaginta millium aureorum summam impendit. Literis enim mirè recreabatur, quarum semper fuit studiosus. Solemne

hoc

hoc illi fuit vt à prandio & cœna doctæ Quæstiones de rebus præsertim sacris proponerentur, de quibus viri eruditi, qui semper aderant, disputarent. sanctitate clarus animam efflauit 6. Idus Nouembris anno salutis 1517. ætatis circiter octogesimo, Pontificatus Toletani 22. Corpus delatum ad Ædem Complutense Sãcto Ildephonso sacratã, vt supremis tabulis iusserat sepulchrum habet è lunensi marmore candidissimo factum sub hoc Epigrammate.

Condideram Musis Franciscus grande lycæum,
Condor in exiguo nunc ego sarcophago.
Prætextam iunxi sacco, galeamque galero
Frater, Dux, Præsul, Cardineusque Pater.
Quin virtute mea iunctum est diadema cucullo
Cum mihi regnanti paruit Hispania.

Anno ab Academia Complutensi condita 58. Alphonsus Mendozius Rector ferreris cancellis miro opere elaboratis monumentum cingendum curauit, sexdecim quibus licuit spatijs totam Ximenij vitam cœlaturis præclaris ostentantibus.

Auctor fuit Ximenius literarum ad Carolum Bouillum, & alios scriptarum. Extant eiusdem Decreta, & Constitutiones saluberrimæ pro Clericis Toletanis.

Præter Bibliorum volumina, Tostati quoque opera suis impensis typis Venetis euulgauit.

Francisci Ximenij acta explicarunt scriptis Aluarus Gomecius, Fr. Lucas Vadingus, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Antonius Sanderus latino idiomate, hispanico vero Eugenius de Robles. Marcus Vlyssiponensis, Antonius Daza. Italico Bartholomæus Cimarelli, & Hieronymus Garimbertus, Gallico Auberyus, Michael Gaudier, Hilarion de Coste & Henricus Albi; Petrus de Quintanilla Mendoza Ordinis Minorum in libro prænotato Oranum Ximenij virtute Catholicum, & Henricus Spondanus in Eccl. Annal. eiusdem præclara facinora expresserunt, vti etiam alij plures.

Franciscus Zabarella nobilis Patauinus Pontificio, ac Cæsareo iure, nec non dicendi facultate insignis, vt meritò inter sui æui Oratores, & Iuris peritos primæ notæ locum omnium votis sit assecutus. Tantum virum Ioannes XXII. dictus XXIII. Romanus Pontifex ex Episcopo Florentino Diaconum Cardinalem SS. Cosmæ & Damiani nominauit, eoque vsus est ad

congre-

congregandum Concilium Constantiense in quo dum Pontificis absentis vices gereret annum octauum supra septuagesimum, seu ex alijs octogesimum suæ ætatis agens, 8. Idus Nouembris, vel 26. Septembris extinctus est. Synodi Patres eius inferias celebrarunt, cohonestante Sigismundo Imperatore funeris pompam. Poggius Florentinus funebri Oratione eum exornauit. Ossa in Cathedrali Patauina, in Sacello ab ipsomet Diuæ Virgini Mariæ dicato sublimiori in loco sita, tali memoria decorantur.

FRANCISCO ZABARELLÆ
Florentiæ Archiepiscopo
Viro optimo, Vrbi,
Atque Orbi gratissimo,
Diui, humanique Iuris Interpreti
In Cardinalium Collegium
Ob
Summam Sapientiam cooptato,
Ac
Eorundem animis Pontifici propè Maximo
Ioanne XXII.
Eius suasu abdicato, ante
Martinum V.
Ob singularem probitatem
In Concilio Constantiensi destinato.
Ioannes Iacobi viri clarissimi filius
Id monumenti ponendum
Curauit.
Vixit Annos LXXVIII.
Obijt Constantiæ
MCCCCXVII.

Scripsit dum vixit
Commentariorum Tomos sex in Decretales & Clementinas.
Commentarios in naturalem & moralem Philosophiam Aristotelis
De horis Canonicis Tractatum
De Schismate alium.
Sui temporis historiam.
De felicitate libros tres.
Consiliorum Tomum vnum.
In Decretum Scholia.
Varias legum Repetitiones.
In vetus, & nouum Testamentum Notas.
Opuscula de artibus liberalibus.
Opuscula alia varia.
De natura rerum diuersarum librum.
Acta Conciliorum Pisani, & Constantiensis
Volumen Orationum & Epistolarum.

Est huius Cardinalis mentio apud Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Iacobum Cauaccium in hist. S. Iustinę, Antonium Riccobonum de Gymnasio Patauino, Angelum Portinarium de felicitate Patauina, Antonium Sanderum in Elogijs Cardinalium, Hieronymum Garimbertum, Henricum Spondanum in Annal. Eccl. Felicem Contelorium in Elencho, Hippolytum Marraccium in Purpura Mariana, Laurentium Schraderum in monumentis Italiæ, Auberyum, Ciaconium cum Auctarijs, & alios plures.

Fridericus Gozzellonis Ducis Lotharingiæ filius à Victore II. Presbyter Cardinalis ex Diacono consecratus in Titulo S. Chysogoni, post obitum ipsius Victoris Cleri suffragijs renuntiatus Pontifex sub nomine Stephani X. Rempublicam Christianam administrauit per Menses septem, & duodetriginta dies, scripsitque de veritate Corporis Christi cōtra Michaelem Patriarcham Opus, & de eadem re contra Monachum quemdam aliud.

Epistolas item multas ad diuersos

Cum esset S. R. E. Bibliothecarius & Cancellarius Priuilegia Casinensibus Monachis concessa collegit in vnum

Obijt Florentiæ 4. kal. Aprilis anno Dominicæ Natiuitatis 1058.

De hoc tractant Leo Ostiensis in Chronico Cassinensi, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Panuinius in Epitome, S. Antoninus,

-toninus, Iacobus Gaulterius in Tabula Chrono. Ioannes Stella, Ciaconius cum Auctarijs, & alij omnes qui de Romanis Pontificibus scripserunt.

Fuluius Corneus Perusinus Presbyter Cardinalis S. Mariæ in Via sub Iulio III. cuius erat ex Sorore nepos, iussu Romani Pontificis Ecclesiasticas cæremonias antiquas in Aula Romana correxit, nouis superadditis. Romæ die Lunæ 11. Martij anno suæ ætatis sexto supra sexagesimum, salutis humanæ 1583. Episcopus Portuensis è vita migrauit; in S. Petri Ecclesia apud Minores Obseruantes in Monte aureo sepulchrum habuit sub hoc Titulo.

D. O. M.

FVLVIVS CORNEVS
Episcopus Portuensis
Card. Perusinus Sacellum
Hoc
Ab Antonio de Monte,
Et
A Iulio III. Pont. Max.
Auunculo suo exornatum
In sui Corporis sepulturam
Eligens annuo perpetuo redditu
Pro ornamentis altaris subministrandis
Duobusque Anniuersarijs pro sua,
Et
Eiusdem Antonij de Monte
Anima celebrandis.
Obijt
Die 11. Martij MDLXXXIII.
Ætatis suæ LXVI.

Fuluium Cardinalem celabrant Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, Petramellarius, Io: Baptista Laurus in hist. Perusiæ, Hippolytus Marraccius in purpura Mariana.
Ferdinandus Vghellius in Italia sacra,
Nicolaus Orlandinus,
&
Franciscus Sacchinus in Societatis Iesu, Historijs, Horatius Tursellinus in lauretana historia, &
alij plures.

Gabriellis

G

Abriellis Episcopi Sabinensis in Sicilia Legati Apostolici sub Martino IV. Romano Pontifice Constitutiones sunt in Bibliotheca Regia Gallica, vt refert Philippus Labbè in Bibliotheca M. SS.

Gabriel Condolmerius Venetus ex Presbytero Cardinali S. Clementis euulgatus Pontifex Maximus, Eugenius IV. nuncupatus, sedit in Cathedra Petri annos quindecim menses vndecim, dies viginti vnum non sine contradictione multorum, qui confugerant ad Concilium Basiliense. vt autem Ecclesiæ prodesset etiam calamo scripsit libellum contra Concilium Basilieense, quem publici iuris fecit Binius; composuit etiam librum contra Bohemos; & Hussitias hæreticos, ac Decretum de vnione Græcorum cum latinis, nec non Epistolas varias, & Concilium Florentinum œcumenicum.

Rebus humanis excedens 7. kal. Martij anno salutis 1447. ætatis 64. sepulchrum sortitus est in Vaticano his versibus exornatum.

Eugenius iacet hic Quartus, cor nobile cuius
Testantur vitæ splendida facta suæ.
Istius ante sacros se præbuit alter ab ortu,
Alter ab occasu Cæsar vterque pedes.
Alter vt accipiat fidei documenta latinæ,
Alter vt aurato cingat honore caput.
Quo duce & Armenij Græcorum exempla sequuti
Romanam agnorunt, Æthiopesque fidem.
Inde Syri, ac Arabes, mundique è finibus Indi,
Magna, sed hæc animo cuncta minora suo.
Nam valida rursum Turcos iam classe petebat
Dum petit, ast illum sustulit atra dies.
Qui semper vanos mundi contempsit honores,
Atque hac impressa condite dixit humo.
Sed non quem rubro decorauerat ille galero
Non hoc Franciscus stirps sua clara tulit.
Suscepitque memor meriti tam nobile, quod nunc
Cernis tam præstans surgere iussit opus.

De

De hoc agunt Platina, Ioannes Cochlæus in hist. Hussitarum, Panuinius, Ciaconius cum suis Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho, Iac. Philippus Thomasinus in Annal. Canonicorum secularium, Vadingus in Minorum, Ferd. Vghellius in Italia sacra, Franciscus Sansouinus in hist. Veneta Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Acta Concilij Basileensis, Mutius Pansa in descrip. Biblioth. Vaticanæ. & alij quamplures.

Gabriel de Grandmont, seu de Acromonte nobilis Gallus ex Episcopo Conseranensi & Tarbensi Presbyter Cardinalis S. Ioannis ante portam latinam renuntiatus à Clemente VII. dum Regis Gallici Oratoris munere in Vrbe fungeretur. Præfuit etiam diuersis temporibus Pictauiensi, Burdegalensi, ac Tolosanæ Ecclesijs. Supremum diem obijt in Gallia mense Martij, vel Maij anno quarto supra trigesimum seculi decimi sexti à partu Virginis. Extat huiusce Cardinalis Oratio habita coram Rege Anglo in Senatu, contra matrimonium quod Regi suadebant Senatorum plures cum Catharina Hispanica.

Est huiusce mentio apud Auctores Christianæ & Purpuratæ Galliæ, apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Ioannem Chenu de Episcopis Galliȩ, Panuinium, Felicem Contelorium, Sanderum de Schismate Anglicano, & alios multos.

Gabriel Paleottus Bononiensis genere quidem nobilis, sed virtute, doctrina, & rebus gestis nobilior, ex Rotæ Romanæ Auditore, patriæ primus Archiepiscopus à Pio IV. Presbyteris Cardinalibus sub titulo SS. Nerei & Achillei adscriptus, præfuit Albanensi, tum Sabinensi Ecclesiæ, christianæ Religionis propugnator indefessus, Ordinis Senatorij splendor, totiusque Curiæ Romanæ ornamentum, scripsit.

Diatribam de Nothis & Spurijs.

De sacris imaginibus, ac profanis libros duos. Ingolstadij 1598.

De consistorialibus consultationibus librum. Romæ 1592

Opusculum de bono senectutis, & aliud de Cœlibatu Sacerdotum.

Episcoporum Bononiensium Catalogum, Sermones plures, Epistolas varias.

Decisiones Rotæ Romanæ, & Acta Concili Tridentini cui interfuit

Archiepiscopale Bononiēse, opus omnium casuum summam conti-

continens, quæ ad rectam vniuscuiusque Diœcęsis gubernationem desiderari possunt. Romæ 1594.

De ratione & vtilitate consultandi

Animam Deo reddidit Romæ anno reparatæ salutis 1547. ætatis quinto supra septuagesimum 11. Kal. Augusti. Corpus Bononiam translatum, iacet in Cathedrali sub hoc titulo

Hic iacet Corpus
GABRIELLIS PALÆOTTI
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalis
Archiepiscopi Bononiæ
Primi
Cuius anima requiescat in pace.

Meminere huiusce Petramellarius, Ludouicus, Donius Dattichy, Iac. August. Thuanus in hist. Antonius Sanderus, Henricus Alby in Elog. Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Ferd. Vghellius in Ital. sac. Iacobus Gaddius de script. non Eccl. Hippolytus Marraccius in Biblioth. Mariana, Sfortia Card. Pallauicinus in hist. Trident. Concilij; Franciscus Sacchinus in hist. Soc. Iesu, Antonius Bumaldus in Bibliotheca Bononiensi.

Galeottus Franciottus de Ruuere nobilis Lucensis, Io: Francisci, & Luchinæ Sororis Iulij II. filius, in Sacrum Collegium à Patruo cooptatus, Titulum S. Petri ad vincula, aliàs Eudoxiæ, quem ipse Iulius habuerat, accepit, renuntiaturque S. R. E. Vicecancellarius, Episcopus Lucensis, Patauinus, Vicentinus, Cremonensis, Archiepiscopus Beneuentanus, & Legatus Bononiensis, at in tantæ secundæ fortunæ prosperitate vix terris per quinquennium monstratus incredibili Ioannis Medici Cardinalis & populi Romani dolore, febri correptus die 11. Septembris anno 1508. terram Galeottus reliquit, vt Cœlum ascenderet in ipso ætatis flore. Corpus in Vaticano sepulchrum habuit sub hac Epigraphe.

Depositum
GALEOTTI

Cardina-

Cardinalis
S. Petri ad vincula.

Nunc ab anno 1625. Iacet in sacello Sanctissimi Sacramenti in ipso Sixti IV. sepulchro.

Extant nonullæ Odæ etrusca lingua sui ingenij indices

Celebrant Galeottũ Ciaconius cũ Auctarijs, Panuinius, Ferd. Vghellius in Italia sacra, Marius Vipera de Archiep. Beneuentanis, Franciscus Augustinus ab Ecclesia in hist. Pedemontana, Michael Iustinianus in Syllabo Scrip. ligurum & alij plures.

Galeottus Tarlatus de Petra mala cognominatus, natione Italus, patria Aretinus ab Vrbano VI. renunciatus Diaconus Cardinalis S. Agathæ in Suburra, deindè sub Clemente VII. Pseudo-pontifice præfuit Diaconiæ S. Georgij in Velabro; vita excessit Assisij, alijs Auenione in obedientia Benedicti XIII. anno 1396. & sepultus apud Aluerniam in summis Appennini iugis, apud Fratres Minores in ædicula quam ipse sibi viuens extruxerat.

Huius Cardinalis litteræ ad Iacobum de Campo Fregosio cum alijs Principum latina lingua, typis Venetis euulgatæ anno 1574.

Meminere huius Cardinalis Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Panuinius, Auberyus, Contelorius, S. Antoninus, alijque plures.

Galfridus, seu Gualfridus cognomento Arthurius Anglus S. R. E. Diaconis Cardinalibus sub Eugenio III. Romano Pontifice adscriptus Britanici Regis intuitu, & Episcopus Eluensis alijs Assaphensis renuntiatus, Magnæ apud Robertum Henrici Regis filium auctoritatis scripsit

In fragmantum Gildæ Opus
Commentarium de corpore & sanguine Domini
Vitam Merlini Caledonij
Chronicon, vel historiam Britonum.
Commentarios iu Merlinorum Prophetias
Arthuri Regis gesta libro vno.
Ad Gualterum Oxoniensem opus
Diuersi generis carmina
De Exilio Ecclesiasticorum opusculum

Transtulit in latinum sermonem Britannorum Historiarum libros octo, quos vsque ad annum Christi 1170. perduxit. Habentur M. S. Cantabrigiæ, in Collegio S. Benedicti.

Præ-

Prædictiones Ambrosij Merlini

Obijt sub Alexandro III. est huiusce mentio apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, Auberyum, Auctorem Nomenclatoris Cardinalium, Ioannem Pitsæum de scrip. Angliæ, & alios.

Gallo, seu Gualus natione Gallus ex Canonico Regulari S. Augustini Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Porticu à Paschali II. Romano Pontifice electus, Bellouacensem primò, tum Parisiensem administrauit ex aliquibus Ecclesias, scripsitque statuta Synodalia Parisiensia, quæ in Bibliotheca Patrum reperiuntur cum aliquibus Constitutionibus quæ leguntur Tomo 26. Conciliorum. Gallionem hunc Cardinalem à Parisiensi Episcopo distingunt Sammarthani Tomo 1. Galliæ Christianæ pag. 429. vnum, eundemque faciunt Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Ciaconius, cum suis Auctarijs, & alij plures.

Gaspar de Aulos natione Hispanus, patria Muricensis à Paulo III. Pontifice Maximo die 19. Decembris anni 1544. Præsbyteris Cardinalibus absens adscriptus, Granatensis Academiæ, quam fundauerat, & pro illius ædificio scuta quadraginta millia effuderat, Constitutiones, iubente Clemente VII. scripsit. Regulas etiam edidit pro Collegio S. Catherinæ, & Cœnobio S. Francisci in eadem Vrbe à se erectis.

Obijt in Hispania die 2. Nouembris mensis, anno 1545. iacet Compostellæ in Æde S. Iacobi cum hoc Epitaphio.

Illustriss. Dom.
GASPAR DE AVOLOS
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalis
Compostellanæ verò Archiepiscopus,
Ecclesiis Gerundensi,
Et
Granatensi præfuit
Qui
Cum illas sanctissimè gubernasset
Ad Compostellanam translatus

Ibique Cardinalis dignitate subscriptus
Orationi & Sacrarum literarum
Prædicationi assiduè vacans
Suoque probatissimo
Vitæ exemplo confirmans
Feliciter migrauit ad Dominum
Anno salutis MDXLV.

De hoc Cardinali agunt Panuinius in Epitome, Auberyus, Gaspar de Porregnas in Elogio, Felix Contelorius in Elencho, Ciaconius cum Auctarijs, alijque quamplures.

Gaspar Carpineus Romanus, ex Auditore Rotæ Romanæ, à Clemente X. Pontifice Romano primò Datarius, deindè S.R.E. Presbyter Cardinalis S. Siluestri in Campo Martio die 22. Decembris anno 1670. renuntiatus, scripsit dum Iudex fuit in Rota Romana Decisiones plures. Viuit hoc anno 1675. in Vrbe eiusdem Clementis Datarius, & Vicarius, Auunculus Lauræ Catharinæ Principis Alteriæ.

Gaspar Contarenus natione Italus, patria Venetus à Paulo III. Pontifice verè Maximo Diaconus primùm, S. Mariæ in Aquiro, tum Presbyter S. Balbinæ, S. Apollinaris, S. Vitalis, ac Praxedis, generis nobilitate, morum integritate, doctrinæque præstantia clarissimus migrauit è vita Bononiæ Kal. Septembris anno 1542. Corpus in D. Petronij lateritio in tumulo depositum, eo consilio vt Venetias ad Diuæ Mariæ de Horto apud Maiores exportaretur, quod factum est, ibidemque collocatum sub hoc Titulo.

GASPARIS CONTARENI
S. R. E.
Cardinalis ossa
Cuius admirandam integritatem, doctrinam,
Ac
Eloquentiam in vtraque Repub.
Et apud summos

Reges

Reges gesta & scripta testantur.
Bononiæ Legatus
Pontificius naturæ cessit
MDXLII.
Vixit Annos LIX.
Aloysius Eques,
Et
Gaspar ex fratre Nepotes
Tanto Viro P.

Scripsit Gaspar libros duos contra iudicium Pomponatij de immortalitate animæ.

De Elementis libros quinque

De officio Episcopi duos

De potestate Pontificum libros duos, vnum in vsu clauium, alterum de potestate Rom. Pont.

De Magistratibus, reque publica Veneta libros quinque.

Synodorum omnium compendium

De ritibus, cœremonijsque nostræ religionis, ac de Sacramentis Ecclesiæ libros 5.

Institutionem Christiani hominis.

Illustrationes in D. Pauli Epistolas.

Epistolarum ad diuersos volumina plura, vtraque lingua, italica videlicet & latina.

Libellos pios plures.

Interpretationem cantus Hæbreorum, Ad te leuaui.

Libellum de æstu maris

Tractatum quo probat non dari quartam figuram Syllogismi quæ dicitur Galeni.

Tractatum de Homocentricis

Tractatum de ratione anni

Confutationem articulorum Lutheri

De libero arbitrio

De Prædestinatione opuscula

Orationem ad Episcopos Germaniæ de corrigendis moribus Ecclesiasticorum

Relationes legationum, quas gessit ante purpuram

Responsionem ad Apologiam Francisci Georgij.
Discursus de Annatibus.

Contareno literas dedere Iacobus Sadoletus, Petrus, Bembus, Ioannes Matteius, & Nicolaus Ardinghellus. Meminere eiusdem Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, Garimbertus, Petrus Iustinianus in hist. Veneta, Balthassar Bonifatius de familia Contarena, Horatius Tursellinus in hist. Lauretana, Perus Maffeius in Vita S. Ignatij, Nicolaus Orlandinus in hist. Soc. Iesu, Iouius in Elogijs, Miræus in Chronico, Contelorius in Elencho, Sansouinus in descrip. Venetiarum, Ferd. Vghellius In Ital. sacra, Iacobus Gaddius de Script. non Eccl. Nicolaus Barbadicus in vita, Antonius Sanderus in Elogijs, Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, Ludouicus Donius Dattichy in hist. Card. Ludouicus Iacobus à S. Carolo in Bibl. Pontificia, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium & alij plures.

Gaspar de Quiroga Hispanus Archiepiscopus Toletanus & Presbyter Cardinalis S. Balbinæ à Gregorio XIII. Pont. Max. renuntiatus literas dedit Clero Toletanæ Ecclesiæ pro Officijs Sanctorum suæ Diœcesis à Gregorio approbatis, quæ literæ sunt cum ipsis Officijs, ac Synodo Toletana typis euulgatæ. Naturæ debitum soluit 12. Kal. Decembris anno 1594. iam grandæuus, nonagesimum enim iam attigerat suæ ætatis annum. Matriti multis millibus aureis in Pauperes erogandis relictis. Corpus in Oppidum Madrigalium, patrium familiæ solum translatum, iacet in Ecclesia S. Augustini à se cum Monasterij proximi ædibus constructa, duobusque aureorum millibusque in singulos annos ditata, sub hac Epigraphe.

Hic iacet
GASPAR DE QVIROGA
Cardinalis,
Et
Archiepiscopus Toletanus,
Hispaniarum primas,
Supremus Castellæ Cancellarius

Et aduersus hæreticam prauitatem
Inquisitor Generalis,
Italiæ Præses,
Philippi II. Catholici Regis
Status Consiliarius.
Obijt nonagesimum ætatis annum agens
12. Kal. Decemb.
Anno Natiuitatis Domini
MDXCIV.
Supra dicto Rege regnante
In Hispania.

Huius Cardinalis laudes referunt Auctarij Ciaconij, Petramellarius, Antonius Sanderus in Elogijs, Franciscus de Pisa in hist. Toletana, Gaspar Porregnus in Elogijs Card. Hispanorum, Michael de Aninyon in Tractatu de Vnitate Ouilis & Pastoris, Vincentius Robardus & alij.

Gelasius Africanus ex S. R. E. Cardinali euulgatus sub eodem nomine Pontifex Maximus præfuit Ecclesiæ vniuersali annis 4. Mensibus 8. diebus vndeuiginti, scripsitque Epistolas varias, quarum tredecim sunt in Tomo 3. Conciliorum cum Notis Binij, quarum prima est ad Euphemianum, siue Euphemium Episcopum. II. ad Laurentium de Ligerido Episcopum. III. ad Episcopos Dardaniæ: IV. ad Faustum Magistrum fungentem legationis officio. V. & VI. ad Honorium Dalmatiæ Episcopum. VII. ad omnes Episcopos per Picenũ. VIII. ad Anastasium Imperatorem. IX. ad Episcopos Lucaniæ. X. ad Episcopos Siciliæ. XI. ad Episcopos Dardaniæ, & Illyrici XII. ad Æonium Arelatensem Episcopum. XIII. ad Episcopos Dardaniæ.

Scripsit etiam exemplar gestorum de absolutione Miseni Episcopi in Concilio 55. Episcoporum anno Domini 495. tertio Idus Maij.

Præterea de anathematis vinculo librum.

Notitias de Sacra Scriptura, & de libris Apocryphis.

Apologiam aduersus Andromacum Senatorem, cæterosque Romanos Lupercalia constituentes.

Tracta-

Tractatum aduersus Græcos
Dicta aduersus Pelagianam hæresim
Hymnos Ecclesiasticos plures
Aduersus Arium hæreticum libros duos
Orationes multas quas per annum in Missæ sacrificio recitamus.

Perierunt in Sancti Pauli Epistolas annotationes, quas viri doctissimi dicebant à Gelasio Papa Vrbis Romæ fuisse conscriptas; quæ teste Cassidoro cap. 8. de institutione diuinarum Scripturarum, Pelagiani erroris veneno fuerunt respersæ ab ijs, qui res vitiosas solent gloriosi nominis auctoritate defendere.

Auctor etiam fuit decem sacrarum Præfationũ quas Romana Ecclesia diebus ferialibus, ac festis Natiuitatis, Epiphaniæ, Quadragesimæ, Crucis, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Trinitatis, & Apostolorum in sacris Liturgijs recitandas exhibet. Dicitur etiam Auctor Ordinis Romani
Item Epistolarum ad diuersos.
Et librorum quinque aduersus Nestorium & Eutychetem.

Annus Christi 496. nec non XI. Kal. Decembris nouissimæ fuere huic Pontifici, qui post obitum sepultus in Vaticano.

Est Gelasij inter Sanctos relati mentio in Martyrologio Romano sub die indicata, in illo Bedæ & Vsuardi 13. Kal. Decembris, apud Baronium in Annal. & in Notis, apud Ciaconium, Platinam, Panuinium, Bellarminum & alios plures.

Fr. Gentilis de Monte Flore natione Italus, Picenus, Ordinis Minorum Theologus primæ notæ, ex Lectore Sacri Palatij inter Presbyteros Cardinales à Bonifacio VIII. cum Titulo SS. Siluestri & Martini in Montibus cooptatus, scripsit Homilias ad Populum habitas, vt refert Eisengrenius
Et Opuscula plura teste Tossignano.

E vita migrauit Auenione die 27. Octobris anno 1312. Corpus in Italiam translatum Assisij in Ecclesia S. Francisci in Sacello Sanctis Ludouico & Martino erecto à se, sepulchrum habuit.

De Gentili Cardinali tractant Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberyus, Gaspar Iongellinus de Cardinalibus Minoritis, Antonius Sanderus in Elogijs, Odericus in Annal. Eccl. Spondanus, Vadingus, Bzouius, Auctor Nomenclatoris & alij plures.

Georgius de Ambosia Gallus, Petri Ambosiani Principis filius natu maior in iure Pontificio egregiè exercitatus, vir acris ingenij & prudentiæ incomparabilis, Episcopus primò Narbonensis,

nensis, deindè Rotomagensis, tum S. R. E. Cardinalis ab Alexandro VI. renuntiatus Galliam Legatus Apostolicus visitauit, Castellæ regnum lustrauit, Prorex Mediolanensem Ducatum rexit; Lugduni mortem subijt die 25. Maij anno 1510. seu 1511. ætatis 50. vel 51. quem morti proximum decumbentem Ludouicus Rex Galliæ sua cohonestauit præsentia, exequijsque interfuit, & omnia ab eo gesta laudauit. Cadauer Rotomagũ delatum iacet in Templo Metropolitano penè aram principem tumulo magnificentissimo sub hoc Epitaphio.

Pastor eram Cleri, Populi Pater, aurea sese
Lilia subdebant, Quercus & ipsa mihi.
Mortuus en iaceo, morte extinguntur honores,
At virtus mortis nescia, morte viget.

Extant huiusce Cardinalis literæ plures, quæ vnico volumine compactæ asseruantur M. SS. apud suos, quarum aliquæ publici iuris sunt Amicorum opera.

Georgij acta referunt Auctores Galliæ Christianæ, & Purpureæ. Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Auberyus, Panuinius, Iacobus Baudier in Vita, Henricus Alby, Hieronymus Garimbertus, Felix Contelorius in Elencho, Io: Mariana in hist. hispanica & alij plures.

Gerardus Allobrox cognomento Burgundio, Episcopus Florentinus S. R. E. Archidiaconus primò, tum Pontifex Maximus renuntiatus Nicolai II. nomen assumens Apostolicam sedem per annos duos, Menses sex, & diem vnum moderatus est, scripsitque Epistolas varias, quarum tantum quinque inter Decretales numerantur; Decessit Romæ 5. Nonas Iulij anno salutis 1061. & sepultus in Vaticano iuxta portam Iudicij cum sequenti Epitaphio.

Conditur hoc antro sacræ substantiæ carnis
Præsulis egregij Nicolai dogmate sancto,
Qui fulsit cunctis, Mundum repleuit, & Orbem
Intactis nituit membris, castoque pudore
Quæ docuit verbis, actuque peregit opimo
Sydereæ plenus mansit splendore Sophiæ.
Cœlorum claris quem seruant regna triumphis,
Vt veneret solijs procerum per secula natum.

De

De Nicolao tractant Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Leo Ostiensis in Chronico, Paulus de Angelis in discriptione Basilicæ Vaticanæ, Panuinius, Io: Stella, Pandulphus Pisanus, Ciaconius cum Auctarijs, & alij omnes qui de Romanis Pontificibus scripserunt.

Gerardus Biancus natione Italus, ex Villa Gainaco Diœcesis Parmensis, filius honesti, sed pauperis Viri, ex Canonico Parmensi Prothonotarius Apostolicus primò, mox Presbyter Cardinalis SS. XII. Apostolorum, demum Episcopus Sabinensis renuntiatus legationes gessit in Hispania pro pace, in Anglia, & Gallia, atque ad Regem Siciliæ. Huius Constitutiones pro Siculis in hac legatione scriptæ habentur in Bibliotheca Regia Gallica.

Obijt Romæ Calendis Martij anno post Christum natum 1302. & sepultus in Laterano cum sequenti prolixo, & barbaro Epitaphio.

Quisquis ad Altare venis hoc sacrificare,
Qui vel adorare mis Gerardi memorare,
Ortu Parmensis, & Pontificis Sabinensis.
Hoc attendas homo, per funus quid tibi promo.
Est fumus vnde sumus, & transimus quasi fumus.
Martius intrabat, annos Domini numerabant
M. semel, & C. ter, bis I. cum fine beato
Parmensis natu, Sabinensis Pontificatu,
Cardineo migrauit homo Gerardus bonore
Missus ab arce Sion sanans animas redijt,
De Hispanis, Francis, Apulis, Siciliaque
Mira viri virtus, parendi victima, qui se
Talibus exposuit maribus, terris inimicis.
Huius morte nitens speculum deperdit honestas,
Pontificum vita, Cleri modus, & via veri,
Virtutum grauitas, & mens, & practica iuris,
Sermo breuis, pestem prodit prolixus, & hostem.
O mors impauida, crudelis mors homicida,
Febris & ò tristis, quæ Gerardum rapuistis.
Iste bonis bonus, & reprobis onus, iste colonus
Pacis, Gaudentes hilarans, reparans pœnitentes.
Quot dilatare loca Sanctorum, reparare,
Quot proponebat, & quot bona mente gerebat,
Quot pia donauit, reparauit, ædificauit.

Si quisquam nosset, profectò dicere posset.
Per fragiles pontes mundanos prætereuntes
Ad Cœli montes, sic mundi prætereuntes
Huius ab hac ara sedis distantia rara
Pontificis sculptam glebam tenet, atque sepultam.
Quod patet impletum, præsens remouendo tapetum
Actis exequijs quæ Pontificem deeuerunt.
Delatum proprijs humeris, in humo posuerunt.
Hunc ibi Siciliæ Rex, Rex Regum duo nati
Turba militiæ Comitum diuitum sociati.
Per te concrescat lector deuotè precamen.
Hic quoque Presul Amen, iniugi pace quiescat.

Celebrant Gerardum Ranuccius Picus in Appendice ad Sanctos Parmenses, Camillus Tutinus in hist. familiæ Blanch, Hieronymus Garimbertus, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, & alijs.

Gerardus Caccianimicus natione Italus patria Bononiensis, Presbyter Cardinalis S. Crucis in Hierusalem, & S. R. E. Cancellarius, & Bibliothecarius, mox Romanus Pontifex, sub Lucij II. nuncupatione Petri nauim rexit per menses XI. dies 14. scripsitque Epistolas plures, quarum tres leguntur Tomo 7. Conciliorum, & Tomo 12. Annalium Baronij; quatuor in in Chronico M. S. Vezaliensi, duæ in Bibliotheca Cluniacensi, & nonnullæ apud Vghellium. Supremum diem obijt Romæ in Cliuo Scauri V. kal. Martij anno salutis 1145. sepultus in Laterano.

De hoc agunt Panuinius, Pennottus, Sigonius, Ghirardaccius, Io: Nicolaus Alidossius, Gerardus, Vassæus, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Ionnes Stella & alij omnes qui historiam Pontificiam descripserunt.

Gerardus è Sancto Domaro natione Gallus, patria Lemouicensis Clementis VI. Romani Pontificis ex Sorore nepos, Ordinis Prædicatorum supremus Magister sub Clemente Patruo Presbyter Cardinalis S. Sabinæ scripsit, vt refert Cortesius quædam in Theologia, & Sermonum Volumen quod euulgauit. Animam efflauit anno salutis 1343. senex, alijs 1345. sepultus apud Dominicanos Tolosanos, seu Auenionenses.

Celebrant Gerardum Andreas Quercetanus in Clemente VI. Petrus Frizonius in Gallia purpuata, Antonius Senensis in Chronico Ordinis Prædicatorum, Auberyus, Ciaconius cum

Auctarijs, Panuinius, Felix Contelorius in Elencho, & alij plures.

Gerardus Landrianus de Capitaneis natione Italus, patria Mediolanensis, ex laudensi Comensis Episcopus & Presbyter Cardinalis ab Eugenio IV. Romano Pontifice renuntiatus sub Titulo S. Mariæ Transtiberim dictus est Cardinalis Comensis. Interfuit Concilio Basileensi, à cuius Patribus legatus missus ad Britaniæ Regem, Orationem ad Regem, & regni Proceres habuit, quæ eiusdem Concilij actis inserta est. Viterbij è vita sublatus est 8. Idus Octobris anno 1445. conditus ad Minores eiusdem Vrbis cum sequenti Epigraphe.

GERARDVS LANDRIANVS
Mediolanensis
S. R. E.
Cardinalis amplissimus
Aliquot sub Eugenio IV.
Legationibus functus
Viterbij VIII. Idus Octobris
MCDXLV.
Hic summa pietate conditur.

Huius acta referunt Panuinius, Auberyus, Ferd. Vghellius in Italia sacra, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho, alijque quamplures.

Geruasius Giancolettus de Clinchamp Gallus, Presbyter Cardinalis SS. Siluestri, & Martini in Montibus sub Martino II. dicto IV. in Theologia apprimè versatus, scripsit quædam in ea materia, quorum solum fama ad nos peruenit. Lue pestifera Romę sublatus anno salutis 1287. sepulchrum habuit in suo Titulo Equitij, in quo Epitaphij solum reliquiæ extant.

Hic iacet Dominus
GERVASIVS
Cardinalis

Ceno-

Cenomen . . . . amare sta . . . .
LXIX. Constans
Et ment . . . . . . XL que
Misce . . . . . . O in fine.

Huius meminere Paulus Cortesius, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Auberyus, Ciaconius, Io: Antonius Philippinus de Basilica SS. Siluestri & Martini, & alij plures.

Gibertus Borromæus nobilis Mediolanensis ab Innocentio X. Cardinalium Senatui adscriptus cum Titulo Pammachij, alijs SS. Io: & Pauli, cum iam ter Comitijs Vaticanis interfuisset scientijs plurimis ornatus è vita excessit anno 1670.

Extat huiusce Cardinalis typis euulgata Epistola ad Vrbanum VIII. data, quando studiorum cursu peracto lauream expetebat.

Celebrant Gibertum Auctarij Ciaconij, ac Nicolaus Angelus Caferrus in Synthemate vetustatis, & alij.

Glusianus de Casate natione Italus, Ciuis, & Archidiaconus Mediolanensis ex Auditore sacri Palatij à Nicolao III. constituto, Presbyter Cardinalis SS. Petri & Marcellini à Martino II. alijs IV. successore renunciatus Ecclesiam sui Tituli reparauit.

Nicolai III. Pontificis iussu declarationem Regulæ Minorum discussit, correxit, melioremque fecit

Excessit Romæ è peste VI. Idus Aprilis anno Dominicæ Incarnationis 1287. sede vacante post obitum Honorij IV. sepultus in Basilica Lateranensi sub hoc epigrammate.

Anno Domini
MCCLXXXVII.
Mensis Aprilis
Die 8.

De Mediolano Comes hoc requiescit in antro
Presbyter, & Cardo, veniat tibi splendore ab alto,
Lombardis charus, ipsorum gente creatus,
De patria clarus, de magno sanguine natus.
Tu sapiens pectus iuris vexilla ferebas:

Pauperibus largus ad praua per omnia tardus,
Consilio magnus, mitis, deuotus, vt agnus,
Muneris acceptor rarus, tu iustus obisti
Nominis illector, cur sic citò morte ruisti?
Hinc Mediolanum, Romanaque Curia ploret,
Ne fleat in vanum pro te rogo, quilibet oret.

De hoc tractant Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus in Vita, Vadingus in Annal. Minorum, alijque quamplures.

Goffridus, alijs Godefridus in Andegauis genere in primis claro, & nobili natus, Romæ ab Vrbano II. Romano Pontifice, cuius partes sustinuerat, omniumque primus pedem in Laterano exosculatus fuerat, ex Abbate Vindocinensi Ordinis S. Benedicti inter Presbyteros Cardinales cooptatus, cum Titulo S. Priscę reuersus in Gallias interfuit Concilijs Salmuriensi, & Aruernensi Vrbanum, & Paschalem hospitio excepit, ingenio fuit acri, & viuido in sacris præcipuè literis, Canonibusque exercitatus. Alpes pro Ecclesiæ Romanæ vtilitate duodecies trascendit, ter etiam ab hostibus captus captiuitatem sustinuit, ac vixit vsque ad extrema Honorij II. tempora, scripsitque Epistolarum libros quinque.

Opuscula quindecim

Sermones duodecim, inter quos sex de B. Virgine Maria quæ omnia extant excusa Iutetiæ Parisiorum anno 1610. opera Iacobi Sirmundi Soc. Iesu.

Est huiusce mentio apud Frizonium in Gallia purpurata, Ciaconium, Chronicon Vindocinense, Sammarthanos in Gallia Christiana, Marraccium in Bib. Mariana, & alios.

Gregorius Anicius nobilis Romanus, Gordiani Senatoris, & Syluiæ sanctissimæ matronæ filius ex S. R. E. Archidiacono renuntiatus Pontifex Maximus, Magni agnomen ob Anglos ad Christi fidem deductos, alijsque gloriosis actionibus sortitus est. præfuit Ecclesiæ annis tredecim, mensibus sex, diebus octo, aut decem, & scripsit

Moralis expositionis in Iob libros 38.
De cura pastorali partes tres vnico libro.
Dialogorum libros 4.
Expositionis in Cantica librum vnum
Expositionis in Ezechielem homilias 22.
In Euangelia homilias 40.
Expositionem in septem Psalmos Pœnitentiales

In primum librum Regum libros ſex
Epiſtolarum libros 12.
Reſponſiones ad vndecim interrogationes Auguſtini Anglorum Epiſcopi
Meditationes de Paſſione Domini
Salutationes ad quinque vulnera Chriſti
Sermones plures.
Exortationem ad Monachos
Concordiam quorumdam locorum Sacræ Scripturæ
Sacramentarium, ſeu Sacramentorum librum
De concordia teſtimoniorum libellum, ex labbè in Bibliotheca M. SS. Antiphonarium.
Librum prænotatum Speculum, eſt M. S. in Tabulario S. Petri in Vaticano, ex dono Iordani Cardinalis Vrſini
Orationes pias
Vitam S. Benedicti, cuius Regulam olim profeſſus fuerat, & Pontifex confirmauit
De conflictu Virtutum, & Vitiorum librum vnum.
Hymnos plures quos Eccleſia in ſacris precibus tum feriarum, cum feſtorum dierum exibet Fidelibus recitandos, inter quos Stabat Mater doloroſa, &c. Quem terra, Pontus, ætera &c. Præter iſta in Auctarij Græco latini Tomo ſecundo & Tomo 12. magnæ Bibliothecæ veterum Patrum Pariſienſis, extat S. Gregorij liturgia, ſeu formula Miſſæ, diuinique Officij, cum interpretatione Græca Gregorij Codini, ex editione Pariſienſi Federici Morelli anno 1575. ad Ioannem à S. Andrea Eccleſiæ B. Mariæ Pariſienſis Canonicum.
Hugo Menardus Ordinis Benedictini, Congregationis S. Mauri librum Sacramentorum S. Gregorij correctiorem, & locupletiorem edidit ex Miſſali M. S. S. Eligij Bibliothecæ Corbienſis, notiſque & obſeruationibus illuſtrauit Pariſijs in 4. anno 1642.
Vitam omnium planctu reliquit 4. Idus Martias, anno Dominicæ Natiuitatis 604. conditusque in Vaticano ſub his carminibus.

Suſcipe terra tuo corpus de corpore ſumptum
Reddere quod valeas viuificante Deo.
Spiritus aſtra petit, lethi nil iura nocebunt,
Cui vita alterius mors magis illa via eſt.

Pontificis Summi hoc clauduntur membra sepulchro
Qui innumeris vixit semper vbique bonis.
Esuriem dapibus superauit, frigora veste
Atque animas monitis texit ab hoste sacris.
Implebatque actu quidquid sermone docebat
Esset vt exemplum mystica verba loquens.
Ad Christum Anglos conuertit pietate magistra,
Acquirens fidei agmina gente noua.
Hic labor, hoc studium, hæc tibi cura, hoc pastor agebat
Vt Domino offerres plurima lucra gregis.
Hisque Dei Consul factus lætare triumphis.
Nam mercedem operum iam sine fine tenes.

De hoc Pontifice tractant Martirologia omnia, Græcorum Menologia, Authores qui Vitas Romanorum Pontificum, & Sanctorum descripserunt; Omnium primi Gregorij acta euulgarũt Paulus Monachus Cassinensis, tempore Caroli Imp. Ioannes Diaconus, Gregorius Turonensis, Isidorus de Viris illust. S. Ildefonsus, Beda in hist. Anglica, Paulus Diaconus de gestis longobardorum, Leo Ostiensis in Chronico Cassinensi, Lucas Tudensis, & alij.

Gregorius patria Romanus Diaconus Cardinalis à Constantino Papa renuntiatus, post cuius obitum in Petri Cathedra sedens per annos 14. Menses 10. diesque 21. dictus est Gregorius huius nominis secundus, vir optimus atque sanctissimus, tantæque eruditionis ac facundiæ, vt facilè conuinceret omnes malè de Catholica fide sentientes, scripsit Epistolas varias, quarum sexdecim annotarunt Nicolaus Serarius, & Seuerinus Binius. Legitur etiam in Tomo 5. Conciliorum ex Codice M. S. vetustissimo Monasterij Veingarcensis Capitulare Gregorij iunioris datum Martiniano Episcopo, Georgio Presbytero, alijsque in Bauariam ablegatis. Liturgiam composuisse fertur, quæ extabat olim græcè Constantinopoli in Bibliotheca Patriarchali, teste Antonio Verdero, quam ex Arabico in latinum vertit Victorius Scialac Arculensis Maronita. dubitant tamen aliqui an hæc huius, vel alterius Gregorij sit. Scripsit insuper, affirmãte Petro Ricordato in historia Monastica librum Responsionum ad Iustinianum, alium contra Leonem Augustum & tertium ad Ioannem Constantinopolitanum. Eiusdem literæ ad Leonem III. Imperatorum pro culutu sacrarum ima-

imaginum excusæ sunt Venetijs anno salutis 1574. cum alijs Principum diuersorum.

Idem à multis perhibetur auctor Epistolarum, quæ præfixæ sunt Concilio Nicœno II. at ex indictionibus adscriptis, alijsque indicijs à Gregorio III. successore scriptas fuisse alij dicunt.

E vita decessit Romæ die 11. Februarij, anno redemptionis humanæ 731.

De hoc agunt Martyrologium Romanum, Beda, Ado, Baronius in Notis, & in Annal. Hadrianus Papa Epist. ad Carolum Magnum, Acta Concilij Niceni secundi, acta S. Bonifacij apud Surium Tomo 3. Panuinius, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, Anastasius & alij plures.

Gregorius Ioannis filius, natione Syrus, Presbyter primò Cardinalis, deindè Romanus Pontifes, vir planè singularis doctrinæ & eloquentiæ, ac in lingua græca sufficienter instructus, vocatus Gregorius III. scripsit libros tres commonitorios ad Leonem & Constantinum Augustos.

Excerptum ex Patrum dictis de diuersis criminibus, & eorum remedijs.

Literas plures, quarum septem leguntur in Tomo 5. Conciliorum.

Elaborauit etiam Sermones, & Orationes aliquot excusas olim in Italia. huius literas ad Carolum Galliæ Regem contra Leonẽ III. & illas ad Constantinũ Orientis Imperatorem pro Ecclesia Romana contra Naistulphum Longobardum Regem violatæ pacis reum, euulgatas vidi Venetijs anno salutis 1574. cum illis Principum diuersorum. Ibidem alias leges ad Pipinum Francorum Regem

In Conciliorum Tomis habetur eiusdem Decretum de gradibus prohibitis circa matrimonium, quod quidem malè ad Gregorij I. tempora nonnulli reuocarunt. sancto demum fine quieuit die 18. Nouembris, anno salutis 741. cum administrasset Rempublicam Christianam Menses nouem, diesque duodecim supra decennium.

Meminere Gregorij Baronius in Annalibus, Seuerinus Binius in Notis ad Concilia, Annales Francorum, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Gregorius alius, Ioannis filius patria Romanus, Presbyter Cardinalis S. Marci à Paschali I. renuntiatus, deindè Pontifex maximus sub nomine Gregorij IV. scripsit Epistolas varias, quarum vnam profert Gratianus in Decretalibus, datam ad Reipu-

blicæ

blicæ Christianæ Episcopos. Obijt Romæ post decimum sextum suæ sedis annum, salutis 843. 8. Kal. Februarij sepultus in Vaticano, cuius Bonifacius VIII. commune cum Bonifacio IV. posuit Epitaphium tale.

Gregorius quartus iacet hic, Bonifacius almus
Huius qui sedit, fuit æquus Rector, & ædis
Tempore qui Phocæ cernens templum fore Romæ
Delubra cunctorum fuerunt quæ Demoniorum
Hoc expurgauit, Sanctis cunctisque dicauit.
Eius natalia solemnia qui celebratis
Primis Septembris fert hæc lux quarta kalendis
Octauus titulo hoc Bonifacius ossa reperta
Hac locat erecta Bonifacij nominis arca.

Laudant nostrum Gregorium Theganus de gestis Ludouici Pij, Nithardus in historia, Rabanus, Anastasius Bibliothecarius, Adamus Bremensis, Albertus Crantzius, Binius, Baronius in Annal. Panuinius, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, Ludouicus Iacobus à S. Carolo in Bibl. Pont. Gaultetius in Tabul. Cronol. & alij plures.

Gregorius ex Comitibus Signiæ Cardinalis Ostiensis, ac Pontifex Maximus renuntiatus sub eodem nomine dictus est Gregorius IX. rexitque Ecclesiam Menses quinque, ac dies decem supra annos quatuordecim, quo tempore Epistolas plures scripsit, quarum septem volumina M. SS. asseruantur in Vaticano quarum aliquæ prodierunt cum Glossis Basileæ anno 1511. Parisijs 1541. & 1561. ac Venetijs 1591.

Ex Nomenclatoris Cardinalium Auctore scimus Gregorium Epistolas suas Decretales adunasse, & quinque, libris digessisse per S. Raymundum de Pennaforti Barcinonensem, Priorem Generalem Ordinis Prædicatorum, quarum quædam prodierunt separatim grecè & latinè scholijs illustratæ à Gerardo Vossio, quæ etiam euulgatæ in Tomo 7. Conciliorum cum Notis Seuerini Binij: quadraginta sex illarum rescripsit ex Vaticana Bibliotheca in sua Italia sacra Ferdinandus Vghellius; alias Ioannes Lepaige in Bibliotheca Præmonstratensi.

Ad meliorem vitam felix euolauit 11. Kal. Septembris anno à partu Virginis 1241. Gregorium laudant Incertus Auctor in Bibl. Vatic. Abbas Vspergensis, Matthæus Parisius, in Angliæ, Lucas Vadingus in Minorum, Bzouius in Eccl. Annalibus;

Coirus

Coirus in Mediolanensi, Bonfilius in Sicula, Bizarus in Genuensi, Mariana & Gomesius in Hispanica, Ghirardaccius in Bononiensi historia, Ciaconius cum Auctarijs, & reliqui omnes qui scripserunt de Rom. Pontifice.

Gregorius Cortesius natione Italus, patria Mutinensis, professione Monachus S. Benedicti Congregationis S. Iustinæ à Paulo III. Pont. Max. Presbyteris Cardinalibus cum Titulo Sancti Cyriaci in Thermis adscriptus, posteritati reliquit

De peccato originali Commentarium

Lerinensis Cœnobij & Insulæ laudes

De Theologica institutione opus. Aliud de Philosophia.

In quatuor libros Sententiarum volumen

Opusculum quod S. Petrus fuerit Romæ.

De potestate ecclesiastica aliud

Epistolarum latinarum librum vnum, & alterum Epistolarum etrusco sermone.

Hymnorum diuerso metro librum.

De Annuntiatione B. Mariæ Carmen.

De Viris illustribus Ordinis Monastici opus.

Poemata quædam ad imitationem Catulli

De direptione Vrbis Genuensis lucubrationem.

Ex latino italum fecit Tractatum de Virginitate D. Cypriani.

E viuis excessit Romæ 11. kal. Octobris anno salutis humanæ 1548. iacet eadem in Vrbe ad Sanctos Apostolos.

Huius laudes explicarunt Panuinius, Ciaconius, Antonius Sanderus in Elogijs, Henricus Spondanus in Annal. Felix Contelorius in Elencho, Nomenclator Cardinalium, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Iacobus Gaddius de script. non Eccl. Io: Matthæus Toscanus, Iacobus Sadolettus, Robertus Geronda, Ioannes Medices in Epistolis, & alij multi.

Gregorius de Crescentio nobilis Romanus sub Innocentio III. Diaconus Cardinalis S. Theodori, legationibus clarus, pietatis, doctrinæque gloria illustris nonnullas edidit Constitutiones pro Clericis Polonis & Synodum Danicam anno 1222. celebrauit, dum illis in Prouincijs Legati Apostolici munere fungeretur. Obdormiuit in Domino salutis humanæ anno 1225.

Meminere Gregorij Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberyus, Odericus in Annalibus Eccl. Gabriel Pennottus in hist. Canonicorum Regul. Kalendarium, & Annales Rhenani, & alij plures cum Pontano in historia Danica.

Gregorius de Papa, seu Papareschis nostra ætate de Matthæis, senior, patria Romanus, diaconus primò Cardinalis, tum Summus Pontifex Ecclesiam Catholicam sub nomine Innocentij II. rexit per menses septem & dies octo supra annos tredecim, scriptisque consignauit in Cantica Canticorum Commentaria, quæ teste Posseuino asseruantur M. SS. in Bibliotheca Monasterij S. Galli apud Heluetios; Epistolas item plures, quarum duodecim leguntur Tomo 7. Conciliorum, & Tomo 12. Annalium Ecclesiasticorum Baronij; alias idem Baronius profert in Notis ad Martyrologium Romanum, quibus Callisti II. Pontificis Commentaria de S. Iacobo Apostolo, eiusdemque miraculis comprobantur.

Romæ in Patriarchio Lateranensi optimè de Ecclesia meritus septuagenario maior, 8. Kal. Octobris anno Dominicæ natiuitatis 1145. obijt. Corpus sepultum in S. Mariæ Transtyberim Basilica sub hac Epigraphe.

Hic requiescunt venerabilia ossa
Sanctissimæ memoriæ
Domini
INNOCENTII
Papæ II.
De domo Paparescorum,
Qui
Præsentem Ecclesiam ad honorem Dei
Genitricis Mariæ,
Sicuti est, à fundamentis
Sumptibus proprijs
Renouauit
SAD. MCLII.
Et
Anno D. MCXLVIII.

De Innocentio tractant S. Bernardus Abbas Clareuallensis in Epist. Bernardus Bonæuallis in Vita S. Bernardi, Otho Frisigensis,

ſis, Pandulphus Piſanus in Vita Gelaſij II. Baronius in Annal. Petrus Diaconus in Chronico Caſſinenſi, Romanus Canonicus in deſcriptione Baſilicæ Vaticanæ, Ciaconius, eiuſdemque Auctarij, Panuinius, Platina, alijque plures apud eoſdem.

Gregorius Monachus Benedictinus S. R. E. Cardinalis ſcripſit S. Leonis Papę Vitam, vti referunt Calzeolarius in hiſtoria Monaſtica, & Turrigius de Scriptoribus Cardinalibus. Floruit ſub Lucio II. Romano Pontifice circa annum Chriſti 1144.

Mag. Fr. Gualterus Vuinkterbrunus Anglus, patria Sarisburienſis, Ordinis Prædicatorum, Orator, ac Poeta inſignis, nec non Philoſophus, ac Theologus magni nominis, Odoardi primi Anglorum Regis Confeſſarius, à Benedicto huius nominis 10. alijs 11. Presbyter Cardinalis S. Sabinæ renuntiatus, ſcripſit.

Libros tres Summæ Theologicæ

Librum vnum de peccato originali.

Librum alium Quæſtionum Theologicarum

Sermonum quos habuerat coram Odoardo Anglorum Rege volumen

Exortationum ad Clerum Angliæ librum vnum.

Commentaria in libros ſententiarum.

Mortem ſubijt Genuæ die 14. Septembris anno ſalutis 1305. octogenario maior, ibidem ſepultus apud Prædicatores.

Huius acta referunt Auberyus, Ciaconius, eiuſdemque Auctarij, Henricus Lud. Caſtaneus in Nomenclatore Cardinalium, Panuinius, Io: Pitſæus de Scriptoribus Anglicis, & alij plures.

Guido Aſcanius Sfortia nobilis Romanus à Paulo III. Romano Pontifice patruo Diaconis Cardinalibus adſcriptus, dictus eſt Cardinalis S. Florę, præfuit Diaconijs S. Mariæ in Coſmedin, ac S. Euſtachij, Quæſitoris munere functus obijt in Territorio Cremonenſi Nonis Octobris anno à partu Virginis 1564. Corpus iacet Romæ in Baſilica liberiana ſub hac Epigraphe.

D. O. M.

GVIDO ASCANIO SFORTIÆ
Sanctæ Romanæ Eccleſiæ
Camerario,
Bononiæ & Flaminiæ Legato

Atque huius Basilicæ Archiepresbytero
Alexandro Card. Sfortia
Fratri desideratiss.
Vixit Annos XLV. Menses x.
Dies 12.
Obijt an. sal. MDLXIV.
Non. Octobris.

Sunt publici iuris huiusce Cardinalis literæ Cardinali Cortesio datæ; aliæ vero negotiales ad Cardinalem Farnesium legatum, ad Nunicos Apostolicos in Germania, Gallia, & Hispania, nec non ad Patres Concilij Tridentini asseruantur M. SS. in Vaticano.

Huiusce Cardinalis meminere cum laude Panuinius, Auberyus, Ciaconius, cum Auctarijs, Paulus de Angelis in Descriptione Basilicæ liberianæ, Sfortia Cardinalis Palauicinus in hist. Concilij Tridentini, & alij quamplures.

Guido Bentiuolus Ferrariensis Presbyter Cardinalis à Paulo V. renuntiatus in titulum à Successoribus obtinuit Ecclesias S. Ioannis ante Portam latinam, S. Mariæ de Populo, S. Praxedis, & S. Mariæ Transtiberim, Abbas Cœnobium Vimacense S. Valerico sacrum ad Ripam Somonæ, & Episcopus Ecclesiam Prænestinam rexit, ac scripsit Belgicam historiam etrusco sermone triplici volumine, opus vndique perfectum, sed cum nimis depresè de Batauis in illa loquatur, illi offensi calamum in Cardinalem strinxerunt satis mordacem.

Edidit etiam Epistolarum volumen & Commentaria rerum Ecclesiasticarum, ab alijs Memorias historicas nuncupatas, quam à Clemente 8. inchoata ad nostra vsque tempora perduxit.

Publici iuris quoque est eius legatio Belgica, non obscuro calamo descripta.

Euulgauit opusculum sub Titulo Descriptio Troiæ, in ludis agonalibus Romæ peractis a Cardinali Antonio Barberino coram Alexandro Carolo Principe Poloniæ. & Elogium S. Andreæ Corsini in eius consecratione.

Decessit Guido in Vrbe die 7. Septembris anno salutis 1644. ætatis 64. dum celebrarẽtur Comitia post Vrbani VIII. obitum. Corpus iacet in Quirinali ad S. Siluestrum solo nomine clarum, à veri-

à veritate certè aberrant illi qui scripserunt Guidonem obijsse die 2. Iunij.

Est tanti viri mentio apud Sammarthanos in Gallia Christ. Ferd. Vghellium in Italia sacra, Iosephum Mariam Suaresium in Prænestina historia, Iacobum Gaddium de Scrip. non Eccl. Ianum Nicium Erritræum in Pinacotheca, Erycium Puteanum in Epist. Annales Capuccinorum, Ioseph Silos in hist. Clericorum Regul. Theodorum Amydenum in Vita, Vincentium Armanum in literis & alios plures.

Guido de Castello Tiphernas Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Via lata, tum Presbyter S. Marci, demùm Romanus Pontifex Cœlestinus II. nuncupatus, contra Anacleti schisma Opus elucubrauit, & Epistolas quasdam, quarum vna ad Petrum Mauritium Abbatem Cluniacensem extat in Bibliotheca Cluniacensi ab Andrea Duchesnio edita. Cum sedisset in Petri Cathedra Menses quinque dies 15. mortuus est Romæ die 9. Mensis Martij anno salutis 1144. sepultusque in Basilica Lateranensi.

De hoc Pontifice tractant Baronius in Annal. Eccl. Pandulphus Pisanus, Martinus Polonus, Io: de Columna, Ptolomæus Lucensis, Franciscus Petrarcha, Niemus, Platina, Simoneta, Panuinius, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Benedictus Canonicus Basilicæ Vaticanæ in Vita, & alij plures,

Guido Cremensis Diaconus primò, mox Presbyter Cardinalis S. Mariæ Transtyberim sub Eugenio III. Pontifice Maximo scripsit Epistolam ad Fideles omnes de legitima Octauiani in Pseudopontificem electione, adherebat enim illi, quo defuncto ipse in Antipapam sub nomine Paschalis electus, Sedem per quinquennium occupauit. in schismate fistuloso cancro percussus spiritum exhalauit.

Meminere huius Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, ac reliqui omnes qui de Romanis Pontificibus scripserunt.

Guido, alijs Vido Ferrerius Ciuis Vercellensis, Sebastiani Domini Vallate laco Vallonis, atque Ponzanæ, Magdalenæ Borromeæ filius natus anno salutis 1537. vir doctus, virtutumque sectator eximius, à Pio IV. Pontifice Maximo primùm Vtriusque Signaturæ referendarius, deindè Episcopus Vercellensis, demùm Presbyter Cardinalis cum Titulo S. Euphemiæ renuntiatus est, quem progressu temporis cum illo SS. Viti & Modesti commutauit. Tantus hic vir edidit Synodum Vercellensem, in quo plura ad Cleri, Populique vitam reparandam prudentis-

dentissimè decreuit. Decessit Romæ, iacet in Basilica liberiana sub hac Epigraphe.

D. O. M.
GVIDO FERRERIVS
Tit. SS. Viti, & Modesti
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presb. Card.
Vt viuens viuenti Patruo
Petro Francisco Card.
Et dignitate, & voluntate coniunctiss. fuit
Ita moriens corpore
Ab illo abesse noluit.
Cum quo etiam summa Dei benignitate
Fretus, cælesti
Ac
Sempiterna felicitate
Se fruiturum sperat
Obijt die 26. Maij
MDLXXXV.

Meminere huius Ciaconius cum Auctarijs, Petramellarius, Ferdinandus Vghellius, Io: Franciscus Ferrerius Vercellensis Episcopus in Catalogo Episcoporum Vercellensium, Andreas Rossottus in Syllabo Scriptorum Pedemontij, & alij

Guido Gallus patria Burgundus Monachus & Abbas Cistercij, dum in Vrbe pro negotijs sui Ordinis degeret, ab Vrbano huius nominis IV. in Cardinalium Presbyterorum numerum cum Titulo S. Laurentij in Lucina ascitus, legationem in Dania, Polonia, Suecia, Saxonia, Germania, Galliaque omnium plausu gessit. Viennæ legatus Concilium celebrauit, in quo leges & sanctiones scripsit, quas habes apud Henricum Canisium Tomo 1. anti-

antiquarum lectionum. è viuis post hæc abiuit anno salutis 1272.

Celebrant Guidonem, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, Onuphrius, Panuinius, Auberyus, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Odericus in Annalibus Ecclesiasticis, Gaspar Iongellinus in Purpura D. Bernardi, Matthæus de Micotia de rebus Poloniæ, alijque quamplures.

Guido Grossus natione Gallus ex Episcopo Cardinali Sabino renuntiatus Pontifex Maximus, & coronatus in Vrbe Viterbij per manus Riccardi de Annibalis Diaconi Cardinalis S. Angeli, & S. R. E. Archidiaconi, Summum Principatum in Ecclesia sub nomine Clementis IV. per annos tres, menses 9. dies 25. administrauit, doctrina, prudentia, moribus, & vitæ sanctitate præstantissimus. Tantus hic vir scripto reliquit Vitam D. Heduuigæ Poloniæ Ducissæ.

Sermones contra Ludouicum Bauarum

De recipiendarum causarum ratione opus.

Quæstiones Iuris.

Et Epistolas quamplurimas.

Ipsum autem è viuis ereptum anno salutis 1268. Auctores omnes affirmant 3. Kal. Decembris Viterbij & sepultum apud Prædicatores in Ecclesia S. Mariæ ad Gradus, cum huiusmodi Elogio.

Lector fige pedes admirans quam breuis ædes
Pontificem quartum Clementem contexit arctum,
En datur in cineres Petri successor & hæres.
Cuius si memor es, non mundi gaudia quæres.
Hic Iudex primum, quem sic successus opimum
Reddidit, vt fertur, miles probus efficeretur.
Taleque sortitus nomen, Iurisque peritus,
Virginis vnius fuit vnicus ipse maritus.
Qui viduatus ea, mox Christi sorte potitus.
Aniciensis ita dignus fuit Archileuita.
Præsul ibi factus, post Archiepiscopus actus.
Pastor vt egregius Narbonæ præfuit auctus.
Vtque Deo gratus, vir Cardinalibus sociatus,
Papatus nomen clarum suscepit, & omen.
Sic sublimatus, sic denique clarificatus
Perficiendo gradus censetur ad astra leuatus,
Annis sex denis octo cum mille ducenis

Trans-

Transactis Christi Clementis tumulo datur isti,
Vt finalis ei det gaudia summa diei
Amen.

Est huiusce mentio apud Bzouium, Odericum in Annal. Petrum Frizonium in Gallia purpurata, Theodorum Vallis coloris, Matthæum Vuestmonasteriensem, Ciaconium & alios.

Guido de Pore seu Parè Ordinis Cisterciensis Abbas Generalis, natione Gallus, eruditionis, ac pietatis fama celeberrimus S. R. E Presbyter Cardinalis euulgatus, edidit Constitutionem de Officio B. Mariæ Virginis à Cisterciensibus in Choro recitando, multisque legationibus, ac scriptis floruit.

Ex hac mortali ad immortalem migrauit vitam anno sexto Seculi decimi tertij.

De illo Angelus Manrique, Ferd. Vghellius in Ital. sacra, Sammarthani Tomo 3. Galliæ Christianæ. pag. 246. Auberyus, Ciaconius, cum Auctarijs, & alij multi.

Guillelmus de Agrifolio iunior natione Gallus Iuris Pontificij Doctor, Vrbanique Pontificis Romani huius nominis II. à notis, & ab Epistolis, ac Presbyter Cardinalis S. Stephani in Cœlio Monte, genere & virtute nobilis, famæ, honestæque conuersationis illustris, scripsit Sermones in laudem B. Mariæ semper Virginis. Extant eiusdem literæ ad Abbatem & Monachos, Iesatenenses Ordinis Cluniacensis Riuensis, diœcesis apud Sammarthanos in Gallia Christiana.

Iura naturæ persoluit anno Orbis redempti 1401. Idibus Ianuarij, seu alijs 19. Kal. Februarij. Cadauer tumulatum in Templo Auenionensi S. Martiali sacro, ad Sacellum quod proprijs impensis ibidem excitauerat, & dotauerat sub hac Epigraphe.

Hic iacet
Reuerendissimus in Christo Pater
Dominus
GVILLELMVS DE AGRIFOLIO
Decretorum Doctor
Tit. S. Stephani in Cœliomonte
S. R. E.
Presbyter Cardinalis,

Qui

Qui obijt die 13. Mensis Ianuarij
Anno à Natiuitate Domini
MCCCCI.
Anima eius requiescat in pace.
Amen.

Præter Sammarthanos & Claudium Robertum celebrant Guillelmum Auberyus, Frizonius, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Guillelmus Alanus natione Anglus vir nobilis, doctus, & pius, Catholicæ Religionis propugnator accerrimus à Sixto V. Presbyter Cardinalis SS. Siluestri, & Martini in Montibus renuntiatus, scripsit patrio idiomate in Catholicorum commodum libros plures, qui tamen ob summam illorum vtilitatem & eruditionem in eis contentam latinitate à diuersis sunt donati. hi autem sunt.

De Sacramentis Ecclesiæ in genere
De Sacramento Eucharistiæ
De auctoritate Sacerdotum per Sacramentum Pœnitentiæ
De sacrificio Missæ
De Purgatorio, & Oratione pro Defunctis Anglicè librum vnum
De Indulgentijs Anglicè
De Prædestinatione
De imaginibus
De intentione Papæ in erigendis Seminarijs.
De inuocatione Sanctorum, & reliquijs librum vnum.

Contra librum ab Hæreticis in lucem emissum sub nomine Iustitiæ Britanicæ.

Bibliorum libri in Anglicanum idioma translati.

Extat eiusdem Epistola ad Ernestum Bauarum, Leodiensem Præsulem de miserabili statu & calamitate Regni Anglici feruente schismate, quam refert Chappeauillus in libro de Episcopis Leodiensibus.

Scripsit etiam Admonitionem ad Catholicos Angliæ.

Apologiam Seminariorum contra edictum Elizabettæ Reginæ

Epistolam Anglicè de legitima deditione Deuentriæ facta per Guilelmum Standleum

Iustitiæ Anglicanæ confutationem libro vno
Et alia opuscula.

Migrauit ad Dominum Romæ 18. kal. Nouembris anno salutis 1594. ætatis 63. ibique in Ecclesia suæ gentis Sanctissimæ Triadi sacra sepulchrum habuit, cum sequenti Epitaphio.

Deo Trino & vni
GVILLELMO ALANO
Lancastriensi
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presb.
Card. Angliæ
Qui extorris à Patria perfunctus
Laboribus diuturnis
In Ortodoxa Religione tuenda
Sudoribus multis
In Seminarijs ad salutem Patriæ instituendis,
Fouendis,
Periculis plurimis
Ob
Eccl. Romanam opere, scriptis,
Omni corporis,
Et animi contentione defensam,
Hic
In eius gremio,
Scientiæ, pietatis, modestiæ,
Integritatis, fama, & exemplo clarus,
Ac
Pijs omnibus charus occubuit
18. Kal. Nouemb.
Anno ætatis LXIII. exilij xxxiij.

Sal.

Sal. hum. MDXCIV.
Inter lacrymas exulum pro religione
Ciuium perpetuum illorum
Effugium.
Gabriel Alanus Frater,
Thomas Heschetus Sororis filius Fratri,
Auunculo clariss. optimo,
Optimèque merito mœrentes
Posuerunt.

Tanti Cardinales laudes explicant Ludouicus Donius Dattichy in hist. Cardinalium, Petramellarius, Henricus lud. Castaneus Rupipozæus in Nomencl. Cardin. Ianus Nicius Erith. in Pinacotheca, Vincentius Robardus de gestis Xisti V. Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, Lud. Iacobus à S. Carolo in Bibl. Pontificia, Ciaconius cum Auctarijs & alij plures cum Pitlæo.

Guillelmus Bragiose, seu Bragose natione Gallus, patria Gabalitanus Diœcesis Mimatensis Iuris Canonici in Academia Tolosana publicus Doctor, Vabrensis primò Præsul, deindè Diaconus Cardinalis ab Innocentio VI. & ab Vrbano V. Presbyter sub Titulo S. Laurentij in Lucina, & Maior Pœnitentiarius renuntiatus, suis literis potestatem fecit Abbati de Albispetris absoluendi Guillelmum Abbatem Varenæ, qui in Cœmeterio Cœnobij quosdam laicos sepulturæ mandauerat. Romæ è vita decessit die 11. Nouembris anno salutis 1367.

De hoc Cardinali agunt Auctores Galliæ Christianæ & purpuratæ, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, alijque quamplures.

Guillelmus Brissoneta, seu Brissonet natione Gallus, demortua vxore, ex qua filios & filias plures susceperat se Ecclesiæ consecrans Nemausensis primò, mox Maclouiensis Episcopus inauguratur, demùm ab Alexandro VI. Presbyter Cardinalis cum Titulo S. Pudentianæ instante toto Cardinalium Collegio, & exposcente Carolo VIII. Galliarum Rege renuntiatur. Auctor hic fuit Conciliabuli Pisani, quare à Iulio II. purpura priuatur, quam à Leone X. eiurato schismate, iterum recepit. Remen-

sem & Narbonensem Ecclesias administrauit. Narbonæ in Gallia anno 1514. seu 1515. viuendi finem fecit. Extat huiusce Cardinalis Opus prænotatum Enchiridion precum christianarum latinè Carolo VIII. Regi oblatum. scripsit etiam acta Synodi Maclouij habitæ anno 1501.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Auberyum, Auctores Galliæ christianæ & purpuratæ, aliosque plures.

Mag. Guillelmus Farinerius de Gordonio natione Gallus, Minorum S. Francisci vigesimus Generalis ab Innocentio VI. Presbyterorum Cardinalium Collegio cum Titulo SS. Petri & Marcellini adscriptus elucubrauit Commentaria in libros sacros, profanosque varios.

Insuper Sermones varios

Tractatum de Cambijs, siue vt Pauli Cortesij vtar verbis de mutuantia negotiatione, ex quo facilè possit intelligi, quot ex nundinarum pretijs nummi in singula centena permutationis nomine exigi, & quandò liceat.

Mortalitatem exuit die 27. Iunij anno Christi 1361. & sepultus apud Minores Aueniononenses.

De hoc tractant Lucas Vadingus in Syllabo Scriptorum Ordinis Minorum, Auctores Galliæ Christianæ & Purpuratæ, Auberyus, Panuinius, Henricus Lud. Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Ciaconius cum Auctarijs & alij multi.

Guillelmus Gallus Comitis Campaniæ & Blesensium filius Presbiter Cardinalis S. Sabinæ ab Alexandro III. renuntiatus, scripsit plures Epistolas, quarum duæ sunt ad ipsum Alexandrum Pontificem de Thomæ Cantauariensis Archiepiscopi morte.

Decessit 7. Idus Octobris anno 1202. conditus in Maiori Basilica Remensi cum hac Epigraphe.

Moribus excelsus, prudens & pacis amator
Annis bis denis & sex cum simplice mense
Præfuit Archiepiscopus Vuilelmus in Vrbe Remensi
Septima Septembris Idus fuit finis vitæ meæ

Meminere Guillelmi huius Baronius in Annalibus, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Ciaconius cum Auctarijs, Auctores Galliæ Christianæ & alij.

Mag. Fr. Guillelmus Godinus, seu Godin, vel Godinus Gallus Ordinis

Ordinis Prædicatorum ex lectore Palatij Apostolici Presbyter Cardinalis S. Cæciliæ sub Clemente V. & sub Ioanne XXI. dicto XXII. successore Episcopus Sabinensis electus scripsit de nuptijs Christi cum Ecclesia.

Insigne aliud volumen quo iura omnia, concessiones, & priuilegia Romanæ Ecclesiæ concessa, & ab eadem alijs collata continentur.

Sermones etiam plures, quos posteritati tradidit.

Iura naturæ persoluit Auenione pridiè Idus Iunij anno salutis 1336. alijs 1306. Corpus iacet Tolosæ apud Patres Dominicanos sub hac memoria

Dominus
FR. VILLERMVS GODIVVS
Episcopus Sabinensis
Cardinalis.

Celebrant hunc Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, alijque omnes qui de viris illustribus Ordinis Prædicatorum scripserunt.

Guillelmus Goldeus Hybernus, Doctor Oxoniensis in sacra Theologia, Ordinis Sanctissimæ Trnitatis Redemptionis Captiuorum, ab Innocentio IV. anno Domini in Concilio lugdunensi euulgatus Presbyter Cardinalis S. Clementis, & à Gregorio X. Archiepiscopus Dublini, multa scripsit de sacra Theologia.

Defunctus anno 1275. 9. Calendas Martij, & sepultus in Cathedrali. pro Ecclesia sua litigia multa sustinuit contra Regem Hyberniæ, & Canonicos Ecclesiæ matricis.

Est huius mentio apud aliàs laudatos Figueram, & Iacobum à S. Marco.

Guillelmus Iacobus, seu ex alijs Gillelmus Ioannes, vel Iacobus Groy, aut Croia, familia nobilissima in Belgio natus, ex electo Cameracensi Caroli V. precibus iuuenis, ac penè puer galerum Cardinalitium adeptus inter Diaconos Cardinales sedit, præfuitque Diaconiæ S. Mariæ in Aquiro. Leonis X. iussu Toletanam Ecclesiam administrauit non diù vixit in purpura, nam iuuenis venatum profectus equo generoso delapsus venam disrupit,

distrupit, & mortem subijt anno ætatis 23. salutis 1521. iacet in Cœnobio Cœlestinorum cum hoc Epitaphio.

GVILLELMO CROIO
Cardinali
Tituli S. Mariæ in Aquiro
Archiepiscopo Toletano
Hispaniæ Primati,
Et
Castellæ Regni Cancell.
Episcopo Cameracensi
Cambresij Comiti
Abbati Affigmensi.
Obijt Vormaicæ
Carolo V. imperante
Postridiè Nonas Ianuarij
MDXXI.

Extant typis euulgatæ huiusce Cardinalis literæ ad Ludouicum Viuem Valentinum, quem habuit in famulitio

Huiusce Cardinalis laudes enumerant Panuinius, Auberyus, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Antonius Sanderus in Elogijs, Felix Contelorius in Elencho, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Guillelmus Longus, seu de Longaspata, vel de Alexandris dictus, natione Italus, patria Bergomensis, Diaconus Cardinalis S. Nicolai in carcere Tulliano sub Cœlestino V. scripsit pro Bonifacio VIII. Apologiam. ex veritate omninò aberrant qui affirmant Guillelmum hunc sextum Decretalium librum cum duobus alijs confecisse, nam ex ipso Bonifacio in proemio lib. i sexti Decretalium habemus per venerabiles fratres nostros, profero ipsius verba, Guillelmum Archiepiscopum Ebredunensem, & Berengarium Episcopum Biterrensem, & dilectum filium Magistrum Richardum de Senis S. R. E. Vincecancellarium IVD. decretales huiusmodi fecimus recenseri. non igitur Guillelmus

noſter, qui numquam rexit Epiſcopatum Ebredunenſem ad Decretalium librum manus admouit. Noſter Guillelmus Scripſit etiam, teſte Fanutio Campano, qui pro ſe profert Auctorem Bibliothecæ Mundi, Tractatum de nobilitate, quo veram nobilitatem ex ſola virtute oriri probat; ac Concordantias vtriuſque Iuris. Huic Fanutio nullam præſtant fidem quamplures, & benè, nam eſt illorum vnus, quos Alphonſus Ceccarellus in medium protulit ad firmandas fabulas, quas ſomniauerat.

Obijt Guillelmus hic Auenione quinto Idus Aprilis anno ſalutis 1319. Corpus Bergomum relatum iacet in Eccleſia Minorum S. Nicolao ſacra ſub hoc titulo.

Hic quieſcit Corpus
Piæ memoriæ
GVILLELMI DE LONGIS
De Adraria
S. Nicolai in carcere Tulliano
Diaconi Cardinalis
Viri vtique in Theologicis docti,
In vtroque iure prouecti,
In moralibus, & Chronicis peritiſſ.
In conſilijs maturi,
In moribus grauis,
Et
In agibilibus circumſpecti,
Cuius vitæ nitorem,
Aliaque dona virtutum attendens
B. Petrus Confeſſor
Tunc Cœleſtinus V. Papa
Ipſum ad Cardinalatus honorem aſſumpſit.
In quo
Viginti quinque annis

Deo

Deō & Ecclesiæ commendabiliter
Militauit.
Fabricauit miri operis
Ecclesiam S. Iacobi de Pontita,
Eiusdemque Apostoli brachio decorauit.
Hanc Capellam
Et aliam sub vocabulo dicti Confessoris
In Ecclesia noua Prædicatorum
Fundauit.
Monasterium S. Nicolai
De Rorzano,
Et
Hospitale S. Spiritus erexit,
Atque dotauit,
Et demum præsentis seculi
Agone percusso
Cum brachio properans
Ad triumphum
Dum Auenione degeret feliciter migrauit
Ad Christum in crastino
Natiuit. B. Mariæ Virginis gloriosæ
Sub Anno MCCCXIX.

Huiusce Cardinalis laudes referũt Panuinius, Auberyus Ciaconius cũ suis Auctarijs in Vita, Donatus Calui in Theatro Bergomensi & alij plures.

Guillelmus de Mandagato, seu de Mandagoso natione Gallus Ordinis S. Augustini ex Episcopo Auenionensi, seu Archiepiscopo Ebredunensi Episcopus Cardinalis Prænestinus à Clemente V. Pontifice Maximo renuntiatus, scripsit librum de Prælatorum electione, quem librum asseruari M. S. in Bibliotheca Sancti

cti Geminiani in Etruria fatentur Ferdinandus Vghellius Abbas Cisterciensis, & Petrus Frizonius in Gallia purpurata sub hoc Titulo prænotatum Mag. Guillmi de Mandato Archidiaconi Nemausensis, Domini Papæ Cappellani liber de Electionibus Prælatorum ad Magistrum suum Dominum Berengarium Fredole successorem Ecclesiæ Biterrensis Domini Papæ Cappellanum, & Doctorem Decretorum.

Elucubrauit etiam plura opuscula super legum disciplina, & operam suam nauauit in compilando Sextum Decretalium.

Decessit Auenione Mense Nouembri anno salutis 1321. seu 1323 & in Templo S. Catharinæ Virgini, & Martyri sacro sepulchrum habuit.

De hoc Guillelmo præter laudatos tractant Auctores Galliæ Christianæ, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, alijque multi.

Mag. Fr. Guillelmus Marlesfeldius Anglus, patria Cantuariensis Ordinis Prædicatorum, quem Benedictus X. alijs XI. Romanus Pontifex Presbyteris Cardinalibus sub Titulo S. Sabinæ adiunxit, scripsit.

Problemata quædam

Conclusionum ordinariarum volumen.

Sermones de Sanctis.

Orationes ad Clerum, & alia quæ indicantur, sed non explicantur à Pitseo in suo Catalogo Scriptorum Angliæ.

Ego aliud Auctoris opus de laudibus B. Mariæ semper Virginis indicatum inuenio apud Historicos Anglicos, contra Hæreticos sui æui.

E vita euolauit Mense Augusti anno nostræ salutis 1307. Corpus iacet Londini.

Meminere Cardinalis Marlesfeldij Auberyus, Petrus Frizonius, Panuinius, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, & alij, cum Pitsæo qui eum nominat Guilelmum Anglicum.

Guilelmus Philasterius, alijs Filastrus, natione Gallus, summo à natura dotatus ingenio, iuris Pontificij & Cæsarei Doctor insignis, Remorum decanus interfuit Concilio Constantiensi, atque ex Archiepiscopo Aquarum inter Diaconos primùm, mox inter Presbyteros Cardinales sub Ioanne XXIII. cooptatus, Romæ octogenarius, seu ex alijs nonagenarius animam exalauit. sepulchrum habuit in Titulo S. Chrisogoni cum sequenti Epigraphe.

Sepulchrum
GVILLELMI
Tituli S. Marci
Presbyteri Cardinalis,
Cœnomanensis Diœcesis
Ministri Ecclesiæ Sancti Chrisogoni,
Olim Decani Rhemensis,
Iuris vtriusque Doctoris.
Habeat Deus quam creauit animam
Habet natura quod suum est.
Expectans resurrectionem,
Et Vtriusque vitam æternam.
Oportet enim corruptibile
Hoc induere corruptionem,
Et
Mortale hoc induere mortalitatem.
Obijt Anno Domini
MCCCCXXVIII.
Mense Nouembri, die verò sexta
Ætatis suæ octogesimo.

In Mathematicis fuit versatissimus, nec non linguæ græcæ peritissimus; Platonis igitur libros è greco idiomate latinos reddidit.

Pomponium insuper Melam notis illustrauit, & Præfationem eidem adiecit.

Extat eiusdem Concio quam habuit Sessione 34. in Concilio Constantiensi & Oratio ad Carolum VI. Regem Christianissimum pro priuilegijs & immunitatibus Ecclesiæ Gallicanæ.

De hoc Cardinali plura Auctores Galliæ Christianæ & Purpuratæ, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij apud eosdem.

Guillel-

Guillelmus Sirlettus Calaber in Oppido Stili natus, hebraicæ, græcæ, latinæque linguæ peritissimus, quē Pius IV. in Ordinem Purpuratorum adscripsit, præfuit tum Diaconus, tum Presbyter Ecclesiæ S. Laurentij in pane & perna, & elucubrauit

Annotationes in Psalterium
Biblicum Apparatum
Correctiones & Additiones ad ius ciuile.
Epistolas multas
De Monarchia Ecclesiastica Tractatum
Lectiones variantes in Biblijs regijs Antuerpiæ excussis.
De Basilica S. Mariæ Maioris Tractatum.
De Basilicæ Vaticanæ præstantia librum vnum.

Latinitate donauit peruetustum Menologium græcum, propriaque manu maiori ex parte illud conscripsit vt refert Cardinalis Baronius in Notis ad Martyrologium Romanum sub die 3. Ianuarij.

Latinas quoque fecit nonullas Sanctorum Vitas græcè à Metaphraste descriptas, inter quas illa est S. Ioannis Calybitæ. Scholia scripsit & correctiones in nouum Testamentum, in SS. Ambrosium, Bernardum, Caietanum, Concilium Nicænum, atque in Nicolai I. Pontificis Epistolas.

Illustrauit etiam notis S. Augustinum, Gregorium Nazianzenum, Georgium Pachimerium, Petrum Alexandrinum, Gregorium Neocæsariensem, Gennadium, Nicephori Epistolas, Martyrologium Romanum, S. Gregorij Papæ Epistolas, Reginaldum Polum de Concilio, Lactantium Firmianum, Dionysium Areopagitam, Ioannem Climacum.

Eumdem aliqui Auctorem faciunt Catalogi Episcoporum & Archiepiscoporum Mediolanensium, quem ad finem Galliæ Christianæ Claudius Robertus attexuit.

Guillelmi Cardinalis Sirletti opera vsus est Marianus Victorius Episcopus in restituendis S. Hieronymi scriptis.

Romæ die Iouis 8. Idus Octobris anno salutis 1585. ætatis 71. migrauit. post obitum sepulchrum habuit in Titulo sub hoc Elogio.

GVILLELMO SIRLETTO
Cardinali
Stili in Calabria nato

Huius Ecclesiæ Presb. S. Sedis
Bibliothecario
Hebraicæ, Græcæ, Latinæque
Peritissimo,
Humanarum, diuinarumque disciplinarum,
Scientia claro, Eruditorum,
Et
Pauperum Patrono,
Ac
Parenti beneficientissimo
Ob probitatem eius
Pietatemque singularem.
A Pio IV. Pont. Max.
Sacro instante Collegio Cardinali,
Creato.
Vixit Annos LXXI. obijt anno
MDLXXXV.

Vltimis tabulis præcepit, vt scripta quæcumque sua, quæ defensioni, aut ornamento Apostolicæ Sedi esse poterant Vaticanæ Bibliothecæ adiungerentur. Tantum virum purpuræ sacræ ornamentum celebrant Antonius Sanderus, Io. Maria Toscanus, Andreas Scotus in Elogijs, ludouicus Donius D'attichy, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs in Vita; Carolus à Basilica Petri in Vita Sancti Caroli, Ioseph Silos in hist. Clericorum Regul. Io. Rhò in exemplis Virtutum & vitiorum, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Henricus Spondanus, Bzouius in Annal. Eccl. & alij plures.

Guillelmus Sudrè patria Tutellensis, natione Gallus, Ordinis Dominicanorum Religiosus, & sacrij Palatij quondam Magister, postea Cardinalis creatus ab Vrbano V. sub Titulo Pammachij, denique Episcopus Ostiensis, & Veliternensis, lega-

legatus est ad controuersias inter Principem Tarentinum, & Ducem Atriæ in Regno Neapolitano sedandas, ac scripsit

De mysterijs S. Crucis nonnulla

Epistolas etiam plures in causa fidei ad diuersos

Et quædam pertinentia ad logicæ subtilitatem.

Mortuus est Auenione die 18. Aprilis, vel vt alij habent 4. kal. Octobris anno 1373. apud suos Dominicanos ante maiorem aram ibidem conditus sepulturæ cum hac breui Epigraphe.

Requiescat in pace.

De hoc tractant Auctores Galliæ Christianæ & Purpuratæ, Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Guillelmus Totauillæus, seu de Estouteuille natione Gallus è sanguine regio Monachus S. Benedicti, Decretorum Doctor, Antistes primò Morinensis, deindè Andegauensis, tum Biterrensis, & Iodouensis, mox Rothomagensis Archiepiscopus renuntiatus, & Cardinalitia dignitate donatus ab Eugenio IV. Pont. Max. sub Titulo Equitij, dictus est Cardinalis Rothomagensis. Nicolaus V. eundem Episcopum Portuensem, Pius II. Ostiensem & Veliternum, Apostolicæque Sedis Camerarium dixit. Legatus in Gallia Academiam Parisiensem abrogatis antiquis, nouis legibus exaratis reparauit. Antiquam de ratione explicandæ Philosophiæ latam legem, qua præcisè cauebatur ne Doctores, quos vocabat Nominatores dictando Auditorum manum potius exercerent, quam continenti explicatione mentem erudirent.

Octogenario maior Romæ terram reliquit, Cœlum petiturus post decimam quartam diem februarij anno seculi decimi sexti tertio supra octogesimum. Post obitum tumulatus in Ecclesia S. Augustini quam à fundamentis extruxerat, ac multis dotauerat prouentibus ad diuinum cultum augendum.

De Guillelmo nostro tractant, Ioannes Chenu de Episcopis Galliæ, Auctores Galliæ Christianæ & Purpuratæ, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Felix Contelorius in Elencho, Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus in Vita & alij plures.

Guitmundus Italus, ex Arnoldo Vuion, seu ex Trithemio natione Gallus, Monachus S. Benedicti, S. R. E. Cardinalis ab

Alexandro II. euulgatus, scripsit tres libros in hæresim Berengarij.

Confessionem de sanctissima Trinitate, Christi humanitate, Corporis ac sanguinis Christi veritate.

Orationẽ ad Guillelmum I. Anglorum Regẽ, quando oblatum Episcopatum recusauit.

Ad Rogerium Monachum contra errores Berengarij opusculum.

De hoc vide Auctarios Ciaconij.

Hadrianus

H

Adrianus Castellensis natione Italus, patria Cornetanus, Innocentij VIII. ad Scotiæ Regem Nuncius, Episcopus Erfordiensis, Barthoniensis & Vuellensis, deindè Nuncius apud Regem Galliarum, Cameræ Apostolicæ Clericus, tum Thesaurarius, demùm sub Alexandro VI. Presbyter Cardinalis Tituli S. Chrysogoni renuntiatus, sub Iulio II. & Leone X. exul ab Vrbe aliquando vixit; sub Leone contumax spoliatus est purpura & sacerdotijs, quare necis metu perterritus in Thraciam fugit, vbique obscurus & latens diem clausit extremum, incertum quo Mense, vel anno.

Primus omnium fuit noster Hadrianus qui post Ciceronis seculum suis scriptis mortales ad perfectas literas ex probatissimis Auctoribus hauriendas excitauit, scripsit autem latinisimè tersa, & defecata dictione de modis latinè loquendi, & Nomenclatorem sæpius editum, & valde vtilem.

Testamenti insuper veteris libros ex hæbreo in latinum sermonem elegantem vertit.

Elucubrauit etiam de vera Philosophia libros quatuor, ex quatuor Ecclsiæ Doctoribus confectos, varia eruditione, & multa pietate refertos, Coloniæ anno salutis 1548. exculos.

Orationem de fœdere inter Alexandrum VI. Rom. Pont. & & Regem Hispaniarum.

De Venatione Opusculum ad Ascanium Mariam Sfortiam Cardinalem.

Iter Iulij II. Pontificis versibus heroicis

Virginis Mariæ laudes carmine elegiaco cecinit.

Heroico carmine etiam descripsit Palatium à se extructum propè vaticanum, quod nostra ætate posſidet nobilis familia Columnensium, Anglicum dictum quia Hadrianus illud Regi Anglico legauit.

Extat eiusdem Opus de Poetis.

Est tanti viri mentio apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, nec non apud Panuinium, Auberyum, Felicem Contelorium in Elencho, Polidorum Virgilium in Anglica, Scipionem Ammiratum in Florentina, Franciscum Guicciardinum in sua, & Io: Franciscum Blondum in Anglicana historia & alios plures.

Hadria-

Hadrianus Romanus Theodori filius S. R. E Diaconus Cardinalis primò, mox Pontifex Maximus instante Carolo Magno Francorum Rege scripsit Antiphonarium Ecclesiasticum.

Pro venerandis imaginibus Domini nostri & Sanctorum librum vnum ad Imperatorem Leonem, & Constantinum filium.

Ad Carolum Imperatorem librum alium contra errores illorum qui infirmare conabantur decreta Synodi Nicænæ.

Collectionem Canonum, cui Præfationem & Epigramma acrosticis versibus præfixit.

Quodlibeta quædam.

Responsum ad Achridenum Thessalonicæ Episcopum.

Epistolas quamplures.

Decreta plurima à Gratiano relata.

Libros Epistolarum S. Gregorij Papæ abbreuiauit, vtiliores quæque decerpsit, & tredecim illarum libros ad duos redegit.

Capitula quæ ex Græcis, & Latinis Canonibus & Synodi Romanis, atque decretis Præsulum, atque Principum Romanorum collegit, edita Romæ ab Ingilramno Mediomatricæ Vrbis Episcopo anno Christi 785. cum notis Antonij Augustini habentur in Tomis Conciliorum Binij, & etiam seorsim.

Defensionem septimæ Synodi, & Responsionem ad librum à Carolo Magno missum post Concilium Francfordiense; quæ extant in Tomis Conciliorom

Responsionem ad Basilium Achridenum Thessalonicensem Archiepiscopum, quæ extat tum libro 5. Iuris.

Cum autem sedisset in Petri Cathedra sub eodem Hadriani nomine annos XXIII. Menses x. dies 17. obijt 7. Kal. Ianuarij anno salutis 795. & sub sequenti Elogio in Vaticano sepultus.

Hic Pater Ecclesiæ, Romæ decus, inclytus auctor
Hadrianus requiem Papa beatus habet.
Vir cui vita Deus, pietas, lex, gloria Christus
Pastor Apostolicus promptus ad omne bonum.
Nobilis & magna genitus iam gente parentum
Sed sacris longè nobilior meritis
Exornare studens deuoto pectore Pastor
Semper vbique suo Templa sacrata Deo.
Ecclesias donis, Populos & dogmate sancto
Imbuit, & cunctis pandit ad astra viam.

Paupe.

Pauperibus largus nulli pietate secundus
Et pro plebe sacris peruigil in precibus.
Doctrinis, opibus, muris erexerat, arces,
Vrbs caput Orbis honor inclyta Roma tuas.
Mors cui nil nocuit, Christi quæ morte perempta est,
Ianua sed vitæ mox melioris erat.
Post patrem lacrymans Carolus hæc carmina scripsi
Tu mihi dulcis amor, te modo plango Pater.
Tu memor esto mei, sequitur te mens mea semper,
Cum Christo teneas regna beata poli.
Te Clerus, populus, magno dilexit amore,
Omnibus vnus amor optime Præsul eras.
Nomina iungo simul titulis clarissime nostra
Hadrianus, Carolus Rex ego, tuque Pater.
Quisque legas versus, deuoto pectore supplex
Amborum, mitis dic miserere Deus.
Hæc tua nunc teneat requies charissime membra
Cum Sanctis anima gaudeat alma Dei.
Vltima quippe tuas donec tuba clamet in aures.
Principe cum Petro surge videre Deum.
Auditurus eris vocem scio iudicis almam
Intra nunc Domini gaudia magna tui.
Tum memor esto tui nati, pater optime posco,
Cum patre dic natus pergat & iste meus.
O pete regna Pater felix cœlestia Christi,
Indè tuum precibus auxiliare gregem,
Dum sol ignicomo rutilus splendescit ab axe
laus tua sancte Pater semper in Orbe manet.

De hoc Romano Pontifice tractant Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Platina, Baronius in Annalibus Eccl. & alij plures cum Bellarmino, & labbè de Scrip. Eccl.

Hadrianus Iltiprandus origine Hispanus, Talari Episcopi ex legitimo matrimonio filius, natus Romæ, Archipresbyter Cardinalis in Titulo S. Marci, postea Pontifex Maximus cognominatus Hadrianus iunior, seu secundus, scripsit Epistolas varias, quarum vna supra triginta legitur apud Binium, & apud Baroniũ. Triginta duas numerat Simon Staroulscius in Epitome Conciliorum. Psalterium Dauidicum in linguam hispanicam transferre incæperat, quod opus morte preuentus perficere non valuit. Cum per menses XI. ac dies 12. supra annum quartum Ecclesiæ

præfuisset viuendi finē fecit kalendis Nouembris, anno à partu Virginis 872. Cuius acta explicant Auctor Romæ subterraneæ, Ioannes de Columna, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Platina, alijque plures.

Hadrianus ex inferiori Germania patria Traiectensis, Florentij filius, Caroli V. Præceptor, Presbyter Cardinalis SS. Io: & Pauli, qui absens euulgatus Cardinalium suffragijs Pontifex Maximus, principatum gessit per annum vnum, menses octo, & dies tres sub antiquo nomine Hadriani, huius nuncupationis sexti, scripsit.

Epistolas plures familiares ad diuersos.

In quatuor libros Sententiarum Quæstiones & Expositiones. in fol. Parisijs in quibus materia Sacramentorum exactissimè tractatur. 1528. Louanij, & Parisijs 1516. & 1531.

Supra computum hominis agonizantis Opus de seculo præterito, seu de Superbia Sermonem.

Itinerarium ab Hispania in Italiam.

Narrationem legationis ad Conuentum Nuremburgensem.

Professionem fidei.

Instructionem ad Franciscum Cheregatum Episcopum Interamnensem de ijs quæ cunctis Romani Imperij Principibus proponenda erant.

Ex officio Constitutiones & Diplomata.

Idibus Septembris, seu potius 18. kal. Octobris, anno salutis 1523. ex renum dolore, quo valdè & sæpè affligtabatur spiritum Deo reddidit, & sepulchrum habuit in Vaticano sub hac Epigraphe.

HADRIANVS VI.
Hic situs est
Qui nihil sibi infelicius
In hac vita duxit,
Quam quod imperaret.

Deindè translatus ad S.Mariam de anima, in qua iacet sub alio Titulo.

Vitam huius literarum monumentis consignarunt Panuinius vbertim, vberrimè Iouius, Ciaconius, cum Auctarijs, Caius Ba-
tius,

tius, Gerardus Moringus, Maximilianus Vrientius, Rodericus Carauaial. de eodem tractarunt Matthias Bellintanus Franciscanus, Hieronymus Niger, Conradus Vigerius & alij plures cum Bellarmino,& Labbe de Scrip. Eccl.

Hannibaldus Hannibaldensis de Molaria Ordinis Prædicatorum Romanus ex primaria nobilitate, Presbyter Cardinalis SS. XII. Apostolorum scripsit Commentaria in quatuor libros Sententiarum, quibus D. Thomæ Aquinatis medullam vt dicunt, medulasse videtur.

Edidit etiam Quodlibetorum librum.

E vita excessit in Vrbe veteri anno reparatę salutis 1272. sepultus ibidem apud Prædicatores, sub hoc breui Elogio.

Vrbs genitrix : Genus Anibalum, Sors Presbyter, Ordo
Dominici : fons diuinus prælatio Cardo
Quem decorat Titulo duodenus Apostolorum.

De quo tractant Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, Auctor Nomenclatoris Cardinalium, & Historici ferè omnes Ordinis Prædicatorum.

Henricus de Bartholomæis qui à patria sortitus est agnomen de Segusio, natione Gallus, Episcopus Cardinalis Ostiensis sub Vrbano IV. Romano Pontifice iuris Pontificij & Ciuilis Summam vno volumine complexus est ordine conuenientissimo, & tractatione elegantissima, quam summam Ostiensem nominauit.

Edidit præterea lecturas in quinque libros decretales, opus doctrina refertissimum, vocaturque Apparatus, vndè eius auctoritas permagna est apud Iuris Consultos.

Decessit lugduni anno salutis 1271. 8. Idus Nouembris, iacet apud Patres Prædicatores.

De illo tractant Sammarthani in Gallia Christiana, Petrus Frizonius in Purpurata, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore, alijque plures apud eosdem.

Henricus Benufort, seu Chicheleius natione Anglus, Oxonij in iure Ciuili, ac Canonico institutus, ibi Doctoratus gradu suscepto, multa regia negotia, munera, & legationes obijt, quibus prudenter,& integra fide persūctus ad Meneuensem primò, mox ad Cantuariensem Episcopatum ascendit; Pallium à Martino III. seu V. accepit, à quo in quarta Cardinalium enuntia-

 tione

tione Presbyter Cardinalis in Titulo S. Eusebij, atque in vniuersis Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, & Angliæ Regnis contra Hussitas Hæreticos, Apostolicæ Sedis Legatus renuntiatus est. Ad Higham Ferreis, vbi natus est Collegium magnificum extruxit, cum hospitali domo pro pauperibus. Oxonij ad literarum studia colenda Collegium celeberrimum, nec non Collegium S. Bernardi extruxit. Multis prudenter, ac piè gestis, summo defunctus est die 3. Idus Aprilis anno 1447. atque in Ecclesia Cathedrali Vuintoniensi humatus sub hac Epigraphe.

Tribularer si nescirem misericordias tuas.

Hic Synodos plures collegit in Anglia, quarum acta descripsit; leges etiam exarauit pro Collegijs, & Academijs à se institutis, & de ferijs, ac Clericis coniugatis Decreta Synodalia.

Meminere huius Ciaconius, eiusdemque Auctarij in Martino III. Arpesfeldius, Io: Pitsæus, Ægydius Royas in Annal. Belgicis, Thomas Valsinghamus in hist. Anglicana, Io: Franciscus Blondus ibidem. Felix Contelorius in Elencho, Panuinius, Auberyus in Vita, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Polidorus in hist. Angliæ, Parckerus, Goduuinus in Vita, Foxus in actis, Spedus, Richardus Smitheus in Archiepiscopis Cantuariæ, alijque plures.

Henricus Caetanus nobilis Romanus ex Patriarcha Alexandrino à Sixto V. Pont. Max. Presbyteris Cardinalibus sub Titulo S. Pudentianæ, nec non S. R. E. Camerarius, legatus Bononiensis, ac Gallicus renuntiatus Catholicam religionem contra Hæreticos voce, & scripto sustinuit, extat enim huiusmodi scriptum apud plures, legatione etiam functus est sub Clemente VIII. in Polonia ad foedus cum Rege contra Turcas firmandum. Romæ Idibus Decembris anno 1599. febri correptus extinctus sepulchrum habuit in Titulo sub hoc Elogio.

HENRICVS CAETANVS
Tituli S. Pudentianæ
Presbyter Card.
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Camerarius

Lega-

Legatus Apostolicus
Primùm Bononiæ, secundùm in Gallia,
In obsidione Parisiensi,
Tertiùm in Polonia contra Turcas
Sanctæ huius Ecclesiæ
Et Sacelli à fundamentis instaurator
Hic requiescit.
Vir pietate, candore,
Magnitudine, & fortitudine
Animi memorabilis
Ecclesiæ inseruiuit summa domi,
Forisque auctoritate
Et apud omnes Ordines gratia.
Obijt annum agens L. A. D. M.D.IC.
Idibus Decembris.

Tantum virum celebrant Ægidius Mocantius in Præfat. Hippolytus Marraccius in Purpura Mariana, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Petramellarius in Elogio, Cæsar Card. Baronius. Tomo 2. Annal. Eccl. Io: Rubeus in Vita Bonifacij VIII. Henricus Catarinus Dauila in hist. Gallica, Pompeus Vizanius in Bononiensi, Auctarij Ciaconij & alij plures.

Henricus nobilis Gallus Monachus Clareuallensis Episcopus Cardinalis Albanus sub Alexandro III. Romano Pontifice scripsit Orationem contra Hæreticos Albigenses.

Et tractatum de porta duodecima Ciuitatis Dei, quæ est B. Virgo Maria, deque eiusdem portæ gloria Tractatum alterum.

Ac opus de peregrinante Ciuitate Dei, excusum Bonofonte anno salutis humanæ 1660. vna cum Tomo tertio Bibliothecæ Patrum Cisterciensium.

Morbo exitiali correptus in reditu ex Belgio, quò se contulerat ad componendam dissensionem inter Attrebatensem Ecclesiam, & Comitem Flandriæ, die 4. Iulij anno 1188. spiritum

Deo

Deo reddidit. Corpus ad Claramuallem delatum iacet sub hac Epigraphe.

Subiacet huic lapidi quondam notissimus Orbi
Abbas Henricus Romano Cardine dignus
Lubrica qui vani contemnens gaudia Mundi
Terræ membra dedit, Cœlis animamque remisit.

De hoc Cæsarius lib. miraculorum, Vincentius Bellouacensis, Baronius in Annal. Sirmondus in notis ad Petrum Cellensem, Henricus in Fasciculo SS. Cisterciensium, & in Menologio, Iongellinus in Notitia Abbatiarum, & in Chron. Vghellius Tomo 1. Italiæ sacræ, Sammarthani Tomo 3. Galliæ Christ. Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius & alij.

Henricus Lusitanus Emanuelis Regis filius, Presbyter Cardinalis SS. IV. Coronatorum à Paulo III. renuntiatus, die 16. Decembris anno salutis 1545. defuncto Lusitaniæ Rege Sebastiano, Regni coronam accepit, obijtque Rex & Cardinalis die quo natus 31. Ianuarij anno eiusdem seculi octogesimo, cuius corpus Eboram translatum in Ecclesia Soc. Iesu ab eodem Henrico ædificata conditum fuit. Tantus hic vir scripsit, Commentaria quibus probat S. Paulum Hispanis prædicasse Verbum Dei.

Commentatus etiam est in proprium vsum libellum Homiliarum, in quo Euangelia per annum occurrentia ad formam Meditationum exprimens viuum pietatis specimen posteris reliquit; in his Commentarijs expressæ videntur Meditationes pro festiuitatibus B. Mariæ semper Virginis, obseruantiæ tanti Principis erga Deiparam pignus regium.

Elucubrauit etiam, vt erat doctissimus iuxta, ac pientissimus Sermones Spirituales de rebus diuinis ad Populum habitos lingua patria, quos Antonius Senensis Lusitanus Ordinis Prædicatorum latinos à se factos Louanij euulgandos curauit anno 1575. & elegantius postea Societatis Iesu Patres Eborensis Collegij, addita Ludouici Granatensis Præfatione. an autem hi sermones sint alij à Meditationibus superius indicatis prorsus ignoro.

Acta Henrici Regis, & Cardinalis expresserunt Antonius de Macedo in Cardinalibus Lusitanicis, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs Augustinus Gaui Lusitanus in Vita & Historici omnes qui historias seculi decimi sexti descripserunt, præter Andream Peregrinum & Nicolaum Antonium in Bibl. Hispan.

Henricus

Henricus Minutulus Neapolitanus Bituntinus Episcopus primò, tum Tranensis Archiepiscopus, demùm Neapolitanus, inter Presbyteros, ac Episcopos Cardinales cooptatus, Tusculanam rexit Ecclesiam, atque sub Gregorio IX. S. R. E. Camerarius & legatus Apostolicus in Æmilia Constitutiones euulgauit in Clericorum, Ecclesiæque commodum. Excessit è vita Bononiæ die 17. Iunij anno 1412. Cadauer Neapolim delatum in Cathedralis suorum Gentilium Sacello conditum fuit sine vlla memoria.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Auberyum, Panuinium, Felicē Contelorium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios plures.

Hercules Gonzaga Francisci Marchionis Mantuæ & Isabellæ Estensis filius, natus X. kal. Decembris anno salutis 1505. generis splendorem cultioribus tum literis, tum moribus auxit, ornauitque cui Cardinalitium pileum Clemens VII. instante Matre trasmisit, cum Diaconia S. Mariæ nouę. legationis munere functus est sub Pio IV. in Campania, & apud Carolum V. Cęsarē; rexit Archiepiscopus Tarraconensem, seu ex alijs Tirasonensem, Episcopus administrauit Mantuanam, Suanensem, & Fanensem. Primus Apostolicę Sedis legatus, & Pręsidens ad Concilium Tridentinum missus Orationem ad Patres congregatos habuit, adfuit Concilio vsque ad sextā Sessionē, diù, noctuque factis, dictis, & scriptis pro Ecclesia Catholica forti animo stans. Tandem febri correptus die 2. Martij anno à partu Virginis 1563. aetatis 58. quorum 36. in purpura traduxerat, vt vixerat, sanctissimè expirauit. Corpus aromatibus conditum Mantuam delatum cum Ferrantis fratris cineribus in Sacello S. Petri collocatum cum hac sepulchrali inscriptione.

HERCVLIS GONZAGÆ
Cardinalis,
Et
Episcopi Mantuani
Magni consilij,
Magnæque eruditionis viri

Dum

Dum ſacro Concilio Tridentino Præſideret Vita functi Cadauer.

Præter Orationem ſuperius indicatam edidit Hercules librum prænotatum Vitæ Chriſtianæ inſtitutio,

Et Epiſtolas plures, quas legere quiſque poterit in libris Epiſtolarum Virorum illuſtrium. Eiuſdem Auctoris eſt Opuſculum de Patrocinio Virginis Mariæ in ſuos deuotos, quod M. S. extabant in Bibliotheca Ducis Vrbini, vt habemus ex illius Syllabo.

Celebrant tantum virum Sfortia Cardinalis Pallauicinus, Ciaconius, cum Auctarijs & alij plures.

Herebertus Boshan Anglus S. R. E. Presbyter Cardinalis ſub Alexandro III. Romano Pontifice & Archiepiſcopus Beneuentanus, ab epiſtolis olim Sanctiſſimi viri Thomæ Archiepiſcopi Cantuarienſis, hæc doctrinæ ſuæ monumenta Poſteris tradidit.

De geſtis S. Thomæ Archiepiſcopi Cantuarienſis librum vnum.

Defenſorium animæ.

De ſuis peregrinationibus librum vnum

Literarum volumen

Errorum veterum inuentores vno volumine collectos, & alia.

Quo tempore è vita obierit, incertum.

Meminere huius Io: Pitſæus de Scriptoribus Anglicis, Rupipozæus & Torrigus de Cardinalibus, Marius Vipera in Chronol. Beneuentana, Baronius, Ciaconius & alij.

Hermannus Diaconus Cardinalis S. Angeli, Alexandri III. Pontificis nomine Diploma exarauit, & literas ſcripſit pro Eccleſia & Monaſterio S. Clementis Inſulæ Piſcariæ, cuius Cœnobij etiam hiſtoriam deſcripſerat.

Eſt Hermanni mentio apud Vghellium in Italia ſacra, Ciaconium, alioſque quorum aliqui hunc cum alio Presbytero in Titulo S. Suſannæ confundunt.

Hermolaus Barbarus Venetus ex Reipublicæ Oratore ab Innocentio VIII. S. R. E. Cardinalis & Patriarcha Aquileienſis renuntiatus contra patrias leges quæ vetant Oratoribus à Principibus ad quos miſſi ſunt, dignitates vllas, aut munera accipere, Cardinalis inſignia numquam geſſit, doctrina tamen claruit, ac ſcripſit

De

De Cœlibatu libros duos
Castigationes Plinianas ad Alexandrum VI.
Contra barbaros Philosophos opusculum
De re vxoria aliud metrycè
Conuenientiam Astronomiæ & Medicinæ
Præcepta historiæ conscribendæ ad Sabellicum
Compendium Philosophiæ
Compendium Galeni
Epistolas ad diuersos
Orationes plures
Carminum plusquam duodecim millia.
In Aristotelis Rhetoricam, & Dialecticam Commentaria
In Dioscoridem notas.

Commentatus etiam est Gilberti Porretani de sex principijs librum.

E vita migrauit Romæ die 21. Maij anno nostræ salutis 1494. ætatis 39. seu ex alijs 41. Corpus iacet in Æde S. Mariæ de Populo.

De hoc plura apud Ciaconiũ, eiusdemque Auctarios, & alios apud eosdem.

S. Hieronymus Stridoniensis S.R.E. Cardinalis & Doctor floruit anno 14. Theodosij, obijtque Honorio imperante anno 422. ætatis suæ 91. vel anno 420. ætatis 78. cuius opera quæ reliquit ad Posteros nouem Tomis euulgata fuerũt Lugduni 1530. & annis 1565 & 1572. Romæ studio Mariani Victorij. huiusce editionis postremæ, quæ ab erroribus Erasmi purgata est, talis est ordo.

Tomus primus continet
Epistolas hortatorias ad diuersos
Et librum de Scriptoribus Ecclesiasticis,

In secundo Tomo libri sunt contra hæreticos, vel Calumniatores, videlicet
Aduersus Heluidium liber 1.
Aduersus Iouinianum lib. 2.
Apologia pro libris in Iouinianum
Apologeticum ad Domnionem
Ad Pammachium pro ijsdem libris
Aduersus Vigilantium ad Riparium Epistola
Aduersus Vigilantium liber. 1.
Ad Marcellam aduersus Montanum Epistola
Aduersus Luciferianos Dialogos

Ad Auitum contra Origenem
Ad Ioannem Hierosolymitanum Origenistam
Ad Pammachium de erroribus Io: Hierosolymitani
Ad Theophilum contra eumdem Ioannem
Apologiæ aduersus Ruffinum libri tres
Ad Ctesiphontem aduersus Pelagium
Aduersus Pelagianos libri tres

Ad diuersos diuersorum argomentorum Epistolæ triginta, necnon Epistolæ Epiphanij, Theophili & Augustini ad Hieronymum Epistolæ octo.

In Tomo 3. sunt Præfationes & quæstionum explicationes
Ad Paulinum de libris Scripturæ
Præfationes in Pentateuchum
In Iosue
In libros Regum
In librum Paralip. 2.
In Esdram
In Tobiam
In Iudith
In Esther
In Iob
In Prouerbia
In Ecclesiastem
In Cantica
In Isaiam
In Hieremiam.
In Ezechielem
In Danielem
In 12. Prophetas
In quatuor Euangelia.

Sequuntur deindè in eodem Tomo explicationes quæstionum à diuersis propositarum, videlicet
A Damaso
A Dardano
A Vitali
Ab Armando
A Minerio, & ab Alexandro
A Cypriano
A Paula Vrbica
Ab Euagrio
A Marcella

A Sophro-

A Sophronio
Ab Hedibia
A Principia Virgine
A Fabiola
A Ruffino
A Sunia & Fretella
Ab Algasia
A Paulino
A Desiderio.

Denique sunt in eodem Tomo traditiones, siue quæstiones hæbraicæ
In Genesim
In libros Paralipomenon
In libros Regum

Item libri de locis hebraicis, & de nominibus hæbraicis quæ in omnibus libris testamenti ueteris, & noui occurrunt,

In 4 Tomo sunt Commentaria in IV Prophetas maiores, & Threnos Hieremiæ.

In 5. Tomo sunt Commentaria in Ecclesiastem & in 12. Prophetas Minores.

In Tomo 6. Commentaria in Mattheum, in Epistolas ad Galatas, ad Ephesios, ad Titum, ad Philemonem; liber Didymi de Spiritu Sancto à Hieronijmo latinus factus.

In Tomo 7. Commentaria in Psalmos omnes.
Et versio S. Hieronijmi ex Hebræo.

In Tomo 8. sunt in Iob Commentaria Bedæ.
In Prouerbia Commentaria eiusdem.
In Cantica homiliæ Origenis.
In omnes Pauli Epistolas commentaria.

In Tomo 9. sunt multa aliorum, vt Eusebij Cæsariensis, Ruffini Augustini, Gennadij & aliorum de quibus nullum est dubium.

Plurimi etiam libri, vel Epistolæ ponuntur quas Erasmus in Tomum 4. coniecerat quæ, verè sunt Hieronymi, illas connumerabo.

Epistola ad Demetriadem Virginem quæ incipit si summo ingenio, Pelagiana est, & à S. Augustino ipsi Pelagio tribuitur.

Epistola ad Geruntij filias, quæ similiter pelagiana est, sicut etiam

Epistola ad Amicum de cognitione diuinæ legis.

Epistola de scriptoribus Ecclesiasticis ad Desiderium; poni

inter lumina Ecclesiæ Origenem, Iouinianum, Pelagium hæreticum, numerat etiam Hilarium Pontificem qui Sancto Leoni successit, & diù post mortem S. Hieronymi clarere cœpit.

Epistola de filio luxurioso & frugi pelagiana est, & multum omninò discrepans à vera Epistola S. Hieronymi de eodem argumento.

Symbolum ad Damasum quod incipit Credimus in Deum Patrem, & clauditur illis verbis se imperitum, & maleuolum, vel non Catholicum, non me hæreticum comprobabit, non est Hieronymi ad Damasum, sed Pelagij ad Innocentium.

Epistolæ S. Augustini ad Cyrillum Hierosolymæ Episcopum de obitu S. Hieronymi sine dubio falsæ, & supposititiæ sunt, constat enim Cyrillum Hierosolymitanum Episcopum obijsse diù antequam S. Hieronymus moreretur. Tribuitur etiam S. Hieronymo liber de vitis Sanctorum Patrum, sed ille liber non est vnius Authoris, nam in prima parte ponuntur vitæ Monachorum, quas scripsit Euagrius Ponticus, quarum primam Ioannis Abbatis vt veram agnoscit Robertus Cardinalis Bellarminus de Scriptoribus Ecclesiasticis.

Eidem Euagrio tribuit Vitas Patrum Gennadius in suo Catalogo Scriptorum, his adiunctæ sunt Vitæ Pauli primi Eremitæ, Hilarionis, & Malchi à S. Hieronymo scriptæ, item Vita S. Antonij ab Athanasio, & Mariæ Ægeptiacæ à Zosimo edita, item multa ex Collationibus Cassiani, & Vitam ipsius Hieronymi, quæ parum fideliter descripta est.

Damasi Pontificis iussu Officium diuinum Hieronymus ordinauit, quod in sclauonicum etiam idioma traduxit.

Scripsit etiam de perpetua Virginitate Mariæ librum vnum, cuius ipsemet meminit in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum, & alibi; nec non Epistolam de Assumptione eiusdem ad Paulam & Eustochium. Alia de eadem Assumptione, quæ incipit Scientes fratres, iuxta multorum sententiam non est Hieronymi, & multò minus libellus de Natiuitate Mariæ.

Dubitant aliqui an Quæstiones in libros Regum & Paralipomenon, ac Commentaria in Threnos Hieremiæ, & in omnes Psalmos sint Hieronymi. Alij Authorem illum faciunt Commentariorum in Iob, in Prouerbia & in omnes Epistolas Pauli, quæ sunt Bedæ, & vltima Pelagij hæresiarchæ. Vide Bellarminum qui certa ab incertis secernit in Opusculo de Ecclesiasticis Scriptoribus.

De

De Hieronymo tractant omnes qui historiam Ecclesiasticam descripserunt;

Hieronymus Aleander Cenetensis à Paulo III. in Cardinalium Collegium adlectus cum Titulo Presbyterali S. Chrysogoni, opera multa, eaque egregia elucubrauit, & sunt.

Opus vastum aduersus singulos Disciplinarum Professores.

Tabulæ in Grammaticam græcam, seu potius Grammatica græca.

Dialogi duo festiuissimi, quorum vnus Cicero relegatus, alter Cicero reuocatus inscribitur.

Carmina quædam, quorum plurima sunt in laudem B. Virginis & extabant seorsim M. SS. in Bibliotheca Sirletti, & apud Canonicos regulares S. Georgij in Alga.

Epistolæ plures.

Notationes aliquæ.

Contra hæresim Lutheri Oratio à se habita coram Cæsare, & Electoribus.

Romæ è vita excessit kalendis Februarij anno 1542. Corpus iacet in D. Chrisogoni sub hoc Elogio.

HIERERONYMO ALEANDRO
Mottensi
E comitibus landri
In Carnia Petræpilosæ
In Histria oriundo
Tit. S. Chrisogoni
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbytero Card.
Brundusino, Philosophiæ,
Ac
Theologiæ Doctori,
Hebraicæ, græcæ, latinæ,
Aliquotque aliarum linguarum exoticarum
Ita exactè docto,
Vt eas rectè,

Et

Et aptè loqueretur,
Et scriberet.
Mox diuersis legationibus
Pro Summis Pontificibus
Ad omnes ferè Christianos Principes fideliter,
Et
Diligenter perfuncto;
Et
Ideò in tabem delapso
Quanti humanam miseriam fecerit
Sequenti disticho
De se edito testatum
Posteris reliquit.
Natus est Mottæ in Carnia
Anno
MCCCCLXXIX.
Moritur Romæ
Anno Christi salutis
MDXLII.
Heredes Patruo amplissimo,
Et Optimo
Mœstissimi P. C.

Excessi è vita ærumnis, facilisque, Lubensque
Ne peiora ideò Morte dehinc videam.

Meminere cum laude Hieronymi Ciaconius cum Auctarijs, Panuinus, Garimbertus, Iacobus Sadolettus in Epistolis, Paulus Iouius, & Antonius Sanderus in Elogijs, Henricus Spondanus in Annalibus, Ludouicus Donius Dattichy in historia Cardi-

nalium

nalium, Laurentius Surius in Commentarijs, Auberyus, Felix Contelorius & alij plures.

Hieronymus Asculanus ex Ordinis Minorum Generali Presbyter Cardinalis S. Pudentianæ, atque ex Episcopo Prænestino omnium suffragijs euulgatus Romanus Pontifex præfuit Ecclesiæ sub nomine Nicolai IV. annos quatuor, Mensem vnum, dies quatuordecim, doctrina, prudentia, vitæque sanctimonia illustris, qui antequam ad summam dignitatem eueheretur, scripserat.

Postillas in multos Sacræ Scripturæ libros.

Sermones de Tempore, de festis Deiparæ, & de Sanctis.

Summas varias.

Pontifex verò Epistolas plures, quarum volumina tria M. SS. asseruantur in Vaticano cum eiusdem Constitutionibus.

Pridiè nonas Aprilis anno salutis 1292. ad gaudia cælestis Aulæ migrauit. Corpus in Basilica liberiana sepulchrum habuit adnotatum hoc Epigrammate.

Hic tumulus tumulat humilem qui fascibus auctus
Hic moriens statuit ossa manere sua.
Hunc Franciscus alit, Cardo vt sit, almaque Petri
Sedes magnificat, gratia dia beat.
Quartus Papa fuit Nicolaus, Virginis Ædem
Hanc lapsam reficit, fitque vetusta noua.
Petrus Apostolicus socium, Franciscus alumnus
Protegat Omnipotens Matre rogante habeat.

Tanti viri acta explicarunt Ægidius Viterbiensis in hist. Henricus Monachus in Chronico, Eberardus, Bernardus, Iordanus, Odericus, Bzouius in Annal. Eccl. Marraccius in Pontificibus Marianis, Garimbertus, Panuinius, Ciaconius, cum Auctarijs, Vadingus & alij.

Hieronymus Auria, seu Doria Augustini, & Pellegrinæ Patritiorum Genuensium filius, maritus Aloysiæ Spinulæ, quæ fuit genita & hæres Baptistæ Spinulæ Reipublicæ Genuensis Ducis, qua, suscepto ex ea filio Nicolao & quatuor feminis, orbatus, cum prius in Patria Magistratus plures cum laude administrasset, & præcipuè cum Oratoris munere pro eadem ad Iulium II. Pontificem Maximum functus fuisset, Andreæ Principis Auriæ commendatione ad amplissimam Cardinalatus dignitatem peruenit. Præfuit primò Diaconiæ S. Thomæ in

Parione, deindè S. Mariæ in Porticu, Episcopus rexit Nebiensem in Corsica, Naulensem in liguria, Iacensem, Oscensem, & Tarrassonensem, seu Tarraconensem in Hispania Ecclesias. E vita migrauit in patria Mense Martij anno 1558. sepultusque in Maiorum suorum monumento ad S. Mariam à Cella. hic ante purpuram à spectata virtute dignus habitus fuit qui esset in duodecim viris, qui leges ferrent, & statum rerum emendarent, ac constituerent, quare cum alijs Patriæ legatus euulgauit ex Michaele Iustiniano, Vberto Folietta, Auberyo, Panuinio, Ciaconio, alijsque qui de Cardinalibus scripserunt.

Hieronymus Bassus de Ruuere ligur patria Sauonensis, Sixti IV. Sororis filius ex Episcopo Albiganensi Recinetensis primò, tum Presbyter Cardinalis Tituli S. Balbinæ, mox S. Chrysogoni, ac S. Cæciliæ, demùm Episcopus Prænestinus & Sabinensis renuntiatus è vita migrauit in oppido Fabricæ die prima Sept. anno salutis 1507. Corpus in Vrbem deductum conditum fuit ad S. Mariam de Populo cum sequenti Titulo.

D. O. M.

HIERONYMO BASSO
Sauonensi
Sixti IIII. Pont. Max.
Sororis filio
Episc. Sabinen. Card. Recineten.
In omni vita constanti,
Integro, religioso.
Iulius II. Pont. Max.
Amitino suo
B. M. posuit MDVII.

Edidit salubres Constitutiones pro Cleri Maceratensis norma, quæ adhuc obseruantur, vt referunt Ferdinandus Vghellius, & Michael Iustinianus. De eodem tractant Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho, & alij plures.

Fr. Hieronymus Bernerius Corrigiensis, Ordinis Prædicatorum

torum Theologus, Episcopus Asculanus, à Sixto V. Presbyteris Cardinalibus adscriptus cum Titulo S. Thomæ in Parione, quem postea cum illo S. Mariæ super Mineruam, & cum illo S. Laurentij in lucina commutauit; ad Ordinem demum Episcopalem ascendens rexit Albanensem, Prænestinam & Portuensem Ecclesias, scripsitque Synodales Constitutiones pro Clericis Asculanis.

Romæ ex hac luce subtractus est die 8. Augusti anno salutis per Virginem partæ 1611. & conditus in Æde S. Sabinæ apud Sacellum S. Hyacintho sacrum à se erectum cum sequenti Elogio.

D. O. M.

FR. HIERON. BERNERIVS
Corrigen.
Ex Ordine Prædicatorum
Tit. S. Mariæ super Mineruam
S. R. E.
Presbyter Card. Asculanus
De morte & Corpor. resurrect. piè,
Ac
Religiosè cogitans
Hoc sibi sepulchrum
In quo
Cum vniuersæ carnis viam ingressus
Fuerit mortale suum conderetur
Viuens P.
Sacell. vbi quotid. pro eius anima
Sacrum fieret, extruxit
D. Hyacintho Confess. D.
Anno Iubilæi MDC.

Ætatis suæ LX.
Vixit Annos LXX. Men. viij: Dies 11.
Obijt Episcopus Portuen.
VI. Id. Augusti MDCXI.
Credo quod Redemptor meus viuit,
Et
In nouissimo die de terra
Resurrecturus sum.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Auctarios Ciaconij, Vincentium Robardum de Cardinalibus Sixti V. Historicos sui Ordinis & alios.

Hieronymus de Capiteferro Romanus Diaconus Cardinalis S. Georgij ad velum aureum à Paulo III. renuntiatus, Constitutiones pro bono Prouinciæ Romandiolæ, dum in ea legationem ageret, edidit. Decessit Romæ Kal. Octobris anno salutis 1564. & sepultus in S. Maria de Pace.

Celebrant tantum virum Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho & alij apud eosdem.

Hieronimus Columna Romanus studiorum curriculo felicissimè perfecto in Academia Complutensi, laureaque donatus inter Diaconos Cardinales ab Vrbano VIII. Pont. Maximo cooptatur, præficiturque Ecclesiæ Bononiensi, cui post nonnullos annos nuncium remisit. Basilicam lateranensem Archipresbyter rexit, & Episcopus Tusculanam administrauit. Ex Hispania redux cum Margarita Imperatrice in Oppido Finarij migrauit ad Dominum die 4. Septembris anno salutis 1666. ætatis tertio supra sexagesimum. Cadauer in Ecclesia Patrum Dominicanorum eiusdem loci sepulturæ ad tempus datum. Vnicè hic semper viros doctrina & pietate præstantes dilexit, ac fouit, suisque impensis Ioannis Ciampoli versus ad etruscos modulos compacti, vt typis ederentur summo studio, diligentiaque curauit. huiusce Cardinalis opus est Synodus Bononiensis ab ipso celebrata: extant eiusdem literæ pastorales ad Clericos Bononienses, & Elogia in Apotheosi diuersorum Sanctorum.

Acta Hieronymi Cardinalis explicata inuenies apud Auctarios

rios Ciaconij, apud Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, & in Opusculo de Cardinalibus Columnensibus, eiusdemque laudes alij plures attigerunt.

Hieronymus Farnesius Romanus, Marij Ducis lateræ filius ex pontificiæ Domus præfectura ad Archiepiscopatum Patracensem primò, mox ad sacram purpuram beneficio Alexandri VII. ascendit, fuitque Legatus Bononiensi Vrbi, & Presbyter Titulo S. Agnetis extra Vrbem. Dies decima octaua Mensis Februarij anni voluentis seculi decimi septimi, sexagesimi octaui, fuit illi postrema. conditus post obitum in Templo Farnesiano Patrum Soc. Iesu.

Parmæ dialecticam in arctum collectam euulgauit anno suæ ætatis decimo sexto.

Præter Ciaconij Auctarios celebrarunt tantum virum nobiles plures, tum vincta, cum soluta oratione, in volumine euulgato Parmæ anno 1615.

Hieronymus Castaldus, seu Gastaldus ligur, è Tabia, Petri Ioannis iuris consulti, ex Nicoletta Calua filius, obtenta Doctoris Laurea in Academia Pisana peragrata Hispania Romam accessit, animo, ingenioque præcellens, vt in Vrbium Regina virtutis catadromum ipse quoque decurreret Ab Alexandro VII. Romano Pontifice Referendarijs primò vtriusque Signaturæ, deindè Apostolicæ Cameræ Clericis adscriptus, contagij tempore sanitatis publicæ curator electus, Lœmodochia omnia summa prudentia, vigilique studio ad mentem Pontificis administrauit. A Clemente IX. promotus est ad Ecclesiæ Quæsturam, & à X. successore ad sacram purpuram. Habet hic, teste Michaele Iustiniano paratum tractatum Iuridico-politicum de Peste.

Hieronymus Ghinuccius natione Italus patria Senensis à Paulo III. Pont. Presbyreris Cardinalibus adscriptus Titulum S. Balbinæ, mox S. Clementis habuit, inscripsitque ad Nauseam Epistolam, & alia quæ M.SS. extare apud Hæredes, Vitæ Auctores volunt, Concilij Tridentini acta cum alijs Cardinalibus disposuit, ordinauitque. Mortem subijt Romæ die 3. Iulij anno proximè euoluti seculi decimi sexti primo supra quadragesimum. Ossa iacent in Titulo S. Clementis sine memoria sepulchrali.

De hoc Cardinali tractant Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho, Isidorus Vgurgieri in Pompis Senensibus, & alij multi.

Hieronimus Grimaldus iunior nobilis Genuensis , Nuncius extra ordinem ad Cæsarem, ordinarius apud Ludouicum XIII. Galliarum Regem, & S. R. E. Cardinalis ab Vrbano VIII. renuntiatus Titulum S. Eusebij obtinuit , quem progressu temporis cum illo Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio commutauit, præfuit Episcopus Brugnetensi in liguria , & Albanesi , Archiepiscopus Aquensi Cathedræ in Gallia ; Scripsit Constitutiones Synodales , Epistolarum volumina plura , atque è gallica in italam vertit linguam , Vitam Henrici IV. Regis .

Meminere Hieronymi Cardinalis Sammarthani in Gallia Christiana , Ferdinandus Vghellius in Italia sacra , Ciaconij Auctarij , Michael Iustinianus in Elencho Scriptornm ligurum, Io: Baptista Riccioli è Soc. Iesu in Epistola nuncupatoria Almagesti, & alij .

Hieronymus Mattheius Romanus iuris scientia clarus, vtriusque Signaturæ Referendarius, Cameræ Apostolicæ Præsidens Clericus primò , tum Generalis Auditor , sub Sixto V. Diaconis Cardinalibus adscriptus , præfuit Diaconijs S. Hadriani , S. Agathæ, S. Mariæ in Cosmedin , ac S. Eustachij, Presbyter verò Titulo S. Pancratij , Epistolam scripsit ad Archiepiscopum Senensem pro editione Concilij Tridentini , quæ extat typis euulgata cum Synodo quarta Senensi . Vidi M S. apud Hieronymum Mattheium Ducem Iouis, nepotem eiusdem volumen de varijs rebus ad Concilium Tridentinum & Consistorium spectantibus , Ex improuiso die 8. Decembris anno salutis 1603. ętatis 57. terris ereptus sepulchrum habuit in Aracellano Templo apud Maiores .

De hoc Cardinali tractant Auctarij Ciaconij , Petramellarius in Elogijs, Doglionus in historia & alij multi .

Hieronymus Pamphilius Romanus Eugubio oriundus Innocentij X. Patruus ex Romanæ Rotæ Auditore sub Clemente VIII. inter Presbyteros Cardinales cooptatus Titulum habuit S. Blasij de Annulo , scripsitque plures Romanæ Rotæ Decisiones , quarum volumina tria ego met vidi apud diuersos. Romæ è viuis abijt 3. Idus Augusti voluentis seculi decimi septimi, anno decimo . Corpus iacet in Æde Virginis Vallicellanæ sub hoc Titulo posito à Io: Baptista Catdinali Nepote , qui ad supremam in Ecclesia euectus dignitatem dictus est Innocentius X.

D. O. M.

HIERONYMO
Card. Pamphilio Rom.
A Gregorio XIII.
Inter Auditores Rotæ Rom. adlecto,
Et
Ex eiusdem Tribunali Decano,
Ac
Pœnitentiariæ Regente
A Clemente VII. olim Rotæ
Collega
In Purpuratorum Collegium adscripto,
Et
A Paulo V. ad Vicarij munus quod ipse
Proximè gesserat assumpto
Gratulante sibi virtute cui datur
Quidquid conferebatur in virum
Qui incorrupta integritate
Intimaq; legum scientia
Honores & meritus præuenerat
Et par administrabat.
Obijt Anno Dom. MDCX.
Ætat. suæ LXVI.
In Sacello S. Philippi quem viuum
Coluerat tumulatus.
Ioannes Baptista Pamphilius
Ab Vrbano VIII.
Cardinalis creatus,

Et
Pamphilius Fratris Filij
Monumentum posuere.

Est Hieronymi huiusce mentio apud Auctarios Ciaconij, Theodorum Amydenium, Octauium Boldonium in Epist. & apud alios plures.

Hieronymus de Ruuere Pedemontanus, alijs ligur Sauona oriundus, Presbyter Cardinalis S. Petri ad vincula sub Sixto V. Ecclesiæ Taurinensis perpetuus administrator scripsit anno nono suę ætatis orationem dictam in Academia Patauina & tipis datam anno 1539. nec non in laudem Iulij de Ruuere Cardinalis Orationem vnam, aliam in anniuersario coronationis Pauli Papæ III. vnam ad Iulium III. Guidobaldi de Ruuere, Vrbinatis Ducis nomine, præter illas quas Gallicè dixit in morte Henrici II. & Francisci IX. Galliarum Regum. Italica verò lingua panegyrim habuit in laudem SS. Solutoris, Aduentoris, & Octauij Martyrum, Iulianæ Matronæ & Gozolini, XIV. kal. Februarij anno 1595. euulgatam. Extabat eiusdem de B. Maria opusculum in Bibliotheca Ducis Vrbini. Literæ, quas ad Aurelium Porcelagam misit & Carmina sunt typis excusa in libro 15. Epistolarum Italicarum Virorum illustrium. Innocentio IX. vita functo dum in Comitijs pro nouo eligendo Pontifice esset, morbo affectus die 7. Kal. Februarij anno à partu Virginis 1592. è vita migrauit. Iacet in Ecclesia sui Tituli sub hoc Elogio.

D. O. M.
HIERONYMO DE RVVERE
Tit. S. Petri ad vincula
Presb. Card.
Taurinen. Archiepiscopo
Qui
A pueritia admirabilis ingenij,
Linguarum, scientiæ, eloquentiæ

Mox

Mox prudentiæ, ac doctrinæ
Insignia dedit documenta
Virtutisque & nominis sui celebritate
Ita semper apud magnos Principes,
Et
Nationes claruit
Vt nullo vmquam honoris gradu,
Non dignisſ. haberetur.
Lælius, & Iulius Fratres
Patruo Opt. Pos.
Vixit Annos LXI. Mens. xi.
Dies 26.
Ob. 7. Kal. Februarij
Dum Comitijs Pontificijs
In Conclaui interesset
MDXCII.

Huius Elogium est apud Vghellium Tomo 4. Italiæ sacræ, apud Philibertum Pingonium in Augusta Taurinorum, Franciscum Augustinum ab Ecclesia in historia Pedemontana, Bellarium in Carminibus, Sammarthanos in Gallia Christiana, Panuinium, Auctarios Ciaconij & alios.

Hieronymus Seripandus Neapolitanus Ordinis Eremitarum S. Augustini à Pio IV. Romano Pontifice Presbyter Cardinalis S. Susannæ renuntiatus edidit

Commentaria in omnes Sancti Pauli, & septem Canonicas Epistolas

De peccato originali librum

De hominis iustificatione Tractatum

Quæstiones contra nostræ ætatis Hæreticos

Compendium Chronicorum sui Ordinis

Concionum quadragesimalium sex distincta volumina

Orationem in funere Caroli V. Imperatoris habitam in italica lingua Neapoli 6. Kal. Martij, quam Cardinalis de la Cueua

Prorex

Prorex Neapolitanus latina lingua excudi præcepit.

Elucubrationem circa libros Canonicos Sacræ Scripturæ quam Patribus Concilij Tridentini exhibuit, cum alia de natura peccati originalis, & iustificatione hominis, cum alijs in Vrbe Neapolitana apud Patres Eremitanos ad S. Ioannis Carbonarij in Bibliotheca ab ipso extructa, & libris scientiarum omnium tum impressis, tum M. SS. referta extare Episcopus Signinius in sui Ordinis Chronico refert. In Collegio Romano Patrum Societatis Iesu est huiusce Cardinalis Volumen literarum Italica lingua M. S. publici iuris tamen sunt illæ ad Thomam Villanouanum, & de morte eiusdē. Legatus Apost. obijt Tridenti 16 Kal. Aprilis anno salutis 1563. Ossa Neapolim traslata iacent in Ecclesia S. Ioannis Carbonarij cum hac sepulchrali inscriptione.

HIERONIMO SERIPANDO
Cardinali
Concilij Tridentini legato
Christofanus Patauinus
Sodalitij Eremit.
Mag. P.
Vixit Annos LXX. Menses V.
Dies II.

Si quis bonos tumuli quantum Sol lampade lustrat
Terrarum, Cœlique tuum est Seripande sepulchrum.

Summis, sed debitis laudibus extollunt Seripandum, Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Sforzia Cardinalis Pallauicinus in hist. Concilij Tridentini, Felix Contelorius in Elencho, Ioseph Pamphilus in Chronico sui ordinis, & alij plures.

Hieronymus Socherus Gallus Monachus Cisterciensis Presbyter Cardinalis S. Matthæi in Merulana renuntiatus à Pio V. Romano Pontifice doctrina, prudentia, ac sanctitate clarus, pro Ecclesia Romana volumina plura elucubrauit, vti etiam de reformatione sui Ordinis Epistolarum librum vnum, & alium de Controuersijs aduersus Hæreticos sui temporis, nec non

Opus-

Opuſculum de B. Virgine, quod M. S. extabat apud Monachos ſui Ordinis. E vita migrauit Romæ 10. kal. Nouembris anno ſalutis 1571. ætatis 63. iacet apud S. Crucem in Hieruſalem in Sepulchro à Ciſtercienſibus Monachis erecto cum ſequenti inſcriptione

D. O. M.

Domino
HIERONYMO SOCHERIO
Aruerno, Pariſien.
Theologo præſtantiſſimo,
Qui
Henrico II. Franciſco II.
Et Carolo IX.
Galliarum Regibus, Carolo Cardinali
Lotaringo,
Boniſque omnibus eximiè charus
Claræuallis Abbas
In Tridentina Synodo ſententias
Doctrinæ, pietatis,
Et prudentiæ pleniſſimas dixit.
Inde Ciſtercij electus Abbas,
Ipſiuſque Ordinis
Generalis à Pio V. Pont. Max.
Delatam abſenti
Cardinalatus dignitatem, vt acciperet,
Vix adduci potuit.
Deindè in Vrbem accitus
Singulari opum

Ac Gloriæ contemptu, & vitæ moderatione
Omnibus admirationi
Fuit.
Vixit Annis LXIII.
Obijt 10. Kal. Nouemb. MDLXXI.
Monaci Clareuallis poni
Curarunt.

Siste rogo, & precibus lector, venerare sepulchrum
Siste, feres paruæ proemia magna moræ.
Vita prior mortem, sed mors tibi prima secundam
Vitam, quę numquam est. interitura dabit.

De Cardinali Socherio tractarunt Nicolaus Baccetius in Septimiana historia, Scriptores Cisterciensis Ordinis, Auctores Galliæ Christianæ & Purpuratæ, Auberyus, Panuinius, Felix Contelorius, Ciaconij Auctarij & alij plures.

Hieronymus Verallus Romanus ex Signaturæ vtriusque Referendario Episcopus Fori Triuentinorum primò, mox Casertanus, ac sacræ Rotæ Romanæ locum tenens, & administrator Archiepiscopatus Rossanensis, Apostolicus Nuncius apud Venetos sub Paulo III. & in Germania apud Ferdinandum, & Carolum V. Imperatorem, demum 6. Aprilis anno 1549. Presbyter Cardinalis S. Martini in Montibus ab ipso Paulo renuntiatus est. A Iulio vero III. legatus missus ad Henricum Gallorum Regem pro pace inter Principes Christianos. Peracta hac postrema legatione Romam reuersus præficitur Signaturæ & primum Titulum cum alio S. Marcelli commutat.

Huius extant in manus diuersorum relationes legationum, & Decisiones exaratæ in Rota Romana.

Ad cœlestem patriam migrauit Romæ 5. Idus Octobris anno Domini 1555. ætatis 55. Tumulumque habuit apud Eremitanos in Templo S. Augustini sub hac inscriptione.

HIERO-

D. O. M.

HIERONYMO VERALLO
Romano
A Paulo III.
Romana purpura donato,
Quem locum & meruit
Ad
Carolum V. Imperatorem
In Germania nuncius
Decreto in Turcas bello,
Ac
Religione strenuè procurata,
Et
Sustinuit ad Henricum II.
Gall. Regem Legatus
Parmensi bello feliciter
Composito
Et amplificauit Vrbani VII.
Sobrino, Alumnoque suo
Ad Chistianæ Reipublicæ regimen
Domestica institutione
Perfecto.
Obijt Anno Domin. MDLV.
Ætatis suæ LV.

De hoc tractant Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Petramellarius, Contelorius in Elencho, Sfortia Card. Pallauicinus in historia Concilij Trident, Vghellius in Italia sacra, Auberyus in Vita, Io: Baptista Adriani in sua historia, Portenarius in Parmensi, & alij plures.

Hieronymus Verospius Romanus ex Rotæ Auditore Presby-

 teris

teris Cardinalibus cum Titulo S. Agnetis in Circo Agonali Vrbani VIII. Pontificis Maximi benificentia adſcriptus, & Epiſcopus Auximanus nominatus in cuius Eccleſiæ regimine die 15. Ianuarij anno ſalutis 1652. Cardinalatus nono deceſſit, ſcripſit Deciſiones plures quas inuenies apud diuerſos Cauſarum Patronos in Vrbe M. SS. Extant eiuſdem typis edita Oratio de Aſcenſione Domini, & Carmen de B. Aloyſio Gonzaga Soc. Ieſu.

Celebrant tantum virum Auctarij Ciaconij, Theodorus Amydenius in Vita, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Victorius Siri in Mercurio, Nicolaus Angelus Caferrus in Comp. Chronologico.

Hilarus Sardus ex Diacono Cardinali, renuntiatus Romanus Pontifex ſedit annos ſex, menſes tres dies X, ſuaque Epiſtola encyclica confirmauit Neſtorij & Eutychetis damnationem, ac tria oecumenica Concilia à Catholicis habita.

Scripſit etiam de Concilio Nicœno Epiſtolam vnam
De Epheſino decem.
De Calcedonenſi duas
Ad diuerſos literarum volumen.
Defunctus eſt 4. Idus Septembris anno 461.

Meminere Hilarij Martyrologium Romanum, Beda, Vſuardus, Ado, Baronius in Notis & in Annal. Platina, Binius, Panuinus, Anaſtaſius, Ciaconius cum Auctarijs & alij plures.

Hiltprandus, ſeu Hildebrandus Tuſcus, patria Soanenſis, profeſſione Monachus Cluniacenſis, Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Dominica ſub Nicolao II. deindè Romanus Pontifex Gregorius VII. nominatus, ſedit annos 12. Menſem vnum, dies tres, & moritur in Monte Caſſino, ſeu ex alijs Salerni die 24. Maij anno ſalutis 1085. ibidemque ſepelitur intra Baſilicam S. Apoſtoli, & Euangliſtæ Matthæi, quam paulo antè obitum diuino cultui conſacrauerat. Cuius corpus anno 1573. quæſitum, fermè incorruptum repertum, M. Antonij Columnæ, ac Marſilij Bononienſis Archiepiſcopi Salernitani opera ſub hoc titulo repoſitum.

GREGORIO SOANENSI
Pont. Max. Eccleſiaſticæ
Libertatis vindici accerrimo aſſertori
Conſtantiſſimo.

Qui

Qui dum Rommani Pontificis
Auctoritatem aduersus
Henrici perfidiam strenuè tuetur,
Salerni sanctè decubuit
Anno Domini MLXXXV.
8. Kal. Iunij.
Marcus Antonius Columna,
Marsilius Bononiensis
Archiepiscopus Salernitanus,
Cum illius Corpus
Quingentos circiter annos sacris amictum,
Ac
Ferè integrum reperisset,
Ne tanti Pontificis sepulchrum
Diutius memoria careret
Gregorio XIII.
Bononiense
Sedente anno Domini
MCCCCCLXXVIII.
Pridiè Kalend. Quintilis.

Scripsit libellum contra Henricum IV. in quo tractat de imperio abrogando, alterique dando.

Epistolarum libros nouem.

In Tomo 7. Conciliorum cum Notis Seuerini Binij sunt aliæ

Et inter Epistolas S. Anselmi anno 1630. studio Theophili Raynaudi Soc. Iesu editas sunt nouem eiusdem.

Concilia decem Tomo 7 Conciliorum cum Notis Binianis.

Tanti Pontificis sanctitatem, ac doctrinam laudant Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, & in Annal. Marianus Scotus, Desiderius Abbas Cassinensis, Petrus Diaconus, Domnizo in vita Mathildis, Leo Ostiensis, Panuinius, Platina,

Ciaconius cum Auctarijs & alij apud eosdem.

Hippolytus Aldobrandinus nobilis Florentinus ex Presbytero Cardinali S. Pancratij, & Maiori Pœnitentiario consentientibus Cardinalibus omnibus Petri Cathedram ascendens sub nomine Clementis VIII. per annos tredecim, Mensem vnum, dies quinque rem sacram in Republica Christiana administrauit, edidítque Constitutiones, ac Sanctiones varias ad Ecclesiasticam disciplinam spectantes, & Orationem ad Sigismundum Poloniæ Regem, Senatum, Populumque habitam. Apud plures eiusdem sunt Epistolæ ad diuersos, nec non Regulæ, seu Ordinationes vel Constitutiones, Cancellariæ Apostolicæ. Extat eiusdem Oratio, quem recitant Patres Dominicani in solemnitate S. Raimundi de Pennaforti, & Vita eiusdem quam expressit in Bulla Canonizationis.

Decessit die 3. Martij anno Dominicæ Natiuitatis 1605. Temporarium sepulchrum in Vaticano tanti Pontificis corpus primò excepit, indè ad liberianam Basilicam translatum iacet in Sacello Virgineo.

Clementem debitis laudibus exornant Auctarij Ciaconij, Cæsar Baronius in Annal. Petramellarius, Angelus Rocca, Pompeus Vizzanus in historia Bononiensi, Paulus de Angelis in descript. Basilicæ liberianæ, Cardinales Perronius in literis, Bentiuolus in Memorijs historicis, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. & alij plures.

Hippolytus Estensis Herculis Ducis Ferrariæ ex Eleonora Siciliæ Regis nata, filius, Diaconus Cardinalis S. Luciæ in Silice ab Alexandro VI Romano Pontifice renunciatus, Archiepiscopus Mediolanensis, Ferrariensis, & Archipresbyter S. Petri in Vaticano scripsit vernacula lingua Opus de nauali certamine, seu narrationem victoriæ obtentæ in mari contra Venetos, quam latinitate donauit Cæsar Calcagninus.

Eiusdem literæ ad Paulum Iouium, & alios missæ typis Venetis editæ anno 1574.

Ferrariæ religiosè decessit die 3. Septembris anno salutis 1520. iacet in Sacrario Cathedralis.

Huius acta referunt Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, & alij plures.

Hippolytus Medices Iuliani filius à Clemente VII. in lecto decumbente Diaconis Cardinalibus adscriptus, Virgilij secundum Æneadum librum in etruscum sermonem lepidissimè vertit, & Hippocratis colloquia ab arte medica in vsum bellicæ di-

sciplinæ transtulit;eiusdem literæ typis Venetis editæ sunt. inerat ei ante omnia suauis poesis spiritus, amabatque viros doctrina præstantes. Fuit variæ fortunæ,altissimi spiritus,& inexhaustæ liberalitatis. Apud Itrium agri Fundani oppidum anno Christi 1535 ætatis 24. ex humanis ereptus est. Corpus in Vrbem relatum conditum in Diaconia S. Mariæ in Dominica cum sequenti sepulchrali inscriptione.

HIPPOLITO MEDICI
Cardinali
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Vicecancellario
Eximijs corporis, ac ingenij, fortunæquè
Muneribus ornatissimo
Qui
Cum ab tanta rarissimarum virtutum indole
Ad
Leonis X, Clementisque VII.
Patruorum
Pontificum gloriam contendit
Acerbissima morte
Surripitur
Anno Ætatis XXIV.
A Partu Virginis
MDXXXV.
3. Idus Augusti

Meminere tanti Cardinalis Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho, Hieronymus Garimbertus, Io: Aloysius Lellus in hist. Ecclesiastica Montis regalis in Sicilia, Iacobus Sadoletus in Epistola, Io: Baptista Adriani, Scipio Ammiratus, Guicciardinus; in hist. & alij plures.
Honorius Petronij de la Marra viri Consularis filius, Campanus,

nus, patria Capuanus ex S. R. E. Cardinali renuntiatus Pontifex Maximus, sub eodem nomine Theologicarum rerum peritissimus, poeticisque excultus literis multa scripsit. Huius Epigramma De Ascensione Domini extat 8. Tomo Bibliothecæ Patrum. Et literæ sex annotationibus Binianis illustratæ in Tomo 4. Conciliorum. Alia opuscula cum vita promittit Ioseph Maria Suaresius Episcopus Vasionensis. Honorij apologia inuenitur in Collectaneis Anastasij Bibliothecarij Sedis Apostolicæ ab Iacobo Sirmondo Soc. Iesu vulgatis in 8. anno 1620. Cum autem rexisset Ecclesiam annos duodecim, & menses quinque minus tres dies extinctus est 4. Idus Octobris anno salutis humanæ 638. & in Vaticano tumulo honoratus pro suis meritis his versibus annotato.

Pastorem magnum laudis pia præmia lustrant
Qui Functus Petri hac vice summa tenet.
Effulget tumulis nam Præsul Honorius istis
Cuius magnanimum nomen, honorque manet.
Sedis Apostolicæ meritis nam iura gubernans
Dispersos reuocat, optima lucra refert.
Vtque sagax animo diuino in carmine pollens,
Ad vitam Pastor ducere nouit oues.
Istria nam dudum sæuo sub schismate fessa
Ad statuta Patrum teque monente redit.
Iudaicæ gentis sub te est perfidia victa
Sic vnum Domini reddis ouile pium.
Attonitum Patriæ solers sic cura mouebat
Optata vt populis esset vbique quies.
Quem doctrina potens quem sacra regula vitæ
Pontificum pariter sanxit habere decus.
Sancti loqui semper in te commenta Magistri
Emicuere tui, tamquam fecunda nimis.
Numquam Gregorij tanti vestigia iusti
Dum sequeris cupiens, & meritumque geris.
Æternæ lucis Christo dignante perennem
Cum patribus sanctis posside iamque diem.
His ergo Epitaphijs merito tibi carmina solui
Quod Patris eximij sim bonus ipse memor.

Est Honorij I. mentio apud Baronium in Annalibus, Panuinium, Platinam, Robertum Cardinalem Bellarminum, Binium,

nium , Genebrardum , Ciaconium , eiusdemque Auctarios, & alios omnes qui historiam Pontificiam descripserunt.

Horatius Iustinianus Patritius Genuensis natus in Insula Chij anno à partu Virginis 1580. die 28. Februarij, ab Iosepho & Despina Iustinianis ex Sacerdote Oratorij Romani Episcopus primò Montis alti in Piceno , deindè Nucerinus in Vmbria ab Vrbano VIII. renuntiatus, ab Innocentio X. Presbyter Cardinalis S. Onuphrij in Ianiculo , nec non Bibliothecarius, ac Summus Pœnitentiarius euulgatus obijt in Vrbe die 25. Iulij anno salutis 1649. Cardinalatus 5. ætatis septuagesimo , ac sepulchrum habuit apud Ædem Virginis Vallicellanæ in communi Sacerdotum Oratorij Tumulo, vt iusserat supremis tabulis.

Hic Bibliothecam Vaticanam ordinauit , in Classes distinxit libros , Elenchos plures formauit , pluresque labores excepit & sustinuit, vt eam ornaret. D. Thomæ Aquinatis Summam , & Tractatum de Angelis in græcam linguam à Demetrio Cydonio conuersum notis marginalibus illustrauit. Collegit etiam acta Concilij Florentini & euulgauit Romæ : scripsit Professionem fidei pro Orientalibus , nec non Tractatus de Primatu Petri, & de Sacramentis Græcorum. Archiconfraternitatis Confalonis de Vrbe iura scripta , mandato Principis in meliorem formam reduxit, uti etiam Praxim Pœnitentiariæ quæ M S. apud Nicolaum Ludouisium Summum Pænitentiarium extat.

Plura de hoc habēt Auctarij Ciaconij, cuius laudes carmine Italico cecinit Fr. Thomas Stiglianus Eques Herosolymitanus, easque strictim attigit Vincentius Armannus in literarum volumine, & Nicolaus Angelus Caferrus in Synthem. vetusta.

Hormisda , alijs Cœlius Hormisda natione Campanus patria Venafrinus, Iusti de Frusinone filius , Diaconus primò Cardinalis , mox Romanus Pontifex voce , & calamo adiumento fuit Ecclesiæ Catholicæ dum illam annorum nouem, totidemque dierum spatio sanctissimè rexit.

Scriptis enim consignauit Epistolas multas quarum Volumen M. S. in Archiuo Vaticano & Arelatensi asseruatur, illarum octoginta ad diuersos leguntur Tomo III. Conciliorum. vna ad Iustinum imperatorem diuulgata est typis Venetis anno 1474. cum illis Principum , Rerumpublicarum ac Sapientum Virorum.

Extat insuper apud Baronium Indiculus; seu Commonitiones ab Hormisda datæ Ennodio & Fortunato Episcopis, Venan-

tio Presbytero, Vitali Diacono, & Hilaro Notario Legatus Apostolicus apud Cæsarem Constantinopolitanum.

Scripsit etiam Catholicæ confessionis libellum, fidei Regula subnotatum, quo tamquam lydio lapide veros à falsis Catholicis probare voluit.

His peractis Romæ 8. Idus Augusti anno salutis 523. è viuis abiuit.

Hormisdæ acta recensuit Baronius in Annalibus, & in Notis ad Martyrologium Romanum, Platina, Panuinius, Anastasius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures qui scripserunt de Romanis Pontificibus.

Hubaldus Allucingolus natione Etruscus, patria lucensis ex Episcopo Cardinali Ostiensi renutiatus Romanus Pontifex, sub nomine Lucij III. Pontificatum sanctissimè gessit per annos quatuor, menses duos, dies viginti octo, scripsitque Epistolas plures harũ duas refert Binius, plures Vghellius in Italia sacra.

Veronæ quò ad Concilium à se indictum accesserat, mortuus est 8. Kal. Decembris anno à partu Virginis 1185. Corpus in Cathedrali eiusdem Vrbis conditum sub hoc Elogio

Luca dedit lucem tibi luci, Pontificatum
Ostia, Papatum Roma, Verona mori.
Imo Verona dedit tibi lucis gaudia, Roma
Exilium, curas Ostia, Luca mori.

Obijt S. Pater DD.

LVCIVS PAPA III.

Anno M.CLXXXV.

Die 25. Nouemb.

Meminere Lucij Auctores Chronicorum Lucensium, Guillelmus Tyrius de Bello sacro, Ptolomæus Lucensis, Stephanus Damaleuiez in Vitis Episcoporum Vladislauiensium, Martinus Cromerus, S. Antoninus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & reliqui omnes qui Pontificiam historiam elucubrarunt.

Hugo Atractus Anglus vir eruditione præcipuus & in arte medica egregius, ex continua Gymnasiorum frequentatione toti Europæ notissimus sub Martino II. Presbyter Cardinalis S. Laurentij in Lucina, scripsit.

Medi-

Medicinales Canones
Problemata quædam
De Genealogijs humanis librum vnum.
Super opere febrium Isaac Opusculum
Distinctiones prædicabiles.
Postillas super Biblia & alia quædam, de quo hæc habet Paulus Cortesius. Hugo Atractus habitus est ob Theologicā disciplinā doctus, qui maximè tū Princeps Genealogiæ Christi humanæ explicandæ fuit, ex qua cœteris postea aditus facilior ad interiora enodanda patuit.

Obijt Romæ ex peste anno nostræ salutis 1287. & sepultus in suo Titulo.

Meminere Hugonis Io: Pitsæus de Scriptoribus Anglicis, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, & alij multi.

Hugo Boncompagnus, natione Italus, patria Bononiensis, ex Presbytero Cardinali S. Sixti, & Signaturæ Breuium Præfecto, renuntiatus Pontifex Maximus sedit in Petri Cathedra sub nomine Gregorij XIII. Menses decem, dies duodetriginta supra duodecimum annum, Auctorque fuit vt conscriberetur.

Liber Cœremonialis Episcoporum, & Epistolas multas ad Magnates diuersos misit.

Alloquium ad Cardinales in primo Consistorio habitum à Gregorio refert Antonius Posseuinus in Apparatu sacro.

Constitutiones eiusdem prodierunt lugduni anno 1582. Florentiæ 1583. Romæ 1579.

Eiusdem declaratio super concordata nationis Germanicæ cum Sede Apostolica edita est Coloniæ anno 1589.

Sermo italicus eiusdem asseruabatur M. S. in Bibliotheca Ducis Vrbini

Bullas quas edidit inuenies apud earumdem Collectores. Illas ad cultum Virginis Mariæ euulgatas indicat Hippolytus Marraccius in Bibliotheca Mariana.

Edi curauit, & iussit Corpus Iuris Canonici & kalendarium perpetuum.

Mortalitatem æternæ memoriæ Pontifex hic exuit Romæ, die 10. Aprilis anno seculi decimi sexti, quinto supra octogesimum. Corpus iacet in Vaticano sub hoc Elogio.

GREGORIVS XIII. Pont. Max.

Meminere Gregorij Ascanius Valentinus in Carmine de Sacello Gregoriano, Constantinus Cangerus Cæsenas in Panegirico, Antonius Posseuinus in Elogio, Franciscus Bencius in Carmine, Oratione, & Elogio Hieronymus Rubeus Rauēnas, Horatius Tursellinus in Orat. Funebri, Ioannes Rioche Brito Ordinis Minorum in Catalogo Rom. Pont. Marcus Antonius Ciappus, Neophytus Rhodinus, Paulus Benrietensis, Ciaconius cum Auctarijs, Ignatius Bomplanus in vita, & alij plures.

Hugo Candidus, alijs Blancus Gallus Presbyter Cardinalis S. Clementis, tum Episcopus Prænestinus sub Leone IX, Catalaunis abrogatis gothicis legibus, nouas sanxit, scripsitque Apologiam, qua causas & rationes affert cur Clementis III. Papæ partes sequutus fuerit. Efflauit animam in schismate Guitberti Pseudopontificis, vir prouectæ admodum ætatis sub finem Pontificatus Vrbani II. cum quinquaginta penè annos transegisset in Cardinalatu.

Est huiusce mentio apud Petrum Frizonium in Gallia purpurata, Panuinium, Auberyum, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios.

Hugo Barchinoneta, alijs Carensis, vel de Sancto Theodorico, seu de Celidonio, natione Gallus, alijs Sabaudus ex Oppido Barchinonetæ Ordinis Prædicatorum, primus ex aliquibus sui Ordinis ad cardinalitiam dignitatem assumptus, vir ingenio, moribus, doctrinaque celeberrimus, cuius sapientiam ætates omnes & secula reuerebuntur, claruit sub Innocentio IV. Romano Pontifice, omniumque primus in vniuersa ferè Biblia Postillas scripsit, libri enim quos è corpore Biblico illustrauit, sunt, Genesis, Exodus, Leuiticus, Numeri, Deuteronomium, Iosue, Iudith, Ruth, Regum historiam in quam quatuor libros elucubrauit, totidem in Paralipomenon, in Esdram & Nehemiam tres, Tobias, Iudith, Ester, Iob, Psalterium, Prouerbia, Ecclesiastes, Cantica Canticorum, liber sapientiæ, Ecclesiasticus, Esaias, Hieremias libris tribus, Ezechiel, Daniel, XII. Prophetæ minores libris 12. libri Machabæorum, Euangelia Matthei, Lucæ & Ioannis; Pauli Apostoli Epistolæ, item Canonicæ, Acta Apostolorum, & Apocalypsis.

Scripsit

Scripsit prætetea in quatuor libros sententiarum Petri Lombardi, & Abbreuiationem quamdam in eosdem libros.

Speculum Missæ.

Expositionem historiæ Scholasticæ.

Bibliorum concordantiam; infinitum penè opus primus excogitauit, & quingentorum Fratrum sui Ordinis ope adiutus coronidem operi imposuit.

Edidit insuper Compendium Theologiæ.

Et Speculum Sanctæ Ecclesiæ, quod alij Speculum Religiosorum, seu Sacerdotum vocant, vel Summam Casuum conscientiæ, vel Manipulum Curatorum.

Carmelitarum Regulam à B. Alberto Patriarcha Ordini præscriptam Innocentij IV. iussu correxit.

Epistolam elegantem de festo S. Dominici Patriarchæ celebrando scripsit.

Postillam, seu expositionem super missus est Angelus, & Canticum Magnificat.

Sicut autem de Origine, ac de Hieronymo narratur, quod ille in Cantica, iste Epistolas scribendo se ipsos superarint, ita & Hugo cum cœteros ferè Scriptores omnes vicerit, se ipsum tamen scribendo in Isaiam, Psalmos & Euangelia superauit.

Vita functus est Vrbeueteri anno salutis 1264. 14. kal. Aprilis, ibique sepultus apud Prædicatores cum sequenti inscriptione.

Eclypsim patitur sapientiæ Sol sepelitur
Felici fine Sanctæ quoque Cardo Sabinæ
Iste fuit, per quem patuit doctrina Sophiæ
Præco Dei, Doctor fidei, Cytharista Mariæ.
Hugo sibi nomen, & Cardo Presbyter omen
Patria natalis Burgundia, Roma localis
Soluitur in cineres Hugo, cui si foret hæres
In terris vnus, minus esset flebile funus.

Post aliquot annos aperto sepulchro corpus integrum & incorruptum inuentum, translatum, vbi per Venerabilem D. Guidonem, qui postea Summus Pontifex electus Clementis IV. nomen assumpsit, ingenti Populi multitudine, multaque Clericorum, & Prælatorum frequentia adstantibus iteratæ sepulturæ in Sacro Odeo Fratrum Prædicatorum ad Aquilonem solemni pompa, honore, & deuotione cum infrascripto Elogio conditum fuit.

In

In hoc ſepulchro iacet
Venerabilis Dei
Et omnibus gratioſus
Frater
HVGO DE CELIDONIO
Viennenſis Diœceſis
Tituli S. Sabinæ
Quondam Presbyter Cardinalis,
Luminare magnum Eccleſiæ,
Ordinis Fratrum Prædicatorum Lucerna,
Theologiæ Pariſijs Doctor egregius,
Famoſus Scripturarum tractator,
Et
Expoſitor prælucidus,
Verbi Dei Prædicator eximius,
Oliua pietatis, Palma iuſtitiæ,
Speculum honeſtatis,
Religioſorum Patronus, veritatis præco,
Pater Pauperum,
Et ſolatium miſerorum.
Obijt Anno MCCLXII.
14. Kal. Aprilis.

Nonnulli aliam dant Corpori Hugonis inſcriptionem in Ciuitate Lugdunenſi, videlicet.

Hic Iacet Dominus
HVGO
De Sancto Theodorico

Ordinis Fratrum Prædicatorum
Huius Conuentus
S. Theologiæ Doctor, & Prædicator,
Egregiusque Cardinalis Sabinensis
Qui obijt Anno Domini
MCCLXIV.
14. Kalendas Aprilis.

Tanti viri acta explicauere Panuinius, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs; Bernardus de Lucemburgo, Trithemius, Gerardus Leomouicensis in Chronico, Thomas Maluenda in Annal. Bernardus Guido, Io: Mariana in historia hispanica, Leander Albertus de viris illustribus Ordinis Prædicatorum, Alphonsus Fernandez in Concertatione Prædic. Vincentius Beluacensis in Speculo, Franciscus Augustinus ab Ecclesia & Andreas Rossottus in Syllabo, & in historia Pedemontana Antonius Sanderus in Elogijs, Martyrologium Gallicanum, Vincentius Iustinianus in Vita, & alij plures.

Hugo de Folietto Gallus Canonicus Regularis ab Innocentio II. Romano Pontifice creatus Diaconus Cardinalis scripsit de quadruplici Claustro animæ libros quatuor; qui libri editi sunt Parisijs sub nomine Hugonis de S. Victore

Elucubrauit insuper Opera alia, videlicet de Disciplina ad Religiosos
De abusibus Claustri
De Patriarchis

Quo autem tempore hic Cardinalis rebus humanis exemptus sit, incertum.

De hoc tractant Petrus Appolonius, Io: Philippus Nouariensis, Arnoldus Vuion in ligno vitæ, Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Chronicon Canonicorum Regularium, Panuinius, Ciaconius, & alij plures.

Hugo Gallus Monachus Cisterciensis, Episcopus Cardinalis Ostiensis ab Eugenio III. qui sanctitate & miraculis clarus decessit die prima Decembris, anno salutis 1158. Epistolam scripsit, qua

qua Cistercienses suos simul congregatos certiores facit de Eugenij III. Romani Pontificis morte.

Huius acta referunt Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Angelus Manriquez in Annal. Cistercíensium, Arnoldus Vuion in ligno vitæ, Gaspar Iongelinus in purpura D. Bernardi, Ciaconius, & alij.

Mag. Fr. Hugo Seguin de Bellon natione Gallus, patria Aruernus Ordinis Prædicatorum, qui ex Archiepiscopo Lugdunensi Cardinalatus insignia recepit à Nicolao IV. cum Titulo S. Sabinæ, quemque Cœlestinus V. Episcopum Ostiensem dixit, edidit plurima ad Theologiam spectantia, videlicet.

Commentaria in quatuor libros sententiarum
Tractatum de immediata visione essentiæ diuinę
Opus contra corruptorium S. Thomæ
Commentaria in Threnos Hieremiæ
Sermones plures, quorum aliqui sunt in laudem B. Mariæ semper Virginis, hi seiunctim ab alijs extabant M. SS. in Bibliotheca Vrbini Ducis & apud Sirlettum.

In Vrbe diem clausit extremum 3 Kal. Ianuarij anno 1298. sepultus ante aram maximam sui primi Tituli cum hoc Elogio,

HVGO vocatus homo fuit hic de Billiomo.
Per mortem clarum dedit hunc Aluernia charum
Ordinis hic frater quippe dicat hunc bona mater
Edidit ad studia Doctorem Theologia
Cui socios Petrum, Paulum dat gratia Christi

Meminer. Hugonis nostri cum laude Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Petrus Frizonius in purpurat. Gallia, Alij in Christiana, Auctor Nomenclatoris, Chronicon sui Ordinis, & alij multi.

Hugo Verdala natione Gallus, Equitum Hierosolymitanorum Summus Moderator, Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Porticu sub Sixto V. renuntiatus, nonnullas scripsit Epistolas ad suos Religiosos Equites, quæ in lucem editæ inueniuntur in Libro Priuilegiorum Hierosolymitani Hospitalis, E vita migrauit in Insul. Melitensi apud Vrbem Vallettæ 4. Nonas Maij anno secuti decimi sexti post Christum natum quinto supra nonagesimum. Corpus tumulatum in Ecclesia maiori S. Ioannis Baptistæ sacra, erecto à Religione per eleganti sepulchro, cui hoc Elogium inscriptum.

Illustris-

Illustrissimo Domino
Fratri
HVGONI DE LOVBENX VERDALÆ
Cardinali amplissimo,
Hierosolymitanæque militiæ,
Cui annos tredecim,
Menses tres
Dies verò viginti & vno
Honorificè præfuit, dignissimo
Magno Magistro, Principi inuictissimo,
Prudentissimo,
Barbaris hostibus tremebundo,
Catholicæ Religionis studiosissimo,
In aduersis forti,
In prosperis circumspecto,
Moderato, prouido,
LXIV. ætatis suæ anno vita functo,
Vniuersa Religio mœrens
Hoc supremum pietatis officium
Vltrò,
Libensque reddidit.
Obijt 4. Nonas Maij,
Anno Domini MDXCV.

Meminere Hugonis Petramellarius, & Henricus Alby in Elogijs, Iacobus Bosius in historia Melitensi, Annales M.SS. Gregorij XIII, Ptolomæus Veltronius in Carmine, Petrus Frizonius in Gallia Purpurata, Ciaconij Auctarij, & alij plures.

Hugo de Sancto Victore Saxo, Canonicus Regularis S. Augustini, Episcopus Cardinalis Tusculanus ab Innocentio II. Roma-

 no

no Pontifice renuntiatus anno salutis humanæ 1138. multa scripsit quæ tribus Tomis comprehenduntur in editione Veneta anni 1588.

In primo Tomo habentur.

De Scripturis & Scriptoribus sacris prænotationes.
Annotationes elucidatoriæ in Pentateuchum, Iudices, Regum libros, & Psalmos aliquot.
In Ecclesiastem homiliæ 19.
Annotations elucidatoriæ in Threnos, Ioelem, & Abdiam.
Annotationes elucidatoriæ allegoriarum in totum testamentum vetus, exceptis Prophetis, & libris Sapientialibus.
Annotationes elucidatoriæ Allegoriarum in quatuor Euangelistas, Lucam, Matthæum, Marcum, & Ioannem
Annotationes literales & Quæstiones in Epistolas Pauli Apostoli.
Annotationes elucidatoriæ in Dionysium Areopagitam.

Secundi Tomi hæc sunt.

Institutiones in Decalogum.
Expostitio in Regulam S. Augustini
De Institutione Nouitiorum
De claustro animæ. Trithemius tamen Vincentium Bellua-censem, & D. Antoninum secutus auctorem huius libri Hugonem Corbiensem, seu de Folietto S. R. E. Cardinalem facit. prodijt Parisijs sub nomine Hugonis de Sancto Victore.
De Anima libri quatuor
De medicina animæ
De laude Charitatis
De arra animæ
De modo orandi
De fructu carnis & spiritus
De nuptijs carnalibus & spiritualibus libri duo
De vanitate mundi libri quatuor
De meditatione libellus
De arcæ mysticæ descriptione
De arca Noe libri quatuor
Sermones 100. de varijs argumentis; quorum duo de Assumptione Virginis, tres de Natiuitate; duo in Annunciatione;

tres

tres in Purificatione, vnum in Conceptionis B. Mariæ festo, & in quolibet festo eiusdem Sermonem vnum.

De Assumptione Virginis librum vnum.

Tertij Tomij hæc sunt.

Didascalici libri septem, quorum vltimus de Trinitate, & reliqui sex ad artes liberales pertinent.

De potestate & voluntate Dei libellus

De quadruplici voluntate in Christo libellus

De sapientia animæ Christi libellus

De vnione corporis & Spiritus libellus

De Verbi Dei efficacia libellus.

Apologia de Verbo incarnato

De Verbo incarnato Disputationes tres

De perpetua virginitate B. Mariæ

Miscellaneorum secundi Codicis libri quinque, in quibus plura de B. Maria semper Virgine.

De filia Iephte Tractatus

Speculum de mysterijs Ecclesiæ

De Cœremonijs, Sacramentis, & officijs Ecclesiasticis libri tres

De canone mystici libaminis libellus

Dialogum de Sacramentis legis naturalis & scriptæ Summa Sententiarum septem tractatibus comprehensa, quorum primus de Fide, Spe, & Charitate, de Trinitate & Incarnatione; Secũdus de creatione & statu ãgelicę naturæ: Tertius de creatione & statu humanæ naturæ Quartus de Sacramentis in genere & præceptis diuinis. Quintus de Sacramento baptismi; Sextus de Sacramento Confirmationis, Eucharistiæ, Pœnitẽtiæ, & extremæ vnctionis, septimus de Sacramento coniugij.

De Sacramentis Christianæ fidei

Insignem quoque scripsit Epistolam ad Ioannem Archiepiscopum Hispalensem à fide Apostatam quam refert Baronius Tomo 12. Annalium ad annum Christi 1136. & librum in Canticum B. Mariæ Virginis Magnificat, vt indicat Marraccius in sua Bibliotheca Mariana.

Animam emisit anno post partum Virgineum 1139. die 2. Februarij.

Hugonis cineribus in Cappella D. Dionysij Parisijs conditis appositum hoc Epitaphium.

Conditur hoc tumulo Doctor celeberrimus Hugo
Quam breuis eximium continet vrna virum.
Dogmate præcipuus, nullique secundus in Orbe
Claruit ingenio, moribus, ore, stylo.

Est Hugonis mentio apud Robertum Cardinalem Bellarminum de Scriptoribus Ecclesiasticis, apud S. Bernardum in Epistolis, Petrum Frizonium in Gallia purpurata, Baronium in Annal. Pennotum in historia Canonicorum Regularium, S. Antoninum, Vincentium Belluacensem, Hippolytum Marraccium in Purpura Mariana, Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios.

Hugolinus, siue Hugo Anagninus Diaconus Cardinalis S. Eustachij, deindè Episcopus Ostiensis, & Veliternus, demum Romanus Pontifex Gregorius IX. nuncupatus Decretales Epistolas simul congestas quinque libris digessit, ope S. Raymundi de Pennaforte Barchinonensis, Magistri Generalis Ordinis Prædicatorum, quæ cum glosis prodierunt, Venetijs 1591. Parisijs 1541. & Basileæ 1601. quarum septem volumina in Vaticano asseruantur. Quædam prodierunt separatim græcè, & latinè, scolijs illustratæ à Gerardo Vossio, & Tomo 7. Conciliorum Binij. Asseruabantur olim omnes M. SS. cũ commentarijs in Bibliotheca Sfortiana.

Epistolas alias plures scripsit quæ inueniebantur apud Matthæum Parisium, & Abbatem Stadensem, & cum Iacobij Pamelij notationibus prodiere Antuerpiæ anno 1572. illas ad Regem Suetiæ, nec non ad Lundensem, & Vpsalensem Archiepiscopos, atque ad Episcopum Mutinensem, Pœnitentiarium, Sedisque Apostolicæ Legatum legere quisque poterit apud Io: Vastonum in Viti Aquilonia.

Eiusdem Constitutio pro Benedictinis prodijt Parisijs anno 1619.

Cum sedisset in Petri Cathedra annos 14. & dies 26. obijt Romæ die 22. Augusti anno 1241. sepultus post obitum in Vaticano.

Gregorium laudant incertus Auctor de Basilica Vaticana, Abbas Vrspergensis, ac Matthæus Parisius in Anglicæ, Lucas Vadingus in Minorum, Bzouius in Eccles. Annalibus, Bernardinus Coirus in hist. Mediolanensi, Bonfilius in Sicula, Bizarrus in Genuensi, Mariana in Hispanica, Ghirardaccius in Bononiensi.

niensi. Ciaconius cum Auctarijs, & reliqui omnes qui tractarunt de Romanis Pontificibus.

Humbertus, seu Hubertus ex Burgundia, Monachus S. Benedicti S. R. E. Cardinalis, Syluæque Candidæ Episcopus à Leone huius nominis IX. renuntiatus plura scripsit Opuscula, videlicet.

In Sancti Augustini Regulam Cōmentarium

Librum diuersarum historiarum

Apologiam contra Leonem Metrapolitam Bulgarorum, & librum vnum contra Leonem Archiepiscopum in Bulgaria.

Dialogum latinum de Apocrisariatu sui temporis Constantinopolitano

Contradictionem aduersus Nicetam cognomento Pectoratum Græcum Monachum

Pro perpetua Virginitate B. Mariæ librum vnum contra impugnatores

Ad superos translatus 3. Nonas Maij anno salutis 1073. sepultus in Basilica Constantiniana; fuit Leonis IX. Legatus apud Imperatorem Constantinopolitanum.

De tanto Viro agunt Auberyus, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Auctor Nomenclatoris, Felix Contelorius in Elencho & alij plures.

Hyacinthus de Bubonibus, seu Bubo Romanus, Diaconis primò Cardinalibus S. Mariæ in Cosmedin, tum Pontifex Maximus Rempublicam Christianam sub nomine Cœlestini III. per Menses nouem, dies vndecim supra sexennium administrans scripsit Epistolas varias, quarum sexdecim recenset Binius Tomo 7. Conciliorum. Anno verò à Virginis partu 1198. nocte quæ diem 4. Idus Ianuarij precessit Romæ in Patriarchio Lateranensi nonagenario maior obijt.

De Cœlestino tractant Petrus Blesensis in Epistola, Abbas Vrspergensis, Cencius Camerarius, Genebrardus, Rogerius in Annal. S. Antoninus in Chron. Baronius, Spondanus in Annal. Panuinius, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, Vghellius in Italia sacra, Hippolytus Marraccius in Pont. Marianis & alij.

Hyginus alijs Iginius natione Græcus, patria Atheniensis Vir doctissimus ex Presbytero S. R. E. Pontifex Max. renuntiatus scripsit duas Epistolas, vnam de Trinitate, & vnitate Dei ad omnes Orthodoxos, alteram paræneticam de Christi filij Dei Incarnatione, ad Athenienses, præfuitque Ecclesiæ annis

tribus,

tribus, mensibus 11. diebus 28. decessitque 3. Idus Iannarij anno à partu Virginis 154.

Meminere Hygini Martyrologium Romanum, Baronius in Notis & in Annal. Beda, liber Romanorum Pontificum, Irenæus, Epiphanius, Eusebius in Chronico, & in hist. Optatus contra Parmen. lib. 2. Augustinus Epistola 74. Cyprianus, Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Io: Bolandus, & Godfridus Henschenius in Vita, Molanus, & alij.

Iacobus

I

Acobus Amanatus Lucensis, alijs Mentisbonæ, seu Papiensis cognominatus, Dominici Cardinalis Capranicæ à secretis, Apostolicorum Diplomatum Scriptor, sub Callisto III. ac Pio II. Episcopus Ticinensis, tum Papiensis, ac S. R. E. Cardinalis ab ipso Pio renuntiatus titulum S. Chrysogoni obtinuit. Præfuit etiam circa vitæ finem Lucensi, ac Tusculanæ Ecclesijs, & legationibus plurimis cum honore functus est.

Scripsit Pontificum Romanorum Vitas vincta oratione quæ deperditæ sunt.

Commentarios à Pij profectione Anconam, dum in Turcas expeditionem pararet, vsque ad obitum Cardinalis Caruaialis, qui annorum ferè quinque historiam continet, omnium videlicet, quæ vbique memoratu digna inciderunt.

De Mantuano Pij II. itinere, & de illius causa.

Commentarios alios prolixiores de rebus suo tempore per Orbem gestis.

Epistolas multas à Iacobo Volaterrano supra sexcentas magno labore & cura collectas.

Versus plures magis argutos quam suaues.

Orationem in Florentino Gymnasio inter initia suæ præfactionis habitam.

Itinerarium seu legationem ad Genuenses Dominici Cardinalis Capranicæ.

Tertio, aut quarto Idus Septembris mortali vita excessit in oppido Laurenti, anno ætatis suæ 57. Christi 1479. Corpus in Vrbem relatum in Æde Eremitarum S. Augustini sepulchro marmoreo conditum, & lapidi hoc Epitaphium super impositum.

Luca ortu, Sena lege fuit mihi Patria: nomen
Dum vixi Iacobus, Mensbona pro genere.
Papa Pius Sedem Papiensem detulit, idem
Cardineo ornauit munere, gente, domo.
Viuite qui legitis, cælestia quærite, nostra hæc
In cineres tandem gloria tota redit.
Obijt apud Laurent.

Vulsinen

Vulsinen. An. Sal.
MCCCCLXXIX. 10. Seprembris
In Vrbem relatus
Pia familia domestica prosequente
Et hic conditus
Xysti IV. Ponc. Max. beneficio
Vixit An. LVII. Mens. vi.
Dies 2.

Celebrant Iacobum præter Ciaconium, Panuinium & alios, Iacobus Volaterraneus, Auberyus, Hieronymus Garimbertus, Antonius Sanderus in Vita, Pius II. in Commentarijs, Hieronymus Bossius de Episcopis Papiensibus, Felix Contelorius in Elencho, Ferdinandus Vghellius in Ital. sacra. Angelus Politianus, Theodorus Episcopus Taruisinus, Stephanus Nardinus, Philelphus in Epistolis, & alij multi.

Iacobus Caietanus de Stephaneschis Romanus Diaconis Cardinalibus Bonifacij VIII. benefitio adscriptus ex Auditorre Rotæ Romanæ elaborauit

De ratione, institutione, & celebratione anni Iubilæi librum vnum carmine heroico.

Libros item tres prænotatos de stupenda Fr. Petri de Murrone Eremitæ ad Papatum electione, & qualiter idem Papatui, ad Eremum rediens, cesserit.

De Electione Bonifaci VIII. Romæ M. S.

E vita excessit die 23. Ianuarij anno nostræ salutis 1343. cum vitam satis longam in Cardinalatu vixisset.

De hoc Cardinali tractant Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho, Auberyus, Auctor Nomenclatoris, Fr. Lucas Vadingus in Annal. Minorum, alijque quamplures, cum Torrigio in Cryptis Vaticanis

Iacobus Caualerius, seu de Caualerijs, Romanus ex Auditore Rotæ, & Datario ab Vrbano huius nominis VIII. sacra purpura ornatus cum Titulo S. Eusebij per annos tantum tres dignitatem Cardinalitiam sustinuit, nam die 28. Ianuarij anno à partu Virginis 1628. seu 1629. Tibure, ad quam Vrbem vires morbo fractas

fractas recuperaturus contenderat, viuere desijt. Corpus ad Vrbem relatum sepulchrum habuit in Aracællano Templo sub hoc Epitaphio.

D. T. V.

IACOBO
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Tit. S. Eusebij
Cardinali de Caualerijs
Qui auitam nobilitatem
Propriæ virtutis gloria
Sũmopere illustrans,
Cum
A Paulo V. inter
Sac. Pal. Causarum Auditores
Adscitus fuerit
Ab
Vrbano VIII. P. O. M.
Post Datarij munus
Summa cum laude administratum
Romana purpura donatus est.
Paulina Maffæa
Friderici fratris vxor
Suæ in amplissimum
Leuirum reuerentiæ
Testimonium posuit
Anno Domini MDCXXXVII.
Obijt anno MDCXXIX.
Ætat. LXIII.

Decisiones coram se emanatas quando inter Iudices Romanæ Rotæ sedit, compilauit, typisque tradidit.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Auctarios Ciaconij, Thodorum Amydenum in Vita, Iacobum Philippum Thomasinum in Elogijs, & alios.

Iacobus Corradus Ferrariensis ex Causarum Patrono in Patria magni nominis ab Vrbano VIII. Rotæ Romanæ Auditoribus adscriptus, ab Innocentio X. ob eximias animi dotes, quibus in Vrbe clarebat inter Presbyteros Cardinales cum Titulo S. Mariæ Transpontem cooptatus Æsinam rexit Ecclesiam. Sub Alexandro VII. cum Datarij munus exerceret, obijt die 17. Ianuarij anno salutis 1666. hæredibus ex asse institutis sui Tituli æde, & Xenodochio S. Mariæ Consolationis de Vrbe. Iacet in Titulo sub hoc Elogio.

IACOBO CORRADO
Ferrariensi
Titulo S. M. Transpontinæ
Presbytero Cardinali
Tribus Pont. Max.
Ob eximiam iuris scientiam
Spectatam religionem,
Et
In sententia dicenda constantiam
Charo, & probato
Ab Vrbano VIII. Sacræ Rotæ
Auditori
Ab Innoc. X. Sanctæ Rom. Eccl.
Cardinali creato
Ab Alexandro VII.
Datariæ Apostolicæ præposito
Quo in munere
Dum difficillimis quibusque

Sanctæ Sedis negotijs explicandis
Vnica sibi
De Catholica Ecclesia benemerendi
Laude proposita
Animum assiduo intendit
Oppressa valetudine
Et hac ipsa Tituli sui Æde,
Vna cum Xenodochio,
Sanctæ Mariæ Consolationis
Hæredibus ex asse institutis
Magnum sui desiderium reliquit
Anno MDCLXVI.
Ætat. suæ LXIV.

Hic cum Auditoris munere fungeretur Decisiones plures & doctas edidit, & inueniuntur apud plurimos.

De Cardinale Corrado tractant Auctarij Ciaconij, ad quem sunt Vincentij Armanni litteræ.

Iacobus Dauid Perronius Gallus, Ebroicensis Antistes, Magnus Franciæ Eleemosynarius, S. R. E. Presbyter Cardinalis S. Agnetis in Circo Agonali sub Clemente VIII. Archipræsul Senonensis, Regius Orator ad Romanum Pontificem scripsit quamplura patrio, & latino sermone, quorum aliqua ab ipso viuente, alia post eius obitum typis tradita, & sunt.

Opus de ratione intelligendæ Scripturæ.

De Ecclesia aliud

De Eucharistia

De vocatione, seu missione Ministrorum Caluinistarum

Acta disputationis suæ cum Philippo Mornæo apud Fontembellaqueum initæ.

Confutatio aculeati opusculi Danielis Tilleni Caluinistæ in traditiones apostolicas.

Prolusio certaminis aduersus Administros Heroinæ lotharingicæ

Orationes in parentalibus Reginæ Scotiæ, ac Petri Ronsardi.

Paraphrasis in Psalmum. Ad te leuaui.
Epistolæ multæ & dissertationes.
Opus doctissimum ad Iacobum Regem Magnæ Britaniæ de Controuersijs Religionis Catholicæ. & Replica
Volumen vnum de locis D. Augustini difficilioribus explicatis.
Poemata quædam limato sermone conscripta.
Legationum suarum enarrationes
Virtutum moralium cum Theologicis colluctatio.
Oratio luculentissima & doctissima multarum horarum de re Ecclesiastica, quam in Comitijs Regijs Lutetiæ congregatis, habuit anno salutis 1614. Animam Deo reddidit Parisijs die 5. Septembris mensis anno 1618. Corpus iacet in Metropolitana Ecclesia Senonensi sub inscriptione communi sibi & Fratribus. quæ autem ad solum Cardinalem spectat, talis est.

Iacet hic
Quod claudi potuit
IACOBI DAVY PERRONII,
Qui
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Tit. S. Agnetis in Agone
Presb. Card.
Annos quaterdenos
Archiepiscopus Senonum,
Galliarum, & Germaniæ Primas,
Magnus Franciæ Eleemosinarius
Duodenos inter homines mortales,
Ternos & sexagenos mortalis
Homo vixit.
Mortalis esse desijt nonis Septembris
Anno Christi MDCXVIII.
At viuet posthac, æternumque

Apud

Apud omnes gentes atque nationes
Gloriæ immortalis,
Quam
Ex hæresi toties reparatæ victoriæ acta
In Italia,
Franciaque constituendis
Et confirmandis Ecclesiæ nutantis
Rebus felicia iusta & præclara.
Libri deniquè quos plurimos
Atque diuinissimos
Incomporabilis Ingenij
Clarissima monumenta reliquit
Ei meritissimo preperunt.

Meminere Iacobi Perronij Cardinalis Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Antonius Sanderus in Elogijs, Henricus Alby Soc. Iesu, Auctores Galliæ Christianæ, Ludouicus Iacobus à S. Carolo in Biblioth. Pontificia; Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Nicolaus Causinus de eloquentia, Martyrologium Gallicanum, Arnaldus Card. Ossatus in Epist. Guillelmus du Vair, Augustus Thuanus in hist. Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Auctarij Ciaconij & alij plures.

Iacobus Fornerius, seu Furnus cognomento Nouelli, natione Gallus, Monachus Cistercienfis sub Ioanne XXI. dicto XXII. Presbyter Cardinalis S. Priscæ deindè Romanus Pontifex sub nomine Benedicti XI. alijs XII. scripsit

De statu animæ ante generale iudicium Tomos duos

Quęstiones vndecim eiusdem argumenti

Decretum de Sanctorum animabus reparatis post mortem clara & intuitiua visione Deum intuentibus, nec esse animarum receptacula vsque ad resurrectionem. Extat apud Laertium Tomo 1. Bullarij.

Contra Fraticellorum errores opus.

Sermones per omnes anni festiuitates tum SS. cum B.M. semper V.

Commentaria in Psalmos Dauidicos

De statu Canonicorum librum vnum

Decretorum Religiosorum librum vnum

De reformatione Benedictinorum Constitutionem euulgatam cum Commentarijs Petri Boeri Narbonensis, Abbatis S. Aniani.

Vitam S. Ioannis Gualberti Florentini Ordinis Vallisumbrosæ Fundatoris quæ est apud Surium

Sententias varias ab Hermanno Schedelio Germano in Chronico excusso Norimbergæ relatas.

Carmina quædam prophetica

Romanus Pontifex Constitutiones plures & Epistolas quæ seruantur M. SS. in Vaticano in decem Tomos diuisas, quarum quædam leguntur apud Thomam Valsinghamum in Eduardo III. Anglorum Rege, & apud Fr. Lucam Vadingum Tomo 3. Annalium Minorum; nec non apud Ioannem Vastonum Gothum in Viti Aquilonia.

Cum sedisset annos 7. Menses 4. dies 6. mortuus Auenione non sine sanctitatis opinione anno 1352. die 25. Aprilis, sepultus in Ecclesia S. Mariæ de Donis in Tumulo marmoreo sub hoc Titulo.

Hic subsunt
Cineres & Ossa
BENEDICTI XII.
Pontif. Max.
Qui fuit oriundus
Ex Oppido Sauarduno Diœces.
Apamiensis
In Comitatu Fuxensi & appellabatur
Frater Iacobus Furnerius
Monachus Cisterciensis,
Theologiæ Doctor eximius.
Fuit primùm Abbas Montisfrigidi,
Indè Episcopus Mirapicensis,
Demum

Presby-

Presbyter Cardinalis, S. Priscæ
A Ioanne XXI.
Cui immediatè in Pontificatu successit,
Creatus,
Vulgò Cardinalis Albus dicebatur,
Quem
Ob rei familiaris angustiam Cardinalium
Penè infimum
In Summum Pontificem
Ob eius vitæ integritatem elegerunt
In Vigilia
S. Thomæ Apostoli,
In Conuentu Fratrum Prædicatorum
Huius Vrbis,
Vbi etiam Kal. Ianuarij
Per Neapoleonem de Vrsinis
Diaconum Cardin.
Coronationis insignia suscepit
Anno MCCCXXXV.
Vir fuit doctrina,
Et vitæ integritate præstantissimus,
Virorum bonorum,
Ac
Doctorum valdè studiosus;
multa præclara statuit,
Tum ad morum,
Et præcipuè Cleri reformationem,
Et Ecclesiasticam disciplinam instaurandam
Spectantia.

Sedit in Pontificatu annos VII,
Menses IV. dies 6.
Vnica tantum habita
Sex Cardinalium virorum præstantissimorum
Creatione
Decessit in Auenionensi Palatio,
Quod ipse fabricari iusserat
Ex Tibiæ dolore
7. Kal. Maij Anno MCCXXXXII.
Funus in hac Ecclesia
Magnificè curatum fuit,
Omnibus qui aderant ob tanti Pontificis
Necem conlacrymantibus.

De hoc agunt Auctores Galliæ Christianæ & Purpuratæ, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Platina in Vita, Marraccius de Pontif. Marianis, Genebrardus, Sanderus de visibili Monarch. Eccl. Ægidius Card. Viterbiensis, Odericus in Annal. Bosquetus, S. Antoninus, Ptolomæus Lucensis, Iouius de viris illust. Eisengrenius in Catal. Script. Orthodoxorum, Carolus de Visch in Cisterciensi Ludouicus Iacobus à S. Carolo in Pontificia Bibliotheca & alij plures.

Iacobus Fransonus nobilis Genuensis ex Clerico, ac Thesaurario S. R. E. ab Alexandro VII. Pont. Max. renuntiatus Cardinalis, ac Ferrariæ Legatus, nec non Episcopus Camerini, Epistolam pastoralem ad gregem sibi commissum misit anno voluentis seculi sexagesimo sexto, quo publici iuris ab eodem facta est. Viuit in regimine suæ Ecclesiæ hoc anno 1675.

Meminere huius Auctarij Ciaconij, & Michael Iustinianus in prima parte Scriptorum ligurum.

Iacobus Gualla de Bicherijs, seu Becaria, ab alijs Quallo cognominatus, patria Vercellensis, Canonicus Regularis Monasterij S. Petri in Cœlo aureo Papiæ, Diaconus primò Cardinalis S. Mariæ in Porticu, deindè Presbyter SS. Siluestri & Martini sub Innocentio III. edidit ex Cortesio

Sermones frequenti Cardinalium consessu habitos.

E vita excessit S. R. E. Archipresbyter sub Gregorio IX. cuius Cadauer apud Cœnobium S. Andreæ Vercellarum funeratum.

Celebrant Cardinalem Guallam Gabriel Pennottus in sua historia tripartita Canonicorum Regularium, Auctor Nomenclatoris Cardinalium, S. Antoninus, Petrus Frizonius, in in Gallia purpurata, Auberyus, Ciaconij Auctarij, & alij multi

Iacobus Insulanus Bononiensis, iuris vtriusque Doctor, Baldi in Academia Papiensi socius in Cathedra, Diaconus Cardinalis S. Eustachij primò à Ioanne XXII. dicto XXIII. 12. Calendas Octobris Bononiæ renuntiatus, mox S. Mariæ nouæ; legatus à latere contra Tyrannos occupantes Patrimonium Petri constitutus, breui totā Prouinciam illam in Romanæ Ecclesiæ potestatem redegit. Mediolani octogenarius mortem oppetijt die 9. seu 4. Februarij anno 1431. iacet in Ecclesia S. Mariæ de Calunzano, seu ex alijs in Cathedrali

Scripsit Consilja, quæ à Socino allegantur

Agunt de hoc Cardinali Ciaconius cum Auctarijs, Sigonius de Episcopis Bononiensibus, Auberyus in Vita, Io: Paschalis Alidosius, Pompeus Vizanus in hist. Bononiensi, Folieta in hist. Genuensi, Fulgosius cons. 108. Panzirolus de Claris legum interpretibus, Antonius Bumaldus in Bibl. Bononiensi

Iacobus Ossa, alijs Deusa natione Gallus, patria Cadurcensis, acris, ac solertis ingenij vir, iuris ecclesiastici vindex & propugnator accerrimus, Episcopus Cardinalis Portuensis & S. Ruffinæ primò, deindè Romanus, Pontifex sub nomine Ioannis XXI. alijs XXII. per menses tres, diesque duodetriginta supra annos duodeuiginti præfuit Ecclesiæ Catholicæ, scripsitque

De contem ptu mundi libellum.

Artem metallorum transmutatoriam.

Sermones de B. Virgine

Sermones de visione beatifica

Epistolas, & Cōstitutiones Apostolicas plures. Literas eiusdē ad Regem Sueciæ, nec non ad Electum, & Capitulum Vpsalensem rescripsit in Viti Aquilonia Io: Vastonus Gothus.

Retractatationem de quæstione num animæ Sanctorum fruantur Dei visione ante iudicium extremum.

Nonangenarius diem clausit extremum 2. Decembris anno salutis 1334. Auenione, & ibidem in Cathedrali sepultus,

Est tanti viri mentio apud Ægidium Viterbiensem in Chronico, S. Antoninum, Oldradum Bononiensem, Genebrardum,

Odericum, & Bzouium in Annalibus, Ptolomæum Lucensem, Hippolytum Marraccium in Pont. Marianis, Albertinum Mussatum in hist. Augusta, Io: Baptistam Egnatium de exemplis illustrium virorum, Petrum Frizonium in Gallia purpurata, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, aliosque omnes qui de Romanis Pontificibus scripserunt.

Iacobus Puteus seu à Puteo Niciensis Presbyter Cardinalis S. Simeonis, tum S. Mariæ in Via sub Iulio III. Romano Pontifice scripsit

Decisiones plures

Opus de variatione monetarum

Epistolarum volumen.

Ad sacrosanctam Tridentinam Synodum legatus dessignatus dum itineri se acingit subita aurium verberatione oppressus Romæ 4. seu 6. Kalend. Maij anni 1563. vitã reliquit in Ecclesia S. Mariæ super Mineruam sepultus cum sequenti Elogio.

D. O. M.

IACOBO PVTEO
Niciensi
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbytero Cardinali,
Ac
Integerrimo viro,
Qui summam I. V. Scientiam
Ita cum summa probitate coniunxit
Vt vnus
Reipublicæ constituendæ,
Disciplinæ que veteris reuocandę
Præcipuus Auctor votis
Bonorum expectaretur.
Vixit Annos LXVIII. Menses ij.
Dies 15.

Obijt

Obijt 6. Kal. Maij MDLXIII.
Antonius Puteus
Archiepiscopus Barensis
Nepos posuit.

Meminere Iacobi Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auctores Historiæ Concilij Tridentini, Petramellarius, Auberyus, Antonius Beatillus in hist. Barensi, Franciscus Augustinus ab Ecclesia in Pedemontana, Franciscus Sacchinus in Soc. Iesu, & alij quamplures.

Iacobus Rospigliosius Pistoriensis Camilli filius, Clementis IX. Nepos, Presbyter Cardinalis Tituli S. Sixti à Patruo renunciatus ex Prothonotario Apostolico die 12. Decembris anno 1667. scripsit Orationem habitam ad Cardinalium Senatum post obitum Innocentij X. pro electione noui Pontificis. Viuit in Vrbe hoc anno 1675. diuersis Romanæ Ecclesiæ negotijs intentus.

De quo tractant Auctarij Ciaconij, Ioseph Dondorus Capuccinus in libro, inscripto Pietas Pistorij.

Iacobus Sabellus senior patria Romanus ex Diacono Cardinali S. Mariæ in Porticu renuntiatus Pontifex Maximus, rempublicam Christianam rexit per annos duos, totidemque dies sub nomine Honorij IV. quo tempore Epistolas plures scripsit, quarum volumen M. S. afferuatur in Vaticano, illarum aliquas euulgarunt Fr. Lucas Vadingus in Annal. Minorum., & Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, illas ad Archiepiscopum lundensem Io: Vastonus in Viti Aquilonia. Obijt Romæ apud S. Sabinam 3. Nonas Aprilis, anno Dominicæ natiuitatis 1287.

Celebrant Iacobum Chronici Hirsaugiensis Auctor, Genebrardus, Martinus Polonus Ægidius Viterbiensis, Platina, Pandulphus Pisanus, Ciaconius cum Auctarijs, Odericus in Annal. Bernardus in Chronico, Ptolomæus lucensis S. Antoninus & alij.

Iacobus Sabellus iunior, patria Romanus, Cardinalis S. Luciæ in Septemzonis à Paulo III. Summo Pontifice renuntiatus in Prouinciali Synodo Beneuentana celebrata anno salutis 1567. Constitutiones scripsit, & euulgauit cum Titulo Constitutiones Beneuentanæ sub Cardinali Sabello. E vita abijt in Vrbe Pontificis Vicarius, Episcopus Portuensis, & Maior Inquisitor

Nonis Nouembris anno 1587. Corpus in Farnesiano Templo apud aram S. Ignatio Fundatori sacram quam ornauerat, iacet.

Est huiusce mentio apud Auctarios Ciaconij, Panuinium, Auberyum, Historicos Societatis, Felicem Contelorium in elencho, & alios multos.

Iacobus Sadolettus patria Mutinensis à Paulo III. Presbiteris Cardinalibus adiunctus Titulũ Callisti primò, mox S. Balbinæ, demùm S. Petri ad vincula obtinuit, obijtque die 28. Octobris anno salutis 1547. ac reliquit ingenij sui prestantis monumenta plura, quæ sunt.

De pueris rectè, ac liberaliter instituendis Tractatus.

De laudibus Philosophiæ libri duo.

Philosophiæ consolationes.

Meditationes in aduersis

In Epistolam B. Pauli ad Romanos libri tres.

In aliquot Psalmos & præsertim 50. & 93. Cõmentaria.

De peccato originali

De Purgatorio

De tranquillitate vitæ

De Ecclesiæ Catholicæ ædificatione, eiusdemque defensione.

De Officio Professorum Tractatus, extabat M. S. in Bibliotheca Sirletti, editus lugduni anno 1534.

Poemata multa, inter quæ Curtius, Lacoon.

Homilia de obitu Friderici Fregosij Cardinalis

De bello Turcis inferendo ad Franciscum Galliarum Regem.

De Hungariæ Regno à Turcis oppresso.

Literæ Canonizationis S. Francisci de Paula, quam Leo X. Pont Max. celebrauit.

De Sacramentis contra lutherum Opus.

Oratio contra eumdem.

Epistolarum libri sexdecim.

Ad Paulum Nepotem liber vnus

Oratio de bello suscipiendo contra Turcas ad Ludouicum Galliæ Regem, cum Præfatione ad Franciscum I. Omnium primus Imperatorum Effigies collegit, ediditque Romæ anno 1517. apud Iacobum Mazochium, & obtulit Leoni X. Pontifici, sub Titulo Illustrium Imagines.

Sepultus sine vlla funeris pompa, vt ipse præscripserat in in Æde D. Petro in Esquilijs sacra cum sequenti Epitaphio.

IACOBO

D. O. M. S.

IACOBO SADOLETO
Episcopo Carpentoractensi
Sanctæ Rom. Ecclesiæ
Presb. Card.
Viro morum grauitate, prudentia,
Et
Vitæ integritate, præstantissima doctrina,
Et
Eloquentia cum ijs quos mirata
Est antiquas comparanda,
Paulus Sadoletus
Episcopus Carpentoractis,
Et
Camillus Sadoletus
Fratrum filij mœstissimi multis
Cum lacrymis Patruo bene mœrenti
Pro tempore posuerunt.
Vixit Annos LXX.
Menses iij.
Dies 6.

Laudauit tantum virum publicè in funere ab Amicis habito Io: Petrus Caraffa Sabinorum Episcopus Cardinalis, nec non Iacobus Gallus Ciuis Romanus. de eodē tractant Antonius Florebellus, Iouius, Bembus in Epistolis, Cæsar Capacius, Thuanus in hist. Sigonius, Sammarthani in Gallia Christiana, Sforția Pallauicinus in hist. Concilij Tridentini, Auctarij Ciaconij, Panuinius, & alij plures.

Iacobus Simonetta nobilis Mediolanēsis Presbyteris Cardina-
libus

libus adſcriptus cum Titulo S. Cyriaci in Thermis, quem poſtea cum illo S. Apollinaris commutauit, ſcripſit, Tractatum reſeruationum beneficiorum, editum Romæ 1588. in 8. & Epiſtolas, plures vt refert Auctor Nomenclatoris Cardinalium

Romæ die prima Nouembris anno 1539. ampliſſimis Eccleſiæ Dei muneribus perfunctus cum migraſſet è vita, in Æde Sanctiſſimæ Trinitatis ad Montem Pincium tumulatus eſt ſine vlla memoria.

Meminere tamen illius Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberyus, Ghelinus in Theatro, Petrus Paulus Boſca de Bibliotheca Ambroſiana, Philippus Picinellus in Atheneo.

Iacobos de Vitriaco natione Gallus, patria Pariſienſis, ex Canonico Regulari Sancti Auguſtini, Achonenſique Epiſcopo, Gregorij IX. Pontificis Maximi beneficio Cardinalis Epiſcopus Tuſculanus, in Prouincijs Belgicis, imperio Germanico, atque in Terra ſancta Legatus Apoſtolicus, vir præter inſignem diuinarum, humanarumque ſcientiarum peritiam, admirabilemque in declamando, & habendis ad Populum Concionibus facundiam, angelicis moribus ornatus, atque ſanctimonia illuſtris, ſcripſit

Hiſtoriam Orientalem, aliàs Hieroſolymitanam, ſiue de Terra ſancta.

E Paleſtina in Europam redux Occidentalem hiſtoriam compoſuit, qua Romanæ, ſiue Europæ, ac latinæ Eccleſiæ ſtatum explicat.

Sarracenorum quoque errores eleganti libro refutauit.

Complexus eſt vitam B. Mariæ de Oegenies duobus libris, vt ait Trithemius, nam Tertius à Thoma Cantipratenſi additus eſt.

In 4. Euangelia Volumen

Conciones plures de Tempore

De Sanctis Mulieribus leodienſibus Opus.

Epiſtolas varias ad diuerſos miſſas.

Tractatum de Domo Nazárena

Sermones de feſtis ſolemnioribus B. Mariæ

Sermonum aliorum volumen.

Poſt multos exantlatos in Oriente, & Occidente labores, Romæ pridie kal. Maij anno 1244. è vita migrauit. Corpus Roma Oeginiacum delatum ibi iacet cum ſequenti Epigraphe, quam illi inſcripſit Franciſcus Moſcus Armentarianæ Eccleſiæ Paſtor.

Doctrina & pietate clarus hac conditur vrna
Vitriacus, Myſtes quondam hic, columenque popꞏlli,
Sub modio haud latuit tantum iubar, exerit ille
Egregias animi dotes, linguaque diſerta,
Summo Pontifice iſthæc munia demandante.
Pugnat in Albigeos, Cruce in illos plurima ſignans
Millia, queis Chriſti cauſam victricibus armis
Ingens ardor erat mentis, ſtudiumque tueri
Tantum flexanimæ potuit facundia vocis.
Præſul Achonenſis factus dum luſtrat ouile
Mentibus inſtillat, diuina ſemina Verbi.
Auocat hos vitijs tepidos formidine pœnæ;
Aſt alios placito accendit virtutis amore,
Communique gregis procul à torpore ſaluti
Inuigilans, commixta ſalubri pabula ſucco
Porrigit, ignitaſque preces è pectore promit
Perdius & pernox, quin omnia omnibus factus
Munera ſolliciti Patris indefeſſus obiuit,
Quo multam Chriſto ſobolem, Cœloque dicaret,
Quod ſi fortè lupus prædæ inſidiatus ouili
Circumeat, mora nulla, armis cœleſtibus arcet,
Debitus altior hinc gradus eſt, & purpura digno
Apta fuit capiti, toto applaudente Senatu
Cardineo, & celebri Tuſclum agnomine donat.
Quid referam monumenta, exantlatoſque labores?
Texuit hiſtoriam, cui nomina fecit ab Ortu,
Hic rerum, fatique vices, hic bella recenſet
Et clades, domino plebem quatiente flagellis,
Et quas Maumetes ſcelerati dogmatis Auctor
Vrbibus infectis, animas demiſerit Orco.
Sermones habiti ad Populum pergrande volumen
Implent, eximiæ frugis, doctique laboris
Oeginacæ Vitam Mariæ, dum duplice libro
Scribit, ad ætherium lectorem inuitat Olympum.
Sunt alij ingenij fœtus, quos ſupprimit ætas
Fœta malis, bellorum alij periere tumultu
Qui ſunt præ manibus doctrinæ laude perennem
Promeritos vitam nullum detriuerit æuum.
At pius & ſapiens Antiſtes luce potitur
Æterna, meliore ſui iam parte beatus;

Corpus ab hoc tymbo surget, cum buccina voce
Terribili vita functos tellure vocabit.

De hoc Cardinali est mentio apud Auctores Galliæ Christianæ & purpuratæ, apud Panuinium, Ciaconium, eiusdem Auctarios, Auberyum, Henricum Ludouicum Castaneum, Felicem Contelorium, & alios.

Innicus Caracciolus, nobilis, Neapolitanus, Francisci Ducis Airolæ, & Isabellæ Gueuaræ filius, natus anno septimo voluentis seculi decimi septimi ex Auditore Cameræ Apostolicæ ab Alexandro VII. die 15. Mensis Februarij Presbyteris Cardinalibus adscriptus, & euulgatus 7. Martij proximi anni 1667. quo die in eodem Consistorio Archiepiscopus Neapolitanus declaratus est. Huius extat Epistola pastoralis ad Clerum sibi commissum data, typis Romanis edita eodem anno, quo inter Cardinales connummeratus. Viuit hoc anno 1675. in regimine Ecclesiæ, ac præest Titulo S. Clementis. de hoc tractant Auctarij Ciaconij.

Innocentius patria Albanus ex Diacono Cardinali Cleri suffragijs assumptus ad Pontificatum sedit in Petri Cathedra annos XV. Menses ij. dies 10, obijtque 5. Kalendas Augusti anno Christi 417. cum scripsisset Epistolas varias quarum quatuor supra triginta habentur in Tomo 1. Conciliorum cum Notis Binij, & aliæ apud alios. Eiusdem Auctoris est teste Petro Ricordato, liber vnus contra Pelagianos, & Monachorum Regula.

Huius acta ad longum explicarunt Anastasius Bibliothecarius, Baronius, in Annal. & in Notis ad Martyrologium Romanum, Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, alijque omnes qui historiam Pontificam descripserunt.

Innocentius Bubalus de Cancellarijs Romanus ex Episcopo Camerinensi, & Nuncio Apostolico apud Regem Galliarum Presbyter Cardinalis S. Thomæ in Parione à Clemente VIII. renuntiatus, primum Titulum progressu temporis cum sequentibus commutauit, videlicet S. Marcelli, S. Pudentianæ, & SS. Nerei & Achillei, edidítque *in* arctum collectam Philosophiam quam Romæ a Doctoribus exceperat. Excessit è vita in Vrbe 4. Kal. Aprilis anno 1610. ætatis 44. iacet in suæ gentis Sacello apud S. Mariam in Via sub hoc Elogio.

D. O. M.

INNOCENTIO BVBALO
De Cancellarijs
Romanæ nobilitatis,
Et virtutis Viro
Post Vrbium Præturas
Ad Melitensem insulam
A Clemente VIII.
Cum extraordin. potestate misso,
Mox ab eo Pontifice
Episc. Camerino,
Denique pro eodem apud Gall. Regem
Nuncium agenti
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinali creato
Quam dignitatem
Dum acerrimo iudicio
Incenso Ecclesiasticæ amplitudinis studio
Intima doctrina,
Morum suauitate,
Singulari vitæ innocentia sustinet
Romæ moritur
Anno Domini MDCX.
4. Kal. Aprilis,
Ætatis suæ XLIIII.
Mutius frater
Et Hæres posuit.

De hoc Cardinali scripsere Auctarij Ciaconi, Octauius Boldonius in inscript. Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Sebastianus Albanus in orat. de Cardinalitia dignitate, Hannibal Adamus in Pallade purpurata & alij plures.

Innocentius Cybo Genuensis Diaconus Cardinalis SS. Cosmę & Damiani, tum S. Mariæ in Dominica à Leone X. Pontifice Maximo enunciatus, Franciscum Comitem Ferentili & Anguillariæ, & Magdalenam Mediceam sororem Leonis X. parentes habuit, rexitque Episcopus Massiliensem in Gallia, Marianensem, Aleriensem in Corsica, Abintimilliensem in liguria, Bertinorij in Romandiola, Archiepiscopus Genuensem & Taurinensem Ecclesiã; Legatus Apostolicus Bononiam & Æmiliam, & plures ditionis pontificiæ Ciuitates, Clemente VII. in Hadriani mole duriùs obsesso contiruit, quãdò nonnulli Cardinales Apostolicam Sedem Auenionem traducendam censebant, validis rationibus acriter obsistens eam deliberationem opportunè omnino dissipauit. Extabant apud Ducem Vrbinatensem huiusce Cardinalis literæ plures negotiales, maximè circa electionem Cosmi Medicei in Principem Florentiæ, quam summo studio procurauerat, & de Clementis VII. Pontificis captiuitate.

Romæ viuendi finem fecit, vbi sepultus in Ecclesia S. Mariæ super Mineruam cũ hac inscriptione marmoreæ tabulæ præfixa.

D. O. M.

INNOCENTIO CYBO
Ianuensi
Diac. Card. Bonifacij IX.
Tomacelli Pont. Max.
Agnato,
Innocentij VIII. Pont. Max.
Nepoti,
Leonis X. Pont. Max.
Sor. germanæ F.
Clementis VII. Pont. Max.

Soror. patruelis F.
Vixit annis LVIII. Menſ. vij.
Diebus 19. Cardinalis XXXVII. annis
Fuit.
Deceſſit idibus Aprilis anno MCCCCCL.
Sui poſuere.
Viuite, vt morituri.

De hoc Cardinali tractant Vbertus Folietta in Elogijs ligurum, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Sammarthani Tomo 2. Galliæ Chriſtianæ, Ciaconius & alij.

Ioannes S. R. E. Diaconus Cardinalis ex Monacho Caſſinenſi renuntiatus à Paſchali II. ſcripſit libros quatuor de Vita S. Gregorij Papæ qui leguntur præfixi eiuſdem Pontificis operibus.

Aliquorum ſententia elucubrauit etiam Vitam S. Clementis huius nominis 1. Papæ, & meo iudicio fuit etiam Auctor vitæ S. Ioannis Epiſcopi Eugubini, quem Paſchalis II. in Sanctorum album retulit.

Meminre Ioannis Auctarij Ciaconij, Bellarminus de Scriptoribus Eccleſiaſticis, qui ſub Ioanne octauo Pontifice hunc vixiſſe ſcribit, & alij.

Ioannes Ægidij Gallus è Neuſtria, iuris vtriuſque Doctor, ex Præpoſito Leodienſi in Belgio, Rotæ Romanæ Auditor, & Sacelli Pontificij Sacerdos ab Vrbano VI. cuius partes ſemper ſecutus eſt, & ab Innocentio VII. cum eſſet eximiæ probitatis vir, & induſtriæ Diaconus Cardinalis SS. Coſmæ, & Damini renuntiatur. Sub Gregorio XII. priuatus Cardinalitia dignitate, vti Auctor Concilij Piſani, quod tamen non vidit, nam paulò ante quam Conuentus ille inchoaretur Menſe Iulij anno 1407. Piſis è vita exceſſit, & corpus translatum Leodium in Cathedrali iacet.

Extāt huiuſce Cardinalis literę typis euulgatæ, quibus oſtendit contra Gregorium numquam conſpiraſſe, nec ab eius obedientia numquam receſſiſſe, ſed vnitati Eccleſiæ ſuis operibus intendere voluiſſe. Scripſit etiam Deciſiones in Rota Romana, & Opuſculum pro vnitatæ Eccleſiæ.

De hoc tractant Auberyus in Vita, Contelorius in Elencho, Frizonius in Gallia purpurata, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra,

ſacra, Monumenta Triuultiana, Ciaconius cum Auctarijs, Auctores Galliæ Christianę, & purpuratę, &alij plures.

Ioannes Aldobrandinus natione Italus, patria Florentinus, Silueſtri, & Læſæ Detæ filius, Hippoliti poſtea Cardinalis, ac Pontificis frater, ex Aduocato Conſiſtoriali, Romanæ Rotæ Auditor primùm, mox Forocornelienſis, ſeu Imolenſis Epiſcopus, demum Presbyter Cardinalis S. Suſannæ à Pio V. renunciatus eſt. Quem Titulum cum alio S. Simeonis commutauit. iuſſus deindè intereſſe fœderi ineundo contra Turcas inter Philippum II. Hiſpaniæ Regem & Venetos Pontificis Romani nomine, id negocij laudabiliter perfecit. Poſt Carolum Boromæum Summus Pœnitentiarius, nec multò poſt ſignandis Apoſtolic is Breuibus præficitur.

Scripſit Iudex Rotæ Romanæ Deciſiones plures. E vita migrauit Romę 7. Nonas Septembris anno ſalutis 1573. Cadauer in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam conditum, iacet ſub hac inſcriptione.

IOANNES ALDOBRANDINVS
Sanctæ Romanæ Eccleſiæ
Presbyter Cardinalis
Tituli S. Simeonis
Maior Pœnitentiarius.

Celebrant Ioannem Ciaconius, eiuſdemque Auctarij, Petramellarius, Vghellius in Italia ſac. Auberyus in Vita, Io: Baptiſta Adrianus in ſua hiſt. Io: Baptiſta Tufus in illa Clericorum Regul. Petrus Iuſtinianus in Veneta, alijque.

Ioannes Catellinus patria Romanus, Anaſtaſij filius, ob integritatem vitæ, & ſplendorem natalium ex S. R. E. Cardinali Summus Pontifex à Clero electus Epiſtolas nonnullas ad diuerſos miſit, quarum vna, eſt ad Edaldum Archiepiſcopum Viennenſem, quam edidit in Bibliotheca Floriacenſi Ioannes à Boſco, & inuenitur apud Baronium; alia cum notis Binij eſt in Tomo 4. Conciliorum. Hic autem cum ſub nomine Ioannis III. rexiſſet Eccleſiam per annos tredecim, minus quotuordecim diebus in ſenectute bona obijt anno ſalutis 574.

De hoc ſcribunt Baronius in Annal. Ciaconius cum Auctarijs; Anaſtaſius Biblioth. Paulus de Angelis in Deſcrip. Baſilicæ

Vaticanæ, & reliqui qui Pontificiam historiam elaborarunt.

Ioannes Constantij filius natione Tuscus Presbyter Cardinalis SS. Io: & Pauli primò, mox Romanus Pontifex sub eodem nomine scripsit Epistolas duas, ad Zacchariam de non accusandis Episcopis vnam; alteram quam ex carcere misit ad Episcopos Italiæ, de Theodorico Rege, ac de fide catholica contra Arianos.

Explicatio In Euangelia Dominicalia totius anni huic attributa, seruabatur olim M. S. teste Antonio Verdero in Bibliotheca Constantinopolitana.

Iosephus Pamphilius Augustinianus, Episcopus Signinus in suo Chronico, Ioannem nostrum Auctorem dicit libri de duabus naturis aduersus Eutychetem.

Cum autem præfuisset Ecclesiæ annis duobus, mensibus nouem, diebus sexdecim, excessit gloriosus Martyr. 6. Kal. Iunij anno Christi 526. vel 527.

De hoc agunt Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, & in Annal. Vsuardus, Anastasius Bibl. Platina, Panuinius, Genebrardus, in Chronico, Ioannettus, Stella, Io: de Columna, Simonetta, Niemus, Martinus Polonus, Ptolomæus Lucensis, Ciaconius cum Auctarijs, & alij quamplures.

Ioannes Cyriaci filius, patria Antiochenus scientijs omnibus instructus ex Archiepiscopo Cardinalis renuntiatus Pontifex Maximus scripsit de Pallij dignitate libellum & Epistolam Edaldo Archiepiscopo Viennensi. aliqui tamen cum Baronio hanc, non Ioanni huic, qui quintus huius nominis, per annum & dies nouem sedit in Petri Cathedra, sed tertio tribuunt. decessit Romæ 4. Nonas Augusti anno à partu Virginis 686.

Est Ioannis mentio apud Panuinium Platinam, Baronium, Ciaconium & alios.

Ioannes Diaconus ex Monacho Cassinensi S. R. E. Cardinalis natione Italus vir humanę, diuinæque sapientiæ laude admodum insignis, vt affectum suum in Deiparam declararet literarum monumentis consignauit Versus in laudem eiusdem, vt testatur Arnoldus Vuion lib. 2. ligni vitæ, & Petrus Diaconus in libro de Viris illustribus Montis Cassini. Hunc Bellarminus Auctorem etiam facit Vitæ S. Gregorij Papæ primi.

Claruit ex ipso Bellarmino anno 873. ex Bibliothecis vero Ludouici Iacobi è S. Carolo, & Hippolyti Marraccij 860.

Ioannes Gundi filius Romanus ex Diacono Cardinali electus Pontifex Maximus sub nomine Ioannis huius nuncupationis

octaui

octaui Petri nauim rexit per annos decem & dies duos, quo tempore Epistolas 312. ad diuersos direxit. Constitutionem quoque edidit de iure Cardinalium, quam Baronius Tomo 10. Annalium Ecclesiasticorum profert, & si Rosuueido credimus scripsit etiam libros 4. de Vita S. Gregorij Papæ. Post obitum sequutum 18. Kal. Ianuarij anno 884. sepultus in Vaticanæ Basilicæ porticu cum sequenti Epitaphio.

Præsulis octaui requiescunt membra Ioannis
Tegmine sub gelido marmorei tumuli.
Moribus, vt patet, fulsit qui mente beatus
Altisonis, comptusque actibus & meritis.
Iudicij custos mansit. Pietatis amator
Dogmatis & veri plurima verba docens.
De segete, ac Christi pepulit zizania sæpe,
Multaque per Mundum semina fudit ouans.
Prudens & doctus, verbo, linguaque peritus
Solertem, seseque omnibus exhibuit.
Et nunc Cœlicolas cernit super astra phalanges
Spretor enim mundi possidet astra poli.

De hoc tractant Eginhardus in Annal. Auctor Annal. Fuldensium, Fragmenta hist. Franciæ, Aubertus Miræus in Bibl. Baronius, Ciaconius, cum reliquis.

Ioannes Mercurius Proiecti filius, patria Romanus ex Presbytero Cardinali S. Clementis Cleri suffragijs euulgatus Summus Pontifex scripsit Epistolas quinque, primam ad Valerium Episcopum, qua docet Christum Dominum secundum diuinam naturam Patri æqualem, secundum verò humanam eodem minorem; aliam ad Iustinianum Augustum, egregiam ipsius pietatem, amoremque erga Sedem Apostolicam commendans; Tertiam ad Senatores, qua Christi diuinitatem, eiusdemque incarnationem confirmat, & Acœmatas Monachos Nestorij, Origenisque sectatores monet esse vitandos. Quartam ad Galliæ Episcopos contra Contumeliosum Episcopum multis criminibus inuolutum. Quintam eiusdem argumenti ad Clerum. Cum autem sub nomine Ioannis secundi sedisset annos duos, Menses 4. dies 6. 11. Kal. Iunij anno Christi 534. meritis diues ad superos euolauit.

Celebrant Ioannem Concilium Carthaginense, Baronius in Annalibus, Cassidorus in literis, Anastasius Bibl. Martinus

Polonus,

Polonus, Io: Stella, Io: Columna; Ptolomæus Lucensis, Petrarca, Niemus, Panuinius, Platina, Simonetta, Ioannettus, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, & alij multi.

Ioannes Paterni, & alij Petronij filius, natione Græcus S. R. E. Cardinalis, ac Romanus Pontifex, dictus Ioannes huius nuncupationis sextus, fuit Auctor Epistolarum missarum ad Edoaldum Metropolitam Viennensem, & ad Gisulphum Beneuentanum Ducem, inuasorem Vrbium quamplurium spectantium ad Romanam Ecclesiam. cum autem administrasset Rempublicam Christianam per annos tres, menses duos, dies 12. 7. Idus Ianuarij anno Christi 705. Romæ è vita migrauit.

De hoc Ioanne tractant Panuinius; Baronius, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, Andreas Saussay de mysticis Galliæ Scriptoribus, Raimundus, Petrus Ricordatus & alij.

Ioannes Platone Ianidega Patre natus, è magna Græcia, patria Rossanensis, Diaconus Cardinalis, tum Pontifex Maximus, sub nomine Ioannis VII. scripsit Epistolas nonnullas, præsertim ad Edilredum & Alfridum Anglorum Reges, vt constat ex Beda lib 5. cap. 20. historiæ Anglicanæ atque ex Concilio à se habito Romæ, quod inuenitur Tomo 5. Conciliorum. decessit 16. kal. Nouembris anno Christi 707 cum sedisset in Petri Cathedra Annos duos, menses 7. dies 17.

Laudant Ioannem hunc Platina, Baronius, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs & alij apud eosdem.

Ioannes Rampoaldi filius, natione Italus, patria Tiburtinus ex S. R. E. Cardinali renuntiatus Pontifex Maximus, sub eodem nomine in ordine nonus Rempublicam Christianam administrauit per annos duos, diesque quatuor, & scripsit Epistolas duas, vnam ad Heruęum Rhemorum Archiepiscopum, alteram ad Stylianum Neocesariensem Præsulem. obijt non Rauennæ, vt aliqui scripsere, sed Romæ 23. Septembris anno salutis 905. sepultus in Vaticano sub his versibus.

Ecclesiæ specimen clarissima gemma bonorum
Et Mundi dominus hic iacet eximus.
Ioannes meritis, qui fulsit in ordine nonus
Inter Apostolicos quem dedit altisonans.
Consilijs docuit ternis, qui dogma salutis
Obseruare, Deo munera sacra ferens.
Temporibus cuius nouitas abolita mali est
Et firmata fides, quam statuere Patres.

Qui

Qui moriturus eris lector dic ; Papa Ioannes
Cum Sanctis capiat regna beata Dei.

De hoc est mentio apud Leonem Ostiensem in Chronico Cassinensi, S. Antoninum, Ciaconium & Auctarios Panuinium, Platinam, & alios.

Ioannes Venantij Scholastici filius, natione Dalmata, Diaconus primò Cardinalis, deindè Romanus Pontifex electus sub nomine Ioannis IV. Epistolam scripsit ad Episcopos & Presbyteros Scotiæ de Paschate more Catholico celebrando, & reuiuiscente Pelagiana hæresi diligenter cauenda, quæ extat Tomo 4. Conciliorum, cum eiusdem Concilio Romano. cum autem præfuisset Reipublicæ Christianæ annum vnum, Menses 9. diesque duodeuiginti, è viuis abijt Mense Septembris vel Octobris anno reparatæ salutis 640.

Huius meminere Baronius in Annal. Panuinius, Platina, Binius, Genebrardus, Ciaconius cum Auctarijs, & alij omnes qui historiam Pontificiam descripsere.

Ioannes Ostiensis Episcopus sub Paschali II. Synodalem scripsit Epistolam. De quo Ciaconius Tomo 1.

Ioannes Presbyter Cardinalis sub Paschali II. Epistolam vnam Synodalem euulgauit. Idem Ciaconius Tomo 1.

Io: Andreas Grimaldus Genuensis, Nicolai Antipoli Dynastæ, ac Massiliensis Gubernatoris, ex Cæsarina, seu Lascarina de Auria vxore filius, Abbas Lerinensis, Baro Prati, apud Regem Christianissimum Sedis Apostolicæ Nuncius, & Episcopus Grassensis clarebat anno salutis 1591, quem aliqui inter S. R. E. Cardinales recensent, ex eo quod depictus cum vestibus Cardinalitijs reperiatur in Cathedrali Grassensi; sed re vera non fuit Cardinalis, cum nominatus tantum ad sacram purpuram Regis Galliarum beneficientia fuerit, ad quam ob mortem sequutam, non potuit promoueri. Huiusce Auctoris extat in Vaticano volumen literarum negotialium M. S.

Est Io: Andreæ mentio apud Sammarthanos in Gallia Christiana.

Io: Angelus Medices natione Italus, patria Mediolanensis ex Presbytero Cardinali S. Priscæ Summus bontifex electus Pij IV. nomen accipiens, rem sacram administrauit per annos quinque, menses 11. dies 15. scripsitque literas Cosimo Duci Florentino, nec non Orationem Romæ coram frequentissimo Cardinalium consessum de decretis Concilij Tridentini confirmandis habitam,

tam, nec non Constitutiones Apostolicas varias, & literas ad diuersos, asseruatas M. SS. in Vaticano. Post obitum sequutum 5. Idus Decembris anno 1565. ætatis 66. sepulchrum habuit apud Sanctam Mariam Angelorum ad Thermas cum sequenti Elogio.

D. O. M.

PIVS IIII.
Pont. Max.
Medices Mediolanensis
Sedit ann. V. Mens. XI. Dies 15.
Vixit Ann. LXVI.
Mens. IX.
Obijt 5. Idus Decembris
MDLXV.
Ioannes Antonius Sorbellonus
Episcopus Prænestinus
Cosobrino,
Carolus Borromeus S. Praxedis
Mediolanenses
M. Siticus de Altaemps Germanus
Constantien. S. Mariæ Transtib.
Titt. Presbb.
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardd. Posuere.

Huius acta ad longum explicant Panuinius in Chronico, Syluius Antonianus in oratione funebri, Genebrardus, Hippolytus Marraccius in Bibl. & de Pont. Marianis, Auctor Romæ subterraneæ, Lud. Iacobus a S. Carolo in Bibliotheca Pont. Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Hippolytus Capilupus, Ioannes Ton-

ſus, Cornelius Amalthæus in Carminibus, Ciaconlus cum Auctarijs, Antonius Poſſeuinus in Apparatu, Philippus Picinellus in Atheneo Mediolanenſi, & alij plures.

Io: Antonius Capiſuccus Romanus è nobili, & antiqua familia natus, ab adoleſcentia in ſtudijs verſatus, atque in varijs forenſium honorum gradibus exercitus, poſt minora adhibita cum laude officia, ex Canonico Baſilicæ Vaticanæ, Pauli III. Pontificis Maximi beneficientia ad Romanæ Rotæ Auditoratum, à Paulo verò IV. ad ſacram purpuram vocatus, & inter Presbyteros Cardinales Tituli S. Pancratij cooptatus, renuntiatuſque Epiſcopus Laudenſis in Inſubria; Pio V. ſedente in Petri Cathedra, antiquum S. Pancratij, cum alio S. Crucis in Hieruſalem primùm, demum cum Titulo S. Clementis commutauit; ſub quo Pontifice Præfecturæ Signaturæ gratiæ præfuit, nec non ſub titulo legati Apoſtolici Oppido Gualdi Nucerini & Pauli IV. iuſſu inter Patres Quæſitores fidei connumeratus eſt.

Scripſit Io: Antonius tempore quo ſedit inter Iudices Romanæ Rotæ Deciſiones plures, quarum duas egomet vidi apud Theodorum Amaydenum, forenſium cauſarum patronum in Vrbe, in volumine prænotato, Deciſiones diuerſorum, Vnam inſcriptam, Toletana Sacerdotij, alteram Romana Cambij.

E vita migrauit Romæ anno à partu Virginis 1569. ætatis ſuæ quarto ſupra quinquageſimum, 4. Calendas Februarij. Conditus in Eccleſia ſui Tituli vltimi ſub lapide ad ſacellum familiæ cum hac Epigraphe.

D. O. M.
IOANNI ANTONIO CAPISVCCO
Tit. S. Clementis
Presbytero Cardinali
Epiſcopo Laudenſi à Pio V.
Subſignandis gratiæ
Reſcriptis præpoſito
Viro integerrimo
Pietatis, Religioniſque Chiſtianæ
Cultori

Cultori præcipuo
Hieronymus Capisuccus
Patruo bene meren. posuit
Vixit ann. LIII. Mens. iij.
Dies 8.
Obijt 4. Calendas Febr.
MDLXIX.

Meminere huius Cardinalis Cabrera, Petramellarius, alijque Auctarij Ciaconij, Landuccius in Vita Nicolai Marescotti, Sfortia Card. Pallauicinus in hist. Concil. Tridentini, Vghellius in Ital. sac. Torrigius de Cryptis Vaticanis, Calmagius in Catal. Auditorum Rotæ, Vincentius Armannus de familia Capisucca, alijque plures.

Io: Antonius Facchinettus Bononiensis Presbyter Cardinalis SS. IV. Coronatorum sub Gregorio XIII. magno rerum vsu ciuilium, multiplicique scientia, & incorruptæ vitæ testimonio commendatus, omnium Cardinalium consensu, & inaudita celeritate secundo Comitiorum die suprema in Ecclesia dignitate dignus iudicatus, Innocentius IX. dictus, scripsit Moralia quædam & Opusculum contra Machiauellum, nec non Commentaria in libros Politicorum Platonis, quæ omnia apud Heredes latent, referentibus Antonio Posseuino, & Henrico Ludouico Rupipozæo Castaneo in Nomenclatore Cardinalium.

Eiusdem Epistolæ variæ latinæ extant M. SS. Viennæ in Bibliotheca Imperatoris, vti etiam eiusdem Constitutiones nonnullæ.

Cum sedisset in Petri Cathedra Menses tantum duos moritur Romæ die 29. seu 30. Decembris anno salutis 1591. & sepelitur in Vaticano. Meminere Innocentij Auctarij Ciaconij, Antonius Petramellarius, Seuerinus Binius Tomo vltimo Conciliorum, Innicus Mendozius in Oratione obedientiæ, Andreas Duchesnius, Antonius Sanderus libro de claris Antonijs, Benedictus Iustinianus in Orat. funebri Laurentius Berlinck in opere Chronol. & alij plures.

Io: Antonius de S. Georgio nobilis Placentinus, malè in Epitaphio Mediolanensis dicitur, ex publico legum Doctore in Academia Papiensi Alexandrinus Episcopus, Rotæ Romanæ

 Auditor,

Auditor, & Presbyter Cardinalis SS. Nerei & Achilei, ex quo titulo progressu temporis ascendit ad Episcopatum Albanensem, seu ex alijs Tusculanum, Prænestinum, & Sabinensem, bis in Vrbe legatione functus est, primò sub Alexandro VI. tum sub Iulio II. habitusque sui æui Iurisconsultorum Princeps. Ne autem cum vita, suæ doctrinæ memoria periret, reliquit Posteris lecturas super Decretales.

Commentaria in 4. Decretalium, & in Tit. 2. Decretalium

Tractatum de Appellationibus

Alium de feudis

Alios in varios vtriusque iuris titulos

Orationem de Passione Domini coram Summo Pontifice, habitam

Orationem in funere Federici de Chiniaco Cardinalis S. Vitalis quam ipsemet habuit ad Cardinales

Romæ die 28. seu ex alijs 14. Mensis Martij anno 1509. cum supremum diem obijsset sepulturam habuit in Ecclesia S. Celsi sub hoc Titulo.

D. O. M.

Hic sepultum est corpus
R. Domini
D. IO: ANTONII DE S. GEORGIO
Mediolanensis,
Episc. Sabinensis
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Card. Alexandrini nuncupati.
Societas Saluatoris
Ad Sancta Sanctorum Hæres
Ex
Testamento B. M. posuit.
MDX.
7. Kal. Decembris.

De hoc

De hoc tractant Panuinius, Auberyus, Hieronymus Garimbertus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Ghellinus in Theatro, Henricus Lud. Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Leander Albertus in descrip. Ital. & alij plures.

Io: Antonius Sorbellonius Mediolanensis, nepos ex Sorore Pij IV, Presbyter Cardinalis S. Georgij in Velabro, tum S. Mariæ Angelorum ad Thermas, S. Petri ad vincula, S. Clementis, S. Angeli in foro Piscium, Episcopus Albanensis, Prænestinus, Tusculanus, Portuensis, Ostiensis & sacri Collegij Decanus edidit acta Synodi Nouariensis, quam ipse Episcopus habuit, nec non monita ad Confessionum sacrarum Ministros instituendos.

E vita migrauit Romæ 15. Kalend. Aprilis anno salutis 1591. iacet in Ecclesia S. Mariæ Angelorum ad Thermas, sequenti Elogio donatus.

D. O. M.

IO: ANTONIVS SORBELLONIVS
Mediolanensis
Pij IV. Pont Maximi
Amitinus. Cardinalis S. Georgij, Episc. Ostien.
Sacri Collegij Decanus Vir ciuili prudentia,
Nationum notitia, multoque rerum
Vsu præstans,
Personæ dignitatem
Apud Summos Pontifices
Auctoritate, consilio,
Publici boni studio
Per annos II. & xxx. summa cum laude
Sustinuit
Vixit annos LXXII.
Obijt 15. Kal. April. MDXCI.
Fabritius Sorbollonius
Io: Baptista F. Gabri. Nep.

Testa-

Te stamento hæres Patruo Magno
B. M. fecit.

Celebrant Io: Antonium, Petramellarius, Auberyus, Auctarij Ciaconij in Vita, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Carolus Episcopus Nouarien. in Nouaria sacra, Ludouicus Iacobillus de Episcopis Fulginatensibus, Io: Petrus Guissanus in Vita S. Caroli, & alij multi apud eosdem.

Ioannes Aragonius, seu Arragonius Neapolitanus Ferdinandi Regis Siciliæ, & Isabellæ Claramontæ filius, Diaconus primò S. Hadriani sub Sixto IV, tum Presbyter S. Sabinæ, ac S. Laurentij in Lucina, qua in Ecclesia iacet, Romæ die 17. Octobris anno 1484. seu 1485. iuuenis, non enim vigesimum secundum ætatis suæ annum expleuerat, è vita migrauit. Nondum purpuratus pro Ferdinando Rege parente obedientiam Pontifici professus in publico Senatu Orationem satis elegantem habuit.

De hoc agunt Nicolaus Roccius in Vita Sixti IV. Antonius Summontius in hist. Neapol. Rocchus Pyrrhus in Not. Eccles. Siciliæ, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, nec non Historici omnes Neapolitani.

Ioannes Arcimboldus, alijs Ioannes Angelus, natione Italus, Patria Mediolanensis, Cæsarei iuris scientia, magnarumque virtutum ornamentis clarus, defuncta vxore Episcopus primùm Nouariensis, deindè Presbyter Cardinalis absens à Sixto IV. Pontifice Maximo renuntiatus, præfuit Titulis SS. Nerei & Achillei, ac S. Praxedis, & præfecturam iustitiæ in Romana Curia gessit; Archiepiscopatum Mediolani rexit, nec non legationes Germanicam, Hungaricam, Bohemicam, & Perusinam.

In volumine Statutorum Ripariæ, huius Cardinalis statuta multa leguntur sub tali principio. Ioannes Arcimboldus Tituli SS. Nerei & Achillei Card. Nouarien.

E vita migrauit Romæ die 2. Octobris anno 1488, seu verius 1491. Corpus translatum Mediolanum iacet in Ecclesia S. Ambrosij cum subiecta inscriptione.

IOANNI ARCIMBOLDO
Presbytero Cardinali
Auo paterno legitimo

Et Gui-

Et Guidoni Antonio Arcimboldo
Patruo magno,
Archiepiscopo Mediolani,
Et sibi Ioannes Angelus
Arcimboldus,
Ab
Episcopatu Nouariensi
Cui XXVI. annos præfuerat,
Ad
Archiepiscopatum Mediolanensem
Translatus
V. F. idem annos LXX.
Mortem obijt 3. Idus Aprilis
MDLV.

De hoc tractant Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Ferdinandus Vghellius in Italia Sacra, Carolus Episcopus Nouariensis in Nouaria sacra, alijque plures apud eosdem.

Ioannes de Aurelia, vulgo d'Orleans, natione Gallus ex Ducibus Longauillæis, Francisci, & Agnetis à Sabaudia filius, Archiepiscopus Tolosanus, Episcopus Aurelianensis, a Leone X. Cardinalium Collegio adscriptus, sed non publicatus, à Clemente VII. purpuram accepit, & Titulum S. Martini in Montibus. Obijt quinquagenarius, anno ipso quo euulgatus est Cardinalis, anno videlicet salutis humanæ 1533. seu 1534 mense Octobri in Vrbe Tarasconensi, cum typis dedisset Synodales constitutiones pro Clericis Aurelianensibus.

Laudant Ioannem Auctores Galliæ Christianæ, ac Purpuratæ, Auberyus, Felix Contelorius in Elencho, Panuinius, Ciaconius eiusdemque Auctarij, alijque quamplures.

Ioannes Balue Gallus, patria Virdunensis, ex Theologo & Confessario, ac Eleemosynario Ludouici II. Abbas Becci & Episcopus Eboriensis & Administrator Andegauensis tandem S.R.E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Susannæ, mox Episcopus Albanensis

ſis & Pręneſtinus, ſcripſit quam habuit Romæ Caroli VIII. Regis nomine Orationem ad Innocentium VIII. Summum Pontificem. Legatus Piceni Anconæ finem impoſuit vitæ menſe Octobris anno 1491. Corpus translatum Romam ſepulturæ traditur in Templo S, Praxedis cum hac Epigraphe

D. O. M.

IOANNI ANDEGAVENSI
Epiſcopo Albanenſi.
Hic heros proſpera,
Et
Aduerſa fortuna in Piceno
Sub
Innnocentio VIII.
Legatum agens ſeptuagenarius
Glorioſè obijt;
Inſtabilitatis humanæ exemplum
Memorabile.
Antonius Epiſcopus veteris amicitiæ
Memor poſuit.

De quo mentionem inuenies apud Cardinalem Papienſem, Philippum Cominium, Robertum Gaguinum, Paulum Emilium, Spondanum in Annalibus, Vghellium Tom. 1. Ital. ſac. Frizonium in Gallia purpurata, Auberyum, Ludouicum Iacobum à S. Carolo lib. 2. Biblioth. Pontif. Sammarthanos, & alios.

Io: Baptiſta Alterius Romanus ex nobili familia, Æmilij qui electus Romanus Pontifex Clementis X. nomen aſſumpſit frater natu maior, Laurētij filius, in ſacra Theologia ac, in iure ciuili & canonico Laureatus, ex Epiſcopo Camerinenſi Presbyter Cardinalis S. Mariæ ſuper Mineruam ab Vrbano VIII. renuntiatus rexit Eccleſiam Tudertinam.

Extant

Extant huiusce M.SS. Sermones plures, quos Basilicæ Vaticanæ Sacerdos in Vrbe dixerat, inter quos nonnullos vidi Martij fratris beneficio, satis pios & elegãtes de B. Mariæ sẽper Virginis laudibus. Iuuenis typis euulgauit Romanis Philosophiæ, & Theologiæ Summas, quas à Doctoribus exceperat. maior verò factus Poema iambicum in laudem Ædium Barberinarum.

Narniæ dum Tuderto Romam peteret apoplexiæ morbo correptus die 25. Nouẽbris ãno 1654. nostræ salutis, suæ ætatis sexagesimo sexto ad superos euolauit. Corpus iacet ad S. Mariam uper Mineruam in Sepulchro Maiorum

Meminere Ioannis Baptistæ Auctarij Ciaconij, & alij.

Io: Baptista Bonsius Florentinus à Paulo V. Presbyteris Cardinalibus sub Titulo S. Clementis adscriptus, tanta apud omnes æstimatione valuit, vt nulla res momenti sine eius sententia decerneretur in Vrbe, cumque præcipuè iuris vtriusque notitiam perfectam haberet, multas graues quæstiones non modò disertè, sed erudita oratione explicauit, quæ M. SS. asseruantur apud hæredes, & à doctis vt publici iuris fiant expetuntur. Sunt typis editæ eiusdem Epistolæ ad D. Renatum Gros à S. Ioyro è familia Comitis Fulcodij Gros Parentis Clementis huius nuncupationis IV. Romani Pontificis procreatum, quas proferunt Claudius Clemens Soc. Iesu in Vita Clementis Pontificis & Ludouicus Iacobus à Sancto Carolo in primo libro Bibliothecæ Pontificiæ

E viuis sublatus est Romæ die 4. Iulij anno salutis 1621. ætatis 67. Corpus Florentiam delatum apud Clericos Regulares tumulum habuit sub hoc titulo.

D. O. M.

IOANNI BAPTISTÆ BONSIO
Thomæ Episcopi
Ex fratre nepoti,
Dominici & Constantiæ
Victorię fœminę
Nobilissimæ filio,
Senatoria dignitate præclaro

I. V. C. celeberrimo;
Francisco, & Ferdinando magnis
Hetruriæ Ducibus apprimè charo,
Qui post sedatas
Inter Clementem Papam VIII.
Et
Ferdinandum Ducem
Limitum controuersias,
Biterras appulsus
Episcopali infula ornatus
Diœcesim suam optimis
In visitatione sanctionibus imbuit,
Et instruxit.
Pias in Vrbem Virorum,
Ac
Mulierum domos admisit,
Quæque in hæresum, bellorumque ciuilium
Tenebris diù iacuerant,
Singulari eius ope emerserunt.
Mox de Henrico Magno
Rege IV.
Ob matrimonium
Cum Maria Medicea ineundum
In Italiam missus,
Magnus eiusdem
Mariæ Reginæ Eleemosynarius.
Mirum sibi amorem
In Regia Curia conciliauit;
Tandem Rege petente

A Paulo V.
Purpura illustratus Romæ pluribus,
Et arduis
Pro Sede Apostolica,
Et
Regno Galliæ negotijs
Summa cum Laude peractis,
Eximia candoris, prudentiæ, pietatis,
Et
Integritatis exempla reliquit
Obijt Romæ die IV. Iulij
Anno MDCXXI.

Meminere cum laude huius Cardinalis Auctores Galliæ Christianæ, & purpuratæ, Auctarij Ciaconij & alij.

Io: Baptista Castanea Romanus, Genua oriundus Presbyter Cardinalis S. Marcelli sub Gregorio XIII. deindè Romanus Pontifex renuntiatus, sub nomine Vrbani VII. scripsit notas in Iuris Canonici volumen, atque ex Michaele Abbate Iustiniano Declarationes super Decretis Conciliorum Prouincialium Hispaniæ Capitula, & Epistolas plures quæ extãt M.SS. Romæ in Bibliothecis Barberina & Spada. Cum sedisset dies tantũ tredecim in Petri Cathedra obijt Romæ die 27. Mensis Septembris, anno 1590. Sepultus in Vaticano solo nomine notatus.

Vrbani gesta explicarunt Pompeius Vgonius in Oratione funebri; Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Petramellarius, Auctarij Ciaconij, Io: Baptista Rubertus in Vita & alij plures.

Io: Baptista Cicada Genuensis, Apostolicæ Cameræ Generalis Auditor Pauli III. beneficio Albiganensem in liguria Ecclesiam, Iulijque item III. purpuram cum Titulo S. Clementis obtinuit. post nouennium Albiganensi Cathedra se abdicauit. ascendit optionis iure ad regimen Ecclesiæ Sabinensis, eoque in munere 6. Idus Aprilis anno 1570. extinctus in Vrbe, sepulchrum habuit apud S. Mariam de Populo in Sacello familiæ Ruuereæ, sub marmore his literis æneis insculpto.

D. O. M.

IOANNI BAPTISTÆ CICADÆ
Genuensi
Episcopo Sabinen.
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Card. S. Clementis,
Viro ingenij acumine,
Et vbertate consilij
Admirabili omnium officiosissimo, iuris,
Rerumque vrbanarum,
Ac
Forensium vsu, intelligentia peritissimo,
Libertatis Ecclesiæ
Defensori studiosissimo
Carolus Cicada
Epis. Albiganensis hæres
Ex
Testamento Patruo B. M. posuit
Vixit annos LX, obijt die 8. Aprilis
MDLXX.

Extant huiusce Cardinalis literæ ad Ansaldum Iustinianum de felici morte Pueri Iustiniani, quam Pius huius nominis V. Pont. Max. in Consistorio promulgauerat, & in historia Concilij Tridentini Scripta indicantur quæ exarauit in rebus fidei.

Meminere Io: Baptistæ Cicadæ Cardinalis Auctarij Ciaconij, Auberyus, in Vita, Michael Iustinianus in prima parte Scriptorum ligurum, & alij.

Io: Baptista Cybo Genuensis ex Presbytero S. Laurentij in lucina electus Romanus Pontifex sub nomine Innocentrij VIII. rempublicam christianam administrauit per menses decem,

dieique

diesque 27. supra septennium, quo tempore Regulas quasdam exarauit ad benè, christianèque viuendum, & Epistolarum volumen Viennæ Austriæ in Bibliotheca Cæsarea, referente Posseuino asseruatum: Constitutiones item Ecclesiasticas ac literas Apostolicas plures.

Efflauit animam die 25. Iulij anno Dominicæ natiuitatis 1492. ac tumulatus in Basilica Vaticana cum sepulchrali inscriptione ab Alberico Cybo adiecta.

INNOCENTIO VIII. CYBO
Pont. Max.
Italicæ pacis perpetuo custodi,
Noui Orbis suo æuo inuenti gloria,
Regi Hispaniarum Catholici
Nomine imposito,
Crucis sacrosanctæ inuento titulo,
Lancea quæ Christi hausit latus
A
Baiazete Turcarum Imp.
Dono missa,
Æternum insigne monumentum
E veteri Basilica huc translatum
Albericus Cybo Malaspina,
Princeps Massæ,
Ferentilli Dux, Marchio Carrariæ &c.
Pronepos ornatius,
Augustiusque posuit anno Domini
MDCXXI.

Celebrant Innocentium Angelus Politianus, Matthæus Bossius, Veronensis in Epist. Leonellus in oratione funebri, Vbertus Foliettaan Elogijs ligurum, Hippolytus Marraccius in Pontific. nec non in Bibl. Mariana, Hieronymus Garimbertus, Io:

Maria

Maria Vailardus in Vita italicè descripta, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Io: Baptista Millinus, alijs Ioannes, nobilis Romanus anno septimo suæ ætatis Lateranensium Canonicorum Collegio adscriptus, con fecto studiorum stadio, laureaque in Academia Romana accepta in Curia Romana sanctissimè vixit, Pontificibus Maximis semper charus, à Sisto IV. purpuram cum Titulo SS. Nerei & Achillei obtinuit, ac legationem Mediolanensem gessit, ex qua redux lenta febre 9. kal. Augusti anno salutis 1478. ætatis 73. è viuis abijt, & sepulchrum habuit in Vaticano, ex qua Basilica post trimestre Cadauer tumulatum ad S. Mariam de Populo in qua iacet sub hoc Elogio.

IO: BAPTISTÆ MILLINO
Vtriusque Iuris consult.
Quem
Ob eius religionem, prudentiam, iustitiam
Meritaque erga
Sedem Apostolicam
Sixtus IIII. Pont Maximus
Congratulantibus
Omnibus in numerum Card.
Retulit.
Petrus Millinus Fratri B. M.
Posuit.
Is vbi legatus post mortem
Galeacij Ducis Insubium
Lygurumque res turbatas composuit
LXXIII.
Ætatis anno moritur
Icredibili de se apud omnes
Desiderio relicto.
Vale qui legis, & opta

Vt multi

Vt multi huic Viro persimiles
Humano dentur generi.
Obijt Anno Dom. MCCCCLXXVIII.
Nono Kal. Augusti.

Huiusce Cardinalis extat Oratio ad Federicum Cæsarem è Germania Romam voti causa venientem habita Pontificis nomine, quando inter Episcopos Palatinos primus obuiam processit Cæsari

Plura de hoc recitant Auctarij Ciaconij, Auberyus in Vita, Felix Contelorius in Elencho, Panuinius,& alij.

Io: Baptista Pallauicinus, Cypriani ex vetusta, nobilique Patriciorum Genuensium prosapia filius, Patauij iuris scientiam sub Decio professus à Leone X. in Sacrum Collegium allectus anno 1517. sub Titulo S. Apollinaris, Episcopatum Cabellicensem rexit, Concilioque Lateranensi interfuit. Obijt anno 1524. tumulatus apud Basilicam S. Mariæ de Populo cum hac Epigraphe.

D. O. M.

IOANNI BAPTISTÆ PALLAVICINO
Genuensi
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Ad Titulum S. Apollinaris
Cardinali Cauallicensi,
Antoniotti Card. S. Praxedis
Ex fratre nepos,
Eximia iuris scientia,
Et
Bonarum literarum cognitione præstanti
Per omnes forensium dignitatum gradus
Ad Cardinalatum euecto

A Leone

A Leone X. Hadriano VI.
Clemente VII.
Ad ſummas res adhibito,
In medio annorum curſu
Immatura morte præerepto,
Io: Baptiſta Vtriuſque Signat. Referen.
Et
Babillanus Pallauicini
Patruo magno benè
De familia merito memoriæ cauſa
Poſſ. MCCCCCXCVI.
Vixit annos XLIV.
obijt anno ſal. MDXXIV.
Idibus Auguſti.

Extant huiuſce Cardinalis M. SS. iuris ciuilis lucubrationes plures, & Epiſtolarum Volumen.

De hoc tractant Auctores Galliæ Chriſtianæ, Auberyus, Auctarij Ciaconij, Panuinius, Felix Contelorius & alij.

Io: Baptiſta Pamphilius Romanus ex Rotæ Auditore, ac Nuncio Apoſtolico apud Hiſpanos ab Vrbano VIII. inter Presbyteros Cardinalis cooptatus, præfuit Eccleſiæ S. Euſebij, & poſt Vrbani mortem Petri Cathedram aſcendens ſub Innocentij X. nomine Pontificatum geſſit per annos X. Menſes tres, dies 23. obijtque die 7. Ianuarij anno ſalutis 1655. ætatis 80. Sepulchrum in Vaticano habuit.

Tanti viri extant apud Hæredes Deciſionum volumina plura M. SS. quę Rotæ Auditor ſcripſerat, publicique iuris ſunt Conſtitutiones, Diplomata & Decreta multa, quæ Romanus Pontifex euulgauit.

Celebrant Innocentium Antonius Bagata, Auctarij Ciaconij, Fr. Lucas Vadingus, Theodorus Amydenus in Vita; Comes Vbaldinus in Oratione funebri, Aloyſius Manzinus in Panegirica, Athanaſius Kircherius in Obeliſco Pamphiliano, & alij multi.

Io: Baptiſta

Io: Baptiſta Pallotta Picenus è Calderola, Euangeliſtæ Cardinalis Cuſentini ex fratre nepos, ex Archiepiſcopo Theſſalonicenſi, & Nuncio Apoſtolico apud Cæſarem Cardinalium Collegio ab Vrbano VIII. adſcriptus præfuit Eccleſiæ S. Silueſtri de Capite Presbyter, tum S. Petri ad vincula, S. Mariæ Transtyberim, S. Laurentij in Lucina, Epiſcopus verò tum Albanenſi, tum Tuſculanæ, ſupremumque diem in Vrbe obijt hora eadem, eodemque die quo in lucem ante ſeptuaginta quatuor annos venerat, hora inquam quinta noctis, adueniente die 23. Ianuarij anno ſalutis 1668. iacet Corpus in temporario ſepulchro apud S. Spiritum in Saxia, donec Caldarolam transferatur, vt ſupremis tabulis mandauerat. Huiuſce Cardinalis extant apud plures Relationes ſuarum legationum, videlicet luſitanicæ, Germanicæ, ac Ferrarienſis; vidi etiam volumen literarum, quæ hiſtorias diuerſas continent, Scripſit quoque Relationem & Elogium in Apotheoſi S. Thomæ à Villanoua, & Elogium inſcribendum tumulo Euangeliſtæ Cardinalis Patrui; & aliud poſitum in Porticu Baſilicæ S. Pauli via Oſtienſi Raphaeli Auerſæ Præpoſito Generali Clericorum Regularium Minorum.

Celebrant Io: Baptiſtam Auctarij Ciaconij in Vita & Ignatius Bomplanus Soc. Ieſu in oratione funebri.

Io: Baptiſta Spada Lucenſis ab Innocentio X. ſacra purpura anno 1654. ornatus, in Titulum habuit primò S. Suſannam, deindè S. Marcellum, euulgauit tres Tomos Conſiliorum Io: Baptiſtæ patrui & ſuis literis primum Alexandro VII. alterum Rotæ Romanæ Auditoribus, & Tertium Conſiſtorialium Aduocatorum Collegio nuncupauit. Extant eiuſdem Elogia, dicta in conſecrationibus, Thomæ à Villanoua, Franciſci Salenſis, Petri de Alcantara, & Mariæ Magdalenæ de Pazzis.

Huius effigiem inuenies apud Galeazzum Gualdum in Theatro Virorum illuſtrium noſtri ſeculi. obijt in Vrbe anno ſeptuageſimo quinto ſeculi decimi ſeptimi à Chriſti natiuitate die 23. Ianuarij, ferè octogenarius. Iacet in Eccleſia S. Crucis nationis lucenſis in Vrbe.

De illo plura Auctarj Ciaconij, præter laudatum Gualdum.

Ioannes Bauarus huius nominis IV. Alberti Bauariæ Ducis filius, Epiſcopus Leodienſis in ordine octauus ſupra ſeptuageſimum, S. R. E. Cardinalis, reſignauit Epiſcopatum, & purpuram in manibus Papæ tempore Concilij Conſtantienſis, & diſpenſatus in Subdiaconatu vxorem duxit Eliſabetham Luxemburgenſem, Viduam Ducis Brabantiæ, Commatrem ſuam;

 Scripſit

Scripsit ad Theodoricum Niemum Epistolam ; quatenus Papæ sit obediendum , editam cum Monarchia Melchioris Goldasti in Indice Romano prohibita .

Obijt Ioannes repentina morte die Epiphaniæ anno 1424. alijs 1428.

De quo Ludouicus Iacobus à Sancto Carolo lib. 2. Biblioth. Pontificiæ, Sammarthani Tomo 2. Galliç Christianæ .

Ioannes Bellaius natione Gallus , Ludouici Domini de langey filius, inter Presbyteros Cardinales à Paulo III. Romano Pontifice die 20. Maij, anno 1535. cooptatus , in Titulum primò habuit S. Cæciliç , tum S. Petri ad vincula , S. Hadriani , S. Chrysogoni, & S. Mariæ Transtyberim Ecclesias ; Episcopus postea præfuit Albanensi , Tusculanæ , Portuensi , Ostiensi , Sacrique Collegij Decanus fato cessit Romæ die 16. Mensis Februarij anno á Christi natiuitate 1560. cum scripsisset ,

Carminum libros tres , quorum Poemata aliqua sunt de laudibus Beatæ Mariæ Virginis

Ad sacrum Cardinalium Collegium de seruando iureiurando literas .

Orationes coram Clemente VII. & Francisco I , ac Henrico I. Galliarum Regibus ex tempore habitas .

Orationes alias & Epistolas Galliarum Regis nomine ad Imperij Ordines Spirç conuocatos directas

Remedia pro obligandis futuris Pontificibus , & literas ad diuersos .

De hoc plura Auberyus , Ciaconius cum Auctarijs , Auctores Galliæ Christianæ & purpuratæ , Felix Contelorius in Elencho & alij apud eosdem .

Io: Bernardinus Scotus natione Italus in Castro Maliani in Sabina natus , Clericus Regularis , Archiepiscopus Tranensis & Presbyter Cardinalis S. Matthæi in Merulana à Paulo IV. Pontifice Maximo renuntiatus, scripsit Epistolam ad Patres sui Ordinis Neapoli Comitia habentes, & aliam ad Ioannem Petrum Caraffam Episcopum Theatinum Cardinalem renuntiatum

De Pontificijs Comitijs Commentarium

De Episcoporum auctoritate Opus

Restituit insuper Pontificis Maximi iussu Breuiarium Romanum , & Missale ad pristinum statum .

Decessit Romæ die 2. Decembris Mensis, anno salutis humanæ 1568. Corpus iacet in Basilica S. Paulo sacra via Ostiensi sub hac breui inscriptione

IOAN-

IOANNES BERNARDINVS
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalis
Episcopus Placentinus
Viuens sibi posuit
Anno Domini MDLXIII.
Non mortuus est,
Sed dormit.

Celebrant Io: Bernardinum Auctores Chronicorum Clericorum Regularium, Ioseph Silos in Catal. Scrip. sui Ordinis, Auberyus, Auctarij Ciaconij & alij plures apud eosdem.

Ioannes Bona, Subalpinas, honesto genere natus in Monte regali, Monachus Cisterciensis, ter Abbas Generalis Congregationis Fuliensis, doctrina, nec non innocentia vitæ Alexandro VII, ac Clementi IX. Romanis Pontificibus pergratus; à quo rum postremo nostri seculi anno vndeseptuagesimo Presbyterorum Cardinalium Collegio adscriptus est; in Titulum verò à Clemente successore, cuius Comitijs interfuerat, habuit omnium primus Ecclesiam S. Bernardi ad Thermas Diocletiani, quam incolunt Monachi Fulienses. Publici iuris, hoc Auctore sunt Opuscula aliqua spiritualia prænotata Psalmodia, nempè.

Manuductio ad Cœlum
Via compendij ad Deum
De Sacrificio Missæ
Principia, & documenta vitæ Christianæ in 12. Romæ 1974.

Eiusdem literas latino sermone euulgatas inuenies in 2 parte Epistolarum memorabilium Abbatis Michaelis Iustiniani.

Auctor etiam fuit Vitæ S. Canuti Regis Daniæ, rescribendæ in Breuiario Romano

Edidit quoque Cardinalis Opus in folio, circa institutionem Missæ.

E vita obijt Romæ anno salutis 1674. die Dominico 28. Octobris, mane ante lucem. post obitum locum habuit in Titulo

Ioannes Caietanus ex Monacho Cassinensi Diaconus Cardi-

nalis S. Mariæ in Cosmedin euulgatus, Archidiaconatus, ac Cancellarij munere in Ecclesia, tum Summi Pontificis sub Gelasij II. nomine per annum vnum, & dies quinque functus est, verbo, opere, & scriptis Ecclesiam ipsam contra Hæreticos confirmando. Cum adhuc inter Monachos vitam degeret scripsit Passionem S. Erasmi Episcopi, & Martyris, quam commentarijs amplissimis illustratam in lucem Romæ dedit anno 1639. Constantinus Abbas Cassinensis. Composuit etiam versu heroico Passiones SS. Erasmi, Anatoliæ, & Cæsareij. Factus S. R. E. Cancellarius Paschalis II. Regestum confecit. Demum Romanus Pontifex scripsit contra Henricum Imperatorem Opus, & Epistolas multas, quarum plures referunt Binius, & Constantinus Caietanus in Commẽtarijs ad eius vitam à Pandulpho Pisano descriptã. Obijt in Monasterio Cluniacensi anno salutis 1119. ibidemque sepulchro conditus sub hac Epigraphe.

D. O. M.

GELASIVS II.
Pontifex Maximus
Henrici IV. Romani Imperatoris
Clades plurimas Italiæ inferentis,
Et
Mauritij, Bracharensem
Pontificem
Esse contendentis furorem timens
In Gallia cum meliori
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalium parte
Ad Ludouicum VI.
Fugiens cum Plagalonam
Appulisset valetudinarius
Ex pleurisi factus,
Properante illi obuiam Ludouico,

Cluniaci

Cluniaci moritur,
Et ibidem hoc in loco sepelitur.
Circa annum Christi
MCXIX.
Et Pontificatus sui primò,
Cui mox Viennensis Antistes
Burgundiorum Ducis filius
In Pontificem Romanum
Sub Callisti II.
Nomine à Sacro Cardinalium
Cœtu in Cluniaco suffectus est.

Tantum virum præter laudatum Constantinum summis laudibus extollunt Panuinius, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Ioannes Carauagial, seu Carauaial Hispanus, ex Rotæ Auditore Prætor Vrbis primò, tum Episcopus Placentinus in Hispania, demum Diaconus Cardinalis S. Angeli ab Eugenio huius nuncupationis quarto renuntiatus, præfuit Presbiter Titulo S. Crucis in Hierusalem, & Episcopus Ecclesijs Portuensi, & S. Ruffinæ; sub Eugenio IV. Concilij Basilcensis, sub Nicolao V. Germanicam, sub Callisto III. Pannonicam, Illyricamque legationem gessit; Sedis Apostolicæ studiosissimus scripsit pro ea Defensionem

Et legationum suarum compendiariam relationem, nec non Epistolas plures à doctis viris laudatas.

Septuagenario maior è vita excessit Romæ die 6. Decembris anno salutis 1469. sepultus ad S. Marcellum cum hoc Epitaphio.

IOANNI CARDINALI
Genere Ibero
Pont. Portuensi
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinali Patrum splendore

Virtutum

Virtutum decori de Religione
Atque omni Republ. benemerito
Q. vixit An. LXX.
Bessario Card. Nicœnus
Collegæ pientissimo.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, Auberyum, Felicem Contelorium, & alios.

Fr. Ioannes Casanoua nobilis Hispanus, Theologus insignis Ordinis Prædicatorum, ex Magistro Sacri Palatij, Bosanus primò, mox Eluensis Episcopus, demum à Martino III. aliàs V. Pontifice Maximo Presbyter Cardinalis S. Sixti scripsit.

De Potestate Papæ supra Concilium aduersus Conuentum Basileensem, contra Schismaticos Basileenses.

Et alia plura in sacra Theologia.

Florentiæ è vita excessit die prima Martij, alijs 24. februarij anno à partu Virginis 1436.

Celebrant Ioannem nostrum Gaspar Porregnus in Elogijs Cardinalium Hispanorum, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Auberyus, Panuinius, Ciaconius & alij apud eosdem.

Ioannes Casimirus Sigismundi Tertij Poloniæ Regis ex Constantia Ferdinandi II Imperatoris filius, Vladislai IV. Regis frater natu minor, ex Societatis Iesu Alumno S. R. E. Cardinalis ab Innocentio X. renuntiatus, purpuram dimisit post mortem Vladislai Regis fratris, electusque in Regni Comitijs ipse Rex in vxorem duxit, annuente Pontifice Mariam Gonzagam Niuernensem Mantuæ Ducis filiã, Vladislai fratris viduam. Qua præmortua sine filijs, nuncium remisit Regno vt paratius, atque acuratius saluti consuleret suæ. E vita excessit in Vrbe Niuernensi anno 72. seculi decimi septimi die 16. Decembris segregatus à Regno, & à negotijs.

Huiusce literas ad diuersos euulgauit Abbas Michael Iustinianus in sua collectione memorabiliũ, & alias eiusdẽ vidi publici iuris factas.

Laudant Io: Casimirum Gerardus Grumel Soc. Iesu in suo Triumpho, Auctarij Ciaconij & Auctores ferè omnes nostræ ætatis Poloni.

Ioannes

Ioannes Castellio, seu Castilioneus nobilis Mediolanensis, Episcopus Constantiensem in Prouincia Rothomagensi, deindè Papiensem Ecclesiam in Italia administrauit. Legatus Apostolicus interfuit Conuentibus Ratisponensi, Francfordiensi, alijque habito in Noua Ciuitate proparandis armis contra Turcas Christiani nominis auersissimos hostes.

Absens à Callisto III. cum purpura Titulum S. Clementis accepit, & à Pio II. legationem Picenam, qua in Prouincia die 14. Aprilis anno salutis 1460. Maceratæ è vita migrauit. Corpus Mediolanum translatum in sepulchro Maiorum conditum sub hoc Titulo.

IOANNI CASTELLIONEO
Mediolanensi,
Episcopo Papiensi
Tit. S. Clementis
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presb. Cardinali,
Cœlestini IV.
Pontificis Maximi
Octauiani Gotifredi,
Et
Brandæ Cardinalium Gentili,
Qui cum legationis munere
Apud Federicum III.
Imperatorem concitandi
In Turcas exercitus causa
Sedis Apostolicæ
Nomine secundò fungeretur
A Callisto III.
In amplissimum Ordinem
Absens est cooptatus,

Eoque

Eoque defuncto
A Pio II.
Legatus Marchiæ Anconitanæ
Designatus,
Dum in ea Prouincia
Legislatoris strenui, simul Ducis
Operam contra Piccininum nimis
Sollicitè impendit,
Inopinata febre præuentus, Maceratæ
Interijt 18. Kal. Maij
An. Sal. MCDLX.

Fuit Ioannes Oratoriæ, Ciuilisque scientiæ peritissimus; extabat apud Sirlettum huiusce Oratio, quam habuit legatus in Conuentu Ratisponensi.

De hoc tractant Auctores Galliæ Christianæ, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Felix Contelorius in Elencho, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra & alij apud illos.

Ioannes Ceruantes Hispanus, Ciuis & Archidiaconus Hispalensis, iuris vtriusque Doctor, ex Episcopo Abulensi, Segobiensis primò, mox Burgensis, demum Archiepiscopus Hispalensis renuntiatus purpuram à Martino III, alijs V. habuit, ac pręfuit Presbiter Cardinalis Ecclesiæ S. Petri ad vincula, & sub Nicolao V. Episcopus Ostiensi. legationis munere functus est apud Concilium Basileense, & Concilij nomine apud Pontificem, Italiæque Principes. Decessit in Hispania diè 25. Nouembris Mensis, anno salutis humanę 1453. & sepultus in Hispalensi Cathedrali sub hoc Elogio.

Postquam eximiò nitore virtutum
Reuerendissimus Dominus
IOANNES CERVANTES
Cum Titulo
Sancti Petri ad Vincula,

Galerum optimè meruit,
Dignissimosque per Orbem edidit fructus,
Quoniam totius Ecclesiæ honestatis otium
Fuit iudicatus,
Ostiensem Sedem obtinuit.
Tandem grauescente iam ætate
Hispalensem Metropolim
Sapienter administrans Ecclesiam
Vt Prælatum decet
Reliquit hæredem.
Tum inter probatissimas operationes
Hospitale famosum,
Dotatissimumque in Ciuitate Hispalensi
Primus ædificauit.
Obijt 25. Nouembris Anno Domini
MCCCCLIII.

Scripsit septem Allegationes, totidemq; Auuisamenta pro informatione Patrum Concilij Basileensis, circa Sacratissimæ Mariæ immaculatam Cōceptionem, nec nō Tractatum de miraculis factis pro mysterio eiusdem immaculatæ Conceptionis; quæ omnia ex antiquis M. SS. Codicibus prodierunt primò in publicam lucem anno seculi decimi septimi sexagesimo quarto, studio, & opera Fr. Petri de Alua, & Astorga Ordinis Minorum sub nomine Ioannis de Segouia Doctoris Hispani, qui alius non est, vt constat ex ipsius Concilij actis, à nostro Ioanne Ceruante.

Meminere huius Balthassar de Porregno in Elogijs Cardinalium Hispanorum, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Felix Contelorius, & alij plures.

Ioannes Chempius, seu Kempius, vel Kemp Anglus ex Episcopo Cicestrensi, Londinensi, Eboracensi, & Cantuariensi Archiepiscopo, summo totius Angliæ Magistratu, & Cancellarij munere à Rege, & à Romano Pontifice galero Cardina-

...tio, & Titulo S. Balbinæ ornatus est. Legati Apostolici officio Pontificis Maximi iussu dum in Anglia fungeretur. Episcopatum SS. Ruffinæ & Secundæ sub Nicolao V. obtinuit, vir suo seculo pietatis, doctrinæque titulis celebris, supremum diem obijt Cantuariæ, die 22. Martij anno 1455. seu 1454. quædam eruditionis, ingenijque sui literarum monumenta Posteris reliquens, vt tradunt Polydorus Vigilius in historia Anglicana, Ciaconius cum Auctarijs, ac Pitseo & alijs.

Ioannes Cioletti, & alijs Cholet, natione Gallus, Presbyter Cardinalis S. Cæciliæ à Martino II. dicto IV. renuntiatus legationem Apostolicam gessit apud Regem Galliæ; extant huius literæ ad diuersos, & narratio suæ legationis directa ipsi Martino Pontifici. Decessit Romæ 15. Kal. Aprilis anno ab Orbe redempto 1592. seu 1595. iacebat in Ecclesia S. Cyriaci ad Thermas.

De hoc tractant præter Auctorem Galliæ Purpuratæ & Auberyum, Panuinius, Ciaconius, eiusdemque Auctarij, alijque.

Ioannes Columna Romanus Presbyter Cardinalis S. Praxedis sub Honorio III. literas plures scripsit cum legati munere fungeretur in Orientali Imperio; quorum aliquas refert Ferdinandus Vghellius Abbas Cisterciensis in Tomo III. Italiæ sacræ. Scriptis etiam consignauit Historiam sacram quæ M. S. extabat in Bibliotheca Cardinalis Sirletti. Mortem obijt sub Innocentio IV. anno salutis 1245.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Bzouium, & Odericum in Annalibus, apud Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Auberyum, Ferdinandum Vghellium de Cardinalibus Columnensibus & alios.

Ioannes Columna alius à superiori, nobilis & ipse Romanus, virtute, morum suauitate, vitæque consuetudine, vel eruditione literarum clarus, Diaconus Cardinalis S. Angeli in foro piscium sub Ioanne XXI. dicto XXII. & Archipresbyter Basilicæ Lateranensis literas scripsit ad Sacerdotes eiusdem Basilicæ pro celebratione Anni Iubilæi. Elucubrauit etiam Vitas Romanorum Pontificum à D. Petro vsque ad Bonifacium VIII. Auenione decessit 3. kal. Iulij anno ab Orbe redempto 1348.

Meminere huius ijdem superius laudati Scriptores.

Ioannes Tertius huius nominis Cardinalis Columnensis Romanus, Antonij Principis Salerni filius, Prosperi Cardinalis nepos, Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Aquiro renuntiatus, vti Ferdinandi Regis Neapolitani Sectator detentus aliquando est

in

in Mole Hadriani, pro quo Interamnenſes Ciues Oratoribus & ſupplicibus libellis Pontifici ſupplicarunt pro tanti Cardinalis libertate. E vita migrauit Romæ die 26. Septembris anno 1508. iacet in Eccleſia SS. Apoſtolorum ſub hoc titulo.

D. O. M.

IOANNES COLVMNA
Diaconus Cardinalis
Primarius Romani nominis, ſalutis,
Libertatiſque Publicæ columen
Hic ſitus eſt.
Obijt MDVIII. Septembris 26.

De hoc ijdem qui ſupra.

Ioannes Delphinus Patritius Venetus, Ioannis Cardinalis eiuſdem agnominis pronepos, Nicolai Senatoris filius ex Patriarcha Aquileiæ ab Alexandro VII. Pontifice Maximo inter Patres purpuratos cooptatus anno vertentis ſeculi ſexageſimo ſeptimo, plura ſcripſit, ſed non euulgauit.

Dialogos videlicet varios de materijs ſcientificis.

Diſcurſus in Cornelium Tacitum, & in Salluſtium.

Panxit etiam italico carmine Tragædias quatuor notatas, Cræſus, Cleopatra, Lucretia, & Medorus, & plures Odas.

De hoc adhuc inter viuos hoc preſenti anno 1675. plura habent Auctarij Ciaconij, Comes Galeazzus Gualdus Prioratus in Theatro Virorum illuſtrium, & Laurentius Craſſus in Elogijs,

Io: Dominicus de Cupis Romanus Archiepiſcopus Tranenſis & Presbyter Cardinalis renuntiatus à Leone X. Pontifice Maximo, in obitu, ſequuto Romæ die 10. Decembris anno 1553. reliquit M. SS. monumenta literaria plura de Eccleſiæ Romanæ iuribus quæ aſſeruabantur apud diuerſos, teſte Sirletto.

Celebrant hunc Cardinalem Ciaconius cum Auctar ijs, Panuinius, Auberyus in Vita, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Felix Contelorius in Elencho, alijque quamplures apud eoſdem.

Fr. Ioannes Dominici Florentinus Ordinis Prædicatorum ex Archiepiscopo Ragusino Presbyter Cardinalis S. Sixti à Gregorio XII. Pontifice Maximo euulgatus, vir eruditionis eximiæ, miræ facundiæ, prudentiæque perraræ, Ecclesiæ Romanæ accerrimus Propugnator, contra Collutium Salutatum Poetam, virum alloquin clarum, qui librum ediderat de fortuna & fato, in quo non satis probè de fide Catholica videbatur sentire Opus sub titulo lucula noctis edidit.

Scripsit etiam Commentarios in Ecclesiasticum

In Cantica Canticorum

In Euangelium S. Matthæi

Notationes egregias super Magnificat

In Epistolam Pauli ad Romanos librum vnum, & alium in Epistolam ad Corinthios. Itinerarium deuotionis libro item vno comprhensum.

De amore Charitatis librum vnum

De Conceptione Virginis Tractatum

Sermones de B. Maria semper Virgine, & de Sanctis.

Sermones Quadragesimales

De Possessionibus librum vnum

Sermones quinquaginta in primos nouem Psalmos Dauidicos.

Orationem in funere Ludouici Boniti Cardinalis

E vita excessit Budæ in Hungaria, quò legatus Apostolicus contra Hussitas hæreticos Pontificis Martini III. alijs V. iussu se contulerat, die 10. Iunij anno salutis 1419 siuè 1420. Plura ad eius sepulchrum patrata miracula, tanti Principis virtutes & merita explicarunt.

De hoc tractant Auctores plures Ordinis Prædicatorum, nec non Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Felix Contelorius in Elencho & alij multi.

Io: Dominicus Spinola Patritius Genuensis ex Cameræ Apostolicæ Auditore ab Vrbano VIII. Pontifice Maximo inter Presbyteros Cardinales cooptatus cum Titulo Sancti Clementis, quem postea cum illo Sanctæ Cæciliæ commutauit Acheruntinam, & Materanam in Regno Neapolitano, deindè Iunensem & Sarzanensem in liguria, demum Mazariensem in Sicilia Ecclesias rexit; extant tanti Præsulis leges, seu Constitutiones, & Statuta quæ inscripsit in Synodo Mazariensi. Annos natus sex supra sexaginta vale huic seculo

dixit

dixit anno 1649. Iacet in Cathedrali solo nomine illustris

Agunt de hoc Cardinali Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Rocchus Pyrrus in notitijs Ecclesiæ Siciliæ, Michael Iustinianus in prima parte Catalogi Scriptorum ligurum, & alij.

Ioannes, alijs Ioannettinus Doria Genuensis, Ioannis Andreæ Principis Melphitani, Classis maritimæ Hispanicæ Imperatoris ex Zenobia Carretta vxore filius, S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopus Panormitanus, Regni Siciliæ Prorex, cui supremus & lethalis fuit trigesimus seculi decimi sepimi ab orbe redempto annus, cum Synodum in Clericorum commodum euulgasset, extendissetque formularium iuramenti de tuenda immaculata Deiparæ Virginis Conceptione, de qua Epistolam ad Vrbanum VIII. Pontificem Maximum misit.

Meminere nostri Ioannis Rocchus Pyrrus in Notitijs Ecclesiarum Siciliæ, Michael Iustinianus de Scriptoribus liguriæ, Auctarij Ciaconij & alij multi.

Ioannes Euerardus Nidardus, Austriacus, Ioannis, Cæsarij curatoris in Austria contra Hereticos filius, Theophili frater, Societatis Iesu Sacerdos, in Academijs Germanicis publicus Philosophiæ Professor, Mariæ Annæ Reginæ Hispaniarum, ac Leopoldi Imperatoris Sorori à sacris confessionibus, supremus Hispaniarum Quæsitor, hispanici Imperij Consiliarius, Archiepiscopus Edessæ, Orator regius apud Clementem X. Romanum Pontificem, & S. R. E. Presbyter Cardinalis ab ipso Clemente X. instante Maria Anna Regina renunciatus.

Scripsit, publicique iuris fecit Examen Theologicum de quatuor propositionibus super cultum, festiuitatem, & sententiam piam Immaculatę Conceptionis Dominę nostrę, & de Breui Alexandri VII.

Responsum ad libellum supplicem datum Philippo IV. Regi Catholico, nomine Prouincialis Castellæ Ordinis S. Dominici.

Eiusdem literas hispanica & Italica lingua in suæ innocentiæ defensione, euulgatas vidi.

Viuit, hoc anno quinto supra septuagesimum seculi decimi septimi à natiuitate Christi, Oratoris hispanici munere apud laudatum Clementem fungens, Regi Carolo, ac Reginæ Matri addictissimus.

Meminit huiusce Cardinalis Nicolaus Antonius in Bibliotheca hispa-

ca hispanica edita Romæ duobus Tomis in fol. 1672.

Ioannes Fischerius Anglus Presbyter Cardinalis S. Vitalis à Paulo III. creatus ab Ecclesia cui præfuit Roffensis cognominatus qui pro Romanæ Ecclesiæ primatu mortem subijt in Anglia die 22. Iunij anno 1535. plura reliquit ingenij sui, ac doctrinæ qua maximè pollebat monumenta, videlicet

Epistolam responsoriam ad Lutherum:

Aliam contra captiuitatem Babylonicam Lutheri

Confutationem articulorum Lutheri, quos Leo X. Pont. Max. damnauerat.

Defensionem Sacerdotij contra Lutherum

De veritate corporis & Christi & sanguinis contra Oecolampadium, & Richardum Episcopum Vuintoniensem.

Concionem Anglicana lingua de libris Lutheri, Londini publicè combustis.

Pro damnatione eiusdem Lutheri opus.

De vnica Magdalena contra Iacobum Fabrum Stapulensem

Additiones de Magdalena

De fructu orationis Opus, quod italicè editum Neapoli anno 1592.

Expositionem Orationis Dominicæ

Commentarium in Psalmos VII. Pœnitentiales, interprete Io: Fennio

Concionem de Passione Domini

Concionem de iustitia Pharisæorum, & Christianorum

Methodum perueniendi ad summam perfectionem religionis.

Ex carcere scripsit anglicè has lucubrationes quas latinas reddidit Ioannes Fennius.

Epistolam de charitate Christiana
Tractatum de necessitate orandi
Psalmorum, & precationum fasciculum ex Dauide, & nouo Testamento.
De Purgatorio opus.

Defensorium matrimonij Regis Henrici cum Catarina Hispana

Contra Vrbicum Valenum quod Sanctus Petrus fuerit Romæ.

In Canticum Magnificat Carmen Paraphrasticum.

Sermonem de Natiuitate B. Mariæ

Omitto hic recensere volumen de septem Sacramentis contra

tra

tra Lutherum quod sub Regis Henrici nomine prodijt cum incertum sit cuius nam fuerit Regis ne, an nostri Cardinalis opus.

Eumdem Philippus Labbè Auctorem dixit librorum quinque de Eucharistia, contra Ioannem Oecolapadium.

Omnia huius opera simul edita fuerunt VVirceburgi in folio anno 1557. cum breui de eius captiuitate, ac morte narratione, ab incerto quodam conscripta.

Tribuitur eidem, sed falsò liber de fiducia misericordiæ Dei.

In huius Cardinalis vita, quæ Anglicè seruabatur Delauuariæ in Bibliotheca publica Benedictionorum Anglorum combustos fuisse ab Hæreticis tot eius M. S. libros, quot robustus equus iusto onore portare posset.

Huius laudes explicarunt Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Hippolytus Marraccius in Purpura, & in Bibliotheca Mariana, Henricus Ludouicus Rupipozæus, Felix Conrelorius & alij apud eosdem, præter Pitseum de Script. Angliæ, & de Episcopis Roffensibus.

Ioannes Flandrini natione Gallus, Decanus Laudunensis, & Episcopus Carpentoratensis ad Archiepiscopi Auscenensis dignitatem ascendit Canonicorum suffragijs, à Clemente VIII. Pseudopontifice Presbyter SS. Io: & Pauli euulgatus Benedicto XII. dicto XIII. adhæsit vsque ad obitum à quò Sabinensem Ecclesiam ex aliquibus obtinuit. E vita migrauit anno nonagesimo primo seculi decimi quarti.

Hic Archiepiscopus Auscensis anno 1383. nouas Constitutiones promulgauit, rei ecclesiasticæ promouendæ opportunas.

De hoc agunt Auctores Galliæ Christianæ, Ciaconius cum Auctarijs & alij plures.

Io: Franciscus Commendonus Venetus, quem Donatus Calui Bergomo oriundum facit, peractis plurimis pro Sede Apostolica legationibus à Pio IV. Romano Pontifice Presbyter Cardinalis S. Cyriaci in Thermis renuntiatus, quem titulum progressu temporis in illos S. Mariæ ad Thermas, deindè S. Marci commutauit, scripsit Orationes plures, quarum tres in laudem B. Virginis vidi M. SS. apud Bernardinum Cardinalem Spadam cum relatione & Discursu de Romana Curia.

Carmina etiam panxit in laudem diuersorum quorum aliqua italica lingua de Assumptione Virginis Mariæ extabant apud eumdem laudatum Cardinalē Spadam. alia, seu eadem M.SS. asseruabãtur in Collegio Romano apud Patres Societatis Iesu; fuit enim eloquentia singulari præditus, claruitque non modo pie-

tatis,

tatis, sed doctrinæ titulo. Obijt Patauij ex vigilia, seu ex inueterata epilepsia 7. Kal. Ianuarij anno salutis 1584. Corpus ibidem apud Capuccinos iacet sub hoc Elogio.

IOANNI FRANCISCO
Tituli S. Marci
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbytero Card. Commendono
Antonius Caucus Patritius
Venetus
Auunculo B. M. M. P.
Obijt 7. Kalendas Ianuarij
MDLXXXIV.

Celebrant tantum virum Gratianus olim à secretis eius, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus in Vita, Ludouicus Donius Dattichy in historia Cardinalium, & Historici omnes seculi præteriti.

Io: Franciscus Gambara Brixiensis à Pio IV. inter Diaconos primùm, mox inter Presbyteros Cardinales cooptatus, optionis iure Titulos SS. Petri & Marcellini, S. Pudentianæ, S. Priscæ, S. Anastasiæ, ac S. Mariæ Transtyberim diuersis temporibus obtinuit, rexitque Episcopus Albanensem, Prænestinam, & Viterbiensem Ecclesias; cum autem nuncium remisisset Viterbiensi, literas Canonicis dedit, quibus rationes & motiua resignationis explicauit. Extat eiusdem Synodus Viterbij habita. Decessit Romæ 3. Nonas Maij anno à natiuitate Christi 1587. Corpus translatum ad B. Virginis Ædem de Quercu prope Viterbium in illa iacet sine vllo Elogio.

De hoc tractant Petrus Correttinus de Episc. Viterbiensibus, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Auctarij Ciaconij, & alij plures.

Io: Franciscus Paulus de Gondi natione Gallus, Henrici Cardinalis de Gondi Episcopi Parisiensis, & Ioannis Francisci primi Archiepiscopi Parisiensis nepos, Petri Cardinalis de Gondi Episcopi Parisiensis pronepos, ex antiqua, & nobili Gondorum familia Etrusca progenitus, ex Archiepiscopo Parisiensi ab

Innocentio

Innocentio X. Presbyter Cardinalis renuntiatus obtinuit titulum S. Mariæ super Mineruam, grauesque habuit simulationes cum Iulio Cardinali Mazzarino, post cuius obitum Ecclesiæ Parisiensi nuncium remisit, superstes hoc præsenti anno 1675. apud Gallos viuit.

Vidi huiusce Cardinalis literas typis datas ad Archiepiscopos, & Episcopos Galliarum in sui, Archiepiscopatus, Cardinalitiæque dignitatis defensionem, quibus pugnacissimè suam caussam contra æmulos defendit.

De hoc agunt Sammarthani in Gallia Christiana, & Auctarij Ciaconij.

Ioannes de Grangia Gallus, Monachus S. Benedicti, atque ex Abbate sui Ordinis Episcopus primum Ambianensis, deindè Presbyter Cardinalis S. Marcelli à Gregorio XI. renuntiatus, plura posteritati sui ingenij monumenta reliquit, quæ autem fuerint, non explicant qui de illo scribunt. Clementis VII. Pseudopontificis partes sequutus ab illo Episcopatum Tusculanum obtinuit, in cuius obedientia vita cum morte commutauit Ambiani in Gallia, die 24. Aprilis anno salutis 1402. iacet in Cathedrali eiusdem Vrbis, Virgini Deiparæ sacra, sub hoc Epitaphio.

Hic iacet
Reuerendissimus in Christo Pater
Dominus
D. IOANNES DE GRANGIA
Abbas Fiscanensis.
Deindè Episcopus Ambianensis,
Postremò verò
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalis Tusculanus
Qui obijt Anno Domini
MCCCCII.
Orate Deum pro eo vt requiescat in pace
In Paradiso.

Meminere huius Auctores Galliæ Christianæ, & Purpuratæ, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, & alij plures.

Ioannes Gratianus patria Romanus, Archipresbyter Cardinalis in Titulo S. Ioannis ante portam latinam, qui sub nomine Gregorij VI. Summum Pontificatum administrauit per annum vnum, menses septem, diesque viginti, quo tempore elapso in Concilio Sutrino ad tollendum schisma nuncium illi remisit, Epistolas nonnullas scripsit, quarum vnam ad S. Odilonem Abbatem Cluniacensem apud se habere fassus est Andreas Duchesnius, alteram ad Rotlandum Ecclesiæ Florentinæ Præpositum datam inseruit suo tertio Tomo Italiæ sacræ Ferdinandus Vghellius. In Monasterio Cluniacensi è vita abijt.

De hoc tractant Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures apud eosdem.

Fr. Ioannes de la Grolaye, alij de Villarijs, seu Langrolasio natione Gallus, Monachus, & Abbas S. Dionysij Parisiensis, claruit doctrina, quare ex Abbate præsul primò Lambariensis anno 1477. deindè Cordomiensis, & Vicariensis renuntiatus, ab Alexandro VI. purpura donatus est cum Titulo S. Sabinæ, sub quo Pontifice octauo idus Augusti anno 1499. in Vrbe decessit. post obitum in Sacello Vaticano Regum Franciæ, quod picturis, alijsque ornamentis illustrauerat sepulchrum habuit sub sequenti Elogio.

D. O. M.

IOANNI LANGROLASIO
Gallo
S. Dionysij Abbati
Episcopo Lambariensi
Presb. Card. Sanctæ Sabinæ
Cardd.
Alex. & Senen.
Et Prestr. Rotæ Audit.
Executores Testamentarij MCCCCIC.
Ætatis suæ X . . . . .

Nostris

Noſtris huiuſce temporibus ſepulchrum hoc extat in Cryptis Vaticanis cum hoc lemmate.

Sepulchrum Cardinalis
IO: LANGROLASII
Galli
Epiſc. Lambarienſis
Tit. S. Sabinæ.

Cum claruiſſet, vt diximus ſcientijs, ſcripſit
In libros Sententiarum Commentaria
Collationes habitas cum Clero
Sermones ad Populum
Sermones de B. Maria ſemper Virgine
Orationem ad ſummum Pontificem, & Cardinales dictam pro Eccleſia Catholica.

De hoc agunt Auctores Galliæ Chriſtianæ & Purpuratæ, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Ioannes Gropperus Germanus qui Presbyter Cardinalis à Paulo IV. abſens renuntiatus, gratias agens purpuram remiſit, ſcripſit.

Inſtitutionis Chriſtianæ Enchyridon, Concilij Conſtantienſis nomine
Inſtitutionem ad planiorem Chriſtianæ Religionis cognitionem.
De veritate corporis Chriſti, & ſanguinis in Euchariſtia.
De aſſeruatione Euchariſtiæ
De Chriſto in Euchariſtia adorando
De Communione ſub altera tantum ſpecie; opus profectò ſingulare à Laurentio Surio Latino eloquio expreſſum
Apologeticum contra Hæreticos

Adhuc iuuenis Synodi Prouincialis per Adulphum Colonienſem Archiepiſcopum celebratæ deſcriptas leges iu quatuor, & decem libros admirabili ingenij acumine præclara eloquentia redegit.

Romæ è vita migrauit pridiè Idus Martij anno 1558. iacet in Eccleſia S. Mariæ de Anima ad pedes Hadriani VI. cum hoc Elogio.

D. O. M.

D. IOANNI GROPPERO
Religionis, fideique Catholicæ
Propugnatori accerrimo,
Post incredibiles labores summis
Cum periculis
Pro Ecclesię & Religionis conseruatione,
Magno semper
Et inuicto animo exantlatos,
Multaque præterea literarum
Monumenta edita,
Ac
Perpetuam fidei,
Pietatique constantiam,
Incomparabilem doctrinam,
Summasque virtutes absenti,
Nec quicquam minus cogitanti
In Sacrum
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalium Collegium cooptato.
Præmatura adhuc morte,
Et quando sui opera
In primis desiderabatur
Ex humanis erepto.
Fratri pijssimo, atque optimè merito
Godefridus & Gaspar Gropperi Fratres,
Et Alumni mœstissimi posuere.

Vixit

Vixit Annos LVII. dies 18.
Obijt 3. Idus Martij
MDLVIII.

Et huiuscæ mentio apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Sfortiam Pallauicinum in hist. Concilij Tridentini & historicos omnes seculi præteriti.

Ioannes Halgrim, seu Hollegrin, vel Hailgrinus, aut de Abbatis Villa cognominatus, Ordinis Cluniacensis Monachus, natione Gallus, Presbyter Cardinalis S. Susannæ, tum Episcopus Sabinensis sub Gregorio IX. Romano Pontifice omni disciplinarum genere excultissimus Posteris tradidit

Expositionem pulchram, plenamque in Cantica Canticorum, quæ vocatur Sexta, typis edita Lutetiæ anno salutis humanæ 1521.

Quæstiones de septem Sacramentis.

Conciones plures

Sermonum volumina duo de tempore, totidemque de Sanctis, & de festis B. Mariæ Virginis.

Tractatum in Epistolas & Euangelia Dominicarum totius anni

Vir de Ecclesia Romana optimè meritus Kal. Octobris anni ab Orbe redempto 1237. communem, æternamque vitam ingressus est; non 1240. vt scripsit Ciaconius

Celebrant Ioannem hunc Auctores Galliæ Christianæ, & Purpuratæ, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Hippolytus Marraccius in Bibl. Mariana, & alij plures cum Labbe in Bibliotheca M. SS.

Io: Hieronymus Albanus Bergomensis legum peritia, & armis clarus Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Ioannis ante Portam Latinam Pij V. beneficio adscriptus, literarum monumentis consignauit

De Summi Pontificis & Concilij potestate opus in tres partes diuisum, Venetijs typis euulgatum anno 1561.

De donatione Constantini facta Ecclesiæ, Tractatum in tres partes diuisum. Romæ 1547.

De Cardinalatu librum vnum, Ibidem 1541.

De Ecclesiarum & eorum qui ad eas confugiunt immunitate librum vnum. Romæ 1553.

Com-

Cõmentaria in Bartolum de Saxoferrato. ibidem eodem ãno.
Concilia varia
Mortalitatem expleuit Romæ 7. kal. Maij, anno à Christi natiuitate 1591. Iacet ad Sanctam Mariam de Populo sub hoc Elogio.

IO: HIERONYMO ALBANO
Bergomensi Card. I.C.
Generis nobilitate, morum elegantia,
Vitæ splendore,
Monimentis ingenij,
Doctrinæque clariss. Reipub.
Venetæ Collaterali generali,
Matrimonio, ac Cœlibatu
Asperis, & secundis æquè probato,
Catholicæ religionis
Egregiè dictis, ac factis
Assertori, ac Vindici,
Ac
Ob eas res à Pio V. Sum. Pont.
Difficillimis
Populi Christiani temporibus
In Collegium Cardinalium adscripto
In sententijs dicendis, facundia,
Grauitate, sapientia
Singulari extrema iam ætate pios inter
Amplexus Carorum,
Et oscula sensim extincto.
Io: Dom. Cœs. Comes Parenti
Optimè merito
P. C.

Vixit

Vixit annos LXXXVII.
Obijt 7. Kal. Maijas.
Anno salutis
MDXCI.

Est huiusce mentio apud Auberyum, Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Donatum Calui & alios plures.

Io: Hieronymus Lomellinus Patritius Genuensis, ex S. R. E. Thesaurario Presbyter Cardinalis S. Onuphrij ab Innocentio X. Pontifice Maximo euulgatus, Legatus Bononiam rexit ad sexennium, scripsitque Problemata varia ex vtroque iure desumpra & Elogium in Apotheosi B. Thomæ à Villanoua celebrata ab Alexandro VII. è viuis abijt Romæ die 5. Aprilis anno salutis 1659. Ossa iacent apud S. Carolum in stadij Romani via sub hac Epigraphe.

IO: HIERONYMO LOMELLINO
Titulo Sancti Onuphrij
Presb. Card. Genuensi,
Qui Tribus Pontificibus Max.
In arduis negotijs strenuè probatus,
Vrbano VIII. Ferrariæ
Et Bononiæ Prolegatus,
Pontificij Exercitus
Commissarius Generalis,
Cameræ Apostolicæ Clericus,
Et Vrbis Gubernator.
Innocentio X. post continuatum
Vrbis regimen
Thesaurarius generalis
Ad purpuram euectus,
Bononiæ Legatus.

Alexan-

Alexandro VII.
Legatione in alterum triennium prorogata
Dein Vrbi redditus,
Rebus vbique mira constantia,
Iustitia, solertia, abstinentia,
Gestis bono publico
Maiora daturus interemptus est.
Animus illi supra curas,
Supra fortunam fuit,
Functusque tam operosis
Muneribus nusquam occupatus,
Nusquam anxius,
Semper visus est prius negotium egisse
Quam agere,
Parique alacritate mortem pijssimè
Obijt Prid. Non. Aprilis
Anno MDCLIX.
Æt. suæ L.
Aloysius Card. Homodeus amoris,
Et desiderij
Monumentum P.

De hoc tractant Auctarij Ciaconij.

Io: Iacobus Panzirolus Romanus, cuius ingenium Io: Baptista Marinus sūmopere commendabat ex Rotæ Romanæ Auditore, Nuncioque Apostolico apud Hispanos inter Presbyteros Cardinales ab Vrbano huius nominis octauo cooptatus, ab Innocentio X. successore cum insignibus Titulum S. Stephani in Cœlio Monte obtinuit.

Reliquit in Posterorum commodum Decisionum, quas Iudex in Rota Romana exarauerat volumen.

Vidi apud ipsum M. S. Carmen de Assumptione B. Mariæ nec non Orationem de Natiuitate eiusdem, quam italica lingua dixerat iuuenis in Academia Romana.

Æterna donatus vita die 3. Septembris anno à partu Virginis 1651. Sepulchtum habuit apud S. Siluestrum in Quirinali cum sequenti Epigraphe.

IOANNI IACOBO PANZIROLO
Romano
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presb. Cardinali,
Viro suo nomine celebri.
Cui si quid addas, demis.
Melchior Panzirolus Patruo incomparabili
Mœstissimus posuit.
Obijt Anno salutis
MDCLI.
Die tertia Septembris
Ætatis LXVI.

Plura de hoc habent Auctarij Ciaconij, Galeazzus Gualdus in Theatro hominum illustrium; Nicolaus Angelus Caferrus in Syntemate vetustatis, Zaccarias de Aloysijs Abbas Casinensis in Elogio, & Carmine, Antonius Diana Clericus Regularis, & Marcus Paulus Leo in Epistolis nuncupatorijs partis 9. resol. moralium, & de vsu Pallij.

Ioannes Iuuenis Piccardus, Roberti Balliui Ambianensis, Attrebatum Gubernatoris filius, & frater Domini Guillelmi de Contay ad Eugenium IV. Pontificem Max. Philippi Burgundiæ Ducis Oratoris, cuius Principis fauore Cardinalis creatus est anno 1439. 15. Kal. Ianuarij in Synodo generali Florentina, cui interfuit Ducis Legatus. Post excessum Eugenij, Romæ galero condecoratus cum alijs Cardinalibus, elegit Nicolaum V. Eugenij successorem, cuius vitam Ioannes Cardinalis exarauit, teste locrio. Electo Nicolao missus est Ferrariam anno 1447. pacis componendę gratia. Episcopus rexit Conseranensem

primò, tum Ambianensem, demum Morinensem Ecclesiam. Romæ obijt ætatis anno 40. omnium sui secu i Purpuratorum Patrum ditissimus, parumque absuit quin defuncto Eugenio in Summum Pontificem postulatus sit. Sepultus in Titulo Sancti Laurentij in Lucina, cui Ecclesiæ, vti etiam S. Praxedi prefuerat, cum hac Epigraphe.

Hic iacet
Corpus Reuerendi Patris
Et Domini,
D. IOANNIS
Titulo Sancti Laurentij
In Lucina,
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbyteri Cardinalis,
Morinensis nuncupati,
Qui obijt anno MCCCCLI.
Die 9. Mensis Septembris.
Miserere mei Deus quia in te sperauit
Anima mea.

De hoc Cardinali tractant Ciaconius, Felix Contelorius in Elencho, Panuinius, Frizonius, Auberyus, Monstreletus in Chronico, Gazetus, Sammarthani in Gallia Christiana, Claudius Robertus Ibid. Ferd. Vghellius in Addit ad Ciac. & alij.

Ioannes de Lugo Hispanus e Societate Iesu, patria Hispalensis ob celebrem doctrinæ famam, conspicuaque virtutum merita ab Vrbano VIII. Pontifice Maximo in amplissimum S. R. E. Cardinalium Collegium cooptatus, scripsit.

Commentarios in tertiam partem Summæ Theologicæ Sancti Thomæ de Incarnatione Verbi. Lugduni 1633.

Disputationes item Scholasticas & Morales de Sacramentis in genere, Ibidem. 1644.

De venerabili Eucharistiæ Sacramento, & de Missæ sacrificio Ibidem

De

De Sacramento Pœnitentiæ volumen vnum Ibidem 1638.
De Iustitia & iure Tomos duos Ibidem 1642. & 1652.
De fidei diuinæ virtute Tractatum Ibid. 1646.
Consiliorum moralium Volumen. Ibid. 1660.

Reliquit M. SS. libros plures Theologicos, & Philosophicos, quos in Scholis triginta annorum spatio cum plausu dictauerat,

Extant etiam M. SS. Conciones, Sermonesque diuersi, præcipuè de B. M. semper Virg. & de purissima eiusdē Cōceptione.

Iuuenis transtulit in linguam hispanicam Vitam B. Aloysij Gonzagæ.

Huiusce Cardinalis effigiem cum Epigrammate à se scripto inuenies apud Hieronymum Tetium in descriptione Ædium Barberinarum.

Corporis molem deposuit Romæ die 30. Augusti anno salutis 1660. ætatis 77. Ossa iacent in Templo Farnesiano sub hac Epigraphe.

D. O. M.

IOANNI CARDINALI DE LVGO
Societatis Iesu
Theologo Eminentissimo
Domus Professorum Romana hæres
Vt vbi fuerat thesaurus eius,
Ibi esset & cor eius,
Prope Corpus S. Ignatij
Ex eius suprema voluntate
Monumentum P.
Obijt anno salutis MDCLX.
Ætatis LXXVII.

Celebrant tantum virum Auctarij Ciaconij, Ioannes Lucari in Oratione funebri, Io: Stephanus Menocchius de Republica Hebreorum, & alij plures.

Ioannes Maria de Monte, Italus, Episcopus Cardinalis Prænestinus,

nestinus, qui Petri Cathedram ascendens sub nomine Iulij III. rem sacram administrauit per Mensem vnum, diesque sexdecim supra quinquennium, scripsit Orationes plures vernacula, & latina lingua, quarum vnam adhuc iuuenis in quinta Sessione Lateranensis Concilij sub Iulio II. dixerat, alteram de Passione Domini habitam in Vaticano feria sexta Maioris hebdomadæ, & aliam de Pace inue nies M. SS.

Literas item plures ad diuersos, euulgatas inter illas Principū, & alias M. SS. asseruatas in Vaticano, & in Collegio Romano cum Discursibus dictis ad Patres in Concilio Tridentino, cui adfuit Præsidum vnus.

Ex officio Constitutiones nonnullas

Ab humanis decessit 10. Kal. Aprilis anno à Christo nato 1553. in Vrbe. sepultus in Vaticano, solo nomine notatus.

Meminere Iulij Panuinius, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, Sfortia Cardinalis Pallauicinus in historia Concilij Tridentini, Paulus Iouius, Franciscus Rainerius, Ianus Vitalis & alij plures.

Ioannes Marsicanus S. R. E. Cardinalis, Episcopus Tusculanus ab Vrbano II. renuntiatus scripsit contra Imperatorem Henricum huius nominis V. Orationem luculentam excitantem Populum Romanum ad defensionem Paschalis II. Pontificis, armaque pro eo capienda.

Obijt sub eodem Paschali, vti refert Ludouicus Iacobus à S. Carolo lib. 2. Bibliothecæ Pontificiæ.

Ioannes Martinus de Guiso, seu Siliceus, alijs Ioannes natione Hispanus ex Archiepiscopo Toletano Presbyter Cardinalis SS. Nerei, & Achillei à Paulo huius nuncupationis IV. Pontifice Maximo renuntiatus, vir omni commendatione dignissimus in sacris literis, & in Theologia versatus scripsit

Libellum de nomine Iesu populari sermone

Dominicam orationem & Angelicam Salutationem locupletatam hierogliphicis vulgari sermone

Commentaria in Canticum Magnificat.

Tractatum pro Ecclesiæ Toletanæ Statutis, seu legibus.

Libellos plures de Aritmetica

Decessit Toleti pridiè kal. Iulij anno salutis humanæ 1557. Ossa iacent in Ecclesia Cathedrali Toletana, seu ex alijs in Cœnobio Virginum à se extructo, sub hoc Elogio.

IOANNES SILICEVS
Card.
Philippi II. Magister,
Pater Pauperum,
Et
In Ecclesia Toletana
Sanctarum legum
Restaurator
Obijt 31. Maij MDLVII.

Tractant de Ioanne Siliceo Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Gaspar Porregnus in Elogijs Cardinalium Hispanorum, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, alijque plures præter Andream Peregrinum in Bibliotheca Hispanica.

Ioannes Medices Laurentij filius natione Italus, patria Florentinus, adhuc puer, annum enim decimum, seu ex alijs decimum quartum ætatis non excedebat, ab Innocentio VIII. Pontifice Maximo Diaconis Cardinalibus adscriptus præfuit Djaconiæ S. Mariæ in Dominica, Legatus rexit D. Petri Ptrimonium, & Bononiam; exulauit à patria, captiuus apud Gallos fuit. Tandem ad Petri Cathedram sub nomine Leonis X. ascendens, Iuuenum Cardinalium studio, per annos octo, totidemque Menses & dies 21. Apostolicam Sedem non sine laude gubernauit

Scripsit Epistolas elegantissimas ex Rupipozæo, sed illæ Petri Bembi sunt, non Leonis.

Habemus tamen aliquas ad Actium Syncerum Sannazarium, ad Angelum Troianum, Ioannem Antonium, & Gentilem de Albertinis, quæ Leonis sunt. extant etiam eiusdem carmina vtraque lingua elegantissima, præter Apostolicas literas, Constitutiones Ecclesiasticas, quas Binius collegit.

Animã emisit anno à Virginis partu 1521. ætatis 47. kalendis Decembris. Corpus iacuit in temporario sepulchro apud S. Petrum in Vaticano solo nomine prænotato

LEO-

LEONIS DECIMI
Pontif. Maximi
Depositum.

Cui Poetæ plures carmina affixere, quorum tandem duo habemus apud Suuertium, & sunt

Deliciæ humani generis, Leo Maxime, tecum
Vt simul illuxere, interiere simul.

Sub Paulo III. è Vaticana ad S. Mariæ super Mineruam Ecclesiam Leonis cadauer translatum iuxta Clementem VII. in marmoreo monumento conditum est.

Laudibus plurimis celebrant Leonem Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & Historici omnes seculi decimi sexti.

Ioannes de Mella Hispanus natione, patria Zamorensis in iure tum Canonico cum Ciuili doctissimus, ex Rotæ Romanæ Auditore Episcopus Zamorensis primùm, mox presbyter Cardinalis renuntiatus à Callisto III. Titulum SS. Aquilæ & Priscæ obtinuit, quem progressu temporis in illum S. Laurentij in Damaso, & Cathedram Zamorensem in Saguntinam commutauit. Septuagenario maior Romæ è vita excessit die 13. Octobris, seu ex alijs Decembris anno salutis 1467. cuius ossa conditorium habuere apud Sanctum Iacobum nationis hispanicæ sub hoc Elogio.

IO: DE MELLA
Genere Hispano,
Familia ingenua, Cæsarij,
Ac
Pontificij iuris Consultiss.
S. Laur. in Damaso
Presbyter Card. Zamoren.
Sacrum
Vixit An. LXX. obijt 18. Octobr.

Anno

Anno ſalutis noſtræ MCCCCLXVII.
Pont. Max. Pauli II.
Anno quarto.

Scripſit vt indicat Cardinalis Papienſis librum, cuius argumentum eſt, licitum Clericis non eſſe Vrbes peſtilenti lue infeſtas delerere, ob iniuncti Sacerdotij curam.

De hoc agunt Auberyus, Panuinius, Gaſpar Porregnus, Ciaconius cum Auctarijs & alij apud eoſdem.

Mag. Fr. Ioannes Minius Picenus Ordinis Minorum Generalis, & Epiſcopus Portuenſis, ac S. Rufinæ Bonifatij VIII. Pontificis Maximi beneficio proclamatus, ſcripſit Epiſtolam encycliam ad vniuerſos Ordinis Miniſtros de paupertate retinenda & conſeruanda.

Sermones item de B. Maria ſemper Virgine, & alios habitos in ſolemnioribus Anni feſtiuitatibus.

Auenione deceſſit anno à partu Virginis 1312. ſeu ex alijs 1313. ibidemque apud ſuos Conſodales ſepultus.

Vide Ciaconium & Auctarios, Panuinium, Auberyum in Vita, Fr. Lucam Vuadignum in Annal. Ordinis Minorum, & alios.

Ioannes Moles à Margaritis Hiſpanus, Ciuis, & Epiſcopus Gerundenſis, Theologia, iuriſprudentia, Coſmagraphia, eruditioneque clarus, Cameræ Apoſtolicæ Clericus, Alphonſi Regis Nauarræ Orator interfuit Concilo Mantuano ſub Pio II. habito. Ferdinandi Regis Oratoris munere dum apud Sixtum IV. Romanũ Pontificem fungeretur inter Presbyteros Cardinales cooptatus Titulum S. Vitalis obtinuit, quem cum illo S. Balbinæ progreſſu temporis commutauit. adminiſtrauit etiam Oſcenſem in Hiſpania & Pactenſem in Sicilia Eccleſias, ſediſque Apoſtolicæ nomine legatione functus eſt in Prouincia Campaniæ & Maritimæ.

Scripſit Hiſtoriam hiſpanicè, prænotatam Paralipomenon, & Tractatum de optimo Principe, & alia quædam.

Mortem obiuit Romæ ex calculo die 21. ſeu 9. vel 5. Nouembris anno ſalutis 1484. ætatis octogeſimo; Corpus in Æde S. Mariæ de Populo humatum.

Celebrant hunc purpuratum Gaſpar Porregnus, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Ioannes

Ioannes cognomento Monachus, natione Gallus, vtriusque iuris peritissimus Presbyter Card. SS. Petri, & Marcellini sub Cœlestino V. Romano Pontifice, Legatus Apostolicus apud Galliarum Regem, Glossam prorsus auream confecit, scriptisque consignauit Commentaria in Sextum Decretalium. Composuit etiam Statuta pro Collegio à se fundato, ac reliquit acta suę legationis in Gallia, aliaque plura quæ ad meam non peruenerunt notitiam.

Amplissimum sui nominis Collegium Lutetiæ Parisiorum erexit, & dotauit pro illis qui Theologiæ studijs operam darent.

Meldensium Episcopus Auenione 4. Nonas Maij, seu ex alijs 10. kal. Septembris anno salutis 1313. vitam amisit. Corpus Parisios translatum in Æde Collegij à se erecti sub hoc Elogio.

Hic iacet
DOMINVS IOANNES
Monachus,
Ambianensis Diœcesis,
Tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Presbyter Cardinalis
Fundator, huius Domus
Qui obijt Auenione
Anno Dom. MCCCXIII.
Die 22. Mensis Augusti
Sepultus fuit hic prima die
Mensis Octobris anno eodem.
Orate pro eo.

Est huiusce mentio apud Garimbertum, Sammarthanos in Gallia Christiana, Spondanum in Annalibus, Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios in Vita, aliosque plures.

Mag. Fr. Ioannes Morlandinus Gallus, Ordinis Prędicatorum Magister Generalis Presbyteris Cardinalibus Tituli S. Sabinæ Clementis VI. beneficio adscriptus elaborauit Tractatum de reparatione lapsi.

Sermo-

Sermones plures de tempore, de Sanctis, de B. Virgine Maria, ac de Passione Christi Domini, & alia, vt habet Paulus Cortesius.

E vita excessit Auenione die 23. Februarij anno 1358. alijs 1358. de hoc plura Ciaconius cum Auctarijs, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Auberyus, Panuinius, Rupipozæus, Fontana in Syllabo Magistrorum Sacri Palatij, & alij.

Ioannes Moronus natione Italus, patria Mediolanensis Presbyter Cardinalis S. Vitalis, tum S. Stephani in Cœlio Monte, S. Laurentij in Lucina, ac S. Mariæ Transtyberim, mox Episcopus Albanensis, Sabinensis, Prænestinus, Tusculanus, Portuensis, Ostiensis & Sacri Collegi Decanus à Paulo III. Romano Pontifice sacro Collegio adscriptus, Posteris tradidit Constitutiones. Episcopatus Nouariensis

Mutinensis Synodi acta

Orationem in Concilio Tridentino habitam

Relationem de legatione sua ad Concilium.

Epistolas plures ad Polum, & Cortesium Cardinales, ad Iouium, ad Federicum Nauseam, claros doctrina viros.

Leges Reipublicæ Genuensi datas

Curauit vt S. Hieronymi scripta ab Erasmi Rotoredami erroribus emendata in lucem ederentur

Romæ vitam terminauit Kal. Decembris anno à partu Virginis 1580. iacetque in Ecclesia S. Mariæ super Mineruam sub lapide cum sequenti Elogio.

Hic iacet corpus
IOANNIS CARDINLIS MORONI
Patritij Mediolanensis,
Et
Episcopi Ostiensis,
Qui fuit Legatus Apostolicus
In Sacro Concilio Tridentino,
Et Præses.
Vixit Annos LXXI.
Menses X. dies 5.

 Obijt

Obijt 1. Decembris MDLXXX.
Orate Deum pro eo
Hieronymus Moronus Comes
Pontiſcoroni hæres,
Horatius Moronus Epiſc.
Sutrinus & Nepeſinus
Fratris filij Domino,
Ac
Patrono Optimo
Ex teſtamento mœrentes
PP.

De Morono tractant Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Ludouicus Iacobillus in Vita & alij plures apud eoſdem cum Philippo Picinello, in Atheneo Mediolanenſi.

Ioannes Mortonis Anglus iuris vtriuſque Doctor magni nominis, cuius virtutes, & doctrinam ſummè laudat Thomas Morus in Vita Picardi III. Angliæ Regis, Epiſcopus primò Ælienſis, deindè Archiepiſcopus Cantuarienſis, demũ Presbyter Cardinalis S. Anaſtaſiæ ab Alexandro VI. Romano Pontifice renuntiatus aliqua ſui ingenij monumenta Poſteris mandauit ex Pitſæo, qui tamen non explicat quæ fuerint. E vita in Anglia excedens anno ſalutis 1500. Menſe Octobris, ſepultus eſt in Sacello quod ſuis impenſis erexerat in principe Templo Vrbis Cantuarienſis.

Vide plura apud Auberyum, Ciaconium, eiuſdemque Auctarios, Panuinium & alios.

Ioannes Oczko Boemus, Olumucenſis primò, deindè Pragenſis Epiſcopus Presbyter Cardinalis SS. XII. Apoſtolorum ab Vrbano VI. electus, Apoſtolicus Legatus in Boemia nominatus, orationem habuit in funere Caroli IV. Cæſaris, quæ extat typis publici iuris facta apud Raynerium Renuccium.

Pragæ in Boemia rebus humanis exceſſit Menſe Martio anno 1380. conditus in Eccleſia Sanctis Erhardo, & Ottholæ ſacra.

De hoc

De hoc plura Ciaconius, eiuſdemque Auctarij, Panuinius, Auberyus, & alij apud eoſdem.

Io: Petrus Caraffa Neapolitanus, Theatinæ Eccleſiæ Præſul, Presbyter Cardinalis S. Clementis, ſeu S. Pancratij ſub Paulo III. Archiepiſcopus Neapolitanus, Epiſcopus Sabinus, & Oſtienſis, demùm Pontifex Maximus ſub nomine Pauli IV. Clericorum Regularium vulgò Theatini, ex Fundatoribus vnus, eloquentia, doctrina, ſapientia illuſtris Poſteris reliquit.

Orationem, & Epiſtolarum volumen

Commentaria in Ariſtotelis Ethicos & Politicos libros.

Regulas Clericorum Regularium

Epiſtolas ad diuerſos

Monita ſibi ipſi Pontifici electo exarata.

Commentarium pro Baſilica S. Petri, eiuſdemque priuilegia

Indicem librorum expurgandorum

Parenæſim ad Bernardinum Occhinum, quam Annales Capuccinorum, & Clericorum Regularium hiſtoriæ referunt.

Publicam fidei profeſſionem, quam hodiè in ſolemni inauguratione Epiſcopi concipiunt.

De Eccleſia emendanda Opus

De obſeruatione quadrageſimali Tractatum

De Symbolo Opuſculum

Diſcurſus de Annalibus.

Orationem in Sadoletti Cardinalis funere

Conſtirutiones Eccleſiaſticas plures, quarum vna de Roſario B. Mariæ, plures de Lauretana domo, aliquæ pro Ordine Conceptionis, & vna eſt contra blaſphemos.

Cum alijs, Pontificis iuſſu, Officium paruum B. Mariæ correxit, atque ad meliorem formam redegit; huius dicta vnico volumine typis tradita poſt eius obitum.

Sub Pauli IV. Pontificis nomine eſt Epiſtola conſolatoria ad ſuos, quæ re vera non eſt Pauli.

Cum præfuiſſet Romanæ Eccleſiæ annis 4. Menſibus duobus, diebus 27. 15. ſeu 18. Kal. Septembris anno 1559. diem ſupremum vidit; Corpus iacet in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ſub hoc Elogio à Pio V. exarato.

Ieſu Chriſto ſpei & vitæ Fidelium
PAVLO IIII. CARAFFÆ
Pont. Maximo

Eloquentia doctrina, sapientia singulari
Innocentia, liberalitate,
Animi magnitudine præstanti
Scelerum vindici integerrimo
Catholicæ fidei acerrimo
Propugnatori
Pius V. Pontifex Maximus
Grati, & pij animi monumentum
Posuit
Vixit Annos LXXXIII.
Mensem 1. dies 20.
Obijt MDLIX. 18. Kal. Septembris
Pont. sui Anno V.

Meminere Io: Petri, Panuinius in Elogio, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Hippolytus Marraccius in Pontificibus Marianis, Io: Baptista Tufus, & Ioseph Silos in hist. sui Ordinis, Ludouicus Donius Dattichy in hist. Cardinalium, Bartholomæus Chioccharellus in Catalogo Antistitum Neapolitanorum, Franciscus Robertellus, Antonius Caracciolus, Hieronymus Maggius, Io: Baptista Castaldus, Ciaconius cum Auctarijs in Vita & alij plures.

Io: Petrus Iuliani Lusitanus patria Vlysiponensis, ab alijs Petrus Hispanus dictus, professione olim Medicus, ex Episcopo Cardinali Tusculano suffragijs decem Cardinalium in Comitijs Viterbiensibus renuntiatus Summus Pontifex nomen non mutauit, & dictus Ioannes XX. alijs XXI. præfuit Ecclesiæ Menses octo & dies nonullos Tamquam Philosophus & Medicus celeberrimus scripsit plura, videlicet.

Summulas Logicales, quibus artiflexiones, & diuerticula exercere procliuè est. Hæ in lucem prodierunt cum expositione Versorij Parisiensis. In eadem commentaria ediderunt Petrus de Bruxellis, vulgò Crocatius Ordinis Prædicatorum, Gerardus Listrius Battauus; Nicolaus Orbellus Gallus Ordinis Minorum; Petrus Tattaretus, Matthæus de Bononia Carmelitarum

Generalis;

Generalis; Georgius Bruxellensis; Thomas Bricotus, & alij; extant M. SS. Patauij, & Cremonæ in Bibliotheca Nicolai Triuisani cum Commentarijs Ioannis de Persico, & Florentiæ in Medicea.

Scripsit etiam parua logicalia quæ anno 1593. in partes, & capita distincta, Venetis typis enulgata sunt.

Tractatus Logicales, sex.

Problemata quædam Aristotelem imitatus.

Dialecticam, quæ extat M. S. Patauij in Bibliotheca, Sancti Ioannis in Viridario: in quam Christophorus Hagendrophinus edidit Commentaria, seu Notas.

Dragmata.

In Physiognomia Aristotelis Commentaria, quæ M. SS. Cantabrigiæ sunt in Bibliotheca S. Petri.

Commentaria in Isaacum Medicum, seu de Dietis vniuersalibus & Particularibus, & de Vrinis, quæ cum operibus eiusdem Isaaci in lucem prodierunt Lugduni, apud Bartholomæum Trost anno 1515.

Thesaurum Pauperum, seu de medendis humani corporis membris librum empiricum ex omni genere Auctorum, & experientia propria congestum. Qui typis datus est Lugduni anno 1525. Parisijs vero 1577. cum alia parte elaborata à Ioanne Licebaultio Medico Diuinionensi.

De medenda podagra Tractatum.

De Oculis, & formatione hominis.

In Hippocratem Glossas de natura Puerorum, extant M. SS. Patauij apud Canonicos Lateranenses.

Canones Medicinæ.

Concilium de tuenda valetudine ad Blancam Matrem S. Ludouici Regis Galliarum.

Epistolarum Volumen M. S. in Vaticano asseruatum.

Sermones prædicabiles, & alia quæ Cremonæ in Bibliotheca Augustinianorum asseruantur.

Cum autem Viterbij dormiret repentina cubiculi recens constructi ruina oppressus est. Sepultus 18. Kal. Iunij anno salutis 1277. in Cathedrali eiusdem Vrbis cum hoc Epitaphio.

IOANNI LVSITANO
XXI. Pontificatus

Maximi

Maximi sui Mense viij. Moritur MCCLXXVII.

De hoc agunt Panuinius, Ciaconius & reliqui omnes qui historiam Pontificiam elucubrarunt.

Ioannes de Ragusio Ordinis Prædicatorum, qui contra Boemos disputauerat, à Felice V. inter Cardinales cooptatus scripsit de communione sub vtraque specie contra Ioannem Rokyzana, & septem regulas ad habendum verum sensum Scripturarum

Collecta quædam, & excerpta ex Summa Benedicti Abbatis Massiliæ, super caput firmiter credimus de Summa Trinitate Catholica, additis paucis contra impugnantes fidem Catholicam.

Tractatū cōtra auisamētū Basileense de appellatione Cōcilij

Plura de hoc Ciaconius eiusdemque Auctarij.

Ioannes Raymundi, natione Gallus, ex Archiepiscopo Tolosano Episcopus Cardinalis Portuensis & S. Rufinæ, qui summum Pontificatum ea lege oblatum, ne vnquam Romam repeteret, respuit, asserens id cedere in Ecclesiæ detrimentum, scripsit

De Passione Domini Opusculum

De Deiparæ Virginis & Sanctorum festis diebus Sermones

Georgius Draudius in sua Bibliotheca classica eumdem Auctorem facit Commentariorum in Psalmum 103. tum Epistolarum legalium, quæ anno 1549. typis Lugdunensibus excusę sunt, in quibus varij iuris articuli continentur.

E vita migrauit die 20. Nouembris salutis anno 1348.

Est huiusce mentio apud Auctores Galliæ Christianæ & Purpuratæ, apud Auberyum, Panuinium, Ciaconium & alios.

Ioannes Saluiatus natione Italus, patria Florentinus, Leonis X. ex Sorore nepos, ab ipso Leone inter Diaconos Cardinales cooptatus, præfuit Diaconiæ SS. Cosmi & Damiani, & administrauit Ecclesias Ferrariensem & Firmanam in Piceno, Volaterranam in Etruria, Tranensem in Apulia, S. Seuerinæ in Calabria, Fanensem in Vmbria, Thranensem in Campania felici, ac Bitectensem in Barensi Ducatu, à Francisco I Galliarum Rege, cui maximè gratus erat pro Sancti Populi, pro Biterrensi, Olorensi, ac Vasionensi Episcopatibus nominatus, legationem gessit in Gallia, in Italia, & apud Cæsarem. Sub Paulo III. ex Dia-

cono Episcopus primùm Albanus, tum Sabinus, demùm Portuensi extitit.

Rauennæ vitalem lucem amisit 5. Kal. Nouembris anno 1553. ossa quiescunt Ferrariæ

Toleti dum esset anno nostræ salutis 1525. Sedis Apostolicæ à Latere Legatus apud Cæsarem degentem in Hispania Diploma scripsit, quo Toletanæ Confraternitatis Conceptionis B. Mariæ Crucem publicè deferendi ius concessit. Typis quoque excusæ sunt eiusdem literæ ad Cardinales Cybo, Cortesium, & alios datæ.

Celebrant Cardinalem Saluiatum Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Sammarthani in Gallia Christiana, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs & alij plures.

Io: Stephanus Donghius Bartholomæi ex Iacoba de Bernardis filius, nobilis Genuensis, ex Clerico Cameræ Apostolicæ ab Vrbano VIII. Diaconus Cardinalis renuntiatus, S. Georgij in Velabro primùm, tum S. Agatæ in Suburra Diaconiam obtinuit. Sedis Apostolicæ Plenipotentiarius pacem cum fœderatis Italiæ Principibus tractauit, fœlicissimèque conclusit. Legatione Ferrariensi sub Vrbano, & sub Innocentio Flaminiæ functus est. Episcopus Adiacensem in Corsica, Imolensem in Æmilia, ac Ferrariensem Ecclesias rexit, ediditque decreta primæ Synodi Imolensis quam conuocauerat anno nostri seculi nono supra quinquagesimum. Eiusdem literas aliquas inuenies euulgatas in collectione facta à Michaele Iustiniano. Suprema huic Cardinali dies fuit 26. Nouembris anni 69. Corpus iacet Romæ in Templo Farnesiano donec transferatur Ferrariam.

De hoc est mentio apud Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, apud Auctarios Ciaconij & alios.

Ioannes Stephanus Ferrerius natione Italus ex oppido Biello seu Bugella Vercellensis Diœcesis ex Romanæ Rotæ Auditore Episcopus Hipporelliensis, tum Veronensis, tum Bononiensis demum Presbyter Cardinalis ab Alexandro VI. Pontifice Maximo renuntiatus in Titulum habuit Ecclesiam S. Vitalis, quam postea commutauit cum illa SS. Sergij & Bacchi, rei literariæ cultor exactissimus, industria sua effecit vt Aristotelis magna Moralia priscis seculis incognita, nobis communia faceret Iacobus Faber Stabulensis. Ceromonias insuper Cardinalitas cognoscendi percupidus Paridi Grasso Ciui & Canonico Bononiensi, deindè Episcopo Pisauriensi negotium dedit vt librum de Ceremonijs Cardinalium conscriberet. Vti propria verò monu-

monumenta Posteris reliquit Decisiones plures, quas scripsit Iudex Rotæ Romanæ.

Mortem oppetijt Romæ die 5. seu 13. Octobris anno sæculi decimi sexti, decimo. Corpus iacuit aliquando in Titulo S. Clementis sub hac Epigraphe.

IOANNI STEPHANO FERRERIO
SS. Sergij & Bacchi
Presbytero Cardinali
Bononiensi
Viro sanctitate, doctrinaque insigni.
Vixit Annos XXXVI.
Menses v.
Obijt Anno M D X.
3. Nonas Octobris
Iulio II. Pontifice Maximo.

De hoc tractant Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho & alij apud eosdem.

Ioannes de Tauera de Pardo natione Hispanus, doctrina, eruditione, ingenuisque moribus Ferdinando Regi pergratus, à quo Episcopatum Ciuitatis Roderici, & à Carolo I. Austriaco Legionensem primò, mox Oxomensem, demùm Compostellanum, Toletanum, & Supremam fidei Quæsituram obtinuit, eiusdemque precibus inter Presbyteros Cardinales Titulo S. Ioannis ante Portam Latinam à Clemente VII. Romano Pontifice connumeratus anno 1531. vitam produxit vsque ad annum 1545. quo ætate maturus ex hac mortali vita ad cœlestem euolauit die primo Augusti, seu ex alijs 29. Septembris Vallisoleti. Cadauer Toletum relatum sepulchrum habuit in Sacello Hospitalis cum hac inscriptione.

D. O. M.
IOANNES TAVERA
Cardinalis,
Et Archie-

Et Archiepiſcopus Toletanus
Ampliſſimis honoribus perfunctus,
Regij Senatus Præſes,
Inquiſitor Gener.
Regnique aliquando Moderator
Vixit Annos LXXIII.
Feſſis tandem æuo,
Et labore oſſibus
Poſt hanc requiem ſepulturæ,
Deſignatam prius,
Deindè teſtamento delectam
Obijt Kalendis Auguſti
Anno MDXLV.

Extant huius Præſulis leges ſcriptæ pro Clericis Toletanis, & acta Synodus Toletanæ quam habuit.

Vide Panuinium, Auberyum, Gaſparem Porregnum, Ciaconium, eiuſdemque Auctarios qui plura de hoc narrant.

Ioannes de Thalaru, ſeu Talaru, Matthæi Domini de Talaru filius, Maior Cuſtos Lugdunenſis ex Decano circa annum 1376. renuntiatus Archiepiſcopus Lugdunenſis Synodum Prouincialem III. conuocauit, cuius acta habentur in Scrinijs Lugdunenſibus, & anno 1389. petitione Caroli VI. Francorum Regis Auenione degentis Cardinalis creatus à Pſeudopontifice Clemente VII. vti vir probus, & doctus commendatur in Annalibus Victorinis. mortalitatem expleuit 8. kal. Octobris anno 1392. Sepultus in ædis Metropolitanæ Cappella S. Petri, ab eo fundata. Extant eiuſdem literæ pro Clemente VII. & relatio hiſtorica ſchiſmatis, quas vidi adnotatas in Syllabo Bibliothecæ Vrbanitatis.

De hoc Ciaconius cum Auctarijs & alij apud eumdem.

Ioannes Theoresbius, natione Anglus, iuris vtriuſque peritus, & Theologus Oxonienſis propter pietatem, & eruditionem Eduuardo Regi tertio mirè charus; vnde accedente ad eximias viri virtutes ſingulari, Regis gratia, & fauore ad ſupremos in Eccleſia, atque etiam in Republica euectus eſt honores. Fuit

enim Archiepiſcopus Eboracenſis, ſummus Angliæ Cancellarius, S. R. E. Presbyter Cardinalis. Eboraci mortuus, & ſepultus anno 1374 cum ſcripſiſſet

Doctrinæ Chriſtianæ Catechiſmum
Ad Eccleſiarum Patres librum vnum
Contra Monachos mendicantes librum alium.

De quo Pitſeus de Scriptoribus Anglicis,& in Catalogo Archiepiſcoporum Eboracenſium.

Ioannes de Turracremata netione Hiſpanus Ordinis Præditorum, vir in diuinis Scripturibus egregiè verſatus, ac Iuris Pontificij Interpres conſultiſſimus, propter eximiam eruditionem, & morum probitatem ab Eugenio IX. Pontifice Maximo ad ampliſſimum S. R. E. Cardinalatus apicem ſublimatus, à Pio II. fidei Catholicæ Patronus, & Propugnator nominatus, ſcripſit

In Gratiani Decreta volumina quatuor
De Pœnitentia Opus
De Concilo Florentino Volumen
De Conſecratione Tractatum
De Concilijs opus
De Conceptione Domini libros tres
De Corpore Chriſti contra Boemorum errores
De Aqua luſtrali
Meditationes in vitam Chriſti
Contra Iſmaelitas
De animæ ſalute
De poteſtate Papæ
De vnitate Græcorum cum latinis
De Sacramentis librum vnum
Reſponſionem ad Oratorem Baſileenſem
Summam Eccleſiæ libris ſex
Contra Alcoranum Machometi
De auctoritate Romanæ Eccleſiæ
In Regulam S. Benedicti Commentarium in 4. Coloniæ 1575.
Librum contra eos qui arcebant Hebræos ne ad Chriſti fidem venirent.
Quæſtiones,ſeu ſcolaſticam poſtillam in totius anni Euangelia.
Reuellationes S. Brigittæ recognouit, & commentarijs illuſtrauit.

Ser-

Sermones de tempore, de Sanctis, & de B. Mariæ ſemper Virginis feſtiuitatibus

Commentaria ſeu Paraphraſim breuiſſimam, locupletiſſimam, lucidiſſimamque ſimplici & aperto ſermone ad Pium II. dictatam in omnes Dauidicos Pſalmos

De Conceptione B. Mariæ libros tredecim, Romæ impreſſos anno 1547.

Theologicarum Theſium Toſtati impugnationem.

Et alia plura.

Cum vſque ad nonum ſupra ſeptuageſimum ſuæ ætatis annum vitam produxiſſet die 26. Septembris anno ſalutis 1468. Romæ in Cœnobio S. Mariæ ſuper Mineruam ſpiritum Deo reddidit. Oſſa iacent in Eccleſia proxima ſub hoc Elogio.

Hic requieſcit
Dominus
IOANNES DE TVRRECREMATA
Natione Hiſpanus,
Epiſc. Sabinus
Sanctæ Romanæ Eccleſiæ
Cardinalis S. Sixti
Qui obijt 26. Septembris
Anno Dom.
MCDLXVIII.
Requieſcat in pace.

Summis laudibus extollunt Cardinalem hunc hiſtorici omnes Eccleſiaſtici, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Rupipozæus, Scriptores omnes Dominicani, & alij multi.

Ioannes le Veneur, alijs de Beneur Gallus ex Epiſcopo Lexouienſi Presbyter Cardinalis Tituli S. Bartholomæi in Inſula à Clemente VII. renuntiatus Eccleſiæ Catholicæ partes contra Hæreticos forti pectore ſuſtinuit, & Statuta ſacrarum Ædium Pariſienſium correxit, ac in meliorem formam redegit. E viuis abijt Romæ, alijs in Gallia die 7 Auguſti, ſeu Nonis Ianuarij anno quadrageſimo tertio ſeculi decimi ſexti ab Orbe redempto

Vide plura apud Auctores Galliæ Christianę & Purpuratæ, Auberyum, Ciaconium, & alios plures.

Ioannes de Villa Vezzosa natione Hispanus, patria Segobiensis, Theologus suo æuo clarus, Archidiaconus Ouetensis, interfuit Concilio Basileensi, vnusque ex Hispanis Electoribus in Comitijs pro Felice huius nuncupationis quinto suffragium tulit, à quo in secunda Patrum enuntiatione inter Presbyteros Cardinales Titulo S. Mariæ Transtyberim cooptatus, legationis munere functus est in Conuentu Bituricensi. Post Felicis abdicationem Cardinalis Titulum & ipse spontè dimisit, rebusque mortalibus valere iussis, secessit in solitudinem cum veste Patrum Dominicanorum, vbi reliquum vitæ in Dei obsequium sanctissimè duxit.

Hic Alcoranum in quo falsæ, & euanidæ religionis typum Maometes procudit in latinam linguam conuertit, eiusdemque mendacia tum veris rationibus, tum argumentis explosit.

Concordantias insuper partium orationis indeclinabilium in Biblijs collegit, ediditque volumina duo de actis Concilij Basileensis

De hoc agunt Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij.

Ioannus de Viridico natione Gallus ex nobili prosapia Toparcharum Vsitensium ex Præposito Magalonensi à Ioanne XXI, alijs XXII. Pontifice, Auditor primùm Cameræ Apostolicæ, tum Episcopus Magalonensis, demùm ex aliquibus S. R. E. Cardinalis renuntiatus, cuius tamen Cardinalatus nullum certum monumentum vidi in Tabulario Vaticano. Petrus Gariellus in sua historia Magalonensi Cardinalem Ioannem enuntiat primò, tum Episcopum, qui Synodum per Vicarium collegit, ipse vero Statuta edidit, quibus singulis suæ Ecclesiæ dignitatibus & Canonicis leges viuendi optimas præfixit. Extinctus demum est 28. Augusti die, anno 1338. iacet Magalonæ.

De hoc tractant Sammarthani in Gallia Christ. Arnaldus de Verdala in Catalogo Episcoporum Magalonensium, Auctarij Ciaconij, præter Gariellum superius enuntiatum.

Ioannes Vrsinus nobilis Romanus Diaconus Cardinalis S. Nicolai in Carcere Tulliano, qui in Summo Ecclesiæ Principatu dictus est Nicolaus III. scripsit de electione ad dignitates librum, & Epistolas plures, quarum Registra duobus voluminibus asseruantur M. SS. in Vaticano; insuper pro Canonicis Basilicæ Vaticanæ Constitutiones, & literas illustri Regi Sueciæ, & Iacobo electo

electo Vpsalensi scriptas publici iuris fecit Io: Vastonus in Viti Aquilonia.

Subita apoplexia prostratus excessit è vita in Oppido Suriani prope Viterbium die 23. Augusti anno salutis 1280. cum præfuisset rebus sacris annos duos, menses octo, diesque vndetriginta.

Meminere Ioannis præter Ciaconium, & alios de Romanis Pontificibus Scriptores, Fr. Lucas Vadingus in Annal. Minorum, Odericus, & Bzouius in Eccles. Ægidius Viterbiensis in hist. 20. Secul. Genebrardus, Bernardus in Chronico, S. Antoninus & alij.

Isidorus Thessalonicensis natione Græcus primò Monachus S. Basilij, & Abbas S. Demetrij Constantinopolitani, deindè Archiepiscopus Ruthenorum, & S. R. E. Presbyter Cardinalis ab Eugenio IV. in Concilio Florentino cui aderat, euulgatus, scripsit latinè

De capta Constantinopoli & Nigroponte opus.

Disputationes actis Concilij Florentini inspersas.

Græcè verò Orationes quatuor, in Natiuitatem Virginis unã, alteram in Præsentationem, tertiam in Annuntiationem, & quartam in Assumptionem, quas in latinam vertit linguam Io: Matthæus Caryophilus, patria Cretensis, Archiepiscopus Iconiensis.

Romæ Isidorus sub Pio II. die 8. Martij anno 1464. seu ex alijs die 27. Aprilis anni 1463. vitam relinquens sepulchrum habuit in Vaticano.

Celebrant tantum virum Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberyus, Acta Concilij Florentini, Rupipozæus in Nomenclatore, Marraccius in Bibliotheca Mariana, & alij multi.

Iulianus Cæsarinus Romanus, generis nobilitate, ac iurisprudentiæ scientia, quam in Academia Patauina publicè professus est, Orbi notissimus, à Martino III. alijs V. Diaconus Cardinalis euulgatus, Diaconiæ S. Angeli in foro piscium, & Presbyter Titulo S. Sabinæ, Episcopus verò Sabinensi Ecclesiæ præfuit, eiusdemque Pontificis iussu legatione in Boemia ad hæresim eradicandam dum fungeretur anno ætatis suæ quadragesimo sexto, Christi 1444. seu 1445. a Turcis occisus, Posteris reliquit

De potestate Concilij Basileensis opus

Orationem ad Boemos pro Religione Catholica habitam

Apologias pro Sede Apostolica.

Epistolas

Epistolas plures, quarum aliquas typis excusas vidi
De processione Sancti Spiritus contra Græcos
Disceptationes in Concilio Ferrariensi, & Florentino, cum Marco Ephesino Episcopo habitas.

De Iuliano nostro tractant Rupipozæus in Nomenclatore, Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Iulianus de Ruerre ligur, patria Sauonensis, Sixti IV. ex fratre nepos, Episcopus Ostiensis, ac Maior Pœnitentiarius primò, deindè omnium suffragijs summus Pontifex electus, Iulij II. nomine assumpto, Petri nauim per menses tres, dieſque viginti & vnum supra nouennium rexit, Auctor fuit literarum Apostolicarum; & Costitutionum Ecclesiasticarum quas ex officio scripsit. Sunt eiusdem literæ familiares ad Decium clarissimum Iuriscon-sultum euulgatæ cum vita ipsius Decij.

Decessit Romæ die 21. Februarij anno salutis 1513.

De hoc tractant Vbertus Folietta in Elogijs; Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Rodulphus de gestis Iulij, Bizarus in hist. Genuensi, Ludouicus Iacobus à Sancto Carolo in Bibliotheca Pontificia, Franciscus Maria Torrigius de Basilica Vaticana, Ciaconius cum reliquis.

Iulius Rustico Patre natus in Vrbe ex Diacono Cardinali Petri Cathedram ascendens in illa annis XV. Mensibus v. diebus 17. rectissimè sedens duas scripsit Epistolas, quæ inter Decretales inueniũtur, illa verò ad Dionysiũ Corinthi Episcopum de Incarnatione Domini non est nostri Iulij Papæ, sed Arianorum, vel Apollinaris hæretici, vt validis rationibus probat Leontius Byzantius in suis Commentarijs.

Tandem multis præclarè gestis quieuit in pace pridie Idus Aprilis anno Christi 352.

De Iulio agunt Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, & in Annal. Beda, Vsuardus, Ado, Anastasius, Platina, Panuinius; Ciaconius cum Auctarijs & alij multi.

Iulius S. R. E. Cardinalis opus Græcum congessit contra Græcos de octaua Synodo, & Eugenio IV. Papa; extabat olim M.S. Constantinopoli apud Manuelem Eugenicum, vt refert Ludouicus Iacobus à S. Carolo lib. 2. Bibliothecæ Pontificiæ;

Iulius Antonius Sanctorius Casertanus ex S. Seuerinæ Archiepiscopo Presbyter Cardinalis S Barbaræ à Pio V. Pontifice Maximo renuntiatus claruit doctrina, ac pietate seculo decimo sexto ab Orbe redempto, quo scripsit
De moribus Hæreticorum opus

De cala-

De calamitate ſuorum temporum volumen
De poteſtate Romanorũ Pontificum ſuper Franciæ Regnum.
De Monarchia Siciliæ
Ad Neſtorianos,& Græcos de illorum erroribus
De vſuris Iudæorum interdicendis
Apologias duas pro ſe contra detractores
Apologiam ad Philippum II. Regem Hiſpanorum pro Ordine S. Baſilij.
De Græcotum ritibus tractatum
Rituale Romanum purpuratum
Diariorum volumina plura
Sanctorum plurimorum acta collegit ex Baronio in Notis ad Martirologium Romanum.
Et præcipuè collegit in vnum Vitas Sanctorum totius Prouinciæ Campaniæ
Hiſtorias Feſtiuitatum B. Mariæ, quibus originem illarum explicat, & progreſſus
Ad Regni Neapolitani hiſtorias manus adiecit, at illas non perfecit.

Exceſſit è vita Romæ die 7. Iunij, anno à partu Virginis 1602. ætatis 70. Oſſa iacẽt in Baſilicæ Lateranenſis Sacello à ſe extructo ſub hoc Elogio

Deo Saluatori
IVLIO ANTONIO SANCTORIO
Caſertano
Sanctæ Romanæ Eccleſiæ
Cardinali
Sanctæ Seuerinæ nuncupato,
Epiſcopo Præneſtino,
Summo Inquiſit.
Et
Maiori Pœnitentiario
Morum caſtimonia, chriſtiana liberalitate,
Diſciplinarum eruditione,

Et elò

Et eloquentia clarissimo,
Iuris Sedis Apostol. propugnatori acerrimo,
Plurium Religionum,
Et exterarum Nationum
Protectori peruigili,
Pari animi magnitudine
Inter prospera, & aduersa
A Pio V. Sanctissimo Pontifice
In sacrum Cardd. Collegium
Cooptato
In magna existimatione habito,
Et
Ab omnibus etiam subsequentibus
Pontificibus
Propter eius fidem, religionem, pietatem
Paulus Æmilius
Archiepiscopus Vrbinas,
Et
Iulius Antonius Archiepiscopus
Cosentinus
Germani Fratres Patruo meritissimo
Monumentum excitandum,
Et
Sacellum perficiendum curarunt.
Vixit annos LXX.
In Cardinalatu verò xxxij.
Obijt 7. Idus Iunij Anno
MDCII.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Panuinium, Auberyum, Ciaconium, Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, & alios.

Iulius Cananius Ferrariensis ex Adriensi Episcopo inter Presbyteros Cardinales cum Titulo S. Eusebij, quem progressu temporis cum alio S. Anastasiæ commutauit, à Gregorio XIII. Pontifice Max. cooptatus, publici iuris fecit Constitutiones Adrienses quas Episcopus in Clericorum vtilitatem scripserat. Supremum diem obijt Ferrariæ 5. Kal. Decembris anno nonagesimo secundo seculi, nostræ salutis decimi sexti; iacet ibidem in Ecclesia S. Dominico sacra cum sequenti memoria Ducis Ferrariensis iussu & sumptu Sepulchro superimposita.

D. O. M.

IVLIO CANANO
Nobili Ferrarien.
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbytero Card.
Ex
Cananorum Byzantij stirpe
Palæologis Imperatoribus
Vna propagata,
Qui
Iulio III. Pont. Max.
Iuuenis admodum
A Secretis adeò acceptus inseruiuit,
Vt in eum Pontificiam auctoritatem,
Supplicationes quascumque, Scripturasue
Signandi fidenter,
Qui
Adriæ & Mutinæ Episcopatus
Veneficia coibendo,

Hæreſes extirpando,
Ac
Templa reſtituendo,
Vigilanter rexit.
Qui
Sacroſanctæ Tridentinæ Synodo
Interfuit,
Qui à Gregorio XIII.
Poſtrema illa promotione
Inter Cardinales cooptatus fuit:
Qui deindè Sixti V.
Legatus Æmiliam tam æquè,
Iuſtèque eſt moderatus,
Vt nomen eius perpetuò glorioſum ſit
Permanſurum.
Alexander S. Iacobi Eques,
Et Sapientium Iudex
Patri optimo gratæ teſtificationis ergo
P. I.
Vixit Annos LXVIII.
Obijt 5. Kalend. Decembris
MDXCII.

Meminere Canani Cardinalis Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij quamplures.

Iulius Feltrius Robereus, Franciſci Vrbini Ducis filius Diaconus Cardinalis à Paulo III. creatus, deindè Epiſcopus Albanenſis, ſeu Sabinenſis, ac Prænestinus, Legatus Peruſinus ſcripſit Conſtitutiones quæ à Gregorio XIII. in Prouinciæ illius bonum confirmatæ fuerunt, atque in lucem editæ anno 1572. vti etiam

Decreta

Decreta Synodi Rauennatensis quam conuocauerat, & literas plures, quarum aliquas excusas vidi Venetijs anno 1674. Supremum diem vidit 3. Nonas, seu Nonis Septembris anno eiusdem seculi septuagesimuo octauo apud Forosemponienses. Corpus Vrbinum translatum in Æde S. Claræ sepelitur cum hoc Epitaphio.

IVLIO MONFILTRIO
E Ruere
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinali,
Vmbriæ bis Legatione magna
Cum laude functo, Vrbini,
Rauennæ, aliarumque Ecclesiarum
Antistiti,
Lauretanæ domus,
Ac
S. Francisci Ordinum Patrono
Iustitia, pietate, beneuolentia Principi
Celeberrimo.
Mortalitatem expleuit
Non. Septembris
Anno Domini MDLXXVIII.
Ætatis vero XLIV.

Celebrant Iulium hunc Ferdinandus Vghellius in Italia sacra; Sammarthani in Gallia Christiana, Auctarij Ciaconij, Michael Iustinianus in Syllabo Scriptorum ligurum & alij multi.

Iulius Gabrielius Romanus, Horatij Cardinalis Lancellotti ex Sorore nepos, ex Clerico Cameræ Apostolicæ ab Vrbano VIII. ad purpuram assumptus præfuit Diaconus Ecclesijs S. Agathæ in Suburra; Presbyter S. Priscæ, S. Praxedi, & S. Laurentio in Lucina, Episcopus verò Sabinensi, Asculanæ & Reatinæ, quibus

duabus postremis nuncium remisit; Viuit legatus in Æmiliahoc presenti anno 1675.

Huiusce Cardinalis Synodum Asculanam, euulgatam anno salutis 1649. præ manibus habui, vti etiam Orationem de S. Spiritus aduentu, quam dixit in Sacello Pontificio coram Gregorio XV. Pontifice Maximo. de hoc plura Auctarij Ciaconij.

Iulius Mazarinus Romanus, è liguria oriundus, Mineruæ primò, postmodum Martis, demum Ecclesiasticæ vitæ sectator, magnanimitate, munificentia, in aduersis firmitate animi, rerum gestarum gloria, ac felicitate si qua in terris, planè admirabilis, ita vt Italiæ decus, Romanæ purpuræ splendor, Galliarum honos, Europæ totius ornamentum, & meritò, & iurè sit appellatus. Adhuc puber Pater publicæ pacis nominatus ab Vrbano VIII. Pontifice Maximo ad publicas curas vocatus, in omnibus prompto ingenio clarus omnibus semper vixit. In Gallia Armandi Cardinalis Richeliu amorem ab æstimatione adeptus, dignior meruit iudicari successor, Ludouici XIII. Regis propensione, & electione gallici imperij designatus moderator, regnaturum Infantem è sacris vndis suscepit, regiæque Soboli regiæ Tutricis imperio Consiliarius. Gallia è directore numquam maior, aut felicior. Tandem firmata pace, & regio coniugio primarijs Europæ Principibus affinitate coniunctus, cum Deo inseruisset & Regi viuendi finem fecit die 9. Martij anno salutis 1661. ætatis 58. Mensibus septem, diebus 22. Extant tanti viri volumina plura literarum negotialium, quarum aliquas publici iuris fecit Michael Abbas Iustinianus.

Meminere Iulij Cardinalis Mazarini Auctarij Ciaconij, & Auctor Vitæ italicè descriptæ,

Iulius Medices Florentinus Iuliani filius, Leonis X. frater patruelis, Miles Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, Archiepiscopus Florentinus, Diaconis primò, mox Presbyteris Cardinalibus adscriptus S. R. E. Vicecancellariatum obtinuit, & post Adriani VI. obitum Petri Cathedram ascendens, dictus Clemens VII. sedit annos X. totidem menses, ac dies 7. seu 8. Mortuus Romæ 7. Kal. Octobris anno Christi 1534. sepulchrum habuit primò in Vaticano, deindè apud S. Mariam super Mineruam. In Vaticano sub hac Epigraphe iacuit.

CLEMENTIS VII.
Pont. Max.

Cuius

Cuius inuicta virtus sola clementia
Superata est.
Obijt anno MDXXXIV.
7. Kal. Octobris
Sedit annos X. Menses x.
Dies 8.

Scripsit Epistolas varias, quarum vndecim inuenies inter Principum literas euulgatas; plures asseruabantur M. SS. in Bibliotcca Bodleiana; plures typis editas Venetijs anno 1574. cum illis Virorum illustrium eiusdem seculi; vnam supra quadraginta pro solis Fratribus Minoribus rescriptas inuenies apud Fr. Lucam Vadingum. Quadraginta eiusdem Constitutiones Ecclesiasticæ, & variæ Bullæ leguntur apud Rodericum, Cherubinum, & Confectium. Eiusdem Apologia aduersus Carolum V. Cæsarem extat Romæ in Bibliotheca Barberina. Sunt typis excusæ eiusdem literæ, quibus culpam omnem belli, Vrbisque direptionis à se in alios vertit.

Celebrant Clementem præter Auctarios Ciaconij, aliosque qui de Romanus Pontificibus scripserunt, Laurentius Granius in Oratione funebri, Ioannes Longiacus in Panegyrico, Hippolytus Marraccius in Pontif. Marianis, Iacobus Sannazarius, Henricus Spondanus & alij multi.

Iulius Roma Mediolanensis Presbyter Cardinalis sub Paulo V. cum Titulo S. Mariæ super Mineruam, deindè Episcopus Tusculanus, Portuensis, Ostiensis, & Sacri Collegij Decanus, edidit Orationem in laudem S. Caroli Boromæi, & Diœcesanā Synodum Lauretanam, celebratam anno voluentis seculi vigesimo sexto, die 8. Ianuarij.

Extrema clausit Romæ ex dolore calculi die 16. Septembris anno eiusdem seculi quinquagesimo secundo, ætatis 68. eadem die & hora qua natus. Corpus est Romæ apud S. Carolum in stadio Romano sub hac inscriptione

Hic iacet
IVLIVS ROMA
Mediolanensis

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalis,
Episcopus Ostiensis,
Et Tiburtin.
Sacri Collegij Decanus
Vixit Annos L X V I I I.
Eadem qua natus die, ac hora
Obijt 16. Septembris
MDCLII.
Nudam hanc inscriptionem
Vti testamento præscriptam
In fraternæ modestiæ,
Ac
Propriæ obedientiæ monumentum
Gregorius Roma
Posuit.

Plura de hoc Cardinali habent Ludouicus Donius DAttichy in historia Cardinalium, Auctarij Ciaconij, Michael Iustinianus, & Ferdinandus Vghellius de Episcopis Tiburtinis, & alij multi.

Iulius Rospiliosus natione Etruscus, patria Pistoriensis Presbyter Cardinalis S. Sixti ab Alexandro VII. renuntiatus, eiusdem in Pontificatu successit sub nomine Clementis IX. & Rempublicam Christianam administrauit per annos duos, menses quinque, & dies vndeuiginti. Vir hic summo ingenio præditus Poesim coluit, ac scripsit Alexium, Ægistum, Bonifacium, & Discursus in Poema Francis. Bracciolini, aliaque his similia cecinit. Quæ extant apud suos. euulgatam vidi eiusdem Orationem dictam in Academia Humoristarum. Supremus illi fuit dies 9. Decembris anni vndesptuagesimi nostri seculi. Ossa iacent in Templo Liberiano sub hac Epigraphe à Clemento X. in Sepulcro excitato, descripta.

CLEMEN-

CLEMENTIS IX.
Æternæ memoriæ Pontificis
Magni cineres
Ne absque vllo sepulchrali honore
Sicut ipse iusserat
humi laterent
CLEMENS X.
Pont. Max.
Benefactori suo,
Et
Ob spectatum fidei zelum,
Ob
Egregiam erga omnes beneficientiam,
Et caritatem
De re christiana optimè merito
Grati animi monumentum Posuit
Anno Dom.
MDCLXXI.

Plura de hoc habent Auctarij Ciaconij, Patres Soc. Iesu in Opusculo prænotato Sacræ, & Profanæ Romæ ossequia Clementi repræsentata in Collegio Romano, Augustinus Fauoritus in Oratione funebri, alijque quamplures.

Iulius Sacchettus Florentinus ex Nuncio Hispanico Presbyteris Cardinalibus Vrbani VIII. beneficientia adscriptus dignitatem sustinuit tanto omnium plausu, vt post Vrbani, Innocentijque obitum iteratis Comitijs, quibus interfuit futurus acclamatus Pontifex inter meliores optimus, semel atque iterum diiudicatus fuerit.

Vidimus typis editam Epistolam, vernaculo exaratam sermone, Alexandro VII. Pontifici Maximo inscriptam sub nomine Iulij Cardinalis Sacchetti, qua explicantur humiles preces, & repetitæ

petitæ instantiæ viua voce, & inter priuatos parietes ab ipso Cardinale Pontifici factæ, vt ad Cardinalitiam dignitatem promoueret nobilem Anglum de re christiana optimè meritum. Habuimus aliquandò præ manibus eiusdem relationes suarum legationum, hispanicæ videlicet, Ferrariensis, & Bononiensis, & Apotheosis B. Thomæ à Villanoua. Animam Creatori suo reddidit 4. Kal. Iulias anno reparatę saluris 1663. ætatis LXXVI. Sepultus in Eccl. S. Ioãnis Bapt. nationis florentinæ apud Maiores

De hoc tractant Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Ioannes Tomcus & alij.

Iulius Spinola Genuensis virtute, genere, gloria, rebus gestis amplissimus, etenim clericali indutus veste Referendarijs Signaturæ in Romana Curia adscriptus, Perusij, aliarumque Vrbium ditionis Ecclesiasticæ Prætor, Nuncius Apostolicus tum apud Proregem Neapolitanum, tum apud Cæsarem, Archiepiscopus Laodiceæ, ac S. R. E Cardinalis ab Alexandro VII. Pontifice Maximo renuntiatus, & à Clemente X. Legatus ad Polonos destinatus, Episcopus Sutrinus & Nepesinus euulgatus habet apud se M. SS. volumina plura literarum tum familiarium, tum negotialium, quarum aliquas publici iuris fecit Michael Iustinianus in suis memoralibus Epistolis & in hist. Contagij Auellini. Edidit etiam Acta Synodus Sutrinę, & Nepesinę.

Vide plura apud Auctarios Ciaconij.

Iuuenchus natione Hispanus, familia insigni, maximèque illustri natus, poesi floruit Imperatoribus Constantio, & Constante, ac scripsit quatuor Euangelia hexametris versibus; qua in re maiori diligentia vsus est in seruanda rerum historia, quam in demonstranda ingenij sui elegantia. Edidit etiam Hymnos aliquot, quibus facile se indicauit optimè meritum de Religione nostra Christiana. Neque dubium est fuisse illum relatum inter Sacerdotes, vt veteres Auctores testantur, quorum nullus, vno excepto Iacobo Corello, Auctore proletario inter Presbyteros Cardinalrs illum numerat. Solus Corellus illum renuntiatum fuisse Presbyterum Cardinalem S. Vitalis à Sancto Siluestro Papa, cuius ætate uixit, affirmat. Extant hi libri quatuor Iuuenci in Tomo 8. Bibliothecæ Sanctorum Patrum editionis secundæ; in Choro Poetarum & seorsim pluries varijs in locis euulgati.

De Iuuencho tractant S. Hieronymus tum in libro de Script. Eccl. tum in Epistola ad Magnum, ac in Commentario ad cap. 7. Matthæi. Bellarminus, Andreas Peregrinus in Bibl. Hispanica Petrus Crinitus in Vita, Petrus Courcerius Soc. Iesu in Negotio seculorum ad annum Christi 328.

L

Ag. Laborans Diaconus primò Cardinalis S. Mariæ in Porticu, Mox Presbyter S. Mariæ Transtyberim ab Alexandro III. Pontifice Maximo renuntiatus scripsit Opus quadripartitum de Iusti, Iustitiæque rationibus ad Maiorē MaynūSiciliæ Admiratū. De vera libertate Opus tripartitum, & Epistolam ad Episcopum Panormitanum.

Epistolam de appellationibus

Epistolam contra Sabellianos

Canonum collectionem

Decretorum compillationem ad Petrum Præsulem Pampilonensem

E vita excessit sub Clemente III. Pontifice Maximo, seu ex alijs anno 1189.

De hoc plura apud Ciaconium, Panuinium, Ioscphum Mariam Suaresium in Dissertatione huius Cardinalis, Baronium in Annal. & alios.

Lambertus Cribellus Mediolanensis, Presbyter Cardinalis, & Archiepiscopus Patriæ, deindè Romanus Pontifex. sub nomine Vrbani III. rexit Ecclesiam menses decem, diesque 25. supra annum vnum, pluresque literas ad diuersos misit, ac scripsit piam metaphrasim in Psalmum 50. Miserere mei Deus.

Ferrariæ quò Verona discedens se receperat Romam profecturus 14. Kal. Nouembris anno salutis 1185. è viuis abijt, ibidem tumulo traditus sub hoc Epitaphio.

Hic iacet
Sacræ memoriæ
VRBANVS PAPA III.
Natione Mediolanensis,
Genere Cribellorum
Sepultus MCLXXXV.
Mense Aug. 11. Indict. 3.

Temporibus Fr. Vindonis Ferrarienſis Epiſc.
Ioannis Archipresb.
Et
Bonagratiæ Præpoſiti;

De hoc tractant Baronius in Annal. Gottifridus Viterbienſis in Hiſtoria, Neubrigenſis, Rogerius, Bernardinus Coirus in hiſt. Mediolanenſi, Ciaconius cum Auctarijs, &alij cum Philippo Picinello in Atheneo Mediolanenſis.

Lambertus Fagnanus natione Italus,patria Bononienſis, Epiſcopus Oſtienſis à Paſchali II. electus; qui Petri Cathedram aſcendens dictus eſt Honorius II. ſcripſit leges aliquot Eccleſiaſticas in Concilio Troiano euulgatas

Reſcriptum pro Concilio Nannetenſi

De pace Epiſtolas duas ad Romanos

Literarum plures ad diuerſos, quarum quinque referunt Baronius Tomo 12. Annalium, & Binius Tomo 7. Conciliorum

Cum autem præfuiſſet Eccleſiæ annis quinque, menſe vno, diebus decem & ſeptem, 14. kal. Martij anno reparatæ ſalutis 1130. è vita exceſſit in Vrbe, & ſepultus in Laterano.

Meminere Honorij S. Antoninus, Io: Stella, Carolus Sigonius, Ferdinandus Vghellius de Epiſcopis Bononienſibus, Pandulphus, Baronius in Annal. Eccl. Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Platina, & alij plures.

Lanfraucus Margotius Parmenſis in conſcribendis Epiſtolis clarus,& gratus Clementi VIII. ac Paulo V. Romanis Pontificibus, à quorum poſtremo inter Presbyteros Cardinales cum Titulo Calliſti cooptatus, edidit inſigne volumen italica lingua Epiſtolarum.

Deceſſit Romæ pridie kal. Decembtis anno à Natiuitate Chriſti 1611. ætatis 53. ſepultus apud S. Petrum ad vincula, quem titulum poſt primum Calliſti obtinuerat, ſub ſequenti Elogio.

LANFRANCO MARGOTIO
Parmenſi
Sanctæ Romanæ Eccleſiæ

Presb.

Presb. Card.
Titulo S. Petri ad Vincula
Duor. Pontiff. Maxx.
Clementis VIII. & Pauli V.
Negotijs cum Orbis Principibus
Summa prudentia,
Stiloque aptissimo, candidissimoque
Pertractatis, in eoque
Vnus omnem ætate sua laudem
Prometitus
A Paulo V. in Sac. Cardd. Coll.
Cooptatus
Prius vitæ, quam gloriæ cursum
Visus est obijsse.
Octauius Margotius Fr.
M. P.
Vixit Annos LII. Men. ij.
Obijt Anno MDCXI.
Prid. Kal. Decemb.

De hoc tractant Auctarij Ciaconij, & alij plures.

Latinus Frangipanis, seu Malabranca Romanus Ordinis Prædicatorum Episcopus Cardinalis Ostiensis sub auunculo Nicolao III. Romano Pontifice, cuius erat ex Sorore nepos, vir summo ingenio, & ad rerum vsum maximè accommodato, nobilitate quidem sanguinis, ac familiæ splendore clarus, sed clarior virtutibus atque doctrina Posteris transmisit Prosas de B. Virgine, quarum duas verè pias ex antiquo codice pergameno M. S. anno salutis 1651. in fine Marialis Isidori Thessalonicensis, & anno 1654. in Purpura Mariana Hippolytus Marraccius Clericus Regularis Congregationis Matris Dei patria Lucensis, in lucem emisit. Auctor fuit Prosæ, ex aliquibus quæ recitatur in Missis Defun-

Defunctorum, cuius initium est, *Dies illa, dies iræ*, & Orationis quam ad Cardinales in Comitijs habuit, quaque omnium animos ad concordiam adduxit.

Obijt Perusij anno à Christo nato 1294. 4. Idus Augusti sub Cœlestino V. Corpus Romam translatum, sepulturæ traditum apud S. Mariam super Mineruam sub hac Epigraphe communi sibi & Matthæo Vrsino.

Ven. Mem.
FF. LATINI, ET MATTHÆI VRSINORVM
Ordinis Prædicatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium.

Est Latini mentio apud Ciaconium, & Auctarios, Panuinium, Auberyum, Felicem Contelorium, & alios.

Laudiuius Zacchia Ligur è Vectiano, Gasparis ac Veronicæ Nobilis filius, Pauli Æmilij Cardinalis germanus frater, mortua vxore Romam se conferens Commissarij munere primùm, mox Aduocati Consistorialis, ac Prothesaurarij generalis sub Clemente VIII. functus est. Post Clementis, ac Pauli Æmilij fratris obitum Episcopus Montis falisci & Corneti euulgatus, Prouinciæ Patrimonij Vicelegatus præfuit. Sub Gregorio XV. apud Venetam Rempublicam Nuncij Apostolici partes peregit. Ab Vrbano VIII. Pontificiæ domus Præfectus & Presbyter Cardinalis S. Sixti renuntiatur, quem Titulum cum illo Eudoxiæ commutauit: Morte ereptus Romæ die 7. Mensis Augusti anno nostri seculi septimo supra trigesimum. Habeo apud me huiusce Cardinalis relationem M. S. de sua legatione Veneta, & volumen literarum negotialium.

Laudant Laudiuium Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Carolus Cartharius in Syllabo Aduocatorum Consistorialium & alij multi.

L. Cardinalis de Monticello, ab alijs Laurentius dictus italico carmine & octonis Rythmis transtulit Lucani Farsaliam, quod Opus cum Latino euulgatum est Mediolani anno salutis 1492. cum hoc Titulo liber Lucani Cordubensis Poetæ clarissimi editus in uulgari, sermone metrico tamen per R. Patrem & Dominum

num L. Cardinalem de Monticello dignissimum; qui liber habetur in Bibliotheca Aprosiana S. Augustini Abintimilij. Nulla L. Cardinalis de Montichiello, seu de Monticello memoria apud Auctores Historiam Cardinalium pertractantes, neque in Monumentis Vaticanis.

Laurentius Blanchettus Bononiensis ex Rotæ Romanæ Auditore à Clemente VIII. cuius socius fuerat, & minister in Legatione Polonica ad Sigismundum Poloniæ Regem, Presbyter Cardinalis S. Laurentij in pane, & perna euulgatus, obijt Romæ sub Paulo V. die 12. Martij anno ætatis 67. salutis 1612. cuius corpus in Ecclesia Soc. Iesu quam Patres Professi incolunt tumulum habuit sub Epigraphe.

D. O. M.

LAVRENTIO
Tituli S. Laurentij
In pane, & perna,
S. R. E.
Cardinali Blanchetto,
Patritio Bononien.
Doctrina, meritis, virtute insigni;
Obijt anno ætatis LXVII.
Salutis MDCXII.
Marcus Antonius Blanchettus
Eques Calatrauæ,
Et Senator Bononiensis
Cæsar Marci Antonij filius
Fratri, Patruoque
Opt. Poss.

Huius Decisiones impressæ in parte 1. Decis. diuer. aliæ M. SS. apud hæredes asseruantur.

De quo

De quo Ciaconius cum Auctarijs, Petramellarius, Silos in hist. Cleric. Regul. Vizanus in hist. Bononiensi, Guido Card. Bentiuolus in Memorijs hist. Io:Nicolaus Paschalis Alidosius de Vrbe Bonon. Cantalm. in syntaxi Aud. Rotæ, Antonius Bumaldus in Biblioth. Bononiensi.

Laurentius Campeggius Bononiensis annos natus nouendecim Patauij, & Bononiæ ius Cæsareum incredibili Auditorum admiratione, vna cum Ioanne parente, cuius opera in pretio sunt, publicè professus, filium ex legitimo matrimonio natum, Alexandrum nominatum, habuit, qui à Iulio III. Cardinalium Senatui adscriptus est. Præmortua vxore Laurentius Episcopus Feltrensis, tum Iudex Rotæ Romanæ, Nuncius Apostolicus apud Cæsarem, & Presbyter Cardinalis S. Thomæ in Parione renuntiatus, Legati Apostolici munere Leonis X. iussu in Anglia, sub Clemente VII. tum in Germania, tum Vicentiæ functus est, Ecclesiamque Bononiensem sanctissimè rexit, ac Prænestinam. Romæ diem supremum obijt 8. seu 14. Kal. Augusti anno salutis 1539. & sepultus in Æde S. Mariæ Transtyberim, tale obtinuit Epitaphium, cum filio

L A V R E N T I I
Tit. S. Mariæ Transtyberim Patris,
Et
Alexandri S. Luciæ
In Silice filij ex legitimo
Matrimonio ante Sacerdotium suscepti
Ex
Nobili Campegiorum Bononiensium
Familia,
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalium
Ossa ex eminenti loco
Anno salutis MDLXXI.
Huc translata in vnum requiescunt.

Scripsit

Scripsit Laurentius aduersus sui Temporis Hæreticos quædam, vt Auctor est Sanderus

Reformationem item Cleri Germanici Tomo Conciliorum quinto insertam, & Constitutiones pro illa.

Decisiones Rotæ plures

Epistolas ad diuersos, quarum viginti publici iuris sunt cum Orationibus dictis in Synodo Tridentina, & in Conuentibus Germanicis in Ecclesiæ Catholicæ commodum.

Celebrant tantum virum Carolus Sigonius de Episcopis Bononiensibus, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Sfortia Cardinalis Pallauicinus in historia Concilij Tridentini, Auberyus, Ciaconius, Antonius Bumaldus in Bibliot. Bonon. & alij apud eosdem.

Laurentius Magalottus Francisci & Antonij Cardinalium Barberinorum ex Sorore Auunculus ab Vrbano VIII. Pontifice Maximo Diaconis Cardinalibus, tum Presbyteris sub Titulo Pammachij adscriptus, ab eodem Ecclesiam Ferrariensem regendam suscepit, quam administrauit sanctè, pièque Synodum habuit, pluraque decreta in Ecclesiasticorum præcipuè bonum edidit. Post nouennium in eiusdem Ecclesiæ regimine animam emisit die 18. Septembris anno voluentis seculi trigesimo septimo; iacet in Cathedrali sine vlla memoria.

De hoc plura Auctarij Ciaconij, & Ferdinandus Vghellius in Italia sacra.

Laurentius Priulus Patritius Venetus ex Patriarcha Venetiarum Presbyter Cardinalis S. Mariæ Transtyberim à Clemente VIII. renuntiatus edidit Constitutiones saluberrimas pro Clericis in Synodis Venetijs habitis. Cum autem sedem sibi comissam annis pluribus administrasset è viuis abijt die 2. Ianuarij, Anni Iobelei 1600. in Patriarchali Sede sepultus sub hoc Titulo.

LAVRENTII
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Card. Priuli
Patriarchæ Veneti pium monumentum
Anno sui Patriarchatus sexto
Marino Grimano
Duce Venetiarum.

Tractant

Tractant de hoc Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Auctarij Ciaconij, & alij plures.

Laurentius Puccius Florentinus ſub Leone X. Presbyterorum Cardinalium Collegio ſub Titulo SS. IV. Coronatorum adſcriptus, & Maior Pœnitentiarius electus, rexit Epiſcopus Venetenſem in Gallia, Amalphitanam, Caputaquenſem, & Melphitenſem in Regno Neapolitano, Piſtorienſem in Etruria, Montiſflaſconis ad lacum Vulſinenſem, Albanenſem, & Præneſtinam Eccleſias, cuius præſtantem ingenij dexteritatem Iulius II. Pont. Max conſpicatus, non modo ad ſui lateris aſſiſtentiã ſub Datarij nomine aſciuerat, ſed etiam ab eodem ad Florentinam Rempublicam Legatus, in eo Senatu luculentam habuit Orationem, vt Ciues illos Pontifici Maximo ſociaret contra Gallos. Interfuit Synodo Lateranenſi; Scripſit Opus de Gratijs, & Expectatiuis.

Romæ ſupremum diem obijt anno ſalutis 1531. ætatis 73. die 16. vel 19. aut 26. Septembris. Iacet apud S. Mariam ſuper Mineruam ad pedes Leonis X. ſub hoc Titulo.

LAVRENTIO PVCCIO
Epiſcopo Præneſtino
Cardinali SS. IV.
Maiori Pœnitentiario
Singularis probitatis, & amabilitatis,
Et
In Apoſtolicis negotijs experto
Qui
Vixit Annos LXXIII.
Menſem vnum, dies 9.
Iuxta Leonis PP. X.
Vt mandauerat ſepulchrum.
Robertus Puccius
Cardinalis Sanctorum Quatuor
Maior Pœnitentiarius

Fratri optimo, ac benemerenti
Fac. cur.
Mortem obijt Anno
MDXXXI.

De hoc agunt Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Ioſeph Maria Soareſius de Epiſc. Prænestinis, Stephanus Ioannenſis in Medicea Monarchia, Sadoletus, & Bembus Cardinales in literis, Sammarthani in Gallia Chriſtiana, præter Auberyum, Panuinium, Ciaconium, & alios.

Laurentius Raggius Octauiani ex fratre Nepos S. R. E. Cardinalis ab Innocentio X. ex Apoſtolici Ærarij Præfecto euulgatus, Philoſophiæ ſtadio feliciſſimè in Vrbe perfecto, eiuſdem poſitiones publicè propugnauit, qua occaſione Seculum Barberinum carmine cecinit. Huiuſce Cardinalis vitam degentis hoc anno 1675. præter Auctarios Ciaconij, ac Scriptorum ligurum Collectores, meminit Galeatius Gualdus in ſuo Theatro.

Leo Quinctiani filius natione Tuſcus ex S. R. E. Archidiacono renuntiatus Pontifex Maximus, magni agnomen ſortitus, ſcripſit

Tractatum aduerſus errores Eutychetis, aliorumque hereticorum.
Enchiridion, ſeu Enarrationem in Chriſti Paſſionem
Iſagogen, ſiue Introductionem in eamdem.
Aduerſus Eutychetem libros duos
De Symbolo Niceno librum vnum
Alium ad Leonem Imperatorem
Ad inquiſitiones Ianuarij librum vnum.
Alterum prænotatum Confeſſio Leonis
De Incarnatione Verbi Commentarium aduerſus Pelagianos
De Pelagianis conuerſis quomodo recipi debeant
Sententias ex Concilio ſecundo Arauſicano.
De conflictu Virtutum, & Vitiorum opus.
Homilias eloquentiſſimas 97. de præcipuis Domini, & Sanctorum ſolemnitatibus.
Epiſtolas de Tranſlatione S. Apoſtoli
Epiſtolas decretales, & familiares decem ſupra centum.
De partu Virginis Sermones 10.

Homiliam super Missus est

Et Sermones de Natiuitate Virginis.

Cum autem sedisset in Petri Cathedra annos XX. Menses xj. obijt Romæ die 11. Aprilis nostræ salutis anno CCCCLXI. & sepultus in Vaticano sub his Carminibus

Huius Apostolici, primùm est hic corpus humatum
Quod foret, & tumulo dignatus in arce Petri:
Hunc Vatum, Procerumque cohors, quos cernis adesse
Membra sub egregia sunt adaperta domo.
Sed dudum, vt Pastor Magnus Leo, septa, gregemq;
Christicolam seruans ianitor arcis erat.
Commouet è tumulo quod gesserat ipse superstes.
Insidians ne Lupus vastet ouile Dei.
Testantur missi pro recto dogmate libri,
Quos pia corda volunt, quos praua turba timet.
Ruggijt, & pauida stupuerunt corda ferarum,
Pastorisque sui iussa sequuntur oues.
Hic tamen extremo iacuit sub marmore templi
Quem iam Pontificatum plura sepulchra celant.
Sergius Antistes diuino impulsus amore
Hunc in fronte sacræ transtulit indè domus
Exornans rutilo pretioso marmore tubam
In qua pascentes mira superna vident.
Et quia præmicuit miris virtutibus olim
Vltima Pontificis gloria maior erit.

De Leone tractant Martyrologium Romanum, Beda, Baronius in notis & in Annal. Anastasius Bibliothecarius, Genebrardus, Bellarminus, Binius, Ciaconius cum suis Auctarijs, & alij multi.

Leo ex Cedella territorio Vallis Siciliæ in Prouincia vlterioris Aprutij Patre Paulo Meneio Medico S. R. E. Presbyter Cardinalis, & Pontifex Maximus, vir doctissimus, latinis, ac Græcis literis eruditus, adeòque musices peritus vt Psalmodiam composuerit, hymnosque ad meliorem concentum redegerit; Epistolas multas scripsit, quarum solum quinque ad nostram peruenerunt notitiam, Synodum Oecumenicam Constantinopolitanam in latinam vertit linguam, aliaque plura prosa, & metro, latinè, græcèque ex Anastasio Bibliothecario composuit; breuis fuit huius sanctissimi Pontificis vita, sed gloria tanta, vt diutius

vixisse

vixisse apparet: rexit enim Petri Nauim Menses tantum x. diesque vndeuiginti, eius tamen nomen omnium laudibus celebratur in sacris fastis 4. Kal. Iulij, eo autem die è viuis abijt anno salutis 684.

Celebrant Leonem II. Martyrologium Romanum, Bedæ, Vsuardi, Adonis, Baronius in notis, & in Annal. Binius, Anastasius Bibliot. Ciaconius cum Auctarijs, & alij.

Leo patria Romanus Azzuphij filius, Presbyter Cardinalis S. Susannæ, tum Pontifex Maximus Ecclesiam rexit sub nomine Leonis III. annis viginti, Mensibus quinque, diebus duodeuiginti, scripsitque Epistolas nonnullas de translatione corporis S. Iacobi Apostoli in Hispaniam, nec non Enchiridion contra omnia Mundi pericula, & Epistolas quatuor, quarum tres inueniuntur cum notis Binij in Tomo 5. Conciliorum, & quartam refert Ioannes Ieuræus. literas etiam dedit Formino Iaderensis Ecclesiæ, & Gregorio Nonensis Vrbis Episcopis, cuius fragmentum recitant Chronici Salonitani Auctor, & Ferdinandus Vghellius in Tomo 5. Italiæ sacræ. Tandem in Vrbe die 16. seu 12. Iunij anno salutis 816. è vita excessit.

Laudant hunc Leonem Annales Francorum, Theophanes in Coronographia, Constantinus Manasses, Frodoardus in Chronico, Baronius in Annalibus, Monachus Engolismensis, nec non Sangalensis, & Poeta Saxonicus in Vita Caroli Magni, Zonaras, Theophanes, Albinus Flaccus, Alemannus de Parietinis Lateranen. Anastasius Bibliot. Ciaconius cum Auctarijs, alijque quamplures.

Leo Rodulphi filius natione Italus, patria Romanus, Presbyter Cardinalis SS. IV. Coronatorum, deindè Pontifex Maximus rexit Ecclesiam sub Leonis IV. nuncupatione Annos octo, menses sex, totidemque dies, scripsitque homiliam de cura pastorali, eiusque officio, ac munere, quam per Episcopos omnibus Sacerdotibus curam animarum gerentibus intimari voluit. extat Tomo 6. Conciliorum, & Tomo 10. Annalium Baronij, & apud Anselmum Lucensem Episcopum. Scripsit etiam Epistolas plures, quarum duæ sunt in Tomo 6. Conciliorum. Apud Gratianum leguntur fragmenta aliarum literarum missarum ad Ducem Britanniæ, ad Regem Francorum, ad Episcopos aliquos, & ad Lotharium Imperatorem. Flodoardus alias indicat, & nos in Vita illas ad Anastasium Presbyterum Cardinalem Sancti Marcelli innuimus. Dies 6. kal. Augusti anni 855. fuit Leoni huic

huic postrema. Post obitum in Vaticano sepulchrum habuit.

Res ab hoc viro præclarè gestas descripsere Anastasius Biblioth. Baronius in Annal. & in Notis ad Martyrologium Romanum, Petrus in Catal. Auctor Romæ subterraneæ, Panuinius, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, & alij.

Leo Marsicanus Monachus Cassinas S. R.E. Diaconus Cardinalis scripsit sub Vrbani II. nomine Epistolas plures.

Meminere huius Ciaconius, & Auctarij.

Leo Marsicanus alius à superiori Monachus Cassinas S.R.E. Diaconus Cardinalis sub Paschali II. Pontifice Maximo, alijs Episcopus Ostiensis, Chronicon Cassinense intexuit in tres libros digestum, cuius exordium à S. Benedicto Patriarcha descripsit, & vsque ad Abbatem Desiderium perduxit.

Scripsit etiam Sermones aliquot de Paschate, de Natiuitate Domini, & de B. Maria semper Virgine.

Epistolas plures.

Historiam peregrinorum.

Vitas SS. Mennatis & Ianuarij Monachorum Cassinensium.

Dierum plenus supremum obijt anno salutis 1115.

De hoc tractant Ciaconius cum Auctarijs.

Leonardus Datus, alijs Statius, patria Florentinus, Ordinis Prædicatorum Magister generalis, spectatæ virtutis, multiplicis eruditionis, ac rerum variarum cognitione illustris, Presbyterorum Cardinalium Collegio Martini III. alijs V. beneficio adscriptus, edidit.

Sermones de Passione Christi, sub Titulo, Sermones de flagellis.

De B. Maria semper Virgine.

De Tempore, & de Sanctis.

Et festiuos, quorum aliqui habentur inter acta Concilij Constantiensis.

Explicauit insuper Meteoram Aristotelis versibus elegantissimis.

Et opus elaborauit Concionatoribus, ac Theologis admodum gratum, prænotatum Petitiones, quod extat M. S. in Cœnobio Florentino.

E vita excessit Florentiæ anno salutis humanæ 1425. 17. Kal. Aprilis, seu ex alijs die 22. Iunij 1426. Ibidem sepulchro æneo reconditus sub hac Epigraphe

Celebris

Celebris hic memoria colitur clari
Religiosi
FR. LEONARDI STATII
De Florent.
Sacræ Theologiæ, ac Totius Ordinis
Magistri Generalis.

Plura habent Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & historici sui Ordinis. Vide Fontanam in Syllabo Magistrorum Sacri Palatij.

Leonardus de Rubeis natione Italus, patria Giffonensis. Giffonium Campaniæ felicis oppidum est non ignobile; Ordinis Minorum Theologus, & Minister Generalis ab Vrbano VI. Romano Pontifice Cardinalitia dignitate donatus, illam respuit, quam tamen recepit à Clemente VII. Pseudopontifice, cum esset in diuinis Scripturis doctissimus, & in profanis literis apprimè eruditus scripsit in Canticam ingens volumen, in centum quadraginta capita diuisum, multa continens abstrusioris Theologiæ arcana, quod S. Antoninus se vidisse testatur, & laudat.

Commentaria item in quatuor libros Magistri sententiarum.

Summam Theologiæ moralis.

Tractatum de modo extinguendi Schismatis Pontificij, qui teste Fr. Luca Vadingo extat M. S. in Bibliotheca Toletana

Sermonum volumen, diuisum in Sermones de B. Maria, de Sanctis, ac de tempore

Obijt Auenione in obedientia Benedicti XII. dicti XIII. post annum 1407. & sepultus apud Minores eiusdem Vrbis.

Præter laudatos Auctores celebrant Leonardum Cardinalem Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, & alij multi.

Leonardus de Ruuere, alijs Grossus de Ruuere, patria Sauonensis, Cardinalis, Clementis germanus frater, & Sixti IV. ex Sorore nepos, à Iulio II. inter Presbyteros Cardinales cum Titulo SS. XII. Apostolorum cooptatus, & Maior Pœnitentiarius renuntiatus, rexit Episcopus Agennensem in Gallia Ecclesiam, Legatus Apostolicus Patrimonium D. Petri, & Archipresbyter Basilicam liberianam. Iuuenis funebrem Orationem habuit in parentalibus cuiusdam Cardinalis, quæ extabat apud Sirlettum M. S.

Mortem

Mortem subijt Romæ die 27. Septembris, anno salutis humanę 1520. & sepulchrum habuit apud laudatam Basilicam.

Est huiusce mentio apud Auctores Galliæ Christianæ, apud Auberyum, Panuinium, Felicem Contelorium in Elencho, Ciaconium, & alios.

Liberius Augusti filius, Patria Romanus, Diaconus primò Cardinalis, deindè Pontifex sedit annos XV. Menses IV. dies 17. obijtque Romæ 8. Kal. Octobris anno à Christo nato 367. cum scripsisset Epistolam vnam ad Osium Episcopum Cordubensem, plures ad Eusebium Vercellensem, aliasque ad Constantinum Imperatorem, quarum aliquæ ex Baronio, & Binio falsò Liberio tribuuntur. Eiusdem Auctoris sunt Dialogus cum Constantino, relatio curationis eiusdem, nec non Sermo in Consecratione Virginis.

Vide Baronium in Annalibus, Panuinium, Ciaconium cum Auctarijs in Vita, & alios plures apud eosdem.

Sanctus Linus natione Italus, patria Volaterranus ex Presbytero S.R.E. Pontifex post Petrum electus, scripsit Petri & Pauli acta passionis, & historiam altercationis Petri cum Simone Mago. at primum opus ab Hęreticis vitiatum, Vesuntione in Gallia purum asseruari testatur Chiffletius. Cum autem sedisset annos XI. totidemque Menses & dies 23. Romę ab Ethnicis martyrio affectus 9. kal. Octobris anno Domini LXXIX.

Huiusce acta referunt Baronius in Annal. Irenæus, Eusebius in Chron. & in hist. Optatus, Epiphanius, Hieronimus, Bellarminus de Script. Eccl. Nicephorus vterque in Chronico, & in hist. Gregorius Turonensis in hist. Ciaconius & reliqui omnes qui scripserunt de Romanis Pontificibus.

Lotharius ex Comitibus Signjæ, Anagninus, Diaconus Cardinalis SS. Sergij & Bacchi, deindè Romanus Pontifex Innocentius III. edidit

De Purgatorio Tractatum

Conciones duas parœneticas dictas ante initium Concilij Lateranensis

Acta Concilij Lateranensis, & Decreta

De claustro animæ opus.

Sermones de B. Maria, de Tempore, & de Sanctis

De Eleemosiyna tractatum

De laude & commendatione Charitatis opusculum

Ordinationem expeditionis pro Terra sancta

Precationes

De miseria conditionis humanæ opus
In septem Psalmos Pœnitentiales Commentaria
In Magistrum Sententiarum notas
De contemptu Mundi libros tres
De eruditione Principum librum vnum, qui ex Bibliotheca Tomasini Patauij asseruatur in Bibliotheca Benedictinorum
De officio Missæ, seu de sacri altaris mysterijs libros sex
Expositionem Canonis Missæ
De Sacramento Batipsmi librum vnum
De consecratione Pontificis homilias quatuor
De Sanctorum veneratione libros tres
Encomium in Christum, & in eius Matrem
Hymnos plures, inter quos Stabat Mater dolorosa, & Aue Mundi spes Maria.
Singularia in iure, quæ M. SS. inueniebantur in Bibliotheca Bodleiana
Moralitatem de Scaccario M.S. Cantabriæ in Bibliotheca Collegij S. Benedicti
Constitutionum libros quinque
Registrum sui Pontificatus libris 18.

Eiusdem literæ ad Ioannem, nec non ad Regem Succiæ, atq; ad Valerium Archiepiscopum Vpsalensem inueniuntur apud Ioannem Vastonum Gothum in Viti Aquilonia.

Apud Ferdinandum verò Vghellium in Italia sacra descriptæ plures aliæ eiusdem sunt, datæ Episcopis Terdonensi, Vercellensi, & Taurinensi, Abbati de Tillieto, & Presbytero Alberto; Oberto Abbati Monasterij S. Iacobi Vallis Vmbrosæ, & Ioanni Priori S. Mariæ nouæ Ordinis S. Augustini Astensis; aliæ item Capitulo Nouariensi, Patriarchæ Hierosolymitano, Apostolicæ Sedis Legato, Gerardo Nouariensi electo, Abbati Clusini Monasterij, Othoni Ianuensi Archiepiscopo, Magistro Nicolao de Sala, Canonico Vercellensi; Cõmuni Astensi, Aquensi Capitulo; ac Nicolao Archipresbytero, Florano Archidiacono, & Canonicis Vicentinis. Leguntur ibidem aliæ missæ ad Cremonensem Episcopum, ad Ioannem Gradensem Patriarcham, ad Plebanum, & vniuersum Clerum Castellanensis Episcopatus; nec non ad Furconiensem; ad Albertum Eugubinum, ad Ægidium Fulginensem, ad Gualterum Lunensem, Ildebrandum Vulterranum, Gumerium Placentinum, Episcopos, & ad Vbaldum Archiepiscopum Pisanum; Aliæ ibidem descriptæ sunt, nẽpe illæ ad Archiepiscopum Turritanum in Sardinia, ad Epis-

copos

copos Fundanum, Pennensem, Muranum, ad Canonicos S. Pelini Valuensis, & S. Pamphili Sulmonensis, ad Abbatem S. Sepulchri, & ad Priorem S. Sauini Placentini, ad Michaelem Abbatem S. Michaelis Verrucensis, ad Archipresbyterum, Capitulum, & Canonicos Pisanos, nec non ad Clericos S. Pamphili Sulmonensis: lectu dignæ quidem sunt illæ ad Petrum Eporediensem Episcopum electum, qui cum ad Ecclesiam sibi creditam accessisset, post paucos dies quieti, & diuinæ contemplationi intentus, illa absque Romani Pontificis licentia, relicta, eremum petijt, fugitque in abditis, nondum consecratus; quod cum accepisset Innocentius doctissimam eidem scripsit Epistolam, qua Patrum, Canonumque sacrorum auctoritate plenissimè docuit, electum aliquandò Episcopum haud à Sponsę vinculo absolui, & diuelli posse absque Romani Pontificis auctoritate.

Cum sedisset annos duodeuiginti, Menses sex, dies nouem, ad cœlestem patriam commigrauit anno Incarnationis Dominicæ 1216. Perusiæ 13. Kal. Augusti.

Huius Pontificis acta referunt Conradus Vrspergensis Abbas, Ioannes Trithemius, Nicetas, S. Bonauentura in Vita S. Francisci Minorum Institutoris, Matthæus Parisius in Angliæ, Bzouius & Odericus in Annal. Eccl. Auctor Nomenclatoris Cardinalium, Aubertus Miræus, Ciaconius cum Auctarijs, Bosquetus Episcopus Monspeliensis in Notis ad eiusdem Epistolas, & Altaserra Doctor Iuris in Academia Tolosana in Commentarijs ad eius Decretales, alijque quamplures.

Fr. Lucas Manzolius, vel Manzolus Florentinus Ordinis Humiliatorum, ex Præposito sui Monasterij, Republica Florentina petente Episcopus Fesulanus electus, deindè Presbyter Cardinalis S. Laurentij in Lucina à Gregorio XII. renuntiatus scripsit.

Summam casuum conscientiæ

Tractatum de augustissimo Sacramento

Et simulato nomine Consilium Laurentij de Ridolphis pro Collegio Cardinalium contra Antipapas.

Decessit octogenarius Florentiæ die 14. Septembris anno à partu Virginis 1411. & sepultus in Ecclesia Sanctis omnibus sacra, cum subiectis carminibus à Florentina Republica sarcophago appositis.

Exemplar vitæ, morum, virtutis, & almæ
Professor legis, qualem vix nouerat ætas
Nostra parem; fuit hic Lucas ex ordine nostro

Cardinis

Cardinis ad culmen Romanæ spontè vocatus,
Ecclesiæ verùm Legatus postea Summi
Pontificis moritur, Cœlum mens ipsa volauit.
Anno Domini MCCCCXI. die 14. Septembris.

De hoc Cardinali agunt Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Felix Contelorius in Elencho, Pocciantius de script. Florentinis, alijque quamplures.

Lucius Romanus ex Presbytero Cardinali Pontifex, atq; ex Pontifice Christi Martyr factus 4. Nonas Martij, anno Christi CCLVIII. scripsit plures Epistolas, temporis tamen iniuria vnam tantum habemus ad Galliæ, seu Galleciæ Episcopos directam.

Huius laudes decantant Martyrologium Romanum, Beda, Vsuardus, Ado, Baronius in Notis & in Annal. Optatus contra Parmen. Augustinus epist. 165. liber Romanorum Pontificum inscriptus Damasus, Ciaconius, & alij.

Lucius Sanseuerinus Neapolitanus ex Rossanensi Archiepiscopo, Salernitanus, & Nuncius Apostolicus apud Belgas, deindè sub Gregorio XV. Pontifice Maximo Presbyter Cardinalis cum Titulo S. Stephani in Cœlio Monte renuntiatus, decessit Salerni die 25. Decembris anno salutis 1623. ætatis 58. sepultusque in Cathedrali sub hac inscriptione.

LVCIO
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinali Sanseuerino
Salernitano Archiepiscopo
Non minus virtutum omnium
Omnibus charo
Quam familiæ splendore claro
Viuenti humili loco humile sepulchrum
Iubenti
D. Aloysius Sanseuerinus
Bisiniani Princep.

Ex Fratre nepos Posuit
25. Decembriss MDCXXIII.

Synodum conuocauit, & acta descripsit, vt ad puriores mores Clerum reformaret.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Auctarios Ciaconij, Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Ioannem Superantium in Simulacro veri Pastoris S. R. E. & apud alios.

Ludouicus Alemandus, seu Alemanus natione Gallus Presbyter Cardinalis S. Cæciliæ à Martino III. alijs V. renuntiatus, vir doctissimus, atque eloquentissimus, qui Basileensi Synodo Patrum omnium consensu præfuit, cum multa edidisset opuscula, non sine magna sanctitatis opinione, miraculis pluribus confirmata decessit sexagenarius die 16. Septembris anno 1450. Ossa recondita in Ecclesia principe Arelatensi cum hac sepulchrali insciptione, sunt.

Omnia sunt hominum tenui pendentia filio,
Et subito casu, quo valuere ruunt.
Vnde sicut Deo placuit
Anno MCCCCL.
Luce verò Mensis Septembris
Sexta decima
Bonæ memoriæ
Reuerendus in Christo Pater,
Et Dominus
LVDOVICVS
Sacro
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Titulo Sanctæ Cæciliæ
Presbyter Cardinalis Arelatensis
Vulgariter nuncupatus,

Sacræ

Sacræ huius Basilicæ Administrator
Benè meritus, & Princeps,
Vitæ laudabilis,
Et conuersationis honestæ
Ad maius vocatus
Tribunal, deuotè viam
Est vniuersæ carnis,
Et
Catholicè ingressus.
Orate pro eo,
Vt eius anima requiescat in pace.

Plura de hoc habent Auctores Galliæ Christianæ & Purpuratæ, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs & alij multi apud eosdem.

Ludouicus de Barro natione Gallus, ex Episcopo Virdunensi Diaconus Cardinalis S. Agathæ à Benedicto XII. dicto XIII. electus, schismatis extinguendi studio, Benedicto deserto, interfuit Synodo Pisanæ, & pro Alexandro V. stetit, à quo Titulum SS. XII. Apostolorum, & à Ioanne XXIII. Episcopatum Portuensem obtinuit, obijtque in Gallia Mense Iunij, seu Iulij anno salutis 1430. Corpus iacet in Ecclesia Virdunensi B.Mariæ Virginis sacra, cum sequenti Epitaphio.

Hic situs est fulgens LVDOVICVS laude perenni
Quem Barri genuit gens generosa Ducum.
Filia Regis erat Genitrix, de culmine summo
Francorum, & cunctæ nobilitatis apex.
Hunc decus, & mores quondam celebrare solebant
Dum Portuensi Cardine dignus erat.
Egregius pariter præsentis Pastor ouilis,
Ac Virdunensis Pontificalis honos.
Ambiguus certa præponens, tuta timendis
Spreuit opes Orbis Religione fruens.
At quia non moritur virtus, quid Parca tulisti?
Clara per æternos stat tibi fama dies.

Mille quatuor centum ter denos iunxerat annos
Delius , & Iunij tempora mensis erat
Nunc Matris precibus , æternæ dona quietis
Illi pro meritis det Deus omnipotens.

Edidit Ecclesiæ Lingoniensis, cuius fuerat Episcopus, Statuta Synodalia.

De hoc agunt Sammarthani in Gallia Christiana, Petrus Frizonius in in Gallia purpurata, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius , & alij.

Ludouicus de Borbonio natione Gallus , regio sanguine nobilis, primùm Antistes Laudunensis Ecclesiæ, tum Trecensis, Lucionensis, Cenomanensis, demùm Presbytet Cardinalis sub Titulo SS. Siluestri, & Martini in Montibus à Leone X. absens euulgatus Archipræsul rexit Senonensem, & Episcopus Prænestinam Diœcesim, scripsitque Epistolas nonnullas, quarum aliquas Andreas Saussay in suo de Mysticis Galliæ scriptoribus Tractatu typis tradidit . Ad Deum migrauit Lutetiæ die decima, seu vndecima Martij anno salutis 1556. ætatis 63. Corpus sicut mandauerat in Ecclesiæ Laudunensis Choro sine sepulchrali inscriptione tumulatur.

Plura de hoc Cardinali habent Auctores Galliæ Christianæ, & purpuratæ, Panuinius, Felix Contelorius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs & alij plures.

Ludouicus Ludouisius Bononiensis, Gregorij XV. Pontificis Maximi nepos , ingenio totius naturæ capaci ornatus , Referendarijs primò vtriusque Signaturæ, deindè Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Mariæ Transpontinæ à Patruo adscriptus, S. R. E. Camerariato , mox Vicecancellariato, & Archiepiscopatu Bononiensi obtento, scripsit Sermones seu Discursus italica lingua plures , Bononiæ publicæ luci datos anno voluentis seculi 25. inter quos vnus est de purissima B. Mariæ Conceptione , & Panegyrim in laudem S. Ignatij Societatis Iesu Fundatoris, in cuius honorem Templum in Vrbe erexit peramplum.

Extant etiam M.SS. volumina plura literarum negotialium ad diuersos quarum aliquę tipys Romanis sunt publici iuris opera, & studio Abbatis Michaelis Iustiniani.

Podagra vexatus Bononiæ interijt die 18. Mensis Nouembris anno nostri seculi secundo supra trigesimum. Corpus Romam delatum, conditum in temporario sepulchro apud Templum S. Ignatio sacrum cum hac Epigraphe .

LVDO-

LVDOVICVS
Cardinalis Ludouisius
S. R. E.
Vicecancellarius.

Huius acta explicarunt Hippolytus Marraccius in purpura Mariana, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Franciscus Caetanus in Speculo Ludouisio, Auctarij Ciaconij in Vita, Virgilius Cæsarinus in Carmine, Antonius Bumaldus in Bibliotheca Bononiensi.

Ludouicus Scarampus, seu Mediarota natione Italus, Patria Patauinus, Medicæ facultatis studijs, armorumque tractatione illustris, Traguriensem Episcopus, Archiepiscopus Florentinam, & Patriarcha Aquileiæ rexit Ecclesias. Inter Presbyteros deindè Cardinales cooptatus ab Eugenio IV. cuius amorem promeritus fuerat victoria de Piccino, re ipsa magno Duce, Ecclesiæ Romanæ hoste intensissimo apud Anglariam Florentinorum oppidum obtenta; S. R. E. Camerarius, seu ex alijs Vicecancellarius ab eodem nominatus, scriptis consignauit Epistolas plures mira eruditione refertas, quę in Bibliotheca Laurentij Pignorij olim asseruabātur. publici iuris sunt illæ quas Legatus Apostolicus apud Hungaros, Ioanni de Capistrano sanctitate illustri inter Minores dederat. Romæ sub Paulo II. die 13. seu 22. Martij anno 1465. supremum dièm cum vidisset, Pontificis iussu funebri pompa ad S. Laurentium in Damaso tumulatur sub Elogio.

LVDOVICO MEDIAROTA
Patauino,
Patriarchæ Aquileiensi
Episcopo
Cardinali Albano,
Et
D. Laurentij in Damaso
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cancellario

Cancellario,
Quod animi magnitudine,
Et
Singulari prǽditus prudentia
Cum rem Romanam multitudine
Hostium laborantem Legatus
Ab Eugenio IV.
In pristinum armis,
Et victorijs vindicasset,
Nicolaum Piccinum
Apud Anglariam profligasset,
Agrum Picenum
A Francisci Sfortiæ dominatu
In deditionem Romanæ Ecclesiæ
Recuperasset,
Turcas Sub Callisto III.
In naualibus prælijs contudisset,
Auctoritatem Rom. Pontificatus longè,
Latèque propagasset,
Domesticis quoque virtutibus
Consilio, grauitate, continentia,
Plurimis deniquè
In omnes bonos liberalitatis,
Et Beneficientiæ monumentis
Bellicas laudes ornatiores redidisset
Henricus Hunis
Archiepiscopus Tarentinus,
Pontificis,

Sacrique Senatu à secretis,
Ærarij Apostolici Præfectus,
Tantæ virtutis
In lucem reuocandi causa,
Veterem quoque suam
In eum obseruantiam
Hoc recenti pietatis officio testaretur
Hoc illi monumentum XL.
Ab eius morte
Anno saluti CIↃ IↃ. V.
2. Kal. Aprilis.
Vixit annos LXIII. Menses IV.
Dies 8.

Meminere huius Cardinalis præter Panuinium, & Ciaconium, Auberyumque, Historici omnes sui seculi.

Ludouicus de Torres Romanus Presbyter Cardinalis S. Pancratij sub Paulo V. & S. R. E. Bibliothecarius Cæsaris Cardinalis Baronij Annotationes in Martyrologium recognouit, ediditq; Synodum in Monte regali habitam à Patruo Archiepiscopo.

Regulas quoque pro Sanctimonialibus elucubrauit, ac Vitam Ioannis Verzeræ, Poetæ clari nominis apud Hispanos, Historiamque Montis Regalis Templi, ac Monasterij S. Mariæ nouæ eiusdem Vrbis, quas historias publici iuris fecit sub nomine Io: Ludouici Lelij. Auctor etiam fuit Discursuum in Antiphonam *Salue Regina*. Hos tamen alij alteri Ludouico de Torres Dominicano Hispano tribuunt. Insuper Auctorem dicunt,

Sanctionum Pragmaticarum pro Regno Siciliæ
Historiæ Romanorum Pontificum
Et Epistolæ ad Andream Spinolam Cameræ Apostolicæ Clericum.

E vita migrauit Romæ die 9. Iulij, anno voluentis seculi nono. Corpus iacet in Titulo S. Pancratij, cui præfueratt, sub hoc Elogio.

LVDO-

LVDOVICI DE TORRES
Archiepiſcopi
Cardinalis Montiſregalis,
Bibliothecarij Apoſt.
Vixit Ann. LVIII.
Obijt 7. Iulij MDCIX.

Celebrant tantum virum Rocchus Pyrrhus in Notit. Eccl. Sicil. Michael Monachus in Sanctuario Capuano, Cæſar Baronius in Notis ad Martyrol. Rom. Ludouicus Iacobus a S. Carolo in Biblioth. Pont. Hippolytus Marraccius in Purpura, & in Bibliotheca Mariana, Auctarij Ciaconij & alij apud eoſdem.

Prætermiſſimus Coſmum de Torres Epiſcopum Peruſiæ, S. R. E, Cardinalem à Gregorio XV. Pontifice Maximo die 5. Septembris, anno 1623 renuntiatum, poſt legationem Polonicam, & ab Vrbano VIII. ſucceſſore Epiſcopatu Peruſino primùm, & à Rege Hiſpanarum Montis Regalis in Sicilia donatum. Hic cum preeſſet Eccleſiæ Peruſinæ anno ſalutis noſtræ 1632. edidit Decreta Synodalia in Synodo Diœceſana promulgata, cui literas ad vniuerſum Clerum Ciuitatis, & Diœceſis directas, præfixit.

E viuis deceſſit die prima Maij anno poſt Chriſtum natum 1624. ætatis 56. ſeu 58. poſt obitum infertur, ex aliquibus, in ſepulchrum Maiorum ſuorum ad S. Catharinam de Roſa nucupatam, vulgo de Funarijs, ſeu verius propè Tumulum Ludouici patrui, vt ex ſequenti Epigraphe habemus.

D. O. M.

COSMVS
Tit. antea Sancti Pancratij
Et poſteà
Sanctæ Mariæ Tranſtyberim
S. R. E.

Presby-

Presbyter Card. de Torres
Tertius de familia
Archiepisc. Montis Regalis
Poloniæ Protector
Præstantissimi Patrui virtutes, merita,
Dignitates,
Fortunamque imitatus.
Proximè etiam,
Et pari tumulo sepeliri voluit.
Anno Domini MDCXLII.
Obiit Cal. Maij
Ætatis Anno LVIII.

Celebrant Cosmum Auctarij Ciaconij cum Ferdinando Vghellio in Italia sacra, & Rhocco Pyrrho in notit. Ecclesiarum Siciliæ.

M

Aphæus Barberinus natione Italus, paria Florentinus, ex Presbytero Cardinali, Tituli S. Onuphrij euulgatus Pontifex Maximus, sacrum principatum sub nomine Vrbani VIII. sanctissimè gessit per annos vnum & viginti, octo tantum diebus exceptis, vir magni ingenij, & prudens, semper humanissimus, ac in familiares munificus.

Habemus à tanto viro in aliquos Psalmos, & Canticos noui & veteris Testamenti Paraphrasim.

In Christi Domini, Beatæ Mariæ Virginis & aliorum Sanctorum festos dies, Hymnos & Odas.

In viros illustres Epigrammata.

Odem exhortatoriam ad virtutem Francisco Cardinali Barberino Fratris filio dicatam.

Poeses etrusco idiomate editas Romæ 1640.

Vitam Roberti Cardinalis Bellarmini versu heroico elucubratam

Pœmata varia. Epistolas plures ad diuersos, quarum illas ad Henricum Spondanum Appamearum Episcopum typis euulgarunt Sammarthani Tomo 2. Galliæ Christianæ, & illas ad Io: Baptistam Laurum, cum eiusdem Centuria selectarum Epistolarum publici iuris factas inuenies.

Ex officio Constitutiones Ecclesiasticas, & literas Apostolicas, quarum collectionem habes Tomo 4. Bullarij.

Literarum familiarum volumina plura, quæ asseruantur M. SS. apud Nepotes. Auctor Maiestatis Panormitanæ illarum aliquas euulgauit. Alias ad Iustinianos Chij Abbas Michael Iustinianus Tomo 3. memorabilium Episto larum.

Mortalem vitam deseruit, immortalem consequturus die 29. Iulij, anno salutis reparatæ 1644.

Post obitum in Vaticana Basilica sepulchrum habuit sub hac Epigraphe.

VRBANVS VIII.
Barb erinus
Pontifex Maximus.

De

De Mapheo Barberino tractãt omnes qui Romanorũ Põtificũ Vtas descripserũt post Ciaconiũ, Memoriæ Academicorũ Gelatorũ Bononiensium, alijque quamplures, cum Auctarijs Ciaconij

Marcellinus Proiecti filius patria Romanus, eiusdemque Ecclesiæ Presbyter primùm, mox Pontifex duas exarauit Epistolas, vnam ad Salomonem, qui ipsum consuluerat de hæreticis nuper emergentibus, alteram ad Episcopos Orientis, qua illos hortatur ne Ecclesiæ litigia apud profanos Iudices dirimant. securi deindè capite truncatus 6. Kal. Maij anno salutis humanæ 304. martyrium pro Christo constanti & gaudenti animo subijt, imbellicitatem prius conceptam ardore, & auiditate certaminis subeundi compensans cum sedisset in Cathedra Pontificia annos septem, menses nouem, dies septem supra viginti. De S. Marcellino tractant Martyrologia omnia, Baronius in Notis, & in Annal. Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Marcellus Benedicti filius patria Romanus qui ex Presbytero Cardinali Summus Pontifex renuntiatus præfuit Ecclesiæ annis V. Mensibus sex, diebus vno & viginti, Scripsit Epistolas plures, quarum duæ sunt apud Binium, & alias indicat Ciaconius, quæ apud Baronium dubiæ sunt fidei, cum non aptis consignatæ sint Consulibus atque parum sibi cohereant. Martyrio deindè Romæ coronatus die 16. Ianuarij anno salntis 309. sepultus in Cæmeterio Priscillæ Via salaria sub hoc Epitaphio à Damaso concinnato.

Veridicus Rector, lapsos quia crimine flere
Prædixit miseris, fuit omnibus hostis amarus.
Hinc furor, hinc obitum, sequitur, discordia, lites
Seditio, cædes, soluuntur fœdera pacis
Crimen ob alterius Christum, qui in pace negauit.
Finibus expulsus patriæ est feritate Tiranni.
Hæc breuiter Damasus voluit comperta referre
Marcelli, vt populus meritum cognoscere possit.

Celebrant Marcellum Martyrologia omnia, Petrus Mauriacenus, Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs Io: Bollandus, Duchesnius, Sauffay & alij multi.

Marcellus Ceruinus natione Italns, patria Politanus, Presbyter Cardinalis S. Crucis in Hierusalem, qui ad supremum rei sacræ culmen euectus nomen sibi in sacro fonte impositum retinendo dictus est Marcellus secundus, præfuitqne Ecclesiæ dies

tantum duos supra viginti, ac scripsit relationem de his quæ euenerant in Concilio Tridentino, tempore quo illi legatus adfuit;
Discursum ibidem dictum de libris Canonicis Sacræ Scripturę.

Consilium de Cultu sacratissimæ lauretanæ Ædis longè, latèque propagando.

Literas plures, quarum volumen seruatur M. S. in Collegio Romano. illas ad Paulum III. euulgauit Michael Iustinianus Tomo III. Epistolarum memorabilium.

Christiano Orbi ereptus Kal. Maij anno Incarnationis Dominicæ 1555. sepulchrum habuit in Vaticano cum sequenti inscriptione.

MARCELLVS II.
Ceruinus Politanus
Pont. Max.
Sedit dies 22. Vixit Annos LIV.
Obijt Kalendis Maij
MDLV.

Vide plura apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Hippolytum Marraccium in Pontif. Marianis, Ludouicum Donium d'Attichy, Bzouium, Spondanum, Vghellium, & alios

Marcellus Crescentius nobilis Romanus Presbyter Cardinalis SS. Io: & Pauli, tum S. Marcelli à Paulo III. Pontifice Maximo renuntiatus, scripsit Rotæ Romanæ Decisiones, & Epistolas ad diuersos, quarum volumen extabat M. S. apud Marcellum abnepotem, cum aliquibus opusculis de materijs in Concilio Tridentino agitatis.

Supremum diem obijt Veronæ dum Romam è Concilio Tridentino repereret, Kalendis Iunij anno salutis 1552. Corpus iacet Romæ in Basilica liberiana sub tali Elogio.

D. O. M.
MARCELLO CARDINALI CRESCENTIO
Qui
Ob insignem præstantis ingenij laudem

XXV.

XXV. natus anno
A Clemente VII. Rotæ Auditor
Deindè Episc. factus,
A Paulo III.
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presb. Cardinalis creatus
Principum Virorum,
Regumque in primis gratia,
Et beneuolentia floruit.
Sub Iulio III.
Bononiæ perpetuus,
Tridentini Concilij solus
Apost. Sedis Legatus
In Orthodoxæ fidei causam
Cum totus incumberet graui morbo
Consumptus Veronæ decessit anno
Ætat. suæ LII.
Humanæ sal. MDLII.
5. Kal. Iunij
Alexander Crescentius Fratri B. M.
Et sibi,
Posterisque suis T. F. I.
Marius Crescentius
Hippolyti filius, Alexandri nepos
Marij Pronepos fecit.
MDLXXXVII.

De hoc tractant Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Sfortia Card. Pallauicinus in hist. Concilij Tridentini, Auberyus, & alij

Marcus filius Prisci, natione Italus, patria Romanus ex Diacono

Cardinali omnium suffragijs renuntiatus Summus Pontifex Rempublicam Chriananam administrauit Mensibus octo, diebus 22. ac defunctus Nonis Octobris anno à Christo nato, 339. cuius sepulchrum his versibus adnotauit Damasus.

Inclyta vita fuit Marci, quem nouimus omnes
Scilicet ore Dei posset qui temnere Mundum,
Præsertim orauit Populus, quod disceret omnis
Clarus honor vitæ grandis contemptus habendi.
Inuicti virtus tenuit penetralia cordis
Seruat te Custos Christus perfectus amicus
Et tibi dat Damasus tumulum cui reddit honorem.
Hic Marcus Marci vita, nomine consors
Et meritis, firmaque fide, fideique vigore.

Huiusce Pontificis literas ad Athanasium, cœterosque Ægypti Episcopos datas de missione Capitulorum Concilij Nicæni; è græco & arabico in latinum conuertit sermonem Alphonsus Pisanus è Societate Iesu, quas tamen Baronius, & Bellarminus Cardinales fictas, & falsò huic Pontifici adscriptas putant.

Huius acta explicant quotque historiam, vel Pontificiam, aut profanam descripserunt, vide Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, & alios, nec non Martyrologia, Romanum, Bedæ, Vsuardi, & Adonis.

Marcus Antonius Amulius Venetus à Pio IV. Diaconus primò, mox Presbyter S. Marcelli creatus, nec non S. R. E. Bibliothecarius. scriptis consignauit Epistolas plures, quarum aliquæ typis excusæ leguntur inter literas virorum illustrium.

Orationes item italicas, & latinas

Et tractatum de sublimi dicendi genere.

Finem vitæ suæ imposuit Romæ 3. Idus Martij anno septuagesimo seculi decimi sexti à partu Virginis. Corpus Venetias translatum in S. Iob apud Fratres Minores de obseruãtia conditum, sine vlla sepulchrali memoria publica.

Vide plura apud Panuinium, Auberyum, Ciaconium, eiusdemque Auctarios & alios.

Marcus Antonius Boba Casalensis Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Siluestri Pij IV. beneficio adscriptus, consilio, fide, magnoque in rebus omnibus ingenio præclarus, poetica, & oratoria arte insignis, scripsit Orationes elegantissimas habitas in Concilio Tridentino, & Carmina quædam ad Carolum Sabaudum Principem, quæ sunt in lucem edita Tomo secundo illustrium Poetarum Italorum, & alia in commendationem

Simonis

Simonis Paschæ Crdinalis : illorum tamen plurima asseruantur M. SS. apud diuersos. E terris sublatus Romæ 15. Kal. Aprilis anno 1575. Ossa iacent in S. Mariæ ad Thermas sine vlla memoria

De hoc tractant Sammarthani in Gallia Christiana, Petramellarius, Auberyus, Panuinius, Auctarij Ciaconij, & alij.

Marcus Antonius Columna Romanus sub Pio IV. Presbyter Cardinalis S. Petri ad vincula, tum S. Laurentij in lucina, Episcopus Prçnestinus, Archiepiscopus Tarentinus, mox Salernitanus edidit relationem Vitæ & miraculorum S. Didaci, habitam coram Sixto V. & Cardinalium Collegio. Obijt Zagarolæ in Dioecesi Prænestina 3. Idus Maij, anno 1597. ibidem apud Franciscanos iacet.

Vide Petramellarium, Panuinium, Auctarios Ciaconij, & alios plures apud eosdem.

Marcus Antonius Franciottus, natione Italus, patria Lucensis, ex Auditore Cameræ Apostolicæ Presbyterorum Cardinalium Senatui ab Vrbano VIII. adiunctus, pietate, doctrina, charitate in Pauperes nostro seculo illustris carmine latiali Hieronymi Tetij, Auctoris libri prænotati Ædes Barberinæ laudes cecinit, solutaque oratione B. Thomæ à villanoua, quando ab Alexandro huius nominis septimo Pontifice Maximo relatus est inter Sanctos. Decessit Romæ diæ 9. Februarij anno à partu Virginis 1666. ætatis quarto supra septuagesimum. Corpus iacet in Ecclesia nominis Iesu sub hoc Elogio.

MARCO ANTONIO FRANCIOTTO
Episc. Lucensi
Qui
Apostolicæ Cam. Clericus,
Ac
Gener. Auditor
Ab Vrbano VIII. Purpuræ admotus
Et Flaminiæ
E latere legatus,
Mox grauissimis in Vrbe

De

De republica Christiana consilijs
Ab Innocentio X.
Et
Alexandro VII. adhibitus,
Vti summis mortalium
Prudentia, & fide,
Sic infimis acceptus mansuetudine,
Ac
Liberalitate decessit sanctissimæ vitæ
Sanctiori exitu.
Ætatis Ann. LXXIV.
Seculi MDCLXVI.

Laudant tantum virum Lucas Guido Vanninius in Panegyrico carmine, Ioannes Lucarij in oratione funebri, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Auctarij Ciaconij in Vita, Victorius Siri in sua historia, & alij multi.

Marcus Barbus Venetus Pauli II. Pontificis Maximi patruelis, ex Episcopo Vicentino Presbyter primò Cardinalis Tituli Sancti Marci posteà Patriarcha Aquileiensis, demùm Episcopus Prænestinus renuntiatus legationem gessit sub Sixto IV. ad Cæsarem, ad Hungaros, ad Polonos, vt eos ad concordiam reuocaret, Patriarcha Prouinciale Concilium Episcoporum conuocauit, in quo multa ad Ecclesiasticorum disciplinam, ad tranquillitatem Ecclesiasticorum sanxit, & Decreta plura edidit. reliquit etiam pro posteris relationem suæ legationis in partibus Septentrionalibus. E vita migrauit Romæ die 11. Martij anno salutis 1490. iacet in Æde S. Marco sacra cum hoc Epitaphio.

MARCVS BARBVS
Cardinalis S Marci
Patriarcha Aquileiensis
Ita sibi viuens fieri voluit
Orate pro eo ad Dominum.

Obijt

Obijt Anno salutis MCDXC.
Die 11. Martij
Oliuerius, & Franciscus
Cardinales Executores
B. M. posuerunt.

De hoc agunt Ioseph Maria Suaresius in Præneſt. Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, & alij.

Fr. Marcus Vigerius natione Italus, patria Sauonensis, Ordinis Minorum inter Presbyteros Cardinales Titulo S. Mariæ Transtyberim à Iulio II. cooptatus, mox Episcopus Prænestinus electus, & Archipresbyter Basilicæ Vaticanæ, Theologus excellentissimus, quam scientiam tum Patauij, tum Romæ publicè explicauerat, & coram Pontifice propositas de Theologia quæstiones facillimè soluerat, Apologiam contra Pisanum Conciliabulum scripsit, & libellum vnum Decachordum Christianum prænotatum, & alterum de ferro lanceæ, & Christi indumentis, eorumque dignitate; Vnum item de excellentia instrumentorum Passionis Christi.

Reliquit M. SS. opuscula plura, videlicet
De Sacerdotis officio
De Compaternitate
De vniuersalibus actiuorum
Sermonum, seu Homiliarum volumen
In Ethicam Aristotelis Commentaria
De Antichristo tractatum
De tollendis abusibus Dialogum
De Annuntiatione B. Virginis librum vnum, qui excusus est teste Hippolyto Marraccio in sua Bibliotheca Mariana Fani anno 1506. E vita migrauit Romæ sub Leone X. die 18. Iunij anno salutis 1516. ætatis 70. Sepultus ad S. Mariam Transtyberim sine vlla sepulchrali inscriptione.

Celebrant Vigerium Cardinalem Fr. Lucas Vadingus de Scriptoribus Minorum, Ioseph Maria Suaresius in hist. Præneſt. Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Mag. Fr. Marcus Viterbiensis Ordinis Minorum, vigesimus secundus Minister Generalis, Presbyter Cardinalis tituli S. Praxe-

dis ſub Vrbano V. ſcripſit Summam Caſuum Conſcientiæ. Non diù vixit in vltima dignitate, nam Menſe Auguſti, ſeu verius die 3. Septembris anno ſalutis 1369. ex hac vita Viterbij migrauit. Corpus ibidem iacet apud Minores ſub hac Epigraphe

MARCVS VITERBIENSIS
Ex
Ordine Minorum Conuentualium
Cardinalis
Ab Vrbano V.
Ob inſignem in omni virtute gloriam
Kalend. Ianuarij MCCCLXVI. creatus,
Viterbij vitam
Vir ſanctitate vitæ conſpicuus
Obiens nomen ſuum immortalitati
Conſacrauit
Anno Virginei partus MCCCLXIX.

Quam tibi plus MARCE longè huic Vetulonia dedit
Nam tu illi eſſe dedit, ille bene eſſe tibi.

Plura inuenies apud Paulum Corteſium, Auberyum, Panuinium, Ciaconium, cum Auctarijs, & alios.

Marinus, quem aliqui Martinum nominant, ex nobili familia Neapolitana Caracciola exortus in Romana Curia verſatus, Protonotarius Apoſtolicus, Legatus ad Carolum V. Cæſarem, & ad Henricum Regem Anglum, pacem cum Cæſare Anglicano Regno peperit, quare à Paulo III. Romano Pontifice in eiuſdem Imperatoris gratiam publicatus eſt Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Aquiro, anno 1535. & iterum Legatus in Germaniam pro pace componenda inter ipſum Cæſarem, & Franciſcum I. Regem Gallicum. Repentino morbo extinctus eſt Mediolani, quam Prouinciam regebat Caroli Imperatoris nomine, die 28. Ianuarij anno ſalutis 1538. ætatis 69. In Metropolitana eiuſdem Ciuitatis iacet ſub hac Epigraphe.

MARINO CARACCIOLO
Cardinali Neapolitano
Illustri genere orto,
Qui plurimis pro Pontifice,
Cæsareque functus Legationibus primam
Carolo V. Imp.
Ad Aquisgranum coronam imposuit.
Anglos ei coniunxit,
Et Venetos:
Ac demum à Paulo III.
P. M.
In Cardd. numerum cooptatus,
Dum Prouinciam Mediolan.
Ab eodem Carolo
Sbi creditam regeret importuna morte maxima
Cum Reipubicæ Christianæ
Iactura sublatus est
5. Kal. Februar. MDXXXVIII.
Annos natus LXIX.
Io: Baptista Fratri opt. Pos.

Huius literas typis editas inuenies anno 1574.

De hoc plura Scipio Ammiratus, Franciscus de Petris in familia Caracciola, Petrus Aretinus in Epistolis, & Ciaconius cum Auctarijs in vita.

Marinus Grimanus Venetus, Dominici eiusdem agnominis Cardinalis nepos, literarum Moecenas, vir doctissimus, & eloquentia clarus ex Patriarcha Aquileiensi à Clemente VII. Pontifice Maximo Presbyter Cardinalis Tituli Vestinæ creatus, progressu temporis, optionis, vt dicunt ergo Titulos alios obtinuit, nempè S. Marcelli, ac S. Mariæ Transtyberim. Episcopus præ-

fuit Portuensi Ecclesiæ, legationesque plures gessit, non sine laude, fructuque singulari, Cum autem animi gratia Vrbem veterem concessisset, ibi 28. Septembris, anno 1546. mortem oppetijt. Corpus Venetias relatum iacet apud S. Franciscum de Vinea. in temporario sepulchro, quod habuit in Vrbe veteri hæc extabat memoria ab Auctore Nomenclatoris collecta

D. O. M.

MARINO GRIMANO
Veneto
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinali
Cuius virtutum in omnes gentes
Egressa memoria,
Magis apud animorum cuiuscumque, quam apud
Tumulum hospitatur.
Illustrium ergò Virorum
Verum sepulchrum animus hominum.
Æditui beneficiorum memores
Ex
Publico decreto instaurarunt.

Scripsit in D. Pauli Epistolas nõ cõtemnendũ opusculũ. Extat eiusdem Oratio habita in Consistorio coram Carolo V. Cæsare pro pace cum Francisco Galliarum Rege, aliaque ad Scotos pro concordia, & pace firmanda cum Rege Christianissimo præmortuo eorum Rege.

Meminere huius cum laude Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Martinus natione italus, patria Tudertinus, Fabritij filius ex S.R.E. Cardinali, Populique, ac Cleri Romani suffragijs electus Pontifex Maximus, vt Ecclesiam ab Hæreticis expurgaret Synodum congregauit centum, & quinque Episcoporum, eaq; absoluta Epistolam ad omnes Christi fideles vbique degentes

de his quæ pro fide Catholica contra Hæreticos gesta erant, misit. Aliam Constanti Augusto, Tertiam Episcopis Africæ, & quartam Ioanni Episcopo Philadelphiæ dedit. Descriptæ apud Anastasium plures huius Martini Epistolæ Pontificis inueniuntur, quarum prima est, de his quæ Romæ patrarētur à Thodora Calliopa; alia ad Eliterum, vel Elisæum, de his quæ passus est in itinere, dum captiuus duceretur Constantinopolim; Tertia de his quæ acciderunt cum relegaretur in Chersonesum; duæ aliæ quibus deplorat ærumnas suas, ac fidei proditionem. Vitam inter ærumnas protraxit suam vsque ad diem 12. Mensis Nouembris anni 654. quo die martyrij corona insignitus ad superos euolauit in Chersoneso exul.

De hoc Martyrologium Romanum, Bedæ, Vsuardi, Adonis, Menologium Græcorum idibus Aprilis, & 16 Kal. Octobris tractant. Vide acta apud Surium, Anastasium, Panuinium, Ciaconium, & alios.

Martius Ginettus natione Italus, patria Veliternensis natus 6. Aprilis anno 1584. in sacrum Purpuratorum Senatum ab Vrbano VIII. cooptatus, Legatus Apostolicus ad Principes Germaniæ, Romanorum Pontificum Vicarius in Vrbe scripsit legationis suæ narrationem, & Elogia in Consecrationibus BB. Thomæ à Villanoua, Francisci de Sales, Petri de Alcantara, Mariæ Magdalenæ de Pazzis, nec non vernacula lingua Italica literas, publici iuris factas ab Abbate Michaele Iustiniano Parte 2. memorabilium literarum. Episcopus Portuensis prospera senectute vitam duxit ad annum 1671. post Christum natum, quo in Vrbe Calendis Martij obijt, sepultus in Æde S. Andræ de Valle.

Cum laude de hoc Cardinali agunt Auctarij Ciaconij, Bonauentura Theuli in Theatro Veliternensi, Vincentius Armanus in literis, & alij plures.

Frater Matthæus de Aquasparta Tudertinæ Diœcesis natione Italus ex Ordinis Minorum Ministro Generali à Nicolao IV. Presbyter Cardinalis renuntiatus sub Titulo S. Laurentij in Damaso, deindè Episcopus Portuensis scientijs pluribus ornatus scriptis consignauit

Commentaria in Iob
Postillas in Psalmos
Expositiones in Epistolas Pauli
Commentaria in quatuor libros Sententiarum.
Quæstiones quodlibeticas
Centiloquium de potentia Papæ

Sermones

Sermones varios ; inter quos plures de B. Maria semper Virgine

Inuentarium Sententiarum

Indices per seriem literarum in libros Sententiarum.

Theologica Paradoxa

Hunc aliqui Auctorem dicunt sequentiæ Mortuorum *Dies illa dies iræ &c.* Quieuit in Domino anno salutis 1302. sepultus apud S. Mariam de Aracœli in pernobili sepulchro marmoreo sine vlla memoria.

Est tanti Cardinalis mentio apud Fr. Lucam Vadingum in Chronico, & de scriptoribus Minoritis, Auberyum, Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, aliosque.

Matthæus Polonus Magister in Theologia, & Episcopus Vormaciensis inter Presbyteros Cardinales sub Titulo S. Cyriaci à Gregorio XII. cooptatus scripsit

De amore Charitatis opus

Expositiones, seu Commentationes Cantici Canticorum

Commentaria in Ecclesiasten

In Matthæi Euangelium

In Epistolas Pauli ad Romanos

Aliaque plura quæ M. SS. asseruantur in Monasterio Franckenthalensis Vormaciæ. vale dixit huic seculo anno salutis 1410. sepultus in Basilica Vormaciensi

Celebrant tantum virum Sammarthani in Gallia Christiana, Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs apud eosdem.

Matthæus natione Italus Presbyter Cardinalis Tituli Equitij, Anacleti II. Pseudopontificis Cancellarius literas plures pro ipso Anacleto ad diuersos scripsit

De illo Ciaconius.

Matthæus Rubeus Vrsinus Romanus Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Porticu ab Vrbano IV. renuntiatus, vir non minus ingenio, quam pietate conspicuus, posteris reliquit de Auctoritate Ecclesiæ Opus, nec non Quædam in Theologia

Et Epistolas nonnullas, quarum aliquas extare Bononiæ in Tabulario Monasterij S. Francisci, scripsit Tossignanus.

Diem clausit extremum Perusij anno 1306. Corpus iacet Romæ.

Celebrant Matthæum Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, Felix Contelorius & alij multi.

Mauritius quarto genitus Caroli Emanuelis, & Catharinæ Austriacæ, Sabaudiæ ducum, Taurini anno nonagesimo tertio

tio supra millesimum quingentesimum, 4. Idus Ianuarij natus, à Paulo V. Pontifice Maximo anno 1608. qui Mauritio quartus decimus erat Cardinalium Senatui adscriptus præfuit primùm Diaconiæ S. Mariæ nouæ, postea S. Eustachij, demùm S. Mariæ in vita lata; exeunte deindè anno quadragesimo secundo eiusdem seculi Cardinalitia purpura, annuente Pontifice, dimissa, Serenissimam Principem Mariam, Victoris Amedei Ducis primogenitam duxit, cum qua vixit vsque ad annum 1658. quo ad superos euolauit; relictis pro posteris in suæ pietatis, suiquæ in Catholicam religionem affectus signum, literis ad Comitem Stabuli Franciæ, publici iuris factis ab Abbate Michaele Iustiniano typis Romanis in tertia Parte Epistolarum memorabilium.

Meminere huiusce Cardinalis, & Principis Franciscus Augustinus ab Ecclesia in historia Pedemontana, Victorius Siri in hist. nostrorum tempum, Gualdus, Capriata, Ioseph Silos præter Auctarios Ciaconij, aliosque plures.

Maynardus Campanus Monachus Cassinensis Presbyter primò, mox Episcopus Cardinalis Syluæ Candidæ sub Leone huius nuncupationis nono Romano Pontifice leges Mediolanensibus scripsit, propriaque manu subnotauit, clarebat enim doctrina, prudentiaque singulari, præfuit Bibliothecæ Vaticanæ & Vicecancellarius Cancellariæ Apostolicæ. Vide Ciaconium.

Melchiades, alijs Militiades natione Afer ex Presbytero Cardinali creatus Summus Pontifex sedit in Petri Cathedra annos tres, menses duos, dies vnum supra viginti, vnamque scripsit Epistolam ad Hispaniarum Episcopos, quam notis illustrauit Binius. Eidem à nonullis adscribitur Epistola de primitiua Ecclesia, & de munificentia Constantini Magni Imperatoris. Spiritum Deo reddidit 4. Id. Decembris anno Christi 315.

Tanti Pontificis vitam descripsere S. Bernardus Abbas Claræuallis, Panuinius, Ciaconius, estque eiusdem mentio apud Martyrologium Romanum, Bedam, Vsuardum, Adonem, Eusebium in Chronico & alios

Mercurius seu Mercurinus Arboreus, alijs Gattinaria vel de Gettinaria, quem Panuinius, Mercurium de Herborio nominat, Pedemontanus, Vercellis natus, Iurisconsultus suo seculo illustris à Clemente VII. Pontifice Maximo absens, & viduus sacra purpura insignitus, cum Titulo S. Ioannis ante Portam Latinam, Religionis Catholicæ studio scripsit nonnullas Epistolas ad Erasmum, quæ ex Nomenclatoris Auctore extant. Mortem

tem subijt apud Vindelicos Oeniponti die 5. Iunij anno salutis 1530. Cadauer vt supremis Tabulis mandauerat Gattinariam deportatum, in Æde D. Petri Canonicorum Regularium ab se ædificata cum hoc sepulchrali inscriptione, quiescit.

D. O. M.

MERCVRIVS ARBORENSIS
De Gattinaria
Post multos honores,
Rarissimaque dignitatum insignia,
Quæ summa virtutum fide
Apud omnes ferè
Christianos Principes promeruit,
Sedatis tandem suo consilio
Totius Christianitatis tumultibus,
Firmato fortunatissimi Caroli
Per coronationis triumphum
Cæsareo sceptro,
Placida in pace in Ispruch naturæ concedens
In patriam cineres referri iussit,
Suorumq; paucis his monumentum laborum
Posteris adnotari.
Vixit annos LXV.
Illustrissimi Ducis Sabaudiæ
Ann. nouem Consiliarius;
Annos duodecim
Magnæ Burgundiæ Præsidens;
Annos duodecim supremus,
Et acceptissimus

Cæsari

Cæſari Cancellarius, poſtremò
Ad Cardinalatum euectus,
Gattinaiæ, Valentiæ,
Ac
Sartiranæ Comes,
Marchio Romagnani,
Heros Montisferrati,
Ac
Vtriuſque Siciliæ,
5. Iunij diem felix clauſit eſtremum
Qui viuens publicis ſemper negotiis
Oppreſſus extitit,
Moriens publicis etiam pedibus
Conculcari ſtatuit.

Tractant de hoc Cardinali Panuinius, Ciaconius, Auberyus, Felix Contelorius, & alij apud illos.

Mag. Fr. Michael Bonellus, Pij V. Pontificis Maximi ex Gardina Sorore pronepos, natus Boſchi diœceſis Dertonenſis anno ſalutis humanæ 1541. Ordinis Prædicatorum Alumnus, non maior annis quinque, & viginti Presbyter Cardinalis ſub Titulo S. Mariæ ſuper Mineruam ab ipſo Patruo renuntiatus, legationem geſſit ſub eodem Pontifice in Hiſpania, & in Gallia; Camerarij munere aliquando functus eſt, quem tamen Magiſtratum pro cogenda pecunia contra Turcas ſponte remiſit. Obijt in Vrbe anno ſeculi decimi ſexti octauo ſupra nonageſimum, ætatis 57. iacet in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ſub hoc Elogio à Petro Cardinali Aldobrandino exaratò.

FR. MICHAELI BONELLO
Ordinis Predicatorum
S. R. E.
Cardinali Alexandrino

Episcopo Albanensi
Pij V.
Ex eodem Ordine
Sanctissimi Pontificis Sororis Nepotis,
Ab eoque ad grauissima Sedis Apost.
Negocia moderanda adhibito
Legato
Sacri Fœderis iniendi causa ad Reges
In Galliam, Hispaniam,
Lusitanam cunctis à se
Pro Reipublicæ susceptis strenuè,
Ac
Feliciter perfuncto,
Religionis, prudentiæ, integritatis,
Eximiæque virtutis laude
Præstantissimo.
Vixit Annos LVI. Menses IV.
Dies 6.
Obijt 4. Kal. Apr. MDXCVIII.
Quod illi monumentum
Ob Ioannem Aldobrandinum
Fratrem
In Scrum Collegium à Pio cooptatum,
Aliaque eius Auunculi in se,
Familiamq; suam merita
Clemens VIII. Pontifex Max.
Instituerat
Petrus Cardinalis Aldobrandinus
S. R. E. Camerarius

Gra-

Gratiam Patrui voluntatem secutus
Collegæ Opt. Pos.
Anno MDCXI.

Tanti Cardinalis Volumina duo M. SS. Commentariorum earum rerum quæ in suo itinere legationum ad tres Reges acciderunt complectentia se vidisse fassus est Andreas Victorellus.

Eiusdem ordinationes pro Prouincia Romana Prædicatorum rescripsit Fr. Vincentius Fontana in de ea Volumine, euulgato typis Romanis anno 1670.

Literas verò negotiales eiusdem collegerunt alij, & tribus voluminibus collectas vidi ipsemet apud diuersos, earumdem nonnullas inueniès apud laudatum Fontanam.

De hoc Cardinali plura referunt Auctores Dominicani, Auctarij Ciaconij, Bzouius Tomo vltimo, & alij apud eosdem.

Michael Ghislerius Boschi in liguria natus, Ordinis Prædicatorum Alumnus ex Presbytero Cardinali S. Mariæ super Mineruam renuntiatus Pontifex sub nomine Pij V. Petri nauim rexit per annos, sex, menses tres, diesque 23. cum autem esset Philosophiæ ac Theologiæ studio clarus, scripsit

Catechismum pro instructione Sacerdotum
Contra hæreses tractatum
Extrauagantes Regulas Cancellariæ
Constitutiones, & literas Apostolicas
Motum proprium super censis
Bullam in cœna Domini, & plures pro B. Virgine Maria

Decessit die prima Maij anno salutis 1572. sepultus in Vaticano sub hoc Elogio.

PIVS V. PONT. MAXIMVS
Religionis, ac prudentiæ vindex
Recti, ac iusti assertor
Morum, & disciplinæ restitutor,
Christianæ Reipublicæ
Defensor
Salutaribus editis legibus

Gallia conseruata
Principibus fœdere iunctis
Parta de Turcis victoria
Ingentibus ausis, & factis
Pacis, bellique gloria
Maximus
Pius, Felix, Opt. Princeps.

E Vaticano Corpus translatum ad Basilicam liberianam in qua iacet sub alijs Elogijs; Beatis deindè adscriptus à Clemente X.

Tanti Pontificis vitam descripserunt Antonius Gabutius, Catena, Bzouius, Piò de viris illust. Prædicatorum, Vincentius Maria Fontana in Theatro Dominicano, Ciaconius cum Auctarijs & alij plures.

Michael Syluius Lusitanus, nobilissima Comitum Portalegria prole natus Presbyter Cardinalis SS. XII. Apostolorum primò, tum S. Praxedis, S. Marcelli, S. Pancratij, ac S. Mariæ Transtyberim à Paulo III. Pontifice Maximo renuntiatus, eruditione ac poesi clarus scriptis consignauit

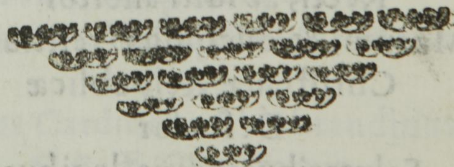
Carmen Romæ tabulis marmoreis insculptum.

Versus in laudem Titi Pictoris.

Ex Alijs Vitelotij Vitelli, strenuissimi, ac fortissimi ducis acta explicauit, & versu heroico aquæ argentæ virtutes, ac proprietates notas fecit.

Romæ vitæ coronidem imposuit die 3. alijs 5. Iunij anno seculi decimi sexti, sexto supra quinquagesimum. Iacet sine vlla memoria in S. Maria Transtyberim.

Laudant Michaelem nostrum Auberyus, Felix Contelorius, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Andreas Peregrinus in Bibl. Hispanica, & alij multi.

Neapoleo

N

NEapoleo Vrsinus nobilis Romanus Diaconus Cardinalis S. Hadriani sub Nicolao IV. Romano Pontifice, Sedis Apostolicæ Legatus in diuersis Prouincijs Italiæ Insularumque adiacentium scripsit Vitam, & miracula B. Claræ de Cruce, alias dè Montefalco, cuius exemplum extat in Bibliothecis Vrbis S. Augustini, S. Mariæ in Vallicella, & in Monasterio de Monte falco. Miracula etiam B. Margaretæ Cortonensis collegit, & approbauit. è vita excessit Auenione anno à partu Virginis 1347.

De hoc plura habent Auberyus, Panuinius cum Auctarijs, Sansouinus de familia Vrsina, & alij.

Nicolaus filius Theodori patria Romanus Diaconus Cardinalis primò, tum Pontifex Maximus sub nomine Nicolai cognomento Magni rexit Ecclesiam per menses sex, diesque viginti supra nouennium, scripsitque Epistolas decretales quamplurimas, quarũ octoginta duas Baronius, Binius verò vnã supra nonaginta profert. Euulgauit etiam refutationem decem calumniarum à Græcis Latinis obiectarum, & librum Responsionum ad consulta Bulgarorum. Auctorem eumdem faciunt aliqui Vitæ S. Ioannis Eleemosynarij. Decessit idibus Nouembris anno salutis humanæ 867. cuius sepulchrum ante fores Basilicæ Vaticanæ positum huiusmodi Epitaphio fuit insignitum.

Conditur hoc antro sacræ substantia carnis
Præsulis egregij Nicolai dogmate sancto
Qui fulsit cunctis, mundumq; repleuit, & Vrbem,
Intactis nituit membris, castoque pudore.
Quæ docuit verbis, actuque peregit opime
Sidereę plenus mansit, doctusque Sophiæ,
Cœlorum claris quæ seruat Regna triumphis,
Vt regnet solijs procerum per secula natus.

Tantum virum summis laudibus prosequuti sunt Hadrianus II. Pont. literis ad Orientales datis, Gratianus in Decret. Annales Fuldenses, Anastasius in Biblioth. Aubertus Miræus, Io: Baptista Egnatius, Auctor Romæ subterraneæ, Baronius in Annal. præter Panuinium, Ciaconium, eiusdemq; Auct. & alios multos

Nicolaus Albanensis Episcopus natione Anglicus, qui Pontificale solium ascendens dictus est Hadrianus huius nuncupationis 4. librum vnum de Conceptione Beatissimæ Virginis Mariæ elaborauit, & librum alterum de sua legatione, alium ad Petrum Pontinianum, ac homilias quasdam, & Catechismaticas lges ad Populum Noruegiæ, & Sueuiæ. Romanus renuntiatus Pontifex literas misit ad diuersos, quarum plures extant apud Baronium, Radeuicum, Vghellium, & alios; inter quas celebres sunt illæ ad Fredericum I. Imperatotem, & aliæ ad Henricum Angliæ Regem pro expeditione Hiberniæ.

Anagniæ anginæ morbo correptus Kal. Septembris anno Dominicæ Natiuitatis 1159. breui est mortuus cum rexisset Ecclesiam menses octo & dies duodetriginta supra annos quatuor.

De hoc tractant Nicolaus Neubrigensis Anglus historicus, Otho Saresberiensis, Otho, & Radeuicus Frinsingenses, Doclechenius, nec non Baronius in Annal. Villelmus Thyrius, Ioannes Pitsæus de Script. Angliæ, Matthæus Paris, præter Ciaconium, & alios.

Nicolaus Albergatus natione Italus, patria Bononiensis, non modò Carthusiensis Ordinis, sed Ecclesiæ Catholicæ ornamentum, Bononiensis Ecclesiæ Antistes, S. R. E. Presbyter Cardinalis in Titulo S. Crucis in Hierusalem à Martino III. alijs V. renuntiatus, Eugenij IV. iussu Legatus Apostolicus præfuit Concilio Basileensi, quo munere sanctissimè perfunctus Maioris Pœnitentiarij, ac Camerarij officia, nec non Archipresbyteratum Basilicæ liberianæ ab eodem inuitus accepit, scripsitque.

Rocollecta multæ lectionis

De inexcusabili peccatorum nequitia Opus.

Orationes plures habitas ad Venetos, & ad Philippum Vicecomitem Ducem Mediolani pro pace

Sermonum volumen

Epistolas eruditissimas

Tantus hic vir vsquequaque doctissimus, pijssimus, ac prudentissimus magni nominis, magnorumque meritorum, & apud omnes illius temporis Auctores laudatissimus, Senis in Etruria die 9. Maij anno salutis humanæ 1443. ætatis verò suæ LXVII. calculi dolore vita cessit, piamque animam Deo reddidit. Corpus ad Carthusiam Florentinam, vt ipse mandauerat delatum, piè, religiosèque inea conditum est cum hoc Epitaphio.

Sepul-

495

Sepulchrum
Omni laude dignissimi,
Et
Reuerendissimi Patris
NICOLAI
Tituli S Crucis in Hierusalem
Presb. Cardinalis.
Hic natus Bononiæ
Primùm ex Priore Carthusiensi
Petente Populo Bononiensi Episcopus,
Tum à Martino V. Pontifice
Cardinalis designatus
Post plurimas legationes
Senis diem suum obijt
Ætatis suæ anno sexagesimo octauo.
Vir pijssimus, mitissimusque
Vitæ integritate,
Singularique virtute, omnium
Testimonio comprobatus.

Ad gradus eiusdem marmorei tumuli hi sunt versus
Carthusiæ me terra tegit quem sumpsit alumnum
Ac dedit esse Patrem natiua Bononia tandem
Me sibi Pastorem tenuit de iure vocatum
Cardinis Ecclesiæ compulsus pondela sumpsi
Et Crucis in Titulo mihi fulsit rubra Tiara.
Mille quatercentum denos quater egerat annos,
Tres etiam cyclus solaris dum Nicolaus
Mente petens Cœlum, sub saxo corpore claudor.

Huius Cardinalis vitam edidere Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, Panuinins, Carolus Sigonius, Ludouicus Donius

Dattichi

... Io: Baptista Zeno. De eodem tractant Poggius in oratione funebri, Paulus Cortesius, S. Antoninus, Theodorus Petreius in Bibliotheca Carthusiana, Æneas Syluius in Commentarijs, Polydorus Virgilius in historia Anglicana, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Bzouius in Annal. Antonius Bumaldus in Bibl. Bononien.

Nicolaus Albergatus iunior Bononiensis post purpuram acceptam ab. Innocentio X. in Ludouisiam familiam adscitus. Marchionis Hugonis Albergati ex Francisca Bouia filius, præfuit Cardinalis Titulis S. Augustini, tum S. Mariæ Angelorum, & hoc præsenti anno 1675. præest illi S. Mariæ Transtyberim. rexit Archiepiscopus Bononiam; functusque legatione est apud Annam Austriacam, Ferdinandi III. Cæsaris filiã, Philippi IV. Hispaniarum Regis Sponsam; Summi Pœnitentiarij munus post obitum Horatij Cardinalis Iustiniani mandate ipso Innocentio assumpsit, & exercet ad præsentẽ annum septuagesimũ quintũ seculi decimi septimi post Christum natum.

Scripsit hic Cardinalis suę legationis historiam, quam Innocentio exhibuit, & seruatur M. S. in Tabulario Ecclesiæ Romanæ.

Vide de hoc plura apud Auctarios Ciaconij, & apud Nicolaum Angelum Caferrum in suo Syntemate vetustatis.

Mag. Fr. Nicolaus de Albertis, seu Nicolaus Martini de Albertinis natione Italus, patria Pratensis Ordinis Prædicatatorum. Episcopus Ostiensis à Benedicto X. dicto XI. renuntiatus ex Episcopo Spoletano, vir doctissimus, magnoque ingenio præditus scriptis consignauit opera duo, de Paradiso vnum; Alterum de Pontificali Comitiorum habendorum ratione. Kalendis Aprilis anno salutis humanæ 1321. Auenione è vita excessit, ibidemque sepulchro datus cum hoc Elogio.

NICOLAI PRATENSIS Episc. Cardinal. Ostien.
Eloquium, bona vita virens, discretio fulta,
Consilium, doctrina vigens, prudentia multa
Ista silent hic, illa docent, sunt cuncta sepulta.
Virginis à partu numeratis mille trecentis
Annis bis denis vno, quartisque Kalendis.
Quem genuit Pratum, Spoletum Pontificatum
Ostia quem dedit Romano cardine gratum.

De hoc cum laude tractant Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Ferdinandus Vghellius iu Italia sacra,

Plodius

Pio de Viris illuſtribus ; Vincentius Maria Fontana in Theatro Dominicano , & alij multi.

Nicolaus Ardinghellus Florentinus Presb. Cardinalis S. Apollinaris ſub Paulo III. Pontifice Maximo quædam, ex Michaele Pocciantio de ſcriptoribus Florentinis, politioribus literis admodum vtilia dictauit , & italica lingua Epiſtolas plures luci publicæ commiſit. reliquit etiam M. S. librum de ſua legatione pro pace ineunda mediante Paulo III inter Franciſcum primum Regem Chriſtianiſſimum, & Carolum V Cæſarem. Mortem ſubijt Romę die 23. Auguſti anno præteriti ſeculi decimi ſexti quadrageſimo ſeptimo. Corpus iacet apud S. Mariam ſuper Mineruam ſequenti Elogio à Poſteris exornatum.

D. O. M.

NICOLAO ARDINGHELLO
Florentino
Primariæ nobilitatis Viro
Quem iuris vtriuſque conſultiſſimum,
Omnique virtute
Ac ſapienti laude præſtantem
Ad Epiſcopatum Foroſemproníenſem
Prouectum
Cum Paulus III. Pont. Max.
Piceno primum
Cum honore vicariæ legationis imponeret
Deindè ſupplicibus libellis præficeret
Demum in ſacrum Cardinalium Collegium
Adoptaret,
Tituloque S. Apollinaris inſigniret
Non tam hominem,
Quam honorem cohoneſtaſſe viſus eſt.
Annos natus quatuor & quadraginta

 In medio

In medio virtutum,
Et honorum curriculo ereptus:
Acerbum sui desiderium
Reliquit omnibus.
Decimo Kalendas Septembris
MDXLVII.
Alexander Ruspolus Bartholomei,
Et
Mariæ Ardinghellæ filius
Ob memorem
Erga consanguineum optimum voluntatem
Posuit anno post conditam salutem
MDCV.

Meminere huius Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Auberyus, Felix Contelorius in Elencho, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, alijque plures.

Mag. Nicolaus Boccasinus Taruisinus, Theologus magni nominis, Ordinis Prædicatorum Magister generalis, Presbyter Cardinalis S. Sabinæ primò, mox Episcopus Ostiensis, & Veliternus à Bonifacio VIII. renuntiatus, legationis munere functus in Polonia, Dalmatia, Croatia, Dania, Seruia, Hungaria, & Gallia scripsit

Commentaria super Psalmos, Iob, & Apocalypsim.

Sermones item plures super Euangelium S. Matthæi

Commentaria alia super idem Euangelium tribus voluminibus distincta, quorum secundum quod caput tantum comprehendit in lucem publicam tum Taruisij, cum Venetijs prodijt studio, ac notis Georgij de Lazaris Dominicani, Episcopi Minoris. Primum verò, & Tertium M. SS. asseruantur apud plures teste Bartholomæo Burchelato.

Extant eiusdem Epistolæ tres ad sui Ordinis Patres datæ, quando illos moderabatur.

Post Bonificij VIII. obitum sub nomine Benedicti X. alijs XI. Apostolicam nauim Pontifex Maximus per menses octo, & septemdecim dies rexit. Obijt Perusij anno suæ ætatis LXIV.

ſalutis 1304. Nonis Iulij. Sepultus ibidem in Templo apud Prædicatores ſequenti inſcriptione exornatus.

O quam laudandus, quam dulciter eſt venerandus
Inclytus ille Pater, prius extitit Ordinis frater
Sancti Dominici, Chriſti vigilantis amici
Lector honoratus prius extitit ipſe vocatus
Effectus talis frater, quoque Dux Generalis
Sic Rom. doctrinæ poſt hæc fit Cardo Sabinæ
Oſtia Vellitris titulis ſibi dant pia lætis,
Perficit Hungariæ legatus iuſſa Sophiæ
Fit Pater ipſe Patris, Caput Orbis, gloria fratris.
Eſt meritò dictus re, nomine vir Benedictus.
Treuiſij datus, hic primò ſed Pontificatus
Anno deceſſit, ſibi rectè ſub dicta rexit
In nono menſe is mortis proſternitur enſe;
Hunc hominem ſanctum reddunt miracula tantum
Innumeris ſignis dant grata iuuamina dignis,
Lector habe menti, currebant mille trecenti
Quatuor appenſis dum tranſijt hic homo mitis
Menſe, die ſexta Iulij ſunt talia geſta.

Laudant Benedictum Scriptores omnes ſui Ordinis vna cum Ægidio Viterbienſi in hiſt. 20. ſecul. Panuinio in Chronico, Sancto Antonino, Raphaele Volaterrano, Oderico, Bzouio in Annal. Eccl. Bernardo in Chronico, Ciaconio cum Auctarijs, Bartholomæo Burchelato, Georgio Lazaro in Vita, alijſque multis.

Nicolaus Brepeare, alijs Haſtifragus vide Nicolaus Epiſcopus Albanenſis.

Nicolaus Capoccius Romanus. Honorij IV. Pontificis abnepos Presbyterorum Cardinalium Senatui Clementis VI. beneficio adſcriptus rexit Epiſcopus Eccleſiam Tuſculanam, Collegiumque Peruſinum vulgò dictum *la Sapienza vecchia* fundauit, ac Regulas pro illo ſcripſit quibus iuuenum mores inſtruerentur ad doctrinam, & pietatem; Extat eiuſdem Volumen literarum negotialium ad diuerſos; E vita migrauit apud Montem Faliſcorum die 26. Iulij anno ſeculi decimi tertij octauo ſupra ſexageſimum. Corpus Romam delatum conditum in Baſilica Xiſtina ſub hac inſcriptione.

Nobilis Domini

NICOLÆ CAPOCIENI

Hic iacet corpus
Exortum de Capuccinis
Qui ſpernens vitia Chriſto vixit
Ab eius ortu;
Itaque continuans ad mortem
Vſque peregit;
Eccleſiam Romanam
Omnimodè iuſtè defendens
Tam contra Bauarum,
Quam contra impios omnes
Vnde Audemari beati Præpoſituram
In qua
Capellanias magnificè tres dotauit
Et
Epiſcopatum Vrgelli,
Et Cardinalatum
Titulo Vitalis certè almi,
Et præſularem
Sed Cardinalatum obtinuit Tuſculanæ
Peruſioque fundauit Monachorum
Viginti quinque
Conuentum, & Scholam Scolarium
His præfatorum.
In Auenione litigantes regebat in æde
Viuens abſtinentia,
Portauit ciliciumque,
In Eccleſia hac fundauit

Capellam Capellanorum
Ter quater de suis paternis
Atque bonis.

In extremo verò eiusdem lapidis hæc erant carmina exarata.

Hic vt in sacris doctus vtroque iure peritus
Habere quod poterat pauperibus ipse dabat
Sed migrauit ad Christum eius animæ sic beata
Mille trecenteno anno sexaginta, & duo quater
Marmore conscriptum firmat hoc se sciuisse matrem.
Pictor, quare per dicta laudetur opera Deus.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Auberyum, Felicem Contelorium, & alios.

Nicolaus de Cusa, seu Cusanus, quia natus in vrbe Cusæ apud Mosellam fluuium in Diœcesi Treuirensi, ex aliquibus Canonicus Regularis ob doctrinam eximiam omnium sui æui Theologorum Princeps, à Nicolao V. Pontifice Maximo inter Presbyteros Cardinales titulo S. Petri ad Vincula cooptatus, Ecclesiam Brixiensem Episcopus rexit, & legationes plures ad Christianos Princeps gessit. In omni disciplinarum genere versatus scripsit Opuscula plura, sæpius Typis admota, ac tribus voluminibus hoc ordine distincta.

Tomus I. continet.

De docta ignorantia
Apologiam pro docta ignorantia
De coniecturis libros duos
De filiatione Dei
De Genesi
Idiotæ de Sapientia libros quatuor
De visione Dei
De ludo globi mysticè libros duos
De fortuna
Compendium
Directorium Speculantis
Trialogum de Possessiuo

De

De Berillo
De dato Patris luminum
De quærendo Deum
De venatione Sapientiæ
De apice Theoriæ
De Deo abſcondito.

Tomus II.

De Annuntiatione B. Virginis Dialogum
Exercitationum libros decem
De Æqualitate
De Concordia Catholica ad Concilium Baſileenſe
Epiſtolarum librum
De pace fidei
Cribrationem Alcorani libris tribus
De nouiſſimo die

Tomus III.

De geometricis Tranſmutationibus
De Arithmeticis Complementis
De Mathematicis Complementis
De quadratura Circuli
De ſinibus, & Chordis
De vna recti, curui que menſura
Complementum Theologicum
De Mathematica perfectione.
Reparatio Kalendarij
Correctio Tabularum Alphonſi

Extant eiuſdem Sermones in feſtiuitatibus B. Mariæ ſemper Virginis, teſte Hippolyto Marraccio, & Opus pro Pontifice Rom. aduerſus Hæreticos Boemos. Obijt Tuderti in Vmbria anno ætatis ſuæ LXIII. Chriſti 1464. die vndecima, ſeu duodecima Auguſti. Corpus Romam relatum in Titulo Eudoxiæ conditum cum ſequenti ſepulchrali inſcriptione.

NICOLAVS DE CVSA
Treuerenſan.
S. Petri ad vincula Cardinalis Brixien.
Epiſco-

Episcopus Tuderti
Obijt MCDLXIV. 11. Augusti
Ob deuotionem Catenarum
S. Petri
Hic sepeliri voluit.
Dilexit Deum, timuit,
Et veneratus est
Ac illi soli seruiuit.
Promissio retributionis
Non fefellit eum.

Plura de hoc habent Ferdinandus Vghellius in Italia Sacra. Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Petrus Frizonius in Vita & alij plures.

Nicolaus de Francauilla, seu Farinula Gallus, Ordinis Prædicatorum Theologus eximus sub Clemente V. Presbyter Cardinalis S. Eusebij, scripsit vt notat Eisengrenius Sermonum volumen, inter quos plures de B. Maria semper Virgine, & Rituales libros. Decessit Lugduni mense Ianuarij, vel Februarij anno salutis 1323. Cardnalatus duodeuigesimo, ibidem apud Prædicatores sepultus.

Est huiusce mentio apud Auctores sui Ordinis, nec non apud Auberyum, Frizonium, Contelorium, Ciaconium, eiusque Auctarios, & alios plures.

Nicolaus Franciscus à Lotharingia, Caroli Ducis Lotharingiæ germanus frater, Tullensis Episcopus, Diaconus Cardinalis ab Vrbano VIII. Pontifice Maximo enuntiatus, post nonnullos annos relicta purpura Claudiam secundo genitam Henrici Ducis Lotharingiæ duxit vxorem. hic iuuenis confecto Theologiæ stadio Tractatum de Pœnitentia in arctum collegit, & euulgauit.

Meminere nostri Nicolai Auctores Galliæ Christianæ, & Purpuratæ, Auctarij Ciaconij, & alij.

Nicolaus Gaddius Florentinus ex Cameræ Apostolicæ Clerico, & electo Episcopo Firmano, à Clemente VII. Romano Pontifice renuntiatus Diaconus Cardinalis S. Theodori, rexit Episcopus Sarlatensem in Gallia, & Archiepiscopus Cusentinam in Regno Neapolitano Ecclesias; Decessit Florentiæ 17. Kal.

Februa-

Februarij, seu ex alijs die 17. Februatij anno à partu Virginis 1552. cuius cineres sunt in pernobili sepulchro apud Sanctam Mariam Nouellam hoc Elogio ornati.

D. O. M.

NICOLAO GADDIO
Thaddæi filio,
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinali
De Republica Christiana
Optimè merito,
Sepulchrum hoc tanto Patruo deberi
Nicolaus Gaddius censuit
Anno Salutis MDLXXVII.
Vixit Annos LXI.
Menses vij. Dies 20.
Obijt Anno Domini MDLII.
16. Kal. Febr.

Extant huiusce Cardinalis literæ ad Cardinalem Cybo datæ in commendationem Reipublicæ Florentinæ inter Epistolas Principum pluries typis excusæ.

De hoc Cardinali tractant Sammarthani in Gallia Christiana, Ferdinandus Vghellius in Italia Sacra, Petrus Aretinus in literis, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius in Vita, alijque quamplutes.

Fr. Nicolaus Misquinius Caracciolus, Neapolitanus patria, Ordinis Prædicatorũ, Messanẽsis Archiepiscopus ab Vrbano VI. Catherina Senensi intercedente Presbyteris Cardinalibus cũ Titulo S. Cyriaci adscriptus pro Posteris reliquit in suæ doctrinæ Testimonium Summam de Pœnitentia

Romæ sanctitate illustris è vita excedens 4. Kal. Augusti anno 1389. sepulchrum habuit apud S. Mariam super Mineruam, in

cuius

cuius Cœnobio proximo est huius Cardinalis effigies cum sequenti Epigraphe.

B. F. NICOLAVS CARACCIOLVS
Ord. Prædic.
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalis.

Celebrant tantum virum Auctores omnes sui Ordinis, nec non Rocchus Pirrhus in Notitijs Eccl. Sicil. Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs & alij.

Nicolaus Presbyter Cardinalis S. Laurentij in Damaso à Lucio II. Romano Pontifice renuntiatus, S. R. E. Bibliothecarius, hæbraicæ linguæ peritissimus, de Sacræ Scripturæ emendatione argumentosum opus, aliaque plura ex Nomenclatoris Cardinalium Auctore scripsit, quæ adhuc in tenebris latent.

Vide Ciaconium.

Nicolaus Rodulphius Florentinus Leonis X. ex Sorore nepos, Diaconus Cardinalis SS. Viti & Modesti in Macello Martyrum, qua Diaconia progressu temporis relicta, illam S. Mariæ in Cosmedin primò, tum aliam S. Mariæ in Via lata accepit, rexitque Ecclesiam Florentinam, Vrbeuetanam, Vicentinam, Foroliuiensem, Viterbiensem, Immolensem, & Salernitanam, & in absentia Pauli III. Romæ Legatus Apostolicus præfuit, qua in Vrbe ex improuiso obijt die 20. Ianuarij anno salutis 1550. post obitum sepulchrum habuit ibidem in Æde S. Augustino sacra sine vlla memoria. Extant huiusce literæ ad Cardinales Cybo, & Cortesium pro Republica Florentina.

Celebrant Nicolaum Auberyus, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Panuinius, Felix Contelorius in Elencho Ciaconius cum Auctarijs, & alij.

Mag. Fr. Nicolaus Roselli natione Hispanus, patria Tarraconensis, ex Prouinciali Dominicano Aragoniæ, eiusdemque Regni hæreticæ prauitatis Inquisitore Presbiter Cardinalis Sancti Sixti renuntiatus sub Innocentio IV. Romanorum Pontificum gesta pergrandi volumine complexus est, cuius exemplar tlneis sulcatum Romæ se vidisse in Bibliotheca Collegij Capranicensis, & in Vaticana Henricus Castaneus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium affirmat.

Scripsit etiam Commentarium de quadruplici iurisdictione Romanæ Ecclesiæ, in Regnum Siciliæ, qui M. S. asseruatur in Bibliotheca Vaticana.

E vita excessit 5. kal. Aprilis anno nostræ salutis 1362. & sepultus Maioricis apud Prædicatores.

Est tanti viri mentio apud Vincentium Mariam Fontanam in Theatro Dominicano, apud Auberyum, Panuinium, Ciaconium, & alios.

Fr. Nicolaus à Schomberg natione Sueuus, patria Misnensis Ordinis S. Dominici à Paulo III. Presbyterorum Cardinalium Collegio sub Titulo S. Sixti adscriptus edidit Orationes quinque de admiranda Christi pugna cum Diabolo in Deserto, habitas coram Iulio II. Pontifice Maximo, nec non Epistolas plures, quarum aliquæ cum illis Principum typis euulgatæ sunt harum vna ad Cardinalem Caracciolum est de nece Thomæ Mori olim Regni Angliæ Cancellarij.

Orationem quoque composuit, ac dixit coram Paulo III. contra illos qui curiam Romanam euertere studebant.

Decedens in Vrbe 5. Idus Septembris anno 1537. sepulchro datus ante fores Ecclesiæ S. Mariæ super Mineruam cum sequenti Epigraphe.

Hoc vili
Quem à tergo lector habes Tumulo
Conditus est is,
In quo mira rerum peritia,
Catholica doctrina, atque Religio fuit,
NICOLAVS A SCHOMBERG
Natione Sueuus,
Ordinis Prædicatorum,
Card. Capuanus
A Paulo III.
Pontifice Maximo creatus,
Quem nobilem genere ipsa nobiliorem
Dedit virtus,
Qui tanto maiori laude

Post

Post mortem efferendus est,
Quanto ipse moriturus eam
Fugere curauit.
Nicolaus à Schomberg Theodorici F.
Ex Sueuis
Misnensibus oriundus
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Tit. S. Sixti
Presb. Card. cognomento Capuanus
Sacri Ordinis Prædicatorum.
Obijt Anno Christi
MDXXXVII.
5. Id. Septemb.

Agunt de hoc Cardinali Vincentius Maria Fontana in suo Theatro, Ferdinandus Vghellius in Ital. sac. Panuinius, Auberyus Ciaconius cum Auctarijs,& alij apud eosdem.

Nicolaus Sfondratus patria Mediolanensis ex Presbytero Cardinali S. Cæciliæ euulgatus Pontifex Maximus sedit in Petri Dathedra Menses decem,totidemque dies,assumpto Gregorij XIV. nomine, quo breui tempore nonnullas edidit Constitutiones, & literas ad Magnates Franciæ parum tempori, & rerum illius Prouinciæ statui aptas. Extat eiusdem Sermo ad Cardinales habitus in extremo vitæ, pius & elegans. Decessit in Vrbe Idibus Octobris anno salutis humanæ 1591. iacet in Sacello Gregoriano ad Vaticanum.

Tanti viri laudes explicant Vincentius Blasius Garcia in Oratione funebri, Petramellarius, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra. Henricus Spondanus in Annal. Ciaconij Auctarij & alijplures

Nicolaus de Tudisco, seu Tudeschus natione Siculus, patria Catanensis, seu ex alijs Panormitanus celeberrimus Iuris interpres, qui Abbas Panormitanus seu solum Abbas communiter cognominatus, Monachus S. Benedicti, Rotæ Romanæ, vel Cameræ Apostolicæ Auditor, Archiepiscopus Panormitanus,& S.R.E. Cardinalis à Felice V. in Schismate euulgaptus, licet rogatus Cardinalitiam vestem etiam extincto schis-

 mate

mate deponere numquam voluit. E vita discessit Mense Iulio anni 1445. cõditus in Cathedrali Panormitana sub hoc Carmine.

Morte tua Canon, & leges, & iura Quiritûm
Occubuere, iacent hoc tumulata loco.
Tu Nicolaus eras Tudisco sanguine natus
Panormi Antistes, & Catanensis eras.
Eugenio & Basila discordi pace ruebat
Nostra fides te duce Concilium.
Nominis, & Tituli cumulos, & laudis adeptus
Vnde tuum texit rubra Tiara caput.

Elucubrauit tantus hic vir super Decreto, & Decretalibu Tomos quinque.
Super Clementinis.
De auctoritate, veritate, & institutione Conciliorum præsertim Basileensis
Processum iudiciarium, siue Practicum de modo procedendi in Iudicio ciuili.
Concilia 104. duobus voluminibus distincta
Disputationes varias
De Potestate Papæ, Concilij, & Imperatoris.
Repetitiones & lecturas.
Quæstionem in Parmensi Gymnasio disputatam
Tractatum pro auctoritate Concilij Basileensis.
De hoc agunt Auctarij Ciaconij, Rocchus Pyrrhus in Notitijs Eccl. Sicil. & alij multi.
Nicolaus Vbaldus, seu de Vbaldis nobilis Perusinus à Paulo huius nominis II. Romano Pontifice inter Auditores sacri Palatij connumeratus, & à Sixto IV. successore ad Ludouicum XI. Galliarum Regem Nuncius extra ordinem in Reipublicæ Christianæ commodum directus, qua legatione ad mentem Pontificis perfunctus, dum Romam rediret ad sacram purpuram destinatus, & Cardinalis, ex aliquibus nominatus, in itinere fato extinctus est, cum pro posteris, typis excusos reliquisset Tractatus de success. ab intest. & de success. ab intest. Cler. Regul. & Secul.
Meminere Nicolai Cæsar Crispoltus in sua Perusia augusta, Tabulæ Perusinæ, Alexander Baglionus in Discursu Italica lingua habito Perusiæ anno 1675. coram Federico Cardinali Columna.

Noua-

Nouatianus natione Italus, patria Romanus, Philosophus Stoicus, ac S. R. E. Presbyter Cardinalis electus Pseudopontifex sedit contra Cornelium legitimum Pontificem, ac Successores annos sex, adhæsitque Nouaro hæretico, non tamen excludendus à numero illorum qui doctrina claruerunt, nam teste Hieronymo scripsit Tractatus plures, videlicet.

De Pascate lib. 1.
De Sabbato lib. 1.
De Circumcisione lib. 1.
De Sacerdote lib. 1.
De Oratione lib. 1.
De Cibis iudaicis lib. 1.
De instantia lib. 1.
De Attalo lib. 1.

Epistolas plures ad Orientis, & Occidentis Episcopos, quibus Cornelij Pontificis crimina falsa enarrabat.

Occisus Romæ tempore Sixti II. non tamen coronatus sedit, quia extra Ecclesiæ pacem, extraque concordiam extinctus est.

De hoc agunt Eusebius, Baronius, Ciaconius, Panuinius, & alij plures

Nouatus S. R. E. Presbyter Cardinalis ex aliquibus tertio seculo Ecclesiam Dei scindere, & perturbare curauit, se ac sequaces mundos idest Sanctos nominando. Plura in Ecclesiam Catholicam, & Pœnitentes scripsit. Contra hunc Romæ Concilium celebratum sexaginta Epscoporum, totidemque Presbyterorum, ac Diaconorum, Nouati doctrinam improbauit.

Vide plura apud Baronium, Panuinium Ciaconium, & alios.

O

Ctauianus ex Comitibus Tusculanis, patria Romanus S. R. E. Diaconus Cardinalis, qui ad summum Principatum in Republica Christiana ascendens dictus est Ioannes huius nominis duodecimus, literas ad diuersos misit, præsertim ad S. Dunstanum Archiepiscopum Cantuariensem; illas proferunt Collectores omnes Epistolarum Pontificiarum. Cum autem sedisset Menses IV. diesque 6. supra octauum annum extinctus est.

Est huiusce mentio apud Guillelmum in Vita, Iosephum Mariam Suaresium Episcopum Vasionensem in Diatriba, S. Antoninum, Baronium, Frodardum, Annales Fuldenses, Ciaconium, & alios.

Octauianus Raggius patritius Genuensis ex Protonotario Apostolico a Gregorio XV. Clericus Cameræ Apostolicæ renuntiatus, sub Vrbano successore supremos Vrbis Magistratus, summa prudentia, & æquitate ad mentem Pontificis rexit; quare ipse Vrbanus ex Auditore eiusdem Cameræ, in eum contulit iamdiù promeritum sacræ purpuræ ornamentum, & Cardinalem Presbyterum, Titulo S. Augustini die 16. Decembris, anno 1641. dixit, & anno sequenti eumdem Aleriensi Episcopatu ornauit. Nouam hanc dignitatem pio aggressus ardore Octauianus ad eam illicò se contulit; indè tamen Romam paulo post reuocatus in Vrbē subita febre correptus, eodem die, eademque prorsus hora qua ante annos quinquaginta & vnum in lucem mundi venerat, ex ipsa discessit, die videlicet 31. Decembris nostri voluentis seculi 43. Post obitum conditus in Templo Farnesiano apud Patres Societatis Iesu sub hac Epigraphe.

Tibi
OCTAVIANO CARDINALI RAGGIO
Tuoque animi candori
Quem Roma rarum stupuit,
Et amauit
Laurentius Reggius
Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalis

Ex

Ex Fratre nepos,
Thomas Apostolicæ Classis
Commiss Generalis
Frater
Io: Baptista Ecclesiast. Peditum legioni
Præfectus
Alter ex Fratre nepos
Posuere.
Obijt anno MDCXLIII.
Ætatis LI.

Huiusce Cardinalis literas ad Vrbanum VIII. missas Abbas Michael Iustinianus Typis Romanis anno 1675. euulgauit in tertio Tomo memorabilium literarum.

Meminere Octauiani, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra Auctor Mercurij veridici, Victorius Siri in histor. nostrorum Temporum, Gualdus in Theatro Virorum illustrium, Auctarij Ciaconij, Baptista Anselmus, Capriata in sua historia, Paulus Biera, & alij plures.

Octauius Aquiuiua Aragoneus Neapolitanus, Hieronymi Ducis Atriæ filius sub Gregorio XIV. Diaconus Cardinalis Sancti Georgij in Velabro, tum Presbyter S. Mariæ de Populo, SS. Io: & Pauli, ac S. Praxedis, Archiepiscopus Neapolitanus, in Sanctorum libris versatus, sed potissimum in S. Thomæ Aquinatis voluminibus, cuius Theologicam Summam tam diligenter & exactè perlustrauit, vt breui duorum fermè annorum spatio in Epitomen eam redegerit, duobus voluminibus propria manu scriptis. Extant eiusdem eruditissimæ literæ ad diuersos, & Tractatus de purissima Conceptione B. Mariæ etiam iuxta mentem D. Thomæ. E viuis abijt Neapoli die 15. Decembris anno Christi 1612. ætatis 52. ibidemque in Metropolitana Ecclesia iacet sub hoc Elogio.

OCTAVIO AQVIVIVO ARAGONIO
Cardinali
Archiepiscopo Neapolitano Purpura,

Et lite-

Et literarum maximè Græcarum ornamento
Maiorum decora adepto
Quæ fuerunt
E Republica Christiana
In Pontificijs præcipuè Comitijs,
Atque
In Aueniononensi legatione
Cum arderet Prouincia ciuilibus discordijs,
Arderet bello Gallia,
Strenuè cuncta executo
In omni vita singularem magni consilij,
Excelsi annimi laudem promerito
D. Franciscus Aquiuiuus,
Marchio Aquiuiuæ,
Et
D. Tarsia Nepote
Duce Hadrianorum XI.
Pronepos.
Obijt anno salutis MDCXII.
Natus Ann. LII.

Meminere huius Bartholomæus Cioccarellus, Ferdinandus Vghellius de Archiepiscopis Neapolitanis, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius & alij.

Octauius Bandinus Florentinus Presbyter Cardinalis S. Sabinæ, tum S. Laurentij in lucina à Clemente VIII. Pontifice Maximo renuntiatus, Episcopus rexit progressu temporis Ecclesias Albanensem, Prænestinam, Portuensem, & Ostiensem, vir qui eximia factorum laude, celeberrimęque virturis, humanitatis, ac rerum publicarum administrationis gloria seculum nostrum illustrauit, scripsit Orationem funebrem, quam ipsemet dixit Florentiæ in Æde Laurentiana dum agerentur parentalia Cosmo Mediceo. Aliam ego præ manibus habui eiusdem Orationem

nem habitam Romæ in Ecclesia S. Ioannis nationis Florentinæ 13. Kal. Iulij, & in lucem editam anno 1574. in funere eiusdem Cosmi.

Ætate iam prouecta annorum 71. familiæ suæ postremus præpropera morte raptus Romæ kalend. Augusti anno nostri seculi vndetrigesimo. Iacet in Ecclesia S. Siluestro sacra in Quirinali sub hac Epigraphe.

OCTAVIVS
Episc. Ostiensis
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Card. Bandinus
Sacri Collegij Decanus
Quinquaginta annorum curriculo
Assiduis pro Sede Apostolica
Functus muneribus,
Ac legationibus
Proximam excogitans mortem
Anno ætatis LXX.
Cardinalatus XXXIV.
Sepulchrum sibi fecit
Mense Iunio MDCXXIX.
Vixit Ann. LXX. Menses IX. D. 5.
MDCXXIX.

Vide de hoc plura apud Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Iosephum Mariam Suaresium in hist. Prænest. Auctarios Ciaconij, & alios apud eosdem.

Oddo Suessionensis Abbas Vrsicampi, natione Gallus, sub Eugenio III. Episcopus Tusculanus scripsit ex labbè in Bibliotheca M. SS, Opus cum Titulo Quæstiones.

Huiusce Oddonis Episcopi Tusculani sub Eugenio III. non meminère qui de Cardinalibus tractarunt ex professo.

Odoardus, vide Eduardus.

Odo, alijs Reginaldus Rigauult Gallus, Ordinis Minorum, Innocentij IV. ex aliquibus beneficio, Cardinalium Senatui adscriptus, elucubrauit

Commentaria in 4. libros Sententiarum

Sermones item de tempore

Quæstiones morales quæ asseruantur M.SS. Assisij; in Bibliotheca S. Francisci.

Tractatum de modo visitandi Parœcias Ecclesię Rotomagensis, qui extat M. S. in eiusdem Ecclesiæ Carthulario.

E vita migrauit die 5. Maij anno nostræ salutis 1276. sepultus in sua Metropoli.

Laudant Odonem Auctores Minoritici plures, Auctarij Ciaconij, Sammarthani in Gallia Christiana, & alij.

Odorisius ex Comitibus Marsorum, Monachus Cassinas, & Diaconus Cardinalis S. Agathæ in Suburra, tum Præsbyter Sancti Marcelli sub Nicolao II. ex Arnoldo Vuion scripsit plura, maximè vincta oratione, quæ deperdita sunt. apud Matthæum Laurentium, huiusce Epistolam legimus de inuentione Corporum SS. Benedicti, & Scolasticæ.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Ciaconium, Florauantem Martinellum de Diaconia S. Agatæ, & alios.

Odericus de Sangro, seu Sangretanus natione Italus, patria Campanus, Monachus Cassinas, Diaconus Cardinalis S. Agatæ in Suburra sub Paschali II. scripsit Sermonum librum ad festa totius Anni, & aliquos de B. Maria semper Virgine. Mortem obijt anno partus Virginei 1126.

De quo ijdem qui superius.

Oliuerius Caraffa Neapolitanus, non modo Maiorum virtute, sed propria quoque illustris, ex Archiepiscopo Neapolitano Presbyter Cardinalis sub Titulo SS. Petri, & Marcellini à Paulo II. Pontifice Maximo renuntiatus, præfuit optionis titulo Ecclesijs Albanensi, Sabinensi, & Ostiensi. Legatione functus apud Ferdinandum Neapolitanum Regem; Classem Pontificiam contra Turcas, constantem nonaginta octo Triremibus, quarum viginti quatuor à Pontifice, totidem à Ferdinando Rege Neapolitano, & quinquaginta à Veneta Republica instructæ fuerunt, supremus Dux moderatus, pro Cardinalibus degentibus in Vrbe leges aliquas, mandante Pontifice, scripsit, cum relatione suæ nauigationis, quæ M. SS asseruantur in Vaticana Bibliotheca. Supremum diem obijt in Vrbe 20. Ianuarij anno

salutis

ſalutis 1511. Corpus conditum in Sacello à ſe exornato apud S. Mariam ſuper Mineruam cum ſequenti inſcriptione.

OLIVERII CARAFFÆ
Neapolitani
Ordinis Prædicatorum
Protectoris rari exempli
Depoſitum.
Qui vixit Ann. LXXX.
Menſes v. Dies 10.
Sacri Senatus ornamentum
Obijt 13. Kal. Februarij religioſè!
Intrepidèq; magno ſui deſiderio
Relicto.

Celebrant Oliuerium Bartholomęus Cioccarellus; Ferdinandus Vghellius de Epiſcopis Neapolitanis, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Mag. Oliuerius Saxo Epiſcopus Cardinalis Sabinus ſub Honorio III. ſcripſit, vt notat Eiſengrenius Conſtitutiones Synodales de Eccleſiaſtica diſciplina pro Clero Paderbonenſi. Supremum diem vidit anno ſalutis 1427.

Eſt huiuſce mentio apud Panuinium, Ciaconium, Ferdinandum Vghellium, & alios.

Otho Blancus, ſeu Candidus, Guillelmi Montis ferrati Marchionis huius nominis tertij filius, Diaconus primò Cardinalis, tum Epiſcopus Portuenſis ſub Gregorio IX. Pontifice Maximo in Mathematicis eruditiſſimus, ſcripſit Opus de Aſtrologia. Lugduni anno noſtræ ſalutis 1251. è vita exceſſit, ibidemque apud Prædicatores ſepultus.

Vide de hoc plura apud Ciaconium, eiuſdemque Auctarios, Ferdinandum Vghellium, Panuinium, & alios.

Otho Caſtellioneus natione Gallus, ex Canonico Regulari Lateranenſi Epiſcopus Cardinalis Oſtienſis primò, deindè Romanus Pontifex ſub Vrbani II. nomine renuntiatus Eccleſiam Catholicam adminiſtrauit per Menſes tres, ſeu quatuor, dieſque duodeuiginti ſupra annum vndecimum, ſcripſitque.

Librum de iniurijs sibi ab Henrico Imperatore illatis, dum in Germania Gregorij Pontificis iussu legationem ageret.

Item opus contra Hæreticorum dogmata

Orationem ad Ioannem Carnotensem Episcopum

Sermones tres quos habuit in Concilio Claromontensi, quorum duo reperiuntur apud Guillelmum Tyrium de sacro bello, tertius verò M. S. in Bibliotheca Vaticana asseruatur.

Epistolas plures ad Mathildem Comitissam, Alexium Imperatorem Constantinopolitanum, Iuonem Carnotensem, & alios.

Præfationis Sabbatinæ de B. Maria Ciaconius, Locrius, & alij Auctorem faciunt nostrum Vrbanum.

Benè functus Pontificatu Romæ vltimum Deo spiritum reddidit 4. kal. Augusti anno seculi vndecimi vltimo, cuius sepulchro in Vaticano Domnizo hæc appendit carmina.

Non erat hic Rector tremulus quasi cannula vento
Sed veluti ferrum truncabat noxia verbo.
Vt Ceruum serpens, hæresum sic turba timet, quem
Cuncta sibi praua subduntur dogmata falsa,
Numquam decreuit libertas, denique Sedis
Romanæ per eum sanctam peramat quia Petrum
Aureus Antistes color optimus exitit ipse,
Scilicet Vrbanus sanctis meritò sociatus,
Talem væ Romæ cum perdidit Vpilionem.
Mortuus est Romæ dignus conditus honore
ulius ipse dies binos cum dat prope finem
Anno milleno nonagenoque noueno
A nato celso primo de Virgine Verbo.

Huius acta sunt apud Petrum Diaconum in hist. Cassinensi, Guillelmum Tyrium de bello sacro, Aimoinum, Augustinum Vicichomanum, Arnoldum Vuion, Ciaconium, Frizonium, & alios.

Otho siue Odo de Castro Rodulphi natione Gallus, Monachus Cisterciensis, & Episcopus Tusculanus sub Innocentio IV. Pontifice Maximo scripsit.

Homilias de tempore, de B. Maria Deipara, & de Sanctis quæ Cremonæ in Cœnobio Augustinianorum Tomis duobus distinctæ asseruantur.

Corpus deposuit 9. Kal. Februarij anno 1278. Vrbeueteri apud Prædicatores.

Laudant

Laudant nostrum Othonum Frizonius in Gallia purpurata, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Panuinius, Ciaconius, Auberyus, & alij.

Otho Columna Romanus, Agapeto parente nobilissimo natus ex Diacono Cardinali S. Georgij in Velabro in Concilio Constantiensi Pontifex Maximus electus Martinus V. licet III. dicendus esset, appellatus, Petri nauim sublato schismate rexit Menses tres, diesque decem supra annos tredecim, quo tempore Sermonem dixit in Translatione Corporis S. Monicæ B. Augustini Matris Ostia Romam.

Scripsit etiam Epistolas varias, quæ asseruantur M. SS. in Tabulario Vaticano, & Vrbeuetano. Harum nonnullas Fr. Lucas Vadingus inseruit Annalium Minorum Tomo quinto. Regulam Fratrũ Minorum S. Francisci explanauit, illamque probauit.

Apoplexia oppressus 10. kal. Martij anno salutis 1431. ætatis 63. è viuis abijt.

Ossa iacent in Laterano.

Otho Truchsesius natione Germanus, patria Augustanus Presbyter Cardinalis sub Titulo S. Balbinæ à Paulo III. renuntiatus, rexit Episcopus Albanensem, Sabinensem, Prænestinam, & Augustanam Ecclesias, scriptisque consignauit Augustanam Synodum; literas etiam dedit Gabrielli Flammæ quæ typis excusæ sunt cum alijs virorum illustrium. Scripsit etiam Opus contra impugnantes communionem sub vtraque specie, & aliud contra matrimonium Clericorum, & literas ad Cardinalem Farnesium, sunt M. SS. in Collegio Romano. Supremum duxit diem in Vrbe 4 Nonas Aprilis anno seculi decimi sexti tertio supra octogesimum, cuius corpus in S. Maria de Anima Theuthonicæ nationis sepulchro datum sub hoc Elogio.

D. O. M.

OTHONI CARDINALI TRVCHESIO
Episc. Augustano
Sacri Romani Imperij
Principi integerrimo,
Et
Ab omnibus propter excellas animi dotes,

Virtu-

Virtutem, clementiam,
Affabilitatem, ingenijque,
Et
Morum præstantiam amabili.
Obijt anno MDLXXXIII.
De Mense Aprilis.
Laurentius Siradeus
Donec dignum erigatur
Monumentum gratitudinis
Ergo adscripsit.

Ab Vrbe tanti Cardinalis ossa Dilingam translata opera Henrici Episcopi Augustani, condita in templo à se extructo ad Academiam sub his carminibus.

Viator & Musa.

V. *Equis in hoc Mausoleo Dea clauditur Heros?*
M. *Delicium heu Superum, deliciumque hominum*
Otho decus patriæ fama super æthera notus
Otho Theutonices gloria, lausque soli
V. *Cur tumulus tantum madidus?* M. *quia mortuus Otho est,*
Orbis singultu totius, & lacrymis
V. *Ante alios quare hunc tanto dilexit amore?*
M. *Quod pius ante alios, integer ante alios.*

Est huiusce Cardinalis mentio apus Franciscum Sacchinum in historia Soc. Iesus, Auctarios Ciaconij, Spondanum, & alios.

Othobonus Fliscus Ligur, ex Comitibus Lauaniæ, ex Diacono Cardinali S. Hadriani renuntiatus Summus Pontifex sub nomine Hadriani V. Rempublicam Christianam administrauit solum per mensem vnum, & dies septem, vel nouem. Tantus hic vir cum esset Apostolicæ Sedis Legatus in Anglia edidit Constitutiones Ecclesiasticas, quas commentarijs illustrauit Ioannes Acton Canonicus Lincolniensis. Pontifex verò literas ad diuersos misit, præsertim ad Rodulphum Cæsarem.

Non

Non consecratus; neque coronatus obijt Viterbij 15. Kal. Octob. anno 1276. sepultus, ibidem ad Minores cum Epitaphio.

HADRIANVS QVINTVS
Pont. Max.
Flisca è familia nobilissima
Genuensi
Mensis vnius, dierumq; 9. Magistratum
Pontificium gererns
15. Kal. Octobris MCCLXXVI.
Diem Viterbij functus;
Hac honorificè sepultura
Donatur.

Meminere tanti viri Ciaconius cum Auctarijs, Genebrardus, Bzouius, & Odericus in Annal. Vbertus Folietta in Elogijs ligurum, & historici omnes illius temporis, cum Federico Federici in Opusculo de Familia Flisca.

Palladius

P

Alladius S.R.E. Diaconus natione Græcus à Cælestino huius nominis primo in Britaniam, alijs in Scotiam missus aduersus Pelagianos, renuntiatus primus Scotorum Episcopus, dictusque etiam est eorum Apostolus, quòd eos, qui adhuc gentiles essent, ad Christum conuerterit; Hibernis quoque prædicauit, sed citò eo mortuo S. Patricius id opus absoluit. habuit in socios S. Germanum Episcopum Autissiodorensem, & Lupum Episcopum Trecensem. Obijt circa annum salutis 431. cuius reliquiæ Foroduni in Scotia maxima in veneratione habentur. Noster hic Palladius inter Scriptores Ecclesiasticos connumeratur; scripsit namque res gestas Sancti Ioannis Chrysostomi, & librum aduersus Pelagianos, & ad Cœlestinum Pontificem Epistolarum librum vnum, aliaque Græco sermone.

Vanè aliqui ex recentioribus putant hunc illum fuisse Palladium Galatam, quem SS. Hieronymus in Epistola ad Ctesiphontem & Epiphanius in Epistola ad Ioannem Hierosolymitanum, quæ extat in secundo Tomo S. Hieronymi, reprehendunt vt Origenistam; nam hic non expugnator Pelagij, sed propugnator vna cum alijs Origenistis fuit, & scripsit Historiam Lausiacam, & Paradisum Heraclidis, in quibus describuntur breuiter multorum Sanctorum vitæ, quæ non modicam præstare possunt legentibus vtilitatem. Extat etiam Dialogus quidam sub nomine Palladij in Tomo primò operum S. Ioannis Chrysostomi editionis Parisiensis, qui est alterius Pelagij, nempè Episcopi Helenopoleos.

Memorant, celebrantque Palladium Apostolum Scotiæ Baronius in Annal. Eccl. & Spondanus in Epitome anno 429. & seq. Probus de rebus gestis S. Patricij, Ferrarius in nouo Catalogo Sanctorum ad diem 27. Ianuarij, Martirologium Anglicanum, Beda in hist. Angliæ lib. 1. cap. 13. Prosper in Chronico, Hector Boethius lib. 8. hist. Scotorum, Trithemius de Script. & alij plures.

Pandulphus Masca Pisanus Presbyter Cardinalis SS. XII. Apostolorum sub Lucio III. qui vitam produxit suam vsque ad annum salutis 1201. scripsit Pontificum Roman. Vitas à S. Petro vsque ad suam ætatem, hoc est vsque ad Innocentium III. Hoc

Pandulphi opus extare in Bibliotheca Vaticana refert Constantinus Caietanus in Commentarijs ad Gelasij II. vitam alio volumine descripsit res à Pisanis domi, forisque, pace, vel bello gestis.

Vide alia apud Ciaconium, Panuinium, & alios.

Pandulphus Monachus Cassinas S. R. E. Presbyter Cardinalis, ex alijs Episcopus Ostiensis sub Paschali II. Posteris tradidit Sermones de totius anni festiuitatibus, & de B. Maria, cuius laudes etiam rithmico carmine deuotè cecinit. decessit post annum reparatæ salutis 1125.

De hoc cum laude tractant Petrus Diaconus de Viris illustribus Montis Cassini, Hippolytus Marraccius in Bibliotheca Mariana, Ciaconius cum Auctarijs, alijque quamplures.

Paschalis Bonosus Maximi filius ex Monacho Benedictino Presbyter Cardinalis S. Praxedis tum Pontifex Maximus sub eodem nomine per annos septem, menses tres, diesque 17. scripsit Epistolas plures, præsertim contra Iconomachos quas referunt multi Scriptores; scripsit etiam Vitam S. Antonij M. ex Bibl. Labbè. Obijt pridie Idus Maij anno à Christi natiuitate 824.

Præter Auctores qui Pontificiam, & Ecclesiasticam historiam euulgarunt de Paschali agunt Eginhardus in Annal. Theganus de gestis, & Anonymus in Vita Ludouici Imperatoris, & alij multi.

Paschasius S. R. E. Diaconus Cardinalis rogatu Martini Dumiensis Abbatis, latinitate donauit Vitas Patrum græcè descriptas ab incerto Auctore: has inuenies apud Heribertum Rosuueidum è Societate Iesu lib. 7. de Vitijs Patrum euulgato Antuerpiæ 1615. quo autem tempore hic Paschasius vixerit, mihi ignotum.

Est huiusce mentio apud Auctarios Ciaconij.

Mag. Fr. Pastor de Sarestudio, vel de Serrescuderio Gallus, Ordinis Minorum, Presbyter Cardinalis Tituli S. Clementis sub Clemente VI. scripsit de gestis suo tempore in Ecclesia memorabilibus, nec non commentaria in alios sacros, & profanos libros. Cum obijsset Auenione 5. Nonas Iulij anno nostræ salutis 1354. apud Minores sepulchrum habuit.

Huius acta referunt Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, præter Auctores sui Ordinis.

Paulus Aretius natione Italus, patria Itriensis ex Clerico Regulari Episcopus Placentinus primò, mox Presbyter Cardinalis S. Pudentianæ & Archiepiscopus Neapolitanus renuntiatus, vitæ puritate, sanctissimisque moribus priscis Ecclesiæ Princi-

pibus comparandus scriptis consignanit de Censibus doctas lucubrationes, Neapoli in Tabulario Clericorum Regularium M. SS. asseruatas; & Synodum typis Placentinis editam anno à partu Virginis 1570. Diem supremum clausit Neapoli Mercurij die 17. Iunij mensis, anno 1578. ætatis septimo supra septuagesimum. Iacet ibidem apud Clericos Regulares cum sequenti sepulchrali inscriptione.

Venerabili memoriæ
PAVLI DE ARETIO
Itriensis
Clericorum Regularium luminis,
Ac columinis,
Quem Virum ob eximiam morum
Sanctitatem,
Omnigenam virtutem, spectatamq; doctrinam
Carolus V.
Imperator Consiliarium,
Vrbs Neapolis
Ad Philippum Regem Legatum,
Summi verò Pontifices
Placentiæ Episc.
Neapolis Archiepiscopum,
Et
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalem inuitum licet,
Ac
Modis omnibus reluctantem
Creauerunt.
Eius nunc quod mortale fuit lapis tegit.
Spiritu Cœlo recepto

Obijt

Obijt 15. Kal. Iulij Anno redempti Orbis MDLXXVIII. Ætatis LXVII.

Summis laudibus extollunt nostrum Paulum Ferdinandus Vghellius, Bartholomæus Cioccarellus de Archiepiscopis Neapolitanis, Ioseph Silos in Historia Clericorum Regularium, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Paulus Æmilius de Cœsis Romanus Diaconis Cardinalibus à Leone X adscriptus cum Diaconia S. Nicolai inter imagines, Archipresbyter Basilicæ liberianæ, & Episcopus Tudertinæ, Narniensi, Ortonensi, Typhernati,, Ceruiensi, Messanensi, & Tolonensi Ecclesijs cum præesset Statuta plura, & Constitutiones condidit in earundem vtilitatem. Antiquitatis studiosissimus post Vrbis cladem cum adhuc in mole Hadriani custodiretur cum Clemente, licet suæ res aliæ omnes in incerto essent, etsi de salute propria desperaret nihil antiquius habuit quam curare ne antiquæ Vrbis inscriptiones, aut Tabulæ à Militibus perderentur. Scripsit multa circa antiquitates Vrbis. Mortalem vitam deseruit die 5. Augusti anno à Christo nato 1537. ætatis 52. seu 56. Cadauer in Basilica Sextina conditum sub hoc Titulo.

D. O. M.

PAVLO ÆMILIO COESIO
S. Eustachij Diac. Card.
A Leone X. electo
Libellis gratiæ signandis Præfecto
A Clemente VII.
Ad præcipuas res gerendas adhibito
Basilicæ huius Archipresbytero.
Federicus Card. Fratri benemerenti Pos.
Vixit Annos LVI.
Obijt anno salutis MDXXXVII.
Quinto Nonas Augusti,

Meminere huius Paulus de Angelis in discrip. Basilicæ libe-berianæ, Ferd. Vghellius in Italia sacra, Rocchus Pyrrhus in Notitijs Eccl. Siciliæ, Sammarthani in Gallia Christiana præter Panuinium, Ciaconium, Auberyum, Io: Baptistam Fonteium, Bzouium, & alios.

Paulus Æmilius Rondininus Romanus, Laudiuij Zacchiæ ex filia nepos, Pauli Æmilij Cardinalis Zacchiæ ex Nepote Pronepos inter Cardinales Diaconos Vrbani VIII. Pontificis Maximi beneficio ex Clerico Cameræ Apostolicæ cooptatus, ab Alexandro VII. Assisinatem in Vmbria Ecclesiam regendam suscepit, in cuius regimine conuocata Synodo leges condidit opportunas, iuraque dedit salutaria. Eiusdem extat typis excusum Elogium in commendationem Thomæ de Villanoua inter Sanctos recensiti ab Alexandro VII. Terrestres exuuias Romæ reliquit repentina morte correptus die Dominico 16. Septembris anno à nostra salute 1668. iacet in Ecclesia S. Mariæ super Mineruam in sepulchro Maiorum.

Est huiusce Cardinalis mentio apud Gualdum in suo Theatro, apud Auctarios Ciaconij, & alios.

Paulus Æmilius Sfondratus Mediolanensis Gregorij XIV. ex Fratre nepos, Presbyter Cardinalis S. Cæciliæ, tum Episcopus Albanensis confecit, Paulo V. iubente, Ritualem librum pro vniuersa Ecclesia, seu antiquum correxit. Absumptus est Tibure die 14. Februarij anno 1618. Corpus iacet Romæ in Ecclesia S. Cæciliæ Transtyberim quam mirificè ornauit, heredemque instituit, sub Epigraphe, quam ipse viuens exarauerat.

PAVLVS
Tituli Sanctæ Cæciliæ
S. R. E.
Presbyter Card. Sfondratus.
Miserrimus peccator,
Atque eiusdem Virginis
Humilis Seruus
Hic ad eius pedes humiliter requiescit
Vixit Annos LVII. Menses x.
Dies 25.

Obtij

Obijt Anno MDCXVIII.
Mense Februarij die 14.
Orate Deum pro eo.

Plura de hoc recitant Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, & alij.

Paulus Æmilius Zacchia, Laudiuij Cardinalis sub Vrbano VIII. germanus frater è Vectiano Diœcesis Lunensis Presbyter Cardinalis S. Marcelli sub Clemente VIII. edidit laudum pro Dominico Cardinali Tusco Episcopo, & Clero Tiburtino contra Cõmunitatem. Auctoris eiusdem vidi M. S. apud suos pro immaculata Virginis Mariæ Conceptione iuxta doctrinam Iurisperitorum defensa, nec non narrationem actorum Clementis VIII. & volumina duo literarum. Romæ seculi decimi septimi anno quinto ætatis LII. die 31. Maij obdormiuit in Domino Corpus iacet in Ecclesia sui Tituli sine vlla memoria.

Plura de hoc Cardinali habent Auctarij Ciaconij, & Scriptorum ligurum Collector, & alij.

Paulus Fregosius, seu Fulgosius, vel de Campo Fregosio Ciuis, Dux, & Archiepiscopus Genuensis, vir egregius, & ad res magnas tractandas aptus, à Sisto IV. Pontifice Maximo Presbyter Cardinalis adlectus, legatusque contra Turcas Classem Pontificiam rexit, ac sæpesæpius hostes Christiani nominis fugauit, sub Alexandro VI. Campaniæ legatione functus Romæ die 22. Aprilis anno 1498. decessit.

Extant huiuusce literæ aliquæ ad diuersos, quarum duas vna cum decreto contra Lambertum de Grimaldis Mentoni Dominum inuenies apud Raphaelem à Turri in Cyrologia Controuersiæ Finariensis aduersus Senatorem Lagunam, & aliæ M. SS. sunt apud diuersos.

Vide plura apud Ciaconium, & Auctarios, apud Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Vbertum Folicttam in Elogijs ligurum, Auberyum, Panuinium, & alios.

Paulus Scholaris Romanus ex Episcopo Cardinali Prænestino euulgatus Pontifex Maximus sacrum Principatum sanctissimè gessit sub nomine Clementis III. per menses duos, diesque 20. supra triennium, scripsitque Epistolas plures ad diuersos, nec non animaduersionem in Monachum proprietarium; anno salutis 1574. Venetis typis editæ huius literæ missæ ad Isaacum Constantinum Imperatorem. Eiusdem Hymnos pro Officio Compassionis B. Mariæ euulgauit Antonius de Balinghem in suo Parnasso

natio Mariano. Romæ in Palatio Lateranensi VIII. kal. Aprilis anno Dominicæ natiuitatis 1191. rebus humanis excessit.

De hoc tractant Io: de Columna, Franciscus Petrarca, Platina, Simonetta, Ciaconius cum Auctarijs, Hippolytus Marraccius in Pontif. Marianis, & alij apud eosdem.

Paulus patria Romanus, Constantini filius, Stephani iunioris Papæ germanus frater, S. R. E. Cardinalis à Zacharia Pontifice euulgatus & summus Antistes à Clero electus scripsit Epistolas multas, quarum argumenta summatim perstricta, & recensita vidimus a Panuinio in Vitis Pontificum. Hæ omnes numero supra triginta quinque, vno Codice contentæ olim in Bibliotheca Vaticana afferuabantur, sed furto inde sublatæ sunt. has omnes in lucem mittere promittebat Andreas Duchesnius illas non vidi. Hic igitur Paulus cum pontificale munus dignè, ac laudabiliter obijsset per mensem vnum supra decennium, laborum mercedem à Deo recepturus euolauit in Cœlum, & ob honorem quem Paulo Apostolo iugiter, ac impensè detulerat, primus in Basilica D. Pauli apud quam pariter obierat anno salutis 767. die 28. seu 29. Iunij sepeliri voluit sub hoc Titulo breui.

Hic requiescit
PAVLVS PAPA.

Celebrant Paulum Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, & in Annal. Franciscus Maurolycus, Petrus Galesinus, Petrus de Natalibus, Canisius, Anastasius, Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Pelagius S R. E. Diaconus Anachoretarum Apophtegmata interpretatus est, & transtulit de græco in latinum libros 16. de vita, & doctrina ac perfectione Sanctorum Patrum, idest.

De profectu Monachorum librum vnum
De quiete alium
De compunctione tertium
De continentia quartum
Contra fornicationem quintum
Quod Monachus nihil debeat possidere sextum
Quod nihil per ostentationem fieri debeat septimum
De patientia, & fortitudine octauum
Quod non oporteat iudicare quemquam nonum
Quod oporteat sobriè viuere decimum

Quod ſine intermiſſione, & ſobriè oportet orare vndecimum
De humilitate duodecimum
De pœnitentia decimum tertium
De Charitate decimum quartum
De prouidentia decimum quintum
De contemplatione decimum ſextum.

Quos libros Auctor incertus græcus ſcripſerat, noſter Pelagius latinos fecit, & Heribertus Roſuueidus è Societate Ieſu in volumine typis dato Antuerpiæ anno ſalutis 1615. ſub Titulo Vitæ Patrum libro quinto cum notis expreſſit. Quando autem claruerit Pelagius, quoue ſub Romano Pontifice, incertum.

De hoc tractant Auctarij Ciaconij.

Pelagius Vicarianus Ioannis filius, patria Romanus S. R. E. Archidiaconus primùm, mox Summus Pontifex literas multas ad diuerſos miſit, quarum ſexdecim, inueniuntur apud Collectores Pontificiarum Epiſtolarum, & vna euulgata eſt Venetijs anno ſalutis 1574. cum illis Principum latino ſermone. Cum verò ſediſſet menſes decem, dieſque duodeuigini ſupra quatuor annos ex hac vita diſceſſit anno Chriſti 586. Nonis Martij, ſepultuſque in Vaticano ſub his verſibus.

Terrenum corpus claudant hæc forte ſepulchra
Nihil Sancti meritis derogatura Viri
Viuit in arce Poli cœleſti luce beatus
Viuit , & hic cunctis per pia facta locis
Surgere iudicio certus, dextramque tenentem
Angelica partem ſe rapiente manu.
Virtutum numerat titulos Eccleſia Dei
Quos ventura vt ſecula ferre queant.
Rector Apoſtolicæ fidei veneranda retexit
Dogmata , quæ clarè conſtituère Patres.
Eloquio curans errorum Schiſmate lapſos,
Et veram teneant corda placata fidem.
Sacrauit multos diuina lege Miniſtros
Nihil pretio faciens immaculata manus.
Captiuos redimens miſeris ſuccurrere promptus
Pauperibus numquam parta negare ſibi.
Triſtia participans læti moderator opimus
Alterius gemitus credidit eſſe ſuos.

Hic

Hic requiescit
PELAGIVS PAPA
Qui sedit Annos IV. Menses x.
Dies 18.
Deposuit 4. Nonas Martij.

Est Pelagij I. mentio apud omnes qui de Romanis Pontificibus scripserunt; vide Ciaconium, nec non Baronium in Annal. & alios plures.

Pelagius iunior, genere Gothus, patria Romanus Vuinigildi filius ex S. R. E. Cardinali inconsulto Imperatore euulgatus Pontifex Maximus ad radicitus euellendo schisma in Occidente ortum ob damnationem trium Capitulorum Epistolas decem ad diuersos misit, quas Seuerinus Binius collegit, notisque illustrauit. Expletis annis tredecim in Pontificatu anno salutis 590. 6. Idus Februarij è viuis abijt.

Meminere Pelagij II. Baronius in Annal. Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, S. Gregorius in Epist. & in Dial. Gregorius Turonensis in historia, S. Antoninus in Chronico, alijque plures.

Petrus de Accoltis, seu Accoltius natione Italus, patria Aretinus, Academiæ Pisanę publicus Doctor, Rotæ Romanæ Iudex, Episcopus Anconitanus, & S. R. E. Presbyter Cardinalis in Titulo S. Eusebij sub Iulio II Pontifice renuntiatus, ab ipso Iulio Gaditanam in Hispania, á Leone X. Attrebatensem in Belgio, Cremonensem in Gallia Cisalpina, ab Hadriano VI. & à Clemente VII. Rauennatensem Ecclesias regendas accepit; præfuit optionis iure Episcopus Albanensi, Pręnestinæ & Sabinensi, supplicationum libellos signauit; legati quoq. Apostolici munere functus est in exercitu Pontificio contra Gallos instructo. E vita migrans Romæ die 12. Decembris anno à Christi natiuitate 1532. ætatis 78 sepulchrum habuit in Titulo S. Eusebij, seu ex alijs apud S. Mariam de Populo.

Reliquit Decisiones multas rotales, & Constitutiones in iure diuersas, nec non opus contra Lutheri doctrinam.

Tractant de hoc Cardinali Auctores Galliæ Christianæ, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Ioseph Maria Suaresius Episcopus Vasionensis in Prænest. Sfortia Cardinalis Pallauicinus in hist. Concilij Trident. Panuinius, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Petrus

Petrus Aldobrandinus Romanus, origine Florentinus, Clementis VIII. Pontificis Maximi ex fratre nepos, Diaconus Cardinalis S. Nicolai in carcere à patruo renuntiatus 15. Kalendas Octobris, anno 1593. quando nondum suæ ætatis annum, secundum supra vigesimum excesserat; legatus deindè in Galliam profectus, bellicum incendium in Sabaudia excitatum, sopiuit, & extinxit. Paulo V. Romano Pontifice è mortalium numero auulso, Gregorij XV. electioni maximè fauit; cuius Comitijs absolutis, sequenti nocte, è vita statim excessit, quæ incidit in diem 10. Februarij, anni 1621. Corpus in Æde S. Mariæ super Mineruam tumulo traditum, sub hac Epigraphe fuit.

PETRO SABINENSI
Episcopo,
Cardinali Aldobrandino,
Sanctæ Rom. Eccl.
Camerario,
Archiepiscopo Rauennati,
Magna apud Princeps gratia,
Et Auctoritate,
Perpetua animi æquitate, & constantia, domi
Forisque clarissimo, quartum legato,
Semper pio, liberali, magnifico,
Principi optimo,
Aldobrandina familia solemne funeris,
Publicum amoris,
Dolorisque argumentum soluit.
4. Kal. Iunij MDCXXI.

Huiusce Cardinalis Apophtegmata sub sequentibus titulis

De Principe
De Virtute
De Religione
De Prudentia
De Consilio
De Intelligentia
De Memoria
De Iustitia
De Amicitia
De liberalitate

De Magnificentia
De grati animi voluntate
De veritate
De Clementia
De vindicta
De fortitudine
De magnanimit. siue honore
De fidentia
De patientia
De solertia
De perseuerãtia, siue cõstãtia
De temperantia
De modestia
De felicitate

In vnum librum collegit Henricus Farnesius I. C. & artis oratoriæ in Ticinensi Gymnasio, regius interpres, atque Regum, Imperatorum, ac sapientissimorum heroum exemplis auxit, & locupletauit, ediditque Francofurti in 8. anno, sæculi decimi septimi post Christum natum, tertio, ex Officina Matthiæ Beckeri, sub titulo de perfecto Principe.

Meminere tanti Cardinalis Cabrera, Perramellarius, Filiuccius, Ferdinandus Vghellius Tom. 1. Ital. sac. de Episc. Sabinensibus, & Tom. 2. de Archiepiscopis Rauennatibus, Guido Card. Bentiuolus in Memorijs historicis, Auctarij Ciaconij, Franciscus Angelonus in hist. nteramensi, Caccinus in hist. Eccl. Mutius Pansa in Biblioth. Vatic. Cardinales Perronius, & Ossatus in Epistolis, Petrus Matthæus in hist. Galliæ, Paulus Mercatus in libro de reditu Petri Cardinalis Aldobrandini ex legatione Galliarum, Aurelius Vrsus in carminibus, alijque quamplures.

Petrus de Alliaco Gallus, Regiæ domus Nauarræ Magister, Magnus Franciæ Eleemosynarius ex Episcopo Aniciensi seu Podiensi, Varensis primò, deindè Cameracensis Præsul, demum Presbyter Cardinalis S. Chrysogoni à Ioanne XXII. dicto XVIII. ordinatus, doctrina claruit singulari, quare Franciæ Aquila omnium voce est nominatus, atque aberrantium à veritate malleus indefessus; Edidit tantus hic vir

Quæstiones mathematicas quatuordecim Venetijs 1531.
In quatuor libros sententiarum libros quatuor
Quæstiones in Exameron
De laude Sacræ Scripturæ Opus
In principium Euangelij S. Marci Commentaria
De stabilitate Ecclesiarum librum.
Libellum de emendatione Ecclesiæ, Patribus in Concilio Constantien. oblatum
Apologiam Astronomiæ ad Ioannem Gersonem M. S. apud Thuanum.
Speculum considerationis in tres libros distinctum
Compendium contemplationis tribus libris comprehensum.

De ſpirituali Scala
In Pſalterium
Meditationes in Pſalmos 42. & 70.
De Legibus, & Sectis Opus
De Concilio generali
De Interdicto
De permutatione beneficiorum
In ſeptem Pſalmos pœnitentiales Commentaria
In Cantica Canticorum Notationes
De Oratione Dominica, & ſuper eamdem libros 2.
Super Aue Maria
Super Magnificat
In Canticum Zachariæ
In Canticum Simeonis
De electione Papæ
De Exercitio ſpirituali
De duodecim honoribus Sancti Ioſephi
De Anima, & accidentibus eius
Super libror Metheororum
Concordiam Theologiæ cum Aſtronomia, & hiſtoriam
De Sacramentis Eccleſiæ
De poteſtate Eccleſiaſtica
De emendatione Eccleſiæ
Sermones varios, inter quos plures de B. Maria ſemper Virg.
De duodecim Paralellis ad quæ Paralella Ptolomæi reuocat
Epiſtolas plures, de Mappa Mundi, & Imaginem Mundi, ſiue breuem Coſmographiam
Vitam S. Petri Cœleſtini
Deſcriptionem Regnorum totius Orbis
Commentaria Sphoeræ Mundi. Pariſijs 1498.
In Momos, & Detractores

Terram deſeruit Petrus die 8. vel 9. Auguſti anno ſeculi decimi quinti vigeſimo quinto. Mortuus iacet in Eccleſia Cameracenſi ſub hoc Epitaphio.

Hic iacet
Reuerendus Pater
Dominus
PETRVS DE ALLIACO
Theologiæ Doctor

Quondam Episcopus Cameracensis.
Orate pro eo.

Mors rapuit Petrum, petram subijt putre corpus
Sed petram Christum Spiritus ipse petit.
Quisquis ades precibus fer opem, semperq; memento.
Quod præter mores omnia morte cadunt.
Nam quid Amor Regum, quid opes, quid gloria durent
Aspicis, hæc aderant tunc mihi, nunc abeunt.

Celebrant Petrum hunc Iacobus Philippus Bergomensis in Supplimento, Auctores Galliæ Christianæ, & Purpuratæ, Auberyus, Felix Contelorius in Elencho, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Petrus de Arreblaio, seu de Aceblaio natione Gallus, Presbyter Cardinalis ad duas Domos sub Ioanne XXI. dicto XXII. scripsit contra Michaelem Cesenatem Minoritam Opus sub hoc Titulo Dicta Petri de Arreblaio Presbyteri S. Susannæ. E vita migrauit anno salutis 1329.

De hoc tractant Petrus Frizonius in Gallia Purpurata, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, alijque multi apud eosdem.

Fr. Petrus d'Abusson natione Gallus Eques Rhodius, quem Ordinem supremus Magister postea summa prudentia rexit, Rhodumque forti pectore contra Turcas defendit, ab Innocentio VIII. Pontifice Maximo inter Diaconos Cardinales cooptatus, ereptus è viuis est Rhodi die 30. Iulij octogenario maior anno salutis 1503. cum Rhodiorum Religioni præfuisset septem supra viginti annis, ac scripsisset

Relationem obsidionis Rhodi
Literas plures ad diuersos
Proemium in Volumen Statutorum Ordinis, quæ correxit.

De hoc agunt Historici sui Ordinis præter Ciaconium, eiusque Auctarios, Panuinium, Frizonium, Auberyum, & alios.

Petrus Aureolus Gallus instituti Minorum Professor, ac Theologus insignis, aliquorum sententia Cardinalium Senatui à Ioanne XXIII. adiunctus, scripsit

Breuiarium Bibliorum, in lucem editum Venetijs anno 1571. & Parisijs 1581. illustratum à Stephano Nouelletio Theologo Parisiensi

Compendium Theologiæ in octo libros diuisum
Commentaria in quatuor libros sentētiarum, quæ anno 1595. Romæ typis tradita, opera, & studio Fr. Constanti Cardinalis Sarnani.
De Conceptione Virginis Mariæ librum, qui habetur M. S. Tolosæ in Collegio Fuxensi, & excusum vidimus Tolosæ anno 1314.
Librum sub Titulo Rosæ distinctiones
Sermones de tempore, & de B. Virgine
Logicam, quæ M. S. legitur in Bibliotheca Vaticana
Tractatum de paupertate, & vsu paupere rerum
Obijt in Gallia, incertum quo tempore, post annum tamen 1317.
Est huiusce mentio apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, apud Fr. Lucam Vadingum de Script. Minoritis, Hippolytum Marraccium in Bibl. Mariana, & alios.
Petrus Barbus Venetus Presbyter Cardinalis S. Marci, mox Summus Pontifex, Paulus II. nuncupatus præfuit Ecclesiæ annis sex, mensibus decem diebus viginti sex, quo tempore Epistolas plures, & Constitutiones Ecclesiasticas scripsit, collegitque Regulas Cancellariæ, ac euulgauit Diplomata de festo Purificationis B. Mariæ, & de Æde Lauretana. Ordinem quoque instituit in creatione noui Ducis. Morti succumbens die 28. Iulij anno Verbi incarnati 1471. in Vaticano tumulatus est sub hoc Elogio.

PAVLVS II.
Venetus
Pontifex Maximus
E vetusta Barbarorum familia
Præclaris naturæ dotibus Auunculo
Eug. IV. non inferior,
Iustitiæ, pietatis,
Diuinarumque cœremoniarum cultor
Religiosissimus;
Eccls. libertatis, maiestatisq; defensor
Constantiss.

Præcipuo pacis seruandæ studio,
Et
Singulari omnis generis munerum
Abstinentia,
Formidanda etiam lege Magistratibus
Indicta clarissimus,
In Principes magnificentia,
In Pauperes misericordia insignis,
Patrioque more annonæ copiam
Vrbi dedit.
Patrimonium B. Petri, erratis Populorum
Indulgentiam
Parentis affectu emendatis,
Et conseruauit, & auxit,
Furentes armis Hæreticos repressit,
Et
Quod per difficilem rerum,
Temporum conditionem effici cum dignitate
Non poterat,
Matura cunctatione feliciter saluberrimè
Disposuit.
Vixit Annos LIII.
Mens. x. dies 26.
Marcus Barbus Cardinalis S. Marci
Patriar, Aquilen. Consanguineo
B. M. P.

Paulum celebrant Ægidius Card. Viterbiensis in hist. 20. secul. Cardinalis Papiensis in literis, Raphael Volaterranus, Hippolytus Marraccius in Pontificibus, & in Bibl. Mariana, Ferdinandus Vghel-

Vghellius in Italia sacra, Hieronymus Garimbertus, Ciaconius cum Auctarijs, alijque multi.

Petrus Bembus Patritius Venetus, Diaconus Cardinalis à Paulo III. Pontifice Maximo renuntiatus præfuit primò Diaconiæ S. Cyriaci in Thermis, tum Presbyter Titulis S. Chrisogoni, S. Clementis, vir moribus, & doctrina præstans hæc Posteris sui ingenij monumenta reliquit.

Historiam Venetam libris 12. digestam
De immitatione sermonis librum vnum ad Ioannem Picum
Poema heroicum quod Benachus dixit
Epistolarum libros sexdecim Leonis X. nomine scriptarum.
Epistolarum familiarum libros sex
De Æthna Dialogum
De Culice Virgilij
De Guidobaldo Feltrio, & Elisabetha Gonzaga Vrbini Ducibus librum vnum.
Castigationes in aliquot loca Terentij
Epistolas selectas
Hymnum ad S. Stephanum
Pro Goritio Votum ad Sanctos, quibus ædiculam ædificauerat
Iulij II. Pontificatum carminibus descriptum
Carmen sub titulo Galatea
Carminum diuersorum volumen
Epitaphia
Patrio vero idiomate elucubrauit
Asolanos, opus amænissimum
Ttes libros de ratione etruscè loquendi
Literarum volumen ad Summos Pontifices
Aliud ad primarias mulieres
Tertium ad Principes viros, & alios
Epistolas familiares ad Matthæum Bembum nepotem

Naturæ concessit Romæ die 16. alijs 18. Ianuarij anno salutis 1547. Corpus iacet in Titulo S. Mariæ super Mineruam sub sequenti Epigraphe.

PETRO BEMBO PATRITIO
Veneto
Ob eius singulares virtutes
A Paulo III.

In

In Sacrum Collegium cooptato
Torquatus Bembus Pos.
Obijt 15. Kal. Februarij
MDXLVII.
Vixit Ann. LXXVI. Mens. vij.
Dies 18.

Hic BEMBVS iacet Aonidum laus maxima Phœbi
Cum Sole, & Luna vix periturus honos.
Hic, & fama iacet, spes & suprema galeri
Quam nonnulla queat restituisse dies.
Hic iacet exemplar vitæ, omni fraude carentis,
Summa iacet, summa hic cum pietate fides.

Est Bembi mentio apud Auctores omnes seculi decimi sexti; Vide Ciaconium, eiusdemque Auctarios.

Petrus Aloysius Carafa Neapolitanus Nuncius Apostolicus ad tractum Rheni, & inferioris Germaniæ Prouincias ex Episcopo Tricaricensi Presbyter Cardinalis in Titulo Equitij ab Innocentio X. euulgatus edidit latina lingua librum inscriptum legatio Apostolica Petri Aloysij Carafæ Episcopi Tricaricensis sedente Vrbano VIII. Pontifice Maximo ad Tractum Rheni, & ad Prouincias inferioris Germaniæ, obita ab anno 1624. vsque ad annum 1634. eiusdem Philosophiam in compendium coarctatam typis euulgatam vidi. Apoplexia occubuit in Comitijs Vaticanis post obitum ipsius Innocentij die 15. Februarij anno salutis 1655. ætatis 74. Corpus iacet in Vrbe apud Patres Societatis Iesu in Templo Farnesiano sub hoc Elogio.

D. O. M.
PETRO ALOYSIO CARAFÆ
SS, Siluestri, & Martini
In Montibus Titulo Equitij
S. R. E.
Presbytero Cardinali

Sacræ

Sacræ Congreg. Concilij Tridentini
Præfecto.
15. Kal. Mart. Ann. MDCLV.
Ætat. LXXIV.
In ipsis Vaticanis Comitijs
E viuis erepto
Francisc. Beluederi Princeps
Patruo Magno P.

Meminere Petri Aloysij Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Vincentius Armannus in literis, Ioseph Silos in hist. Clericorum regularium, Hanibal Adamus in Pallade purpurata, Auctatij Ciaconij, & alij multi.

Petrus Bertrandi senior natione Gallus pietatis laude, & doctrina clarissimus Presbyter Cardinalis S. Clementis à Ioanne XXI. dicto XXII. renunciatus scripsit multa, quæ voluminibus pluribus comprehensa anno 1575. per iniquissimum Furciferi cuiusdam sacrilegium perierunt.

In Bibliotheca tamen Patrum inueniuntur actus Disputationis quam habuit contra Petrum Cunerium, & Tractatus de spirituali ac temporali potestate. Extat eiusdem liber de origine, & vsu iurisdictionum, siue de temporali, & spirituali potestate.

In multorum manibus est eiusdem Oratio coram Rege Gallico habita de iuribus Ecclesiæ.

Vitam hanc meliore permutauit die 13. vel 24. Mensis Iunij anno salutis 1348. Ossa iacent in Prioratu Montis alti ab ipsomet prope Villamnouam Auenionensem fundato.

Plura de hoc habent Bellarminus de Scriptoribus Ecclesiast. Posseuinus in Apparatu Sacro, Paulus Æmilius, Ganguinus Tilius in suis historijs, Spondanus in Annal. Auctores Galliæ Christianæ, & Purpuratæ, Ciaconius & alij.

Petrus Berullius, seu de Berulle Gallus, Congregationis Oratorij Domini Nostri Iesu in Gallia fundator, vir diuinæ gratiæ testimonijs præclarus, ac assiduo heroicarum virtutum exercitio spectatissimus Purpuratis Patribus ab Vrbano VIII. adscriptus libros composuit varios de rebus fidei controuersis, alios de mystica Theologia

Discursus varios de Beatissima Virgine Maria, & de Sanctis.

Precationes in modum voti seruitutis, & obedientiæ erga eamdem Virginem Mariam.

Spiritum Deo reddidit Parisijs sexto Nonas Octobris anno seculi decimi septimi vndetrigesimo.

Huius vitam descripsere Germanus Habert Abbas Cerisy, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Hippolytus Marraccius in Purpurata, & in Bibl. Mariana, Auctarij Ciaconij, Sammarthani in Gallia Christiana, & alij multi.

Petrus S. R. E. Bibliothecarius, nec non Diaconus Cardinalis, & Cancellarius scripsit Epistolam Gregorij VI Romani Pontificis nomine Rotlando Ecclesiæ Florentinæ Præposito, & aliam Clementis II. iussu Ioanni Archiepiscopi Salernitano.

De illo Auctarij Ciaconij.

Petrus Buccaporci in Romano Pontificatu dictus Sergius IV. patria Romanus Petri Martini filius, Pontifex in ordine 147. mortuus Romæ die 29. Maij anno decimo tertio supra millesimum à Christo nato sepultus in Laterano, alijs in Vaticano sub hac Epigraphe.

Quisquis ad hæc tendis sublimia limina lector
Et caperis tantæ nobilitate domus.
Intentis oculis aulæ percurrere paras.
Desine materias arte iuuante manus.
Lumina cum gressu prudens arguta coercens
Respice sollicitus quid vellit hic titulus.
Hic tumulata iacent Pastoris membra sereni
Quem Deus Ecclesiæ contulit Omnipotens.
Pauperibus panis, nudorum vestis opima
Doctor, & egregius qui fuit in populo.
Iura Sacerdotis lætas dum videt aristis,
Cœtibus æquauit nauiger Angelicis.
Albanum regimen lustro venerabilis v
Rexit, post summum ducitur ad solium.
In quo mutato permansit nomine Præsul
Sergius ex Petro: sic vocitatus erat.
Ductus mente pia Iesu, dic, parce Redemptor
Vtq; vicem capias, dic, Deus hunc habeas.

Scripsit Epitaphium Siluestro II. Papæ, & alia ex Posseuino, qui illum inter Scriptores Ecclesiasticos enumerat.

Est huiusce mentio apud omnes qui tractarunt de Romanis Pontifi-

Pontificibus, nec non apud Ditmarum, S. Antoninum, Gaulterium in Tabula Chronol.

Petrus de Candia Cretensis, quia ex Creta Græciæ Insula oriundus, alijs Petrus Philaretus, seu Philargi Nouariensis, Crusinalio vico natus, quibusdam etiam Bononiensis, Ordinis Minorum, ex Presbytero Cardinali SS. XII. Apostolorum doctrinæ, & virtutum meritis suffragantibus ad Summi Pontificatus apicem euectus, sub nomine Alexandri V. Petri nauim rexit per menses decem, & dies octo, scripsitque Commentaria in quatuor libros Sententiarum

Quodlibeta quædam

Sermones varios

Conclusiones in Collegio habitas

Epistolas ad diuersos

Regulas Cancellariæ Apostolicæ.

Obligationes.

Tractatum de immaculata Deiparæ Virginis Conceptione, & pro eadem Constitutionem.

In primum, & secundum sententiarum, est in Bibliotheca Regia Gallica.

Moritur Bononiæ ad 5. Nonas Maij anno salutis 1410. ætatis 71. sepelitur ad Fratres Minores eiusdē Vrbis cū hoc Epitaphio.

Summus Pastorum Alexander V. & omnis
Scripturæ lumen, sanctissimus Ordo Minorum
Quem dedit, & proprio Cretensis nomine Petrus.
Migrauit Anno MCCCCX.

PETRO PHILARGO
Cretensi
Viro insigni, Oratori gentium,
Concionatori facundissimo
Consiliario Ducum,
Disputatori acerrimo,
Parisijs publicè Theologiam profitenti
In quatuor sententiarum libros
Scriptori luculentissimo,

Qui ex Ordine Minorum ad Episcopatum
Vicentiæ, Nouariæ,
Archiepiscopatum Mediolanensem,
Cardinalatum,
Et tandem ad Summi Pontificatus
Apicem euectus,
Et
Alexander quintus appellatus,
Bononiæ moritur
Anno salutis MCCCCX.
Pontificatus mense octauo.
Ioannes Baptista Paganus
De Zanctinis
Bono pietatis impulsus dum plura
In hoc Templo diuino cultui pararet.
Eidem diuo cultori
Hoc mausoleum reparauit
Anno MDLXXXVIII.
Die 20. Septembris.

Vide plura apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, Platinam, Bzouium, Spondanum, Odericum in Annal. Eccl. Petrum Rodulphum, Lucam Vadingum, Antonium Bumaldum in Bibliotheca Bononiensi, Genebrardum, Sanderum, Papyrium Massonum, Fulgosium, Ægidium Viterbiensem, S. Antoninum, Ludouicum Iacobum à S. Carolo in Pontificia, Marraccium in Mariana Bibliotheca, & alios plures

Petrus Capuanus natione Italus, patria Amalphitanus Diaconus primò S. Mariæ in via lata sub Cœlestino III. deindè sub Innocentio III. successore Presbyter Cardinali S. Marcelli contexuit, Cortesio affirmante Pontificalis iuris Commentaria, nec

non

non Orationem, qua Galliæ, & Angliæ Regès ad bellum Asiaricum capessendum, odiaque internecina deponenda præter omnium spem adducti sunt.

Romæ Petrus extinctus est anno salutis 1209. & sepultus in Sancta Maria de Aracæli

Vide plura apud Ciaconium, einsdemque Auctarios.

Petrus de la Cappella Presbyter Cardinalis S. Vitalis à Clemente V. Pontifice renuntiatus, deindè Episcopus Prænestinus,& Tolosanus cum prius Carcassonensem Ecclesiam administrasset Fato correptus Auenione 16. Mensis Maij die anno 1312. Cadauer mense Octobris sequenti elatum ad Collegiatam Basilicam de Capella Taillefer in superiore Marchia Lemonicina, quam fundauerat ibidem humatum sub sequenti Epitaphio

Fama, genus, mores, quid opes prosint, & honores
Aspice qui memor es, fuge labentes subitò res.
Ecce sub hac cella situs est Petrus, plange Capella
Occubuit Stella tua, mortis flante procclla.
Petrum petra tegit, eu sub petra modo degit,
Qui leges legit, qui tota bona scripta peregit.
Fomes iustitiæ, castus, pius, arca sophiæ,
Istius Ecclesiæ Fundator honore Mariæ,
Constans, & lenis, parcus sibi, largus egenis,
Hic fuit indigenis sua prebens, & alienis.
Consilium regis, legum professor, & æqui,
Multiplicisque gregis Pastor fuit, anchora legis,
Præses Agunnensis, lux Sedis Parisiensis,
Carcassonensis posthæc Antistes, & cusis
Laudibus annosa quasi sole nouo radiosus,
Fit magè famosa tanto pastore Tolosa,
Cui felix omen dedit, ac à Cardine nomen
Vrbs Prænestina, cecidit necis indè ruina,
Anno milleno, trecenteno duodeno
Traditur ad funus, colitur cum Trinus, & vnus
Pneumatis octauis obitus : . . . . situabis
Parce sibi Christe, Michael tu sanctè resiste
Demonio, triste barathrum ne sentiat iste
Rex pie, Rex fortis pietas tua dulcis à mortis
Liberet à portis hunc perpetuæ peto mortis.
Amen.

Plura

Plura Petrus scripsit vt indicant superius inscripta carmina sepulcralia; quæ autem eius fuerint literariæ lucubrationes, nescimus.

De hoc Cardinali tractant Matthæus Vestmonasteriensis in floribus historiarum, Ferdinandus Vghellius in Syllabo Prænestinorum Episcoporum Tomo 1. Ital. sac. Bernardus Guido, Ciaconius, & Auctarij, Sammarthani Tomo 1. Galliæ Christianæ pag. 692. Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Auberyus in Vita, & alij.

Petrus de Collemedio Campanus, Episcopus Cardinalis Albanensis sub Innocentio IV. literas scripsit Clero, Potestati, Consilio, & Communi Hadriensi, quas refert in Tomo 1. Italiæ sacræ Ferdinandus Vghellius. Decessit repentina morte anno salutis 1253. seu 1234.

Præter Vghellium meminere huius Ciaconius, cum Auctarijs, & alij.

Petrus Corsinus Florentinus ex Sacri Palatij Apostolici Auditore Episcopus primùm Volaterranus, mox Florentinus, demum Presbyter Cardinalis S. Laurentij in Damaso renuntiatus ab Vrbano V. sub Gtegorio XI. Episcopatum Portuensem, & S. Rufinæ obtinuit, & defuncto Gregorio cum in creando nouo Pontifice Cardinales in partes abijssent, ex illis Petrus fuit, qui relicto Vrbano VI. Clementi VII. Pseudopontifici adhæserunt, cuius fortunam Auenionem vsque secutus ab Vrbano excommunicatus, & Cardinalitia expoliatus est dignitate.

Scripsit de abolendo schismate Opusculum.
Sermonum volumen
Vitas aliquorum Summorum Pontificum

Decessit die 16. Mensis Aprilis anno 1405. Corpus Auenione Florentiam translatum iacet in Ecclesia principe eiusdem Vrbis sequenti Epigraphe annotatum.

D. O. M.

Hic iacet
Reuerendus in Christo Pater
Dominus
PETRVS DE CORSINIS
De Florentia

Decre-

Decretorum Doctor
Portuensis Episc. Cardinalis,
Qui obijt 16. Augusti
Anno Domini MCCCCV.
Ac anno sui Cardinalatus
XXXVI.
Cuius anima requiescat in pace.

Plura vide apud Panuinium, Auberyum, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Ferdinandum Vghellium, & alios.

Petrus Damiani Rauennas ex Monacho Congregationis Auellanæ S. R. E. Cardinalis sub Stephano X. dicto IX. Episcopus Ostiensis, Catholicæ fidei feruentissimus zelator, totiusque sanctimoniæ non solum magnificus custos, sed & sedulus propagator, vir fama sanctitatis, ac scriptis Orbi Christiano notissimus, quem ob egregiam eruditionem Hieronymum iuniorem inuenimus appellatum, plura exarauit opuscula, quorum Syllabum hic profero.

De Ecclesiastica institutione, & simoniacæ hereseos confutatione.

Opusculum prænotatum Dominus vobiscum, idest vtrum solitarius orans horas Canonicas debeat dicere Dominus vobiscum, quando nemo sit qui respondeat.

Epistolas, & homilias plures, quas typis Romæ mandauit Constantinus Caietanus Abbas Ordinis S. Benedicti

Disceptationem super quæstione si deus est.
De processione Spiritus Sancti à Patre, & Filio
De Officijs Pontificis
De incontinentia Episcoporum
De proprietate Clericorum
De perfectione Monachorum
De patientiæ gradibus.
Dialogum Iudæi, & Christiani
Disputationem de horis Canonicis
Quod nuptiæ fieri possunt sine coitu
De disciplina Monachorum
De priuilegio Ecclesiæ Romanæ
De reconciliandis hæreticis

Lamen-

Lamentationem super anima immunditiæ dedita
Apolegeticorum libros tres
De incontinentia Sacerdotum librum vnum
De vxoribus Clericorum librum vnum
De insolentia malignorum hominum
Regulam Solitariorum
De auaritia Prælatorum
Exortatorium ad Monachos
De natura quorumdam animalium
Miraculorum sui temporis librum vnum
Declamationes quasdam
Contra Iudæos librum vnum
De meditatione mortis librum alium
Contra Episcopos Symoniacos librum vnum
Vitas SS. Odilonis Cluniacensis Abbatis, Cassiani M. S. Floræ, & Lucillæ, Dominici Loricati, Bonifacij, & Macarij Episcopi Cesennæ
Gesta Rodulphi Episcopi Eugubini,
Rythmos de B. Maria semper Virgine
Hymnos in Annuntiationis,& Assumptionis festis recitandos.
Officium B. Mariæ quotidianis diebus dicendum.
De eadem Virgine Sermones plures.
In Bibliotheca Cardinalis Sirletti extabant M. SS. hæc Petri Damiani Opuscula.
De parentelæ gradibus disputatio;
Alia super quæstionem qua quæritur si Deus omnipotens est, quomodo potens agere sit quæ facta non fuerint.
De Palatio Romuli, & Philosophi concentibus.
De ijs qui Deum blasphemantes lepra percussi sunt,
De illo quem adulterio commisso malignus Spiritus interemit.
De puero clausis foribus intromisso.
Quod quisquis contemptor seculi ad hoc debet eniti vt perueniat ad amorem Dei
De anima cum egreditur quibus doloribus coarctatur.
Sententiæ Scripturarum pro die iudicij
De Monacho qui diù castè in Ermo vixit, postea ad Monasterium reuertens in immunditiam lapsus citò animam reddidit.
De sepulrura Sophiæ
De Veneti Ducis vxore delicata in putredinem versa
De supplicijs Damnatorum
De cœlestis Hierusalem beatitudine sempiterna

Quod

Quod animæ supplicijs traditæ, Dominicis diebus refrigerio potiuntur.
De Monacho qui liberatus est ab Inferno
De Syluano filio Episcopi Bondensis
De Episcopo symoniaco qui Spiritum Sanctum nominare non poterat.
De Comite qui damnatus est propter possessionem Ecclesiæ quam tenebat.
De Milesio Martyre, & de nonnullis alijs Episcopis qui renuntiarunt Episcopatum
De Canicula ante lectum B. Gregorij perempta.
De Ioanne, & Pandulpho in inferno damnatis
De XXIV. Senioribus
De vitio linguæ ad Fratres in Eremo
Liber contra Gomorrianos.
Apologeticum de contemptu mundi
De Gallica profectione
Opusculum contra illos qui historiarum veritatem corrumpunt.
Aloysius Lipomanus Episcopus Veronensis ex Bibliothecis Vrbis Canonicorum Basilicæ Vaticanæ, & Capranicensi, nec non Cassinensi hæc Petri Damiani opera primus euulgauit.
Sermonem in festiuitate S. Eleuchadij Episcopi
Alium in festiuitate S. Georgij Martyris
Tertium de S. Rufino M. cum Hymno in eiusdem Sancti laudem.
Quartum de S. Marco Euangelista.
In festiuitate S. Apollinaris Sermones tres.
In illo S. Fidelis M. vnum cum Hymno.
Alium in illa S. Barbatiani Presbyteri, & Confessoris.
Vnum in festo S. Vitalis M.
Alium in Translatione S. Hilarij Episcopi
Epistolam ad Alexandrum Papam de Vita S. Rodulphi Episcopi Eugubini.
Sermonem in Vigilia Natiuitatis Domini
Alium in Natiuitate eiusdem, & de præclaris miraculis in ea factis
Vnum de S. Stephano Protomartyre
De excellentia, & laudibus S. Io: Euangelistæ Sermones duos, & Hymnum.
In Epiphania Domini Sermonem

Alium de laudibus S. Benedicti
Vnum de Annunciatione B. Mariæ
Vnum in festo S. Seueri Episcopi, & confessoris.
In Dominica Palmarum
In Cœna Domini
De Resurrectione Christi
In festiuitate S. Victoris Confessoris.
In inuentione S. Crucis.
In festiuitate S. Antimi M.
De S. Ioanne Baptista
De S. Petro Apostolo
De SS. Petro, & Paulo Apostolis
De S. Maria Magdalena
De Assumptione B. Mariæ cum Hymnis
De S. Bartholomæo Apostolo
De Natiuitate B. M. Sermones tres
De exaltatione S. Crucis cum Carmine
De S. Matteo Apostolo, & Euangelista.
In festo S. Michaelis Archangeli
De S. Luca Euangelista
In festo omnium Sanctorum
De dedicatione Ecclesiæ Sermones tres,
De S. Martino Episcopo vnum.
De S. Andrea Apostolo duos
De S. Nicolao Episcopo vnum
Alium in festiuitate S. Cassiani M.

Tandem æternitatis iter capessiuit anno incarnati Verbi 1012. ætatis 66.

Huiusce laudes referunt innumeri, vide Ciaconium, eiusque Auctarios, & alios apud illos.

Petrus Donatus Cæsius Romanus ex Clerico Cameræ Apostolicæ, ac Thesaurario Presbyterorum Cardinalium Senatui sub Titulo S. Marcelli ab Vrbano VIII. Pontifice Maximo adscriptus. ad ereptiones, & fraudes omnes euitandas Regulas edidit, quas seruare debent Thesaurarij Apostolici Ministri in Ecclesiasticorum spolijs; Eiusdem vidi literarum negotialium Volumen M.S. & relationem breuem Belli inter Vrbanum VIII. & Principes co legatos Italiæ.

Fato cessit die 30. Ianuarij anno salutis 1656. ætatis 71. Cuius ossa iacent sine vlla memoria in Titulo S. Praxedis.

De

De hoc tractant Auctarij Ciaconij, Carolus Cartharius in Syllabo Aduocatorum Consistorialium, Auctor Mercurij Veridici. Io: Angelus Caferrus in Compendio Chronologio, & alij.

Petrus Ferrici Hispanus ex Concentania oppido Catalauniæ confectis studijs, laurea auctus, Romam se contulit, qua in Vrbe à Pio II. inter Romanæ Rotæ Iudices vir doctus, & integer versatus est, à Paulo II. Tirasonensi Ecclesiæ in Arragonia Præsul tributus, & in Germaniam ad Moguntiæ tumultus sedandos missus, à Sixto IV. inter Presbyteros Cardinales titulo Sancti Sixti cooptatus, & ad res graues adhibitus, dextera Romani Pontificis nuncupatus est. At vix exacto primo purpuræ anno, cum ætatis suæ annum quartum supra sexagesimum ageret, Romæ decessit die 15. Septembris anno 1478. & sepultus in Claustro S. Mariæ super Mineruam cum sequenti Epitaphio.

PETRO FERRICI
E citeriore Hispania oriundo
Tit. S. Sisti
Presbytero Cardinali
Tirasonensi,
Quem vt singulare ætatis suæ
Integritatis,
Iustitiæ, doctrinæ, religionis,
Et
Virtutum omnium exemplar Principes,
Et nationes omnes Christianæ Patrem,
Et Patronum.
Duo precipuè clarissimi
Pontifices Romani
Paulus II.
Et Sixtus IV. in rescribendo;
Ac Nauicula regenda Petri, dexteram suam

Appellare dignabantur.
Cum de humano genere, & hac Sede,
Summo cum labore, & patientia
Benemeritus,
Incredibili de se apud mortales omnes
Desiderio relicto
Romæ obijsset anno salutis
MCCCCLXXVIII.
7. Kal. Octobris
Dominicus Cardinalis
Sancti Clementis Collega,
Et
Andreas Episc. Tirasonensis
Auunculo B. M.
Vixit annos LXIII. Menses v.
Dies x.

Scripsit, dum fuit inter Rotæ Romanæ iudices, Decisiones plures.

De hoc tractant Ciaconius cum Auctarijs, Ludouicus Imolensis in orat, funebri, Auberyus in Vita, Felix Contelorius in Elencho Cardinalium, Panuinius de Romano Pontifice Gaspar Porregnus in Elogijs Cardinalium Hispanorum, & alij plures.

Petrus Flandrinus, seu Flandrius natione Gallus Diaconus Cardinalis S. Eustachij sub Gregorio XI. Scripsit Deductionem schismatis oborti in Ecclesia post mortem eiusdem Gregorij, quæ extabat M. S. in Bibliotheca Cardinalis Sirletti. E vita excessit sub obedientia Clementis VIII. Pseudopontificis 10. Kal. Februarij in Vrbe Aucnionensi anno salutis 1381. ibidem sepultus.

Vide Petrum Frizonium in Gallia purpurata, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Auberyum, Panuinium, & alios.

Petrus Franciscus Ferrerius natione Italus, patria Bugelensis, Episcopus Vercellensis, Presbyter Cardinalis S. Cæsarij in Pa-

latio

latio à Pio V. Pontifice Maximo renuntiatus, cum Concilio Tridentino Episcopus Vercellensis interesset quædam in suæ Diœcesis vtilitatem scripsit, & euulgauit, vti etiam opusculum de immaculata Virginis Mariæ Conceptione, à se exhibitum Patribus Concilij, vt indicant acta descripta, seu potius Diarium actorum in Vaticano custoditum.

Romæ obijt pridie Idus Nouembris anno sexto supra sexagesimum seculi decimi sexti ab Orbe redempto. Ossa iacent in in Basilica S. Mariæ Maioris sub hoc Titulo.

D. O. M.

PETRO FRANCISCO FERRERIO
Tit. S. Anastasiæ
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presb. Cardinali
Io: Stephani Bononien.
Et
Bonifacij Portuensis
Cardd. ex Fratre nepoti
Philiberti Eporediensis Cardinali
Fratri
Guido Cardinalis Vercellen.
Patruo optimo,
Optimèque de se merito. P.
Vixit Ann. LIII.
Obijt Anno salutis MDLXVI.
Pridie Id. Nouemb.

Est huiusce mentio apud Ferdnandum Vghellium in Italia sacra, Auberyum, Rossottum, Panuinium, Felicem Contelorium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios multos.

Mag. Fr. Petrus de Foix, seu de Fuxo senior natione Gallus, Bearnensis nobili familia natus, filius Archambaldi, & Isabellæ

Castel-

Castelbonæ Comitissæ Flussatum, qui Ordinis Minorum Regulam professus est in Cœnobio de Morlas, ex Theologo illustri Abbas Montismaioris primò, tum Episcopus Lascarensis, mox ad Conuennarum Sedem, deindè ad Lombariensem, indè ad Archiepiscopatum Aquensem, demum ad Arelatensem transijt, à Benedicto XII. alijs XIII. Presbyter Cardinalis S. Stephani in Cœlio monte euulgatus interfuit Concilio Constantiensi. Electo Martino III. seu V. plures legationes Sedis Apostolicæ, nomine gessit. Auenione Synodum celebrauit anno 1457. cuius exemplar autographum in Archiuijs Auenionensibus asseruatur. Fundauit Fuxiense Collegium Tolosæ pro viginti quinque Adolescentibus Iuri Canonico, & Ciuili operam dantibus, cui copiosam suam M. SS. Bibliothecam legauit.

E vita migrauit sub Paulo II. anno salutis 1464. Cardinalatus 56. die 13. Decembris, & sepultus ad Minores Auenionenses cum sequenti Epigraphe.

Sub hoc humili loco iacet
FR. PETRVS DE FVXO
Creatus Cardinalis
Anno ætatis suæ XXII.
Qui
In Concilio Constantiensi
Cum Cardinalibus,
Et
In Hispania Legatus Schisma deleuit,
Et
Duos Hispaniæ Reges confederauit.
Tiaram B. Siluestri Lateranensi
Ecclesiæ restituit. Auenionem,
Et diuersas Prouincias
Vt Pater Patriæ annis XXXII.
Rexit,
Iacobi & Salome Marias altè locauit.

Tandem

Tandem anno MCCCCLXIV.
Mense Decembris
Animam Cœlo reddidit,
Quam Sancta suscepit de Terra Lucia
Pauli Pontificis Maximi
Anno primo.

Meminere huius Auctores plures sui Ordinis, nec non Galliæ Christianæ, & Purpuratæ, Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Petrus iunior de Fuxo, seu de Foix natione Gallus, Petri senioris nepos ex Episcopo Venetensi Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Sixti, à Sixto huius nuncupationis IV. Romano Pontifice adscriptus administrauit Episcopus Adurensem, & Baionensem in Gallia, Panormitanam in Sicilia, & Merliensem Ecclesias. Romæ die 10. Augusti anno salutis 1490. terram deserens tumulum habuit in Titulo S. Tryphonis, seu ex alijs in S. Maria de Populo. Reliquit excusa priuilegia Clericorum Nauarræorum, & Sacerdotum Pampelonensium à se in vnum collecta; Extabat etiam apud Card. Sirlettum eiusdem Deductio materiæ schismatis, obortí post mortem Gregorij XI. Præter superius recensitos Auctores meminere huius Rocchus Pyrrus, Contelorius, & alij.

Petrus cognomento Guillelmi S. R. E. Diaconus Cardinalis sub Alexandro II. post Anastasium Bibliothecarium scripsit Romanorum Pontificum vitas, à Nicolao I. vsque ad Pascalem II. Bibliothecarij, & Cancellarij Apostolici munere perfunctus Clementi III. Pseudopontifici adhæsit; obijt Presbyter in Titulo S. Sabinæ, incertum quo tempore.

Vide plura apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, & alios.

Petrus Gundisaluus de Mendoza natione Hispanus, Pontificij, Cæsarijque iuris Doctor à Sixto IV. Pontifice Maximo cardinalitia dignitate insignitus, præfuit diuersis temporibus Diaconijs S. Mariæ in Dominica, & S. Mariæ in Porticu, tum Presbyter Titulo S. Crucis in Hierusalem, rexitque Archiepiscopus Hispalensem primo, mox Toletanam Ecclesias, & legatus Apostolicus Hispanicas res sacras administrauit, ac Sallustij historiam

historiam eleganti stylo in patria lingua conuertit. Scripsit etiam Chronicon, cui Petrus de Salazar Toletanus Canonicus Prologon addidit. Migrauit è vitâ Caracæ die 11. Ianuarij, seu ex alijs 11. Kal. Februarij anno salutis 1495. ætatis 67. Cineres Toletum transiati in Ecclesia Principe tumulo dati cum sequenti Titulo.

PETRO MENDOCIÆ
Cardinali Patriarchæ
Archipræsuli de Ecclesia
Benemerenti
Obijt Anno MCCCCXCV.
Tertio Idus Ianuarij

Cardineo quondam PETRVS lustratus honore
Dormit in hoc saxo, Nomine qui vigilat.

Vide reliqua apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Auberyum, Panuinium, & alios.

Petrus de Luna natione Hispanus Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Cosmedin sub Gregorio IX. in schismate contra Bonifatium IX. legitimum Pontificem, & alios sub nomine Benedicti XII. alijs XIII. Petri Sedem per annos triginta occupauit, ferè sem per exul à Cardinalibus suæ obedientiæ. Excessit tandem è vita anno salutis 1423. seu ex alijs 1424. die 23. Maij cum Posteris reliquisset.

Tractatum de Potestate Papæ, & Concilij.

Consolationes aduersus omnes casus vitæ humanæ

Et Epistolas plures ad diuersos.

De hoc tractant Ioannes Mariana in historia hispanica, Acta Conciliorum Pisani, & Constantiensis, S. Antoninus, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Petrus Maurocenus Patritius Venetus, clarus sui æui artium Doctor, Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Cosmedin à Gregorio XII. renuntiatus scripsit.

Super Sextum Decretalium Commentaria quæ in Biblioteca Vaticana asseruantur.

Determinationes item varias, & alia legum interpretamenta euulgauit.

Deceſſit apud Gallicanum oppidum Diœceſis Præneſtinæ dum rediret à legatione Neapolitana, die 11. Auguſti, anno ſalutis 1424. Corpus Romæ iacet in Eccleſia S. Mariæ antiquæ cum hac Epigraphe.

Hic iacet
Præclaræ memoriæ
Reuerendiſſimus in Chriſto Pater
DOMINVS PETRVS
S. Mariæ in Dominica
Diaconus
Cardinalis Venetiarum
Iunior nuncupatus
Qui obijt Anno Domini
MCCCCXXIV.
Die 11. Menſis Auguſti
Cuius anima requieſcat in pace.

Qui plura de hoc deſiderant percurrant Panuinium, Ciaconium cum Auctarijs, Auberyum, Contelorium, Trithemium, & alios, quos hi proferunt.

Petrus Monachus Caſſinas Diaconus Cardinalis S. Hadriani, & S. R. E. Bibliothecarius ſub Paſcali II. Pontifice Maximo, elucubrauit Paſchalis II. Vitam

Et librum quartum Chronicorum Caſſinenſium.

De hoc Ciaconius cum Auctarijs, & Scriptores omnes Caſſinenſes.

Petrus Ottbonus Patritius Venetus ex Auditore Rotæ Romanæ Innocentij X. Pontificis Maximi beneficio Cardinalium Senatui adſcriptus cum Titulo S. Saluatoris in Lauro, & ab Innocētio X. Epiſcopus Brixienſis renuntiatus, ſub Clemente IX. pro-Datarius annuente ipſo Alexandro Pontifice poſt aliquot annos nuncium remiſit Eccleſiæ Brixienſi, relictoque S. Saluatoris Titulo illũ S. Marci obtinuit, ediditque Deciſiones quas elucubrauerat in

munere Auditoris Rotæ, & dum adoleſcens eſſet ſcripſit tractatum de componendis Datariæ debitis, nondum impreſſum. Huius literas vernacula lingua Michaeli Abbati Iuſtiniano ſcriptas typis Romanis euulgatas inuenies in tertia parte memorabilium literarum ejuſdem Abbatis Iuſtiniani. floret doctrina, probitate vitæ, rerumque publicarum praxi, hoc præſenti anno ſeptuageſimo ſexto, voluentis ſeculi decimi ſeptimi à Christi natiuitate.

Plura de hoc habent Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, & alij.

Petrus Paulus Pariſius Cuſentinus natione Italus, Presbyter Cardinalis S. Balbinæ à Paulo III. euulgatus, cum eſſet vtriuſque iuris interpres celeberrimus edidit

Conſiliorum volumina quatuor

In ſecundum Decretalium lecturas

Commentaria in quatuor iuris ciuilis poſt medianas lectiones.

Animam efflauit Romæ die 9. Maij anno quinto ſupra quadrageſimum ſeculi decimi ſexti. Sepultus ad S. Mariam Angelorum, cuius virtutes, & ampliſſimas animi dotes recenſet hæc ad eius marmoream tumulum appoſita inſcriptio.

D. O. M.

PETRO PAVLO PARISIO
Cuſentino
Sanctæ Romanæ Eccleſiæ
Presb. Card.
Qui ob celebrem Iuriſprudent. famam
In nobiliſſimæ Italiæ Cathedr. ſpectatam
A Paulo III. Pont. Max.
Bononia Romam accitus
Apoſt. primum Cam. Aud. creatus,
Mox in ampliſſ. Ord. adſcriptus,
Signandiſque gratiæ
Libellis

Præpoſ.

Præpoſ. Sacri tandem Concilij Trident.
Legatus,
Et Præſes electus,
Vt viuens ætati ſuæ, Chriſtianæq; Republicæ
Præſenti conſilio atque virtute
Ita poſt mortem præclariſſ.
Editis ingenij,
Atque doctrinæ monimentis
Plurimum veritati profuit.
Obijt 5. Idus Maij
Anno ſalutis MCCCCCXLV;
Ætatis ſuæ LXXII.
Flaminius Pariſius Epiſc. Bituntinus
Gentilis ſui ſtudiorum,
Et gloria æmulus, Patriæ,
Et Familiæ ornamanto fieri
Teſtamento mandauit
Qui vixit annos XL.
Fabricius Gaieta, & Proſper Pariſius
Execut. Ann. MDCIV.

Corpus humo tegitur
Fama per ora volat
Spiritus aſtra tenet.

Plura de hoc narrant Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, Panuinius, & alij.

Petrus Pazmany, ſeu Pazmannius natione Hungarus, patria Varadienſis, gente Tranſiluanus Societatem Ieſu à prima ætate complexus, tantos fecit in literis progreſſus, vt in Academia Græcenſi Philoſophiam, ac Theologiam pnblicè docuerit. Ex Sacerdote, & Profeſſo Societatis Archiepiſcopus Arigonienſis,

Hungariæ Primas primum; deindè ab Vrbano VIII. 13. Calendas Decembris anno seculi decimi septimi vndetrigesimo Romana purpura donatus est. Legatus à Ferdinando Cæsare ad ipsum Vrbanum Pontificem pro Germanicæ Ecclesiæ emolumentis in sui admirationem conuertit ipsam Vrbem. Societatem, quam Matrem suam, & cognouit semper, & appellauit, benignissimè fouit, & beneficijs prosecutus est. Posoniense Collegium, & struxit, & censu donauit; Iauriense adiuuit; in Homonense Patres restituit; Tyrnauiense, & locupletauit prius, & insigni Academia auxit; Collegia educandæ iuuentuti in Cleri Hungarici Seminarium, Viennæ, & Tyrnauiæ fundauit, & Religiosis sui Ordinis administranda attribuit. At cum noua in dies moliretur ad amplificãdam Dei gloriam & Ecclesiæ Romanæ dignitatem, paucis post pijssimum Cęsarem Ferdinandum II. diebus, Posonij dum Viennam ad nouum Cæsarem Ferdinandum III. consalutandum maturat, in morbum incidit, quo breui consumptus est, die 19. Martij anno salutis 1637. cum scripsisset Hungaricè

Libellum precatorium, sæpius recusum.

Rationes x. apodicticas, quibus vanitas lutheranæ hæresis ostenditur.

Libellum anonymum v. Epistolarum, contra Petrum Aluinczum, Prædicantem Cassouiensem, qui fidei Catholicæ veritatem ausus fuerat coram suis oppugnare.

Responsionem Christianam de Cultu Sanctorum, & eorum pro nobis intercessione, aduersus Nicolaum Gyarmathi. Græcij 1667.

Responsionem ad librum Petri Aluinczi. 1609.

Consultationem de fide capessenda, sub nomine Michaelis Veresmarti. Posonij 1611.

Hodegum, seu Ducem ad veritatem, in quo ostenditur vanitas Sectarum, Catholicæ fidei aduersantium Tomis tribus; quibus accessit Appendix. v. Quæstionum Epistolicarum. in fol. Possonij. 1613.

Contra Fridericum Balduicum 1627.

Lene medicamentum Ciuitati Varadiensi exhibitum aduersus morsus luporum, cum defensione libri de scriptura Sacra, & Ecclesia, scripti ab Archiepiscopo Strigoniensi, sub nomine Stephani Salaij. 1630. in 4.

Rationes ob quas meritò Nobilis quidam à nouis Sectis ad veram fidem transierit. In 4. Ibidem 1631.

Conciones in Euangelia omnium Dominicarum, & aliquot Festorum per annum. In fol. Ibidem 1636.

Thomæ de Kempis de Imitatione Christi lib. 4. à se conuersos. Hæc Hungarice; at latinè scripsit.

Diatribam Theologicam de visibili Christi in terris Ecclesia, aduersus posthumum Guilielmi VVitakeri librum, contra Cardinalem Bellarminum. In 4. Græcij Styriæ 1605.

Paniculum Papporum Apologia Solmensis Conciliabuli, in quo Prædicantes iura Ecclesiæ Catholicæ, & dogmata fuerant ausi infringere. Cui accessit.

Appendix, qua Anonymi Sichophantæ criminationes in Pontificem Maximum, Rhythmis Pannonicis conceptæ, iugulantur, Logos Alogos contra Velicatores Peniculi papporum. Possonij in fol. 1613.

Vindicias Ecclesiasticas, aduersus decreta Principis Berlen in Clerum Hungariæ editas. Viennæ in 4. typis VVolfangi Schump. 1620.

Acta, & Decreta Synodi Diœcesanæ Strigoniensis celebratæ Tyrnauiæ die 4. Octobris 1629. & Posonij in 4. in Aula Archiepiscopali.

Dissertationem An vnum aliquid ex omnibus lutheranis dogmatibus, Romanæ Ecclesiæ aduersantibus Scriptura sacra contineat. In 4. Possonij 1631.

Vidi eiusdem literas ad diuersos.

Meminere nostri Cardinalis Auctarij Ciaconij, Philippus Allegambe in Bibliotheca Scriptorum Societatis Iesu, nec non rerum Hungaricarum Scriptores.

Petrus de Prato natione Gallus ex Archiepiscopo Aquensi à à Ioanne XXI. alijs XXII. Pontifice Romano Presbyter Cardinalis S. Pudentianæ, & S. R. E. Vicecancellarius euulgatus, rexit Episcopus Ecclesiam Prænestinam, legationeque functus in Gallia vna cum Anibaldo de Ceccano ad stabiliandam inter Philippum Francorum, & Odoardum Angliæ Reges optatam ab omnibus pacem. Vir vltimæ senectutis decessit Auenione ex epidemia Mense Maij anno Christi 1361. quo redux fuerat à legatione Gallica, cum scripsisset librum de laudibus B. Mariæ semper Virginis, quem ferunt asseruari M. S. in Bibliotheca Abbatiæ S. Victoris Parisiensis.

Celebrant tantum vtium Auctores Galliæ Christianæ, & Purpuratę, Auberyus, Panninius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Petrus Presbyter Cardinalis S. Chrysogoni natione Gallus scripsit pro Ecclesia Catholica contra Albigenses hæreticos prçclaram Epistolam.

Decessit sub Alexandro III. Pontifice.

Tractant de hoc Auctarij Ciacnnij, & alij.

Petrus Romanus, Episcopus Portuensis sub Paschali II. Pontifice Maximo literas plures ad diuersos nomine publico misit.

Vide Ciaconij Auctarios, Vghellium, & alios.

Mag. Fr. Petrus Rogerij Monstrius natione Gallus Monachus S. Benedicti, Doctor Theologus Parisiensis, tenacissima memoria præditus, diuinis literis instructissimus, iurisque pontificij scientia perpolitus præfuit Senonensi, & Rotomagensi Ecclesiæ, Presbyter Cardinalis Titulo SS. Nerei, & Achillei, & sub nomine Clementis VI. Pontifex Ecclesiæ Catholicæ, ediditque.

Sermones varios

Collationum librum vnum

Epistolarum volumen; illas ad Albertum Sueciæ Regem euulgauit Io: Vastonus Gothus in Viti Aquilonia.

In canonizatione S. Iuonis librum vnum, quem refert Laurentius Surius ad diem 19. Maij.

Missam pro mortalitate.

Caroli Regis approbationem

Sermones de festis B. Mariæ semper Virginis quos M. SS. extare Tolosæ ex noua Bibliotheca M SS. librorum Philippi labbè collegit Hippolytus Marraccius in Appendice suæ Bibliothecæ Marianæ.

Tractatum de Annuntiatione B. Mariæ super illa verba **Tota** pulchra es, & alia, Hæc est Domus Domini.

Alias etiam reliquit ex Trithemio, & Gesnero doctas lucubrationes.

Cum Apostolicum solium annos decem, & menses septem tenuisset præcipiti morbo ex humanis ereptus est anno à partu Virginis 1323. die Decembris mensis sexta. Corpus iacet in Cœnobio Casæ Dei in quo vixerat olim Monachus.

Debitis laudibus celebrant Clementem Augustinus Patritius de ritibus S. R. E. Sabellicus, Ægidius Viterbiensis, S. Antoninus, Odericus, Papyrius Massonus, Hocsemius, Frizonius, Panuinius, Ciaconius, & alij multi.

Petrus

Petrus Rogerij Monstrius, alijs Petrus Comes Bellifortis, Clementis VI. ex fratre nepos, Baldi Perusini discipulus, natione Gallus, ex Diacono Cardinali S. Mariæ nouæ omnium suffragijs electus Pontifex sub nomine Gregorij XI. Pontificatum gessit supra annos septem, menses duos, diesque vndetriginta, quo tempore Epistolas multas, & Constitutiones nonullas euulgauit, quarum qninque refert Thomas Vualsingamus. Decessit Romæ non sine Italorum omnium lacrymis die 27. Martij anno Domininicæ natiuitatis 1378. Corpus in Diaconia S. Mariæ nouæ iacet sub hac Epigraphe.

CHR. SAL.

GREGORIO XI. LEOMOVICENSI
Humanitate, doctrina,
Pietateq; admirabili
Qui
Vt Italiæ seditionibus laboranti mederetur
Sedem Pontificiam
Auenioni diù translatam
Diuino afflatus numine,
Hominumque maximo plausu
Post annos septuaginta
Romam feliciter reduxit
Pontificatus sui Anno VII.
SPQR. tantæ Religionis,
Et beneficij non immemor
Gregorio XIII.
Ponti fici Optimo Maximo
Comprobante
Anno ab Orbe reddempto
CIƆ IƆ. LXXXIV.

Pol. De hoc

De hoc Pontifice tractant Ciaconius cum Auctariis, Niemus, Platina, Panuinius, Simonetta in Vita, Frossardus in Galliæ, Spondanus, Bzouius, Odericus in Eccl. Annal. Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Hippolytus Marraccius in Pont. & in Bibl. Mariana, alijque quam plures.

Petrus de Taillefer, aliàs de la Cappella. Vide superius Petrus de la Capella.

Meminere Petri Cardinalis Taillefer Ciaconius cum Auctarijs, Bernardus Guido Guillelmus in historia Occitaniæ, Ioseph Maria Suaresius in Præneſt. hiſt. Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Stefanus Balluze in Antifrizonio. Raynaldns in Annal. Eccl. Vadingus in Minorum Annal. Carolus Saufferius in Annal. Aurelian. Symphorianus Guion in hiſt. Aurelianen. Io: Chenutius, Iacobus Serartius, Claudius Robertus, ac Sammarthani in Gallia Christiana, alijque quamplures.

Petrus Tarantasiensis Ordinis Prædicatorum, ex Archiepiscopo Lugdunensi Episcopus Cardinalis Ostiensis, & Maior Pœnitentiarius sub Gregorio X. post cuius obitum Petri Cathedram ascendens dictus est Innocentius V. vir magno ingenio, & grauissimorum artium capaci scripsit

Commentaria in Genesim

In Exodum

In leuiticum

In Numeros

In Deuteronomium

In Psalterium

In Cantica Canticorum

In Lucam, & super Missus est Angelus, & in Canticum Magnificat.

In omnes D. Pauli Epistolas

In quatuor libros sententiarum

Compendium Theologicum in quo doctrinam totam Doct. Thomæ Aquinatis in arctum redegit.

De materia Cœli opus

De intellectu, & voluntate

De æternitate Mundi

De vnitate formæ, seu de veritate formarum.

Orationem in funere D. Bonauenturæ habitam in Concilio Lugdunensi.

Cum sedisset Menses 5. dies 2. ab humanis discendens animam Deo Opt. Max. reddidit anno Dominicæ Natiuitatis 1276. die 22.

die 22. Iunij. Corpus in Basilica S. Saluatoris sepultum.

Summis, sed debitis laudibus Innocentium extollunt Bernardus Guido in Chronico, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Ludouicus Iacobus à Sancto Carolo in Bibliotheca Pontificia, Hippolytus Marraccius in Bibliotheca Mariana, Andreas Rossottus in Pedemontana, Odericus in Annal. Eccl. Auctores Galliæ Christianæ præter Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios.

Petrus Textoris, seu le Tessier natione Gallus Presbyter Cardinalis S. Stephani in Cœlio Monte, & S. R. E. Vicecancellarius renuntiatus sub Ioanne XXI. dicto XXII. nouit penitus Iurisprudentiam, Theologiæque scientia est affectus, ita vt Ioannis Pontificis iussu scripserit in illos qui Christum, atque Apostolos quoad simplicem vsum facti, vt aiebant, non quoad ius, & dominium ea quæ referunt Euangelistæ habuisse contendebant, tum Christum in habendis loculis, imperfectorum verò in abdicatione gessisse.

Hac mortali vita destitutus est in Vrbe Auenionensi Mense Iunij anno salutis 1325.

De hoc tractant Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Auberyus, Felix Contelorius in Elencho, Panuinins, Ciaconius, eiusdemque Auctarij in Vita, & alij quamplures.

Petrus Tomacellus Neapolitanus alijs Petrinus Presbyter Cardinalis S. Anastasiæ primò, mox Pontifex Maximus amplissimum magistratum sub Bonifacij noni nomine per annos quatuordecim gessit, scripsitque Epistolas multas, & Constitutiones aliquas Ecclesiasticas quæ M. SS. asseruantur in Bibliotheca Vaticana.

Ad superos euolauit die prima Octobris anno Dominicæ natiuitatis 1404. post obitum in Vaticano conditus sub his carminibus.

Flete super pugilem, claues, Crux, alma tyara
Ecclesia viduata viro, simul inclyta Roma.
En petra parua patrem sub cœlica sydera primùm
Claudit, Apostolica solum qui rexit habena,
Catholicamque fidem, seruans à turbine sanctum
Remigium Christi, victis virtute Tyrannis.
Ortodoxus erat super omnes, arca superni
Consilij sui iura tuens, & grandia tractans
Cæsaris ex animo, fidei clypeatus honore,

 Corpore

Corpore conspicuus; roseus flos, famine constans,
Auditorque placens, miseris miserator opimus.
Ossa iacent, mens alta Polum felicibus alis
Ascendens, micat ante Deum noua lucis origo,
Glorius Antistes, Quisnam Bonifacius alter
Nonus, & iste fuit, quæ chronica scripserit vnquam,
Quodue genus, parilem dedit æuo nomen, & omnis
De Tomacellis fulget, fulgebit in annos
Parthenope lustrans, tulit hunc genus omne latinum
Quidquid alit tellus, & quod tegit omnia cælum.

Tanti viri laudes explicant Ægidius Cardinalis Viterbiensis in historia 20. seculorum, Genebrardus, Antonius Boninsegnius in hist. Florentina, Sabellicus, Gobelinus, Garimbertus, Spondanus, Philibertus Campanilis de nobilium Neapolitanorum, stemmatibus, Ciaconius, cum Auctarijs, Panuinius, Platina, & alij multi.

Philippus Cabassolæ Gallus, Isnardi egregij militis filius ex Episcopo Cabellicēsi Patriarcha Hierosolymitanus electus interfuit Synodo Auenionensi habitæ anno à partu Virginis 1338. rexitque in absentia Vrbani V. Auenionem, & sacram purpuram ab eodem cum Titulo SS. Marcellini, & Petri obtinuit, quem titulum progressu temporis commutauit cum Episcopatu Sabinensi. Postremò defunctus est Perusiæ Apostolicæ Sedis legatus sexto kal. Septembris anno Christi 1372.

Cadauer Auenionem delatum iacet in Æde Carthusianorum D. Mariæ de Bono passu sacra cum hac inscriptione.

D. O. M.

Hic iacet
Reuerendissimus in Christo Pater
Dominus
PHILIPPVS DE CABASSOLE,
Domini Isnardi Militis filius,
Qui
Primò fuit Episcopus Cabillicensis;

Deindè

Deindè Patriarcha Hierosolymitanus,
Post Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalis Presbyter
Tituli SS. Marcellini & Petri,
Mox Episc. Sabinensis,
Demum legatus
A Domino Gregorio Papa XI.
Auenione sedente
In Italiam ad gubernandum
Romanæ Ecclesiæ Terras.
Obijt Perusij
6. Kal. Septembris anno MCCCLXXII.
Eius corpus
Ad Monasterium Cartusiensium
Bonipassus delatum,
Ibidem sepultum fuit cura
Domini Ægidij de Sylua
De Monte acuto
Episcopi Cardinalis Tusculani,
Et aliorum Executorum
Testamenti eius.

Inter suos Codices inuentum est Volumen Sermonum, inter quos plures de B. Maria.

Reliquit etiam Epistolam eruditam de nugis Curialium, & miseria Curiarum.

Celebrant inter alios Philippum Franciscus Petrarcha, cui libros duos de vita solitaria dedicauit, Sammarthani in Gallia Christiana, Petrus Frizonius in purpurata, Auberyus, Ciaconius, & alij apud eumdem.

Philippus Calandrinus natione Italus patria Sergianensis, Nicolai V. Romani Pontificis ex Matre frater, Episcopus Bono-

niensis, Presbyteris Cardinalibus cum Titulo primùm S. Susannæ, tum S. Laurentij in Lucina adscriptus, deindè Maior Pœnitentiarius, mox Episcopus Albanensis, Prænestinus, & Portuensis renuntiatus, pro restauratione Cœnobij Saxi viui, cui Abbas præerat Constitutiones, & decreta, ac leges scripsit, quæ extant. Lucis vsuram amisit Balneoregij, seu Viterbij die 22. Iulij anno salutis 1476. Corpus Romæ iacet in Titulo Lucinæ cum sequenti inscriptione.

PHILIPPO CALANDRINO
Sergianen.
Bononiensi Episcopo Portuensi
S. R. E.
Summo Pœnitentiar.
Nicolai V. Pontifici Maximo Fratri.
Io: Matth. Calandrin. Patruo Carissimo
Posuit.
Vixit Annos LXXIII.
Obijt Anno Sal. Christianæ.
MCCCCLXXVI.

Vide quæ de hoc narrant Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Sigonius de Episc. Bononien. Ioseph Maria Suaresius in Prænest. hist. Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, alijque multi.

Philippus de Coetquis, seu de Coerquis Cancellarius Andegauensis, Cœnobiarcha Prioratus de Cunaut in Andibus ex Leonensi Episcopo, vnde ortum habuit ad Pontificatum Turonensem subuectus, legatus ad Concilium Basileense in eo purpura decoratur à Felice Antipapa anno 1440.

Extat huiusce Oratio pro Britannis, quam habuit in Galliam reuersus, & Synodus Turonensis. Adfuit definitioni facultatatis Parisiensis in Pontificum controuersijs. Obijt post annum 1450.

Huius Elogium vide apud Bertrandum Argentreum in historia Britanniæ, apud Æneam Syluium, Sāmartanos, & Auct. Ciac.

Philippus

Philippus à Ferraria natione Siculus, allijs Gallus ex Tolosa oriundus, professione Carmelita ob singularem eruditionem, morum integritatem summam, Generalis Inquisitionis primò Præses, deindè Episcopus Pacensis in Hispania tandem S. R. E. Cardinalis, ex aliquibus.euulgatus scripsit.

Sermones de festis Deipatæ Virginis Mariæ

Ad Rempublicam Venetam Epistolam hortaroriam ad vnionem cum Rege Gallo.

Clarebat ex Auctore Paradisi Carmelitici anno salutis humanæ 1394.

Est huiusce mentio apud Hippolytum Marraccium in Bibliotheca Mariana, apud Auctarios Ciaconij, & alios.

Fr. Philippus Gezza, aliis de Ruffinis Romanus, Ordinis Prædicatorum ex Episcopo Iserniensi inter Presbyteros Cardinales Titulo SS. Gabinij, & Susannæ ab Vrbano VI. Romano Pontifice cooptatus scripsit in libros Physicorum Aristotelis, & Constitutiones Synodales pro Ecclesia Tiburtina. Ad superos euolauit anno redemptionis humanæ 1384. & humili loco ad Sanctа Sabinam in Monte Auentino apud Prædicatores sepultus.

Meminere huius Vincentius Maria Fontana in Theatro Prædicatorum, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Philippus Repindonus, seu Repintonus Anglus, Canonicus Regularis S. Augustini in ætatis flore à Vuincheffitis deceptus quędam pro concione affirmauit, scriptisque libris euulgauit, quæ postea, errorem agnoscens in solemni Concione ad Crucem D. Pauli reuocauit. Maior factus sui Cœnobij Leicenstrensis Abbas primò electus, deindè Episcopus Lincoliensis, tandem à Gregorio XII. Pontifice Maximo Presbyter Cardinalis SS. Nerei, & Achillei renuntiatus, scripsit

Defensorium Vuicleffi Præceptoris sui hæresi infecti

Pro doctrina morali eiusdem opus.

Homilias per Annum

In Euangelia Dominicalia per annum Notas, libro vno.

De secolari dominio librum

Quæstiones disputatas

E vita migrauit post annum 1417. quo interfuit electioni Martini III. aliàs V. in Concilio Constantiensi

Vide

Vide plura apud Pitſæum de Scriptoribus Angliæ in Catalogo Epiſcoporum Lincolienſium, apud Ciaconium, eiuſque Auctarios, & Hiſtoricos Anglicos.

Philippus Sega Bononienſis ſub Innocentio IX. Diaconus Cardinalis, poſtea presbyter S. Onuphirij ſcripſit cohortationem ad Catholicos in in Gallia à ſe habitam dum in eo Regno legati Apoſtolici munere fungeretur. Obijt in Vrbe 4. Kal. Iunij anno poſt Chriſtum natum 1596. Sepulturæ locum in Æde ſui Tituli ſortitus eſt ſub hoc Elogio.

D. O. M.

PHILIPPO SEGÆ
Bononienſi
Sanctæ Romanæ Eccleſiæ
Presbytero Cardinali
Placentino
Ampliſſimis Sedis Apoſtolicæ muneribus
Triginta amplius annos omnibus
Ferè Chriſtiani orbis partibus
Egregiè functo
Ab Innocentio Nono
In Collegium Cardinalium
Cooptato
Gallica demum legatione
Sub Clemente VIII.
Turbulentiſſ. Regni temporibus
Peracta illuſtrem diù
Spectatæ Prudentiæ,
Et probitatis laudem adepto
in Catho lica Religione,
Pontificiaq;

Dignitate

Dignitate propugnanda acerrimo
Hieronymus Agucchius
Vtriusque Signaturæ Referendarius
Ex Testamento hæres
Auunculo optimo
P. C.
Obijt die 29. Maij MDXCVI.
Vixit annos LVIII. Menses IX.
Dies 18.

Vide de hoc plura apud Auctarios Ciaconij.

Philippus Vuillelmus Bauariæ Ducis filius S. R. E. Presbyter Cardinalis à Clemente VIII. renuntiatus, Ecclesiæque Ratisposnensis Antistes, Philosophiæ Compendium edidit, ac Posteris Concionum volumen reliquit, quas ipsemet è suggestu publicè dixerat, inter quas plures sunt in laudem Deiparæ Virginis, nec non Carmen de Pastorum ad Christi cunabula accursu, & Orationem ad Clementem VIII. habitam.

Animam virgineam, ac niue candidiorem Creatori suo reddidit anno salutis 1568, ætatis 22. à purpura accepta secundo, 12. Kal. Iunij. Corpus iacet in Ecclesia Cathedrali Monachij apud Maiores.

Hunc Serenissimus Frater Boiorum Monarcha Maximilianus inter alia pietatis fraternæ munera tali monumento in Cathedrali Ecclesia Ratisponæ ex Orichalco artificiosè conflato decorauit.

PHILIPPO VILLELMO
V. F.
Com. Palat. Rheni
Boiorum Duci
Ecclesiæ Ratisponen. Antistiti
Rom. Cardinali.
Principi incomparabili ante diem

Multa tabe confecto,
Et heù rebus humanis erepto
In summa fortuna,
In æui flore,
In incremento bonorum, magno parentum,
Magno fratrum,
Suorumque luctu, illachrymante
Funeri patria,
Ingemiscentibus cœteris,
Mæstis omnibus
Iratis Orbi Superjs,
Qui in hoc Principe ostendere
Quantum bonum dare possunt Terris,
Quantum darent Cœlis
Desideratissimo Fratri Massimilianus
Princeps rerum
In Boia potens F. C.
Decessit 12. Kalendas Iunij
Anno MDXCVIII.
Ætatis 22.

Celebrant tantum virum inter alios Auctarij Ciaconij.

Pius natione Italus, patria Aquileiensis ex Presbytero S. R. E. renuntiatus Pontifex Maximus duas exarauit Epistolas, vnam ad omnes Ecclesias, alteram ad Fratres, obijtque Romæ 5. Idus Iulij anno à Christo nato 160. cum sanctissimè Rempublicam Christianam administrasset per Menses 5. diesque 23. supra annum vndecimum.

Est Pij mentio apud Martyrologium Romanum, Bedam, Vsuardum, Adonem, Baronium in Notis, & in Annal. Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios plures.

Pompeius Arigonius Romanus, ex Rotæ Auditore, Diaconus Car-

Cardinalis S. Mariæ in Aquiro à Clemente VIII. euulgatus, deindè Presbyter S. Balbinæ, & Archiepiscopus Beneuentanus, cum Romæ Nicolaum Sfondratum, & Augustinum Valerium sacra purpura ornatos vidisset coram Gregorio XIII. Sermonem habuit, teste Francisco Mucantio in Diarijs. Huiusce quoque Cardinalis literæ latino idiomate euulgatæ sunt cum illis Ioannis Baptistæ Lauri Perusini. Scripsit etiam Decisiones plures rotales; quæ in Virorum multorum doctrina præstantium manibus custodiuntur. Supremum diem obijt in Neapolitano Suburbio, quo aeris mutandi causa secesserat die 4. Aprilis anno voluentis seculi decimo sexto, ætatis 64. Corpus iacet in Beneuentana Metropoli cum hoc Epitaphio.

Memoriæ
POMPEI
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbyteri Cardinalis Arigoni Romani
Huius Ecclesiæ Archiepiscopi optimi,
Et optimè meriti viri magni,
Rara animi, & ingenij vi
Religione, prudentia, ac Iuris,
Rerumque multarum intelligentia eximia
Sacri Consistorij Aduocati,
Rotæ Auditoris
Ex his, alijsque publicis muneribus
Ad amplissimum Ordinem
A Clemente VIII.
Pontifice Maximo euecti
Grauissimis quibusque negotijs spectati
Iulia, & Clarix, Cyriacus,
Et Antonius Roccij
Diomedes, & Io: Petrus Varesij
Hæredes.

Auunculo benemerentissimo posuerunt.
Vixit Annos LXIIII.
Mensem 1. Dies 2.
Obijt die 4. Aprilis MDCXVI.
Sororis filij Hæredes istituti,
Vna cum marmoreo
Tumulo ei Cœnotaphium posuere.

Vide plura apud Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Auctarios Ciaconij, & apud alios, quos hi proferunt.

Pompeus Columna Romanus S. R. E. Cardinalis, & Vicecancellarius, Archiepiscopus Montisregalis in Sicilia, & Rossanensis, Episcopus Reatinus, Sarsinensis, Interamensis, Acerrensis, Aquilanus, Pontentinus, Auersanus, Montis Marani, & Catanensis, interfuit sub Iulio II. & Leone X. Concilio Lateranensi, miroque ingenio diuersissimi muneris partes impleuit, & in sacra purpura mitratus, ac in militari sago galeatus, periti Sacerdotis ante aras, & in castris prudentissimi, strenuique Ducis officia exequutus semper est. E vita discessit ad quartum Kal. Iulias, seu ex alijs Mense Iulij anno 1542. Neapoli integerrimis sensibus, & post obitum sepulchrum habuit in eadem Vrbe apud Monachos Oliuatanos sine vlla memoria.

Composuit lepidis argumentis aliquot minuta Poemata in quibus Isabellæ Fillamarinæ, Salernitani Principis vxoris formam, ac delicias elegantissimè depinxit, hanc enim studiosè colebat. atque ea ingenij libertate vt nihil vnquam turpè à castissima fœmina cupiuisse testaretur.

Scripsit etiam grauiore consilio, laboreque iustum volumen de laudibus Mulierum à multis priscæ virtutis exemplis, atque orationis iucunditate eruditorum lectione dignissimum, quod se in honorem Victoriæ Columnæ gentilis suæ composuisse affirmat; est Opus hoc in Bibliotheca Regia Gallica.

Celebrant Pompeum Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, & in Cardinalibus Columnensibus, Rocchus Pyrrhus in Notitijs Ecclesiæ Siciliæ, Auberyus, Panuinius. Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Pontianus, alijs Calpurnius Pontianus patria Romanus ex Presbytero eiusdem Ecclesiæ Pontifex Maximus euulgatus Epistolas

ſtolas duas exarauit, quarum prima ad Felicem Succribonum, honorem exprimit quo Sacerdotes nouæ legis ſunt proſequendi; ſecunda ad Chriſtianos, fraternæ dilectionis neceſſitatem oſtendit. Cum ſediſſet annos quinque, totidemque menſes, & dies duos in Petri Cathedra fuſtibus mactatus in Sardinia martyrium conſummauit 13. Kal. Decembris anno Dominicæ natiuitatis 237.

De Pontiano tractant Martyrologium Romanum, Vſuardus, Ado, Beda, Euſebius in Chronico, & in hiſt. Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Proſper Caffarellus Romanus, Alexandri, & Pantæ Aſtallæ nobilibus natus parentibus, ex Auditore generali Cameræ Apoſtolicæ ab Innocentio X. Presbyter Cardinalis in Titulo Calliſti renunciatus deceſſit in Vrbe die 14. Auguſti anno ſalutis 1659. & ſepultus in Æde S. Mariæ ſuper Mineruam apud Maiores.

Habemus typis Romanis euulgatam Orationem de S. Franciſca Romana, quam Proſper iuuenis adhuc in frequenti Cardinalium Senatu dixerat.

De hoc Cardinali tractant Auctarij Ciaconij, Carolus Cartharius in Syllabo Aduocatorum Conſiſtorialium, & Nicolaus Angelus Ceferrus in ſuo Synth. vetuſtatis, & in Compendio Chronologico.

Proſper Sancta Crucius Romanus à Pio IV. Pontifice Maximo Presbyter Cardinalis ex Auditore Rotæ, Nuncioque Gallico ſub Titulo S. Hieronymi Illiriorum renuntiatus, ſcripſit Deciſiones Rotæ Romanæ.

Gallicarum rerum Commentaria

De Officio Legati Opuſculum: eſt M. S. in Biblioth. Collegij Romani.

Epiſtolas plures ad Federicum Nauſeam, alioſque

Orationem ad Germaniæ Principes in Conuentu Pragenſi habitam

Orationem ad S. R. E. Cardinales in Eccleſia S. Mariæ nouæ dictam

Orationem de Circumciſione Domini habitam Bononiæ cora Clemente VII. Pont. Max. & Carolo V. Imperatore.

Conſtitutiones Laneæ artis à Sixto V. in Vrbe erectæ

Volumen literarum huiuſce Cardinalis eſt M. S. apud Patres Soc. Ieſu in Coll. Rom.

Vitam terminauit Romæ 4. Nonas Octob. anno ſalutis 1589. ætatis 79. iacet in Baſilica libeberiana ſub hac Epigraphe.

D. O. M.

PROSPERO SANCTACRVCIO
Sanctæ Rom. Eccl. Card.
Episc. Albanen.
Qui
Ob eximimiam animi,
Ingenijq; virtutes
Post primaria palatina officia,
Et
Ecclesiasticas dignitates
A Pio IV. Pontifice Maximo
Card. creatus
Legationes Germanica, Lusitanica, Hispanica,
Et Gallica
Bis flagrante intestino bello
Prouincia egregia cum laude functus,
Maximisque toto vitæ cursu
Pro Rep. susceptis laboribus.
Obijt Æt. An. LXXVI. Sal. MDLXXXIX.
Marcellus Sanctacrucius
Valerij F. ex Fratre Nepos.
Posuit.

Huiusce Cardinalis acta exprimunt Auberyus, Ferdinandus Vghellius in Ital. sac. Auctores Galliæ Christ. Carolus Cartharius in Syllabo Aduocatorum Consistorialium, Auctarij Ciaconij, & alij.

Ptolomæus Galius Nouocomensis inter Presbyteros Cardinales à Pio IV, cooptatus sub Titulo S. Theodori, quem commutauit

mutauit cum illo S. Agathæ, & optionis ergo præfuit Episcopus Ecclesijs Sabinensi, Albanensi, Tusculanæ, Portuensi, Ostiensi, & Decanus Sacro Collegio, ac scripsit Constitutiones Synodales pro Clericis Sypontinis, & Sabinensibus. Congregationum Concilij, ac Rituum Præfectus Romæ è vita migrauit die 4. Februarij anno nostri seculi septimo, ætatis secundo supra octogesimum. Corpus in S. Mariæ de Scala terræ mandatum sine vlla memoria.

Vide plura apud Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Auctarios Ciaconij, Auberyum, & alios.

R

RAinaldus Calamentanus, seu Colimentanus dictus, ex Comitibus Marsorum, Monachus S. Benedicti, & Presbyter Cardinalis SS. Petri, & Marcellini ab Innocentio II. Romano Pontifice renuntiatus, qui obijt Cassini Idibus Iulij anno salutis 1165.

Scripsit S. Seueri Episcopi Vitam

De SS. Benedicto & Mauro versus.

De SS, Placido, Mauro, & Seuero Hymnos,

Vide plura apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios.

Rainaldus ex Comitibus Signiæ Episcopus Cardinalis Ostiensis, tum Romanus Pontifex Petri nauim sub nomine Alexandri V. per menses quinque, totidemque dies supra annum sextum rexit, vir doctrina, eruditione, & sanctitate insignis, scripsit Epistolas quamplurimas, quarum Registrum M. S. est in Vaticana Bibliotheca, illa verò Ierlero Archiepiscopo Vpsalensi, & Suffraganeis, illasque Episcopis Lincopensi; Vnibergensi, & Streginensi, nec non Abbati Aluuastriæ, & Præposito Ecclesiæ Lincopensis exaratas, rescripsit in Viti Aquilonia Ioannes Vastonus Gothus; alias autem Magistro Hospitalis S. Spiritus Pisarum profert Ferdinandus Vghellius in Italia sacra. At expletis omnibus optimi Pontificis numeris 8. kal. Iunij anno nostræ salutis 1261. excessit è vita.

De hoc tractant Matthęus Parisius in hist. Anglicana, Abrahamus Bzouius, Baronius. Odericus in Annal. Eccl. Matthæus Vestmonasteriensis, Nangius, Ptolomæus Lucensis, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Fr. Raymundus Albertus Gotolanus Ordinis B. Mariæ de Mercede redemptionis Captiuorum octauus Magister Generalis, & primus ex Clericis ad illam dignitatem assumptus, S. R. E. Cardinalis ex aliquibus edidit Tractatus nonnullos spirituales omnibus perutiles, & præsertim Nouitijs quibus præfuerat. Eulgauit etiam librum prænotatum Acclamationes Catholicæ circa Ecclesiasticos honores

Eiusdem dicta ad sacrorum Prouerbiorum instar in vnum collecta, & ordine alphabetico disposita Alphonsus Remundus in Chronico sui Ordinis rescripsit. Valentiæ in Hispania excessit è viuis mense Nouembris anno à partu Virginis 1230.

Meminere

Meminere huius Historici sui Ordinis, & Auctarij Ciaconij.

Raymundus de Canillac Gallus Decretorum Doctor, ex Canonico Ordinis S. Crucis in Hierusalem primò, deindè Episcopus Prænestinus electus scripsit Recollectorum librum ad Septimianum Narbonensem Archiepiscopum. E vita abijt Auenione die 20. Ianuarij anno salutis 1373. & apud Minores eiusdem Vrbis tumulatus.

Huius meminit Ferreolus Locrius in Chronico Belgico, Ioseph Maria Suaresius in historia Prænest. Sammarthani in Gallia Christ. Ciaconius, Frizonius, Auberyus, & alij multi.

Raymundus de Musfolijs, Mastogiolis, vel de Muscuerolis natione Gallus, patria Rutenensis ex Monacho, & Priore Cœnobij S. Flori in Aruernia Benedictini Ordinis, primùm à Ioanne huius nominis XXI. alijs XXII. Pont. Max. Episcopus Florensis, tum S. Pauli, demum Presbyter Cardinalis cum Titulo S. Eusebij constitutus omnium primus scripsit Statuta pro Ecclesia S. Pauli, & Prioratu Maioris Ecclesiæ, nec non leges condidit pro Clericis. E vita excessit teste Claudio Roberto anno salutis 1336. pridiè Idus Octobris, ex Ciaconio 1337. ex Frizonio 1335. & Tumulo conditus in Andrio S. Guillelmi de desertis Lodouensis Diœcesis.

Est nostri Raymundi mentio apud laudatos Auctores & apud Auberyum, Sammarthanos, & alios.

Raymundus è Prauld, seu Perauldi Gallus, Sanctonensis Episcopus, Nunciusque Apostolicus in Germania ad colligendas pro bello Turcico pecunias, & pro pace inter Principes Christianos, Purpuram obtinuit ab Alexandro VI. Pont. Max. dictusq; Cardinalis Gurcensis, aut Sanctonensis, ab Ecclesijs quibus præfuit.

Scripsit de dignitate Sacerdotis super omnes Reges Terræ.

De actis suis Lubici in Dacia libellos varios, in Germania excusos cum Bulla de Confraternitate Rosarij B. Mariæ, à se euulgata ibidem.

Epistolas plures ad Germanos Proceres, & Heluetios, vt illos ad bellum contra Turcas excitaret.

Dum annum suæ ætatis septuagesimum ageret decessit Viterbij die 5. Septembris, Incarnationis Christi anno 1505. iacet in eadem Vrbe ad Ædem Trinitatis apud Patres Augustinianos cum sequenti Epitaphio.

RAYMVN.

RAYMVNDVS PERAVLDI

Patriæ ſuæ
Sanctonenſis Epiſcopus,
Ac
Sanctæ Rom. Eccl.
Presbyter Cardinalis Grucenſis,
Proque ea legatus
Adeò opulentiæ contemptor,
Vt elargiendo nihil ſibi reliquerit.
A Iulio tamen II. P. M.
Ditatus,
Dum legatione Patrimonij fungèretur
Viterbij
Obijt nonis Septembribus
Anno ſalutis MDV.
Vt à Iulio tradita ſolum retinere occeperat,
Sic monnmentum hoc
Haud quæſitum reuerentia eiuſdem
Approbare credendum eſt.
Vixit annos ſeptuaginta.

De hoc plura recitant Auctores Galliæ Chriſtianæ, & Purpu ratæ, Auberyus Felix Contelorius, Ciaconius cum Auctarijs & alij.

Raynerius, & alij Renatus Monachus Cluniacenſis Prasbyter Cardinalis S. Clementis, & Romanus Pontifex inuitus electus Rempublicam Chriſtianam ſanctiſſimè adminiſtrauit per Menſes quinque, & dies nouem ſupra annos duodeuiginti ſub nomine Paſchalis II. in carcere detentus, multiſque licet affectus iniurijs vt Eccleſiæ malis ſuccurreret Epiſtolas plures ſcripſit, quarum triginta duæ habentur abud Binium Tomo 7. Conciliorum.

liorum. Deceſſit Romæ 12. alijs 15. kal. Februarij anno duodeuigeſimo ſeculi duodecimi à Chriſto nato.

Tantum virum debitis laudibus celebrant Baronius in Annal. Domnizo in Vita Mathildis, Vuillelmus Tyrius de bello ſacro, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Raynerius Capoccius nobilis Viterbienſis, & Epiſcopus ex Monacho Ciſtercienſi Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Coſmedin ſub Innocentio III. Poſteris rithmicè tradidit, vt illa ferebant tempora Hymnos elegantes de S. Franciſco Patriarcha Minorum, quorum initia ſunt Cœlorum candor, & Plange turba pauperum. Eiuſdem in Ducatu Spoletano, & Marchia Anconitana vicem Domini Papæ gerentis extant literæ datæ 9. kal, Maij Pontificatus Innocentij IV. anno V. pro Patribus Prædicatoribus Conuentus Spoletani, quas reſcripſit in ſuo libro de Prouincia Romana Vincentius Maria Fontana. Patrimonij rector, & S. R. E. Archidiaconus ſupremum diem obijt Viterbij 6. Kal. Iunij anno à partu Virginis 1250. ſeu 1252. In Eccleſia S. Mariæ ad gradus Patrum Prædicatorum, quam ipſe ædificauerat iacet ſub hoc Elogio.

RAYNERIO CAPOCCIO
Viterbienſi
Tit. S. Mariæ in Coſmedin
Diacono Cardinali
Ædis huius cœlitus demonſtratæ
Religioſiſſimo Fundatori,
Familiæque Prædicatorum
Pijſſimo largitori
Fratres ad beneficij memoriam
Sempiternam ampliſſimo benefactori
Meritò ante digniorem aram
Condito nuncupato.

Vide plura apud Ferdinandum Vghellium in Italia ſacra, Auberyum, Panuinium, Ciaconium, eiuſdemque Auctarios, Felicem Contelorium, Hippolytum Marraccium in purpura Ma-

riana, Vincentium Mariam Fontanam in Opuſculo de Prouincia Romana, & alios.

Reginaldus Italus, ex Vmbria Ordinis Minorum, ex lectore Sacri Palatij Archiepiſcopus Rotomagenſis, & Epiſcopus Cardinalis Portuenſis à Bonifacio VIII. ex aliquibus renuntiatus, ſcripſit ſuper Sententias; poſt acceptam purpuram parum ſuperuixit teſte Petro Rodulpho.

Vide Ciaconium cum Auctarijs, Auctores Galliæ Chriſtianæ, Scriptores ſui Ordinis,

Reginaldus Polus Anglus vltimus Archiepiſcopus Catholicus Cantuariæ, Diaconus Cardinalis SS. Nerei, & Achillei, mox S. Mariæ in Coſmedin, tum Presbyter à Paulo III. Romano Pontifice euulgatus. qui debitum naturæ perſoluit in Patria die 15. ſeu 17. Nouembris anno præteriti ſeculi duodeſexageſimo, plura edidit ingenij ſui, ſuique in Catholicam fidem incenſi ſtudij monumenta, ideſt.

Pro Eccleſiaſticæ veritatis defenſione libros quatuor ad Henricum VIII. Angliæ Regem.

De officio Summi Pontificis librum vnum.

Alterum de poteſtate eiuſdem

Vnitatis Eccleſiæ defenſionem ad Eduardum VI. Angliæ Regem libros quatuor.

Ad Eduardum Regem de eadem materia librum vnum.

Exhortationem ad Concilij Tridentini dictam in ſecunda ſeſſione

Diſcurſum ad eoſdem de peccato originali

De Concilio Tridentino librum vnum

Chriſtofori Longolij Vitam breuem

Epiſtolas plures, quarum aliquæ excuſæ inueniuntur inter literas clarorum virorum.

Exortationem ad Carolum V. Cæſarem, & Franciſcum I. Galliarum Regem pro pace.

De iuſtificatione libros duos patrio idiomate.

Sexionem ſextam Concilij Tridentini

Ex hebraica in latinam linguam vertit Hieremiæ Prophetæ lamentationes.

De baptiſmo Conſtantini Magni librum vnum

De reformatione Angliæ librum vnum.

Conſilium de reformanda Eccleſia.

Celebrant tantum virum præter Ciaconium, eiuſdemque Auctarios, Hiſtorici omnes Concilij Tridentini, Seculi præ-

teriti,

teriti, & Ecclesiastici, Richardus Smitheus de Archiepiscop. Cantuariæ.

Renatus Biragus Mediolanensis ex Franciæ Cancellario Presbyterorum Cardinalium Senatui Gregorij XIII. Pont. Max. beneficio adscriptus euulgauit Orationem quam Blesis in Conuentu Ordinum Galliarum anno salutis 1577. dixerat. Extat eiusdem literarum volumen, nec non Scriptum de potentia Regis Gallici.

Ex hac terrena peregrinatione ad cœlestem patriam profectus 8. Kal. Decembris anno 1583. in Templo Lutetiano D. Caterinæ Virg. & Mart. sacro sepulchrum habuit sub sequenti Epitaphio.

Quid tibi opus statua? satis est statuisse Birague
Virtutis passim tot monumenta tuæ.

RENATO BIRAGVO
Patritio Mediolanensi multis,
Et summis dignitatibus functo,
Tum Franciæ Cancellario,
Ac demum
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinali
Francisca filia vnica,
Et
Cæsar Biragus
Agnatus mœstissimi, non memoriæ,
Sed desiderij perpetui monumentum
H. P. C.
Obijt 8. Decembris Anno
MDLXXXIII.
Vixit annos LXXVII. Menses IX.
Dies 26.

Huius acta referunt Scriptores Gallici plures. Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberyus, & alij.

D. Richardus Monachus, & Abbas quinquagesimus octauus Cassinensis, Presbyter Cardinalis S. Cyriaci ab Innocentio huius nuncupationis IV. Pont. Max. enuntiatus scripsit Expositionem Regulæ S. Benedicti, quæ extat M. S. in Bibliotheca Cassinensi in Annotationibus ad Supplementum virorum illustrum Monasterij Cassinensis per Placidum Romanum Monachum eiusdem Cœnobij. confunditur hic Richardus cum Richardo Hannibaldensi Diacono Cardinali S. Angeli, cum sint toto cœlo diuersi. Nam Cassinensem dicunt renuntiatum Presbyterum Cardinalem ab Innocentio IV. Hannibaldensem verò scimus die 22. Februarij anno 1265. Viterbij infulis Pontificijs Clementem IV. ornasse, & Alexandri IV. successoris literis datis VII. Calendas Februarij anno 1259. Diaconum S. Angeli subscripsisse. Hannibaldensis insuper iacet Romæ in Basilica Lateranensi cum Epigraphe; & Casinensis Casini, cum mortalitatem expleuisset anno 1256. vt habemus ex laudato Supplemento, his verbis, Richardus Cassinensis Abbas, & Cardinalis claruit anno 1256. & sepultus Cassini, cum sedisset annis septem.

De hoc tractant Auctarij Ciaconij, & alij.

Mag. Richardus, seu Ricciardus Petronus Senensis, iuris oraculum habitus, ex S. R. E. Vicecancellario inter Diaconos Cardinales à Bonifacio VIII. cooptatus Sextum Decretalium cum alijs, eiusdem Bonifacij iussu digessit. E vita migrauit Genuæ die 10. Februarij anno salutis humanæ 1314. Corpus, Senas relatum cereis funalibus à Ciuibus exceptum, in Ecclesia principe conditum.

Plura de hoc habēt Historici Senēses, nec nō Auctarij Ciaconij

Riccardus, alijs Riuardus Vuiltonus natione Anglus, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Alumnus ab Innocentio III. Pont. Max. Archiepiscopus Armachanus, & Primas Hiberniæ, à Gregorio verò huius nominis IX. multorum testimonio Presbyter Cardinalis cum Titulo S. Stephani in Cœlio monte creatus scripsit libros quatuor de B. Mariæ Virginis doloribus, nec non Tractatum de auxilijs diuinæ gratiæ libris quatuor.

In Magistrum Sententiarum libros quinque

Contra hæreticos sui sæculi de immortalitate animæ librum vnum

Commentaria in Genesim, ac in Hieremiam Prophetam

Quodlibetorum disputatorum libros tres.

E vita

E vita excessit Londini 12. Kal. Ianuarij anno seculi decimi quarti à partu Virginis vndequadragesimo, &c habuit sepulchrum apud suos Religiosos in Cœnobio Montyduni, vt referunt Franciscus à Iesu Maria in Catalogo Scriptorum sui Ordinis, Hyppolytus Marraccius in Appendice Bibliothecæ Marianæ, & Auctarij Ciaconij, Ioannes Figuera in Chronico Ordinis, Iacobus à S. Marco in Maximis Christianis.

Robertus Alun, seu à Luna natione Anglus, Episcopus Sarisberiensis, seu Lexouiensis interfuit Concilio Pisano, & à Ioanne XXII. seu XXIII. inter Presbyteros Cardinales cooptatus scripsit plura, vt refert Auctor Catalogi Scriptorum Anglorum: quæ autem illa fuerint, mihi ignotum. Excessit Constantiæ die 4. Septembris anno ab Orbe redempto 1417.

Vide Auctarios Ciaconij, & alios apud illos.

Robertus Bellarminus natione Italus, patria Politanus, Marcelli II. ex Sorore nepos, Theologus magni nominis in Societate Iesu, Purpuræ Ecclesiasticæ decus, fidei Catholicæ propugnator accerrimus, hæreticorum malleus, vir pius, prudens, humilis & summè eleemosynarius inter Presbyteros Cardinales cum Titulo S. Mariæ in Via à Clemente huius nuncupationis VIII. cooptatus, quem titulum progressu temporis cum illo S. Praxedis commutauit, præfuitque Archiepiscopus Capuanæ Ecclesiæ, ac scripsit de Controuersijs Christianæ fidei aduersus sui temporis hæreticos, opus spissum sanè, atque operosum in tres Tomos distinctum, & 64. libris comprehensum apud Catholicos, & Hæreticos maximo in pretio, & honore habitum. In solo enim septentrionali tractu ad annum 1631. vicesies Iudasse; sub prælo obseruarunt Siluester Petrasancta in Vita, & Philippus Allegambe in Bibliotheca Societatis Iesu.

Edidit etiam Explanationem in Psalmos

Concionum volumen in quo multæ de Beata Maria semper Virgine.

De scriptoribus Ecclesiasticis Opus cum breui Chronico ab Orbe condito vsque ad annum nostri seculi duodecimum.

Responsionem ad librum prænotatum Triplici nodo triplex cuneus aduersus Iacobum Regem Anglum.

Apologiam pro eadem responsione

De potestate Summi Pontificis in temporalibus contra Guilielmum Barclaium.

Responsionem ad duos libellos conscriptos aduersus interdictum Pauli V.

Responsionem ad Tractatum septem Theologorum pro causa eiusdem interdicti.

Responsionem ad Oppositiones Fr. Pauli Seruitæ, nec non Ioannis Marsilij Neapolitani

Explicationem Symboli Apostolici

Explicationem Christianæ doctrinæ pro ijs qui alios erudiunt.

De Ascensione mentis in Deum librum vnum.

De æterna felicitate Sanctorum libros quinque.

De gemitu Columbæ, siue de bono lacrymarum libros tres.

De septem verbis Domini in Cruce prolatis libros duos.

De arte bene moriendi libros duos.

De officio Principis Christiani libros tres

Admonitionem ad Nepotem Episcopum Theanensem, seu de officio Episcopi

Institutiones linguæ hebraicæ

Hymnum de Sancto Spiritu, cuius initium Spiritus celsi dominator axis.

Hymnum de S. Maria Magdalena, qui iussu Clementis VIII. positus est in Breuiario Romano.

Liturgiam Apostolicam

Correctorium errorum qui Typographorum Venetorum negligentia in libros suos irrepserant.

In Hereticum pro Sixto V.

Declarationes Concilij Tridentini

Concionem de B. Aloysio Gonzaga

Orationem de passione Domini ad Gregorium XIII. habitam

Epistolarum volumen.

Epistolam ad Federicum Cœsium Principem S. Angeli de natura Cœlorum.

De Virginitate Carmen

Eclogam in morte Roberti Nobilij Cardinalis.

Vitam demum scripsit, Venerandi Iacobi de Meuania Ordinis Prædicatorum sanctitate illustris, cuius beatificatio agitur in Sacra Congregatione Rituum.

Diarium legationis Gallicæ, Henrici Cardinalis Caietani, cui legationi iussu Pontificis Sisti, ipse interfuit.

Iam senex debitum naturæ persoluit Romæ 15. Kal. Octobris anno post Christum natum 1621. ætatis 79. Iacet in Templo nominis Iesu cum hac Epigraphe.

ROBERTO

ROBERTO
Card. Bellarmino
Politano è Societate Iesu
Marcelli II. Pont. Max.
Sororis filio
Odoardus
Card. Farnesius
Sui erga virum, quem
Patris loco semper coluit
Amoris numquam morituri
Monumentum Pos.
Obdormiuit in Domino
Anno Sal. MDCXXI.
Ætatis suę LXXIX.

Huius acta explicarunt præter laudatum Petrasanctam, Iacobus Fuligatus Soc. Iesu, Auctarij Ciaconij, Ludouicus Donius d'Attichy in hist. Cardinalium, Allegambe in Bibliotheca Societatis, Marraccius in Mariana, & in purpura, Ianus Nicius in Pinacotheca, Henricus Albi in Elogio, Antonius Sanderus in Cardinalium Elogijs, Hieronymus Ghelinus in Theatro Virorum illustrium, Cardinalis Bentiuolus in memorijs historicis, Ioannes Rho in exemplis, Imago primi seculi Societatis, Annales Cisterciensium, Thomas Dempsterus, Andreas Baianus, Daniel Bartolus in Vita, Sebastianus Badus Genuensis in libro inscripto Decora Roberti Cardinalis Bellarmini Soc. Iesu in duas sectiones distributa, Marcellus Ceruinus Nepos in adumbrata Imagine solidarum virtutum Roberti Card. Bellarmini, & alij.

Robertus Brittus, seu Guibe, vel de Vitrè, aut de Chalanch natione Gallus ex Episcopo Trecorensi Rhedonensis, tum Nannetensis, demum Presbyter Cardinalis sub Titulo S. Anastasiæ à Iulio II. Pont. Max. euulgatus scripsit Orationem elegantem ad Innocentium VIII. habitam, cum Francisci vltimi Ducis Britaniæ nomine eidem Pontifici obedientiam exhiberet. Mortem opetijt Romæ die 9. Nouembris anno seculi decimi sexti,

tertio

tertio decimo. Obijt in Gallias translata iacent in Ecclesia principe Rhedonensi sine vlla sepulchrali inscriptione.

De hoc tractant Auctores Galliæ Christianæ, & purpuratæ, Auberyus, Panuinius, Contelorius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Robertus Bullenus alij Pulcius, seu Pulceinius natione Anglus ab Innocentio II. Presbyteris Cardinalibus adscriptus, qui debitum naturæ persoluit sub Eugenio III. Pont. Max. anno salutis humanæ 1149. de literarum studijs optimè meritus, scripsit.

Sententiarum libros octo. Parisijs 1655. fol.

De conceptu mundi librum vnum

In Apocalypsim, & in Psalmos Commentaria

Super Doctorum dictis librum vnum, alijs quatuor.

Super Psalmos aliquot.

Sermonum volumen, inter quos sex de B. Virgine Maria

Prælectiones, & alia.

De hoc plura apud Auctarios Ciaconij.

Robertus Curson, seu Corcem, vel Curtonus, vel Curteon. seu Curtim natione Anglus Presbyter Cardinalis S. Stephani in Celio Monte sub Innocentio III. euulgauit.

Summam Theologiæ

De saluatione Origenis opus

De septem septenis librum

Lecturas solemnes, aliaque non pauca

Excessit è vita anno salutis humanæ 1218.

Meminit huiusce Iacobus Vitriacus in historia Orientali, Ciaconius cum Auctarijs, & alij apud eosdem præter Pitseum de Scriptoribus Anglicis.

Robertus Geneua ex nobilissimis eiusdem Ciuitatis Comitibus, ex Archiepiscopo Cameracensi à Gregorio XI. Pontifice Maximo Presbyter Cardinalis SS. XII. Apostolorum creatus claruit ingenio, & scientijs. At in Schismate Sedem Petri occupans sub nomine Clementis VII. Ecclesiam Dei per annos multos turbauit;

Scripsit nonnulla quæ in Auenionensi asseruata sunt Tabulario per secula, Vrbani VIII. iussu Romam transmissa in Tabulario Molis Adrianæ custodiuntur, inter quæ Epistolæ multæ; nec non Officium, & Missa legenda ad impetrandam Ecclesiæ Catholicæ vnionem, & ad tollendum schisma.

Obijt Auenione die 17. Septembris anno 1394 sepultusque in Ecclesia Cœlestinorum ad pontem Sorgiæ.

Huius acta habent, Theodoricus Niemus, Platina, Onuphrius, Ciaconius cum Auctarijs, Andreas Duchesnius, Ludouicus Iacobus à Sancto Carolo, & Andreas Rossottus in suis Bibliothecis.

Robertus Herbertus Ordinis Sanctissimæ Trinitatis natione Hibernus Sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, & facundissimus sacri eloquij præco à Bonifacio VIII. Pont. Max. inter Diaconos Cardinales, aliquorum opinione, cooptatus cum Diaconia S. Mariæ in Cosmedin scripsit.

Sermonum de B. Virgine Maria libros duos
Sermonum Dominicalium libros nouem.
In Canticum Zachariæ librum vnum.
Et in Magistrum Sententiarum libros octo.
In Psalmos Dauidicos libros nouem

E viuis ereptus die 2. Octobris anno à natiuitate Christi 1299. Iacet Romæ in Ecclesia sui ordinis S. Thomas de Formis nuncupata.

De hoc tractant Franciscus à Iesu Maria Hispanus in Syllabo Scriptorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, Hippolytus Marraccius in Appendice Bibliothecæ Marianæ, Auctarij Ciaconij, & alij cum Figuera in Chronico Trinitariorum.

Robertus Hilphistonius, seu Elphistonius Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, natione Scotus ab Vrbano VI. à sacris Confessionibus Regi Scoto, Episcopus Brechinensis, & à Gregorio X. ex aliquibus Scriptoribus S. R. E. Cardinalis renuntiatus in Titulo Eudoxiæ elucubrauit

De immaculata Deiparę Virginis Marię Conceptione librum eruditissimum, doctumque alium de Angelis, & tertium in Oseam Prophetam.

Vide laudatum Franciscum Mariam à Iesu Maria in Elencho Scriptorum sui Ordinis, nec non Marraccium, & Auctarios Ciaconij, Ioannem Figueram in Chronico sui Ordinis, & Iacobum à Sancto Marco in Maximis Christianis.

Robertus Kiluuarbius Anglus Ordinis Prædicatorum, malè alij Ordinis Minorum, ex Archiepiscopo Cantuariensi Nicolai III. Pont. Max. beneficio Episcopis Prtuensibus adscriptus, eiusdem Pontificis nomine Epistolas aliquas ad Tartarorum Regē misit, eumque ad Christi fidem inuitauit.

Theologicis, ac Philosophicis insuper studijs clarus in vtraque facultate Commentaria hæc edidit.

In Isagogem Pophyrij.

In Prædicamenta Aristotelis libris tribus
In Perihermenias eiusdem libris duobus
In eiusdem Priora, & Posteriora libris quatuor.
In eius Topica
In sex principia Gilberti
Super Priscianum minorem
De modo significandi
Lecturam Sententiarum libris quatuor
Super Confessiones S. Augustini
Super Ezechielem
In Paulum ad Romanos
In eumdem ad Corinthios
De sacramento altaris
De ortu scientiarum, & de diuisione earumdem.
Originalia Patrum
Quæstiones Dialecticas
In Priora, & Posteriora libris quatuor
In diuisiones Boetij
In Topicam Aristotelis libris nouem
In Elenchos eiusdem.
De Conscientia, & Synderesi
Quæstiones de Conscientia
De Anima libros tres.
De Causis Animæ
De differentia Spiritus, & animæ
De Instantibus
De diuisione entis
De Relatis
De natura Relationis, & de prædicamento eiusdem
De relationis Prædicamento
De rebus prædicabilibus
Sophistriam Grammaticalem
Sphistriam Logicalem
De doctrina S. Thomæ Aquinatis
De vnitate formarum
In Boetium de Consolatione libris quinque
In diuisiones Boetij librum vnum
De Tempore
De Vniuersali
In Phisicam Aristotelis libris octo
De Cœlo, & Mundo libros quatuor

De Generatione, & Corruptione libros duos
In Meteora libris quatuor
Super Metaphysicam libros 14. alijs 12.
Parua naturalia
Expositionem literæ Sententiarum
Distinctiones Doctorum
Commentarios Theologiæ
Philosophiæ Notulas
Quodlibeta
De passione Christi librum vnum
Tabulas in S. Augustinum, M. S. Cantabrigiæ in Collegio S. Petri.
Summaria cuiuslibet capituli Operum S. Augustini M. SS. ibidem.
Super Magistrum sententiarum libros quatuor
Quæstiones de mendicitate libro vno.
De rebus prædicabilibus
Insignes Philosophiæ notulas libro vno
In Logicam, & Philosophiam ingens volumen complectens libros viginti, & exemplar quorum haberi dicitur Cantabrigiæ in Collegio S. Petri.
Ibidem etiam asseruatur M. S. Tractatus Grammaticalis super Priscianum minorem de prosodia, siue de acentu liber vnus
In Comatum de vitiosis sermonibus
De modo significandi liber
Supremum diem obijt die 11. Septembris anno á partu Virginis 1278. cum ex Anglia Romam peteret. Iacet in Templo S. Mariæ ad Gradus sine vlla memoria sepulchrali
Est tanti viri mentio apud Scriptores Anglos, Prædicatorum, Panuinium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Henricum Ludouicum Rupipozæum in Nomenclatore Cardinalium, & alios præter Pitseum de Scriptoribus Anglicis, & de Cantuatiensibus Archiepiscopis.
Robertus Nobilis seu Nobilius, vel de Nobilibus natione Italus, patria Politanus Iulij III. Pontificis Maximi ex Sorore Pronepos virtutibus clarus annum licet vix decimum tertium attigerat, adultæ sanctitatis iam gigas Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Dominica ab ipso Iulio renuntiatus, scripsit
De gloria cœlesti opusculum
Orationes de Ascensione Domini

De S. Io: Baptistâ

De SS. Petro, & Paulo Apostolis

De S. Iacobo Apostolo

De B. Maria semper Virgine

Sermones de Sanctis

Dialogum inter Deum, & animam.

Gisippum Boccaccianam fabulam ex Etrusco sermone in latinum vertit, & Iulio III. Pontifici, magno Auunculo obtulit, teste Ioanne Baptista Lauro Perusino Epistola 99. Centuriæ 2.

Purissimum spiritum placidissimè eflauit in Vrbe die 17. Ianuarij anno 1559. cum annos septemdecim haud multum excederet. Corpus ad S. Petrum in Monte auro conditum cum sequenti Epitaphio.

Iesu Christo Resurrectionis,
Et Salutis Auctori
ROBERTO NOBILI
Politano
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Diacono Cardinali
Qui XIII. annos natus ob egregiâ virtutis indolẽ
A Iulio III. Pont. Max. eius magno
Auunculo Patribus vniuersis approbantibus
In amplissimum Collegium cooptatus
Ardentissimo
Cum esset Religionis
Et literarum studio semestri tabe
Summa patientia confectus
Dum se iucundissimam mortem sentire affirmaret,
Suosque extremo spiritu mirificè consolaretur
In cœlestem vitam quam assiduè
Meditabatur commigrauit.
16. Kal. Februarij MDLIX.

Vixit

Vixit Annos XVII. Menses iv.
Dies 12. Horas 16.
Vincentius Pater Filio optimo,
Ac dulcissimo P.

Vide plura de nostro Roberto apud Historicos Societatis Iesu, nec non Auctarios Ciaconij, Ludouicum Donium Dattichy, Auberyum, & apud alios.

Robertus Sarisburiensis regio sanguine in Anglia natus, generis splendorem cultioribus tam literis tum moribus mirificè ornauit, & auxit. Huic iam in ætate matura, & ordine Sacerdotali constituto collatus est Episcopatus Sarisburiensis qui & tandem, senex à Ioanne Papa huius nominis vltimo S. R. E. Presbyter Cardinalis creatus est; Scripsit super grauibus Ecclesiæ negotijs Epistolarum volumen vnum.

Claruit anno redemptionis humanæ 1410. regnante apud Anglos Henrico quarto.

De quo Ioannes Pitsæus de Scriptoribus Angliæ, & in Catalogo Episcoporum Saris buriensium.

Robertus Somercotus, natione Anglus, vir variarum virtutum, & multiplicis eruditionis titulis insignis, quorum intuitu factus est S. R. E. Cardinalis. Mortuus est post Gregorium IX. dum in Conclaui de Pontifice eligendo ageretur anno nempe 1241. Multa eruditione Robertum scripsisse variæ mihi sunt comecturæ, sed operum ne Titulos quidem inuenio.

De Roberto tractant Matthæus Vestmonasteriensis, & Paris, Ioannes Pitseus de scriptoribus Angliæ

Robertus Vbaldinus Florentinus, Marci Antonij, & Lucretiæ Gherardeschæ filius ex Nuncio Apostolico apud Regem Galliarum renunciatus Cardinalis à Paulo V. præfuit Titulo Presbyterali S. Matthæi in Merulana primùm, mox S. Pudentianæ, tum ad titulum S. Praxedis gradum fecit, & ad illum Sancti Alexij. E vita migrauit Romæ die 22 Aprilis, anno 1635. in dolore, cruciatuque calculi morbo.

Huius Volumen literarum vidi apud plures. M. S. habeo apud me alia, cum narratione suæ legationis Gallicæ, nonnullas legi in Bibliotheca Collegij Romani

De quo tractant Auctarij Ciaconij.

Robertus Vualdokus Ordinis Sanctissimæ Trinitatis natione

Scotus ex Episcopo Sydonensi in Syria Presbyter Cardinalis renuntiatus ab Vrbano IV. cum Titulo S. Chrisogoni multi formi eruditione conspicuus posteris tradidit librum vnum de doloribus B. Mariæ semper Virginis.

Libros duos Sermonum de præcipuis eiusdem B. Virginis festiuitatibus.

In Magistrum Sententiarum libros sex

Sermones Aduentuales

De mysterio Sanctissimæ Trinitatis libros quinque

De modo diligendi Deum librum vnum.

Obdormiuit in Domino anno à natiuitate Christi 1272.

Meminere huius Franciscus à Iesu Maria in Syllabo Scriptorum sui Ordinis, Hippolytus Marraccius in Appendice Bibliothecæ Marianæ, Auctarij Ciaconij, & Figueras in Chronico sui Ordinis.

Rodericus Lenzolius Borgia Hispanus, Callisti III. ex Sorore nepos, florente adhuc ætate à patruo Diaconus Cardinalis Sancti Nicolai in Carcere Tuliano renuntiatus, Archiepiscopus Valentiæ, S. R. E. Vicecancellarius, Basilicæ liberianæ Archipresbyter, Episcopus primò Albanensis, tum Portuensis, demum post Innocentij VIII. obitum Romanus Pontifex euulgatus sub nomine Alexandri VI. cum sedisset annos vndecim, & dies octo, senio grauis Romæ in Vaticano 1503. extinctus est, cuius corpus in Sacrario Basilicæ Vaticanæ lateritio, & vili monumento sepultum est.

Scripsit Rodericus Clypeum defensionis S. R. E. qui Argentorati anno 1492. in lucem publicam datus.

De Cardinalium excellentia Opusculum, asseruabatur apud Card. Sirlettum.

De officio Vicecancellarij librum vnum, qui asseruabatur olim M. S. in Bibliotheca Cardinalis Sirletti

Glossam in Regulas Cancellariæ ad Innocentium VIII.

Constitutiones Ecclesiasticas quæ leguntur in Collectionibus Romana, & Consettina, nec non in Bullarijs Emanuelis Roderici, & Laertij Cherubini, & apud Fr. Lucam Vuadingum.

Literarum volumen, quarum aliquæ ad Ruthenos Græcorum rituum sectatores, ad Franciscum Ghimenium Archiepiscopum Toletanum, Franciscum Philelphum, & alios in causa Hieronymi Sauanarolæ Domenicani scriptæ.

De hoc agunt Panuinius, Garimbertus, Ægidius Viterbiensis, Henricus Spondanus, Bzouius in Annal. Surius in Commenta-

rijs, Iouius, Platina, Marraccius in Pontificibus Marianis, Ciaconius cum Auctarijs, Nicolaus Antonij in Bibl. Hispaniar. & alij plures.

Rodulphus Pius Carpensis in Cardinalium numerum à Paulo III. relatus, ornatusque Titulis Presbyteralibus S. Pudentianæ primò, mox S. Priscæ, S. Clementis, ac S. Mariæ Transtyberim, deindè Episcopus Albanensis, Tusculanus, Portuensis, & Ostiensis, Sacrique Collegij Decanus scripsit literas plures, quarum illę ad Cardinalem Cortesium publici iuris sunt. Extant eiusdem Discursus coram Pontifice Romano, & Cardinalibus habiti de Communione sub vtraque specie, de Imperatore, de celebrando Concilio Generali, & de alijs rebus in commodum Ecclesiæ Catholicæ pertractandis. Vidi etiam eiusdem Instructionem pro Nuncio Apostolico M. S.

Supremus illi dies 10. Iulij mensis, anno à Christo nato 1564. fuit.

Ossa iacent ad Sanctissimam Trinitatem in Monte Pincio sub Elogio à Pio V. Pont. Max exarato.

Qui dormiunt in Terræ puluere
Euigilabunt.
RODVLPHO PIO
Card. Carpensi Principi
Senat. amplissimis
Ecclesiæ Dei muneribus
Singulari prudentia perfuncto,
Iuris Ecclesiastici defensori
A gratia terrore voluptatum illecebris,
Et aduersis casibus æquè inuicto,
Ad beneficentiam nato
In summa grauitate iucundissimo
Pius V. Pont. Max. Salutaris officij
In custodia Catholicæ veritatis
Consorti perpetuis

De

De Christiana Republica, sensibus,
Studijsque coniunctissimo hoc amoris,
Et iudicij sui monumentum
Posuit.
Anno Salutis MDLXVIII.
Pont. sui III.
Vix. Annos LXIV. Mens. ij.
Dies 8.
Obijt Anno Salutis MDLXIV.
4. Non. Maij.

Agunt de hoc Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberyus, Felix Contelorius, Sfortia Card. Pallauicinus in hist. Concilij Tridentini, & alij plures.

Rolandus Bandinellus patria Senensis, Presbyter primò Cardinalis S. Marci, & S. R. E. Cancellarius, deindè omnium suffragijs euulgatus Pontifex sub nomine Alexandri III. Ecclesiæ partes forti pectore per annos XXI. Menses xi. diesque 28. contra Laicos Principes, etiam supremos sustinuit, erat enim vir eloquens, disertus sacrarum literarum, diuini, humumanique iuris consultissimus, ad cuius doctrinam paucos ex Prædecessoribus suis attigisse suorum temporum Auctor testatur

Scripsit Epistolarum ad diuersos libris 22. distinctum Volumẽ.

Sermonum, volumen, dicatum Arnaldo Amalrico.

De Ecclesiastica potestate Opusculum, & leges pro electione Pont. Max.

Et alia vt refert Trullus in Chronico Canonicorum Regularium.

Alexandri literas ad Henricum II. nec non ad Reges, Principes, aliosque Christianos per regna Sueonum, Danorum, Gothorum, & Nouegiensium constitutos, ad Archiepiscopum Vpsalensem, & vniuersos Suffraganeos ad Episcopos Lincopensem, Guillelmum Stregnesem, atque ad Tudensem Archiepiscopum, ad Clericos, & Laicos Lincopensis Episcopatus, & ad Fideles per Daniam constitutos, euulgauit Ioannes Vastonus Gothus in Viti Aquilonia.

Anno

Anno Dominicæ Natiuitatis 1181. 6. Kal. Septembris Romæ in Lateranensi Palatio mortuus, ibidem marmoreo pilo sepulchrum habuit, quod restauratum ab Alexandro VII. sequenti Elogio prænotatur.

ALEXANDRO III.
Pont. Max.
Nobili Bandinella gente Senis nato
Qui difficillimis temporibus
Eximia pietate
Summa prudentia, ac doctrina
Ecclesiæ præfuit annis XXII.
Inuicta fortitudine, atque constantia
Apostolicæ Sedis iura
Auctoritatem, dignitatemque retinuit,
Et post immensos labores
Ac sollicitudine pace parta
Oecumenicum Lateranense Concilium
Celebrauit.
Sanctissimas de eligendo Summo Pontifice,
Deque vi, & ambitu coercendo
Leges tulit.
Thomam Cantuariensem Antistitem,
Bernardum Claræ vallis Abbatem
Quos viuentes amicissimos habuit,
Odoardum Angliæ, Canutum Daniæ Reges
Sanctorum numero
Adscripsit
Plurimisque alijs maximis rebus gestis,
Vitæ demum,

Et gloriæ cursum confecit
Anno Sal. MCLXXXI.
6. Kal. Sept.
Alexauder VII. Pont. Max.
Nominis, & muneris in Ecclesia successor
Pontifici tanto, Ciui suo
Pios cineres veneratus.
Posuit.

De tanto Præsule tractarunt S. Bernardus Abbas in Epist. Ioannes Trithemius, Rogerius Anglus, Radeuicus, Matthæus Paris, Genebrardus, S. Antoninus, Ciaconius cum Auctarijs, alijque quamplures.

Rusticus Episcopus Fesulanus Diaconus Cardinalis à Vigilio Papa euulgatus, scripsit Disputationem de tribus Capitulis contra Vigilium Pontificem, qui aduersus eum damnationis sententiam enunciauerat, illumque Diaconi dignitate priuauerat. Cum autem Rustico causa adiudicata sit, pristinæ etiam dignitati restitutus est.

Vide quæ de hoc narrant Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Auctarij Ciaconij, & alij.

S

Abinianus natione Tuſcus, Boni filius, Diaconus, Cardinalis, & Apocriſarius Cōſtantinopolitanus ſcripſit Epiſtolas multas ad Gregorium Papam poſt cuius obitum Rempublicam Chriſtianam Pontifex adminiſtrauit per menſes quinque, dieſque, vndeuiginti; emiſit ſpiritum II. Kalendas Martij anno ſalutis 605.

Agunt de Sabiniano Baronius in Annal. Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Platina, & alij.

Scipio Caffarellus, poſtea cognominatus Burgheſius Pauli V. ex Sorore Nepos, Presbyter Cardinalis S. Chryſogoni, tū S. Laurētij in Lucina, Epiſcopus Sabinus, & Maior Pœnitētiarius literas plures negotiales ſcripſit, quarum aliquæ ſunt publici iuris à diuerſis euulgatæ, panxitque carmina latina in laudem Cardinalium à Paulo V. enuntiatorum. Romæ naturæ conceſſit die 2. Octobris anno vertentis ſeculi trigeſimo tertio, ætatis 57. Sepultus apud Sanctam Mariam Maiorem in Sacello Burgheſiano.

Vide reliqua apud Auctarios Ciaconij, nec non apud Carolum Cartharium in Syllabo Aduocatorum Conſiſtorialium, Hippolytum Marraccium in Purpura Mariana, Lælium Guidiccionum in Oratione funebri, & alios plures.

Scipio Cobellutius Viterbienſis Presbyter Cardinalis S. Suſannæ, & S. R. E. Bibliothecarius ſub Paulo V. Pont. Max. vir ingenio, pietate, prudentia, & ſingularis in omni literatura, eruditioneque ſpectabilis, Orationem ad Clementem VIII. primò Quadrageſimalium ieiuniorum die habuit, & annotationes ſcripſit in pleroſque Hiſtoricos antiquos. Collegit Auctores multos, qui de laudibus B. Mariæ tractarunt, quod opus, licet non perfectum vidi M. S. apud Patres noſtræ Societatis in Collegio Viterbienſi inſtituto hærede. Scripſit etiam ad diuerſos literas, quarum aliquæ publici iuris ſunt cum illis Io: Baptiſtæ Lauri Peruſini; aliæ ad Franciſcum Bencium ſeruantur M. SS. in Bibliotheca Collegij Romani. Mortuus eſt Romæ die 29. Iunij anno ſalutis 1627. ætatis 62. Iacet in ſuo Titulo, cuius ſepulchrum ſequenti Epigraphe annotatur.

Ossa
SCIPIONIS COBELLVTII
Cardinalis S. Susannæ:

Ibidem legitur Elogium à Collegio Viterbiensi Societatis Iesu hærede grati animi ergo positum, & est tale.

D. O. M.

SCIPIONI COBELLVTIO
Viterbiensi
Sanctæ Susannæ Cardinali Bibliothecario,
Ecclesiasticæ dignitatis, libertatisque
Retinentissimo
In quem hoc Elogium consentit
Literis conciliatricibus
Purpuram adeptum esse
Perpetuo literarum patrocinio
Gratiam literis reddidisse
Fructum potentiæ
Opportunitate benemerendi de pluribus
Æstimasse
Obijt Anno Domini MDCXXVII.
Ætatis LXII.
Collegium Viterbiense Societatis Iesu
Testamento hæres
Posuit.

Celebrant tantum virum Antonius Sanderus in Elogio. Angelus Gallutius in Oratione funebri, Hippolytus Marraccius in Purpura.

Purpura Mariana Io: Rhò in exemplis virtutum, & vitiorum, Ianus Nicius Erithræus in Pinacotheca, Auctarij Ciaconij, & alij multi.

Scipio ex Comitibus Ilcij, Patritius Senensis, Vrsi, Aulæ Magni Ducis Etruriæ Magistri, intimique Consiliarij Ferdinandi II filius, ex Referendario vtriusque Signaturæ, Firmique in Piceno Prætore, anno salutis 1631. iuuenis adhuc adlectus Episcopus Pientinus in Etruria, paulòque post anno scilicet 1636. translatus est ad Archiepiscopatum Pisanum, quam Ecclesiam summa prudentia, & vigilantia administrauit per annos duos supra viginti, quo tempore anno videlicet 1639. Synodum Diœcesanam edidit, cui literas præfixit, ad Canonicos, & Capitulum suæ Ecclesiæ missas. Nuncij Apostolici munus exercuit apud Rempublicam Venetam, & apud Cæsarem in Germania. Vidi earumdem legationum relationes ab eodem descriptas prudenter, & doctè. Alexander VII. anno 1657. Cardinalium Senatui tantum virum adiunxit, quem tamen non euulgauit nisi anno sequenti die 29. Aprilis, quo Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Sabinæ eumdem adscripsit.

Post purpuram nuncium remisit Ecclesiæ Pisanæ, Legatus verò Apostolicus Æmiliæ Prouinciam administrauit. E vita migrauit in Vrbe post Clementis IX. obitum dum Cardinales in Comitijs erant Vaticanis, pridie Idus Aprilis anno 1670. Cadauer sepulchrum habuit in S. Sabinæ titulo.

De hoc tractant Auctarij Ciaconij, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra in Catal. Episcoporum Pientiæ, & Archiepiscoporum Pisanorum.

Scipio Gonzaga Mantuanus vir genere ac nobilitate Orbi vniuerso notissimus à Sisto V. Pont. Max. Presbyter Cardinalis S. Mariæ de Populo renuntiatus, etrusca aliqua carmina elegantissimè scripta reliquit, quæ publici iuris facta sunt in libro quem Ætheriorum Academia euulgauit. Eiusdem literas ad Franciscum Bencium vidi M. SS. in Bibliotheca Collegij Romani.

Excessit è vita die 11. Ianuarij præteriti seculi anno nonagesimo tertio in Oppido S. Martini paternæ ditionis, ibidemque in Sacello S. Crucis à Maioribus extructo iacet sub hoc Titulo.

D. O. M.

SCIPIONI GONZAGÆ

Sanctæ

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presb. Card,
Patriarchæ Hierosolymitano,
Imperij Principi,
Vitæ integritate, literarum scientia,
Rerum vsu, liberalitate, officio,
Atque eloquentia singulari,
Mortalitatem omnium laude conclusit;
Sui apud omnes Ordines
Credibili desiderio
Relicto.
Vixit Annos L. Mensem 1.
Dies 21.
Obijt 11. Ianuarij MDXCIII.
Franciscus Episcopus Mantuanus
Ordin. Min. de Obseruantia,
Ferdinandus, & Iulius Cæsar Hæredes
Fratri amantissimo
Posuere.

Vide plura apud Auctarios Ciaconij, & Historicos Mantuanos, & alios.

Sebastianus S. R. E. Diaconus Cardinalis à Vigilio euulgatus literas plures scripsit ad Episcopos diuersos contra ipsum Vigilium Pontificem.

Meminere huius Auctarij Ciaconij.

Sebastianus Pighinus, seu Pelginus, natione Italus, patria Rhegensis, vir consultissimus ex Canonico Capuano Romanæ Rotæ Auditor, & Nuncius ad Cæsarem à Paulo III. delectus. mox Episcopatu Alifanensi, & Archiepiscopatu Sipontino donatus, & Episcopus Adriensis renuntiatus, Concilio Tridentum Bononia reuocato, cum Aloysio Lipomano Veronensium

sium Episcopo illuc à Iulio III. Apostolicæ Sedis Nuncius missus, inter Cardinales tandem cum alijs tredecim coptatus die 20. Decemb. anno 1551. non tamen pablicatus, nisi die Lunæ 20. Maij, anni sequentis 1552. cum Titulo S.Callisti. Iulij eiusdem Pontificis Vicarius Vrbem rexit, in qua è vita migrauit 1. Decembris anno 1553. sepultus ad S. Mariam de Populo sub hac Epigraphe.

D. O. M.

SEBASTIANO PIGHINO
De Regio Lepidi
Iuris consulto
XII. Viro litibus iudicandis,
Episcopo Adriensi
Romanæ Sedis bis ad Carolum V.
August. Internuncio
Synodi Tridentinæ Præsidi,
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presb. Card.
Supplicum libellorum,
Qui ad gratiam spectant, cognitori
Super omnia vrbana Tribunalia
Vic. Iulij III. disceptatori
Stephanus Pighinus Fratri
P. M.
Vixit Annos LIII. Men ses ij. Dies 5.
Obijt anno D. MDLIII.
Kal. Decemb.

Huius extant præter Deciosines, quas Iudex scripsit in Romana Rota, legationum Narrationes; & Conciiij Tridentini actorum sui temporis breuis quidem, sed perfecta narratio.

Meminere

Meminere huius Ciaconius, eiusdemq. Auctarij, Henricus Spondanus in Annal. Eccl. Cardinalis Pallauicinus in Historia Concilij Tridentini, Auberyus in Vita, Sleidanus, Vghellius, alijque quamplures.

Seraphinus Oliuarius Razalius, natione Gallus, patria Lugdunensis, omnium fermè liberalium artium ornatissimus, ex Auditore Rotæ Presbyter Cardinalis S. Saluatoris in Lauro à Clemente VIII. renuntiatus, scripsit.

Decisiones Rotæ Romanæ mille quingentas, quas Vitalis Amicus post Auctoris obitum typis euulgauit.

Item Tomum vnum Responsionum decisiuarum, & alia plura quæ M. SS. custodiuntur apud diuersos.

Romæ viuere desijt die 9. seu 10. Maij Mensis, anno voluentis seculi nono. Sepultus in Ædibus Sanctissimæ Trinitatis ad Montem Pincium sine vlla memoria.

De hoc agunt præter Auctarios Ciaconij, Iustus Lipsius, & Arnaldus Ossatus in Epistolis, Antonius Sanderus in Elogijs Cardinalium, Spondanus in Annalibus, Petrus Frizonius in Gallia purpurata, Sammarthani in Gallia Christiana, Antonius Bumaldus in Bibliotheca Bononiensi.

Sergius ex Comitibus Tusculanis Benedicti filius, patria Romanus Presbyter Cardinalis, qui Petri Cathedram per vim occupauit plurium annorum spatio, scripsit ad Alexandrum Archiepiscopum Viennensem, & ad Leopardum Nonatulani Monasterij Abbatem literas, quarum primam Ioannes Leruæus in Antiquitatibus Viennensibus recitat, alteram profert Ferdinandus Vghellius in Tomo 2. suæ Italiæ sacræ; obijt Sergius anno nostræ salutis 910. die 9 Aprilis.

De Sergio præter Baronium, & Ciaconium scribunt Guillelmus Bibliothecarius, Ioannes Stella, S. Antoninus, Martinus Polonus, & alij plures.

Sergius Tiberij Mercatoris filius, natione Syrus, Patria Antiochenus Presbyter Cardinalis S. Susannæ ad duas domos, tum Pontifex Maximus Epistolam misit ad Ceolfridum Abbatem Anglum, quæ extat in Tomo 5. Conciliorum, Eiusdem Epistolas ad Ethelredum, Alfridum, & Adulphum Angliæ Reges publici iuris fecit Ioannes Vastonus in Viti Aquilonia. Inter Ecclesiasticos Scriptores à Posseuino in Apparatu sacro, & à Iacobo Coccio in Catholico Thesauro numeratur.

Cum

Cum autem præfuisset Ecclesiæ annis XIII. mensibus viij. diebus 28. obijt 5. vel 6. Idus Septembris, anno seculi octaui primò, & sepultus in Vaticano sub sequenti Epitaphio.

Limina quisquis ades Petri metuenda Beati.
Cerne pij Sergij, excubiasque Petri
Culmen Apostolicæ Sedis is iure paterno
Electus tenuit, vt Theodrus obijt.
Pellitur orbe Pater, peruadit sacra Ioannes,
Romuleosque greges dissipat ipse lupus.
Exul erat patria septem voluentibus annis
Post Populi multis Vrbe redijt precibus.
Suscipitur Papa, sacratur, sede recepta
Gaudet, amat Pastor agmina cuncta simul.
His inuasores Sanctorum falce subegit
Romanæ Ecclesiæ, iudicijque Patrum.

Tanti viri res gestas descripserunt Baronius in Annal, & in Notis ad Martyrologium Romanum, Platina, Panuinius, Anastasius, Genebrardus, Ciaconius cum Auctarijs, alijque quamplures.

Sergius iunior Sergij filius, patria Romanus, Archipresbyter Cardinalis in Titulo SS. Siluestri, & Martini, tum Pontifex Maximus administrauit Christianam Rempublicam per menses duos, diesque tres supra triennium, ac scripsit teste Flodoardo in historia Remensi ad Carolum Caluum, & ad Lotharium Reges Francorum literas pro congreganda apud Treuiros Synodo. E vita migrauit die 12. Aprilis anno post Christum natum 847. sepultus in Vaticano cum sequenti Epitaphio.

Sergius en iunior Præsul, & plebis amator,
Hoc tegitur tumulo, qui benè pauit oues.
Spes patriæ, mundique decus, moderator opimus,
Diuinis monitis non fuit ille piger.
Romanos proceres, non tantum famine verbi,
Rebus, & humanis nocte, dieque fouens.
Vtque Leo sanctus, Damasus quoque Papa benignus
Hic rituum tenuit, instituitque gregem.
Egentem semper studit recreare cateruam,
Proque poli vt caperet cœlica regna libens.

Iam iam pro tanto tundamus pectora pugnis ;
Pastore amisso , vt viuat axe poli .
Nectitur ecce pijs Fabiano , & compare Xysto
Præsulibus , quorum spiritus astra tenet .

Est Sergij mentio apud Anastasium Bibliothecarium , Ciconium , apud Auctores Annalium Francorum , & alios ,

Seuerinus patria Romanus labieni filius S. R. E. Cardinalis, & Summus Pontifex , suæ fidei explanationem factam à Sergio Constantinopolitano Episcopo hæretico reprobauit, & contra illam scripsit . Incertum quanto tempore vixerit in Pontificatu , quoue mortem subierit ; non superfuit anno 639. ad quem peruenisse dicendum est cum constet Ecthesin promulgatam eo anno , damnasse . Obijt ex alijs die 2. Augusti anno 638. sed veritati tale dictum repugnat, vt diximus .

Celebrant Seuerinum præter Ciaconium Hieronymus Rubeus in historia Rauennæ, Bellarminus, Baronius in Annalibus, & alij apud illos .

Sfortia Pallauicinus natione Italus , patria Romanus , Thelologus magni nominis , quam scientiam publicè professus per annos multos post Philosophiam in Collegio Romano Societatis Iesu , Poeta eximius in vtraque lingua , ab Alexandro VII. Pontifice Maximo à veste religiosa assumptus ad sacram purpuram in titulo obtinuit primò S. Susannam ad duas Domos, deindè S. Saluatorem in Lauro ; Ante aditam Societatem, sed abrupit ingressurus, Fastos sacros carmine etrusco publici iuris facere parauerat ; ediderat tamen de vniuersa Philosophia asserta , defensa in Collegio Romano , & volumen vniuersæ Theologiæ in Theses digestum , Vrbanique VIII. virtutes carminibus explicauerat latinis .

Religiosus verò è Societate Iesu typis tradidit italicè Historiam Concilij Tridentini duobus voluminibus .

Dialogum de stylo

S. Hermenigilli Tragædiam italico carmine .

Libros quatuor inscriptos del Bene .

Latina lingua octo Compendia Tractatuum Theologicorum, quos in Scholis Collegij Romani dictauerat .

Vindicias Societatis Iesu

Tractatum in primam secundæ D. Thomæ

Epistolam ad Carolum Thomasium Clericum Regularem

Cardinalis autem euulgauit italica lingua Artem perfectionis Christianæ .

Epistolam

Epistolam ad Ioannem Lucam Duratium Patritium Ianuensem in defensionem historiæ Concilij Tridentini

Vitam Alexandri VII. Pontificis.

Volumen literarum, quod lucem non vidit nisi post Auctoris obitum, sequutum die 5. Mensis Iunij anno vertentis seculi sexagesimo septimo.

Iacet in Quirinali apud Religiosos sui Ordinis in pernobili sepulchro, sub hac Epigraphe.

D. O. M.

SFORTIÆ PALLAVICINO
E Societate Iesu
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbytero Cardinali
Tit. S. Saluatoris in Lauro
Domus hæc Probationis hæres M. P.
Obijt Nonis Iunij
Anno rep. sal. CIƆIƆLVII.
Ætatis suæ LX.

Sfortiam laudant Vincentius Guinisius Soc. Iesu in suis Allocutionibus, Philippus Allegambe in Bibliotheca sui Ordinis, Nicolaus Angelus Caferrus in Synthemate vetustatis, Auctarij Ciaconij, & alli plures Scriptores nostri seculi.

Sigismundus Chisius Senensis, Alexandri VII. Pontificis ex fratre nepos, Augusti ex secunda vxore Francisca Piccolominea, patria Senensi filius, Diaconus Cardinalium Collegio Clementis IX. Pontificis beneficio iuuenis adhuc, non enim ætatis suæ vndeuigesimum excesserat annum adscriptus, Diaconiam S. Mariæ in Dominica obtinuit, & sub Clemente X. legationem Ferrariensem administrauit: cum autem in Galliam cum Flauio fratre patrueli Cardinali, & Legato Apostolico se contulisset, gentium mores, regionum situs, locorum omnium interualla, naturam marium, positiones Vrbium eleganti carmine ante purpuram descripsit. Viuit hoc anno 1676. scientiarum omnium, nec non pietatis studiosissimus, præestque legationi Ferrariensi.

De hoc tractant Auctarij Ciaconij.

Sigizzo iunior, patria Bononiensis, ex familia nobili Blanchetta ab Honorio II. Romano Pontifice renuntiarus Presbyter Cardinalis SS. Petri, & Marcellini in schismate contra Innocentium II. pro Anacleto Pseudopontifice stetit, & scripsit in eiusdem defensionem tractatum, olim in Bibliotheca Ducis Vrbinatis M. S. asseruatum; obijt post annum salutis 1136.

Meminere huius Ciaconius cum Auctarijs in Honorio II. Massinus in Bononia illusttata, Ghirardaccius, Leander Albertus, alijque plures.

Siluerius, alijs Cœlius Siluerius Hormisdæ Papæ ex legitimo thoro filius, S. R. E. Subdiaconus Regionarius, tum Pontifex Maximus Cleri Suffragiis electus, vt ecclesiam contra Vigilium tueretur, Epistolas plures euulgauit, quarum vnam Cæsar Baronius in Annalibus Ecclesiasticis protulit, alteram apud collectores inuenies typis Venetis euulgatam anno 1574. Aliæ, præter has, nomine Siluerij typis datas, fictitiæ, præcipuorum Scriptorum voce reputantur. Cum autem administrasset Christianam Rempublicam annis tribus, vndecimque diebus, relegatus ad Pontinas diem clausit extremum 12. Kal. Iulij anno reparatæ salutis 540.

Est Siluerij mentio apud Martyrologium Romanum, Baronium in Notis, & in Annalibus, S. Antoninum, Ciaconium, eiusdemque Auctarios.

Siluester Ruffini filius, patria Romanus, primò Presbyter Cardinalis, mox Summus Pontifex Epistolas varias scripsit, vt constat ex literis ad illum datis ab Helena Imperatrice, ab Alexandro Patriarcha Alexandrino, Marino Archiepiscopo Arelatensi, a b Osio Cordubēsi Episcopo, à Constātino Imperatore, & ab al js. Cum autem rexisset sanctissimè Ecclesiam per dies quatuor supra annum 21. summa senectute corporis vinculis solutus ad prœmia euolauit æterna pridiè Kal. Ianuarij anno Christi 335.

Viri huiusce memoriam celebrant Martyrologia omnia, ac Menologia Græcorum, nec non Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Siluius Antonianus Romanus Presbyterorum Cardinalium Collegio cum Titulo S. Saluatoris in Lauro à Clemente VIII. Pontifice Maximo adiunctus, Purpuræ sacrę ornamentum, Summorum Pontificum deliciæ, naturæ miraculum, doctrina ac pietate præstans scripsit Caroli Cardinalis Borromei suasu.

De Christiana puerorū educatione, librū excusum Veronæ.

Disser-

Dissertationem de obscuratione Solis in morte Christi

De successione Apostolica

De stylo Ecclesiastico, seu de conscribenda Ecclesiastica historia.

De Primatu S. Petri.

Commentariolum aduersus illos qui asserunt S. Petrum Romæ primùm, tum Antiochiæ sedem habuisse.

Homilias plures.

Responsionem ad Oratores Alexandrinos nomine Clementis VIII.

Lucubrationes in Rhetoricam Aristotelis, & in Orationes Ciceronis.

Orationes tredecim Ferrariæ, & Romæ habitas, quarum aliquas cum vita Auctoris edidit Ioseph Castalio, illam ad Pium V. pro Victoria contra Turcas Bzouius in Tomo vltimo.

Explicationes, & Centurias varias.

Breuia Apostolica plura.

De Italiæ calamitate carmen.

Carmina heroica ad Cæsarem.

De B. Mariæ Virginis triumpho Carmen.

Symbolum Apostolicum in Catechismo Romano explicauit.

Epistolam ad Dominicum Millinum.

Aliaque plura M. SS. apud Flaminium Ceresolum se vidisse fassus est Andreas Victorellus.

Naturæ debitum persoluit Romæ apud S. Marcum in Palatio Pontificio 17. Cal. Septembris voluentis seculi tertio anno, ætatis 63. Iacet in Ecclesia S. Mariæ in Vallicella sub hac Epigraphe.

SILVIVS ANTONIANVS
Presb. Romanus sacellum ornauit
Locum sepulturæ deligit
Anno Domini MDLXXX.

Multis post annis idem ornatius effecit, sequenti adiecta inscriptione.

SILVIVS ANTONIANVS
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ

Presby-

Presbyter Cardinalis
Sacellum translatum decentius ornauit
Anno ſalutis MDCI.

Vide de hoc plura apud Auctarios Ciaconij,& laudatum Caſtelionum in vita.

Simon Beaulieu apud Bellum locũ in Bria Campaniæ, familia nobili ortus, renuntiatur Archidiaconus Carnotenſium,& Pictauij, tum Canonicus Bituricenſis, Sanctique Martini Turonenſis, quibus in Eccleſijs tantam ſui nominis famam excitauit, vt non modo Archiepiſcopatu Bituricenſi honeſtatus, verum etiam ſacram Purpuram adeptus fuerit. Hunc Bonifacius VIII. legatum miſit in Gallias ad componendum bellum inter Philippum IV. Franciæ, & Eduardum II. Angliæ Reges. Vrbe veteri anno MCCXCVII. die Auguſti 18. ad meliorem vitam abijt; conditus ante aram maximam Eccleſiæ S. Franciſci cum Epitaphio in tabula marmorea exarato pretereuntium pedibus ferè conſumpto, vbi ſtemmata domus delineata ſpectantur.

Simonis hæc foſſa Ti.... Cardinalis - ... oſſa
Francia Papatus fuit huic Regi quoque gratus.
Cardo...... Prenes .... Bituris tanta pietas
Anno 1297. 18. die Menſis Aug. Obijt.

Sed, & alia Tumulo eiuſdem Cardinalis in Presbyterio Templi Abbatiæ S. Mariæ Ioyaci ante maius altare legitur, & eſt talis.

Quem lapis iſte tegit, Simon virtute ſubegit
Iuſtus perfidiam, largus auaritiam.
De bello fuit iſte loco Primas Aquitanus
Ex dono meriti, Prælatus Bituricanus
Fit Carnotenſis prius, Archi Bituricenſis
Poſt fit Prælatus, Cardine ſine datus.
Tres annos demas, tantum de mille trecentis
Et poſt quindenam Matris Domini morientis
Lunæ quere diem, tunc habuit requiem.
Qui legis hic plores, & Chriſtum dulciter ores
Tranſeat examen, & requieſcat amen.

Extant huiuſce Cardinalis acta Synodi Prouincialis quam habuit in ſua Eccleſia anno ſalutis humanæ 1282. & literæ quarum

aliquas referunt Sammarthani Tomo 1. Galliæ Christianæ. Vide Auctarios Ciaconij.

Simon de Borsano, seu de Boyssano, vel Borsinus, aut de Bousano Mediolanensis ex Archiepiscopo Patriæ Presbyter Cardinalis SS. Io: & Pauli à Gregorio XI. Pont. Max. renuntiatus, elucubrauit perutile Volumen super Clementinarum librum. Clementis VII. Pseudopontificis partes sequutus in eius obedientia diem clausit extremum Niciæ in Prouincia 4. kal. Septembris anno seculi decimi tertij primo supra octogesimum, ibidemque sepultus, vti referunt Ciaconius cum Auctarijs, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, & alij apud eosdem.

Simon de Bria natione Gallus haud ignobili genere natus sed doctrina, rerum gerendarum experientia, animi magnitudine, morum, & vitæ integritate insignis, Presbyter Cardinalis S. Cæciliæ, Legatus Sedis Apostolicæ in Gallijs, deinde Romanus Pontifex Petri nauim rexit sub nomine Martini II. alijs IV. per mensem vnum, diesque septem supra annos quatuor, in cuius commodum Epistolas plures ad diuersos misit, quarum registrum M. S. asseruatur in Vaticano; illas Magno, illustri Sueciæ Regni datas exaratas inuenies apud Io: Vastonum Gothum in Viti Aquilonia.

Perusij quo secesserat lenta febri sensim vexatus obijt 4. Kalen. Aprilis Anno Dominicæ Incarnationis. 1285.

Meminit huius Eberardus in Chronico, Io: Trithemius, Genebrardus, Seuerinus Binius, Ægidius Viterbiensis, Papyrius Massonus, Frizonius, Ciaconius, & alij plures.

Simon (quem alij Petrum nominant, sed malè, fuit enim Petri frater) de Cramado, seu de Crammaudo, natione Gallus ex Magistro libellorum supplicum Aginnensi primò, tum Biterrensis, Carcassonensis, Auenionensis, Pictauiensis, Remensis Præsul, & Patriarcha Alexandrinus euulgatus interfuit Synodo Parisiensi habitæ anno salutis 1398. ad schisma in Ecclesia Romana extinguendum, in qua publicatus est Tractatus de Schismate, quem Simon composuerat. Post Concilium Pisanum purpuram accepit à Ioanne XXII. seu XXIII. Pont. Max. cum Titulo S. Laurentij in Lucina. Interfuit etiam Concilio Constantiensi, in quo Concionem habuit elegantem die Dominico 27. Aprilis Mensis themate sumpto ex ijs Scripturæ verbis, libera Deus Israel ex omnibus tribulationibus suis Ecclesiam.

Constantia recessit in Galliam, vbi naturæ debitum persoluit anno

anno 1429. Pictauij sepultus in Cathedrali cum hoc Epitaphio, & Effigie alabastrina.

SIMON S. R. E.
Et S. Laurentij in Lucina
Presbyter Cardinalis,
Et Episcopus Portuensis;
Iacet in hoc sepulchro,
Cuius imago de Alabastro
Est super tumulum marmoreum posita,
Et
Statua Cardinalis
In proximo prędicto sepulchro contiguo.
Qui dum fuit Romæ promotus.
Ad Cardinalatum erat Archiepiscopus
Remensis,
Et pro sustentatione sui status fuit sibi datus
Episcopatus Pictauiensis,
Cuius etiam ante permultos annos
Fuerat Episcopus,
Et fundauit in ista Ecclesia vnam præbendam
Cum grosso quadraginta librarum
Pro nutrimento vnius Magistri,
Et sex Puerorum
In Musica instruendorum
Ad faciendum diuinum seruitium.

Reliqua sunt obliterata.

Est nostri Simeonis mentio apud Auctores Galliæ Christianæ, & Purpuratæ, apud Auberyum, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, & alios.

Simon

Simon Pasqua Genuensis Galeatij, & Peregrinæ Stellæ filius, Philosophiæ, ac Medicinæ, græcæ, latinæque linguæ cognitione clarus in Britanniam ad Philippum Regem, Mariæ Anglorum Reginæ Maritum, Patriæ nomine gratulatum missus, à Pio IV. Lunensis, & Sarzanensis Episcopus anno salutis 1561. delectus, ac S. R. E. Cardinalis cuulgatus, anno eiusdem seculi 65. Romæ post paucos menses defunctus, in Titulo S. Sabinæ, cui prefuerat sepulturam accepit, pro posteris relinquens M. SS. Relationem suæ legationis Britanniæ.

Instructionem pro Patribus Concilij Tridentini, cui, & ipse adfuerat.

De Podagra Opusculum quod extabat in Bibliotheca Ducis Vrbini

Consilium pro immaculata Virginis Mariæ Conceptione, quo Sanctorum Patrum, tum Græcorum cum latinorum sententiam in hac re exponit.

Contra errores Græcorum opusculum

Epigraphes sub qua iacuit in Eccclesia S. Sabinæ talis est.

SIMONI PASQVÆ
Viro omni doctrina
Probitate, Morum suauitate ornatissimo
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbytero Cardinali S. Sabinæ
Qui annum agens LXXII.
Menses x. Dies 7.
Anno salutis MDLXV.
Pridiè Nonas Sept.
Relicto bonis omnibus
Incredibili sui desiderio, ad meliorem vitam
Commigrauit.
Genuam post annum cum Maioribus suis
Sepeliendus translatus
Stephanus frater Fratri gemino
Faciendum curauit

Et Octauianus Pasqua
Referendarius Apostolicus
Fratris filius mœrens.

Plura habent Ciaconius cum Auctarijs, Auberyus, Panuinius, Contelorius, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, & alij.

Simon de Sully seu de Soliaco, Ægidio II. Soliacensi Domino ex Lucia de Chareton natus, natione Gallus, ex Archiepiscopo Bituricensi Presbyter Cardinalis Tituli S. Cæciliæ à Gregorio IX. renuntiatus anno 1232. sedis vltimo, legationis officio in Regno Franciæ, in diœcesi Lugdunensi, partibusque Transmarinis fuit decoratus, vt fidem facit Diploma datum Viennæ 7. kal. Octobris, Pontificatus Gregorij anno 4. Obijt deindè Simon 6. Id. Augusti anno eodem quo Cardinalium Collegio fuerat adscriptus. Sepultus in Metropolis Choro sub lamina ærea his versibus.

Exuperans hæres Simon, en in Presule Præses
Orator castus, patiens sine crimine fastus
Deuotus Christo, tumulo requiescit in isto
Bis sexcentenos octo quater egerat annos
Christus homo, sexto Sextiles euolat Idus.

De huius Cardinalatu nihil habetur explorati in Tabulis Soliacensis familiæ.

Extat M. S. nostri Simonis Intinerarium per Burdegalensem Prouinciam, & ei subiectas Diœceses, cum eas iure Primatiæ suæ visitauit.

Meminere Simonis Sammarthani in Gallia Christiana, Petrus Frizonius in Purpurata, Auctarij Ciaconi. Auberyus, Philippus labbè & alij.

Simplicius natione Italus, patria libertinus ex S. R. E. Cardinali creatus Summus Pontifex, Petro Eutychianistæ Constantinopolitano Episcopo damnato, scripsit in Ecclesiæ commodum Epistolas duasdeuiginti, quæ legi possunt in Tertio Tomo Conciliorum. Alias misit ad Acacium Constantinopolitanum hactenus ignotas. Præfuit Ecclesiæ Catholicæ annos 15. Menses vij. totidemque dies, cuius obitus contigit principio Mensis Martij anno reparatæ salutis 483.

Celebrant Simplicium Martyrologium Romanum, Baronius in Notis, & in Annal. Anastasius Bibliothecarius, Panuinius Ciaconius cum Auctarijs, alijque quamplures.

Sinibaldus Fliscus nobilis Genuensis, Presbyter Cardinalis S. Laurentij in Lucina, S.R.E Vicecancellarius, diuini, humanique iuris consultissimus, qui Petri Cathedram ascendens dictus est Innocentius IV. omnium primus Eremitis S. Augustini Protectorem constituit Richardum Diaconum Cardinalem S. Angeli, & scripsit

Contra Petrum de Vineis Friderici Cæsaris Cancellariũ Opus.

De potestate Ecclesiastica Apologeticum, quod M.S. asseruatur in Bibliotheca Vaticana

De potestate Imperij, & Ecclesiæ alterum librum ex Posseuino.

Interpretationem in vestus Testamentum

Vitam S. Guillelmi Episcopi septuagesimi noni Bituricensis M.S. in Vaticano

Regulam Clarissarum

Formam vitæ M.S. in Vaticano

Exceptionum librum.

Authenticas quas addidit ad Gregorij IX. Decretales

Commentaria, seu Apparatum super lib. 5. Decretalium.

Patauij in Bibliotheca Cathedralis Ecclesiæ reperitur Innocentij huius volumen super decretales, quod inscripsit, Hanc Decretalem, teste Iacobo Philippo Tomasino in suis Bibliothecis Patauinis, sed an hoc aliud sit à superiori nil certi habeo; initium tamen videtur diuersum ab alio.

In Oxoniensi Bibliotheca Collegij noui erat Summa Innocentij IV.

Volumina quinque Registri Innocentij assaruantur M.SS. in Vaticano.

Eiusdem Concilium Lugdunense habetur Tomo VII. Conciliorum cum notis Binij.

In sextum etiam Decretalium scripsisse Innocentium nostrũ affirmat Posseuinus.

Tum Epistolarum ad diuersos librum vnum: quarum plures, Priori videlicet, ac Fratribus Ordinis Prædicatorum de VVisbi, Lingocopensis Diœcesis per Gothlandiam, aliasque Archiepiscopis Scarensi, & Vpsalensi, eorumque suffraganeis, & illas Episcopis Lincopensi, Bergensi, Nidrosiensi, ac Alphonsiensi, nec non alias toti Clero Regni Sueciæ datas inuenies apud Vitim

Aquiloniam Ioannis Vastoni Gothi. Ordinauit insuper ex Baronio in notis ad Martyrologium Romanum ad diem 15. Septembris Officium quod in Octaua Natiuitatis B. Mariæ legitur; Clero Beluacensi festum diem inuentionis S. Stephani Prothomartyris celebrandum indixit; Archiepiscopo Prusiæ vt ante se Crucem deferret concessit; Fratres Ordinis Minorum ad Tartarorum Principem, Prædicatorum verò ad Iacobitas, Nestorianos, Gregorianos, Armenos, Græcos, Maronitas, & Mosolinos ad promulgationem Euangelij misit; Tumultuante autem Polonia Legatum Apostolicum ad componendas eas turbas, Iacobum Leodiensem Archidiaconum direxit; legatos alios instituit pro Prussia, Germania, Italia, & Hispania; Sacræ Carmelitarum familiæ institutam excolendæ vitæ religiosæ rationem confirmauit; Placentiæ Academiam erexit, omnibusque prærogatiuis, quibus Parisiensis gauderet, ornauit, Ianuensis Archiepiscopi auctoritatem in nonnulla Terdonensis Dioecesis oppida amplificauit; Scemensi Episcopo permisit vt in diuinis officij libris Sclauonico charactere exaratis vteretur. At cum anno 1246. Russi, seu Prussi ad Romanæ Ecclesiæ rediissent, qui licet euangelica luce antea fuissent collustrati, in Græcorum tamen schismate, atque erroribus mersi iacuerant, Archiepiscopo, Sedis Apostolicæ legato iniunxit vt, lectissimos quosque viros scientiæ, ac virtutum laude conspicuos, siue seculares Sacerdotes, siue ex Prædicatorum, ac Minorum religiosis familijs, & alijs Regularibus Episcopos illis præficeret, & consecrationis munus ijs impertiretur. Cum autem Ecclesiam rexisset Menses quinque dies XII. supra annos vndecim Neapoli viuendi finem fecit die 13. Decembris anno salutis 1254. ibidemque sepulchro datus, sequenti Elogio adonato.

Hic Superis dignus requiescit Papa benignus
Lætus de Flisco sepultus tempore prisco
Vir sacer, & rectus sacro velamine tectus
Vt iam collapso mundo temeraria passo
Sancta ministrari Vrbs posset quoque rectificari
Consilium fecit. veteraque iussa refecit.
Hæresis illisa tunc extitit, atque recisa
Mœnia direxit, rectè sibi credita rexit,
Strauit inimicum Christi colubrum Fridericum.
Ianua de nato gaudet sic clarificato.
Laudibus immensis, Vrbs tu quoque Partenopensis,

Pulcra decore satis, dedit hic sibi plurima gratis.
Hoc titulauit ita Vmbertus Metropolita.

D. O. M.

INNOCENTIO IV.
Pont. Max.
De omni Christiana Republica
Optimè merito
Qui natali S. Ioannis Baptistæ
Anno MCCXLIII.
Pontifex renuntiatus
Die Apostolor. Principi sacra coronatus
Quum purpureo primus pileo
Cardinales exornasset
Neapolim à Conrado euersam
S. P. restituendam curasset
Innumerisque alijs præclarè, & propè
Diuinè gestis Pontificatum suum
Quammaximè illustrem reddidisset
Anno MCCLIV.
B. Luciæ Virginis Luce, hac Luce cessit.
Annibal de Capua Archiep. Neap.
In sanctissimi Viri memoriam.
Aboletum vetustate Epigramma restituit.

Tanti viri laudes enarrarunt Augustinus Iustinianus in Annal. Genuen. Io: Fichardus in vitis Iurisconsultorum, S. Antoninus, Hippolytus Marraccius de Pontificibus Marianis, & in Bibliotecha, Federicus Federici de familia Flisca, Antonius Sanderus in Elogijs Cardinalium, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Siricius

Siricius natione Italus Patria Romanus, ex Presbytero Cardinali S. Pudentianæ titulo Pastoris electus sub eodem nomine Pontifex Maximus sedit in pontificatu Annos XIV. mensem vnum, dies 14. variasque scripsit Epistolas, quarum quatuor tantum extant aqud Binium Tomo 1. Conciliorum. Ex hac demum vita migrans 8. Martij anno à partu Virginis 398. sepultus in Cœmeterio Priscillæ via Salaria cum sequenti Epitaphio

Liberium lector, mox & leuita secutus
Post Damasum clarus, totos quos vixit in annos
Fonte sacro magnus meruit sedere Sacerdos
Cunctis vt populis pacem tunc solidam daret.
Hic pius, hic iustus, felicia tempora fecit,
Defensor magnus multos vt nobilis ausus
Misericors, largus, meruit per secula nomen.
Ter quinos populum qui rexit in annos amore
Nunc requiem sentit cœlestia regna potitus.

Plura de hoc referunt Anastasius Bibliothecarius, Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij.

Sixtus Pastoris filius Romanus, ex Presbytero Romanæ Ecclesiæ Pontifex euulgatus duas reliquit Epistolas decretales datas ad Episcopos Orbis vnam, alteram ad omnes Christi fideles. Cum autem sedisset in Petri Cathedra annos IX. menses x. occisus est ab impijs ob fidei christianæ confessionem s. Idus Aprilis anno à Christo nato 139.

De hoc Sancto tractant Martyrologia omnia, nec non Baronius in Notis, & in Annal. liber de Romanis Pontificibus inscriptus Damasus, Platina, Panuinius, Circonius cum Auctarijs, alijque quamplures.

Sixtus iunior natione Græcus, patria Atheniensis primò Presbyter Cardinalis tum Pontifex Maximus, demum cum sedisset menses nouem, diesque duodeuiginti Christi Martyr sexta Augusti die anno à partu Virginis 261. factus, scripsit Epistolas duas, ad Gratum Episcopum vnam, alteram ad Episcopos Hispaniarum. Huic aliqui tribuunt, sed malè, Sixti Philosophi librum Sententiarum.

Laudant sanctissimum virum latini in Martyrologijs, Græci in Menologio, nec non Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, Scriptores actuum S. Laurentij M. & alij.

Sixtus

Sixtus alius patria Romanus qui ex Presbytero Cardinali renuntiatus Pontifex, dictus est huius nominis tertius Pontifex, zelo fidei nil antiquius habuit quam Ecclesiam reddere in omnibus stabilitam; quare vt Patrem se prius exhiberet quam Iudicem ad Nestorium iam damnatum vt resipisceret literas dedit. At medicinam salutarem exhorruit ille. Similes ad Ioannem Antiochenum Præsulem Nestorij fautorem misit, suisque scriptis heresim illam semper dum vixit insectatus est. Huius libros de diuitijs, de malis Doctoribus, de operibus fidei, iudice futuro, & castitate edidit Iacobus Saluator Solanius Murgitanus seculo decimo sexto Romæ. Rexit autem Pontificatum annos 7. & mensem vnum, seu ex alijs annos 8. minus diebus triginta. atque ex hac vita decessit 5. Kal. Aprilis anno salutis humanæ 440.

Huius Sancti acta explicant Baronius in Annal. Anastasius Bibliothecarius, Panuinius, Platina, Petrarcha, Ciaconius, & alij multi.

Soter, alijs Concordius Soter Fundis in Campania natus ex S. R. E. Presbytero creatus Romanus Pontifex sedit in Cathedra D. Petri annos 7. menses 11. dies 17. scripsitque plures Epistolas, quarum duæ inter Decretales recensentur. Romæ in pace quieuit 10. Kal. Maij anno Domini 182.

Est Soteri mentio apud Martyrologia omnia, apud Baronium Eusebium, Ciaconium, & alios omnes qui historiam Pontificiam describunt.

Stanislaus Hosius Polonus ex Varmiensi Episcopo Presbyter Cardinalis S. Sabinæ à Pio IV. euulgatus, Maior Pœnitentiarius Sedis Apostolicæ legatus in Concilio Tridentino, ac in Regno Poloniæ, vir vitæ sanctitatis, eruditionis, atque eloquentiæ gloria celeberrimus, scripsit.

Confessionem Augustanam.

Confutationem Catholicæ fidei Christianæ aduersus Confessionem Augustanam.

Confutationem Prologomenon Brentij

De expresso Dei Verbo

De communione super vtraque specie Dialogum Trimembre euulgatum Parisijs 1561.

Latini sermonis obseruationes

De Sacerdotum coniugio. Parisijs 1561.

De Missa vulgari lingua celebranda. Ibidem.

Explicationem Salutationis Angelicæ

Iudicium

Iudicium, & censuram de adoranda Trinitate, in Ministros Tigurinos, & Hidelbergenses.

De loco, & auctoritate Rom. Pontificis in Ecclesia, & in Concilijs contra Orechouium.

Fabiani Quadrantini recantationes.

De oppresso Dei Verbo.

De actis cum diuersis Hæreticis

Epistolas triginta duas supra ducentas ad diuersos.

Examen, siue excussionem confederationis Hæreticorum

Excussionem alteram eiusdem confederationis

Orationes funebres duas in parentalibus Sigismundi I. & II. Poloniæ regum.

Homilias plures, latina, Germanica, & Polonica lingua

Literas ad Flaminium Nobilium

Apologiam Romanæ Curię, & Ciuitatis

Tractatum contra Politicos pro Episcopali, Ecclesiastica, ac Ciuili iurisdictione. Collationem veteris Ecclesiæ cum nostra.

Carmina contra Lutheri dogmata

Quæ Hosij scripta tanto Christiani Orbis consensu, & approbatione accepta sunt, vt ipso met adhuc in viuis agente bis, & tricesies prælo subiecta esse ferantur, Romæ, Lutetiæ, Lugduni, Antuerpiæ, Colonię, Louanij, Moguntiæ, Cracouiæ, Venetijs, & alibi in Gallicam, Italicam, Germanicam, Flandricam, Anglicam, Polonicam, & Arabicam linguam translata.

Excessit Capranicæ die 5. Augusti anno salutis humanæ 1579. Cadauer Romam delatum, sepulchrum in Ecclesia S. Mariæ Transtyberim sub hoc Epitaphio habuit.

D. O. M.

STANISLAO HOSIO

Polono

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ

Presb. Card.

Varmiensi Episcopo,

Maiori Pœnitentiario, vitæ sanctitatis,

Eruditionis,

Et

Et eloquentiæ gloria celeberrimo,
Catholicæ fidei accerrimo propugnatori,
Qui cum antiquæ probitatis,
Et Episcopi vigilantiæ præstantiam
In humilitate, caritate, castitate,
Et beneficentia
Expressisset hæreticas sectas scriptis,
Et consilijs sapientissimè,
Et feruenter oppugnasset,
Multos ab erroribus reuocasset,
Grauissimisque legationibus
Pro pace Ecclesiæ Dei,
Tum apud Carolum V.
Et Ferdinandum Cæsarem,
Tum præcipuè
In Sacro Concilio Tridentino
Pij IV. Pontificis nomine felicissimè
Perfunctus Christianæ Reipublicæ
Plurimum profuisset
Omnium virtutum laudibus,
Et exemplis
Ad imitandum abundans, obdormiuit
In Domino
Nonis Augusti Anno salutis
MDLXXIX.
Ætatis suæ LXXVI.
Stanislaus Hosius Patruo,
Et Stanislaus Rescius Patrono beneficientissimo
Executores Testamentarij Posuere.

Huius acta explicarunt Stanislaus Rescius in Vita, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Hippolytus Marraccius in Purpura Mariana, & in Bibl. alijque plures.

Stephanus Alberti filius, natione Gallus, mediocri genere ortus, optimæ, honestissimęque vitæ, & non mediocris eruditionis fama conspicuus ex Maiori Pœnitentiario, & Episcopo Ostiensi, renuntiatus Pontifex Maximus sub nomine Innocentij sexti Petri nauim rexit per Menses octo, diesque 26. supra nouennium, quò tempore scripsit Sermones aliquot, & Decreta Ecclesiastica, ac teste Posseuino, Foroliuiensibus Institutiones aliquas tradidit.

Literas Blanchæ Sueciæ, & Noruegiæ illustri Reginæ missas, aliasque Magno Sueciæ Regi datas ab hoc Romano Pontifice, rescripsit in Viti Aquilonia Ioannes Vastonus Gothus.

Decessit die 12. Septembris anno nostræ salutis 1362.

Debitis laudibus tantum virum exornant Auctores Galliæ Christianæ, & purpuratæ, Trithemius in Chronico Hirsaugiensi, Genebrardus, Odericus, Bzouius, Spondanus in Annal. Hieronymus Garimbertus, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Stephanus Bonuccius Aretinus, Ordinis Seruorum B. Mariæ Generalis, Episcopus Alatrinus, mox Aretinus, ac Presbiter Cardinalis SS. Petri, & Marcellini à Sixto V. renuntiatus reliquit M. SS. nonnulla sui ingenij monumenta in Aristotelem, & Magistrum Sententiarum quæ in Pisana sui Ordinis Bibliotheca asseruantur. Naturæ concessit Romæ die 2. Ianuarij anno salutis 1589. ætatis 68. & in Ecclesia sui Ordinis S. Marcello sacra conditus cum hoc Elogio.

D. O. M.

FRATRI STEPHANO BONVCCIO
Ordinis Seruorum
Ciui, & Episcopo Aretino
Sanctæ Rom. Eccl.
Presb. Card.
T T SS. Petri, & Marcellini,

Cum

Cum insignis religio, prudentia,
Et doctrina omnium iudicio
Et votis, ei maiora pararent, extincto
Ætatis suæ anno LXVIII.
Sal. humanæ
MDLXXXIX. die 2. Ianuarij
Ludouicus Bonuccius, & Io: Baptista Frat.
Patruo benemerito PP.

Vide plura apud Archangelum Gianium in Annalibus Seruitarum, Auberyum, Panuinium, Ciaconium, eiusque Auctarios, & alios.

Stephanus Constantini filius qui, ex Diacono Cardinali renuntiatus Pontifex Maximus dictus est huius nominis Tertius, scripsit Epistolas multas, quarum quinque leguntur in Tomo III. Conciliorum; cum autem vndetriginta dies supra quinquennium prudenterres Ecclesiæ administrasset viam Patrum ingressus obijt die 26. Aprilis anno a partu Virginis 757.

De nostro Stephano est mentio apud Baronium in Annal. nec non apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Platinam, Panuinium, Anastasium Bibliothecarium, & alios.

Stephanus Franchus Orhinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum S. Ioannis de Mattha Fundatoris discipulus ob præclara virtutum merita ab Innocentio III. Pont. Max. Presbyteris Cardinalibus cum Titulo Callisti, ex aliquibus adscriptus, Posteris reliquit de virtutibus, & Excellentijs B. Mariæ librum admirabilem, & alium de immaculata eiusdem Virginis Conceptione. obijt anno salutis 1218. iacet Maguntiæ apud Religiosos sui Ordinis. Legationem gessit sub eodem Pontifice in Germania, interfuit Concilio Lateranensi; ob sanctitatem à suis Religiosis inter Beatos connumeratus.

Meminit huius Franciscus à Iesu Maria in Catalogo Scriptorum sui Ordinis. Hippolytus Marraccius in Appendice Bibliothecæ Marianæ, Auctarij Ciaconij, Io: Petrus Crescentius in Præsidio Romano, Ioannes Figueras in Chronico Ordinis.

Stephanus Langthonus Anglus, Archiepiscopus Cantuariæ primò, tum Presbyter Cardinalis S. Chrysogoni sub Innocentio III. Pont. Max. insignis Theologus, artiumque magister, ac summus suæ ætatis Philosophus plura scripsit Opuscula, videlicet

Commentaria in Genesim
In Exodum
In Leuiticum
Super Numeros
Super Deuteronomium
In Iosue
In Iudicum libros
In Regum libros
In Paralipomena libros duos
In Iob libros 34.
In Ruth. librum.
In Tobiam
In Iudith
In Esther
In Psalterium
In Prouerbia Salamonis
In libros Machabæorum libros duos
In Ecclesiasten
In Canticum Canticorum
In Ecclesiasticum Notulas
Super Esdram
Super Esaiam
Super Hieremiam
Super Ezechielem
Super Danielem
Topologiam in Prophetas minores
Commentarios in Oseam
In Ioelem
In Amos
In Abdiam
In Ionam
In Michæam
In Nahum
In Habacuc
In Sophoniam
In Aggæum
In Zacchariam
In Malachiam
Super Epistolas Pauli libros 14.
Concordiam vtriusque Testamenti libris octo.

Quodque in primis memorabile existimo primus omnium sacras Biblias in capitula distinxit, ordinemque ab eo constitutum omnes Ecclesiæ quæ vsquè iam indè ab eo tempore fuerunt, secutæ sunt.

Scripsit insuper de vera pœnitentia opus sub Titulo, Adam vbi es?

libros duos de similitudinibus

Sermones sexaginta, inter quos tres de B. Maria semper Virgine

Constitutiones Oxonienses

De Sacerdotibus Deum nescientibus librum

Quæstiones Theologicas libro vno.

Vitam S. Thomæ Cantuariensis Archiepiscopi libris quinque

Vitam Richardi Regis Anglici

De factis Mahumeti Opus

Hexameron Carmine

Benedictiones in monte Ebali

De Maledictionibus

Annotationes sacrorum Bibliorum

Repetitiones lectionum

Annales Archiepiscoporum Cantuariensium libro vno, custodito M. S. in Collegio Cantabrigiæ S. Benedicti

Constitutiones Ecclesiasticas quadraginta octo.

De officio Archidiaconi

De Transactionibus

De postulando

De vita, & honestate Clericorum

De cohabitatione Clericorum, & Mulierum

De institutionibus

De peculio

De Parochijs

De furtis

De purgatione canonica

De pœnitentijs, & remissionibus

Insuper Tilmannus Carthusianus in Tomis Allegoriarum fragmenta nonnulla huius Auctoris, stylo non ingrato, edidit.

Obijt Cantuariæ post electionem Honorij III. die 9. Iulij mensis ante an. 1223. quo autē præcisè anno, mihi ignoto. Sepultus in Sacello S. Michaelis Principis Ecclesiæ Cantuariensis sub altari propè gradus Australes, vbi eius monumentum sine vlla inscriptione adhuc visitur

De

De hoc viro docto tractant Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Pitsæus de Script. Angl icis, Henricus Ludouicus Rupipozæus in Nomenclatore Cardinalium, Richardus Smitheus de Archiep. Angliæ, & alij plures.

Stephanus Marini filius, patria Romanus, Diaconus Cardinalis primò, mox Pontifex Maximus huius nominis V. per sex mēses, diesque 23. Epistolam vnam scripsit quæ M.S in Vaticano, & in Decreto Gratiani dist. 33. Can. 38. inuenitur. obijtque 8. kal. Februarij anno salutis 817.

De hoc agunt Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs in Vita, Baronius in Annal. Anastasius Bibliothecarius, Theganus Treuirensis Corepiscopus, & alij quamplures.

Stephanus Olybrij filius, Aprutinus, Presbyter Cardinalis S. Cæciliæ à Zaccharia factus, deindè Romanus Pontifex sub nomine Stephani huiusce nuncupationis tertij, scripsit Epistolas plures ad diuersos, quarum vna tantum extat in Tomo 5. Conciliorum. Varias refert Iacobus Gretserus è Societate Iesu; quinque enumerat Baronius, plures Ferdinandus Vghelli us in sua Italia sacra. Hic summo Magistratu functus per menses quinque, diesque viginti supra triennium pridiè Kal. Februarij anno salutis 772. è viuis abijt.

Est Stephani mentio apud Ferdinandum Scholasticum in Chronico, Anastasium Bibliothecarium, Eginhardum, Baronium in Annal. Theganum de gestis Ludouici Pij, Ciaconium, & alios.

Stephanus Palosius Romanus ex Episcopo Tudertino Presbyter Cardinalis S. Marcelli, & S. R. E. Camerarius ab Vrbano VI. euulgatus

Constitutiones scripsit pro Clericis Tudertinis. Denatus Romæ 3. Kal. Maij anno post Christum natum 1398. cuius Sepulchrum apud Basilicam liberianam sequenti Epigraphe annotatum fuit.

Hi iacet
Reuerendiss. Pater in Christo
D. STEPHANVS PALOSIVS
Tit. S. Marcelli
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presb. Card.

Archi-

Archipresbyter huius Basilicæ
Qui obijt anno Domini MCCCXCVIII.
Mens. April. D. 29.
Cuius anima requiescat in pace.
Amen.

Plura de hoc habent Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Auberyus, Ciaconius cum Auctarijs, Panuininş, & alij.

Symmachus, alijs Cœlius Symmachus, Fortunati Filius, natione Sardus, ex Diacono Cardinali creatus Ecclesiæ Princeps, sub eodem nomine illam rexit annis 15. Mensibus 7. diebus duodetriginta, scribendo Epistolas multas, quarum vndecim inueniuntur in Tomo III. Conciliorum, & vna ad Theodorum Italiæ Regem euulgata Venetijs anno 1574.

De hoc Sancto viro vide reliqua apud Baronium in Notis, & in Annal. Binium, S. Antoninum, Ciaconium cum Auctarijs, Panuinium, aliosque quamplures.

Telesphorum

T

Helesphorus natione Græcus, patria Thuriensis in Calabria, Presbyter primò S.R.E. deindè Pontifex Epistolam decretalem ad omnes fideles dedit quam fictitiam reputant Hæretici, sed eis opponuntur Auctores multi. Cum autem sedisset an. X. Mensibus vij. diebus 27 capitis abscissione gloriosissimè martyrium subijt Nonis Ianuarij anno à Christo nato 150.

Celebrant Sanctum istum Martyrologia ferè omnia, Baronius in Notis, & Annal. Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij.

Theobaldus Stampensis natione Anglus vir singulari pietate præditus, & bonarum artium cultor studiosissimus, S. R. E. Cardinalis sub Nicolao IV. cum esset doctissimus contra errorem deperditæ sententiæ, asserentis Christum Dominum non tradidisse Petro Apostolo, eiusque Successoribus regimen, & curam totius Ecclesiæ, scripsit eruditè

Item Disputationum variarum librum vnum

Contra errantes in Theologicis librum alterum

Romæ debitum naturæ persoluit anno salutis 1288. seu ex alijs 1298.

Meminere huius cum Pitsæo Historici omnes Anglici, Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, & alij multi.

Theodorus Sanseuerinus Campanus ex Comitibus Marsorum Bernardi filius, Monachus Cassinas, Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Dominica sub Alexandro II. scripsit Sermones de S. Placido

Vide reliqua apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Arnoldum Vuion, & alios.

Theodorus natione Græcus, Hierosolymis natus, ex S.R.E. Cardinali electus Pontifex Maximus Rempublicam Christianam administrauit per annos sex menses quinque, dies vndeuiginti, in cuius bonum literas dedit Paulo Patriarchæ Constantinopolitano hæretico Monothelitæ, in illum benignitate propria Pontificis Romani vtens. Ex hac deinde vitâ migrauit pridiè Idus Maij anno à partu Virginis 649. Sepultus in Porticu Vaticanæ Basilicæ cum Epitaphio, cuius solum initium ad nos peruenit, & est tale.

Incubat

Meminere Theodori Anastasius Bibliothecarius, Platina, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij plures.

Theodorus Caetanus Sancti Theodori Diaconus Cardinalis Auctor fuit Astesano Astensi, seu de Astesanis Ordinis Minorum Theologo, & Canonistæ vt summam Casuum Conscientiæ, quæ Astesana dicitur, libris octo distinctam scriberet; huius Epistolæ habentur in operis limine.

Vixit initio seculi decimi quarti post Christum natum.

Meminere huius Lucas Vadingus de Scriptoribus Ordinis Minorum, & Andreas Rossottus in Syllabo Scriptorum Pedemontij sub nomine Astesani

Theodorus S. R. E. Diaconus Cardinalis vixit initio seculi quinti, sub cuius nomine est Dialogus cum Palladio Episcopo Helenopolitano de Vita S. Ioannis Chrysostomi, latinus factus ab Ambrosio Monacho Carthusiano, & editus Parisijs anno 1609. in Tomo 2. Operum Chrisostomi, studio, & cum Notis Frontonis Ducæi.

Theodorus Lælius Episcopus Taruisinus inter Cardinales à Paulo II. renuntiatos recensitus, scripsit.

Apologiam pro fœdere Venetorum, & Sigismundi Austriaci
Gratulationem pro Pio II. ad Venetiarum Ducem
Orationes quinque
Epistolas multas
Grammaticam cuius meminit Bibliotheca vniuersalis
Opus contra Georgium Heimbergium

Romæ denatus iacet in æde S. Mariæ antiquæ cum hoc Epitaphio

THEOD: LÆLIO
Taruisino Episc.
Diuini, humanique iuris consultissimo
Ac Pauli II. Pont. Max.
Referendario
Qui vixit Annis XXXVII.
Mens. ij. diebus 22.
Gaspar Lælius

Faciendum curauit MCCCCLXVI.
Pridiè Kal. April.

De hoc Cardinali Panuinius, Ciaconius, Ferdinandus Vghellius tractant.

Theophylatus ex Comitibus Tusculanis, Alberici filius Diaconus Cardinalis, qui Petri Cathedram ascendens in illa sedit per annos 12. Menses 4. diesque 20. sub nomine Benedicti VIII. alijs IX. scripsit Epistolas plures, quarum duas, vnam ad Rolandum Præpositum Florentiæ, alteram ad Clerum Clusinæ Ecclesiæ rescripsit in sua Italia sacra Ferdinandus Vghellius. Hic anno 1045. Kal. Maij cum se omnium odio, ac contemptu haberi videret, nec satis roboris ad tantum procellam sustinendam haberet Pontificatu se abdicauit.

Vide reliqua apud Leonem Ostiensem, Panuinium, Platinam, Baronium, Ciaconium, eiusdemque Auctarios, & alios.

Mag. Fr. Thomas Anglus Ordinis Prædicatorum, sacræ Theologiæ Doctor Presbyter Cardinalis S. Petri ad Vincula sub Vrbano VI. scripsit super Aristotelis Philosophiam vniuersam libros plures, & quodlibeta varia. Mihi incertum quo tempore è vita abierit, Aliqui confundunt Thomam hunc cum Thoma Iorgè, sed malè, nam hic adfuit à confessionibus Riccardo II. Regi Angliæ qui cœpit regnare anno 1377. ille verò Eduardi I. defuncti anno 1307.

De nostro Thoma agunt Io: Pitsæus de Scrip. Angliæ, Antonius Senensis in Bibliotheca Prædicatorum, Auctarij Ciaconij, Vincentius Maria Fontana in Theatro Dominicano, alijque quamplures.

Mag. Fr. Tomas Badia natione Italus, patria Mutinensis, Ordinis Prædicatorum Religiosus, Presbyter Cardinalis S. Siluestri in Campo Martio sub Paulo III. Pontifice Maximo Posteris reliquit Commentaria in libros octo Physicorum Aristotelis, nec non in libros de anima, in libros Metaphysicorum.

Insuper de Prouidentia Dei opus.

Quæstionum Physicalium, & Metaphysicalium librum vnum

Mortuus est Romæ die 6. Septembris anno seculi decimi sexti septimo supra quadragesimum. Cineres ad Limina S. Mariæ super Mineruam cum hac Epigraphe.

D. O. M.

THOMÆ BADIÆ

Mutinensi,

Eruditione, continentia,

Ac

Sanctitate clarissimo Card. Diui Siluestri,

Qui

Et amplissimo Ordini Senatorio,

Et cunctis mortalibus miræ cuiusdam

Frugalitatis, religionis,

Atque omnis vitæ incredibile

Exemplum reliquit,

Alijs verò quibuscumque honoribus

Non tam vti voluit,

Quam dignus videri,

Quos tamen sola morte existimatus est

Fugere potuisse.

Franciscus Badia Fratri Opt. posuit.

Vixit annos LXIII. Menses ix.

Dies 27.

Thomas Badia Card. S. Siluestri

Ordinis Prædicatorum

Decessit è vita

Anno MCCCCCXLVII.

Octauo Id. Septemb.

De hoc plura Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Aubcryus, Vincentius Maria Fontana, alijque plures.

Thomas Bourcherius Anglus, doctrina, probis moribus, ac pietate Orbi Christiano clarus, Oxoniensis primò Academiæ Alumnus, deindè Cancellarius, ex Eliensi Episcopo Cantuariensis Archiepiscopus, Angliæque Primas, tum Presbyter Cardinalis S. Cyriaci à Paulo II. renuntiatus plura edidit referentibus Auctore Catalogi Scriptorum Angliæ, & Polidoro Virgilio, sed quæ nam fuerint, præter Decreta quædam Synodalia me latet. Decessit in Anglia die 22. seu 30. Mensis Martij anno salutis 1486. & Cantuariæ conditus in Ecclesia principe cum sequenti inscriptione.

Hic iacet
Reuerèndissimus Pater, & Dominus
D. THOMAS BOVRCHIER
Quondam Sac. S. Romanæ
Ecclesiæ S. Cyriaci
In Thermis Cardinalis
Et Archiepiscopus huius Ecclesiæ
Qui
Obijt 30. die Martij, anno
MCCCCLXXXVI.
Cuius animæ propitietur Deus.

Præter laudatos celebrant Thomam Auctores omnes Anglicanæ historiæ, Ciaconius cum Auctarijs, & alij apud eosdem.

Thomas de Capua, seu de Episcopo, Campanus sub Innocentio III. Presbyter Cardinalis S. Sabinæ, Beatissimæ Virginis Mariæ cultor studiosissimus, in cuius honorem edidit, Antiphonam cuius initium Virgo Parens gaude.

Elucubrauit etiam artis dictaminis Summam,

Et Epistolam Innocentij IV. nomine misit ad Imperatorem Federicum

In laudem quoque S.Francisci Minorum Institutoris Hymnos composuit quorum principium est. In cœlesti Collegio; Decus morum; Dux Minorum &c.

E viuis ereptus est Anagniæ 11. Kal. Septembris anno à partu Virginis 1243.

Est nostri Thomæ mentio apud Ciaconium in Vita, Hippolytum Marraccium in Bibl. Mariana, & apud alios plures.

Mag. Fr. Thomas Ioyce, seu Iossius, vel Iorsius, quem S. Antoninus, & Volaterranus Theba dum nominant, Ordinis Prædicatorum Alumnus, natione Anglus, Alberti Magni discipulus, S. Thomæ Aquinatis condiscipulus, Clementis V. Pontificis Maximi beneficio Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Sabinæ adscriptus, reliquit pro Posteris.

Super quatuor libros Sententiarum Commentaria.
Postillam in Psalterium
Sermones per Annum
De doctrina Scolarium Opusculum
De Conceptione Beatæ Mariæ semper Virginis librum
Commentaria in Genesim
Super Boetium de Consolatione, & de disciplina Scholarium libros duos.
Contra Ioannem Scotum
De Concordantia librorum S. Thomæ Aquinatis
Postillas in Prouerbia Salomonis.
In Canticum Canticorum notas,
In libros S. Augustini de Ciuitate Dei Annotationes.
Quodlibeta
Opus aduersus Iconoclastas
Quæstiones Theologicas
De statu animarum post mortem
In Isaiam librum vnum
Alterum in Hieremiam
In Epistolas Canonicas
In Apocalypsim S. Ioannis
Clementis Pontificis iussu discussit Petri Ioannis Oliui doctrinam contra paupertatem Minorum.

E vita excessit die 13. Decembris anno à Natiuitate Christi 1310. seu ex alijs 1311. apud Allobroges Legatus Apostolicus electus ad ornadum imperiali diademate Henricum Imperatorem. Corpus iacebat in Oxoniensi Cœnobio Patrum Prædicatorum.

Vide plura apud Historicos Anglicos, nec non apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Henricum Ludouicum Rupipozeum in Nomenclatore Cardinalium, Vincentium Mariam Fontanam, & alios Scriptores Dominicanos.

Thomas Iurisconsultus Anglus, vir ingenij magni, multæ prudentiæ, eruditionis variæ, integerrimę vitæ ad Episcopatum Dunelmensem peruenit, deinde à Ioanne penultimo Pontifice circa annum Domini 1410. Presbyter Cardinalis renuntiatus, quædam de materia legum scripsit, vt habent.

Ioannes Pitseus de Scriptoribus Angliæ, & in Catalogo Episcoporum Dunelmensium, Panuinius, & reliqui qui de Cardinalibus scripserunt.

Thomas Langlei, seu Armellinus, natione Anglus Presbyteris Cardinalibus sub Ioanne XXII. alijs XXIII. adiunctus Quædam elucubrauit ad Iurisprudentiam spectantia, quæ autem illa sint ad mei notitiam non peruenit. Naturæ debitum persoluit anno seculi decimi quinti septimo supra trigesimum.

Reliqua huiusce Cardlnalis acta percurrere quisque poterit apud Panuiuium, & Ciaconium, qui alios proferunt Scriptores qui de hoc tractarunt.

Thomas Parentucellus Sarzanensis, Bartholomæi atque Andreolæ filius, ex Canonico Bononiensi ad eiusdem Vrbis Eugenij IV. beneficio euectus, adeo felici, inoffensoq; gradu ad dignitates alias ascendit, vt vnius anni curriculo, Bononiensis Episcopus, Cardinalis, ac Summus Pontifex euaserit sub nomine Nicolai V. in supremo throno doctrina præstantibus viris studuit, Bibliothecam Vaticanam nobilibus, eruditisque monumentis ornauit, & ne sua deessent scripsit Epistolas doctissimas, quarum Regestrum asseruatur M. S. in ea.

Scriptis etiam consignauit Orationem habitam ad Cardinales post Eugenij obitum; nec non Antiphonam, & Orationem pro B. Clara de Montefalco, sanctissima Moniali Sancti Augustini.

Constitutiones Ecclesiasticas

Regulas Cancellariæ à Prædecessoribus editas collegit, & certo ordine, quibusdam etitam additis digessit.

Virginis Conceptionem immaculatam Diplomate prædicauit, illustrauitque simili Hallensem Deiparam.

Cum autem Petri nauim rexisset annos octo diesque vndeuiginti, Nono Kal. Aprilis anni 1455. in Vrbe è vita migrans, sepultus in Vaticano est sub tali Elogio.

Hic sita sunt Quinti Nicolai Antistitis ossa,
Aurea qui dederat secula Roma tibi,

Consilio

Consilio illustris, virtute illustrior omni
Excoluit doctos doctior ipse viros.
Abstulit errorem, quo schisma infecerat Vrbem,
Restituit mores, mœnia, Templa, domos.
Tum Bernardino statuit sua sacra Senensi
Sancta Iubilæi tempora dum celebrat.
Cinxit honore caput Friderici, ac coniugis aureo,
Rex Italas arcto fœdere composuit.
Attica Romanæ complura volumina linguæ
Prodidit: en tumulo fundite thura sacro.

Est Nicolai mentio apud Platinam, Panuinium, Ciaconium eiusdemque Auctarios, Bzouium, Odericum, Spondanum in Annal. Eccl. Vbertum Foliettam in Elogijs ligurum, Paulum de Angelis in descrip. Basilicæ liberianæ, Hippolytum Marraccium in Pontif. Marianis, & apud alios quamplures.

Thomas Vbrit Vide inferius Thomas Vurighit,

Mag. Fr. Thomas de Vio, siue Vius natione Italus, patria Caietanus, Ordinis Prædicatorum Generalis Magister, ac S. R. E. Presbyter Cardinalis S. Sixti à Leone X. euulgatus, legationis munere functus est in Germania apud Maximilianum Cæsarem & in Vngaria contra Turcas, vir vitæ sanctimonia, ingenijque Præstantia illustrissimus, subtilis Dialecticus, admirabilis Philopus, Theologus incomperabilis inter Eruditissimos sui seculi viros eruditissimus scripsit

In Vniuersalia Porphyrij
In libros Logicorum Aristotelis
De Anima
De Cœlo, & Mundo
In Pentateuchum Moysis
In libros historiales Bibliorum
In Psalmos Dauidicos
In tria priora capita Isaiæ
In nouum Testamentum
In quatuor Euangelia
In acta Apostolorum
In omnes Epistolas D. Pauli, & Apostolorum
In Summam D. Thomæ perampla Commentaria.
Summulam succinctam de peccatis.
De Potestate Papæ, & Concilij Opusculum.
Apologiam pro eodem Opusculo.
De Cambijs

De Maleficijs
De Votis
De Circumstantia diei festi
De Vsura
De Eleemosynis
De conceptu Entis
De infinitate Dei
De collatione sacri Ordinis
De celatione Confessoris
De nominum Analogia
De subiecto naturali Philosophiæ
De potentia neutra
De vsu spiritualium rerum in peccato mortali
De institutione diuina Pontificatus
De Simonia
De Castitate
De Matrimonio
Quæstiones de Cœlo, & Mundo, & de sensu agente
De vnione Verbi Dei
De immortalitate animorum
Quomodo Spiritus patiantur ab igne.
De Synodorum differentia
De Spasimo Virginis Mariæ
Aduersus Lutherum de fide, & operibus
De Communione
De Confessione
De satisfactione
De inuocatione Sanctorum

Orationes quas coram Alexandro VI. & Iulio II. Romanis Pontificibus habuit,

De vita diuini cultus
De causa mali

Literas ad Leonem X. quarum aliquas in lucem editas inter illas Principum inuenies.

De Conceptione B. Mariæ Tractatum

De eadem plura in Commentarijs super S. Thomæ Quæstiones, & Euangeliorum explanationes.

Animam Deo suo reddidit anno à Christi natiuitate 1534. ætatis 66. 4. Idus Augusti, conditus ad ostium Templi S. Mariæ super Mineruam cum hoc Epigraphe.

THOMAS DE VIO
Caietanus
Cardinalis Sancti Sixti
Sacri Ordinis Prædicatorum.

Nec sanè plura dicere opus erat, solo enim nomine benè omnibus notus; Aliquorum tamen opera aliud ibidem Elogium expressum est his verbis.

Hac anteriori fossula quam lector inspicis
Felicis memoriæ Thomæ de Vio
Ordinis Prædicatorum
Cardinalis Caietani conseruantur ossa.
Qui dum vixit ita moribus
Atq; omni doctrina
Humano generi profuit,
Vt pro tanto beneficio Deo gratias agere,
Ac pro eius anima meritò preces
Fundere teneamur.
Hic quorumdam aliorum inanem
Declinans fastum
Humili hoc se iussit condi Tumulo.
Vixit annos LXV. dies 29.
Obijt anno Christi MDXXXIV.
Die 9. Septembris.

Celebrant tantum Virum Historici omnes seculi præteriti, nec non Ciaconius cum Auctarijs, Sfortia Cardinalis Pallauicinus in historia Concilij Tridentini Vincentius Maria Fontana in Theatro Dominicano. Hippolytus Marraccius in Bibliot. Mariana, Flauius Aquilanus in Vita, & oratione funebri apud Bzouium Tomo 19. Annalium, & alij plures.

Thomas Vuright, seu Vbrit, natione Anglus, professione Trinitarius, Redemptionis Captiuorum, in Academia Parisiensi Theologiæ publicus doctor, quam Academiam instante S. Ludouico Rege, nouis legibus scriptis, reparauit, ab Innocentio IV. anno reparatæ salutis 1244. Pontificatus II. in Concilio Lugdunensi euulgatus Presbyter Cardinalis in Titulo S. Crucis in Hierusalem, & Archiepiscopus Tuamensis in Hibernia, doctrina, & sanctitate clarus decessit anno 1249. ætatis 66. kal. Nouembris, cum Posteris tradidisset

In Canticum Magnificat Commentaria libris duobus.
In omnes Psalmos Dauidicos libros nouem
Totidemque in Epistolam Pauli ad Hæbreos
Libros item nouem in Magistrum sententiarum
Librum vnum de Incarnatione Christi contra Hæbreos
Et Sermonum Aduentualium librum alterum.

Meminere huius Ioannes Figueras in Chronico Trinitariorum, Iacobus è Sancto Marco in Maximis Christianis.

De hoc tamen Cardinali nulla
mentio in Tabulis
Vaticanis.

Vibianus.

V

Ibianus, seu Viuianus Tomasius Vrbeuantanus Presbyter Cardinalis S. Stephani in Cœlio monte ab Alexandro III. renuntiatus plures ad S. Thomam Archiepiscopum Cantuariensem, atque ad Regem Angliæ literas misit, quarum aliquæ publici iuris sunt, eiusdem literæ de Appellatione asseruantur M.SS. in Bibliotheca Regia Gallica, teste Philippo labbè in Bibl. M. SS. Hibernica legatione functus è vita excessit Romæ sub Vrbano III. incertum quo anno, menseue.

Vide reliqua apud Ciaconium, Panuinium, Auberyum, & alios.

Vicedominus de Vicedominis natione Italus patria Placentinus, qui in Chronico Minorum de Vicecomitibus malè cognominatur, professione Minorita, Gregorij X. Pont. Max. ex Sorore Nepos, celebris Iurisconsultus, & Causarum Patronus, ex Aquensi Archiepiscopo à Gregorio Patruo Episcopus Cardinalis Prænestinus euulgatus edidit anno salutis 1269. in Synodo Aquensi Diœcesana Statuta, & Constitutiones pro suis Clericis. Fato fungitur 8. Idus Aprilis 1276. Viterbij in Minorum Ecclesia conditus, testamento condito quod asseruatur in Cartophylacio Placentino. Fr. Lucas Vadingus in Annalibus Franciscanorum autumat Vicedominum fuisse Pontificem Maximum inter Hadrianum V. & Ioannem XXI. qui eodem die, quo creatus est, obierit: nemo tamen alius, vel minimum tantæ rei meminit.

De hoc scripserunt Auctores Galliæ Christianæ, Ioseph Maria Suaresius in sua hist. Præneſt. Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi

Victor Afer, qui potest Eleutherij obitum Cleri suffragijs Ecclesiam Catholicam Summus Pontifex per annos XI. mensem vnum, & dies 26. administrauit, cum doctissimus esset volumina plura de Religione composuit, ediditque Opusculum vnum prænotatum Ratio fidei reddita Hunerico Regi Vandalorum. Scripsit etiam de celebratione Paschatis Epistolas tres, seu quatuor, quæ extant cum Notis Binij Tomo 1. Concil. Has Hęretici adulterinas nominant, quia erroribus, quos profitentur aduersari agnoscunt.

Romæ martyrio gloriosè occubuit 5. kal. Aug anno sal. 203.

De Victore tractant Leo Ostiensis in Chronico, Petrus Damiani in Epist. S. Antoninus, Cæsar Cardinalis Baronius in Notis, & in Annal. Martyrologia omnia, nec non Panuinius, Platina, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Vigilius ex nobilissimo genere ortus, Ioannis Consularis viri filius S. R. E. Archidiaconus per vim viuente Siluerio Pontificatum Romanum, occupauit, sed post illius obitum, legitimè in Cathedra Petri collocatus scripsit Epistolas octodecim, quæ extant cum Notis Binij in Tomo 4. Conciliorum. Syracusis in Sicilia calculi morbo perijt cum sedisset annos sexdecim, anno 556. 4. Idus Ianuarij. Corpus Romam delatum sepultum in Vaticano sub his carminibus.

Mœnibus vndisonis bellorum incendia arenis,
Pars ego tunc Populi tela pauentis eram.
Publica libertas, Vigili fanctissime Papa
Aduenis incluso soluere vincla gregi
De gladio rapiuntur oues Pastore ministro
Inque humeris ferimus, te reuocante pijs,
Corporeum satis est sic euasisse periclum
At mihi plus animæ nascitur inde salus
Ecclesiam subeo dimissa naufragus aula
Perfida mundani desero vela freti.

De hoc viro sanctitate illustri scripsere Marius Episcopus in Chronico, Baronius in Annal. & in Notis ad Martyrologium Romanum, Platina, Panuinius, Ciaconius in Vita, alijque quamplures.

Vincentius Costagutus Genuensis, Prosperi, & Paulæ Costæ filius, Sacro Purpuratorum Senatui Vrbani VIII. benefitio adscriptus præfuit Diaconiæ S. Mariæ in Porticu, deindè alijs, atque ex diaconali ad Presbyteralem dignitatem gradum faciens S. Callisti Titulum obtinuit, claruitque ingenio, ac memoria singulari. Calluit Philosophiam, Theologiam, iusque vtrumque, Mathematica, Architetonicaque optimè instructus, in historia versatus, christianæ, ac ciuilis scientiæ præceptis edoctus, musices rationis vtilissimo elemento ornatus, breui è vita abijt anno 1660. 8. Idus Decembris dum octauus supra quadragesimum ætatis annum ageret, relictis in Posterorum memoriam lingua etrusca applausibus festiuis factis Eleonoræ Baronæ musicæ instructissimæ, & Elogio in Apotheosi B. Thomæ à Villanoua

noua Eremitani S. Augustini, & Episcopi Valentini, nec non cantiunculis Italicis in laudem B. Mariæ semper Virginis, Vrbani VIII. Pont. Max. aliorumq; ac discursibus eruditis de Musica.

Ossa iacent in temporario sepulchro in Vrbè apud S. Carolum ad Catinarios

De hoc tractant Auctarij Ciaconij in Vita, Gualdus in historia Vincentius Armannus in literis, Nicolaus Angelus Caferrus in Compendio Chronog.

Vincentius Iustinianus Genuensis ex Ordinis Prædicatornm Magistro Generali Presbyter Cardinalis S. Nicolai inter imagines à Pio V. Sanctissimo Pontifice euulgatus, scripsit Auctore Henrico Ludouico Castaneo Rupipozæo Commentaria in logicam, vna cum Quęstionibus. At monumenta hæc non huius, sed alterius Vincentij Iustiniani Dominicani, opus esse volunt alij. Certò tamen scimus Vincentium hunc nostrum Cardinalem Thesaurum edidisse, Theses impugnaturis, seu propugnaturis perutilem, & Additiones quasdam ad librum Constitutionum sui Ordinis, nec non Epistolas plures directas ad Religiosos Viros. Multum quoque sibi nominis splendorem comparauit dum sua industria vt D. Thomæ Aquinatis volumina Romæ imprimerentur, effecit, cuius Sermones, tum de Sanctis, cum de Tempore nondum excusos publici iuris omnium primus fecit. Ad superos euolauit Romæ 5. kal. Nouembris anno salutis 1582. ætatis 64. In Templo S. Mariæ super Mineruam conditus, sequenti Epitaphio insignitus.

D. O. M.

FR. VINCENTIO IVSTINIANO
Genuensi
Suæ ætatis anno XXXVIII. electo Generali
Ord. Prædic.
Indè annorum LI. in num.
Sanctæ Rom. Eccl.
Card. assumpto
Obijt 28. Octob. An. MDLXXXII.
Vixit An. LXXIII. M. ij.

Petrus

Petrus, Ioseph, & Gregorius Fratres
PP.

Vide reliqua apud Auctarios Ciaconij, Vincentium Mariam Fontanam in Theatro Dominicano, Raphaelem Sopranum de Scriptoribus liguriæ, & alios plures.

Vincentius Laureus Calaber è Tropea Philosophus, Poeta Orator, virtutibus, multiplicique scientiarum notitia clarus, græcæ, latineque linguæ doctissimus, Episcopus Montis Regalis, ac Presbyter Cardinalis S. Mariæ in Via sub Gregorio XIII. tum S. Clementis, scripsit Vitam Francisci Cardinalis Turnonij latina lingua.

E vita excessit Romæ 12. Kal. Ianuarij anno post Christum natum 1592. ætatis 71. Iacet in Titulo S. Clementis sub Elogio à se dictato, perpetuo suæ modestiæ testimonio.

D. O. M.

Hic iacet
VINCENTIVS LAVREVS
TT. S. Clementis
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Presbyter Card.
Montis regalis nuncupatus.

Huic Elogio in supremis Tabulis rescripto Hæres, addidit quæ sequuntur.

Obijt Kalendis Ianuarij
MDXCII.
Religio Ministrantium Infirmis
Hæres opimè de se merenti
Ex Testamento Posuit.

Eidem aliud ibidem posuit Elogium Christophorus Laureus, quod refert Io: Baptista Laureus in volumine Epistolarum. De eodem

eodem vide plura apud Auctarios Ciaconij, apud Auctorem Vitæ Camilli de Lellis, apud alios.

Fr. Vincentius Mariã Vrsinus, à sacris aquis Petrus Franciscus vocatus, Ferdinandi Ducis Grauinæ ex Ioanna Frangipana, nobilissima, & pijssima fœmina, filius primogenitus, in hanc lucem editus est die secunda Februarij, anno voluentis seculi decimi septimi, vndequinquagesimo; Iam Grauinæ Dux, cum ipsi huius mundi honores, Petrum Franciscum, vt suum clientem ambirent, anno suæ ætatis decimo nono, maluit honestiore ambitu, paupere circumdatus veste cœlum prensare, & in Claustris abditus, vt stultissima mundi notaret, damnaretque vitam degere inter Pauperes Christi. Post longas igitur cum Maioribus pugnas, Sacrum Prædicatorum Ordinem amplexus est, in quo Philosophiæ, ac Theologiæ stadio felicissimè, omniumque plausu confecto, Magistri Laurea ornatus, Philosophiam sui Ordinis Religiosis viris in Cœnobio Brixiensi publicè docuit. Hinc ad sacram purpuram à Clemente X. Pontifice Maximo vocatus, tam erubuit, vt alij ad huius repulsam solent. Hanc tamen sibi destinatam à die 24. Augusti, anni 1671. non nisi coactus accepit die 22. Februarij anni proximè sequentis. Inter Presbyteros Cardinales cooptatus, Titulum S. Sixti obtinuit, præfuitque Patrum Cœtui Concilij Tridentini interpreti. Connumeratus etiam est inter illos qui Episcoporum, & Regularium negotia apud Romanum Pontificem pertractant; nec non inter alios, qui Episcoporum examini, Indulgentijs, ac Sanctorum reliquijs præsunt. Archiepiscopus deindè Sipontinus ab ipso Clemente renuntiatus, viuit hoc anno 1675. in eiusdem Ecclesiæ regimine, & munus sibi commissum, vt decet Ecclesiasticum Principem in subdiorum commodum administrat.

Habemus ad hanc diem tanti Viri Volumen, typis Bononiensibus euulgatum sub nomine Petri Francisci Vrsini, cum Titulo Epigrammata sacra.

Et Elogia SS. Ludouici Beltrandi, & Rosæ de Sancta Maria, Virginis Peruanæ, ex Ordine Prædicatorum, quos Sanctis adscripsit cum alijs tribus Clemens X.

Vernacula etiam Italiæ lingua sub nomine Fr. Vincentij Mariæ Vrsini edidit orationem funebrem à se dictam Brixię in morte Antonij Cardinalis Barberini, sui Ordinis Patroni.

Vidi eiusdem literas plures ad diuersos vtraque lingua publici iuris factas, inter quas vna est ad D. Iosephum Ciantum Episcopum Marsicanum de habitu retinendo ab illis qui ad Cardinaliũ

Colle

Collegium, ex Ordinibus regularibus, sunt assumpti; altera pastoralis ad Clerum, & Populum Sipontinum; & Plures ad Abbatem Michaelem Iustinianum

Meminit nostri Cardinalis Laudatus Michael Iustinianus in suo Concilio Tridentino Romæ edito sumptibus Felicis Cæsaretti anno 1673. & Tomo 3. Epistolarum selectarum, & memorabilium Ibidem 1675.

Virginius Vrsinus Domicellus Romanus, Ferdinandi Ducis Brachiani, & Iustinianæ Vrsinæ ex ducibus Sancti Gemini filius primogenitus ab Vrbano VIII. Pontifice Maximo inter Diaconos Cardinales cooptatus edidit Carmen latinum in laudem Ædium Barberinarum quas Hieronymus Tetius descripsit, & Elogia in Consecrationibus B. Thomæ de Villanoua Augustiniani Antistitis Valentini, Francisci de Sales Episcopi Geneuensis, ac Petri de Alcantara, Mariæque Magdalenæ de Pazzis, factis ab Alexandro VII. & Clemente IX. Romanis Pontificibus. Hoc præsenti anno quo hæc de illo narramus ab orbe redempto 1670. Presbyter S. Laurentij in Lucina cum virtute viuit in Vrbe Lusitanici, ac Polonici Regni Protector.

De hoc viro tractant Auctarij Ciaconij, Victorius Siri in Mercurio, & Ianus Nicius in Epistolis.

Vitalianus natione Aprutinus, filius Anastasij Pontratij Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalis, tum Summus Pontifex Regulam Ecclesiasticam composuit, & cantum ordinauit, literasque misit ad Regem Saxonum Religionem Christianam amplexum, quas Beda libro 4. suæ historiæ inserit. Extant eiusdem Epistolæ sex in Conciliorum Tomis, quarum priores quatuor sunt in causa Ioannis Episcopi Lappensis in Creta, quinta ad Osuuium Nordahumbrorum Regem, sexta ad Monachos Benedictinos Siculos. Tandem cum optimè rexisset Ecclesiam annis 14. Mensibus 5. diebus vndetriginta 6. kal. Februarij anno Christi 672. migrauit è vita.

Est Vitaliani mentio apud Martyrologia ferè omnia, nec non apud Baronium in Notis, & in Annal. Genebrardum in Chronico, Panuinium, Ciaconium, & Ioannem Bollandum, & alios.

Vitalianus Vicecomes nobilis Mediolanensis phlosophicis studijs perfectis, Laurea in vtroque iure donatus Bononiæ, cum præfuisset Ecclesiasticæ ditionis Vrbibus plurimis, & Prouincijs, ab Alexandro VII. Pontifex Max. ad Philippum IV. cum fascis pro primogenito Infante Carolo, directus est. Italiam post modum

dum

dum rediens sacræ Rotæ Auditoribus aggregatus, Decisiones plures scripsit: Legationi deinde Gallicæ Cardinalis Flauij Chisij Datarius præfuit; mox Ephesinus Archiepiscopus renuntiatus ordinarij Nuncij Apostolici prouinciam apud Iberum Regem obijt, quo in munere sacro Cardinalium Collegio ab ipso Alexandro adscriptus est Pileum tamen collatæ purpuræ, & Titulum Presbyteralem S. Agnetis à Clemente IX. accepit, habuit etiam Archiepiscopalem Monti regalis Ecclesiam in Sicilia à Rege Hispano, in cuius regimine vix elapso anno, die nempe 7. Mensis Septembris anno 1671. repentina morte extinctus est.

De hoc Cardinali tractant Auctarij Ciaconij.

Mag. Fr. Vitalis à Furno Gallus, alijs Ioannes Vitalis, Ordinis Minorum Alumnus, omnigena doctrina præditus, Theologus suo tempore præstantissimus, fama etiam, & sanctitate clarus, ob idque Sanctæ Romanæ Eccl. Presbyter Cardinalis in Titulo SS. Siluestri, & Martini in Montibus a Clemente V. euulgatus, qui deindè Ecclesiam Albanensem Episcopus rexit, scriptis consignauit

Speculum morale totius Sacræ Scripturæ, in quo vniuersa ferè loca veteris, & noui Testamenti mysticè explicantur; Lugduni editum anno 1513. & Venetijs pluries.

Commentaria in Prouerbia Salomonis

Commentaria in Apocalypsim

In 4. libros Sententiarum

De Conceptione Beatæ Mariæ Virginis librum vnum, & Sermones.

Quodlibeta Theologica

De tuenda sanitate, & remedijs morborum digessionem

Concionatorios Commentarios.

Sermones in diebus solemnioribus habitos, inter quos plures de B. Virgine.

Iam senex naturæ debitum persoluit anno salutis humanæ 1322. die Mensis Augusti 16. Auenione, & sepultus in in Ecclesia Minorum eiusdem Vrbis cum hoc sequenti Epitaphio.

Hic iacet
Reuerendus in Christo Dom.
FRATER VITALIS
Ordinis

Ordinis Minorum bonæ memoriæ
Episcopus Albanensis
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalis,
Qui
Obijt 16. Mensis Augusti
Anno Dominicæ Incarnationis
MCCCXXVII.
Cuius anima requiescat in pace.

Cætera vide apud Ciaconium, eiusdemque Auctarios, Panuinium, Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Auberyum, Petrum Frizonium in Gallia Purpurata, & alios.

Vitellotius Vitellius nobilis Tiphernas, Diaconus Cardinalis SS. Sergij, & Bacchi sub Paulo IV. & Sanctæ Rom. Eccl. Camerarius, pietatis atque eruditionis gloria insignis composuit Pontificum Romanorum, nec non Cardinalium historiam, quæ lucem non vidit nisi M. S. Denatus XIII. kal. Decembris anno duodeseptuagesimo seculi decimi sexti ab Orbe redempto. Corpus iacet in Diaconia S. Mariæ in Via lata sine vlla sepulchrali inscriptione.

Laudant Vitellotium Auberyus, Panuinius, Ciaconius cum Auctarijs, & alij apud eosdem.

Vrbanus Sanctæ Rom. Eccl. Presbyter patria Romanus, qui omnium suffragijs electus Summus Pontifex antiquum nomen retinendo Vrbanus I. est nuncupatus, scripsit Epistolam ad omnes Christianos, quæ extat in Tomo 1. Conciliorum cum notis Binij; cumque sanctissimè Rempublicam Christianam administrasset annis sex, mensibus septem, diebus quatuor, 25. Maij anno Christi 232. ceruicibus abscissis martirij Lauream assequutus est.

Celebrant Vrbanum Martyrologia plura, nec non Baronius in Notis, & in Annal. Acta S. Cæciliæ apud Metaphrastem, Ciaconius cum Auctarijs, alijque omnes qui Vitas Pontificum Romanorum euulgarunt.

Vrsus

Vrſus Sanctæ Rom. Eccl. Diaconus, ſeu ex alijs Subdiaconus, qui floruit circa annum Domini 860, ſub Nicolao I. Vitam Sancti Baſilij Cæſareæ Cappadociæ Archiepiſcopi, ab Amphilochio Iconij Epiſcopo grecè deſcriptam latinitate donauit.

Meminere huius Auctarij Ciaconij, & alij apud illos, & apud Philippum Labbe Societatis Ieſu de Scriptoribus Eccleſiaſticis, nec non apud Ioannem Bollandum, & Gothefridum Henſchenium Tomo 1. SS. menſis Febr. ad Kal. eiuſdem.

Y

Marus Gallus, Monachus S. Benedicti primùm in Monasterio S. Martini de Campis propè Parisios, deindè in Cœnobio Cluniacensi, ab Innocentio II. Romano Pontifice electus Episcopus Cardinalis Tusculanus, cum esset vir doctus, & diuinis Scripturis eruditus, edidit aliquot in sacras literas Commentaria. Post legationem Anglicanam Cluniacum se recipiens, eiurato schismate, è vita abijt anno salutis humanæ 1164.

Vide alia apud Auctarios Ciaconij, & Scriptores Cluniacenses.

Yuo Gallus, Episcopus Trecorensis Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalis à Gregorio XI. Pontifice Maximo ex aliquibus renuntiatus edidit Commentaria in Psalmum Miserere. Romæ omnium prorsus virtutum ornamento præditus naturæ concessit anno à partu Virginis 1378. & sepultus in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Mineruam.

De nostro Yuone non tacuerunt Sammarthani in Gallia Christiana, nec Auctarij Ciaconij, neque alij apud illos.

Z

Acharia Policronij Pontinij filius Siberenæ magnæ Græciæ Vrbe natus Presbyter Cardinalis tum Romanus Pontifex græca, latinaque lingua eruditissimus B. Gregorij Prædecessoris libros 4. Dialogorum in in græcum vertit, Græca enim, & latinaque lingua eruditissmus erat. Epistolas etiam multas exarauit, quarum quatuordecim refert Binius in Tomo 5. Conciliorum, vnam ad Proceres Francorum missam editam inuenies Venetijs anno Christi 1574. cum alijs diuersorum Principum. Cum autem sedisset menses tres dies sexdecim supra decennium in Petri Cathedra decessit die 15. Martij anno salutis humanæ 752.

De hoc agunt Martyrologia plura, Baronius in notis, & in Annal. Anastasius Bibliothecarius in Vita notis illustrata à Binio, Ciaconius cum Auctarijs, alijque quamplures.

Zephyrinus, alijs Abundius Zephyrinus, Romanus, qui post Victorem huius nuncupationis primum Petri Cathedram ascendit, in eaque sedit annos 18. & totidem dies, Epistolas duas exarauit, quarum primam, ad Siciliæ, alteram ad Ægypti Episcopos misit, extant ambæ cum notis Binij Tomo 1. Conciliorum, & apud Baronium, Bouetium, Gruterium, & alios. Decessit Romæ 7. Kalendas Septembris anno à Christo nato 221.

Martyrio sublatum volunt Zephyrinum Martyrologia, Baronius in Notis, & in Annalibus, Franciscus Maria Torrigius in Opusculo de Ecclesia S. Siluestri in Campo martio, Ciaconius cum Auctarijs, & alij multi.

Zosimus natione Græcus ex magna Græcia, nunc Calabria dicta, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis primùm, mox Summus Pontifex scripsit Epistolas decretales tredecim quæ extant in in Tomo primo Conciliorum cum Notis Binij. Sunt eiusdem literæ ad Galliæ Episcopos de Vita, & conuersatione Sancti Trophimi Archiepiscopi Arelatensis, quas ex antiquo Breuiario Arausiensi refert Benedictus Gononus, Cœlestinus in Tomo secundo de Vitis Sanctorum. Elaborauit etiam ex Trithemio librum vnum de Paschate, & alterum de Sacerdotio. Præfuit Ecclesiæ Romanæ anno tantum.

tum vno, Mensibus quatuor, diebus sex; diemque supremum obijt in Vrbe 7. Kalendas Ianuarij anno à partu Virginis 418.

Meminere Zosimi Martyrologium Romanum, nec non Bedæ, Baronius in Notis, & in Annalibus, Ciaconius cum suis Auctarijs, & alij qui scripserunt de Romanis Pontif.

ADDENDA

ADDENDA.

Pag. 155. Post Cæsarem Facchinettum addendus

Cæsar Gherardus Perusinus, legum scientia præclarus, has enim publicè professus est in Patria Academia, & Firmi in Piceno, cum scripsisset varias, & doctas prælectiones super diuersos tractatus, ex Scipionis Burghesij Auditore, vtriusque Signaturæ Referendarius, Basilicæ Vaticanæ Canonicus, & S.R.E. Cardinalis à Paulo V. die 11. Ianuarij anno salutis 1621. renuntiatus, anno sequenti Episcopatum Camerini obtinuit. Decessit Romæ anno 1623. ætatis 46. pridiè kalendas Octobris, sepultusque ad Sanctum Franciscum propè fluminis ripam in marmoreo sepulchro cum sequenti Epitaphio.

D. O. M.

CÆSARI GHERARDO
Perusino
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Titulo S. Petri in Monte aureo
Presbytero Cardinali,
Quem
Perusiæ, Firmique XX. Annis
Ius Canonicum interpretantem
A Scipione Card. Burghesio
Romam euocatum
Audiendisque apud se causis
Præfectum
Paulus V. Pontif. Maximus
Inter Vaticani Canonicos
Et vtriusque Signaturæ Patres retulit,
Atq; in amplissimum Collegium cooptauit.

Grego-

Gregorius XV.
Camertibus Præsulem dedit.
Mors An. XLVI. nondum exacto
Pridiè Kal. Oct. MDCXXIII.
Rapuit
Dominicus Gherardus mœstiss.
B. M. P.

Huiusce Cardinalis literas latino idiomate exaratas ad Ioannem Baptistam Laurum, Auctorem Commentariorum de Annulo pronubo Deiparæ Virginis, qui Perusiæ religiosissimè adseruatur, euulgatas inuenies typis Coloniensibus apud Ioannem Kinkium anno 1626. cum ipsis Commentarijs.

Et huiusce Cardinalis mentio apud Auctarios Ciaconij, Ferdinandum Vghellium in Italia sacra, Theodorum Amydenum in Vita, & alios.

Pag. 155. ad Cæsarem Montium adde

Cæsaris Montij literas ad Augustinum Coltellinum euulgauit Michael Abbas Iustinianus in tertia parte suarum Epistolarum memorabilium Romæ 1675.

Pag. 156 ad Cæsarem Rasponum adde

Cæsaris Rasponi literas idiomate italico, Michaeli Abbati Iustiniano scriptas, euulgatas inuenies in tertia parte literarum memorabilium Romæ edita anno 1675.

E vita hic Cardinalis excessit Romæ die Iouis 21. Nouembris, anno Iobilei 1675. circa horam quintam noctis. Conditus post obitum in Lateranensi Basilica, in sepulchro Matris, à se extructo.

Pag. 159. ad Carolum Boromæum adde.

Caroli Cardinalis Borromei literæ ad Fabritium Gesualdum datæ publici iuris sunt opera Michaelis, Abbatis Iustiniani, qui illas typis Romanis euulgauit anno voluentis seculi decimi septimi vndeseptuagesimo.

Pag. 160. Post Carolum Cerrum, addendus

Carolus Emanuel Pius à Sabaudia nobilis Ferrariensis, Æneæ, ac Barbaræ Turchæ filius à Clemente VIII. Diaconis Cardinalibus iuuenis adhuc adscriptus die 9. Iunij anno salutis 1604. quam purpuram vsque ad annum 1641. ætatis 63. induit; hoc enim die

die prima Iulij Romæ è viuis abijt, sacri Collegij Decanus. Cadauer solemni pompa elatum apud Patres Societatis Iesu in Templo Farnesiano, locum habuit in pernobili sepulchro, sub hac Epigraphe.

Ossa
CAROLI CARD. PII.
Sac. Coll. Decani.

Huius Cardinalis literas plures vidi ad diuersos; illas ad Ioannem Baptistam Laurum Perusinum, latino idiomate exaratas, legere quis poterit apud eumdem Laurum in Commentario de Annulo pronubo Deiparæ Virginis, qui Perusiæ religiosissimè adseruatur, Coloniæ Agrippinæ anno 1626. apud Ioannem Kinkium in lucem edito.

Meminere huius Cardinalis Ferdinandus Vghellius Tomo 1 Italiæ sacræ, Auctarij Ciaconij, Aurelius Vrsus in Carminibus, Venantius Argenteus in Elogio, Theodorus Amydenius in Vita & alij plures.

Pag. 164. ad Carolum Rossettum adde

Caroli Rossetti Cardinalis, Fauentini Episcopi, literæ ad Michaelem Abbatem Iustinianum publici iuris sunt in secunda parte literarum memorabilium eiusdem Michaelis.

Pag. 178. post Cosmatum Melioratum addendus

Cyriacus Roccius Romanus ex Nuncio Apostolico apud Cæsarem ab Vrbano VIII. Cardinalium Collegio adscriptus est anno 1629. quem tamen non euulgauit nisi die 28. Nouembris anno 1633. illique Titulum S. Saluatoris in Lauro tradidit, quem retinuit vsque ad obitum, sequutum Romæ die 25. mensis Sept. anno Christi 1651. ætatis suæ 69. seu 70. Iacet in Ecclesia S. Mariæ Montis serratis de Vrbe in familiæ Sacello, sine sepulchrali inscriptione, solo nomine; & virtutibus clarus.

Huiusce Cardinalis literas ad Augustinum Coltellinum, & alias in obitu Fr. Ioannis Muzarelli Minoris Conuentualis scriptas, legere quisque poterit apud Michaelem Abbatem Iustinianum in Tertia parte Epistolarum memorabilium Romæ anno 1675. edita.

Meminere Cyriaci Cardinal. Roccij Auctarij Ciaconij, Theodorus Amydenus in Vita, Ranuccius Scotus in Heluetia, alijque quampluras, cum Ioanne Baptista Lauro in Centurijs Epistolar.

Pag. 208. ad Fabium Chisium adde

Fabij Chisij Nuncij Apostolici ad Imperij Electores literas Francisco Capocio ex Comitibus Berardis scriptas, typis Romanis euulgauit anno 1675. in tertia parte suarum Epistolarum memorabilium, Michael Abbas Iustinianus.

Pag. 222. post Flaminium Platum, addendus

Flauius Chisius, Marij ex Berenice Aciaria filius, Alexandri VII. nepos, natus Senis in Etruria, à patruo die 9. Aprilis anno 1657. inter Presbyteros Cardinales sub Titulo S. Mariæ ad Populum connumeratus Præfecturam iustitiæ, Archipresbyteratum Basilicæ Lateranensis ministrauit, cum munere Bibliothecarij Vaticani. Huius literas ad Magistratum Spoletanum datas publici iuris fecit Michael Abbas Iustinianus in tertia parte suarum Epistolarum memorabilium, Romæ edita anno 1675. quo in Vrbe viuit, non vulgaris apud Patrui successores gratiæ, & magnæ in amplissimo ordine auctoritatis.

De hoc plura apud Auctarios Ciaconij.

Pag. 229. ad Franciscum Barberinum adde

Francisci Cardinalis Barberini literas vernacula lingua Italica ad Laurentium Cardinalem Magalottum, Episcopum Ferrariæ, & ad Cæsarem Balduinium, Archiepiscopi Rauennatensis Vicarium datas, publici iuris fecit typis Romanis anno 1669. Michael Abbas Iustinianus in secunda parte literarum memorabilium.

Pag. 235. ad Franciscum Mariam Brancaccium adde

Die Mercurij 9. Ianuarij, anno nostræ salutis 1675. ætatis 83. Romæ è vita migrauit Franciscus Maria Brancaccius, Episcopus Portuensis, conditus post obitum in Templo Farnesiano apud Patres Societatis Iesu.

Pag. 284 ad Cardinalem Bentiuolum adde

Guidonis Cardinalis Bentiuoli literas ad P. Fr. Ioannem Muzarellum, Minorem Conuentualem, Quæsitorem fidei Florentiæ, euulgauit in tertia parte Epistolarum memorabilium Michael Abbas Iustinianus, Romæ 1675.

Pag. 288. post Guidonem de Pore addendus

Guidobaldus de Thun, seu Tunno natione Germanus, ex Archiepiscopo Salisburgensi, legatoque nato, & Sacri Imperij Principe, ab Alexandro VII. Pontifice Maximo sacra purpura donatus die 7. Martij anno Christi 1667. præfuit Imperatoris iussu Conuentui Ratisbonensi, cum iam eiusdem Vrbis Archiepiscopatum obtinuisset. Titulum de more non habuit, quia diù non vixit in purpura; nam die prima Iunij anni sequentis 1668. in æta-

in ætate conſtanti, lapſu ex equo exanimatus, tumulum obtinuit in Eccleſia principe Salisburgenſi

Tanti Cardinalis literas ſcriptas Raimundo Capiſucchio Ordinis S. Dominici, Sacri Palatij Magiſtro, euulgatas inuenies à Michaele Abbate Iuſtiniano in ſecunda parte literarum memorabilium Romæ edita anno ſalutis 1669.

Meminere Guidobaldi huiuſce Auctarij Ciaconij, Vincentius Armannus in Diſcurſu italica lingua de familia Capiſucchia Patritia Romana, publici iuris facto, anno noſtri ſeculi duodeſeptuageſimo.

Pag. 322. ad Hieronymum Columnam adde

Hieronymi Cardinalis Columnæ literas ad Carolum Mediceum, Sacri Collegij Cardinalem Decanum euulgauit in ſecunda parte ſuarum Epiſtolarum memorabilium Michael Abbas Iuſtinianus, Romæ anno 1669.

Pag. 326. poſt Hieronymum Pamphilium addendus

Hieronymus Ruſticuccius natione Italus, patria Fanenſis à Pio V. felicis recordationis Pontifice 16. kalendas Iunij, anno à partu Virginis 1570. Presbyteris Cardinalibus adſcriptus eſt ſub Titulo S. Theodori primùm, deindè S. Suſannæ. Hunc Sixtus V. pro nauata fideliter opera ad reipublicæ Chriſtianæ vtilitatem, & ornamentum, anno ſui Pontificatus tertio Vicarium ſuum in Vrbe generalem nominauit. Sub Clemente VIII. Presbyterorum primus factus Titulum S. Mariæ Tranſtyberim obtinuit; deindè Epiſcopus Albanenſis, Sabinenſis, & demum Portuenſis, renuntiatus, S. Suſannæ Titulum, permittente Pontifice numquam dimiſit, vt incœptum opus, reparationis videlicet eiuſdem Eccleſiæ, abſolueret.

Sepulchrum ſibi viuens in eadem Eccleſia extruxit cum ſequenti Epitaphio.

D. O. M.

HIERONYMVS RVSTICVCCIVS
Sanctæ Romanæ Eccleſiæ
Presbyter Card.
Tituli huius Eccleſiæ
Vicarius Papæ

Monumentum ad SS. Martyres
Deuotionis causa
Viuens sibi posuit,
Anno ætatis suæ L I X.
Sal. hum. MDXCV.

Vixit post constructum tumulum annos octo; è viuis discessit die 14. Iunij anno 1603. in palatio à se erecto propè Vaticanum.

Hieronymi Rusticuccij literæ plures, scriptæ cum à secretis Pio V. adesset, in Vaticano adseruantur. Illas ad Alexandrum Riarium Cameræ Auditorem, postea Cardinalem typis Romanis publicæ luci commisit Michael Abbas Iustinianus in secunda parte suarum Epistolarum memorabilium, edita in Vrbe anno 1669.

Meminere huiusce Cardinalis Cabrera, alijque Ciaconij Auctari, Petramellarius, Gabutius in vita Pij V. Hippolytus Marracius in Purpura Mariana, Horatius Tursellinus in historia Lauretana, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Io: Baptista Adriani in sua hist. Auberyus in Vita, Vincentius Robardus in gestis quinquennalibus Sixti V. Sebastianus de Sanguinis Carpentoractensis in Oratione habita ad ipsum Sixtum Pontificem, tertij Venaissinæ prouinciæ ordinis nomine, alijque quamplures,

Pag. 334. ad Hippolytum Aldobrandinum adde.

Hippolyti Cardinalis Aldobrandini literæ vernacula lingua italica ad Cardinalem Bandinum Piceni legatum leguntur apud Abbatem Michaelem Iustinianum in tertia parte literarum memorabilium, edita Romæ anno 1675.

Pag. 337. post Horatium Iustinianum addendus

Horatius Lancellottus Romanus, Ioannis Pauli filius, Scipionis nepos, à Gregorio XIII. Pontifice Maximo Rotæ Romanæ Iudex renuntiatus, à Paulo V. Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Saluatoris in Lauro ascriptus 17. Augusti, anno salutis humanæ 1611. Romæ sub eodem Pontifice die 9. Decembris anno 1620. ætatis 49. è viuis abijt, & sepultus in Laterano in Sacello suæ familiæ.

Tantus hic vir pro Posteris reliquit Decisiones plures, quas scripserat in Romana Rota

Publici

Publici iuris sunt eiusdem literæ latina lingua ad Ioannem Baptistam Laurum datæ 15. Septembris ann. 1614.

Vide plura apud Auctarios Ciaconij.

Pag. 426. post Ioannem Morronum addendus

Ioannes Nicolaus de Comitibus Romanus, Lotharij huius nominis secundi Ducis Poli, ex Iulia Vrsina filius, natus die prima Iunij, nostri seculi anno decimo septimo, post studia felicissimè confecta Referendarijs vtriusque Signaturæ adscriptus, Ferrariæ, Æmiliæ, ac Bononiæ Armorum Curator præfuit. Aueniónensi deinde legati vices gerens Prouincias illas aliquamdò administrauit. Præses Marchiam Anconitanam, Vrbemque Prætor rexit omnium plausu. Quibus in muneribus cum cumulatissimè Principi satisfecisset, Alexander huius nominis VII. inter S. R. E. Cardinales anno voluentis seculi sexagesimo quarto illum cooptauit, non tamen euulgauit nisi die 15. Februarij anni sexagesimi sexti, quo Presbyteris cum Titulo S. Mariæ Transpontem adscripsit, & Episcopum Anconitanum nominauit: in cuius regimine pro Clericorum vtilitate leges condidit, & statuta descripsit, in Synodis habitis ad annum præsentem 1675. Vitam viuit, vtinam longam in omnium commodum.

Meminere huiusce Cardinalis Auctarij Ciaconij, Iulianus Saracenus Anconitanus in Notitijs historicis Patriæ, & alij plures.

Pag. 395. ad Ioannem Bonam adde

Ioannis Bonæ, Abbatis Generalis S. Bernardi, literas, tum latina, tum vernacula lingua Italica scriptas ad Abbatem Michaelem Iustinianum, euulgatas inuenies typis Romanis, annis 1669. & 1675. in secunda, & tertia parte literarum memorabilium, ab ipso Michaele collectarum.

Pag. 444 ad Iulium Mazzarinum adde

Iulij Cardinalis Mazzarini literas vulgari lingua italica ad Reginam Franciæ, ad Rempublicam Venetam, ad Iacobum Panzirolum postea Cardinalem, & ad Paulum Maccaranum, Patritium Romanum, euulgauit Michael Abbas Iustinianus in secunda, & tertia parte literarum memorabilium.

Pag. 446. ad Iulium Rospiliosum adde

Iulij Rospiliosi Archiepiscopi Tarsensis, à secretis status apud Alexandrum VII. Pontificem Max. literas vernacula lingua Italica, ad Laurentium Pollinum, Episcopum Auellini, euulgauit typis Romanis anno 1669. Michael Abbas Iustinianus, in secunda parte literarum memorabilium.

Pag.

Pag. 447. ad Iulium Sacchettum adde

Iulij Sacchetti literas italico idiomate publici iuris fecit in tertia parte suarum Epistolarum memorabilium Michael Abbas Iustinianus edita, Romæ anno voluentis seculi decimi septimi quinto supra septuagesimum.

Pag. 462. post Leonardum de Ruuere addendus

Leopoldus Medices Florẽtiæ natus, initio vertentis seculi decimi sept. Cosimi huius nominis secũdi Magni Etruriæ Ducis filius, Ferdinandi II. frater, Cosimi III. patruus ex Abbate anno 1667. die 12. Decembris Diaconis Cardinalibus à Clemente IX. adscriptus, Diaconiam S. Mariæ in Cosmedin obtinuit, interfuitque post Clementis obitum Comitijs Vaticanis, & suffragatus est Clementi X. Hic virorum doctrina præstantium Patronus, literas amauit, ac fouit semper

Huius literas vernacula lingua italica ad Iacobum Rospiliosum, & Flauium Chisium Cardinales publici iuris factas à Michaele Abbate Iustiniano inuenies in tertia parte Epistolarum memorabilium typis Romanis euulgatas anno 1675.

E viuis abijt noster Leopoldus Florentiæ die 10. Nouembris anno eodem 1675. ætatis 59. Cardinalatus 7. Iacet in sepulchro Maiorum.

Huiusce Cardinalis meminere Auctarij Ciaconij, Raimundus Capisuccus in literis, præfixis suis electis Controuersijs Theologicis ad mentem D. Thomæ Aquinatis resolutis, nec non Historici ferè omnes qui res nostri seculi tractant, alijque quamplures.

Pag. 473. post Ludouicum de Torres addendus

Ludouicus de Vandomo nobilissimus Gallus, ex antiqua, & pernobili familia Borbona, Henrici IV. Regis nepos, Cæsaris, Ducis Vandomi ex Francisca Lotharingia filius, Francisci Gallicarum Classium magni Thalassiarchæ, & in Cretica expeditione Ducis Pontificij Generalis germanus frater natu minor, antequam cœlibatui nomen daret, Mercurij Dux, & Prouinciæ Gubernator in matrimonium duxerat Victoriam Mancinam nobilem Romanam, Laurentij filiam, & neptem ex fratre Francisci Mariæ Cardinalis eiusdem agnominis; ex sorore verò Iulij, ac Michaelis Mazarinorum Cardinalium, qua defuncta, instante Ludouico XIV. Galliarum Rege, Diaconis Cardinalibus ab Alexandro huius nominis VII. adscriptus est die 7. Martij anno voluentis seculi decimi septimi, sexagesimo septimo. Mortalitatem expleuit die 6. Augusti anno 69. eiusdem seculi Lutetijs Parisiorum.

Huius

Huius literas ad Marchionem Ioanettinum Iustinianum euulgatas inuenies typis Romanis anno 1675. apud Michaelem Abbatem Iustinianum in tertia parte Epistolarum memorabilium.

Meminere tanti viri Historici omnes nostrorum temporum, Auctarij Ciaconij, & alij multi.

Pag. 484 post Marinum Grimanum, addendus

Marius Albericus, seu Albritius, Vetranæ Principis frater, patria Neapolitanus ex Archiepiscopo Neocæsariensi, & Nuncio Apostolico apud Leopoldum Cæsarem die 27. Maij, anni 1675. à Clemente X. Romano Pontifice renuntiatus Præsbyter Cardinalis, Allocutionem dixit ad Sfortiam Marchionem Pallauicinum, cum is emensis Philosophiæ studijs in Collegio Romano Societatis Iesu laurea donaretur; quæ Allocutio typis Romanis euulgata est anno eiusdem seculi septimo supra vigesimum. Vitam viuit in Vrbe, vtinam longam, in Ecclesiæ Catholicæ felicitatem.

Pag. 508. ad Nicolaum Vbaldum adde.

In Templo Aræ Cœli in Vrbe est nostri Nicolai talis memoria.

Robertæ Vbaldæ nobili matronæ Perusinæ, & Nicolao, ac Matthæo filiis Iurisconsultiss. Baldi ataui, Doctorum principis, fratrumq; eius gloriam penè consecutis, Romæ virtutis merito patriciatum adeptis, doctrina, integritate, ac rerũ vsu à Paulo II. & Innocẽtio VIII. Pont. Max. & litibus Iud. inter Rot. 12. adlectis.

Quorum alter à Sixto IV. in summis rei Ecclesiasticæ difficultatibus ad Ludouicum XI. Gallorum Regem Orator missus, tantum muneris pro voto egit.

Alter vxore primum ducta, insigni prole auctus, indè religioni adscitus, ab Alex. VI. Nuceriæ, mox à Iulio II. Perusinæ Ecclesiæ præfectus, cum nec ambisset, neque quicquam cogitaret minus, plenus fama, & annis octogenarius, Matris, ac Germani ossibus est illatus.

Io: Baptista Vbaldus tanta luce orbatus, ne qui domus, ac Patriæ decus, nomenque auxerant, hic sine stemmate, sine mortis honore iacerent, Auiæ, Patruo, ac Patri Benemerent. & sibi P. MDLIX. Kal. Maij.

FINIS.

INDEX

INDEX ALPHABETICVS
COGNOMINVM CARDIN.
Omnium qui recensentur in hoc volumine.

Franlonus Iacobus
Fredeole Berengarius
Fregosij seu Fulgosij
Federicus
Paulus
E Furno Vitalis
De Fuxo Petrus
Petrus.

Gabrielis Iulius
Gaddius Nicolaus
Galli Guido
Guillelmus
Henricus
Hugo
Ymarus
Yuo.
Gallius Ptolomæus
Gallus Antonius Maria
Gambara Io: Franciscus
Gattaldus Hieronymus
E Geneua Robertus
Gerardus Robertus
Gherardus Cæsar
Germanus Benno
Conradus
Gezza Philippus
Ghinuccius Hieronymus
Ghislerius Michael.
Giancolettus Geruasius
Gimnasius Dominicus
Ginnettus Martius
De Giury Claudius
Goldiuus Guillelmus
Godeus Guillelmus
Gondi Io: Franciscus Paulus
Gonzagæ Ferdinandus
Hercules
Scipio.
Grandmont Gabriel
De Grangia Ioannes
De Graslis Achilles
Carolus
Gratianus Ioannes
Grimaldi Hieronymus
Io: Andreas
Grimani Dominicus
Marinus
Grimoaldus Angelicus
De la Gralaye Ioannes
Gropperus Ioannes

Grossi Guido
Leonardus
Groy Guillelmus Iacobus
Gualla vide de Bicchenjs
Guidiccionus Bartholomæus
Guillelmi Petrus
Guisij Carolus
Carolus
Guzman Didacus
Gypsius Berlengerius

Halgrim Ioannes
Hanibaldensis de Molaria
Hannibaldus
Ab Harrach Ernestus Adalbertus
Hermard Carolus
Herbertus Robertus
Heruefeus Euerardus
Hilfitonius Robertus
Hispanns Iuuencus
Hosius Stanislaus.

IacobatiusChristophonus
Dominicus
Ianidega Ioannes
Ilcij ex Comitibus Scipio
Iltprandus Hadrianus
Insulanus Iacobus
Ioyce Thomas
Itali Guitmundus
Rainaldus
Iuliani Io: Petrus
Iurisconsultus Thomas
Instiniani Benedictus
Horatius
Vincentius
Iuuenis Ioannes.

Kempius vide Chempius
Kiluuarbius Robertus.

Lælius Theodorus
Lagerius Bertrandus
Lancellottus Horatius
Landrianus de Capitaneis
Gerardus
Langhtonus Stephanus
Langlei Thomas
Laureus Vincentius
Lenzolius Rodericus
Lesignijs, seu Lisignijs Erardus

Oregius Augustinus
Ossa Iacobus
Ossatus Arnaldus
Otthobonus Petrus.

Pacecus Franciscus
Paleottus Gabriel
Pallauicini Antonius
Io: Baptista
Sfortia.
Pallotta Io: Baptista
Palmerius Andreas Matthæus
Palosius Stephanus
Pamphilij Camillus
Hieronymus
Io: Baptista.
Pantaleo Ancherus.
Panzirolus Io: Iacobus
Paparescus, seu de Papa Gregorius
Parentucellus Thomas
Parisius Petrus Paulus
Pasqua Simon
Pausutius Franciscus
Pazmany Petrus
Perauld Raymundus
Perenottus Antonius
Perettus Felix
Perronius Iacobus Dauid
Petri Leonis Ægidius
Petronus Ricchardus
Philaterius, vide Filastrius
Philonardus Ennius
Piccolomineus Æneas Syuius
Pighinus Sebastianus
Pinellus Dominicus
Pius Carolus Emanuel
Rodulphus
Platus Flaminius
Poloni Io: Casimirus
Matthæus
Poli Faustus
Reginaldus
Ponzettus, seu Poccettus vel Pucec
Ferdinandus
De Porè Guido
De Porta Ardicinus
De Porto, alijs de Poyer, seu de Podier.
Bertrandus
A Prato Antonius
De Prato Petrus

Presbyteri
Adeodatus
Agapetus
Agapetus
Agatho
Albericus
Amicus
Anacletus
Anastasius
Anastasius
Anicetus
Antherus
Basilius
Benedictus
Bonifacius
Bonifacius
Bonifacius
Bonifacius
Bruno
Caius
Callistus
Clemens
Cletus
Constantinus
Cornelius
Damasus
Dauferius
Deusdedit
Deusdedit
Dionysius
Donus
Eleutherius
Eleutherius
Euaristus
Eugenius
Eugenius
Eusebius
Fabianus
Felix
Felix
Fidantius
Formosus
Gelasius
Gregorius
Gregorius
Guilelmus
Hyginus
Ioannnes
Ioannes
Ioannes
Ioannes

Addenda huic Indici Cognominum:

Addenda ſuis locis.

Pag. 11. Ioanni XIII. Papæ, adde

Scripſit plurimas Epiſtolas, & Conſtitutiones non paucas condidit.

Pag. 204. poſt Erardum adde

Erminius de Valentibus, ſeu Valens, honeſto genere Triuij, nobili in Vmbria municipio, natus anno ſalutis humanæ 1564. die 24. Decembris, ex Canonico Baſilicæ Vaticanæ à Clemente VIII. Presbyteris Cardinalibus cum Titulo S. Mariæ Tranſpontem in ſexta Cardinalium enuntiatione, die videlicet 9. Iunij anno voluentis ſeculi decimi ſeptimi, quarto adſcriptus, à Paulo V. ſucceſſore ad Eccleſiam Fauentinam euectus, illam per tredecim annos ſanctiſſimè rexit; obijt in patria, quò recuperandæ valetudinis gratia ſe contulerat die 22. Auguſti anno ſalutis 1618. ætatis 54. cum erudita opuſcula, & Conſtitutiones Synodales, in Clericorum Fauentinorum, & reliquorum commodum, reliquiſſet: iacet apud Sanctam Mariam Gratiarum cum ſequenti Epigraphe.

OSSA ERMINII
Sanctæ Romanæ Eccleſiæ
Presb. Card.
Epiſcopi Fauentini.
Orate pro Anima eius.

Meminere huiuſce Cardinalis Ciaconij Auctarij, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Theodorus Amydenus in Vita, Horatius Auicenna in Memorijs Cinguli, Ludouicus Iacobillus de Scriptoribus Vmbriæ, & alij plures.

Pag. 366. poſt Iacobum Simonettam, adde

Iacobus Thebaldus, alijs Theobaldus, Ciuis Romanus, oriundus oppido Collis Scipionis in Vmbria à Calliſto III. Romano Pontifice inter Presbyteros Cardinales, cum Titulo S. Anaſtaſiæ cooptatus, præfuit Epiſcopus Eccleſiæ Feretranæ, quare cognominatus Feretranus, & Archiepiſcopus Neapolitanæ.

Obijt Romæ die 3. seu 4. mensis Septembris anno 1466. iacet sepultus in Æde S. Mariæ super Mineruam Romæ sub lapide, his versibus notato.

Qui fuit Vrbis honos generosa prole Thebaldus.
Frigida marmoreo Iacobus tenet ossa sepulchro,
Cæsareas norat leges, Montisque Feretri
Præsulerat, nullique fide, & pietate secundus;
Pauperiem tollebat humo, clarisque fauebat
Ingenijs, iustique pater, moderator, & æqui
Cuius virtutem admirans, animumque pudicum
Cardineo Diuus decorauit honore Callistus.

Obijt Anno Christi MCDLVI.
Die 4. Mensis Septembris,
Hora decima sexta.

Edidit noster Iacobus vtiles Constitutiones pro Feretranis, Spoletanis, & Perusinis, quorum Vrbibus præfuit, aut Episcopus, aut Præses. Edidit etiam eruditas Epistolas, vt referunt

Ludouicus Iacobillus de Scriptoribus Vmbriæ, Iacobus Ammanatus, vulgo Papiensis in Commentarijs, Æneas Siluius in Commentarijs, Durantes Dorius in hist. familiæ Trinciæ; meminere eiusdem Ciaconius cum Auctarijs, Panuinius, Auberyus, Felix Contelorius in Elencho, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Auctor Nomeclatoris Cardinalium, & alij plures.

Pag. 405. post Ioannem Doriam, adde.

Ioannes Eugubinus, Presbyter Cardinalis S. Anastasiæ ab Vrbano II. Romano Pontifice renuntiatus, qui excessit è vita sub Paschali II. cum legationis munere functus fuisset in Vmbria, ac scripsisset vitam S. Ioannis à laude, Episcopi Eugubini.

De hoc plura Ciaconius cum Auctarijs, Ludouicus Iacobillus de Scriptoribus Vmbriç, Vincentius Armannus in hist. Eugubina, Defendens in Vita S. Ioannis Episcopi, Tabulæ Gualdenses, & alij.

Ibidem post Ioannem Dominicum Spinolam, adde

Ioannes Dominicus Vmber, patria Fulginas, filius Oderisij Comitis Trincij, literis præditus pro posteris reliquit nonnulla erudita Opuscula, in Bibliotheca Vaticana M. SS. asseruata. Ab Innocentio III. sacra purpura ornatus claruit.

Meminere huius Ciaconius cum Auctarijs, Dorius in historia familiæ Trinciæ, Ludouicus Iacobillus in historia Fulginatensi, & de Scriptoribus Vmbriæ, alijque plures.

Pag. 436. post Ioannem de Viridico, adde

Ioannes Vitelleschus Cornetanus, origine Fulginas ab Eugenio IV. die 9. Augusti anno Christi 1437. Pontificatus septimo Presbyter Cardinalis S. Laurentij in Lucina Florentiæ euulgatus, militari gloria clarus, vulneribus, seu ex alijs veneno confossus die 11. Aprilis anno 1440. e duplici huiusce mortalitatis carcere Romæ euolauit; cuius ossa Cornetum translata iacent in Cathedrali sub hac Epigraphe.

Reuerendissimo Domino
IOANNI DE VITELLESCHIS
De Corneto
Patriarchæ Alexandrino
Card. Florentino
Bartholomæus Episcopus Cornetanus
Nepos
In Posteritatis memoriam.

Quando ego pro patria, pro maiestate repressi
Pontificis furias bellorum, hostesque subegi
Ecclesiæ, nostris qui floruit aucta sub armis
Restitui res effluxas, vrbesque, decusque
Inuidit sors atra mihi, magis æmula virtus
Immeritam statuens, non æquo munere mortem.

Pro Ecclesijs Recinetensi, Maceratensi, ac Florentina, quibus præfuit Constitutiones plures condidit, & Epistolas scripsit.

De hoc Cardinali cum laude tractant Ciaconius cum Auctarijs, Ferdinandus Vghellius in Italia sacra, Ludouicus Iacobillus in Chronico Episc. Fulginat. & Scrip. Vmbriæ, Felix Contelorius in Elencho Cardinalium, Hieronymus Garimbertus, Henricus Albi in Elogijs Cardinalium, Iulius Roscius, Antonius Sanderus, Paulus de Angelis in descriptione Basilicæ Liberianæ, Bartholomæus Fatius in sua historia, & alij plures.

Pag. 464. post Lotharium ex Comitibus Signiæ, Adde

Lucas de Gentilibus, a'ijs Rodulphuccius, natione Italus patria Camers à Gregorio XI. Episcopatu primum Camerinensi, mox Nucerino, & ab Vrbano VI. sacra purpura donatus, cum titulo S. Sixti, legationem gessit in Vmbria, scripsitque non-nulla opuscula in Iure; è vita migrauit Perusiæ circa annum salutis 1388. Corpus sepulturę datum in Cathedrali Camertium, cum sequenti Inscriptione.

Hic iacet insignis Lucas rutilante Galero
Tam celeber Iuris Doctor, quàm cultor, & omnis
Præcipuum exemplum virtutis, regula morum.

De hoc plura Ciaconius cum Auctarijs, Ferdinandus Vghellius in Ital. sac. Camillus Lilius in historia Camerte, Bzouius, Ludouicus Iacobillus de Scriptoribus Vmbriæ, & alij.

Pag. 513. post Octauium Bandinum, adde

Octauius Pontanus Cerretanus in Vmbria, Iuris consultus, ac Theologus sui seculi illustris à Pio II. ad sedanda iurgia inter Ferdinandum Neapolitanum Regem, & Vrbinatem Comitem, ac Pandulphum de Malatesta, Arimini Regulum Apostolicus Nuncius missus, cum ad Pontificis mentem sese gessisset ab eodem sacræ purpuræ destinatus, illam induere non valuit; nam in itinere Romam versus morte oppressus, è vita abijt; cum scripsisset volumina Epistolarum duo, quæ M. SS. adseruantur apud plures, vt referunt.

Sigismundus Philogenius Paulutius, Baronius Vincentius in Cerretti historia, Ludouicus Iacobillus de Scriptoribus Vmbriæ. De hoc Cardinali nulla memoria in Tabulis Vaticanis.

Pag. 169. post Stephanum Bonuccium, adde

Stephanus è Burgo Sancti Sepulchri natione Italus, decimus septimus Seruorum B. Virginis Mariæ Præfectus Generalis, cum esset Apostolicæ Sedis Nuncius apud Polonos, à Martino III. vulgò V. dicto, Presbyter Cardinalis, Titulo Sancti Marcelli renuntiatus, Cracouiæ in Polonia è vita cessit, cum edidisset Constitutiones Ecclesiasticas plures, & Epistolarum Volumen.

De hoc Archangelus Gianius in Annalibus Seruorum, Auctarij Ciaconij, & alij.

Stephanus Diaconus Cardinalis Sancti Hadriani, quem Panuinius ab Innocentio III. alijs ab Honorio renuntiatum esse Cardinalem volunt, patria Perusinus, ex legitimo matrimo-

nio in filium habit Philippum, qui diuino ſe famulatui deuouens in ſacro Minorum Ordine, Alexandro IV. Romano Pontifici familiaris vixit: Stephanus poſt purpuram legatione Sedis Apoſtolicæ nomine functus eſt in Sicilia, in Vmbria, in Tuſcia, & in Piceno Obijt Neapoli 6. Idus Decembris ſalutis humanę anno 1254. cum edidiſſet plures ſacras Conſtitutiones, & Epiſtolas varias.

Meminere huius Ciaconius cum Auctarijs, Ferdinandus Vghellius in Italia ſacra, Florauantes Martinellus de Diaconia Sanctæ Mariæ in via lata, Lucas Vadingus in Annal. Minorum, Felix Ciattus in hiſtoria Peruſina, Philippus filius in Epiſtola ad Godislauum Generalem, Ludouicus Iacobillus de Script. Vmbriæ & alij.

CATALOGVS

CATALOGVS AVCTORVM QVI DE ROMANIS PONTIFICIBVS Scripserunt.

Anctus Abbo, alijs Albo, Floriacensis Abbas, Epitomen Vitarum Romanorum Pontificum à S. Petro ad Gregorium II. Moguntiæ 1604. in 4. opera Ioannis Busæi Soc. Iesu.

S. Ado Archiepiscopus Viennensis in Chronico de sex ætatibus Mundi vsque ad annum Christi 879.

Ægidius Buscherus Atrebas è Soc. Iesu Catalogum.

Ægidius, Raphael, & Ioannes Sadeler fratres Antuerpienses Calcographi, Symbola diuina, & humana Romanorum Pontificum.

Ægidius Viterbiensis S. R. E. Cardinalis in historia 20. seculorum, Pontificum Seriem.

Albertus Monachus Vitas Rom. Pontificum.

Aloysius Lipomanus Episcopus Veronensis Vitas Pontificum Romanorum aliquorum titulo sanctitatis illustrium.

Alphonsus Ciaconus Hispanus Ordinis Prædicatorum Vitas à D. Petro ad Pium III.

Alphonsus Villegas Hispanus Vitas quorumdam Sanctorum.

Amalricus Augerius Auxitanus Vitas.

Anastasius Bibliothecarius Vitas à Damaso vsque ad Stephanum VI. & à S. Petro ad Nicolaum I.

Andreas Duchesnius, alijs Quercetanus Gallus Vitas duobus Tomis patria lingua à D. Petro ad Paulum V.

Andreas Eudæmon Ioannes Græcus è Soc. Iesu Vitas versus heroico.

Andreas Saussayus Parisinus Elogia plurimorum in Martyrol. Gallicano.

Andreas Victorellus Bassanensis Vitas aliquorum Pontificum post Clemētē VIII. ad Vrbanum pariter VIII. & obseruationes ad Vitas Romanorum Pontificum descriptas à Ciaconio.

Idem Bonifacium VIII. ex bonæ notæ Scriptoribus defendit.

Anonymus Chronicon à D. Petro vsque ad Benedictum IV.

S. Antoninus Ciuis, & Archiepiscopus Florentinus de Romanis Pontificibus à D. Petro ad sua tempora in Chronico.

Antonius Cicarella, Platinæ continuator Vitas, à Pio V. ad Clemente VIII. inclusiuè.

Antonius à Fonte maiori Hispanus materno idiomate Historiam Romanorum Pontificum.

Antonius Gentius Belga Monachus Vitas Romanorum Pontificum sanctitatis nota illustrium in sua historia Sanctorum Tomis 8. distincta.

Arnaldus Pontacus Vasatensis Episcopus in Chronico.

Arnoldus Vuion Belga Benedictinus de Romanis Pontificibus qui prodierunt ex suo Ordine, in ligno vitæ.
S Augustinus Episcopus Hipponensis Roman. Pontificum Catalogum.
Augustinus Oldoinus Societatis Iesu Additiones ad Vitas Romanorum Pontificum à Ciaconio, & alijs descriptas. Romæ Tomis 4. Phillippi Rossi impensis 1676.
Idem Necrologium Romanorum Pontificum Romæ 1671. typis Ignatij de Lazaris
Augustinus Schiaffinus ligur, professione Carmelita Italica lingua scripsit Vitas Romanorum Pontificum. Vixit nostro seculo.
Augustinus Triuultius Mediolanensis S. Rom. Eccl. Cardinalis Historiam Romanorum Pontificum à Diuo Petro ad Paulum II. deductam;

Baptista, alijs Bartholomæus Platina Cremonensis Vitas Romanorum Pontificum a S. Petro vsque ad Sixtum IV. Coloniæ 1529.
Bartholomæus Dionysius Vitas Romanorum Pontificum Italico idiomate.
Bartholomæus Ossa Bergomensis Historiam Romanorum Pontificum libris 16. distinctam.
Bartholomæus Tridentinus quorumdam Sanctorum Roman. Pontificum vitas.
Bernardinus Iobinus natione Germanus latinè & Germanicè Pontificum aliquorũ Icones, cum breui eorum vitæ descriptione. Argentorati in fol.
Bernardus è Castro Sancti Vincentij, Italus, Ordinis Prædicatorum Annales Summorum Pontificum à S. Petro ad Ioannem XII.
Bernardus Guidonius Aquitanus, Ordinis Prædicatorum Episcopus Londouensis Chronicon Romanorum Pontificum.
Bonifacius Simonetta Mediolanensis historiam Romanorum Pontificum à Sancto Petro vsque ad Innocentium VIII. vel Iulium II.
Boninus Mombritius Mediolanensis Sanctorum Pontificum Romanorum Vitas.

Cæsar Cardinalis Baronius Acta Romanorum Pontificum à Sancto Petro vsquè ad Cœlestinum III. in Annal. Eccl.
Cæsar Becillus Presbyter Oratorij Romani, natione Italus Annotationes in Vitas Romanorum Pontificum à Ciaconio descriptas.
Camillus Pereginus Italus Vitas Summorum Pontificum à S. Petro ad Clementem VIII.
Christianus Ierchtholdus Germanus Historiam Romanorum Pontificum, suo vulgari idiomate. Gorlicij 1580.
Christophorus Besoldus Germanus Romanorum Pontificum seriem, & Vitas. Argentorati 1633.
Claudius Robertus Lingonensis Romanorum Pontificum Catalogum à D. Petro vsque ad Vrbanum VIII.
Claudius Rota Gallus, Dominicanus quorumdam Sanctorum Romanorum Pontificum Vitas.
Conradus à Mure Germanus Romanorum Pontificum Catalogum.
Constantinus Caietanus Syracusanus Congregationis Cassinensis, Ordinis Sancti Benedicti Abbas; acta SS. Gregorij Papæ, Petri Cœlestini, & Bonifacij VIII. cum Apologia pro eiusdem Bonifacij ingressu ad Pontificatum legitimo, prudenti regimine, & gloriosa morte; nec non Commentaria in Vitam Gelasij II. Papæ, è familia Caietana à Pandulpho Pisano descriptam.
S. Cyrillus Græcus Vaticinia quindecim Romanorum Pontificum

Damasus.

Damasus Papa, à D. Petro vsque ad annum Christi 359. inclusiuè.
Dauid Camerarius vulgò Calmer natione Scotus Epitomen Romanorum Pontificum.
Dominicus Pannes Hispanus Dominicanus Romanorum Pontificum Catalogum.
Dominicus Tempesta Romanus latinè, & Italicè Vitas Romanorum Pontificum à S. Petro ad Clementem VIII. Romæ 1597.

Egesippus de Summis Pontificibus à Sancto Petro vsque ad Anicetum in sua historia Ecclesiastica.
Elzear Dorazzon Summ. Pontificum Catalogum ab Adamo vsque ad Paulum V.
Euagrius Epiphaniensis, cognomento Scholasticus Romanorum Pontificum acta in historia Ecclesiastica.

Felix Contelorius Cæsius Iuris, & Sacræ Theologiæ Doctor, Bibliothecæ Vaticanæ Custos, Cameræ Apostolicæ Commissarius, Basilicæ S. Petri Canonicus, Martini V. Vitam: de Alexandri III. occulto aduentu Venetias librum: & de Romanis Pontificibus in Elencho Cardinalium.
Ferdinandus Vghellius Abbas Cistercienfis, Florentinus, Romanorum Pontificum Catalogum Tomo 1. Italiæ sacræ.
Idem Additiones ad Vitas Romanorum Pontificum ab Alphonso Ciaconio descriptas.
Florauantes Martinellus nonnullas in Ciaconium obseruationes.
Franciscus Bosquettus Narbonensis, Pontificum Romanorum è Gallia oriundorum historiam.
Idem Acta Romanorum Pontificum in historia Ecclesiastica.
Franciscus Cabrera Morales Hispanus Vitas Romanorum Pontificum à Pio III. ad Clemente VIII.
Franciscus Carriere Aptensis Minorita Historiam Chronologicam Pontificum Romanorum in fol. & in 12. Lugduni 1663.
Franciscus Cauazzonius Bononiensis Tabulas Pontificum Bononiensium.
Franciscus Godeuuinus Anglus Episcopus Landauensis de Romanis Pontificibus Anglis. Londini 1614.
Franciscus Haræus Vltraiectinus Sanctorum Romanorum Pontificum Vitarum Compendium. Antuerpiæ 1591.
Franciscus Ioannettus Italus Vitas Romanorum Pontificum. Bononiæ 1570 à D. Petro, ad Clementem VII.
Franciscus Ioxerius Delphinas Vitas Romanorum Pontificum à S. Petro vsque ad Nicolaum I.
Franciscus Longus à Coriolano Ordinis Capuccinorum Romanorum Pontificum Catalogum.
Franciscus Petrarca Florentinus Italicè de Romanis Pontificibus librum Venetijs 1507. & Florentiæ 1474. & 1625. à D. Petro ad Vrbanum VI.
Franciscus Rogerius Italus Vrbani VIII. Marcelli II. & S. Gregorij Magni laudes.

Gabriel Pennottus Canonicus Regularis de Romanis Pontificibus sui Ordinis.
Gaspar Vifinus Velius, aliàs Selesius de Romanis Pontificibus vsque ad annum 1540. Francofurti.

Georgius Abbas cognomento Amortolus Græcus de Romanis Pontificibus in historia Ecclesiastica Græcè.
Georgius Lilius Romanorum Pontificum seriem. Venetijs 1548.
Georgius Vuicelius, alijs Vallius Germanus, Epitomen Romanorum Pontificum à S. Petro vsque ad Paulum III. Coloniæ 1549.
Geruasius Ricobaldus Ferrariensis Romanorum Pontificum vitas à S. Perro vsq; ad Bonifacium VIII.
Geruasius Tilleberiensis Regni Arelatensis Mareskallis Vitas à D. Petro ad Ioannem XXII. ex labbè in Bibl. M. SS.
Gilbertus Genebrardus Aruernus ex Monacho Benedictino Archiepiscopus Aquensis de Romanis Pontificibus in sua Chronographia.
Gonsaluus seu Gundisaluus de Illescas Hispanus, Monachus, & Abbas Sancti Fromes Historiam Pontificiam patria lingua Tomis duobus, quibus Ludouicus Babia addidit tertiam, & quartam partem, & Marcus de Gualdalaxara aliam.
S. Gregorius Episcopus Turonensis de Romanis Pontificibus in historia Francorum.
Gregorius Polydorus Pistoriensis de quotuordecim Gregorijs Romanis Pontificibus. Florentiæ 1598.
Guillelmus Bibliothecarius continuauit Anastasium vsque ad annum 1060.
Guillelmus Gatadegus Parmensis Romanorum Pontificum Vitas a S. Petro vsq; ad Innocentium VI.
Guilielmus Gazætus, vel Gazæus Artesius Vitas Sanctorum Pontificum Romanorum aliquorum in Tomo 2. Vitarum Sanctorum.
Guillelmus Malmesburiensis Anglus, Monachus Cluniacensis Chronicon Romanorum Pontificum libris 5. distinctum.
Guillelmus Rouilhus Turonensis Elogia quorumdam Romanorum Pontificum extant in Promptuario Iconum insigniorum.

Henricus Ludouicus Castaneus Rupipozæus Gallus, Episcopus Pictauiensis Nomenclaturam Pontificũ Romanorum, qui aliquid ab anno Christi millesimo commentati sunt. Tolosæ 1614.
Henricus Schorus Germanus Breuiarium Romanorum Pontificum.
Henricus Spondanus, Episcopus Apamiensis in Gallia de rebus gestis Romanorum Pontificum à Sancto Petro vsque ad Vrbanum VIII. in Annalibus Ecclesiasticis.
Hermannus Constractus Germanus Monachus Benedictinus de Romanis Pontificibus in Chronico.
Hermannus Schedelius Germanus, Romanorum Pontificum Catalogum in sua historia.
Hermias Sozomenus Græcus de Romanis Pontificibus in Historia Ecclesiastica.
Hieronymus Bereoaldus Italus Ordinis Prædicatorum de Gregorio XIII. ad Paulum V. pro continuatione Panuinij. Venetijs 1612. Italicè.
Hieronymus Garimbertus Episcopus Gallesinus Vitas quorumdam Romanorum Pontificum ab Innocentio III. ad Clementem VII. Venetijs 1568. Italicè.
Hieronymus Megeserus Germanus Icones, & Vitas Romanorum Pontificum, cum eorumdem Insignibus Francofurti 1603. Germanicè.
Hilarion Costeus, seu de Coste Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula Elogia quorumdam Romanorum Pontificum, videlicet à Leone X. ad Gregorium XV. in historia Catholica. Parisijs 1625.

Hippolytus

Hippolytus Maraccius Lucensis Clericus Regularis Congregationis Matris Dei Pontifices Maximos Marianos, idest Mariæ Deiparæ cultores præcipuos. in 8. Romæ.
Honorius III. Pont. Max. Indicem Romanorum Pontificum à D. Petro, vsque ad suam ætatem.

Iacobus Auzolius Peyrius Aruernus Romanorum Pontificum Catalogum in Chronologia sancta. Parisijs 1632.
Iacobus Gaulterius Annonæus è Soc. Iesu Romanorum Pontificum Catalogum à D. Petro vsque ad Vrbanum VIII. in Tabula Chronographica Lugduni.
Iacobus Gordonius Scotus Societatis Iesu Romanorum Pontificum Catalogum in Opere Chronologico. Pictauis 1616.
Iacobus Manlius Romanorum Pontificum Vitas.
Iacobus Mensbona, seu Amanatus S. R. E. Cardinalis Romanorum Pontificum Vitas carmine descriptas.
Iacobus Riuius historiam Pontificum Romanorum contractam, & compendio perductam vsque ad annum 1632. Amselodami 1632.
Iacobus Strada Romanorum Pontificum Epitomen. Venetijs 1567. est idem Panuinij, auctum tamen eorumdem insignibus.
Iacobus Tipotius Germanus Symbola diuina, & humana Pontificum. Latinè Pragæ 1601.
Iacobus Viterbiensis, seu de Viterbio Ordinis Eremitarum S. Augustini, Archiepiscopus Neapolitanus acta Romanorum Pontificum in libris 2, de regimine Christianitatis M. SS. in Bibliotheca Vaticana.
Iacobus de Voragine ligur Archiepiscopus Genuensis quorumdam SS. Pontificum Vitas.
Iacobus Zenus Venetus Pontificum Romanorum Vitas.
Idacius Episcopus Lemicensis de Romanis Pontificibus à Siricio, vsque ad Simplicium.
Ioachimus Abbas Florensis, Ordinis S. Benedicti Vaticinia quindecim Romanorum Pontificum.
Io: Antonius Petramellarius Bononiensis Continuationem ad librum Onuphrij Panuinij de Summis Pontificibus & Cardinalibus nempe à Paulo IV. ad Clementem VIII. latinè Bononiæ 1600.
Io: Baptista de Caualerijs, alijs de Clauerijs Italus patria lingua Vitas in Compendium cum effigiebus. Romæ 1595.
Io: Baptista Lezana, natione Hispanus, professione Carmelita Romanorum Pontificum Catalogum à Diuo Petro in historia sui Ordinis Romæ tribus Tomis in fol. edita.
Ioannes de Columna Romanus S. R. E. Cardinalis Vitas à S. Petro vsque ad Bonifacium VIII.
Io: Franciscus Bordinus Romanus Congregationis Oratorij de Vrbe Presbyter, & Archiepiscopus Auenionensis, Romanorum Pontificum Vitas ex Annalibus Baronij. Parisijs 1604.
Ioannes à Louanio Belga Ordinis Carthusianorum Romanorum Pontificum Vitas.
Io: Nicolaus Paschalis Alidosius Bononiensis de Summis Pontificibus Bononiensibus.
Ioannes de Nigraualle Canonicus Regularis S. Augustini de Romanis Pontificibus Ordinis Canonicorum Regularium.

Ioannes Pagæus vulgò le Paige Gallus Ordinis Præmonstratensis Canonicus Elogia Summorum Pontificum Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, in Bibliotheca Præmonstratensi. Parisijs 1633.

Io: Petrus Camusius, vulgò Camus Parisiensis, Bellicensis Episcopus Acta Romanorum Pontificum à D. Petro vsque ad Vrbanum VIII. Gallicè Parisijs 1642.

Ioannes Rioche Brito Ordinis Minorum, Romanorum Pontificum Catalogum à Sancto Petro ad Gregorium XIII. in suo Compendio Temporum, & historiarum Parisijs 1576.

Ioannes Riualdellus Taruisinus Latinè Elogia aliquorum Romanorum Pontificum qui sub eodem nomine, quinto loco vixerunt. Romæ 1581.

Ioannes Rufus, vulgo Redad, natione Anglus, patria Cornubiensis, Ordinis Prædicatorum alumnus, Pontificum Romanorum librum vnum.

Ioannes cognomento Siculus, natione Græcus de Romanis Pontificibus in sua Historia Ecclesiastica Græcè.

Ioannes Stella Venetus Sacerdos de Romanis Pontificibus à S. Petro vsque ad Iulium II. Basileæ 1570.

Ioannes Valterus Gandauensis de rebus gestis Sumorum Pontificum, in Chronico Ecclesiastico Politico.

Ioseph Maria Auenionensis Pontificum qui Auenioni sederunt res gestas, ex varijs Diarijs, Regestis, & Manuscriptis excerptas.

Ioseph Silos Bituntinus Clericus Regularis Mausolea Romanorum Pontificum, & Cæsarum; siue ad eorum sepulchra qua soluta oratione, qua versibus Inscriptiones.

S. Irenæus origine, Asianus, 2. Episcopus Lugdunensis, & Martyr, Romanorum Pontificum Catalogum à S. Petro vsque ad S. Eleutherium.

Lambertus Scaffnaburgensis Germanus Monachus Hilsfeldensis de Romanis Pontificibus in historia Germanica, quæ incipit ab Orbe condito vsque ad annum 1077. & alius Monachus continuauit vsque ad annum 1472. prodijt Tubingæ 1533.

Landulphus Columna Romanus Romanorum Pontificum historiā à S. Petro ad Bonifacium VIII.

Laurentius Surius Carthusianus, Romanorum aliquorum Sanctorum Pontificum Vitas, in historia Sanctorum.

Laurus Testa, Italus patria lingua Vitas, seu Historiam Pontificiam. Venetijs 1613.

Leo Marsicanus Italus ex Monacho Cassinensi Episcopus Ostiensis, de Romanis Pontificibus in Chronico Cassinensi, Venetijs 1513.

Lucas Holstenius Amburgensis Romanorum Pontificum Vitas Tomis 2. distinctas.

Lucas Vadingus Hibernus Ordinis Minorum Vitas Romanorum Pontificum à Clemente VIII. ad Vrbanum item VIII.

Ludouicus Bologninus Bononiensis Iuris Consultus scriptis clarus seculo decimo quinto Historiam Summorum Pontificum.

Luitprandus Epitomen Vitarum Pontificum Romanorum.

Marcellinus Comes de Romanis Pontificibus in Chronico.

Marcus Antonius Scipio Romanorum Pontificum, Monachorum Cassinensium Elogia, inter Elogia Abbatum sui Monasterij Cassinensis. Neapoli 1630.

Marcus Guadalaiarra Hispanus Carmelita Historiam Pontificiam sex partibus distinctam. Hispanicè Cæsar augustæ 1612.
Marianus Scotus Monachus Fuldensis de Romanis Pontificibus à S. Petro vsque ad Gregorium VII. in Chronico, à Dodechino Abbate continuato vsque ad Innocentium III.
Martinus Polonus Ordinis Prædicatorum Chronicon Summorum Pontificum à D. Petro vsque ad Eugenium III.
Matthæus Bapalmensis, Episcopus Bononiensis in Gallia, Romanorum Pontificum Vitas.
Matthias Alberti Florentinus, Monachus Oliuetanus Romanorum Pontific. Ordinationes. Venetijs 1571.
Michael Brechingerus, seu Buchingerus Germanus de Romanis Pontificibus à S. Petro vsque ad Paulum IV. in historia Ecclesiastica. Moguntiæ 1560.

Nicolaus Manerbius Venetus Ordinis Camaldulensis Abbas Sanctorum quorumdã Romanorum Pontificum Vitas, in historia Sanctorum Venetijs 1525.
Nicolaus Montacutius, alijs Manacutius Romanos Pontifices libro vno
Nicolaus Rossellus Tarraconansis, vulgò Arragonius dictus, Ordinis Prædicatorum S. R. E. Cardinalis Romanorum Pontificum Vitas extant M. SS. in Vaticana Bibliotheca.

Odericus Rinaldus Italus Vitas in Annal. Ecclesiasticis ab anno 1300. vsque ad 1534.
Onithon Italus Episcopus Sutrinus Romanorum Pontificum Chronicon.
Onuphrius Panuinius Veronensis, Ordinis Eremitarum S. Augustini de Romanis Pontificibus á S. Petro vsque ad Paulum IV. Epitomen; & Continuationem historiæ Romanorum Pontificum Platinæ à Leone X. vsque ad Paulum IV.
Idem 27. Pontificum Maximorum Elogia, & Icones. Romæ 1578.
Idem Chronicon Ecclesiasticum Romanorum Pontificum. Coloniæ 1574.
Optatus Mileuitanus Episcopus successionem Romanorum Pontificum libris 2.
Otho Frisigensis Episcopus Ordinis Cisterciensis Romanorum Pontificum seriem in Chronico.
Pandulphus Masca Pisanus, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. SS. XII. Apostolorum, & Prior Presbyterorum, Vitas Romanorum Pontificum à S. Petro vsque ad Innocentium III. Venetijs annis 1547. & 1600. seu potius continuauit Guilielmum Bibliothecarium vsque ad annum 1130.
Papyrius Massonus, seu Masson Gallus de Episcopis Vrbis Romæ, seu de Vitis Romanorum Pontificum. Parisijs; prohibitus tamen donec corrigatur in Indice Romano.
Paulus Bombinus Presbyter regularis Congregationis Somaschæ Vitas Romanorum Pontificum à Gregorio XIII. ad Clementem VIII.
Paulus Morigia Mediolanensis Ordinis Iesuatorum Summarium Chronologicũ Vitarum Summorum Pontificum. Bergomi 1601. Italicè.
Petrus Auithius seu d'Auith Turnonensis Romanorum Pontificum Catalogum in historia totius Mundi. Parisijs.
Petrus Canisius Belga Societatis Iesu Romanorum Pontificum Catalogum à Sancto Petro vsque ad Paulum V.
Petrus Corsinus Ciuis, & Episcopus Florentinus, ac S. R. E. Presbyter Cardin. Vitas aliquorum Romanorum Pontificum.
Petrus Frizonius, vel Frizo, seu Frizon Gallus de Romanis Pontificibus natione Gallis, cum Gallia purpurata Parisijs 1638. latinè.

Petrus Gallardus, seu Gaillard Romanorum Pontificum Chronicon à S. Petro vsque ad Vrbanum VIII. Gallico idiomate.

Petrus Galesinus Mediolanensis Protonotarius Apostolicus Theatrum Pontificale, in quo Tabulæ spectantur Romanorum Pontificum.

Idem Historiam summorum Pontificum à Platina conscriptam, à se emendatam, notationibusque diligenter auctam, atque illustratam.

Petrus Guilielmus, alijs Guillermus Sanctæ Rom. Eccl. Diaconus Cardinalis primò, deindè Presbyter Tituli Sancti Chrysogoni, & Bibliothecarius, Romanorum Pontificum Vitas à Nicolao I. vsque ad Paschalem II.

Petrus Manlius de Romanis Pontificibus in historia sacra.

Petrus Mattheius Gallus de Romanis Pontificibus qui vixerunt temporibus Henrici IV. Regis Galliarum; in historia Henrici IV.

Petrus de Natalibus Venetus, Episcopus Equilinus Sanctorum Romanorum Pontificum Vitas in Catalogo Sanctorum.

Petrus Opemerus Batauus Icones, & Elogia Summorum Pontificum.

Petrus Ribadineira Hispanus Soc. Iesu Sanctorum Romanorum Pontificum Vitas Hispanicè in Flore Sanctorum.

Philippus labbè Bituricensis Societatis Iesu in Cœnotaphio euerso Ioannæ Papissæ in 8. Parisijs 1660. vna cum Dissertatione de Scriptoribus Ecclesiasticis.

S. Prosper Aquitanicus, Episcopus Regiensis de Romanis Pontificibus in Chronicis.

Ptolomæus Lucensis Italus Ordinis Prædicatorum, Episcopus Torcellanus de Romanis Pontificibus à Sancto Petro vsque ad Cœlestinum V. in Chronico, vel ad Benedictum XII.

Raphael Volaterranus Tuscus latinè Vitas aliquorum Romanorum Pontificum.

Rathodus Germanus, Episcopus Vltraiectinus Sanctorum Romanorum Pontificum historiam

Regino Abbas Pruniensis de Romanis Pontificibus in Chronico.

Robertus Anglus cognomento Barns ob hæresim lutheranam quam profitebatur ab Henrico Rege Anglico capite damnatus anno 1540. breui compendio Vitas Romanorum Pontificum à D. Petro ad Alexandrum III.

Robertus Bellarminus S. R. E. Cardinalis in Controuersijs, & in Parte altera Chronologiæ à D. Petro ad Paulum V.

Scipio Dupleix Gallus de rebus Gestis Romanorum Pontificum in historia Gallica Tomis quinque.

Seuerinus Binius Germanus Romanorum Pontificum Vitas à S. Petro ad Paulum V. in Conciliorum Tomis.

Sicardus Cremonensis Episcopus, natione Italus Romanorum Pontificum historiam.

Sigebertus Gallus, Monachus Gemblacensis Ordinis S. Benedicti Romanorum Pontificum Vitas, quæ extabant M. SS. Pisauri in Bibliotheca Ducali.

Idem de Romanis Pontificibus in Chronologia.

Simon Metaphrastes Græcus Vitas Sanctorum Romanorum Pontificum.

Symphorianus Champerius Lugdunensis de summis Pontificibus Gallis.

Theodorus Amydenus Belga de Romanis Pontificibus qui ipso viuente diem supremum obierunt M. S.

Theodorus,

Theodorus, alijs Theodoricus Niemus à S.Petro vsque ad Gregorium XI. Vitas
Theodorus Petreius Belga Monachus Carthusianus Chronologiam summorum Pontificum.
Thomas Costus Neapolitanus Italicè Compendium Vitarum Summorum Pontificum à S. Petro vsque ad Clementem VIII. Venetijs 1592.
Thomas Treterus Posnaniensis Romanorum Pontificum compendiaria gesta.
Thomas Vualsingamus Anglus, Monachus S. Albani de Romanis Pontificibus, in historia.

Vincentius Bellouacensis Burgundus Ordinis Prædicatorum de Romanis Pontificibus in Speculo historiali.
Vitellotius Vitellius Tiphernas, S. R. E. Cardinalis, & Camerarius Pontificum Romanorum Historiam.
Zacharias Lipeloo Germanus, Ordinis Carthusianorum Sanctorum Romanorum Pontificum Vitas.

FINIS.

Z

00564375 5

